UTSAK

10TH INTERNATIONAL MEDICINE AND HEALTH SCIENCES RESEARCHES CONGRESS

27-28 AUGUST

2022
UTSAK

CONFERENCE ABSTRACTS

ÖZET KİTAPÇIĞI

ANKARA BİLİM ÜNİVERSİTESİ

www.utsakcongress.com

10th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

10. Uluslararası
Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

UTSAK

27 - 28 August 2022

Ankara

Medicine And Health Sciences

Tıp ve Sağlık Bilimleri

Abstracts Book

Özet Kitabı

ISBN:

Editor

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Ankara - 2022

Publishing Director / Yayın Yönetmeni
Muhammet ÖZCAN

Editor/ Editör
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY

Cover Design / Kapak Tasarımı
Bülent POLAT

Interior Design / İç Tasarım
Mahmut Sami TEMİZ

ISBN:
978-625-8190-16-8

Asos Yayınevi

1st Edition / 1. Baskı : August/2022
Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/Merkez/Elazığ
E-Mail: asos@asosyayinlari.com
Web: www.asosyayinlari.com
İnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/
Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/
Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

B O A R D S / K U R U L L A R

Supporting Institutions / Destekleyen Kurumlar

Ankara Bilim Üniversitesi

Honor Board / Onur Kurulu

Prof. Dr. Yavuz DEMİR, Ankara bilim Üniversitesi Rektörü

Chairman of the Organizing Committee / Düzenleme Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi

Congress Organizing Committee / Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi
Prof. Dr. Berkan REŞORLU, Ankara
Doç. Dr. Münire BABAYİĞİT, Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Ufuk DEMİR, Kastamonu Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Özgür TAŞKIN, Kastamonu Üniversitesi

Science board / Bilim ve Hakem Kurulu

Dr. Öğretim Üyesi Ertan AKBAY, Başkent Üniversitesi
Prof. Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa
Doç. Dr. Çiğdem ARABACI, Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Pelin ATALAY, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Prof. Dr. Ghassan AZİZ, Uniersity of Damascus, Damascus, Syria
Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Farah BAKHİSHLİ, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Murat BEKTAŞ, Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. Sandor BENİCZKY, Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka
Doç. Dr. Mustafa Suat BOLAT, Samsun Gazi Devlet Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Önder CEREZCİ, Üsküdar Üniversitesi
Doç. Dr. Selda ÇELİK, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Prof. Dr. Hülya ÇİÇEK, Gaziantep Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Meltem DEMİR, Antalya Bilim Üniversitesi
Doç. Dr. Necla DERELİ, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Prof. Dr. Zahide DOĞANAY, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Sevinj FATULLAYEVA, Azerbaijan Medical University
Assoc. Prof. Dr. Daniela GEORGİEVA, University Clinic for Orthopedic Surgery,Skopje,
Dr. Öğretim Üyesi Serpil GONCA, Mersin Üniversitesi
Doç. Dr. İlknur GÖL, Çankırı Karatekin Üniversitesi
Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, Özel Koru Hastanesi, Ankara
Dr. Öğetim Üyesi Fatih Mehmet GÜR, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Prof. Dr. Handan GÜLEÇ, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Doç. Dr. Aysel GÜVEN, Beykent Üniversitesi
Doç. Dr. Seyran KILINÇ, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Hafize KIZILKAYA, Yozgat Bozok Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi İbrahim KOCAYİĞİT, Sakarya Üniversitesi
Prof. Dr. İsmail KORAMAZ, Şişli Etfal Hamidiye Araştırma ve Eğitim Hastanesi
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Mustafa Aykut Kural Aarhus Üniversitesi, Aarhus, Danimarka

Prof. Dr. Snežana MARKOVİĆ, Univerzitet U Prištini, Republika Kosova
Dr. Olena MATSENİUS Kherson Bölgesel Onkoloji Merkezi, Ukrayna
Doç. Dr. Nevzat Mehmet MUTLU, Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Üniversitesi
Doç. Dr. İsmail NALBANTOĞLU, Lokman Hekim Üniversitesi
Prof. Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Dr. Öğretim Üyesi Ufuk OK, İstanbul Gelişim Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Selin ÖZALTIN, Acıbadem Maslak Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Nilgün ÖZDAŞ, Yozgat Bozok Üniversitesi
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland
Prof. Dr. Liudmila ROMANOVSKA, Khmelnitsky National University
Dr. Öğretim Üyesi Gülçün Türkmen SARIYILDIZ, Ankara Medicana International Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Osman Anıl SAVAŞ, İstanbul Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Tuna ŞAHİN, Adnan Menderes Üniversitesi
Prof. Dr. Gryna SOKUR - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Doç.Dr. Ramida ŞADLİNSKAYA, Azerbaijan Medical University
Prof. Dr. Muamer SULJİĆ, Int. Univerzitet U Goraždu,bosna i Herecgovina
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Özel Koru Hastanesi Hastanesi
Doç. Dr. Sevinç ŞAHİN, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi
Doç.Dr. Ahmet ŞEKER, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Prof. Dr. Roza Dzoleva TOLEVSKA, University Clinic for Orthopedic Surgeryi, Skopje
Dr. Öğretim Üyesi Deniz TURAN, Medipol Üniversitesi
Doç. Dr. Faruk TURGAY, Ege Üniversitesi
Dr. Veysel Barış TURHAN, Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Rojdan Ferman Güneş UYSAL,
Dr. Öğretim Üyesi Yasemin YAMAN, Ankara Medipol Üniversitesi
Dr. Öğretim Üyesi Yasemin YAVUZ, Harran Üniversitesi
Doç. Dr. Fatih YILDIRIM, Atatürk Üniversitesi
Dr. Ayşe YILMAZ, Kastamonu Üniversitesi
Doç. Dr. Şebnem YOSUNKAYA, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Burak YULUĞ, Alanya Alaaddin Keykubat Universitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaycan
Dr. Tülay ZENGİNKİNET, İstanbul Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi

Sekreter

Zuhal KOÇ

ÖZETLER

ABSTRACTS

CONTENTS/İÇİNDEKİLER

Bafa Gölü Balıklarından Gelen Yıllık Radyoaktif 210po Doz Miktarının Belirlenmesi 15

Meme Kanseri Hücre Hattı Mda-Mb-231 Üzerine Cladonıa Furcata'nın Koruyucu Etkisinin Belirlenmesi 16

Aktif COVID-19 Enfeksiyonu Sırasında İmplant Operasyonu Geçiren Hastada Yumuşak Doku İyileşme Sorunları: Vaka Sunumu 18

Anne ve Bebekler Üzerinde Yürütülen Bir Diş Çürüğü Önleme Programının Etkinliğinin Değerlendirilmesi – 9 Yıllık Takip Çalışması 20

Cam İyonomer Siman Bazlı Restoratif Materyallerin Farklı Pediatrik Gargaralarda Su Emilimi ve Çözünürlüğünün Değerlendirilmesi – in Vitro Çalışma 22

Çene Eklemi Splinti ve Gece Plağı Hakkındaki Türkçe Youtube Videolarının Değerlendirilmesi 24

Çene Yüz Protezleri Hakkındaki Türkçe You Tube Videolarının Değerlendirilmesi 26

Çene Yüz Protezlerinde Kullanılan En Yeni Materyaller 28

Çocuk Hastaların Çocuk Diş Hekimliği Kliniği'nden Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'ne Çekim Dışı Sevk Sebeplerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi 30

Deneysel Periodontitis Modeli Oluşturulan Gebe Ratlarda Melatonin Kullanımının Olumsuz Gebelik Sonuçlarına Terapötik Etkisinin Araştırılması 32

Diş Eti Estetiğinde Multidisipliner Bir Yaklaşım: Olgu Sunumu 34

Fibromiyalji Hastalarında Temporomandibular Bozuklukların Yaygınlığı ve Psikolojik Durumlar, Uyku Kalitesi ve Ağız Sağlığına İlişkin Yaşam Kalitesi ile İlişkisi.....36

Geniş Tutulumlu Santral Dev Hücreli Granülom 38

İntraoral Maksiller Molar Distalizasyon Yöntemleri.....40

İskeletsel Açık Kapanış ve Sınıf Iıı Anomaliye Sahip Yetişkin Hastanın Ortognatik Cerrahi İle Tedavisi ve 5 Yıllık Takibi: Olgu Sunumu 42

Maksiller Dental Orta Hat Asimetrisi Olan Juvenil Hastanın Orta Hat Düzeltici Loop Bükümlü Ark ile Çekimli Ortodontik Tedavisi-Olgu Sunumu 44

Mandibular Anterior Bölgedeki Diş Eti Çekilmesinin Serbest Diş Eti Grefti İle Ogmentasyonu: Olgu Sunumu 45

Mukopolisakkaridozlu Hastaların Panoramik Görüntülerinde Mandibular Kortikal İndeksin Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma.....47

Oral Mikrobiyomunun Biyoinformatik Analizinde Bir Açık Kaynak Yazılımının Zaman Verimliliğinin İncelenmesi 49

Ortodontik Tedavi Sonrası Beyaz Nokta Lezyonlarının Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar 51

Panoramik Radyografi İle İlgili Youtube Videolarının Karakteristikleri.....53

Tek Taraflı Posterior Çapraz Kapanışa Sahip Bireylerde Posterior Mandibula Boyutlarının ve Asimetrilerin Uzun Dönem Değerlendirilmesi.....55

Termiyonik Vakum Ark Plazma Uygulanan Polimetilmetakrilat Yüzeylerde Biyofilm Oluşumunun Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma.....56

Tip 2 Diyabetli Hastalarda Oral Sağlığın Değerlendirilmesi 58

Üriner Sistem Kalsifikasyonları ve Baş-Boyun Kalsifikasyonları Arasındaki İlişki: Bir Pilot Çalışma59

Hizmet Kalitesinin Servqual Modeli ile Ölçülmesi: 2022 Yılı, Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Örneği 61

COVID-19 Pandemi Döneminde Kırmızı Reçeteli İlaçlara Olan İlginin İlaç Suistimali Açısından Değerlendirilmesi 63

Eczacılık Öğrencilerinin Geriatrik Bakıma İlişkin Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi 65

Helıcobacter Pylorı'nin Dna Hasarı Üzerine Etkilerinin Comet Yöntemi İle Değerlendirilmesi....67

İnsan Umblikal Ven Endotel Hücrelerinde Tnfα İle İndüklenmiş İnflamatuvar Koşullarda Nitrik Oksit ve Prostanoidler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 69

Metimazol Türevi Bileşiğin Antimigratuvar Etkinliği....71

Nanopartiküler İlaç Taşıyıcı Sistemlerde Benzerlik: Nanobenzerlik Kavramı ve Ema ve Fda Perspektifinden Regülasyon Süreci 73

Piropitoz ve Nekropitoz İnhibitörü Nekrosülfonamit Farelerde Lipopolisakkaritin Neden Olduğu Enflamatuvar Hiperaljeziyi Önlemektedir 75

Pseudomonas Aeruginosa İle Oluşturulan Deneysel Yara Enfeksiyon Modelleri....77

Simvastatin İçeren Nanosüngerler: in Vitro Salım Profillerinin ve Salım Kinetiklerinin Değerlendirilmesi 81

Anesthesıa Management in Kidney Transplant Recipients....83

Artritik Olmayan Kalça Skoru'nun Türkçe Geçerlik, Güvenirlik ve Kültürel Adaptasyon Çalışması ..84

Bel Ağrısı Olan Gençlerde Hareket Korkusu Fiziksel Aktivite Davranışını ve Fonksiyonelliği Etkiler Mi'....86

COVID-19 Salgını Döneminde Çalışan Fizyoterapistlerin Stres ve Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi .88

İnsüline Bağımlı ve İnsüline Bağımlı Olmayan Tip 2 Diyabetlilerde Uyku ve Yaşam Kalitesi Farklılıklarının İncelenmesi 90

Meme Kanserli Hastalarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkilerin Araştırılması....92

Ofis Çalışanlarında Farklı Çalışma Modellerine Göre Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıkları İle Fiziksel Aktivite Seviyesinin Karşılaştırılması 94

Sağlıklı Genç Yetişkinlerde Torakolumbal Fasyaya Uygulanan Miyofasyal Gevşetmenin Esneklik, Kassal Endurans ve Dengeye Etkisinin İncelenmesi: Pilot Çalışma 96

Serebral Palsili Çocuklarda Fonksiyonel Seviye, Gövde Kontrolü ve Solunum Fonksiyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi....98

Serebral Palsili Çocukların Fonksiyonelliği ile Ebeveynlerinin Kas İskelet Sistemi Ağrısı, Yorgunluk ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki....100

Serebral Palsili Çocukların Fonksiyonelliği ile Ebeveynlerinin Kas İskelet Sistemi Ağrısı, Yorgunluk ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki....101

Türk Toplumunda Sağlıklı Yetişkin İnsanlarda Antropometrik Ölçümlerle Bazı Ölçeklerin Norm Değerlerinin Belirlenmesi 104

Yaşlı Bireylerde Ayak Taban Duyusu ve Denge Arasındaki İlişki 106

Sağkalım Dönemi Meme Kanseri Hastalarında Telerehabilitasyonun Önemi....108

Birinci Basamak Sağlık Çalışanlarının Kadına Yönelik Eş Şiddeti Konusunda Tutumları....110

Ceza Evlerinde Yaşayan Çocukların Beslenme Sorunlarının Gelişimleri Üzerine Etkisi 111

Çocuk Cerrahisi Servisinde Yatan Hastalarin Uyku Durumlarinin Ebeveynlerin Kaygı Düzeyi İle İlişkisi 112
Covid-19 Enfektivitesi ve Fatalitesi Üzerine Bir Değerlendirme: Meta-Analiz 113
COVID-19 Pandemisinde Eğitim Hemşirelerinin Hizmet İçi Eğitim Faaliyetleri ve Bireysel Organizasyonel Rezilyansları 115
Examination of Doctoral Thesis Written On Menopause in Turkey 117
Hemşirelik Öğrencilerinde Yaşam Boyu Öğrenme Eğiliminin Stresle Baş Etme Davranışlarına ve Mesleki Yetkinliklerine Etkisi 119
Hemşirelik Öğrencilerinin Kariyer İyimserliği ve Kariyer Uyumu İlişkisinin İncelenmesi 120
Hemşirelik Öğrencilerinin Kariyer Planlamaya İlişkin Gereksinimleri 122
Hemşirelik Öğrencilerinin Sağlığı Değerlendirme Becerilerinin İncelenmesi: Edpuzzle ve Vaka Tartışması 124
Koroner Arter Baypas Greft Cerrahisi Geçiren Hastalarda Cinsel Sorunlar ve Yaşam Kalıtesinin İncelenmesi 126
Kovid-19 Döneminde Cerrahi Hemşirelerinin Anksiyete, Psikolojik Dayanıklılık ve Algılanan Sosyal Destek Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi 128
Meme Kanserli Hastaların Bakım Vericilerinin Spiritüel İyi Oluşları İle Bakım Yükleri Arasındaki İlişki 130
Sürdürülebilir Çevrenin Çocuk Sağlığı Üzerine Etkisi 132
Yaşlı Kalp Hastalarında Rahatlık ve Yaşam Kalitesi: Kesitsel Bir Çalışma 134
Acil Servisten Ortopedi Polikliniğine Yönlendirilen Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi 136
Subklinik Hipertiroidide Tiroid Antikor Pozitifliğinin Kan Parametrelerine Etkisi 138
Üniversite Öğrencilerinin Beslenme Bilgi Düzeylerinin, Diyet Kalitesi ve Yeme Davranışı Üzerine Etkisi 140
Anne Sütünün Potansiyel Antitümoral Bileşeni: Hamlet 142
Bayanlarda Sekiz Haftalık Kuvvet Çalışmasının Vücut Kompozisyonuna Etkisi 144
Bir Sporcuda İzole Menisküs Tamiri Sonrası İzokinetik Egzersizin Etkisi: Vaka Sunumu 146
COVID-19 Döneminde Lisansüstü Eğitim Alan Bireylerde Fonksiyonel Gıdaların, Yeme Tutumlarıyla ve Yeme Farkındalıklarıyla Olan İlişkisi 148
Engelli Çocuğu Olan Anne ve Babaların Rol Aktivite Dengesi İle Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 150
Espor ve Beslenme: Sağlıklı Beslenerek Oyun Kazanmak Mümkün Mü' 152
Genç Futbolcularda Biyolojik Olgunlaşmanın Mevkiler Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi 154
Hindistan Cevizi Unu İle Üretilen Kurabiyelerin Kabul Edilebilirliğinin Araştırılması 155
Polifenollerin Hastalık ve Sağlıktaki Rolü 156
Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Kalitesi İle Rol Aktivite Dengesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 158
Vejetaryen Beslenmesi ve Ortoreksiya Nervoza İlişkisi 160
Veteran Sporcularda Kardiyovasküler Fonksiyon 162
Yüksek Şiddetli İnterval Antrenmanların Şiddeti İle Yükü Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 164

Sağlık Hizmetlerinde Kalite ve Çalışan Motivasyonu: Kocaeli İli Gebze İlçesinde Bir Araştırma 166
Periprostetik Tibia Kırıklarında Konservatif ve Cerrahi Tedavilerin Sonuçları....167
Kolorektal Kanser Tarama Farkındalığı ve Tarama Programına Uyum Oranlarının Değerlendirilmesi 169
Protez Eklem Enfeksiyonlarında Etkenlerin Dağılımı ve Tedavi Sonrası Durumun Değerlendirilmesi: 170
Sars Cov-2 Pandemisinde Bir Metapnömovirüs Vakası....171
COVID-19 Pandemisinin Aşılanmış 65 Yaş Üstü Bireylerin, Aşılanmaya Bakışına Etkisi....172
Pandeminin Karanlıkta Kalan Gerçeği, Kontrolsüz Diyabetik Hastalar....174
Sars Cov-19 Enfeksiyonu Sonrası Presente Olan Sarkoidoz Olgu Sunumu....175
17 Yaşındaki Hastada Sezaryen Sonrası Dissemine Intravasküler Koagülasyon (Dıc)....176
1q21.1 Delesyon Sendromu ve Tedaviye Dirençli Şizofreni....177
A Practical Method for the Assessment of the Wound Surface Area: Point-Counting Method....178
Acil Servise Ayak ve Ayak Bilek Travmasıyla Gelen Hastalarda Os Trigonum Görülme Sıklığı 179
Acil Servise Baş Ağrısı Nedeniyle Başvuran Hastalarda Görüntüleme Tercihleri....180
Acil Servise Başvuran İlaç Alımı İle İntihar Girişimlerinin Değerlendirilmesi ve Sonlanımları....181
Acil Serviste Endotrakeal Entübasyonda, Tüp Yerinin Doğrulanmasında Yatakbaşı Ultrasonografi Kullanımının Rolü....183
Acil Serviste Gözden Kaçırılmaması Gereken Nadir Bir Olgu: Botulizm....185
Adie'nin Tonik Pupillası....187
Ağır COVID-19 Pnömonisi Nedeniyle Yatan Hastalarda Eozinopeni'nin Kötü Prognozu Tahmin Değeri 188
Akciğer Nakli Öncesi Hastalarda Trombosit/albümin Oranı Nakil Sonrası1 Yıllık Mortalite Belirteci Olabilir Mi'....190
Akut Aort Diseksiyon Tanısında Kullanılabilecek Kan Parametreleri....192
Akut Apandisit Ön Tanısıyla Apendektomi Yapılan 2822 Olgunun Histopatolojik Bulgularının Retrospektif Analizi....194
Akut Divertikülit Tanısının Konulmasında Biyolojik Belirteçlerden Faydalanılabilinir Mi'....196
Akut Gastroenterit Nedeniyle Yatırılan Bir Hastada Miyokardit....198
Akut İnferiyor Miyokard Enfarktüsü Nedeni ile Primer Perkütan Koroner Girişim Yapılan Hastada Gelişen Akut Baziler Arter Tıkanıklığı ve Başarılı Endovasküler Tedavisi. 199
Akut Koroner Sendromlu Yaşlı Hastalarda Geriatrik Beslenme Risk İndeksi ile Tüm Nedenlere Bağlı Mortalite Arasındaki İlişki....201
Akut Nekrotizan Pankreatitli Hastalarda Enfekte Nekroz Gelişimi İle İlişkili Faktörler....203
Alerjik Bronkopulmoner Aspergillozis Tedavisinde Omalizumab:Bir Olgu Nedeniyle 204
Allerjen Spesifik İmmunoterapiye Yanıtsızlıkta Etkili Olan Risk Faktörleri....205
Alt Ekstremitede Ödem ve Dispneye Neden Olan Dev Retropertoneal Liposarkom....207
Amyotrofik Lateral Skleroz'da Difüzyon Mr Bulguları....208
Anevrizmal Kemik Kisti ve Lateral Kondil Kırığı: Olgu Sunumu....209

Ankara Bölgesindeki Hepatit C Virüs İle İnfekte Hastalarda Genotip Dağılımının İncelenmesi 211

Anormal Uterin Kanamalı Hastaların Değerlendirilmesinde Transvajinal Ultrasonografi ve Histeroskopinin Yeri: Tersiyer Merkez Deneyimi 213

Antipsikotik İlaç Kullanan Hastalarda İlaç Uyumunun ve Yan Etkilerin Değerlendirilmesi 215

Arcus Aortaya Komşu İntratorasik Guatr: Sternotomi ile Tiroidektomi Yapılacak Hastada Anestezi Uygulaması 217

Ards Gelişen COVID-19 Pnömonili Hastalarda Prone Pozisyonun Rekrüitabiliteye Etkisi.....219

Argon Plazma Koagülasyon Aracılığıyla Impakte Biliyer Litotriptör Basketin Ekstraksiyonu: Bir Olgu Sunumu 221

Asemptomatik Hastalarda Abdominal Aort İntima-Medya Kalınlığı ile Subklinik Sol Ventriküler Disfonksiyon Arasındaki İlişki.....223

Asemptomatik Sement Embolisi: 3 Olgu.....225

Asendan, Total Arkus Aort ve Aort Kapak Replasmanı Yapılan Kby'lı Hastanın Anestezi Yönetimi: Kpb Sırasında Cpfa Kullanımı 226

Askeri Hava Mürettebatının Periyodik Muayenesinde Atrial Fibrilasyon Riskinin Değerlendirilmesi 227

Benek İzleme Karotis Gerilme Ultrasonografisini Kullanarak Arteriyel Sertliğin Tiroiditli Çocuklarda Değerlendirilmesi 229

Association of P53 Codon 72 Polymorphism in İdiopathic Pulmonary Fibrosis Susceptibility 231

Astım ve Özkıyım Girişimi : Pediatrik Vakaların Değerlendirilmesi.....232

Astımlı Hastalarda Omalizumab Tedavisi Tromboemboli Gelişmesi ile İlişkili mıdır '.....234

Atipik Semptomlarla Temporal Arterit Olgusu.....236

Atrial Flow Regulator (Afr) İmplantasyonu Yapılan Hastalarda Cinsiyet İlişkili Klinik Özellikler ve Sonuçlar 237

B.1.617.2 ve COVID-19 Arasındaki Klinik ve Laboratuvar Farklar.....239

Bağırsak Mikrobiyotasının Kanser İmmünoterapi Tedavilerindeki Yeri.....240

Bariatrik-Metabolik Cerrahı Yapılan Hastalarda Rutin Kolesistektomi Gerekli Midir' 242

Bartolin Absesi 2 Aylık Bebekte; Olgu Sunumu.....243

Batı Karadeniz'de Bir Devlet Üniversitesinde İntörn Doktorlarda İrritabl Bağırsak Sendromu Prevalansı ve İlişkili Faktörler: Kesitsel Çalışma.....244

Bir Üniversite Hastanesinde Yaşlı Bireylerin Patoloji Materyallerinin İncelenmesi: Pandemi Nasıl Etkiledi'.....246

Bir Yıllık Sürede Saptanan Hıv Pozitif Hastalardaki Sifiliz Seroprevalansı.....248

Blastocystis hominis'in İin Vitro Kültürünün Standardizasyonu.....250

Böbrek Nakilli Hastalarda Kronik Antikor Aracılı Rejeksiyon Gelişiminin Graft ve Hasta Sağ Kalımları Üzerine Etkileri 251

Böbrek Nakli Sonrası Posttransplant Diyabetes Mellitus Gelişimine Neden Olan Pretansplant Faktörlerin İncelenmesi.....252

Büyük Boyutlu Mesane Taşlarının Cerrahi Tedavisinde Farklı Bir Sistolitotripsi Yöntemi: Rezektoskop İçinden Litotripsi 254

[1]*Konya Şehir Hastanesi Üroloji Kliniği*.....254

Canlı Donörlerden Yapılan Böbrek Naklinde Çift J Stent Gerekli Midir' 255
Çocukluk Çağı Bağırsak Enfeksiyonlarında Fekal Kalprotektin ve Fekal Laktoferrinin Yeri 257
Çok Yönlü İnstabil Pediatrik Humerus Suprakondiler Kırıklı Hastada İntrameduller Redüksiyon Tekniği 259
Correlation and İnfluence of Hyperlipidemia and Chronic Complications in Patients With Type 2 Diabetes Mellitus 260
Correlation of Systemic İnflammatory Response İndex and Systemic İmmune İnflammation İndex With Mortality in Geriatric Severe İschemic Stroke Patients 261
COVID-19 Hastalığında Nadir Atipik Tromboembolik Komplikasyonlar 263
Covid 19 Pandemisinin Servikal Smearlere Etkisi: Tek Merkez Deneyimi 265
COVID Tanısıyla Hastanede Yatan Hastalarda Mortalite İlişkili Faktörler 266
COVID-19 Enfeksiyon Seyrinin Erkek Cinsiyet ile İlişkisi 267
COVID-19 Enfeksiyonu Geçiren Gebe Kadınlarda Postpartum Depresyon(Ppd9 ve Maternal Fetal Bağlanma(Mfb) Arasındaki İlişki 269
Covid-19 Enfeksiyonu Zemininde Ortaya Çıkan Inflamatuar Barsak Hastalıklı Bir Olgu Sunumu 271
COVID-19 Enfeksiyonundan Sonra İzlenen Dikenimsi Foliküler Hiperkeratoz Vakası: COVID-19"un Başka Bir Deri Bulgusu' 273
COVID-19 İle Kabul Edilen Kritik Hastalarda Çoklu İlaç Direnci Bakteriyel Enfeksiyonlar 275
COVID-19 Pandemi Döneminde 85 Yaş ve Üstü Hastane Dışı Arrest ile Acil Servise Gelen Hastaların İncelenmesi 277
COVID-19 Pandemisi Döneminde Astımlı Hastalarda Anksiyete ve Depresyon Değerlendirilmesi 278
COVID-19 Pandemisinin Pediyatrik Saç ve Tırnak Hastalıkları Üzerindeki Etkisi: Kesitsel Bir Anket Çalışması 279
Covid-19 Pnömonisinde Pnömotoraks 280
COVID-19 Pozitif Hastalarda Crp ve Hematolojik Parametrelerin Yaşa Göre Karşılaştırılması 281
COVID-19 Pozıtıf ve Negatif Akut Koroner Sendrom Tanılı Hastalar Arasında Akut Dönem Sonlanım ve Kardıyak Fonksıyonların Karşılaştırılması 282
Covid-19 Tanısı Alan Böbrek Nakilli Hastaların Kısa Dönem Sonuçları; Tek Merkezli Çalışma 284
Dapagliflozine Bağlı Öglisemik Diyabetik Ketoasidoz Olgusu 286
Deneysel İntestinal İskemi Reperfüzyon Modelinde Reperfüzyon Sonrası Uygulanan Levosimendanın Etkileri 287
Deneysel Septik Şok Modelinde Cyp2c11, Cyp2c6v ve Cyp2d3 Enzimlerinin Karaciğer Gen Ekspresyonlarındaki Değişim 289
Deneysel Travmatik Beyin Hasarında Melatoninin Nöroprotektif Etkinliğinin Kaspaz Bağımlı Apoptotik Sinyal Yolakları Yönünden İncelemesi 290
Denizli Huzurevinde Koah Prevelansı ve Koah Tedavisinde Uzun Etkili Antikolinerjiğin Kısa Süreli Etkinlik ve Güvenirlilik Çalışması 292
Depresyon, Anksiyete, Yaşam Doyumu ve Akıllı Telefon Bağımlılığı Arasındaki İlişki 293
Diabetes Mellitus Tanılı Hastaların Diyabet ve Tedavi ile İlgili Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi 294
Diyabet Tedavisi İçin Alternatif Bir Yol: Hücresizleştirilmiş Pankreas Uygulamaları 296

Does Posterior Pericardiotomy Reduce the Incidence of New-Onset Atrial Fibrillation After Coronary Artery Bypass Grafting Surgery' 297

Doğum İndüksiyonunda Dinoproston (Prostoglandin E2)'ün Etkinliği 298

Doğuştan Yarık Ayak: Olgu Sunumu 299

Düşük Ejeksiyon Fraksiyonlu Hastalarda Etkin Kalp Hızı Kontrolü Yapıyormuyuz' 301

Düşük ß-Hcg Değeri (51.6 miu/ml) ile Rüptüre Olan Ektopik Gebelik Olgusu 302

Düzce Bölgesinde Çocukluk Çağında Görülen Deri Hastalıklarının Prevalansı 304

Düzenli ve Tükenme Egzersizde Oksidatif Stresin Değerlendirilmesi: Spirulına'nın Etkileri 305

Empagliflozinin Tip 2 Diyabetes Mellituslu Hastalardaki Epikardiyal Yağ Dokusu Üzerine Etkisi 307

Endometrium Kanserinin Nadir Bir Uzak Metastazı Olan Beyin Metastazlarının Spontan Kanama ile Prezentasyonu: Olgu Sunumu 308

Endoskopik Kendinden Genişleyebilen Metalik Stent Deneyimlerimiz 309

Erektil Disfonksiyon Şiddeti ve Metabolik Sendrom İlişkisi 310

Erken Boşalmanın Tedavisinde Uygulanan Dur-Başla Tekniği İle Dur-Başla Tekniği ve Sfinkter Kontrol Eğitiminin Sonuçlarının Karşılaştırılması 311

Erken Çocukluk Döneminde Pelvis Grafilerinin Gelişimsel Kalça Displazisi Tanısı İçin Kullanılabilme Oranı 313

Evaluatıon of Antıvıral Actıvıty and Embryotoxıcıty of Essentıal Oıl and Ethanolıc Extract of Trachyspermum Ammı 315

Evaluation of Psychiatric Symptoms in General Medicine by Using Symptom Checklist-90-R 316

Evre Iv Serviks Kanserinin Tedavisinde Alternatif Olarak İntraarteriyel Kemoterapi Sonrası Kriyoablasyon: Olgu Sunumu 318

Evrişimsel Sinir Ağları Kullanılarak Bilgisayarlı Tomografi Görüntüsüne Dayalı Akciğer Kanseri Tespiti ve Sınıflandırılması 320

Farklı İmplant Materyallerine Karşı İnflamasyonun Kontrolünde Th1/th2 Karşılaştırmalı Analizi 322

Femur Trokanterik Kırık Tedavisinde Hasta Mortalitesi Üzerine Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi 324

Fiberoptik Bronkoskopla Zor Entübasyon Olgusunda Ketamin Deneyimimiz 326

Fikse Edilmiş Yama ve Edilmemiş Yama ile Uygulanan Total Ekstraperitoneal (Tep) İnguinal Herni Tamiri Karşılaştırması: Literatür Analizi 327

Frontalıs Suspensıon Surgery Wıth Sılıcone Rods in Upper Eyelıd Ptosıs Wıth Poor Levator Functıon 328

Galectın-3 Levels in Autısm Spectrum Dısorder Children Patıents 330

Gebelerde Candidal Vajinit 332

Gebelerde Sigara İçme Durumunun Değerlendirilmesi ve Sigaranın Zararları Konusunda Bilgi Düzeylerinin Tespiti 333

Gebeliğin İntrahepatik Kolestazında Doppler Ultrasonografi'nin Tanı ve Takibinde Yeri Var mıdır' 334

Gebelikte Beslenme ve Uyku Arası Zaman Farkının Reflüye Etkisi 335

Gebelikte İntrauterin Gelişme Geriliğine Neden Olan Faktörler 337

Gebelikte Saptanan Adneksiyel Kitlelerin Klinik ve Radyolojik Olarak Karşılaştırılması 339

Geniş Bir Seride Kolesistektomi Spesmenlerinin Histopatolojik Sonuçlarının Analizi: Tek Cerrah Deneyimi 341

Geriatrik Populasyonda Akciğer Kanserli Evre 4 Hastalarda Cinsiyetler Arası Karşılaştırma 343

Global Gonore Araştırmalarının Bibliyometrik Analizi 345

Göğüs Hastalıkları Polikliniğinde Cinsiyet, Şikayetler ve Tanılara Göre Sigara İçme Davranışının Değerlendirilmesi 347

Günübirlik Endoskopik Diz Artroplasti Cerrahisinde Hangi Anestezi Yöntemi Kullanılmalı' 348

Hastanede Yatan Çocuklarda Polifarmasi 349

Hemogram Parametrelerinin Referans Değişim Değerlerinin Belirlenmesi 351

Hemşirelerde Gece Vardiyası ve Mtdna Kopya Sayısı Arasındaki İlişki 353

Hidatik Kistin Nadir Bir Lokalizasyonu; Kas İçi-Olgu Sunumuyla Birlikte Güncel Bilgilerin Gözden Geçirilmesi 355

Hiperprolaktinemi Bulunan Kadınlarda Klotho Düzeyindeki Değişikliklerin İncelenmesi 357

Hipokalemik Periyodik Paralizi İle Takipli Bir Olgu Sunumu 358

Hiponatremi İle Tetiklenen Bir Transient Global Amnezi Olgusu 360

Hipoparatiroidi Hastalarında Nörokognitif Performans 361

İlaç Tasarımında Potansiyel Hedef: Protein-Protein Etkileşimleri 363

İleri Anne Yaşının Erken Doğum Riskine Etkisi 365

İleri Bir Sump Sendromu Olgusu: Perkütan Transhepatik Tedavi Yaklaşımının Sonuçları 367

İnfantlarda Nadir Bir Dehidratasyon Nedeni: Patent Omfalomezenterik Kanal Olgusu 368

İnme Geçiren Hastalarda Süreklı Olmayan Atriyal Fibrilasyonun İnme İle İlişkisinin Değerlendirilmesi 370

İnsidental Olarak Saptanmış İnferior Vena Cava Anomalileri: 3 Olgu Sunumu 372

İntraaortik Balon Pompası Uygulanan Hastada Ekokardiyografi ve Akciğer Ultrasonografisi İle Monitörizasyon 374

İntragastrik Balon Sonrası Mide Perforasyonu 375

Investigation of Intrinsic Colistin-Resistant Bacteria Isolated From Raw Chicken Meat and Wastewater Samples 377

Is There An Increased Risk of Chronic Venous Insufficiency in Behçet's Disease Patients' 379

İşitsel Uyarılmış Beyin Sapı Yanıtlarında Ce-Chirp ve Klik Uyaran Karşılaştırması 380

İskemik Dilate Kardiyomiyopatili Hastalarda Trimetazidin Etkilerinin Doku Doppler Ekokardiyografi ile Değerlendirilmesi 381

İzotretinoin Kaynaklı Keilit Tedavisinde Dekspantenol İle Dudak Mezoterapisi 383

Juvenil Diyabetli Çocuklarda Bisfenol A Düzeylerinin Endokrin Sistem Üzerine Bozucu Etkileri 385

Kalp Kası, İskelet Kası, Düz Kas ve Adipoz Dokuda Adiponektin Reseptör (Adipor1, Adipor2) Ekspresyonlarının Yaşa Bağlı Değişimi 387

Kanser Hastalarında Albumin Düzeyi 389

Karaciğer Fibroscan Ölçümlerinin Değerlendirilmesi 391

Kardiyopulmoner Bypass Operasyonlarında Kan Transfüzyonuna Etki Eden Preoperatif ve İntraoperatif Belirleyiciler 392

Kastamonu İlinde Doğurganlık Çağındaki Kadınlarda Kızamıkçık Seroprevalansının Belirlenmesi .394

Kemik ve Yumuşak Doku Tümörlerinde Tru-Cut ve İnsizyonel Biopsilerde Histopatolojik Tanıdaki Deneyimimiz 396

Keratokonusta Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Ölçülen Peripapiller ve Makular Damar Yoğunluğu ve Sistemik İnflamasyonla İlişkisi.....398

Kırık Uç Tazeleme veya Eswt'nin Tibia Kaynama Gecikmesinde Etkinliği; Deneysel Çalışma 399

Klinik Pratikte İmmünsüpresif İlaç Kullanımı Gerçeği'Komplikasyonlarla Bir Olgu Sunumu 401

Kolon Kanserinde Evreye Göre Tedavi Etkinliğini Değerlendirme 403

Komorbiditesi Yüksek Hastada Distal Radius Kırığı Cerrahisi İçin İnfraklavikular Brakial Pleksus Bloğu Uygulaması 405

Koronavirüs-19 Pandemisinde Kliniğimizin İki Yıllık İntrauterine İnseminasyon Verileri 407

Koroner Anjiografi Sonrası Geç Dönemde Gelişen Anafilaksi Durumunda Havayolu Yönetimi: Olgu Sunumu 409

Koroner Yavaş Akım Hastalarında C-Reaktif Protein/albumin Oranının Prediktif Değeri 411

Kriptojenik Karaciğer Yetmezliği Nedeni İle Karaciğer Nakli Yapılan Çocuklarda Eksplant Sonuçlarımız.....413

Kronik Hepatit C'li Hastalarda Serum İnterlökin-34 Düzeyi.....414

Kronik Lenfositik Lösemili Hastalarda Cd8+ T, Nk ve Cxcr5+cd8+ Foliküler Sitotoksik (Tfc) Hücrelerinin Sitotoksik Aktivitelerinin Karşılaştırılması.....416

Kronik Ürtikerli Hastalarda Hangi Non-Steroidal Anti-Enflamatuvar İlaç (Nsaıd) Daha Güvenlidir' Tek Merkez Retrospektif Çalışma 417

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanserinde Nötrofil/albumin Oranının Evre Öngördürücü Rolü 419

Künt Toraks Travması Sonrası Sekresyon Retansiyonu Gelişen Hastalarda Fiberoptik Bronkoskopinin Solunum Parametreleri Üzerine Etkisi.....421

Larenks Skuamöz Hücreli Karsinomlarında Anjiogenez İle Histopatolojilk Parameteler Arasıdaki İlişkinin Değerlendirilmesi.....423

Levosetirizin Kullanımı Sonrası Gelişen Psikotik Bozukluk: Olgu Sunumu.....424

Lipotoksisite Kaynaklı Endoplazmik Retikulum Stresinde Protein Kinaz R'nin Rolü 425

Lomber Disk Herniasyonu ve Akut Arter Trombozlu Hastanın Acil Yönetimi.....426

Long/ Post COVID' de Anosminin Nörolojik Semptomlar İçindeki Sıklığı ve Yaşam Kalitesine Etkisi 427

Malatya İlinde Göçmen Sağlığı Merkezlerine Başvuran Yetişkin Geçici Koruma Altındaki Suriyelilerin Akılcı İlaç Kullanım Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi ve İlişkili Faktörler.....429

Meme Biyopsisi Yapılan Hastalarda Demografik, Radyolojik ve Histopatolojik Korelasyon 431

Meme Dokusunda Re-Eksizyon Gereken Olgular İçin Basit Bir Öneri 433

Meme Kanserine Eşlik Eden ve Kemoterapi ile İyileşme Gösteren Dermatomyozit Olgusu 434

Mide Kanserli Hastalarda Delta Nötrofil İndexinin Metastatik Lenf Nodunu Tahmin Etme Gücü 435

Multinodular Vacuolating Neuronal Tumor Located at Posterior Fossa 436

Multipl Myelom Hastasında Pet/bt Çekimi Sırasında Fdg Ekstravazasyon Olgusu ve Literatür Derlemesi 437

Mvp ve Youtube 438
Nadir Bir Akut Batın Sebebi: İzole Tubal Torsiyon 440
Nadir Bir Böbrek Tümörü Olgusu: Metanefrik Adenom - Olgu Sunumuyla Birlikte Güncel Bilgilerin Gözden Geçirilmesi 442
Nadir Bir Enfeksiyon Hastalığı; Weıl Hastalığı Bir Olgu Sunumu 444
Nadir Bir Olgu; Tiroid Lipomatozis 445
Nadir Medikolegal Bir Akut Batın Nedeni: Enteroenterik ve Enterokutanöz Fistüle Neden Olan Gossipiboma 446
Nefes Darlığı İle Acil Servise Başvuran Hastalarda Kalp Yetersizliğini Öngörmede Platelet/lenfosit Oranının Rolü 447
Nonmetastatik Kolon Kanserlerinde Lenf Nodu Metastazı İle İlişkili Klinikopatolojik Özellikler 448
Nöral Tüp Defekti ile Komplike Gebeliklere Ait Klinik Sonuçlarımızın Değerlendirilmesi 450
Normal Otoakustik Emisyonlu İnfantlarda Sezeryan Doğumun Orta Kulak Basıncı Üzerine Etkisi 452
Normotermik Kardiyopulmoner Bypass Uygulanan Koroner Arter Bypass Hastalarında Mortalite Belirteci Olan Nötrofil Lenfosit Oranı (Nlr) ve Platelet Lenfosit Oranı (Plr) Değerlerinin Değişimi 453
Obezite Cerrasi Sonrası Gastroenterostomi Marjinal Ülserine Bağlı Gelişen Kapalı Perforasyonu 455
Olgu Sunumu: Beslenme Amaçlı Açılan Witzel Jejunostominin Jejunum İçine Migrasyonu 456
Olgu Sunumu: Nadir Plevral Yerleşimli Kalsifiye Fibröz Pseudotümör 457
Operatif Histeroskopide İntravasküler Absorbsiyon Sendromu Gelişen Hastada Hiponatremi Yönetimi 459
Opere Edilmiş Evre Iıı Akciğer Kanseri Hastalarında İnflamatuar Prognostik Belirteçler 460
Ötiroid Akut Koroner Sendrom Hastalarında Tiroid Fonksiyon Testlerinin Miyokard Enfarktüsü İle İlişkisi 462
Otoimmün Hastalıklarda Gama Delta (Γδ) T Hücrelerinin Rolleri 464
Pandemi Döneminde Çocuklarda Merkezi Sinir Sistemi Enfeksiyonları-Tek Merkez Deneyimi 466
Pandemi Sırasında Cushing Hastalığı Olan Hastalarda Enfeksiyon Yönetimi 467
PDGFRA-D842V Mutasyonu Gösteren Gastrointestinal Stromal Tümörler: Sıklık, Morfolojik ve Prognostik Özellikler İçin Tek Merkez Deneyimi 468
Pektus Ekskavumda Vakum Tedavisi ve Sonuçlar 470
Perkütan Nefrolitotomi Başarısına Etki Eden Faktörleri Belirlemek 471
Perkütan Nefrolitotomi Her Yaşta Güvenilir Bir Şekilde Yapılabilir 473
Pigment Dispersiyon Sendromunda Optik Sinir Başı ve Maküler Mikrovasküler Perfüzyon Değerlendirilmesi 474
Polikistik Over Sendromu D Vitamini İlişkisi 476
Posterior Reversible Ensefalopati Sendromu İle Prezente Olan Metastatik Malign Melanom 478
Prekoksigeal Kalsifik Tendinit 480
Prematüre Bebeklerde Rehospitalizasyon:Üçüncü Basamak Bir Hastanede 5 Yıllık Deneyim 481
Prematüre Retinopatisi Geçirmiş Olguların Çocukluk Çağı Dönemindeki Kornea Topografisi ve Kornea Endotel Fonksiyonu Parametrelerinin Değerlendirilmesi 482
Prepubertal Dönemde Labial Adezyonların Tedavisi ve Yönetim 484

Propofol veya Tiyopental İle Anestezi İndüksiyonuna Deksmedetomidin Eklenmesinin Klasik Lma (Laringeal Maske Airway) Yerleştirme Başarısı Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması.....485

Relationship Between Heart Rate Variability and Radial Artery Spasm in Patients Undergoing Percutaneous Coronary Angiography Via Radial Axcess.....487

Reperfüze Edilen St-Segment Elevasyonlu Miyokart Enfarktüsü Hastalarında Sol Ventrikül Fonksiyon, Strain ve İnfarkt Karakteristiklerinin Temporal Değişimi 488

Rijit Bronkoskopi Balon Dilatasyon İle Tedavi Edilen Subglottik Stenozlu Prematüre İnfantın Anestezi Yönetimi: Dört Olgu.....489

Sadece İnce Bağırsak Tutulumu Olan Crohn Hastalığının Özellikleri 491

Safra Yollarının Nadir Bir Konjenital Anomalisi: Safra Kesesi Agenezisi 492

Sağ Atriyal Kitle/trombüsü Taklit Eden Krista Terminalis- Tek Merkezli Klinik Çalışma Sonuçları. 494

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Zihninde Anatomi: Bir Metafor Analizi.....495

Sakrokoksigeal Pilonidal Sinüs Eksizyonu Sonrası Histopatolojik İnceleme Gerekli Midir' 497

Şark Çıbanı Merkezine Başvuranlarda Tedavi Gecikmesi, Sağlık Okuryazarlığı Düzeyi ve İlişkili Faktörler.....499

Sbü Haseki Eah Çocuk Acil Polikliniklerinden Diğer Birimlere Yapılan Konsultasyon İstemlerinin Değerlendirilmesi 500

Serum Dnmt3a ve Erα Konsantrasyon Düzeylerinin Fertilite Başarısına Etkisi.....504

Serum Orexin ve Neopterin Düzeyleri ile Diyabetik Retinopati Arasındaki İlişki 506

Serum Tumor Necrosıs Factor-Lıke Weak Inducer of Apoptosıs (Tweak) Levels Are Increased in Chıldren Autısm Spectrum Dısorder (Asd).....507

Sezaryen Sonrası Akut Mezenter İskemisi Vaka Raporu 509

Şiddetli Falciparum Sıtması 513

Sinemada Nörolojik Belirtiler.....515

Sinüs Ven Trombozu Olan Gebe, Hemşire Hastada Tam İyileşmeye Kadar Geçen Süre İçindeki Nörolojik Olayların Tüm Aşamaları; Olgu Sunumu.....517

Sitoredüktif Cerrahi ve Hipertermik İntraperitoneal Kemoterapi Sırasında Anestezi Yönetiminin Geriye Dönük İncelemesi: 5 Olgu Değerlendirilmesi.....519

Skafoid Kırıklarında Volar Perkütan Vida Cerrahisi Sonuçları 521

Sklerozan Adenozis: Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları 523

Sleeve Gastrektomi Yapılan Morbıd Obezite Hastaların Demografik Özellikleri ve Ameliyat Etkinliğinin Değerlendirilmesi 524

Sleeve Gastrektomize Hastada Hiatal Herni İle Morgagni Hernisi' Nin Eş Zamanlı Laparoskopik Onarımı 526

Spinal Anestezi Sonrası İzole Bilateral Tinnitus: Nadir Bir Olgu Eşliğinde Literatürün Gözden Geçirilmesi 528

Spontan İntraserebral Hematomlu Hastaların Modifiye Rankin Skala Sonuçlarının İncelenmesi 530

Statin Tedavisine Yetersiz Yanıt Nstemı Hastalarında Tüm Nedenlere Bağlı Mortaliteyi Öngörür...532

Subklinik Hipotirodisi Olan Hastalarda Bazı Ekokardiyografik Parametrelerin Değerlendirilmesi ...535

Subklinik Hipotiroidi Hastalarında Hiperhidrozis Cerrahisi Yanıtı 536

Systemic Therapy Response Evaluation in Prostate Carcinoma With "68ga"ga-Psma-11 Pet/ct 538

Tanatoforik İskelet Displazisi Olan Hastada Epidural Anestezi ile Gebelik Terminasyonu.....540

Tanınmayan Lingual Tonsil Hipertrofisi Nedeniyle Beklenmedik Zor Hava Yolu 542

Tedavi Almakta Olan ve İzlem Aşamasındaki Meme Kanseri Hastalarında Covid-19 Korkusu Açısından Bir Karşılaştırma (Pilot Çalışma) 544

Tehlike Devam Etmekte: Göğüs Cerrahi Tarafından Tanı Konan Tüberküloz Olguları 546

Temporal Lobektomi Sonrası Psikoz: Bir Olgu Sunumu.....548

The Relationship Between Tp-E Interval and Prognostic Nutritional Index in Hypertension Patients 549

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Formaldehit'in Toksik Etkileri.....551

Tiroid Hormon Seviyelerinin Korneanın Topografik, Dansitometrik ve Aberrometrik Değerlerine Etkisi 553

Tiroid Nodülü ve Tirotoksikozla Prezente Bir Gastrik Nöroendokrin Tümör Olgusu 555

Tiyopental İle Anestezi İndüksiyonuna Remifentanil Eklenmesinin Klasik Lma (Laringeal Maske Airway) Yerleştirme Başarısı Üzerine Etkisi 557

Tiyopental İle Anestezi İndüksiyonuna Remifentanil Eklenmesinin Klasik Lma (Laringeal Maske Airway) Yerleştirme Başarısı Üzerine Etkisi 558

Tokat İl Merkezindeki Aile Hekimliği Birimlerinde Çalışan Sağlık Profesyonellerinin Mülteci ve Göçmenlere Sağlık Hizmeti Sunumunda Karşılaştığı Zorluklar, Görüş ve Önerileri.....560

Torasik Aorta Patolojilerinde Endovasküler Tedavi Sonuçları 562

Total Diz Artroplastisi Sonrası Gelişen Distal Femur Periprostetik Kırıkları: Kilitli Plak ve İntramedüller Çivi Tedavilerinin Foksiyonel, Radyolojik Sonuçları ve Mortalite Analizi.....564

Total İntravenöz Anestezi (Tiva) ve Desfluran Anestezisi Uygulamalarının Kontrollü Hipotansiyon Gerektiren Elektif Rinoplasti Hastalarında Postoperatif Erken Derlenme ve Kognitif Fonksiyonlar Üzerineki Etkilerinin Karşılaştırması.....566

Toxoplasmosisin Kanser Etyolojisindeki Yeri.....567

Trakeobronşiyal Ağaçta Kalan Kırık Entübasyon Stilesi: Bir Vaka Sunumu 569

Tromobotik Trombositopenik Purpura(Ttp) ve Hemolitik Üremik Sendromlu(Hüs) Preeklamsi Gelişen Gebede Anestezi Yönetimi.....571

Tsh ve St4 Referans Aralıklarının Laboratuvar İnformasyon Sistemindeki Kayıtlardan İndirekt Metotla Tayini.....572

Türk Infantlarda Normal İntrakranıal Ventrıküler Boyutları ve Oranlarının Mrg Temellı Değerlendırılmesı 574

Türk Popülasyonuna Ait İnsan Kafataslarında Cinsiyet Tahmini İçin Çeşitli Üçgen Alanların Morfometrik Analizi 576

Twitter'da Doktora Şiddet Haberi Yorumlarının Niteliksel Analizi.....578

Üçüncü Basamak Acil Serviste Akut Böbrek Yetmezliği Tanısı Alan Hastaların Sonuçları ve Mortalitesi 580

Üst Ekstremite Fleksör Tendon Varyasyonlarından Ters Palmaris Longus: İki Olgu Sunumu 582

Ventriküloperitoneal Şanta Bağlı Abdominal Komplikasyonların Tedavisinde Laparoskopinin Önemi: İki Olgu Sunumu 583

Von Willebrand Hastalığı ile Anormal Uterin Kanama 12 Yaş Adolesan: Olgu Sunumu 584
Yardımcı Üreme Uygulamalarında Let7-B ve Mir29-A'nın Rolü 586
Yeni Bir Küresel Tehdit Maymun Çiçeği Virüsü 588
Yılan Isırığı Sonrası Guillain-Barre Sendromu: Bir Olgu Sunumu ve Literatür İncelemesi 590
Yıldönümü Reaksiyonu ve Disosiyatif Semptomlara Flash Teknik Müdahalesi: Bir Olgu Sunumu 591
Yoğun Bakım Servisinde Yatışı Olan Covid19 Hastalarının Aşı Durumları 593
Youtube'da Yer Alan Korona Virüs Aşı Karşıtlığı Yorumlarının İncelenmesi: Nitel Bir Araştırma 595
Yüksek Kanama Riski Taşıyan Gastroduodenal Ülserlerli Hastalarda Ülser Boyutunun Hasta Prognozuna Etkisi 597
Yüksek Tenascin-C Seviyeleri, Akut Miyokard Enfarktüslü Hastalarda Yetersiz Miyokard Boyanma Derecesine Neden Olur 599
Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Biyokimya Laboratuvarının Preanalitik ve Postanalitik Kalite Göstergeleri 601
Kaudal Regresyon Sendromu: Bir Olgu Sunumu 603
Multitravmalı Hastada Pocus: Olgu Sunumu 605
Paraplejik Bakım Hastasında Nütrisyonun Önemi 607
Sağ Koroner Arter Ostiumundan Kaynaklanan Sol İnen Koroner Arter ile İlişkili Anterior St Yükselmesi Miyokard Enfarktüsü 609
Vajinal ve Sezaryen ile Doğum Öyküsünün Mevcut Gebelikteki Anksiyete Düzeyi Üzerine Etkilerinin Kıyaslanması-Vaka Kontrol Çalışması 611
Beslenme, Stres Koşulları Altında Gen Düzenlemelerini Etkileyebilir Mi' 613
Bir Yavru Kedide Enrofloksasin Uygulamasına Bağlı Retinal Dejenerasyon 615
Fare ve Ratlarda İntraperitonal Glukoz Tolerans Test Uygulaması ve Önemi 616
Köpeklerde Chıarı Benzeri Malformasyon ve Siringomiyeli 617
Köpeklerde Chıarı Benzeri Malformasyon ve Siringomiyeli 619
Nrk-52e Hücrelerine Farklı Konsantrasyonlarda Sodyum Florür Uygulanmasının Gpx1 Gen Ekspresyonu Üzerine Etkisi 621
Veteriner Adli Tıpta Doku ve Organların Histolojik Analizi 625
Dişi Köpek ve Kedilerde Kısırlaştırma Operasyonlarına Bağlı Komplikasyonlar 626

Presentation ID / Sunum No = 333

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Bafa Gölü Balıklarından Gelen Yıllık Radyoaktif 210po Doz Miktarının Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ramazan Manav[1] , Prof.Dr. Aysun Uğur Görgün [2] , Dr. Işık Filizok[3]
[1]*Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi*
[2]*Ege Üniversitesi*
[3]*Ege Üniversitesi*

**Corresponding author: Ramazan Manav*

Özet

Büyük menderes alüvyonları ile yıllar içinde kıyıdan ayrılarak oluşan Bafa Gölü tarihi ve ekosistemi ile milli parklar arasındadır. Son zamanlarda göl kirlilik belirtileri göstermesi sonucu koruma altına alınmıştır. Göl çevresindeki yerleşkelerin hepsi balıkçılık ile uğraşmakta ve çevre yerleşim alanlarına besin tedariki yapmaktadır. Besin zincirinin üstündeki insanların sucul ortamdan beslenmeleri, bu bölgelerden alınan biyotaların insanlara taşıdığı 210Po doz miktarı önem taşımaktadır. Çalışmada gölde avlanması en çok yapılan L. Ramada (kefal), D. Labrax (levrek) ve A. Anguilla (yılan) biyota örnekleri için 210Po konsantrasyonları ve yıllık doz miktarları belirlenmiştir. Yapılan çalışmada ortalama 210Po konsantrasyonları L. Ramada (kefal), D.Labrax (levrek) ve A. Anguilla (yılan balığı) için sırası ile 5,00 Bq kg-1, 4,60 Bq kg-1, ve 6,51 Bq kg-1 olarak tespit edilmiştir. L. Ramada (kefal), D. Labrax (levrek) ve A. Anguilla (yılan balığı) için etkin doz miktarları ise sırasıyla 1,169 µSv / kişi, 0,208 µSv / kişi ve 0,011 µSv / kişi olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Po, Dozimetre, Radyasyon

Determınatıon of Annual Radıoactıve 210po Dosage From Lake Bafa Fısh

Abstract

Bafa Lake, which was formed by separating from the coast over the years with the great meander alluviums, has been included in the national parks with its history and ecosystem. Recently, the lake has been taken under protection as a result of showing signs of pollution. All of the settlements around the lake are engaged in fishing and supply food to the surrounding settlements. It is important that people feed from the aquatic environment, and the 210Po dose amount carried by the biota from these regions to humans. In the study, 210Po concentrations and annual dose amounts were determined for the biota samples of L. Ramada (mullet), D. Labrax (sea bass) and A. Anguilla (snake) which are the most fished in the lake. In the study, average 210Po concentrations were estimated as 5.00 Bq kg-1, 4.60 Bq kg-1, and 6.51 Bq kg-1 for L. Ramada (mullet), D. Labrax (sea bass) and A. Anguilla (eel), respectively. The effective dose amounts for L. Ramada (mullet), D. Labrax (sea bass) and A. Anguilla (eel) were obtained as 1,169 µSv / person, 0.208 µSv / person and 0.011 µSv / person, respectively.

Keywords: Po, Dosimeter, Radiation

Presentation ID / Sunum No = 278

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7425-6015

Meme Kanseri Hücre Hattı Mda-Mb-231 Üzerine Cladonıa Furcata'nın Koruyucu Etkisinin Belirlenmesi

Doç.Dr. Mustafa Kocakaya[1] , Araştırmacı Elif Akbulut[1]
[1]Yozgat Bozok Üniversitesi

**Corresponding author: Mustafa Kocakaya*

Özet

Likenler, mantar ve alglerden oluşan kompozit bitkilerdir. Cladonia furcata, esas olarak otlak, kum tepesi ve ormanlık alanlarda yetişen liken cinsi Cladonia'nın bir üyesidir. Canlı organizmaların ihtiyaç duyduğu çeşitli mikro elementler bol miktarda bulunur (1). Çin'de C. furcata, sağlığı ve uzun ömürlülüğü teşvik etmek için besleyici gıda olarak sıklıkla kullanılmaktadır. Bazı bilim adamları, Cladonia ve Cetraria dahil olmak üzere birçok liken türünün en bol bileşeni olan usnik asitin antibakteriyel, antimitotik ve antiviral özelliklere sahip olduğunu araştırmıştır (2). Bundan dolayı memeli hücre kültürleri olan MDA-MB-231 üzerindeki C. furcata dozlarının koruyucu etkileri araştırmak amaçlanmıştır. Bu çalışmada, meme kanseri hücre hattı MDA-MB-231 hücrelerine artan dozlarda C. furcata uygulanarak etkileri, MTT yöntemi (3-(4,5-dimetil triazol-2-il)-2,5-difenil tetrazolium bromid) ve komet yöntemi kullanılarak araştırılmıştır. C. furcata'nın MDA-MB-231 hücreleri üzerindeki koruyucu etkisi kontrol grubu ve uygulama grupları (15-250 µg) oluşturularak LD50 değeri 62,5 µg olarak bulunmuştur. Yapılan sitotoksisite analizi sonuçlarına göre, C. furcata konsantrasyonun artışına bağlı olarak hücre canlılığının azaldığı tespit edilmiştir. Hücrelerdeki DNA hasar tespiti için komet analizine göre kontrol grubu, 15.6 µg/ml, 31.25 µg/ml, 62.5 µg/ml, 125 µg/ml, 250 µg/ml C. furcata uygulanan gruplarda DNA kuyruk yüzdesi, kuyruk uzunluğu ve kuyruk momenti değerlerine bakılarak DNA hasarı belirlenmiştir. Bu çalışmaların ışığında C. furcata'nın insan meme kanseri hücre hattı MDA-MB-231 üzerinde in vitro koşullarda koruyucu etki gösterdiği dozlar, çalışılan parametreler kapsamında tespit edilmiştir. Mevcut çalışma bu konuda yapılmış bir ön çalışma niteliğinde olup literatüre katkı sağlayacak ve bundan sonraki kapsamlı çalışmalara da ışık tutacaktır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Cladonia Furcata, Komet, Mtt.

Protectıve Effects of Cladonia Furcata On Mda-Mb-21 Breast Cancer Cell Line

Abstract

Lichens are composite plants composed of fungi and algae. Cladonia furcata is a member of the lichen genus Cladonia, growing mainly on grassland, sand hill, and woodlands. It abounds with various microelements needed by living organisms (1). In China, C. furcata has been widely used as nutritious food to promote health and longevity. A number of scholars have investigated that usnic acid, the most abundant constituent of several lichen species, including Cladonia and Cetraria, has antibacterial, antimitotic, and antiviral properties (2). Therefore, it was aimed to investigate the protective effects of C. furcata doses on mammalian cell cultures, MDA-MB-231. In this study, the effects of C. furcata applied to breast cancer cell line MDA-MB-231 cells at increasing doses were evaluated using the MTT

method (3-(4,5-dimethyl triazol-2-yl)-2,5-diphenyl tetrazolium bromide) and comet method. investigated. The protective effect of C. furcata on MDA-MB-231 cells was found to be 62.5 µg by forming the control group and administration groups (15-250 µg). According to the results of cytotoxicity analysis, it was determined that cell viability decreased due to the increase in C. furcata concentration. For detection of DNA damage in cells, according to the comet analysis, the dose was determined by the DNA tail percentage, tail length and tail moment values in the control group, 15.6 µg/ml, 31.25 µg/ml, 62.5 µg/ml, 125 µg/ml, 250 µg/ml C. furcata applied groups. DNA damage was determined depending on the increase. In the light of these studies, the doses at which C. furcata exerted a protective effect on the human breast cancer cell line MDA-MB-231 in vitro were determined within the scope of the studied parameters. The present study is a preliminary study on this subject and will contribute to the literature and will shed light on future comprehensive studies.

Keywords: Breast Cancer, Cladonia Furcata, Comet Test, Mtt Test

Presentation ID / Sunum No = 337

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Aktif COVID-19 Enfeksiyonu Sırasında İmplant Operasyonu Geçiren Hastada Yumuşak Doku İyileşme Sorunları: Vaka Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Bahar Alkaya[1] , Doç.Dr. Mustafa Özcan[1]
[1]Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Mustafa Özcan*

Özet

Amaç: Aktif COVID- 19 enfeksiyonuna bağlı olarak implant operasyonu sonrasında peri-implant yumuşak doku enfeksiyonun klinik bulgularını göstermektir. Olgu: 44 yaşında, sistemik olarak sağlıklı erkek hasta kliniğe mandibula sağ posterior bölgede çok şiddetli ağrı ve şişlik şikayeti ile başvurdu. Alınan anamnezde hastanın 2 hafta once implant tedavisi yaptırdığı, aynı gün COVID testi verdiği, test sonucunu beklemeden ve diş doktorunu bilgilendirmeden tedaviye başladığı ve sonrasında testin pozitif çıktığı öğrenildi. Ağız içi muayenede ilgili bölgede 2 adet implant görüldü. İmplantların çevresinde yumuşak dokuda bukkolingual yönde mukogingival hattı geçecek şekilde nekroz olduğu, kemiğin açığa çıktığı gözlendi. Ağzın diğer bölgelerinde herhangi bir lezyona rastlanılmadı. Radyografta implantların çevresinde kemik kaybı gözlenmedi. İlk seans hastanın yara bölgesi serum fizyolojik ile irrige edildi. Hastaya Augmentin BID 1 gr tbl (3x1) ve Flagyl 500 mg tbl (3x1), klorhex oral gargara (2x1), hyrex oral sprey (2x1) reçete edildi. Yedi gün sonra 2. Randevuda nekrotik yumuşak doku ve kemik parçaları uzaklaştırıldı. Yara yüzeyi serum fizyolojik ile yıkandı. 21. gün hasta tekrar geldiğinde kemik yüzeyi tamamen yumuşak doku ile kapanmıştı, ancak yumuşak dokuda iyileşme olmasına rağmen yer yer nekrotik alanlar halen mevcuttu.30. gün hasta kontrolünde epitelizasyon tamamlanmıştı, alınan radyografda kemik kaybı görülmedi. Sonuç: COVID -19 vücudun diğer bölgelerindeki yara iyileşmelerini etkilediği gibi ağız içi yara iyileşmesini etkilemektedir. Bu nedenle aktif COVID-19 enfeksiyonu geçiren hastalarda acil dental tedaviler dışındaki tedavilere ara verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Dental İmplant, İyileşme

Soft Tissue Healing Problems in a Patient Who Had İmplant Operation During Active COVID-19 Infection: Case Report

Abstract

Objective: To present the clinical signs of periimplant soft tissue infection after implant operation which was performed during active COVID19 infection. Case: A 44-year-old,systemically healthy male patient was admitted to the clinic with severe pain,swelling in the right posterior region of the mandibula.The medical history revealed that the patient had implant treatment 2 weeks ago.On the same day,the patient gave a COVID test but started the implant treatment without waiting for the result and he didn't inform his dentist.The result of the COVID19 test was positive.The intraoral and radiological examination showed 2 implants in the region with soft tissue necrosis beyond the mucogingival line in the buccolingual direction around the implants and exposed bone.No lesions were found in other parts of the mouth and no bone loss was observed around the implants on the radiograph.In the first session, the

patient's wound area was irrigated with saline.Augmentin BID1 gr tbl(3x1),Flagyl 500 mg tbl(3x1),chlorhex mouthwash(2x1),hyrex oral spray(2x1) were prescribed to the patient.7 days later,at the 2nd appointment,necrotic bone fragments were removed and the wound surface was again cleaned with saline On the 21st day,the bone was completely covered with soft tissue,although there was healing in the soft tissue,there were still necrotic areas in certain regions.Finally on the 30th day, epithelialization of the soft tissue was completed,no bone loss was observed in the radiograph. Conclusion: COVID-19 affects wound healing in many parts of the body as well as intraoral wound healing.Therefore, treatments other than emergency dental treatments should be postponed in patients with active COVID-19 infection.

Keywords: COVID-19, Dental İmplants, Healing

Presentation ID / Sunum No = 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6825-1277

Anne ve Bebekler Üzerinde Yürütülen Bir Diş Çürüğü Önleme Programının Etkinliğinin Değerlendirilmesi – 9 Yıllık Takip Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Abidin Talha Mutluay[1]
[1]*Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Ağız ve Diş Sağlığı Programı*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, anne ve bebekler üzerinde yürütülen bir diş çürüğü önleme programının çocukların diş sağlığı üzerindeki etkinliğinin 9 yıllık periyod sonunda değerlendirilmesidir. Materyal ve Yöntem: Bu çalışma 3 aşamalı olarak planlandı. Birinci aşamada, çalışmaya dahil edilen 0-6 aylık bebeğe sahip anneler rastgele iki gruba ayrıldı. Annelerin diş muayeneleri ve tükürük örneğinden bakteri (Mutans streptokok ve laktobasil) ölçümleri gerçekleştirildi. Çalışma grubuna dahil edilen annelere (n=25), restoratif prosedürler ve antibakteriyel ajanlar uygulanırken, kontrol grubuna dahil edilen annelere (n=25) ise yalnızca ağız sağlığı eğitimi verildi. İkinci aşamada, 6 ayda 1 olmak üzere 3 yaşına gelen çocukların diş muayeneleri, annelerin ise tükürük örneğinden bakteri ölçümleri gerçekleştirildi. Üçüncü aşamada ise 10 yaşına gelen çocukların ağız ve diş muayeneleri gerçekleştirildi. Çocukların dmft (Çürük/eksik/dolgulu dişler) ve dmfs (Çürük/eksik/dolgulu diş yüzeyleri) indeksleri ve plak indeksleri kaydedildi. Bulgular: Çalışma grubundaki çocukların (n=19), %52,7'si çürüksüz (%47,4 sağlam, %5,3 dolgulu çürüksüz) ve dmft değerinin 1,32 ± 0,42 olduğu tespit edildi. Kontrol grubunun (n=20) 2,5 ± 0,41 olan dmft değeri, çalışma grubuna kıyasla anlamlı derecede yüksekti (p=0,018). Kontrol grubundaki çocukların %20'sinin çürüksüz (%15 sağlam, %5 dolgulu çürüksüz) olduğu görüldü. Ayrıca kontrol grubundaki çocukların plak indeksi skorları çalışma grubuna göre anlamlı derecede yüksekti (p=0,047). Sonuç: Mevcut veriler annelere ve erken çocukluk dönemindeki bebeklere uygulanan koruyucu önlemlerin gelecekte çocukların ağız sağlığının geliştirilmesini ve idamesini sağladığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Birincil Koruma, Çürük Prevalansı, Erken Çocukluk Çağı Çürükleri, Uzun Dönem Klinik Çalışma

Evaluation of Effectiveness of a Caries Preventive Program in Mothers and Infants – a 9-Year Follow-Up Study

Abstract

Objective: The aim of this study is to evaluate the effectiveness of a dental caries prevention program carried out on mothers and infants on the dental status of children during a 9-year period. Materials and Methods: This study was planned in 3 phases. In phase I, mothers with babies 0–6 months old included in the study were randomly divided into two groups. The mothers' dental examinations and bacterial measurements (Mutans streptococci and lactobacillus) from saliva samples were performed. While restorative procedures and antibacterial agents were applied to the study group mothers (n = 25), only oral health education was provided to the control group mothers (n = 25). In phase II, dental examinations were performed every 6 months on children 3 years, and bacterial measurements from

saliva samples were performed on the mothers. In phase III, oral examinations were carried out on 10-year-old children. Indices of dmft (decayed/missing/filled teeth) and dmfs (decayed/missing/filled tooth surfaces) were kept, and plaque indices were also recorded. Results: 52.7% of the study group children (n = 19) were caries free (47.4% healthy, 5.3% filled caries free) and the dmft value was 1.32 ± 0.42. The dmft value of the control group children (n = 20) was 2.5 ± 0.41, and the difference was significantly higher than that of the study group (p = 0.018). It was observed that 20% of the children in the control group were caries free (15% healthy, 5% filled caries free). In addition, the plaque index scores of the children in the control group were significantly higher than those of the study group (p = 0.047). Conclusion: The present data revealed that preventive measures applied to mothers and infants in the early childhood period ensure the improvement and maintenance of the future oral health of children.

Keywords: Caries Prevalence, Clinical Long-Term Study, Early Childhood Caries, Primary Prevention

Presentation ID / Sunum No = 177

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2935-5126

Cam İyonomer Siman Bazlı Restoratif Materyallerin Farklı Pediatrik Gargaralarda Su Emilimi ve Çözünürlüğünün Değerlendirilmesi – in Vitro Çalışma

***Dr. Öğretim Üyesi Merve Mutluay*[1]**
[1]*Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Dişçilik Hizmetleri Bölümü Ağız ve Diş Sağlığı Programı*

Özet

Amaç: Gargaralar çocuklarda diş çürüklerinin önlenmesi amacıyla kullanılan ajanlardır. Cam-iyonomer simanlar ise sahip oldukları olumlu özelliklerle çocuk diş hekimliğinde yaygın olarak tercih edilen restoratif materyallerdir. Bu materyallerin ağız içi koşullara direnci, dental restorasyonların klinik başarısında oldukça önemlidir. Bu nedenle çocuk gargaralarının restoratif materyallerin mekanik ve kimyasal özellikleri üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi önemlidir. Bu çalışmanın amacı, farklı cam iyonomer siman esaslı restoratif materyallerin üç farklı pediatrik gargarada su emilimi ve çözünürlüğünün değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada iki farklı ticari geleneksel cam iyonomer siman [Maxxion R (FGM Ltd., Joinville, Brazil) ve Pyrax (Pyrax Polymars, Roorkee, India)] ile bir ticari rezin modifiye cam iyonomer siman (Nova Glass LC, Imicryl, Konya, Türkiye) test edildi. Negatif kontrol grubu olarak ise kompozit rezin (Clearfil Majesty, Kuraray, Tokyo, Japan) kullanıldı. Her bir restoratif materyalden 40'ar örnek üreticilerin talimatlarına göre hazırlandı ve dört alt gruba ayrıldı. Üç farklı pediatrik gargara (Listerine Smart Rinse, ROCS Hello Kitty, Prokudent Junior Ağız Çalkalama Suyu) ya da distile suda bekletilen örneklerin su emilimi ve çözünürlük özellikleri Uluslararası Standartlara (ISO 4049: 1994) göre değerlendirildi. Bulgular: Restoratif materyaller, farklı gargaralarda değişen derecelerde su emilimi ve çözünürlük değerleri sergiledi. 14 gün bekletmeyi takiben, ortalama su emilimi ve çözünürlük değerleri Maxxion R ve Pyrax geleneksel cam iyonomer simanlar için en yüksek, Clearfil Majesty kompozit rezin için en düşüktü ($p<0.05$). NovaGlass'ın ortalama su emilimi ve çözünürlük değerleri ise Maxxion R ve Pyrax' dan istatistiksel olarak önemli ölçüde düşüktü. 14. günde Listerine restoratif materyaller üzerinde istatistiksel olarak anlamlı derecede en yüksek çözünürlüğe neden oldu ($p<0.05$). Sonuç: Su emilimi ve çözünürlük özellikleri test edilen restoratif materyale veya solvent tipine göre değişmektedir. Gargaraların cam iyonomer simanlarda yapısal değişikliklere yol açabileceği düşünülerek çocuklarda uygun ağız gargarası tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Cam İyonomer Siman, Çözünürlük, Diş Çürüğü, Pediatrik Gargara, Su Emilimi

Effect of Different Pediatric Mouthwashes On Water Sorption and Solubility of Glass İonomer Cement-Based Restorative Materials – An in Vitro Study

Abstract

Objective: Mouthwashes are adjunct agents used to prevent dental caries in children. Furthermore, glass-ionomer cements are restorative materials that are widely preferred in pediatric dentistry because of their advantages. The resistance of these materials to intraoral conditions is very important in the clinical success of dental restorations. Therefore, it is important to evaluate the effects of pediatric mouthwashes on the mechanical and chemical properties of restorative materials. The aim of this study was to evaluate

the water absorption and solubility of different glass ionomer cement-based restorative materials in three different pediatric mouthwashes. Materials and Methods: Two different commercial conventional glass ionomer cements [Maxxion R (FGM Ltd., Joinville, Brazil) and Pyrax (Pyrax Polymars, Roorkee, India)] and a commercial resin modified glass ionomer cement (NovaGlass LC, Imicryl, Konya, Türkiye) were tested in the study. Composite resin (Clearfil Majesty, Kuraray, Tokyo, Japan) was used as the negative control group. Forty specimens from each restorative material were manipulated according to the manufacturers' instructions and divided into four subgroups. The water sorption and solubility properties of the specimens, which were stored in one of three different pediatric mouthwashes (Listerine Smart Rinse, ROCS Hello Kitty, and Prokudent Junior Mouthwash) or distilled water, were evaluated according to the International Standard (ISO 4049: 1994). Results: Restorative materials exhibited varying degrees of water sorption and solubility in different mouthwashes. After 14 days of storage, mean water sorption and solubility values were highest for Maxxion R and Pyrax conventional glass ionomer cements and lowest for Clearfil Majesty composite resin ($p < 0.05$). The mean water sorption values of NovaGlass were statistically significantly lower than those of Maxxion R and Pyrax. At day 14, Listerine caused the highest solubility on restorative materials, with a statistically significant difference ($p < 0.05$). Conclusion: The water sorption and solubility properties vary depending on the restorative material or solvent type tested. Favorable mouthwashes should be preferred in children, considering that mouthwashes may cause structural changes in glass ionomer cements.

Keywords: Glass İonomer Cement, Dental Caries, Pediatric Moutwash, Solubility, Water Sorption

Presentation ID / Sunum No = 314

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID NUMBER: 0000-0003-2854-5371

Çene Eklemi Splinti ve Gece Plağı Hakkındaki Türkçe Youtube Videolarının Değerlendirilmesi

Uzman Berna Turgut[1]
[1]*Memorial Ankara Hastanesi*

Özet

ÖZET Konu: Eklem splinti, gece plağı ve youtube videoları Amaç: Bu çalışmanın amacı, YouTube™ platformunda yer alan temporomandibular eklem splinti ve gece plağı ile ilgili video paylaşımlarını farkındalık açısından değerlendirmektir. Yöntem: Google Trends uygulaması kullanılarak yapılan aramada en çok kullanılan "gece plağı" ve "eklem splinti" ifadeleri ile YouTube™ platformunda video araması yapıldı. Türkiye'de son 5 yıl içinde sağlık kategorisinde taratılan videolar alakaya göre sıralandıktan sonra ilk 100'er video incelendi. Hariç tutma kriterleri uygulandıktan sonra kalan toplam 109 video (63 gece plağı+46 eklem splinti) değerlendirmeye alındı. Videoların tanımlayıcı parametreleri kaydedildi ve kaynak kategorilerine göre sınıflandırılıp, bilgi içerikleri dokuz farklı başlıkta analiz edildi. Elde edilen veriler SPSS 22 paket programı aracılığı ile analiz edildi. Değerlendirmelerde; Mann-Whitney U Testi, Kruskall Wallis H Testi ve Ki-Kare analizi kullanıldı. ($p<0,05$) değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: Video kaynakları arasında içerik dağılımına göre gece plağı grubunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmazken, eklem splinti grubunda 'ağrı' içeriği bahsi 'TV/Youtube kanalı' kaynak grubunda diğer kaynak gruplarına göre anlamlı derecede düşük bulundu (%22,2). Videoların kaynak kategorisine bakılmaksızın eklem splinti grubunda 'eklem' içeriğinden bahsetme oranı (%84,8) ile 'ağrı' içeriğinden bahsetme oranı (%58,7) anlamlı derecede daha yüksek bulundu. Kaynak kategorilerine bakılmaksızın, videoların tedavi açıklamalarının yetersiz olduğu gözlendi. Sonuç: Türkçe bilgi kaynağı olarak Youtube™ videoları, gece plağı ve eklem splinti teşhis ve tedavi içeriklerine yönelik eksiklikler içermektedir. Sağlık profesyonelleri hastaların doğru kaynaklara ulaşması için çevrim içi platformların farkında olarak daha açıklayıcı ve anlaşılır içerikler kullanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Gece Plağı, Eklem Splinti, Çene Eklemi Tedavisi, Youtube

Evaluation of Youtube™ Videos As a Source of Information About Jaw Joint Splint and Night Guard

Abstract

Subject: Joint splint, night guard and youtube videos Purpose: The aim of this study is to evaluate the video posts about temporomandibular joint splint and night guard on the YouTube™ platform in terms of awareness. Method: A video search was performed on the YouTube™ platform with the most searched phrases "night guard" and "joint splint" in the search using the Google Trends application. After the videos filtered in the health category in the last 5 years in Turkey were ranked according to relevance, the first 100 videos were examined. A total of 109 videos (63 night guard+46 joint splint) remaining after the exclusion criteria were applied were evaluated. The descriptive parameters of the videos were recorded and classified according to source categories, and their information content was analyzed under nine different titles. The obtained data were analyzed with the SPSS 22 package program. In evaluations; Mann-Whitney U Test, Kruskall Wallis H Test and Chi-Square analysis were used. The value ($p<0,05$) was considered statistically significant. Results: While no statistically

significant difference was found in the night guard group according to the content distribution among the video sources, the mention of 'pain' content in the joint splint group was found to be significantly lower in the 'TV/Youtube channel' source group compared to the other source groups (22,2%). Regardless of the source category of the videos, the rate of mentioning the 'joint' content (84.8%) and the 'pain' content (58.7%) were found to be significantly higher in the joint splint group. Regardless of the source categories, the videos were observed to have insufficient explanations. Conclusion: Youtube™ videos, as a source of information in Turkish, contain deficiencies in the diagnosis and treatment content of night guard and joint splint. Healthcare professionals should be aware of online platforms and use more descriptive and understandable contents.

Keywords: Keywords: Night Guard, Joint Splint, Jaw Joint Treatment, Youtube

Presentation ID / Sunum No = 311

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9644-4324

Çene Yüz Protezleri Hakkındaki Türkçe You Tube Videolarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Fulya Basmacı[1]

[1] *Dr.Öğr. Üyesi, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi AD*

fulyabasmaci@gmail.com

Özet

Konu: Çene yüz protezleri ve You Tube™ videoları. ***Amaç:*** Bu çalışmanın amacı YouTube™ video platformunda çene yüz protezleri hakkında yer alan Türkçe videoların kaynağını ve içeriğini değerlendirmektir. ***Yöntem***: You Tube video platformunda hangi anahtar kelimeler ile arama yapılacağının belirlenmesi amacıyla Google Trends uygulaması kullanılarak üç anahtar kelime belirlendi. 'Çene yüz protezleri' 'epitez' ve 'maksillofasiyal protezler' terimleri ile arama yapıldı. Her bir terim için ilgi düzeyi göz önünde tutularak ilk 100 video belirlendi. Değerlendirilen 300 video içeriğinden belirlenen kriterlere uyan 51 tanesi analiz edildi. İzlenme sayısı, video süresi ve yükleme kaynağı parametreleri kaydedildi. İstatiksel analizlerde normal dağılım göstermeyen gruplarda Kruskall Wallis H testi kullanıldı. Çalışma verilerinin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel metot tercih edildi. Değişkenler arası ilişkiler ise korelasyon testi ile analiz edildi. $p<0,05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi**.** ***Bulgular***: 32 video ticari işletmeler, 7 video doktorlar, 6 video video içerik oluşturucu kişiler ve 6 video haber kanalları tarafından yüklenmiştir. Ticari firmalara ait videoların video süreleri diğer 3 gruba oranla istatistiksel olarak anlamlı derecede daha düşüktür ($p<0,05$). Haber kanallarına ait videoların izlenme sayıları video içerik oluşturucularına ait videolar ile kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulunmuştur. ***Sonuç:*** Çene yüz protezi konusunda You Tube video platformunda bilgi kaynağı olarak yüklenmiş sınırlı sayıda Türkçe video mevcuttur. Hastaların doğru bilgiye ulaşması için sağlık profesyonelleri tarafından hazırlanan bilgi kaynaklarına ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Youtube, Epitez, Maksillofasiyal Protez

Evaluation of Youtube™ Videos As a Source of Information About Maxillofacial Prosthesis

Abstract

Subject: Maxillofacial prostheses and You Tube videos. ***Aim:*** The aim of this study is to evaluate the source and content of Turkish videos about maxillofacial prostheses on the YouTube™ video platform. ***Method:*** Three keywords were determined using the Google Trends application in order to determine which keywords to search on the Youtube video platform.Search was made with the terms 'maxillofacial prostheses', 'epitesis' and 'maxillofacial prostheses'. The first 100 videos were determined for each term, taking into account the level of interest. Among the 300 evaluated video content, 51 of which met the determined criteria were analyzed. The number of views, video duration and upload source parameters were recorded. Kruskall Wallis H test was used in groups that did not show normal distribution in statistical analyses. Descriptive statistical method was preferred in the evaluation of study data. Relationships between variables were analyzed with the correlation test. p value of <0.05 was considered statistically significant. ***Results:*** 32 videos were uploaded by commercial businesses, 7

videos by doctors, 6 videos by video creators, and 6 videos by news channels. The video duration of the videos of commercial companies was statistically significantly lower than the other 3 groups ($p<0.05$). In comparison with the number of views of the videos, news channels was found to be statistically significantly lower than the video creators. ***Conclusion:*** There are a limited number of Turkish videos uploaded as a source of information on the Youtube video platform on maxillofacial prosthesis. Information resources prepared by health professionals are needed for patients to reach accurate information

Keywords: Youtube, Epithesis, Maxillofacial Prosthesis

Presentation ID / Sunum No = 111

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8266-9968

Çene Yüz Protezlerinde Kullanılan En Yeni Materyaller

Dr. Ahmet Kula[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Maksiller defekt hastaları; estetik, fonksiyon, psikolojik ve sosyal birçok problemle baş başa kalmaktadır. Bu hastaların tedavisi emek isteyen uzun bir süreç gerektirir. Farklı tedavi alternatifleri ve her birinin avantaj ve dezavantajları bulunmaktadır. Cerrahi tekniklerin yetersiz kaldığı durumlarda protetik tedavi en iyi tedavi seçeneği olarak öne çıkmaktadır. Protetik tedavinin başarısı, doğru materyalleri hastaya uygun şekilde planlayıp, kısa sürede uygulamaya bağlıdır. Genel olarak çene yüz protezleri restoratif ve tamamlayıcı olarak ikiye ayrılmaktadır. Restoratif tedaviler; kaybolan kemik doku ve konturunun yerine koyarak tedavi etmektedir. Konumlarına göre internal, eksternal; bukkal, fasial, oküler bölgelerde uygulanabilmektedir. Tamamlayıcı tedaviler ise plastik cerrahiye yardımcı olmak ve radyoterapi seanslarının ardından hastanın konfor ve fonksiyonlarının kaybını önlemek amacıyla yapılabilmektedir. Çene yüz protezlerinde standart kullanım onayı için materyallerde bulunması gereken özellikler ve belirlenen şartlar; biyouyumluluk, dokular için uyumlu renkte olması veya boyanabilmesi sonrası istenilen rengin elde edilebilmesi, ideal şeffaflık, yumuşak dokuya yakın esneklik, düşük ısı geçirgenliği, düşük ağırlık, işlenebilirlik ve kalıplanabilirlik, uygulama kolaylığı, temizlenebilir, kopyalanması kolay olmalıdır. Ayrıca maliyeti düşük ve toksik olmaması gibi önemli faktörler de eklenince halen daha ideal çene yüz protez materyalleri için gelişmeler güncel teknoloji ışığında devam etmektedir. Bu çalışmanın amacı en yeni en güncel materyalleri de dahil ederek, çene yüz protezi yapımında kullanılan tüm materyaller ve özelliklerini araştırmaktır.

Anahtar Kelimeler: Çene Yüz Protezi, Titanyum, Silikon Elastomer, Zantex

The Newest Materials Used in Maxillofacial Prosthesis

Abstract

Maxillary defect patients; It is left alone with many aesthetic, functional, psychological and social problems. The treatment of these patients requires a long and laborious process. There are different treatment alternatives and each has its advantages and disadvantages. In cases where surgical techniques are insufficient, prosthetic treatment stands out as the best treatment option. Success of prosthetic treatment It depends on planning the materials in accordance with the patient and applying them in a short time. In general, maxillofacial prostheses are divided into restorative and complementary. Restorative treatments; It treats the lost bone tissue and its contour by replacing it. According to their location, internal, external; in the buccal, facial, ocular regions applicable. Complementary treatments can be performed to assist plastic surgery and to prevent the loss of comfort and functions of the patient after radiotherapy sessions. For standard use approval in maxillofacial prostheses, the properties that must be present in the materials and the specified conditions; biocompatibility, being in a compatible color for tissues or obtaining the desired color after dyeing, ideal transparency, flexibility close to soft tissue, low heat permeability, low weight, workability and mouldability, ease of application, cleanable

and easy to copy. In addition, when important factors such as low cost and non-toxicity are added, developments for more ideal maxillofacial prosthetic materials continue in the light of current technology. The aim of this study is to investigate all the materials used in the manufacture of maxillofacial prosthesis and their properties by including the newest and most up-to-date materials.

Keywords: Maxillofacial Prosthesis, Titanium, Silicone Elastomer, Zantex

Presentation ID / Sunum No = 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8241-1310

Çocuk Hastaların Çocuk Diş Hekimliği Kliniği'nden Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'ne Çekim Dışı Sevk Sebeplerinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Esra Ceren Tatlı[1] , Dr. Öğretim Üyesi Kevser Sancak[1]
[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Esra Ceren Tatlı*

Özet

Konu: Çocuk hastalarda yetişkinlere kıyasla oral ve maksillofasiyal bölgede gelişen kist ve tümörler genel olarak daha hızlı büyümekte ve bu lezyonların davranışlarını öngörmek daha zor olmaktadır. Amaç: Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Çocuk Diş Hekimliği Kliniği'ne başvuran ve çeşitli ön tanılar ile Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Kliniği'ne (ADÇC) yönlendirilen hastalarda yapılan klinik, radyografik ve histopatolojik incelemeler sonrasında, elde edilen oral ve maksillofasiyal lezyonların sıklığını ve dağılımını belirlemek ve literatüre kazandırmaktır. Yöntem: Ekim 2021-Nisan 2022 tarihleri arasında Çocuk Diş Hekimliği Kliniği'nden ADÇC Kliniği'ne diş çekimi dışı nedenlerle sevk edilen hastaların, oral ve maksillofasiyal bölge histopatolojik tanılı patoloji verileri retrospektif olarak incelendi. Lezyonlar inflamatuar/reaktif, kistik ve tümör/tümör benzeri olarak sınıflandırılarak yaş, cinsiyet, histopatolojik tanı ve bölgelere göre dağılımları incelendi. Değişkenler tanımlayıcı istatistikler kullanılarak analiz edildi. Bulgular: 6 aylık süreçte diş çekimi dışındaki nedenlerle toplam 23 hasta ADÇC Kliniği'ne sevk edildi. Hastaların yaşları 6 ile 14 arasında değişmekte (ortalama yaş=10,5) ve hastaların %43,5'i kadın, %56,5'i ise erkek idi. Hastaların %56,5'inde lezyonlar mandibulada, %43,5'inde ise maksillada idi. Lezyonların %65,2'si dentigeröz kist, bunu takiben %17,4'ü odontoma, %4,4'ü periferal ossifiye fibroma, %4,4'ü travmatik fibroma, %4,3'ü travma sebebi yumuşak doku yaralanaması ve %4,3'ü ankiloze diş çekimi idi. Sonuç: Çocuk hastalarda daha az sıklıkla rastlanmasından ve daha hızlı büyümesinden dolayı, çenede mevcut lezyonların tanı ve olası komplikasyonlarının fark edilmesinde kist ve tümörlerin dağılımı hakkında bilgi sahibi olunması faydalı olacaktır. Klinik ve radyolojik tanımlamalar ile birlikte histopatolojik olarak doğru tanımlama yapmak önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Diş Hekimliği, Odontoma, Dentigeröz Kist, Oral Travmatik Fibrom

Retrospective Evaluation of Consultation Reasons of Pediatric Patients From the Pediatric Dentistry Clinic to the Oral and Maxillofacial Surgery Clinic

Abstract

Subject: Cysts and tumors developing in the oral and maxillofacial region in pediatric patients generally grow faster than adults and it is more difficult to predict the behavior of these lesions. Aim: To determine the frequency and distribution of oral and maxillofacial lesions after clinical, radiographic and histopathological examinations in pediatric patients who applied to Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Pediatric Dentistry Clinic and were referred to the Oral and Maxillofacial Surgery Clinic with various preliminary diagnoses and to bring them to the literature. Methods: Pathology data

with histopathological diagnosis in oral and maxillofacial region between October 2021- April 2022 were analyzed retrospectively. Lesions were classified as inflammatory/reactive, cystic, and tumor/tumor-like, and their distribution according to age, gender, histopathological diagnosis and regions were examined. Variables were analyzed using descriptive statistics. Results: A total of 23 patients were referred to Oral and Maxillofacial Surgery Clinic for reasons other than tooth extraction in a 6-months period. The ages of the patients ranged from 6 to 14 (mean age=10.5), and 43.5% of the patients were female and 56.5% were male. Lesions were located in the mandible in 56.5% of the patients and in the maxilla in 43.5%. Of the lesions, 65.2% were dentigerous cysts followed by 17.4% were odontoma, 4.4% peripheral ossifying fibroma, 4.4% traumatic fibroma, 4.3% of them are trauma-induced soft tissue injury and 4.3% were ankylosed tooth extraction. Conclusions: Since it is less common in pediatric patients, it will be useful to have information about the distribution of cysts and tumors in the diagnosis and possible complications of existing lesions in the jaw. It is important to make histopathologically correct definitions together with clinical and radiological definitions.

Keywords: Pediatric Dentistry, Odontoma, Dentigerous Cyst, Oral Traumatic Fibroma

Presentation ID / Sunum No = 239

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3544-7449

Deneysel Periodontitis Modeli Oluşturulan Gebe Ratlarda Melatonin Kullanımının Olumsuz Gebelik Sonuçlarına Terapötik Etkisinin Araştırılması

Araştırmacı Tuğçe Yalçın[1] , Doç.Dr. İhsan Serhatlıoğlu[2] , Doç.Dr. Serkan Dündar[3]
[1]*Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Elazığ*
[2]*Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik AD, Elazığ*
[3]*Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji AD, Elazığ*

**Corresponding author: Tuğçe Yalçın*

Özet

AMAÇ: Periodontitis, oral kavitedeki fokal enfeksiyon kaynaklarından biridir. Gebelikte oral fokal enfeksiyonun, sistemik dolaşımla olumsuz gebelik sonuçlarına yola açtığını gösteren çalışmalar bulunmaktadır. Bu çalışmada periodontitisin neden olduğu olumsuz gebelik sonuçlarına karşı melatoninin olası terapötik etkisinin incelenmesi amaçlandı. GEREÇ ve YÖNTEM: Çalışmada toplam 28 adet Sprague-dawley cinsi dişi sıçan kullanıldı. Düzenli siklus gösteren intak dişi sıçanlar randomize olarak Kontrol, Sham, Periodontitis ve Melatonin olamak üzere 4 gruba ayrıldı (her grupta n=7). Periodontitis ve Melatonin gruplarına intraperitonel anestezi altında deneysel periodontitis modeli uygulandı. Cerrahi işlemleri takiben 1 hafta iyileşme süresinden sonra hayvanlar çiftleşmeye atıldı. Gebelik süresince melatonin (10 mg/kg vücut ağırlığı) oral yolla uygulandı. Doğum sonrası gebelik süresi, doğan yavruların doğum ağırlıkları ve bir batındaki yavru sayıları kaydedildi. Doğum yapan hayvanlardan elde edilen serum örneklerinde ELİSA ile C-reaktif protein (CRP) değerleri ölçüldü. Verilerin değerlendirilmesi ve gruplar arası farklılıklar için tek yönlü varyans analizi ve bu analizi takiben post-hoc Tukey testi kullanıldı. Tüm analizlerde $p<0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. BULGULAR: Periodontitis grubundaki CRP düzeyi tüm gruplara göre anlamlı derecede yüksek bulundu. Melatonin grubunun CRP düzeyi periodontitis grubu ile karşılaştırıldığında, anlamlı ölçüde azaldığı tespit edildi. Kontrol ve sham grubuna göre Periodontitis grubunda yavru sayısı anlamlı derecede azaldığı görüldü. Melatonin ve periodontitis grubunun yavru sayıları karşılaştırıldığında yavru sayısında bir artış olsa da istatistiksel olarak anlamlı değildi. Tüm gruplarda gebelik süresi ve yavruların doğum ağırlıklarında istatistiksel bir farklılık görülmedi. SONUÇ: Periodontitisli gebelerde melatonin tüketiminin inflamasyonu iyileştirebileceği ve embriyonun implantasyon sayısını artıracağı sonucuna varılmıştır. Bu nedenle, cerrahi olmayan periodontal tedaviye ek olarak melatonin kullanımı önerilebilir.
TEŞEKKÜR: Bu çalışma TÜBİTAK tarafından desteklenmiştir (proje no:1919B012100790).

Anahtar Kelimeler: Periodontitis, Melatonin, Gebelik, İnflamasyon

Investigation of the Therapeutic Effects of Melatonin Use On Adverse Pregnancy Outcomes in Pregnant Rats Created Experimental Periodontitis Model

Abstract

OBJECTIVE: Periodontitis is one of the focal sources of infection in the oral cavity. There are studies showing that oral focal infection during pregnancy leads to adverse pregnancy outcomes with systemic

circulation. In this study, it was aimed to examine the possible therapeutic effect of melatonin against adverse pregnancy outcomes caused by periodontitis. MATERIALS AND METHODS: A total of 28 Sprague-dawley female rats were used in the study. Intact female rats with regular cycles were randomly divided into 4 groups as Control, Sham, Periodontitis and Melatonin (n=7 in each group). An experimental periodontitis model was applied to the Periodontitis and Melatonin groups under intraperitoneal anesthesia. After a 1 week recovery period following the surgical procedures, the animals were mated. During pregnancy, melatonin (10 mg/kg body weight) was administered orally. Postpartum gestation period, birth weights of the born litters and the number of litters in one litter were recorded. C-reactive protein (CRP) values were measured by ELISA in serum samples obtained from animals giving birth. One-way analysis of variance was used to evaluate the data and post-hoc Tukey test the difference between groups. $P<0.05$ was considered statistically significant in all analyses. RESULTS: The CRP level in the periodontitis group was found to be significantly higher than in all groups. When the CRP level of the melatonin group was compared with the periodontitis group, it was determined that it decreased significantly. It was observed that the number of offspring in the Periodontitis group was significantly reduced compared to the control and sham groups. When the number of offspring of the melatonin and periodontitis groups was compared, although there was an increase in the number of offspring, it was not statistically significant. There was no statistical difference in gestational age and birth weights of offspring in all groups. CONCLUSION: It was concluded that consumption of melatonin in pregnant women with periodontitis may improve inflammation and increase the number of embryo implantation.Therefore, the use of melatonin can be recommended in addition to non-surgical periodontal therapy. ACKNOWLEDGEMENT: This study was supported by TUBITAK (project# 1919B012100790).

Keywords: Periodontitis, Melatonin, Pregnancy, İnflammation

Presentation ID / Sunum No = 347

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2986-6740

Diş Eti Estetiğinde Multidisipliner Bir Yaklaşım: Olgu Sunumu

Arş.Gör.Dr. Mehmetcan Uytun[1] , Arş.Gör.Dr. Ahmet Bedreddin Şahin[1] , Dt Hasan Basri Bircan[2]

[1]Atatürk Üniverstitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji A.B.D.
[2]Atatürk Üniverstitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti A.B.D.

**Corresponding author: Mehmetcan Uytun*

Özet

Amaç: Estetik bekleyen insan sayısının artması ve tedavilerinin karmaşıklığı nedeniyle birçok diş hekimi hastalarının deneyimini iyileştirmenin yollarını aramaya başladı. Sonuç olarak, tedavide daha iyi organize edilmiş multidisipliner bir yaklaşım gerekmektedir. Diş eti estetiği ile ilgili olarak, ortodonti ve periodontoloji arasındaki iş birliği artık çok önemlidir. Bu durumda amacımız farklı periodontal ve ortodontik tedavi yaklaşımları kullanarak daha iyi diş eti estetiği sağlamaktır. Yöntem: Kliniğimize ön maksiller bölgede estetik şikayetlerle başvuran 28 yaşında kadın hastanın yapılan muayene sonucunda ön dişlerde diş eti düzleştirme ihtiyacı ve diş maloklüzyonlarına bağlı ortodontik tedavi ihtiyacı olduğu belirlendi. Maksiller sol lateral kesici diş vestibülünde yumuşak doku eksikliği nedeniyle tünel işlemi ile birlikte bağ dokusu grefti yapıldı. Ameliyattan 8 hafta sonra ortodontik tedaviye başlandı. Elde edilen model üzerinde maksiller sol santral dişe set-up yapılarak Essix hazırlandı. Diş, ilgili dişin girişine yerleştirilen bir buton ve ağız içi lastikler kullanılarak ekstrüze edildi. Ortodontik tedavi sonrası gingivektomi yapıldı. Hastanın 3,6 ve 18 aylarda takipleri yapıldı. Sonuç: Ortodontik tedavi ve periodontal ameliyat sonrası yumuşak doku defektinin giderildiği, diş ve diş eti seviyelerinin düzeldiği görülmüş ve hastaya optimum estetik kazandırılmıştır. Estetik olmayan diş eti rahatsızlıklarının giderilmesi genellikle multidisipliner bir yaklaşımla mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Bağ Dokusu Grefti, Essix, Gingivektomi

A Multidisciplinary Approach in Gingival Esthetics: Case Report

Abstract

Aim: Due to the increasing number of people who expect esthetics, and the complexity of their treatment, many dentists have started seeking ways to improve their patients' experience. As a result, a better organized multidisciplinary approach to treatment is required. Regarding gingival esthetics, collaboration between orthodontics and periodontology is very important now. In this case, our aim is to provide better gingival esthetics by using different periodontal and orthodontic treatment approaches. Method: As a result of the examination, it was determined that a 28-year-old female patient who applied to our clinic with aesthetic complaints in the anterior maxillary region needed gingival leveling in the anterior teeth and orthodontic treatment due to dental malocclusions. Connective tissue grafting was performed together with the tunnel procedure for the lack of soft tissue in the vestibule of maxillary left lateral incisor. Orthodontic treatment was started 8 weeks after the operation. Essix was prepared by set-up to maxillary left central incisor on the obtained model. The tooth was extruded by using a button

placed on the vestibule of the related tooth and using intraoral elastics. After orthodontic treatment, gingivectomy was performed. The patient was followed up for 3-6-18 months. Conclusion: After orthodontic treatment and periodontal surgery, it was observed that the soft tissue defect was eliminated, tooth and gingival levels improved, and the patient was given optimum esthetics. Elimination of non-esthetic gingival disorders is usually possible with a multidisciplinary approach.

Keywords: Connective Tissue Graft, Essix, Gingivectomy

Presentation ID / Sunum No = 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3254-8567

Fibromiyalji Hastalarında Temporomandibular Bozuklukların Yaygınlığı ve Psikolojik Durumlar, Uyku Kalitesi ve Ağız Sağlığına İlişkin Yaşam Kalitesi ile İlişkisi

Dr. Gözde Sarak[1] , Dr. Öğretim Üyesi Burcu Bal[1]
[1]Yeditepe Üniversitesi

**Corresponding author: Gözde Sarak*

Özet

Bu çalışmanın amacı, fibromiyalji (FM) hastalarında temporomandibular rahatsızlıkların (TMR) görülme sıklığını belirlemek ve bu rahatsızlıkların uyku kalitesi, ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi ve psikolojik durumlar ile ilişkisini belirlemektir. Bu çalışmaya Amerikan Romatoloji Derneği (ACR) kriterlerine göre FM tanısı konmuş 41 kadın ve FM tanısı konmayan 41 sağlıklı kadın dahil edildi. Katılımcılar FM tanısı için bir romatolog ve TMR ve bruksizm tanısı için bir diş hekimi tarafından muayene edildi. TMR tanısı için Temporomandibular Rahatsızlıklar için Tanı Kriterleri (TMR/TK) kullanıldı. Uyku kalitesi Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ile, ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi Ağız Sağlığı Etki Ölçeği (OHIP-14) ile ve psikolojik durum Psikolojik Belirti Tarama Testi (SCL-90-R) ile değerlendirildi. TMR ve bruksizmin, vaka grubunda (%75.6 ve %68.3 sırasıyla) kontrol grubundan (%46.3 ve %29.3 sırasıyla) daha sık görüldüğü tespit edildi. Vaka grubunda kötü uyku kalitesi görülme oranı (%43.9) kontrol grubunda kötü uyku kalitesi görülme oranından (%7.3) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir. Vaka grubunda kontrol grubuna göre somatizasyon, anksiyete, obsesif kompülsiyon, depresyon, psikotizm, paranoid düşünce, düşmanlık belirtileri istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir. Vaka grubuna benzer şekilde, TMR'li hastalarda kötü uyku kalitesi görülme oranı (%32.0) TMR görülmeyen hastalarda kötü uyku kalitesi görülme oranından (%15.6) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir. Buna ek olarak, TMR görülen katılımcılarda depresyon belirtisi TMR görülmeyen katılımcılardan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir. Sonuç olarak, çalışmamızda FM görülen bireylerde daha sık TMR ve bruksizm görüldüğü tespit edilirken, FM ve TMR görülen bireylerde uyku kalitesi ve ağız sağlığı ile ilişkili yaşam kalitesi kötü olarak tespit edildi. Bu rahatsızlıklar ve genel psikopatolojik durum arasında da negatif bir ilişki olduğu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Fibromiyalji, Temporomandibular Rahatsızlık, Psikolojik Durum, Uyku Kalitesi, Ağız Sağlığı ile İlişkili Yaşam Kalitesi

Prevalence of Temporomandibular Disorders and Its Relationship With Psychological States, Sleep Quality, and Oral Health-Related Life Quality in Fibromyalgia Patients

Abstract

The purpose of this study is to determine the prevalence of temporomandibular disorders (TMDs) in patients with fibromyalgia (FM) and its association with sleep quality, oral health-related life quality, and psychological states. This case-control study included 41 women who were diagnosed with FM according to the American College of Rheumatology (ACR) criteria and 41 healthy women who were

not diagnosed with FM. Participants were examined by a rheumatologist to diagnose FM and a dentist to diagnose TMD and bruxism. Diagnostic Criteria for Temporomandibular Disorders (DC/TMD) were used for the diagnosis of TMD. Sleep quality was assessed with the Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), oral health-related quality of life was assessed with the Oral Health Impact Profile (OHIP-14), and psychological status was assessed with the Revised Symptom Checklist (SCL-90-R). TMD and bruxism were found more commonly in the case group (75.6% and 68.3%, respectively) than in the control group (46.3% and 29.3%, respectively). The rate of poor sleepers in the case group (43.9%) was significantly higher than the rate of poor sleepers in the control group (7.3%). In the case group, the patients showed significantly higher values in the symptom dimensions of somatization, anxiety, obsessive-compulsion, depression, psychoticism, paranoid ideation, hostility, and general severity index. Similar to the case group, the rate of poor sleepers in patients with TMD (32.0%) was significantly higher than the rate of poor sleepers in patients without TMD (15.6%). In addition, participants with TMD had significantly higher symptoms of depression than participants without TMD. In conclusion, while TMD and bruxism were found to be more common in individuals with FM in our study, FM and TMD had negative impacts on sleep quality and oral health-related quality of life. It was determined that there was a negative relationship between these disorders and the general psychopathological state.

Keywords: Fibromyalgia, Temporomandibular Disorder, Psychological States, Sleep Quality, Oral Health-Related Quality of Life

Presentation ID / Sunum No = 376

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7905-1948

Geniş Tutulumlu Santral Dev Hücreli Granülom

Arş.Gör. Berke Berberoğlu[1] , Prof.Dr. Nihal Avcu[1]
[1]Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi, Ankara, Turkey

**Corresponding author: Berke Berberoğlu*

Özet

Santral dev hücreli granülomlar (SDHG) çenelerde, ağrısız şişlikle karakterize, odontojenik kaynaklı olmayan fibröz lezyonlardır. Asemptomatik olabileceği gibi hızlıca büyük boyutlara ulaşarak alveolar kemiği yıkıma uğratabilirler. Gerçek etiyoloji tam olarak bilinmemekle birlikte reaktif, inflamatuvar, infektif veya neoplastik bir oluşum olabileceği düşünülmektedir. Lezyonlar, geniş yaş aralığında görülmekle birlikte, daha çok genç bireylerde ortaya çıkar. Genellikle mandibulada 1. Molar dişin anterioru boyunca uzanır. İyi sınırlı olup kortikal kemikte yıkıma ve genişlemeye yol açabilir. Bu olgu raporunun amacı, mandibular premolar-molar-ramus bölgesinde agresif seyirli SDHG olgusu sunmaktır. Sistemik hastalığı olmayan, 30 yaşında kadın hasta ağrısız şişlik şikâyetiyle başvurdu. Ağız içi muayenesinde; 45,46,47 ve 48 no'lu dişler 6 ay önce çekilmişti. Panoramik radyografide sağ mandibula gövdesinde molar bölgeden ramusa uzanan, oldukça geniş radyolüsent lezyon saptandı. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi incelemesinde; kortikal perforasyon oluşturan internal septa içeren, multiloküler, ekspansil, belirgin skallop sınırlı lezyon izlendi. SDHG ön tanısı histopatolojik incelemeyle doğrulandı. Ağrısız bir şekilde oldukça büyüyebilen SDGH'ler alveolar kemikte perforasyona, diş kayıplarına ve yüzde belirgin şişliğe yol açabilmektedir. İyi huylu olmasına rağmen agresif karakterde olanlar sessizce büyük boyutlara ulaşabilmekte ve büyük kemik yıkımlarına yol açabilmektedir. Bu lezyonların, nüks riskinin yüksek olması sebebi ile düzenli takipleri yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Maksilla, Mandibula, Santral Dev Hücreli Granülom

Extended Central Giant Cell Granuloma

Abstract

Central giant cell granulomas (CGCG) are fibrous lesions of non-odontogenic origin, characterized by painless swelling of the jaws. They can be asymptomatic or rapidly reach large sizes and destroy the alveolar bone. Although its true etiology is unknown, it is thought to be a reactive, inflammatory, infective, or neoplastic process. Although the lesions are seen in a wide age range, they occur primarily in young individuals. It usually extends along the anterior of the mandibular 1st molar tooth. It is well circumscribed and may lead to the destruction and enlargement of the cortical bone. This case report presents a case of aggressively progressive central giant cell granuloma in the mandibular premolar-molar-ramus region. A 30-year-old female patient without systemic disease was submitted with the complaint of painless swelling. In the intraoral examination; Teeth 45,46,47 and 48 were extracted 6 months ago. Panoramic radiography revealed a very large radiolucent lesion in the body of the right mandible, extending from the molar region to the ramus. In cone beam computed tomography

examination revealed a multilocular, expansile, prominent scalloped lesion with internal septa and cortical perforation. The prediagnosis of CGCG was confirmed by histopathological examination. CGCGs, which can grow to a large extent painlessly, can cause perforation in the alveolar bone, tooth loss, and significant facial swelling. Despite being benign, those with aggressive character can quietly reach large sizes and cause great bone destruction. Because of the high risk of recurrence, these lesions should be followed up regularly.

Keywords: Maxilla, Mandible, Central Giant Cell Granuloma

Presentation ID / Sunum No = 181

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5661-0762

İntraoral Maksiller Molar Distalizasyon Yöntemleri

Dr. Öğretim Üyesi Betül Kula[1]
[1]*İstanbul Galata Üniversitesi*

Özet

GİRİŞ: Sınıf II maloklüzyon düzeltiminde çekimli tedavilerin yanı sıra headgear ve intraoral molar distalizasyonu gibi çekimsiz tedaviler de yer almaktadır. Sınıf II maloklüzyonun maksiller molar distalizasyonu ile tedavisinde ise pek çok yöntem kullanılmaktadır. Bu derlemenin amacı maksiller molar dişlerin distalizasyonunda kullanılan ağız içi apareylerin tedavi etkilerini değerlendirmektir. MATERYAL VE METOD: Ortodontide molar dişlerin distalizasyonu temel olarak ağız dışı ve ağız içi yöntemlerle gerçekleştirilmektedir. Ağız dışı yöntemlerde hasta kooperasyonuna ihtiyaç duyulması, estetik kaygılar, ağız dışı komponenti olan aygıtların neden olabileceği komplikasyonlar, yaralanmalar nedeniyle ağız içi distalizasyon yöntemleri geliştirilmeye çalışılmıştır. Ağız içi molar distalizasyon yöntemleri ise intramaksiller ve intermaksiller olarak ikiye ayrılmaktadır. Herbst apareyi, Jasper Jumper, Eureka Spring, Twin Force Bite Corrector, Wilson 3D Bimetrik molar distalizasyon arkı, Begg distalizasyon arkları, Süperelastik Nitinol teller ile molar distalizasyonu, Forsus ve Carriere Distalizasyon Aygıtı intermaksiller molar distalizasyon apareylerindendir. Niti coil springler, itici mıknatıslar, CD distalizer, K zemberekler, Aktif transpalatal arklar, Jones Jig aygıtı, Pendulum apareyi, Distal jet aygıtı, First Class apareyi, IBMD (Intraoral Bodily Molar Distalizer) apareyi/Keleş Slider ise intramaksiller molar distalizasyon aygıtlarındandır. Hasta kooperasyonuna gerek duyulmayan bu yöntemlerin en büyük dezavantajı üst birinci molar dişleri distale hareket ettirmek amacı ile uygulanan kuvvetin maksiller ön bölgeden destek alması ve buna bağlı gelişen şiddetli ankraj kaybıdır. Destek dişler olan üst birinci ve ikinci premolar dişlerde meziyalizasyon ve meziyale devrilme, üst kesici dişlerde protrüzyon, overjette artış ve sonuç olarak ankraj kaybı meydana gelmektedir. Alt çeneden destek alan molar distalizasyon yöntemlerinde ise; alt keserlerde protrüzyon, alt molarlarda meziyalizasyon ve ekstrüzyon görülmektedir. Bu nedenle son zamanlarda tüm bu dezavantajları içermediği düşünülerek ankraj amacıyla mini vidalar yaygın olarak kullanılmaya başlanmıştır. SONUÇ: Uygulanacak distalizasyon yönteminin hastada optimum sonuçları sağlayabilmesi için her bir mekaniğin iskeletsel ve dentoalveolar yapılarda nasıl değişikliklere sebep olduğunun ve ne tür bir kuvvet uyguladığının çok iyi bilinmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Distalizasyon, Sınıf Iı Maloklüzyon, Ağız İçi Distalizasyon

Methods of Intraoral Maxıllary Molar Dıstalızatıon

Abstract

INTRODUCTION: Class II malocclusion correction includes non-extraction treatments such as headgear and intraoral molar distalization as well as extraction treatments. There are lots of methods are used in the treatment of Class II malocclusion with maxillary molar distalization. The aim of this review is to evaluate the treatment effects of intraoral appliances used in distalization of maxillary molars. MATERIAL AND METHODS: Molar distalization is mainly performed by extraoral and intraoral

methods. Intraoral distalization methods have been tried to be developed due to the need for patient cooperation in extraoral methods, aesthetic concerns, complications and injuries that may be caused by devices with extraoral components. Intraoral molar distalization methods are divided into two as intramaxillary and intermaxillary. Intraoral distalization methods have been developed due to the need for patient cooperation in extraoral methods, aesthetic concerns, complications and injuries that may be caused by devices with extraoral components. Intraoral molar distalization methods are divided into two as intramaxillary and intermaxillary. Herbst appliance, Jasper Jumper, Eureka Spring, Twin Force Bite Corrector, Wilson 3D Bimetric molar distalization arch, Begg distalization arch, molar distalization with Superelastic Nitinol wires, Forsus and Carriere Distalization Device are intermaxillary molar distalization appliances. Niti coil springs, repulsive magnets, CD distalizer, K springs, Active transpalatal arches, Jones Jig device, Pendulum appliance, Distal jet device, First Class appliance, IBMD (Intraoral Bodily Molar Distalizer) appliance/Keleş Slider are intramaxillary molar distalization devices. The biggest disadvantage of these methods is that the force applied to move the upper first molar teeth distally receives support from the maxillary anterior region and causes severe anchorage loss. Mesialization and mesial tipping of the upper first and second premolar teeth, which are the anchorage teeth, protrusion of the upper incisors, increased overjet, and consequently loss of anchorage occur. In molar distalization methods supported by the lower jaw; side effects such as protrusion in the lower incisors, mesialization and extrusion in the lower molars are seen. Therefore, lately, mini screws have been widely used for anchorage purposes, considering that they do not contain all these disadvantages. CONCLUSION: In order to provide optimum results with distalization; It is necessary to know well the changes caused by mechanics in the skeletal and dentoalveolar structures and the type of force applied.

Keywords: Distalization, Class Iı Malocclusion, Intraoral Distalization.

Presentation ID / Sunum No = 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5661-0762

İskeletsel Açık Kapanış ve Sınıf Iıı Anomaliye Sahip Yetişkin Hastanın Ortognatik Cerrahi İle Tedavisi ve 5 Yıllık Takibi: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Betül Kula[1]
[1]*İstanbul Galata Üniversitesi*

Özet

Amaç: Sınıf III açık kapanış vakalarında estetik ve fonksiyonun önemli ölçüde etkilenmesiyle birlikte tedaviler komplike hale gelmektedir. Yetişkin hastalarda şiddetli iskeletsel Sınıf III maloklüzyon ve açık kapanışın tedavi seçenekleri kısıtlıdır. Vakanın şiddetine göre ortognatik cerrahi veya kamuflaj tedavisi önerilebilmektedir. Bu olguda çiğneme sorunları ve estetik şikayetleri olan hastanın ortodontik tedavi ve ortognatik cerrahi ile kombine tedavisi ve uzun dönem takip sonrası stabilitesi değerlendirilmiştir. Materyal ve Metod: 17 yaşında bayan hasta çiğneme problemi, açık kapanış ve mandibular prognatizm şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın klinik muayenesinde -1 mm overjet, -4 mm overbite ve sağ tarafta Sınıf III kanin ve molar ilişki, sol tarafta Sınıf III kanin ve Sınıf II molar ilişki görülmüştür. Sefalometrik analize göre maksiller retrognati ve mandibular prognatizme bağlı Sınıf III maloklüzyon (SNA: 77.3˚, SNB: 83.4˚, ANB: -6.1˚, Wits: -8.6 mm), açık kapanış, prokline alt ve üst keserler (U1-SN: 122.9˚, U1-PP: 131.9˚, IMPA: 95.7˚), konkav yumuşak doku profili, yetersiz dudak kapanışı ve normal büyüme paterni görülmüştür. Tedavi alternatifi olarak üst 2. premolar dişlerin çekimi ve dekompansasyon sonrası çift çene ortognatik cerrahi ameliyatı planlanmıştır. Dekompansasyon sonrası negatif overjet -5 mm olarak ölçülmüştür. Ameliyat sırasında maksilla 3 mm ilerletilerek 2 mm gömülmüştür mandibula ise 3 mm geriye alınmıştır. SONUÇ: Açık kapanış ve sirküler çapraz kapanış düzeltilmiştir. Hastanın gülüşünde ve yumuşak doku profilinde dramatik bir değişim gözlenmiştir. Açık kapanış ve sınıf III maloklüzyona sahip olan hastalarda ortognatik cerrahi, hastaların estetik beklentilerini karşılayan, iyi bir fonksiyon ve stabilite sağlayan bir tedavi metodudur.

Anahtar Kelimeler: Açık Kapanış, İskeletsel Sınıf Iıı, Ortognatik Cerrahi

Surgıcal Approach to Correct Skeletal Openbıte and Class Iıı Malocclusıon in An Adult Patıent: A Case Report-5 Year Follow Up

Abstract

AIM: Esthetics and functions are strongly effected and the treatments are long and hard in Class III openbite malocclusions. Treatment options are limited if the patient is adult and has severe skeletal Class III and openbite malocclusion. According to the severity of the case, fixed orthodontic treatment or orthognathic surgery might be applied. In this case, combined orthodontic treatment and orthognathic surgery and stability after long-term follow-up of the patient with chewing problems and aesthetic complaints were evaluated. MATERIAL AND METHOD: A 17-year-old female patient applied for treatment with mandibular prognathism, openbite and chewing problem. Clinical examination showed -1 mm negative overjet, 4 mm overbite. Angle Class III canine and molar relationship on right side. Angle Class III canine and Class II molar relationship on left side. Cephalometric analysis showed skeletal Class III malocclusion with maxillary retrognathia and mandibular prognathia (SNA: 77.3˚,

SNB: 83.4˚, ANB: -6.1˚, Wits: -8.6 mm), openbite, the upper and lower incisors were retroclined (U1-SN: 122.9˚, U1-PP: 131.9˚, IMPA: 95.7˚). She had concave profile, incompetent lips and normal growth pattern. The treatment plan included extraction of upper second premolars, decompensation and then double jaw orthognathic surgery. After decompensation, the negative overjet decreased to -5 mm. 3 mm maxillary advancement, and 2mm impaction and 6 mm mandibular set-back was performed during surgery. CONCLUSION: Openbite and circular crossbite was corrected. Patient's smile and profile were improved dramatically. In adult patients with severe Class III malocclusion, orthognathic surgery is a treatment method that satisfies the patient's aesthetic expectations and can provide good function and stability.

Keywords: Openbite, Skeletal Class Iıı, Orthognathic Surgery

Presentation ID / Sunum No = 196

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9265-1772

Maksiller Dental Orta Hat Asimetrisi Olan Juvenil Hastanın Orta Hat Düzeltici Loop Bükümlü Ark ile Çekimli Ortodontik Tedavisi-Olgu Sunumu

Dr. Hande Uzunçıbuk[1]
[1]*Trakya Üniversitesi*

Özet

Esas şikayeti "Dişlerim yamuk" şeklinde olan takvim yaşı 11 yıl 1 ay iskelet yaşı 11 yıl 6 ay olan prepeak dönemdeki erkek hastada, bimaksiller protrüzyonla birlikte, dişsel sağda ve solda sınıf II azı ve solda sınıf II kanin ilişkisi görülmekteydi. Hastada yer darlığına bağlı olarak 13 no'lu diş süremekte ve maksiller dental orta hat ile mandibular dental orta hat arasında yaklaşık bir kesici dişin meziodistal genişliği kadar sapma bulunmakta idi. Hastada bimaksiller protrüzyonun, yer darlıklarının ve dişsel sınıf II maloklüzyonunun dört adet premolar diş çekimi ile düzeltilmesi planlanmıştır. Alt – üst çenede seviyeleme ve sıralama işlemlerini takiben kanin distalizasyonu yapılmış ve sonrasında bükülen retraksiyon arkları ile alt ve üst kesicilerin eksen eğimleri azaltılmıştır. Üst çenede orta hat düzeltici loop bükümlü ark teli ile orta hatlar çakıştırılmıştır. Çekim boşlukları kapatıldıktan sonra bitim prosedürleri uygulanmıştır. Tedavi sonunda sınıf I azı ve kanin ilişkisi ile bitirilen hastanın, proşelik alt dudağında da gözle görülür bir iyileşme sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Diş Çekimi, Orta Hat Sapması

Orthodontic Treatment of a Juvenile Patient with Maxillary Dental Midline Asymmetry with Premolar Extraction and Midline Shifting Arcwire -Case Report

Abstract

This case report presents the premolar extraction treatment of a patient with dental class II canine and molar malocclusion on the right side and class II canine malocclusion on the left side, in whom one premolar extraction was selected as the treatment of choice to improve the dental occlusion. A 11-year-old male patient's chief complaint was the crowding of teeth. As a result of the intraoral examination and radiographs, it was determined that upper right canine could not erupt due to the lack of space and there was a deviation of approximately the mesiodistal width of one incisor tooth between the maxillary and mandibular dental midline. During fixed orthodontic treatment, a midline shifting arcwire was used in the maxilla to correct the midlines. At the end of the treatment, the impacted canine tooth was erupted, the maxillary and madibular dental midlines were overlapped and an ideal soft tissue profile was achieved.

Key Words: orthodontics, premolar extraction, midline shifting

Presentation ID / Sunum No = 348

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2986-6740

Mandibular Anterior Bölgedeki Diş Eti Çekilmesinin Serbest Diş Eti Grefti İle Ogmentasyonu: Olgu Sunumu

Arş.Gör.Dr. Mehmetcan Uytun[1] , Arş.Gör.Dr. Melih Can Üzel[1] , Dt Oğuzhan Maden[1]
[1]Atatürk Üniverstitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji A.B.D.

**Corresponding author: Mehmetcan UYTUN*

Özet

Amaç: Diş eti çekilmesi, diş eti kenarının mine-sement sınırının apikaline yer değiştirmesi sonucu ortaya çıkan klinik bir durumdur. Bu çekilmelere bağlı olarak ilgili dişlerde hassasiyet ve estetik problemler ortaya çıkmaktadır. Serbest dişeti grefti (SDG), yapışık dişeti miktarını arttırmak amacıyla sıklıkla tercih edilen bir uygulamadır. SDG'nin avantajı yapışık dişeti miktarı arttırılırken belli ölçülerde de kök kapanmasının elde edilebilmesidir. Method: Sistemik olarak sağlıklı 29 yaşındaki kadın hasta kliniğimize alt sol keser dişinde diş eti çekilmesi ve hassasiyet şikayeti ile başvurdu. Hastanın yapılan klinik ve radyografik muayenesi sonucu 31 numaralı dişinde yetersiz keratinize doku ve Miller Sınıf 3 diş eti çekilmesi tespit edildi. Faz 1 periodontal tedavisi tamamlanan hastaya SDG tedavisi yapılması planlandı. Lokal anestezi altında alıcı bölge hazırlandıktan sonra sağ palatinal bölgeden uygun boyutlarda SDG alınıp ilgili bölgeye 5.0 monoprolen sütur ile sabitlendi. Hastaya antibiyotik ağrı kesici ve gargara reçete edildi. Postoperatif 15. günde süturlar alındı. Hastanın 1, 3 ve 12. ay kontrolleri yapıldı. Sonuç: Tedavi sonucunda 31 numaralı dişte yaklaşık 4mm kök kapanması ve ilgili bölgedeki keratinize dokuda önemli bir artış sağlandı. Serbest diş eti grefti yetersiz keratinize doku varlığında başarıyla kullanılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diş Eti Çekilmesi, Keratinize Diş Eti, Serbest Dişeti Grefti

Augmentation of Gingival Recession in the Mandibular Anterior Region With Free Gingival Graft: Case Report

Abstract

Aim: Gingival recession is a clinical condition that occurs as a result of displacement of the gingival margin apical to the cement-enamel junction. Due to these recessions, sensitivity and aesthetic problems occur in the related teeth. Free gingival graft (FGG) is a frequently preferred application to increase the amount of attached gingiva. The advantage of FGG is that while increasing the amount of attached gingiva, root closure can be achieved at certain dimensions. Method: A systemically healthy 29-years-old female patient was admitted to our clinic with complaints of gingival recession and sensitivity in her lower left incisor. As a result of the clinical and radiographic examination of the patient, insufficient keratinized tissue and Miller Class 3 gingival recession were detected in tooth 31. Free gingival graft treatment was planned for the patient whose phase 1 periodontal treatment was completed. After the recipient area was prepared under local anesthesia, a free gingival graft of appropriate size was taken from the right palatal region and fixed with 5.0 monoprolene sutures. Antibiotic, pain reliever and

mouthwash were prescribed to the patient. The sutures were removed on the 15th postoperative day. The patient's 1st, 3rd and 12th month controls were performed. Conclusion: As a result of the treatment, approximately 4 mm root closure was achieved in tooth 31 and a significant increase in the keratinized tissue in the related area. Free gingival graft can be used successfully in the presence of insufficient keratinized tissue.

Keywords: Free Gingival Graft, Gingival Recession, Keratinized Gingiva

Presentation ID / Sunum No = 262

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3339-7783

Mukopolisakkaridozlu Hastaların Panoramik Görüntülerinde Mandibular Kortikal İndeksin Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Nagihan Koç[1] , Dr. Öğretim Üyesi Elif Ballıkaya[2]
[1]Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
[2]Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Anabilim Dalı

**Corresponding author: Nagihan Koç*

Özet

Amaç: Mukopolisakaridozlar (MPS'ler), glikozaminoglikan (GAG) yıkımı için gerekli olan lizozomal enzimlerin eksikliğinden kaynaklanan kronik, ilerleyici, multisistem lizozomal depo hastalıklarıdır. Klinik bulguları MPS tipine göre değişmekle birlikte, temel fiziksel özellikler arasında oral bulgular yaygın olarak görülmektedir. Çene kemiklerinde osteopörotik trabekülasyon bu bulgular arasında rapor edilmiştir. Bu çalışmanın amacı MPS hastalarında mandibular kortikal kemik yapısındaki değişimlerin mandibular kortikal indeks (MKİ) üzerinden araştırılmasıdır. Yöntem: Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi ve Pedodonti Anabilim Dallarına 2013-2021 yılları arasında dental muayene ve tedavileri için yönlendiren 9 MPS hastasına ait panoramik radyograflar retrospektif olarak incelendi. MPS hastalarıyla yaş ve cinsiyet bakımından eşleşen, herhangi bir hastalığı olmayan 9 hasta kontrol grubu olarak değerlendirildi. MKİ, Klemetti'nin sınıflandırmasına göre belirlendi. Üniversitenin girişimsel olmayan etik kurul onayı alındı. Sonuçlar: MPS ve kontrol gruplarına 2 kadın ve 7 erkek hasta dahil edildi (yaş ort. 13; yaş aralığı 5-29). MPS grubunda MKİ C1 kategorisi gözlenmezken, C2 ve C3 kategorilerinin görülme sıklıkları sırasıyla %77,7 ve %22,2 idi. Kontrol grubunda C1 ve C2 kategorilerinin görülme sıklıkları sırasıyla %66,6 ve %33,3 iken C3 kategorisi gözlenmedi. Gruplar arasında MKİ kategorilerinin görülme sıklığı açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu (Fisher exact test, p=0,009). Tartışma: MPS'li hastalarda mandibular kortikal kemikte endosteal rezorpsiyon ve osteopörotik yapısal değişimlerin görülme sıklığı artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mukopolisakkaridoz, Mandibular Kortikal İndeks, Osteopöroz

Assessment of Mandibular Cortical Index On Panoramic Radiographs in Patients With Mucopolysaccharidoses: A Pilot Study

Abstract

Objective: Mucopolysaccharidoses (MPSs) are a group of chronic, progressive, multisystemic lysosomal storage disorders caused by deficiencies of lysosomal enzymes required for glycosaminoglycan (GAG) breakdown. Although the clinical findings vary according to the each MPS type, oral manifestations are common among the major physical features. Osteoporotic jaw bone trabeculation has been reported to be among these findings. The aim of this study is to investigate the changes in mandibular cortical bone structure in MPS patients using the mandibular cortical index (MCI). Method: Panoramic radiographs of 9 MPS patients who referred to Hacettepe University, Faculty

of Dentistry, Departments of Dentomaxillofacial Radiology and Pediatric Dentistry for oral examination and treatment between 2013 and 2021 were retrospectively analyzed. Nine patients without systemic disease matching with MPS patients by age and gender were selected and evaluated as control group. MCI was determined according to Klemetti's classification. The approval of the non-interventional clinical research ethics committee of the university was obtained. Results: Both MPS and control groups were included 2 female and 7 male patients (mean age 13; range 5-29 years). The prevalence of MCI C2 and C3 categories among the MPS group were 77.7% and 22.2%, respectively, while the C1 category was not observed. In the control group, the prevalence of the C1 and C2 categories were 66.6% and 33.3%, respectively and the C3 category was not observed. The difference in the prevalence of MCI categories between the groups was statistically significant (Fisher's exact test, p=0.009). Conclusion: The incidence of endosteal resorption and osteoporotic changes in the mandibular cortical bone increased in patients with MPS.

Keywords: Mucopolysaccharidosis, Mandibular Cortical Index, Osteoporosis

Presentation ID / Sunum No = 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1480-2907

Oral Mikrobiyomunun Biyoinformatik Analizinde Bir Açık Kaynak Yazılımının Zaman Verimliliğinin İncelenmesi

Doç.Dr. Çiğdem Elbek Çubukçu [1] , Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Ceren Çelik[1]
[1]Bursa Uludag Universitesi

**Corresponding author: Zeynep Ceren Çelik*

Özet

Amaç: Biyoinformatik analizlerde izlenen prokoller araştırılması hedeflenen ortamın ve mikrobiyal topluluğun doğasına göre farklılık gösterir. Bu çalışmada, oral mikrobiyota ham datalarının biyoinformatik analizinde kullanılan açık-kaynak bir yazılımın etkinliği, adımların uygulama zamanı ve kullanım kolaylığı performansı değerlendirilecektir. Gereç ve Yöntem: Illumina® MiSeq™ üzerinde bir V3 reaktif kiti (600 döngü) ve >%10 PhiX ile dizileme yapılan pilot kütüphanenin biyoinformatik analizi usegalaxy.org açık kaynak adresi üzerinden Galaxy NGS Mothur yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Veriler sırasıyla, sıralama/dizileme ve PCR hatalarının sıralanması/azaltılması (A1), Örnek topluluğa göre hata oranlarının değerlendirilmesi (A2), OTU analizi (A3), Türlerin çeşitliliğini hesaplama (A4), Görselleştirme (A5), Kümelenmelerin istatistiksel anlamlılığını belirleme (A6) aşamaları doğrultusunda değerlendirilmiş olup ne kadar sürede tamamlandığı (saat); oluşan hatalara bağlı tekrarlanma oranları kaydedilmiştir. Bulgular: Tüm aşamaların (A1-A6) ortalama tamamlanma süresi 186 ± 23 saattir. En fazla tekrarlanan aşamalar sırasıyla A2 (4) ve A3(2) olarak kaydedilmiştir. En kısa zamanda tamamlanan aşama 1.121.060 sekansın okunmasının 41 saniyede tamamlandığı A1 aşaması (Ort=0,015 ± 0,003 saat) olmuştur ($p<0,001$). Program oral bakterileri Alem, Bölüm, Sınıf, Takım, Familya ve Cins düzeyinde yapabilme imkanı tanımıştır. Ayrıca %0,001 ve daha düşük yüzdelerde bulunan bakteri cinsleri ise ayrıca bir uzantıyla ekranın sağ alt bölgesine listelenmiştir. Sonuç: Açık-kaynak yazılımlar bilimsel çalışmaların daha az maliyetli ve kısa sürede yürütülmesine olanak sağlayabilir. Ancak oral mikrobiyotanın bakteriyel çeşitliliğinin tespitinde tür düzeyinde bilgi vermemesi bu yaklaşımın bir dezavantajı sayılabilir.

Anahtar Kelimeler: Oral Mikrobiyom, Bioinformatik, Yazılım

Evaluation the Time Efficiency of An Open-Source Software in Bioinformatic Analysis of and Oral Microbiome

Abstract

Aim: The protocols followed in bioinformatics may differ according to the nature of the targeted environment and microbial community. In this study, the completion time and ease of use of an open-source application used will be evaluated. Materials and Methods: Bioinformatics analysis of the pilot library sequenced with a V3 reagent kit (600 cycles) and >10% PhiX on Illumina® MiSeq™ was performed using Galaxy NGS Mothur software, available at usegalaxy.org open source. Sequencing and reduction of PCR errors (A1), Evaluation of error rates by sample population (A2), OTU analysis (A3), Calculation of species diversity (A4), Visualization (A5), Determining statistical significance of clusters

(A6) and completion time (hours) and repetitions were recorded. Results: The mean completion time of all stages (A1-A6) was 186 ± 23 hours. The most repeated stages were recorded as A2 (4) and A3 (2), respectively. The shortest completion time was in A1 (Ort=0,015 ± 0,003 saat) in which took 41 secs to summarize 1,121,060 sequences was completed in 41 seconds ($p<0.001$). The program gave the results opportunity at the level of kingdom, phylum, class, orders, family, genus. In addition, the bacterial species found in 0.001% and lower percentages are also listed in the screen with an extension. Conclusion: Galaxy mothur, open-source application, may allow scientific studies to be conducted in a more cost-effective way. However, the fact that it does not provide information at the species level in the determination of the bacterial diversity of the oral microbiota can be considered a disadvantage of this approach.

Keywords: Oral Microbiome, Bioinformatics, Software

Presentation ID / Sunum No = 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9265-1772

Ortodontik Tedavi Sonrası Beyaz Nokta Lezyonlarının Tedavisinde Güncel Yaklaşımlar

Dr. Hande Uzunçıbuk[1]
[1]*Trakya Üniversitesi*

Özet

Ortodontik tedavinin ana hedefleri; dengeli ve ideal bir oklüzal ilişki ve fonksiyon ile birlikte fasiyal-dental estetik olarak sıralanabilir. Ortodontik tedavi sonunda tüm sonuçlar olumlu olmayabilir. Beyaz nokta lezyonları (BNL), ortodontik tedavinin sonunda en sık görülen komplikasyonlardan biridir ve diş estetiği üzerinde kalıcı bozulmalara neden olabilir. Çürük oluşum süreci, çeşitli aşamalarla oluşan demineralizasyon ve remineralizasyon döngüsüdür ve BNL' nin görünümü, demineralizasyonun remineralizasyona çevrilme olasılığının olduğu çürüğün klinikte gördüğümüz ilk aşamasıdır. Ortodontik tedavi sırasında çürük önleyici tedbirler için spesifik bir klinik rehber bulunmamaktadır. Ortodontik tedavinin beyaz nokta lezyonu oluşturma ihtimali olduğu kabul edilen bir gerçektir. Ortodontik tedavi süresince en iyi yöntem; BNL'lerin oluşmadan engellenmesidir. Ağız hijyeninin sağlanması, florlu ajan uygulamaları (flor içeren sealant, primer, adeziv ve diğer ortodontik malzemelerin kullanılması), antimikrobiyal ajanların kullanılması, ksilitol kullanılması, teobromin uygulamaları tedavi sırasında yapılması gereken uygulamalardır. Oluşan beyaz nokta lezyonlarının boyutunda zaman içinde müdahale edilmeden kendiliğinden küçülme olabilmektedir. Ortodontik tedavi sonrasında uygulanan tedavi yöntemlerine ana başlıklar altında baktığımızda topikal flor uygulanması, diş beyazlatma, kazein fosfopeptid (CPP) - amorf kalsiyum fosfat (ACP) kullanılması, lazer uygulamaları, mikroabrazyon, düşük viskoziteli rezin infiltrasyonu gelmektedir. Son dönemlerde uygulanan bu tedavi yaklaşımlarıyla, beyaz nokta lezyonlarının iyileştirilmesinde kabul edilebilir sonuçlar elde edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortodontik Tedavi, Beyaz Nokta Lezyonu, Mikroabrazyon, Rezin İnfiltrasyonu

Treatment Methods of White Spot Lesions After Orthodontic Treatment Current Approaches

Abstract

The main goals of orthodontic treatment are; balanced and ideal occlusal relationship, function and facial aesthetics. At the end of orthodontic treatment, not all results may be positive. White spot lesions (BNL) are one of the most common complications at the end of orthodontic treatment and can cause permanent deterioration in dental aesthetics. The process of caries formation is the cycle of demineralization and remineralization that occurs in various stages, and the appearance of BNL is the first stage of caries we see in the clinic, where there is a possibility of conversion of demineralization to remineralization. There are no specific clinical guidelines for caries preventive measures during orthodontic treatment. It is a fact that orthodontic treatment has the possibility of creating a white spot lesion. The best method during orthodontic treatment; It is the prevention of BNLs before they occur. Providing oral hygiene, fluorinated agent applications (use of fluorine-containing sealant, primer, adhesive and other orthodontic materials), use of antimicrobial agents, use of xylitol, theobromine applications are the applications that should be done during the treatment. The size of the formed white spot lesions may decrease spontaneously over time without intervention. The treatment methods applied after orthodontic treatment are under the main headings; topical fluoride application, teeth whitening, use of casein

phosphopeptide (CPP) - amorphous calcium phosphate (ACP), laser applications, microabrasion and resin infiltration. With these treatment approaches applied recently, acceptable results are obtained in the improvement of white spot lesions.

Key Words: orthodontic treatment, white spot lesion, microabrasion, resin infiltration

Presentation ID / Sunum No = 309

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3602-2354

Panoramik Radyografi İle İlgili Youtube Videolarının Karakteristikleri

Dr. Öğretim Üyesi Berrin Çelik[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Dental radyograflar diş hekimliği hasta muayene rutininde sıklıkla kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı panoramik radyografi ile ilgili Türkçe olarak yayınlanmış Youtube videolarını analiz etmektir. Gereç ve Yöntemler: Ağustos 2022'de Youtube videoları için Türkçe olarak arama yapıldı. Arama için kullanılan anahtar kelimeler şunlardır: 'Panoramik Radyografi, Panoramik Film, Panoramik Röntgen, Panoramik Görüntüleme'. Arama terimleri ile alakalı olmayan, tekrarlanan ve Türkçe dışındaki videolar dışlanma kriteri olarak belirlendi. Aranan terimler sonucu ortaya çıkan videolar ile Youtube tarafından önerilen videolardan kriterlere uygun olan, toplamda 49 video çalışmaya dahil edildi. Tüm videolar tek tek izlendi. Ardından videoların görüntülenme, beğeni ve yorum sayısı, süresi, yayınlandığı yıl, kaynağı ile ilgili tüm bilgileri kaydedildi. Ayrıca videolar içeriklerine göre kategorize edildi. Bulgular: Panoramik radyografi ile ilişkili videoların %28,5'i (14) en çok 2020 yılında yüklenmişti. Videoların yarısından fazlası (%61,2) diş hekimleri tarafından yüklenmişti. Sunulan videoların çoğunluğu (%40,8) panoramik radyografi çekim prosedürlerine odaklanmıştı. En çok beğenilen, görüntülenen ve yorum alan video panoramik radyografi ile ilgili teorik bilgi anlatımıydı. Videoların çoğu 1 dk'dan azdı (%46,9). Sonuç: Klinisyenler, diş hekimliği öğrencileri, diş röntgen teknisyenleri ve hastalar için daha çok sayıda, detaylı Türkçe videolar yüklenmelidir. Ayrıca video içeriklerinin doğruluğunu analiz etmek için kapsamlı çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Panoramik, Youtube Video, Sosyal Medya, Diş Eğitimi

Characteristics of Youtube Videos About Panoramic Radiography

Abstract

Objective: Dental radiographs are frequently used in dentistry patient examination routine. The aim of this study is to analyze Youtube videos about panoramic radiography published in Turkish. Material and Methods: In August 2022, a search was made for Youtube videos in Turkish. The keywords used for the search are: 'Panoramic Radiography, Panoramic Film, Panoramic X-Ray, Panoramic Imaging'. Videos that were not related to the search terms, repeated and other than Turkish were determined as exclusion criteria. A total of 49 videos were included in the study, which met the criteria among the videos that emerged as a result of the search terms and the videos suggested by Youtube. All videos were watched one by one. Then, all information about the number of views, likes and comments, duration, year of publication and source of the videos were recorded. In addition, the videos were categorized according to their content. Results: 28,5% (14) of the videos related to panoramic radiography were uploaded mostly in 2020. More than half (61,2%) of the videos were uploaded by dentists. The majority (40,8%) of the videos presented focused on panoramic radiograph acquisition procedures. The most liked, viewed and commented video was the theoretical information narration about panoramic radiography.

Most of the videos were less than 1 minute (46,9%). Conclusion: More detailed Turkish videos should be uploaded for clinicians, dental students, dental x-ray technicians and patients. In addition, extensive studies should be carried out to analyze the accuracy of video contents.

Keywords: Panoramic, Youtube Video, Social Media, Dental Education

Presentation ID / Sunum No = 366

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5295-2722

Tek Taraflı Posterior Çapraz Kapanışa Sahip Bireylerde Posterior Mandibula Boyutlarının ve Asimetrilerin Uzun Dönem Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Gökhan Türker[1]
[1]*Mersin Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı*

Özet

AMAÇ: Bu retrospektif çalışmada, herhangi bir ortodontik tedavi uygulanmamış tek taraflı posterior çapraz kapanışa sahip bireylerin posterior mandibula boyutlarındaki ve asimetrilerindeki değişikliklerin dental panoramik radyograflar kullanılarak uzun dönemde değerlendirilmesi amaçlanmıştır. GEREÇ ve YÖNTEMLER: Tedavi edilmemiş tek taraflı posterior çapraz kapanışa sahip bireylerin belirlenmesi amacıyla yapılan arşiv taraması sonucunda, ilk muayenelerinde (T0) ve ilk muayene sonrası en az 5 yıllık süre sonunda (T1) alınmış olan dental panoramik radyografları bulunan ve dahil etme kriterlerini sağlayan bireyler bu çalışma kapsamında değerlendirilmiştir. Çalışmaya dahil edilen 23 bireyin (12 kız ve 11 erkek, Ortalama yaş: 11,44 ± 1,16 yıl) T0 ve T1 zamanlarında alınmış olan dental panoramik radyografları üzerinde çapraz kapanış bulunan ve bulunmayan taraflarda kondiler, ramal ve total (kondiler + ramal) ölçümler yapılmıştır. Posterior mandibula boyutları ile ilgili elde edilen ölçümlere ve bu ölçümler ile belirlenen asimetri indekslerine ait veriler eşleştirilmiş t testi ve bağımsız örneklem t testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. BULGULAR: İlk muayeneye ait veriler (T0) değerlendirildiğinde çapraz kapanış bulunan ve bulunmayan taraflar arasında posterior mandibula boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p > 0,05$). Ayrıca T0 zamanına ait verilerin cinsiyetler arası karşılaştırmalarında hem posterior mandibula boyutlarında hem de asimetrilerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı belirlenmiştir ($p > 0,05$). T1-T0 döneminde kondiler, ramal ve total boyutlarda ise istatistiksel olarak anlamlı artışlar olduğu görülmüştür ($p < 0,001$). T0 ve T1 karşılaştırmasında kondiler ve ramal asimetri indekslerinde istatistiksel olarak anlamlı olan ($p < 0,05$), total asimetri indeksinde ise istatistiksel olarak anlamlı olmayan ($p > 0,05$) artışlar tespit edilmiştir. SONUÇ: Bu çalışmanın sınırlamaları içerisinde, tedavi edilmemiş tek taraflı posterior çapraz kapanışa sahip bireylerin uzun dönemde posterior mandibula boyutlarının arttığı, bununla birlikte bu bireylerde posterior mandibula asimetrilerinin de belirginleştiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Ortodonti, Tek Taraflı Posterior Çapraz Kapanış, Dental Panoramik Radyograf

Presentation ID / Sunum No = 334

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Mirac Berke Topcu Ersöz: 0000-0003-2953-5255

Termiyonik Vakum Ark Plazma Uygulanan Polimetilmetakrilat Yüzeylerde Biyofilm Oluşumunun Değerlendirilmesi: Pilot Çalışma

Uzman Mirac Berke Topcu Ersöz[1] , Prof.Dr. Emre Mumcu[1] , Arş.Gör. Esra Nur Avukat[1] , Doç.Dr. Canan Akay[1] , Prof.Dr. Suat Pat[2] , Dr. Öğretim Üyesi Demet Erdönmez[3]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilimdalı

[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Fizik Bölümü

[3]Düzce Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Mirac Berke Topcu Ersöz*

Özet

Amaç: Polimetikmetakrilat yüzeyler üzerine Termiyonik Vakum Ark plazma uygulamasını takiben materyalin antibakteriyel özelliklerinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Polimetilmetakrilat (PMMA) diskler 2x10 mm boyutlarında, aseptik koşullar altında üreticinin talimatlarına göre hazırlandı. Sırasıyla 500, 1000, 1500 ve 2000 gridlik zımparalar ile yüzey standardizayonu yapıldı. Elde edilen örnekler Konrol, Kalay(IV)oksit (SnO2) ve Gümüş (Ag) olarak 3 gruba ayrılarak, Termiyonik Vakum Ark plazma tekniği kullanılarak kaplandı. Candida albicans standart hücre süspansiyonlarını boyamak için Kristal Viyole (KV) tekniği kullanıldı. Candida albicans biyofilm gelişimi difeniltetrazolyum bromür testi (MTT) kullanılarak değerlendirildi. Her grup için hücre canlılığı ölçümleri elde edildi. One-way Anova testi verilerin istatistiksel analizinde kullanıldı. Örnekler üzerindeki biyofilm gelişimi taramalı elektron mikroskobu ile incelenerek değerlendirildi. Bulgular: Termiyonik vakum ark plazma uygulanan tüm örneklerde, kontrol grubuna kıyasla biyofilm gelişimi ve hücre canlılığı istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde azalmıştır. Kalay(IV) oksit ile kaplama, Ag'den istatistiksel olarak anlamlı şekilde biyofilm oluşumunu ve hücre canlılığını azaltmıştır. Her iki boyama yönteminin sonuçları birbiriyle tutarlı sonuçlar vermiştir. Taramalı elektron mikroskobu görüntülerinde SnO2 grubunda biyofilm oluşumunun azaldığı gözlenmiştir. Sonuç: Termiyonik Vakum Ark plazma uygulaması sonrasında protez kaide materyali yüzeyinde Candida albicans biyofilm oluşumu azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Polimetilmetakrilat, Plazma, Candida Albicans, Biyofilm.

Evaluation of Biofilm Formation On Polymethylmethacrylate Surfaces Treated With Thermionic Vacuum Arc Plasma: A Pilot Study

Abstract

Purpose: To assess the polymethacrylate surfaces' antibacterial properties following application of thermonic vacuum arc plasma. Method: 2x10 mm polymethylmethacrylate (PMMA) discs were produced in accordance with the manufacturer's instructions under aseptic circumstances. 500, 1000, 1500, and 2000 grit sandpapers were used, correspondingly, for surface standardization. The samples were divided into 3 groups, respectively. The obtained samples were divided into 3 groups as Control, Tin(IV)oxide (SnO2) and Silver (Ag) and coated using Thermionic Vacuum Arc plasma technique. The

standard cell suspensions of Candida albicans were stained using the Crystal Violet (KV) procedure. The diphenyltetrazolium bromide test (MTT) was utilized to assess the development of Candida albicans biofilm. One-way Anova test was used for statistical analysis of data. Biofilm development on the samples was evaluated by scanning electron microscopy. Results: When compared to the control group, thermionic vacuum arc plasma significantly reduced the growth of biofilm and cell viability in all samples. Coating with tin(IV) oxide significantly reduced biofilm formation and cell viability from Ag. Both staining techniques produced consistent results. Images from scanning electron microscopy showed that the SnO2 group had less biofilm growth. Conclusion: Candida albicans biofilm growth on the surface of the denture base material reduces following application of thermionic vacuum arc plasma.

Keywords: Polymethylmethacrylate, Plasma, Candida Albicans, Biofilm.

Presentation ID / Sunum No = 349

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8826-1958

Tip 2 Diyabetli Hastalarda Oral Sağlığın Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Betül Arslan[1]
[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Oral sağlığın genel sağlık ile ilişkili olduğu giderek daha fazla kabul görmektedir. Ağız hastalıkları ile ilişkisi olan sistemik hastalıkların başında diyabet yer alır. Bu çalışmanın amacı, toplumda görülme sıklığı yüksek olan tip 2 diyabet hastalarının oral sağlığını sağlıklı bireylerle karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışma grubu tip 2 diyabeti olan 60 hastadan, kontrol grubu ise herhangi bir sistemik hastalığı olmayan 60 hastadan oluşturuldu. Çalışmaya dâhil edilen toplam 120 hastanın panoramik radyografileri retrospektif olarak değerlendirildi. Çürük, dolgu, kök-kanal tedavisi, kron ve apikal lezyon prevalansı tespit edildi. Her iki grupta oral indeks hesaplandı ve toplam diş sayısı belirlendi. Gruplar arasındaki istatiksel fark Mann- Whitney U testi ile değerlendirildi. Bulgular: Diyabetli hastalarda çürük ve kronlu diş sayısı istatiksel olarak anlamlı derecede daha yüksekti. ($p<0,05$) Kontrol grubunda toplam diş sayısı daha yüksek bulundu. ($p<0,05$) Diyabet grubunda oral indeks istatiksel olarak anlamlı derecede yüksek belirlendi. ($p<0,05$) Sonuç: Tip 2 diyabetli hastalarda oral sağlığın sağlıklı bireylere göre daha kötü olduğu görüldü. Bu çalışmanın sonuçları sistemik hastalık ile oral sağlık arasındaki ilişkiyi desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diyabet, Oral İndeks, Panoramik Radyografi

Evaluation of Oral Health in Patients With Diabetes Mellitus Type 2

Abstract

Objective: It is increasingly recognized that oral health is associated with overall health. Diabetes is one of the systemic diseases associated with oral diseases. The aim of this study is to evaluate the oral health of patients with type 2 diabetes, who have a high prevalence in the community, in comparison with healthy individuals. Methods: The study group consisted of 60 patients with type 2 diabetes, and the control group consisted of 60 patients without any systemic disease. Panoramic radiographs of 120 patients included in the study were evaluated retrospectively. The prevalence of caries, filling, root-canal treatment, crown and apical lesions were determined. The oral index was calculated and the total number of teeth was determined in both groups. The statistical difference between the groups was evaluated with the Mann-Whitney U test. Results: The number of decayed and crowned teeth was statistically significantly higher in patients with diabetes. ($p<0,05$) The total number of teeth was found to be higher in the control group. ($p<0,05$) The oral index was found to be statistically significantly higher in the diabetes group. ($p<0,05$) Conclusion: Oral health was found to be worse in patients with type 2 diabetes than in healthy individuals. The results of this study support the relationship between systemic disease and oral health.

Keywords: Diabetes Mellitus, Oral İndex, Panoramic Radiography

Presentation ID / Sunum No = 151

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0147-1798

Üriner Sistem Kalsifikasyonları ve Baş-Boyun Kalsifikasyonları Arasındaki İlişki: Bir Pilot Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Gözde Açıkgöz[1] , Dr. Öğretim Üyesi İrfan Sarıca[2] , Dr. Nebiha Hilal Bilge[3] , Prof.Dr. Hayati Murat Akgül[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
[3]Serbest Diş Hekimi

**Corresponding author: Gözde Açıkgöz*

Özet

Amaç: Üriner sistem kalsifikasyonu olan hastalarda ultrasonografide baş-boyun kalsifikasyonlarının ve panoramik radyografilerde pulpa kalsifikasyonlarının varlığını araştırmak ve tüm bu baş-boyun kalsifikasyonları ile üriner sistem kalsifikasyonları arasındaki ilişkiyi belirlemekti. Yöntem: Üriner sistem kalsifikasyonu tanısı alan 32 birey hasta grubu olarak, bilinen herhangi bir üriner sistem bozukluğu olmayan 35 birey ise kontrol grubu olarak çalışmaya dahil edildi. Tüm bireyler tükürük bezi (bilateral submandibular ve parotis bezleri), tiroid bezi (bilateral loblar ve istmus), lenf nodu (bilateral submandibular, submental, preaurikuler ve servikal lenf nodları) ve karotis arter (bilateral karotis interna, karotis externa ve bifurkasyon) kalsifikasyonları varlığı açısından ultrasonografi ile incelendi. Ayrıca tüm bireylerin panoramik radyografileri pulpa kalsifikasyonlarının varlığı açısından değerlendirildi. Veriler Ki-kare testi kullanılarak analiz edildi. Bulgular: Hasta grubundaki bireylerin 31'inde toplam 155 adet baş-boyun kalsifikasyonu tespit edilirken, kontrol grubundaki 35 bireyin ise 9'unda baş-boyun kalsifikasyonu tespit edildi. Üriner sistem kalsifikasyonları ve baş-boyun kalsifikasyonları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulundu ($p < 0,001$). Sonuç: Üriner sistem kalsifikasyonları ile baş-boyun kalsifikasyonları önemli derecede ilişkilidir. Bu nedenle üriner sistem kalsifikasyonları varlığı, potansiyel baş-boyun kalsifikasyonlarının erken tanısında önemli rol oynayabilir. Ayrıca ultrasonografi, iyonize radyasyon içermediğinden, olası baş-boyun kalsifikasyonlarının erken teşhisi için rahatlıkla kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Pulpa Taşı, Renal Kalsifikasyon, Ultrasonografi

The Relationship Between Urinary System Calcifications and Head-Neck Calcifications: A Pilot Study

Abstract

Objective: To investigate the presence of head-neck calcifications on ultrasonography and pulpal calcifications on panoramic radiographs in patients with urinary system calcifications and to determine the relationship between all these head-neck calcifications and urinary system calcifications. Method: 32 individuals diagnosed with urinary system calcification were included in the study as the patient group, and 35 individuals without any known urinary system disorder were included in the study as the control group. All individuals were examined for the presence of salivary gland (bilateral submandibular

and parotid glands), thyroid gland (bilateral lobes and isthmus), lymph node (bilateral submandibular, submental, preauricular, and cervical lymph nodes), and carotid artery calcifications (bilateral carotid interna, carotid externa, and bifurcation) by ultrasonography. In addition, panoramic radiographs of all individuals were evaluated for the presence of pulpal calcifications. Data were analyzed using the Chi-square test. Results: While a total of 155 head-neck calcifications were detected in 31 of the individuals in the patient group, head-neck calcifications were detected in 9 of the 35 individuals in the control group. There was found a statistically significant relationship between urinary system calcifications and head-neck calcifications ($p < 0.001$). Conclusion: Urinary system calcifications and head-neck calcifications are significantly related. Therefore, the presence of urinary system calcifications may play an important role in the early diagnosis of potential head-neck calcifications. In addition, since ultrasonography does not contain ionizing radiation, it can be easily used for the early diagnosis of possible head-neck calcifications.

Keywords: Pulp Stone, Renal Calcification, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No = 338

Poster Sunum

ORCID ID:

Hizmet Kalitesinin Servqual Modeli ile Ölçülmesi: 2022 Yılı, Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Örneği

Dr. Öğretim Üyesi Bahar Alkaya[1] , Doç.Dr. Mustafaozcan[1]
[1]Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

**Corresponding author: Mustafa Özcan*

Özet

Hasta bakış açısıyla hizmet kalitesi, sağlık hizmeti sunanların anlayışından farklı olarak, hizmetin teknik yönü kadar, sağlık kuruluşunun fiziksel olanakları, atmosferi, personelin yaklaşımı gibi unsurları kapsamaktadır. Bu araştırmanın temel amacı, Çukurova üniversitesi diş hekimliği fakültesinin hastalarına sunmuş olduğu hizmet kalitesinin Servqual Ölçeği kullanılarak ölçülmesi ve hizmet kalitesinin boyutlarının belirlenmesidir. Kesitsel tipteki bu çalışma Çukurova Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi' nde tedavi görmekte olan araştırmaya katılmayı kabul hasta ve hasta yakınından elde edilen veriler üzerinden yapıldı. 233 kişinin demografik verileri alındı ve 22 sorudan oluşan Servqual Ölçeğini doldurmaları istendi. Hastaların algıları beş boyutta (fiziki görünüm, empati, güven, güvenilirlik ve yanıt verebilirlik) tespit edilerek, hastaların algılarına göre değerlendirilmeler yapıldı. Anketler yüzyüze anket yöntemi ile toplandı. Anketteki önermeler 5'li Likert ölçeğine göre değerlendirildi. Elde edilen verilere göre, Çukurova Üniversitesi Diş hekimliği fakültesinde algılanan ve beklenen hizmet kalitesi düzeyleri ve hizmet kalitesi boyutlarının servqual skorları hesaplandı. Çalışmada yer alan parametrelerin değerlendirilmesinde Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis testleri kullanıldı. İkiden fazla grup analizlerinde anlamlı bulunan parametrelerde farklılığın kaynağını belirlemede Post Hoc Tukey testine başvuruldu.. Tüm testlerde istatistiksel önemlilik düzeyi 0.05 olarak alındı. Çalışmaya 115 i kadın 118 i erkek toplamda 233 hasta katıldı. Servqual skorları; fiziksel özellikler, güvenilirlik, heveslilik, güven ve empati için sırasıyla −0.78, −1.41,−0.90, −0.7, 0.69 ve −0.55 olarak hesaplandı. Algı ve beklenti konusunda en büyük farkın güvenirlilik boyutunda, en küçük farkın ise empati boyutunda olduğu tespit edildi. Ayrıca hastaların, Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesin' den aldıkları hizmetlere ilişkin algılarının; cinsiyet, medeni durum, eğitim seviyesi, sahip oldukları sosyal güvence durumu ve tedavi aldıkları bölüme göre anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Bu çalışmanın sonuçlarına göre Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde beklenen ve algılanan hizmet kalitesinde en büyük farkın güvenilirlik boyutunda olması, bu hizmet kalitesi boyutunun iyileştirilmesine öncelik verilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hizmet Kalitesi, Hizmet Kalitesi Ölçümü, Servqual Modeli

Measuring Service Quality With Servqual Model: Year 2022, Sampling of the Faculty of Dentistry of Çukurova University

Abstract

The aim of the present study is to evaluate the service quality of the faculty of dentistry of Çukurova University provided for patients by using the Servqual Scale and to identify the dimensions of the service quality.The cross-sectional study was carried out with the data obtained from the patients who were treated in the faculty of dentistry at Çukurova university, consented to participate in the research. The demographic data of 233 individuals were collected, they were asked to fill out the Servqual scale consisting of 22 questions. The surveys were collected with face to face survey. The statements in the survey were evaluated in accordance with the 5-point Likert Scale. According to the data, the levels of perceived and expected service quality, the dimensions' servqual scores of service quality of the faculty of dentistry in Çukurova university were calculated. Mann Whitney-U test and Kruskal Wallis test were employed to evaluate the parameters of the study. Post-Hoc Tukey tests were performed to identify the basis of the difference in parameters found significant in the multivariate group analysis. The statistical significance level was 0.05 in all the tests. 233 patients in total participated in the study. Servqual scores for physical appearance, reliability, responsiveness, trust,empathy were −0.78, −1.41,−0.90, −0.75, 0.69, and −0.55 respectively. The most significant difference between the perception and expectation was detected in reliability while the least difference was found in empathy. Besides, the perception of the patients about the service that they received in the faculty of dentistry at Çukurova University differed significantly in gender, marital status, education level, social security status, the treatment section.The results show that the most significant difference between the expected and perceived service quality was seen in the reliability, the implication is that the service quality of reliability needs to be prioritized for rehabilitation.

Keywords: Service Quality, Service Quality Measurement, Servqual Model

Presentation ID / Sunum No = 58

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
F. Kelleci Çelik 0000-0003-4874-6648
H. Akkaya 0000-0001-7276-6919

COVID-19 Pandemi Döneminde Kırmızı Reçeteli İlaçlara Olan İlginin İlaç Suistimali Açısından Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Feyza Kelleci Çelik[1] , Dr. Öğretim Üyesi Hatice Akkaya[2]
[1]Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Anestezi Programı, 70100 Karaman, Türkiye
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Eczacılık Fakültesi, Temel Eczacılık Bilimleri Bölümü, Biyokimya Anabilim Dalı, 34668 İstanbul, Türkiye.

**Corresponding author: Feyza Kelleci Çelik*

Özet

Bu araştırma, COVID-19 pandemi öncesi ve pandemi döneminde, ikişer yıllık zaman aralıklarında psikotrop ilaç sınıfına olan ilgiye odaklanmaktadır. En çok kullanılan 'Morfia', 'Concerta' ve 'Ritalin' jenerik isimli ilaçlar anahtar kelime olarak kullanılarak, bir Google web sitesi olan Google Trends'de bu ilaçlara olan ilgiyi belirlemek için geriye dönük retrospektif bir analiz yapıldı. Türkiye'de COVID-19 pandemisinin başladığı Mart 2020 tarihinden günümüze kadar gelen zaman dilimi ile 2018-2020 yılları, belirlenen ilaçlara olan ilgiyi karşılaştırmak için seçildi. Aynı etken maddeye sahip olan (Metilfenidat) Concerta ve Ritalinin, pandemi öncesi döneme göre pandemi sonrasında daha yüksek aranma oranına sahip olduğu görüldü ($p<0.05$). Morfianın aranma hacminin ise pandemi döneminde azaldığı raporlandı ($p<0.05$). COVID-19 pandemi dönemi ve öncesinde, bağımlılık yapıcı ilaçların, arama motorlarında artan veya azalan arama hacimlerinin nasıl değiştiğini gözlemlemek, nedenlerini tahmin etmek, ilaç suistimali risklerini tartışmak, bu tip ilaçlara karşı toplumsal bilincin ve toplumsal davranışın incelenmesinde önemli veriler sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Psikotrop İlaçlar, Bağımlılık Yapıcı İlaçlar, Google Trends, COVID-19

Evaluation of the Interest to Red Prescription Medications in Terms of Drug Abuse During the COVID-19 Pandemic Period

Abstract

This research focuses on the interest in the psychotropic drug class at two-year time intervals, both before the COVID-19 pandemic and during the pandemic period. A retrospective analysis was performed to determine the interest in these drugs on Google Trends, a Google website, using the most used generic drugs 'Morfia', 'Concerta' and 'Ritalin' as keywords. The time period from March 2020, when the COVID-19 pandemic started in Turkey, to the present, and the years 2018-2020 were chosen to compare the interest in the selected drugs. Concerta and Ritalin, which have the same active ingredient (Methylphenidate), were found to have a higher search rate after the pandemic period compared to the pre-pandemic period ($p<0.05$). It was reported that the search volume of morphia decreased during the pandemic period ($p<0.05$). Observing how the increasing or decreasing search volumes of addictive drugs change in search engines, estimating their causes, discussing the risks of drug abuse during and

before the COVID-19 pandemic period can provide important data in the examination of social awareness and social behavior towards these types of drugs.

Keywords: Psychotropic Drugs, Addictive Drugs, Google Trends, COVID-19

Presentation ID / Sunum No = 123

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5862-4746

Eczacılık Öğrencilerinin Geriatrik Bakıma İlişkin Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Aslınur Albayrak[1]
[1]*Süleyman Demirel Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Klinik Eczacılık Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Bu çalışmada Süleyman Demirel Üniversitesi Eczacılık Fakültesi 4. sınıf öğrencilerinin geriatrik bakım konusundaki bilgi ve tutumlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışma, kesitsel bir çevrimiçi anket çalışmasıdır ve Süleyman Demirel Üniversitesi Klinik Araştırmalar etik kurulu tarafından onaylanmıştır (Onay No:130/19.04.2022). Çalışma 9 Mayıs-23 Mayıs 2022 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Daha önce yapılmış çalışmalara göre tasarlanan anket Google formu ile oluşturulmuştur ve WhatsApp uygulaması aracılığıyla öğrencilere dağıtılmıştır. Bilgi soruları için 3'lü likert ölçeği ve tutum soruları için 5'li likert ölçeği kullanılmıştır. Bulgular: Anketi 73 kişi yanıtlamıştır ve çalışmaya katılanların 16'sı (%21.9) erkektir. Öğrencilerin %64,4'ü yaşlılarda vücut yağının azaldığını ve %75,3'ü böbrek klirensinin azaldığını belirtmiştir. Beers Kriterlerine göre diklofenak ve imipraminin yaşlılar için uygun olmadığı ifadesine sırasıyla öğrencilerin %17,8'i ve %23,3'ü katılmıştır. Öğrencilerin %53.4'ü deliryumun demansla aynı şey olmadığına inanmaktadır. Öğrencilerin %91,7'si yaşlıların ilaç etkileşimleri, ilaç yan etkileri ve çoklu ilaç kullanımı açısından daha büyük risk altında olduğu fikrine katılmıştır. %76,8'i yaşlı hastaların bakımının toplumun sorumluluğunda olduğunu düşünmektedir. Ülkemizde geriatrik sağlık konularına yeterince önem verildiği görüşüne öğrencilerin %24,6'sı katılmaktadır. Cinsiyet ile geriatrik bakımda daha iyi bilgi ve tutum düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Yaş ile daha iyi geriatrik bakım bilgi düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$) ancak 22 yaşından büyük katılımcılar istatistiksel olarak daha iyi geriatrik bakım tutum düzeyi göstermiştir ($p<0.05$). Sonuçlar: Bu çalışma öğrencilerin geriatrik bakıma ilişkin tutumları genel olarak yeterli olsa da, bilgi düzeylerinde birtakım eksiklikler olduğunu göstermiştir. Eczacılık lisans düzeyinde yaşlılarda akılcı ilaç kullanımı ve yaşlılarda geriatrik bakım gibi derslere önem verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Geriatrik Bakım, Bilgi, Tutum, Eczacılık Öğrencileri

Evaluation of Pharmacy Students' Knowledge and Attitudes Regarding Geriatric Care

Abstract

Aim: It was aimed to evaluate the knowledge and attitudes of Süleyman Demirel University Faculty of Pharmacy 4th grade students about geriatric care. Materials and methods: This study was a cross-sectional online survey study and was approved by the Süleyman Demirel University Clinical Research ethics committee (Approval No: 130/19.04.2022). The study was carried out between 9 May and 23 May 2022. The questionnaire was designed according to the previous literatures. It was created with the Google form and distributed to students via the WhatsApp application. A 3-point Likert scale was used for knowledge questions and a 5-point Likert scale for attitude questions. Results: The questionnaire was answered by 73 (92.4%) students. 16 (21.9%) of the respondents were male students. 64.4% of the

students stated that body fat decreased in the elderly and 75.3% stated that renal clearance decreased. According to the Beers Criteria, 17.8% and 23.3% of the students agreed with the statement that diclofenac and imipramine are not suitable for the elderly, respectively. 53.4% of the students believed that delirium is not the same as dementia. 91.7% of the students agreed that the elderly are at greater risk in terms of drug interactions, drug side effects and polypharmacy. 76.8% believed that the care of elderly patients is the responsibility of the society. 24.6% of the students agreed with the opinion that geriatric health issues are given sufficient importance in our country. There was no statistically significant difference between gender and better knowledge and attitude levels in geriatric care ($p>0.05$). There was no statistically significant difference between age and better geriatric care knowledge level ($p>0.05$), but participants older than 22 years showed statistically better geriatric care attitude level ($p<0.05$). Conclusions: This study showed that although students' attitudes towards geriatric care were generally sufficient, there were some deficiencies in their knowledge levels. At the undergraduate level of pharmacy, courses such as rational drug use in the elderly and geriatric care in the elderly should be given importance.

Keywords: Geriatric Care, Knowledge, Attitude, Pharmacy Students

Presentation ID / Sunum No = 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0060-271X

Helıcobacter Pylorı'nin Dna Hasarı Üzerine Etkilerinin Comet Yöntemi İle Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Aylin Balcı Özyurt[1-2] , Prof.Dr. Pınar Erkekoğlu[2]

[1-2]Hacettepe Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

[2] Bahçeşehir Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Toksikoloji Anabilim Dalı, Istanbul, Türkiye

**Corresponding author: Aylin Balcı Özyurt*

Özet

Helicobacter pylori gastrik mukozada kronik enfeksiyona neden olan Gram-negatif bir bakteridir. İlk olarak 1982 yılında Avusturalyalı araştırmacılar Barry Marshall ve Robin Warren tarafından tanımlanmıştır. Bu bakteriyel enfeksiyon Uluslararası Kanser Araştırma Ajansı tarafından "Grup I karsinojen" olarak sınıflandırılmıştır. Çalışmalar Helicobacter pylori enfeksiyonunun doğrudan DNA hasarı yaparak genetoksik etkiye neden olabileceğini göstermektedir. Bakteriyel enfeksiyonların neden olduğu DNA hasarı, basit ve onarılabilir baz lezyonlardan başlayarak en tehlikeli DNA hasarına, yani DNA çift sarmal kırılmaları (DSB)'ye kadar çok çeşitli tiplerde görülebilir. Helicobacter pylori enfeksiyonunun bu mekanizma ile karsinojeneze yol açabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmada gastrik adenokarsinoma (AGS) hücrelerinin Helicobacter pylori'ye maruziyeti sonucu hücrelerde ortaya çıkabilecek olası DSB Comet yöntemi ile incelenmiştir. Ayrıca, oluşabilecek DSB'ye karşı sodyum selenitin (SS) koruyucu etkileri de araştırılmıştır. Bazı hücreler DSB onarım inhibitörü Nu7441 ile muamele edilirken, bazıları edilmeyerek, DSB onarımının enfeksiyon gelişimi üzerindeki etkisi de incelenmiştir. Çalışma grupları kontrol (K), sodyum selenit (SS), Helicobacter pylori (HP), Helicobacter pylori+DSB inhibitörü (HPİ), Helicobacter pylori+sodyum selenit (SSHP), Helicobacter pylori+DSB inhibitörü+sodyum selenit (SSHPİ) olarak oluşturulmuştur. Gruplardaki kuyruk uzunluğu ve baş-kuyruk merkez mesafesi değerlendirildiğinde Helicobacter pylori 'nin DNA hasarına neden olabileceği ve SS uygulamasının bu hasara karşı koruyucu etkileri olabileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Helicobacter Pylori, Sodyum Selenit, Dna Hasarı, Dna Çift Sarmal Kırığı, Comet Yöntemi

Evaluation of the Effects of Helicobacter Pylori On Dna Damage by Comet Assay

Abstract

Helicobacter pylori is a Gram-negative bacterium that causes chronic infection in gastric mucosa. It was first described in 1982 by Australian researchers Barry Marshall and Robin Warren. The bacterial infection is categorized as "Group I carcinogen" by the International Agency for Research on Cancer. Studies show that Helicobacter pylori infection can cause genotoxic effects by direct DNA damage. can DNA damage caused by bacterial infections can be seen in a wide variety of types, starting from simple and repairable base lesions to the most dangerous DNA damage, namely DNA double-strand breaks

(DSB). It is thought that Helicobacter pylori infection may lead to carcinogenesis by this mechanism. In this study, possible DSB that may occur in gastric adenocarcinoma (AGS) cells because of exposure to Helicobacter pylori was investigated by the Comet assay. In addition, the protective effects of sodium selenite (SS) against possible DSB were also investigated. The effect of DSB repair on the development of infection was also examined, while some cells were treated with the DSB repair inhibitor Nu7441, while others were not. Study groups were formed as control (C), sodium selenite (SS), Helicobacter pylori (HP), Helicobacter pylori+DSB inhibitor (HPI), Helicobacter pylori+sodium selenite (SSHP), Helicobacter pylori+DSB inhibitor+sodium selenite (SHPPI). When the tail length and head-to-tail center distance in the groups were evaluated, it was observed that Helicobacter pylori could cause DNA damage and SS application might have protective effects against this damage.

Keywords: Helicobacter Pylori, Sodium Selenite, Dna Damage, Dna Double-Strand Breaks, Comet Assay

Presentation ID / Sunum No = 327

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8862-383X

İnsan Umblikal Ven Endotel Hücrelerinde Tnfα İle İndüklenmiş İnflamatuvar Koşullarda Nitrik Oksit ve Prostanoidler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Dilek Öztürk Civelek[1] , Dr. Öğretim Üyesi Gülsev Özen[2]
[1]Bezmi Alem Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı
[2]İstanbul Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Gülsev Özen*

Özet

Öz: Çalışmamızda tümör nekroz faktörü alfa (TNFα) ile indüklenen inflamatuvar koşullarda insan umblikal ven endotel hücrelerinden (HUVEC) salıverilen prostasiklin (PGI2), tromboksan (TxA2) ve nitrik oksit (NO) arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. HUVEC preparatları hem kontrol hem de inflamatuvar (20 ng/ml TNFα inkübasyon) koşullarda 24 saat inkübe edilmiştir. Ayrıca bazı preparatlar inflamatuvar koşullarda PGI2 anologu (iloprost, 1 µM), PGI2 (IP) reseptör antagonisti (CAY 10441, 1 µM), NO sentaz inhibitörü (L-NAME, 100 µM), PGIS sentaz inhibitörü (U-51605, 1 µM), fosfodiesteraz 5 inhibitörü (sildenafil, 1 µM) veya siklooksijenaz inhibitörü (ibuprofen, 100 µM) ile inkübe edilmiştir. İnkübasyon çözeltilerinde PGI2'nin metaboliti olan 6-keto-PGF1α, TxA2'nin metaboliti olan TxB2 ve nitrat düzeyleri spesifik ELISA kitleri aracılığıyla ölçülmüştür.İnflamatuvar koşullarda, iloprost TxB2 düzeylerinde anlamlı bir artışa, CAY10441 ve sildenafil ise 6-keto-PGF1α düzeylerinde anlamlı bir artışa neden olmuştur. Ayrıca inflamatuvar koşullarda U-51605 nitrat düzeylerinde anlamlı bir artışa sebep olurken, ibuprofen nitrat düzeylerinde anlamlı bir azalışa neden olmuştur. Çalışmamızın sonuçları, inflamatuvar koşullarda prostanoidler ile NO yolağı arasında bir etkileşimin olduğunu göstermektedir. Bu etkileşimin mekanizmasının aydınlatılması için yeni çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Huvec, Tnfα, Pgı2, No, Txa2

Investigation of the Interaction Between Nitric Oxide and Prostanoids in Tnfα-Induced Inflammatory Conditions in Human Umbilical Vein Endothelial Cells

Abstract

Abstract: In our study, we aimed to investigate the relationship between prostacyclin (PGI2), thromboxane (TxA2), and nitric oxide released from human umbilical vein endothelial cells (HUVEC) in inflammatory conditions induced by tumor necrosis factor-alpha (TNFα). HUVEC preparations were incubated for 24 hours in both control and inflammatory (20 ng/ml TNFα incubation) conditions. In addition, some preparations were incubated with PGI2 analog (iloprost, 1 µM), PGI2 (IP) receptor antagonist (CAY 10441, 1 µM), NO synthase inhibitor (L-NAME, 100 µM), PGIS synthase inhibitor (U-51605, 1 µM), phosphodiesterase 5 inhibitor (sildenafil, 1 µM) or cyclooxygenase inhibitor (ibuprofen, 100 µM) in inflammatory conditions. In inflammatory conditions, iloprost caused a significant increase in TxB2 levels. A significant increase of 6-keto-PGF1α levels was also observed

with CAY10441 and sildenafil. In addition, in inflammatory conditions, U-51605 caused a significant increase in nitrate levels, while ibuprofen caused a significant decrease in nitrate levels. The results of our study show that there is an interaction between prostanoids and NO pathways in inflammatory conditions. Further studies are needed to elucidate the mechanism of this interaction.

Keywords: Huvec, Tnfα, Pgı2, No, Txa2

Presentation ID / Sunum No = 344

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
Y.D.Ş. Demir: 0000-0002-8248-0268
M. O. Dönmez: 0000-0003-0304-3981
İ. çapan: 0000-0002-9555-1555

Metimazol Türevi Bileşiğin Antimigratuvar Etkinliği

Dr. Öğretim Üyesi Yaprak Dilber Şimay Demir[1], Arş. Gör. Muhammet Oğuzhan Dönmez[1], Dr. Öğretim Üyesi İrfan Çapan[2]
[1] Gazi Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Anabilim Dalı
2 Gazi Üniversitesi, Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, Malzeme ve Malzeme İşleme Teknolojileri Bölümü

**Corresponding author: Muhammet Oğuzhan Dönmez*

Özet

Kanser tedavisinin başarısının önündeki en önemli zorluklardan biri kanser hücre metastazıdır. Kanser hücre metastazının göstergelerinden biri olan migrasyonu inhibe edebilecek yeni tedavi yaklaşımlarının bulunması daha etkin bir kanser tedavisini mümkün kılabilecektir. Daha önce üreaz enzim inhibitörü olarak metimazol'den hareketle sentezlenen 2-((2-klorobenzil)tiyo)-5-(4-(((1-metil-1H-imidazol-2-il)tiyo)metil)fenil)-1,3,4-oksadiazol bileşiği için yeni bir biyolojik aktivite belirlemek amacıyla "PASS online" servisinde bileşik taraması yapılmıştır. Bu tarama sonucunda bileşiğin STAT inhibitörü olabileceği görülmüştür. STAT inhibitörlerinin antimigratuvar etkinlik bakımından önemli olması nedeniyle bu bileşiğin kanser hücrelerindeki antimigratuvar etkinliği incelenmiştir. Antimigratuvar etkinlik, küçük hücreli olmayan akciğer kanser hücre dizisi (A549) ve serviks karsinoma hücre dizisi (HeLa) hücrelerinde yara iyileştirme deneyi ile değerlendirilmiştir. Bu iki kanser hücre dizisinde yara oluşturulmuş ve hücrelere artan konsantrasyonlarda Metimazol türevi bileşik uygulanmıştır. 0. ve 24. saatlerdeki yara alanları faz kontrast mikroskopisi ile görüntülenmiş ve ölçülerek kaydedilmiştir. 0. ve 24. saat yara alanları üzerinden % yara kapanma değerleri kontrol grubundan hareketle hesaplanmış ve gruplar arasındaki fark değerlendirilmiştir. Verilerimiz metimazol türevi bileşiğin her iki kanser hücresi üzerinde de konsantrasyon bağımlı bir şekilde antimigratuvar etkinliğe sahip olduğunu göstermiştir. 2-((2-klorobenzil)tiyo)-5-(4-(((1-metil-1H-imidazol-2-il)tiyo)metil)fenil)-1,3,4-oksadiazol bileşiğinden hareketle daha etkin antimigratuvar bileşiklerin sentezlenmesi daha etkin bir kanser tedavisi için umut verici olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Pass Online, Antimigratuvar Etki, Kanser, Yara İyileştirme Deneyi

Antimigratory Activity of Methimazole Derivative Compound

Abstract

One of the most important challenges to the success of cancer treatment is cancer cell metastasis. Finding new treatment approaches that can inhibit migration, which is one of the indicators of cancer cell metastasis, will enable a more effective cancer treatment. In order to determine a new biological activity for the 2-((2-chlorobenzyl)thio)-5-(4-(((1-methyl-1H-imidazol-2-yl)thio)methyl)phenyl)-1,3,4-

oxadiazole compound, which was previously synthesized from methimazole as a urease enzyme inhibitor, the compound search was performed on the "PASS online" service. As a result of this searching, it was seen that the compound could be a STAT inhibitor. Since STAT inhibitors are important in terms of antimigratory activity, the antimigratory activity of this compound in cancer cells was investigated. Antimigratory efficacy was evaluated by wound healing assay in non-small cell lung cancer cell line (A549) and cervical carcinoma cell line (HeLa) cells. Wound was formed in these two cancer cell lines and increasing concentrations of Methimazole derivative compound were applied to the cells. Wound areas at 0 and 24 hours were visualized by phase contrast microscopy and measured and recorded. The % wound closure values over the 0 and 24 hour wound areas were calculated from the control group and the difference between the groups was evaluated. Our data showed that the methimazole derivative compound has a concentration-dependent antimigratory activity on both cancer cells. Synthesis of more effective antimigratory compounds based on the 2-((2-chlorobenzyl)thio)-5-(4-(((1-methyl-1H-imidazol-2-yl)thio)methyl)phenyl)-1,3,4-oxadiazole compound may be promising for a more effective cancer treatment.

Keywords: Pass Online, Antimigratory Effect, Cancer, Wound Healing Experiment.

Presentation ID / Sunum No = 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4804-7495, 0000-0003-3911-6388

Nanopartiküler İlaç Taşıyıcı Sistemlerde Benzerlik: Nanobenzerlik Kavramı ve Ema ve Fda Perspektifinden Regülasyon Süreci

Arş.Gör. Ece Çobanoğlu[1] , Prof.Dr. Erem Bilensoy[2]
[1]Mersin Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Biyoteknoloji ABD, Hacettepe Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji ABD
[2]Hacettepe Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji ABD

**Corresponding author: Ece Çobanoğlu*

Özet

Küçük moleküllü ilaçlar için yıllar içinde sağlam bir regülasyon sistemi geliştirilmiştir ve farmasötik eşdeğerlik ve biyoeşdeğerlik değerlendirmesi bu jenerik yaklaşım sisteminin temel direklerini oluşturmaktadır.Böylece küçük moleküllü ilaçlarda terapötik eşdeğerlik kavramından bahsedilebilir ve referans ilaç ile terapötik eşdeğerlik gösteren küçük moleküllü ilaçlar için "jenerik/eşdeğer" kavramı geçerlidir. Nanoilaçlar ise biyolojik olmayan karmaşık ilaç grubunda yer almakta olup bu ilaç grubu için eşdeğerlik kavramı yerine benzerlik kavramından bahsedilmektedir ve"nanobenzer" olarak ifade edilmektedir. Nanoilaçlar üretim süreci koşullarındaki ve üretim boyutlarındaki değişikliklere karşı çok hassastır ve nanoilaçların kalitesi büyük ölçüde kontrol edilmesi zor bir üretim sürecine bağlıdır. Üretim koşullarındaki küçük farklılıklar ise kritik kalite özelliklerinde önemli farklılıklara yol açabilmektedir ve fizikokimyasal özelliklerin direkt olarak ilaç kalitesiyle bağlantılı olması sebebiyle, eşdeğerlik göstermede zorluklar yaşanmaktadır. Bugün itibariyle, yapı-işlev ilişkisi birçok nanoilaç için tam olarak anlaşılmamıştır ve bu nedenle ürüne özgü kritik kalite parametreleri, birçok onaylanmış ilaç ürünü için tanımlanmamıştır.Bu durum, nanoilaçlarda eşdeğerlik yerine benzerlik kavramının ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Hali hazırda piyasada lipozom, demir karbonhidrat nanopartikül, albümin nanopartikül, nanokristal, misel ve polimer konjügat formunda 80 kadar farklı nanoilaç bulunmaktadır. EMA ve FDA, endüstrinin bu tür karmaşık ürünlerin değerlendirilmesinde mevcut düşüncelerini sunmaları için belgeler ve taslak kılavuzlar yayınlamıştır. Nanobenzerlerin regülasyon sürecinde, FDA ve EMA tarafından nanobenzerler için ortak olarak kabul edilen regülasyon süreçlerinin henüz olmaması dolayısıyla mevcut durum değerlendirildiğinde; hem FDA hem de EMA bu ilaç ürünlerini, ürün bazında değerlendirmektedir. Ürün bazında değerlendirilen bu regülasyon süreci incelendiğinde ise genel olarak, kritik kalite parametreleri ve nanoteknolojik özelliklerin değerlendirilmesini içeren bir kalite değerlendirmesi öne çıkmaktadır. Diğer yandan klinik olmayan bir biyodağılım analizi EMA tarafından gerekli olup, FDA tarafından gerekli bulunmamakta ve klinik değerlendirmeyi benzerliğin kapsamını değerlendirmek için aşamalı bir yaklaşım olarak kabul edildiği görülmektedir. Ayrıca nanobenzerlerde son yılarda klinik çalışmadan muafiyet de yeterli bulgu sunulması durumunda uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Nanoilaç, Jenerik, Nanobenzer, Regülasyon

Similarity in Nanoparticulate Drug Delivery Systems: the Concept of Nanosimilarity and the Regulatory Process From the Perspective of Ema and Fda

Abstract

There is a robust regulation system for small molecule drugs, and the concept of therapeutic equivalence in small molecule drugs can be mentioned with the assessment of pharmaceutical equivalence and bioequivalence, and the concept of "generic/equivalent" is valid for small molecule drugs that show therapeutic equivalence with the reference drug. Nanodrugs, on the other hand, are in the group of non-biological complex drugs, and for this group of drugs, the concept of similarity is mentioned instead of the concept of equivalence and is expressed as "nanosimilar". The quality of nanodrugs is largely dependent on a manufacturing process that is difficult to control. Small differences in production conditions can lead to significant differences in critical quality characteristics and there are difficulties in demonstrating equivalence. As of today, the structure-function relationship is not fully understood for many nanodrugs and therefore product-specific critical quality parameters are not defined for many approved drug products. This has led to the concept of similarity rather than equivalence in nanodrugs. Currently, there are about 80 different nanodrugs in the form of liposomes, iron carbohydrate nanoparticles, albumin nanoparticles, nanocrystals, micelles and polymer conjugates. The EMA and FDA have the industry published documents and draft guidelines for such complex products. In the regulation process of nanosimilars, there are no regulation processes that are considered common for nanosimilars. While both FDA and EMA evaluate these drug products on a product basis, a quality assessment that includes the evaluation of critical quality parameters and nanotechnological properties comes to the fore. On the other hand, a non-clinical biodistribution analysis is required by the EMA and not by the FDA, and clinical evaluation is considered a stepwise approach to assess the extent of similarity. In addition, in recent years, exemption from clinical trials in nanosimilars has been applied if sufficient evidence is presented.

Keywords: Nanodrug, Generic, Nanosimilar, Regulation

Presentation ID / Sunum No = 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3439-7803

Piropitoz ve Nekropitoz İnhibitörü Nekrosülfonamit Farelerde Lipopolisakkaritin Neden Olduğu Enflamatuvar Hiperaljeziyi Önlemektedir

Araştırmacı Beyza Özgen[1] , Dr. Öğretim Üyesi Şefika Pınar Şenol[2] , Dr. Dilşah Ezgi Yılmaz[1] , Dr. Meryem Temiz Reşitoğlu[1] , Ph.d.cand. Ömer Bahçeli[1] , Prof.Dr. Bahar Tunçtan[1]

[1]Mersin Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmakoloji Ana Bilim Dalı

[2]Tarsus Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Eczane Hizmetleri Bölümü

**Corresponding author: Bahar Tunçtan*

Özet

Bu çalışmada, lipopolisakkarit (LPS) ile farelerde oluşturulan enflamatuvar hiperaljezi modelinde gasdermin D (GSDMD) ve karışık kökenli kinaz benzeri psöodokinaz (mixed lineage kinase domain-like pseudokinase; MLKL) inhibitörü nekrosülfonamit (NSA)'nın santral sinir sistemi (SSS)'de piropitoz ve nekropitoz üzerindeki etkisinin demiyelinizasyon ve remiyelinizasyon ile ilişkilendirilerek araştırılması amaçlanmıştır. Deneylerde kullanılan fareler 8 gruba ayrılmıştır: (1) Serum fizyolojik (SF), (2) LPS, (3) SF+dimetil sülfoksit, (4) SF+NSA (0.01 mg/kg), (5) LPS+NSA (0.001 mg/kg), (6) LPS+NSA (0.01 mg/kg), (7) LPS+NSA (0.1 mg/kg) ve (8) LPS+NSA (1 mg/kg). NSA (10 ml/kg) SF (10 ml/kg) ya da LPS (10 mg/kg; 10 ml/kg) ile birlikte intraperitoneal yoldan uygulanmıştır. SF veya LPS enjeksiyonundan 6 saat sonra farelerin 30 saniye içinde termal uyarıya tepki verme süreleri değerlendirilmiştir. Deneyler sonunda öldürülen farelerin beyinleri ve omurilikleri alınmıştır. Dokulardan hazırlanan homojenatlarda β-tübülin, kaspaz-11 p20, p30-GSDMD, interlökin (interleukin; IL)-1β, high-mobility-group-box (HMGB) 1, reseptör ile etkileşen serin/treonin protein kinaz (receptor-interacting serine/threonine-protein kinase; RIPK) 1, fosforile RIPK1, RIPK3, fosforile RIPK3, MLKL, fosforile MLKL, semaforin (SEMA) 3A ve miyelin proteolipit protein (PLP) ekspresyonu immunoblotting yöntemiyle ölçülmüştür. LPS uygulanmasından 6 saat sonra farelerin termal uyarıya yanıt verme sürelerindeki azalma 0.01, 0.1 ve 1 mg/kg dozlarda NSA ile önlenmiştir. NSA etkili olan en düşük dozunda (0.01 mg/kg) uygulandığında, LPS'nin neden olduğu kaspaz-11 p20, p30-GSDMD, IL-1β, HMGB1 ve SEMA3A ekspresyonunun yanı sıra, RIPK1, RIPK3 ve MLKL etkinliğindeki artma ile miyelin PLP ekspresyonundaki azalma önlenmiştir. Bulgularımız, NSA'nın LPS'nin neden olduğu enflamatuvar hiperaljeziyi önleyici etkisine kaspaz-11/GSDMD aracılıklı piropitoz, RIPK1/RIPK3/MLKL nekrozomu aracılıklı nekropitoz ve remiyelinizasyon inhibitörü SEMA3A ekspresyonundaki azalmanın yanı sıra, SSS'de miyelin membranın başlıca bileşeni olan PLP ekspresyonundaki artmanın katkıda bulunabileceğini düşündürmüştür. (Bu çalışma, Mersin Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimince 2021-1-TP2-4393 Proje Numarası ile desteklenmiştir).

Anahtar Kelimeler: Lipopolisakkarit, Nekrosülfonamit, Enflamatuvar Hiperaljezi, Piropitoz, Nekropitoz.

Pyroptosis and Necroptosis Inhibitor Necrosulfonamide Prevents Lipopolysaccharide-Induced Inflammatory Hyperalgesia in Mice

Abstract

This study aimed to investigate the effect of gasdermin D (GSDMD) and mixed lineage kinase domain-like pseudokinase (MLKL) inhibitor, necrosulfonamide (NSA), on pyroptosis and necroptosis concerning demyelination and remyelination in the central nervous system (CNS) in lipopolysaccharide (LPS)-induced inflammatory hyperalgesia model in mice. Mice were divided into 8 groups: (1) Saline, (2) LPS, (3) saline+dimethyl sulfoxide, (4) saline+NSA (0.01 mg/kg), (5) LPS+NSA (0.001 mg/kg), (6) LPS+NSA (0.01 mg/kg), (7) LPS+NSA (0.1 mg/kg), and (8) LPS+NSA (1 mg/kg). NSA (10 ml/kg) administered simultaneously with saline (10 ml/kg) or LPS (10 mg/kg) intraperitoneally. Reaction time to thermal stimuli within 30 seconds was evaluated in mice that received either saline or LPS after 6 hours. Mice were euthanized at the end of the experiments, and brains and spinal cords were collected from all animals. Tissue homogenates were used for the measurement of β-tubulin, caspase-11 p20, p30-GSDMD, interleukin (IL)-1β, high-mobility-group-box (HMGB1), receptor-interacting serine/threonine-protein kinase (RIPK) 1, phosphorylated RIPK1, RIPK3, phosphorylated RIPK3, MLKL, phosphorylated MLKL, semaphorin (SEMA), and myelin proteolipid protein (PLP) expression by using the immunoblotting method. It was observed that 6 hours after LPS administration, the response time of mice to thermal stimulation was prevented with 0.01, 0.1, and 1 mg/kg doses of NSA. When NSA was administered at the lowest effective dose (0.01 mg/kg), it prevented the LPS-induced increase in expression of caspase-11 p20, p30-GSDMD, IL-1β, HMGB1, and SEMA3A as well as activity of RIPK1, RIPK3, and MLKL associated with decreased expression of myelin PLP in the tissues of LPS-treated mice. Our findings suggested a decrease in the caspase-11/GSDMD-mediated pyroptosis, RIPK1/RIPK3/MLKL necrosome-mediated necroptosis, and remyelination inhibitor, SEMA3A, as well as increased expression of the main protein of the CNS myelin membrane, PLP, in the CNS of mice participates in the protective effect of NSA against inflammatory hyperalgesia induced by LPS. (This study was supported by the Research Fund of Mersin University in Turkey with Project Number 2021-1-TP2-4393).

Keywords: Lipopolysaccharide, Necrosulfonamide, Inflammatory Hyperalgesia, Pyroptosis, Necroptosis.

Presentation ID / Sunum No = 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2729-171X

Pseudomonas Aeruginosa İle Oluşturulan Deneysel Yara Enfeksiyon Modelleri

Dr. Öğretim Üyesi Şükran Öztürk[1]
[1]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi*

Özet

Konu ve Amaç: Pseudomonas aeruginosa (P. aeruginosa), hastane enfeksiyonlarında sık karşılaşılan ve çoğul antibiyotik direnci göstermesi nedeniyle tedavisi oldukça güç olan bir hastane enfeksiyonu etkeni olarak bilinmektedir. Doğal olarak sahip olduğu yüksek antibiyotik direncinin yanı sıra, oluşturduğu enfeksiyon sırasında dönüştüğü mukoid şekilleri, antibiyotik tedavisinin başarısızlığına yol açan direncin hızla ortaya çıkmasına neden olmaktadır (1). Sıçanlarda yara enfeksiyon modeli oluşturmanın birçok türü bulunmaktadır. Bu çalışmada, P. aeruginosa tarafından deneysel olarak oluşturulan en etkin deri enfeksiyon modelinin ortaya konması amaçlanmıştır. Materyal ve Metot: 12 adet Wistar Albino sıçan ile yapılan çalışmamızda P. aeruginosa ile 4 farklı yara enfeksiyon modeli oluşturulmuştur. 1: Ağda ile deri tahriş yöntemi. 2: Deri üzerinde petişiyel kanamalar oluşturmak suretiyle oluşan yara modeli. 3: 1x1 cm büyüklüğünde insüzyon oluşturmak suretiyle oluşturulan yara modeli. 4: P. aeruginosa' nın subkutan enjeksiyonu ile oluşturulan apse modeli (2, 3). Oluşturulan yara modelleri Mcfarland 1.0 bulanıklığına göre hazırlanan P. aeruginosa bakteri süspansiyonu ile enfekte edilmiş ve sonuçlar mikrobiyolojik ve histopatolojik olarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Enfekte edilen yara modellerinden, insüzyon ve apse modellerinde P. aeruginosa enfeksiyonunun oluştuğu mikrobiyolojik ve histolojik yöntemlerle tespit edilmiştir. Ağda deri tahriş ve petişiyel kanama yöntemiyle yapılan yara modellerinde ise istenilen düzeyde enfeksiyonunun oluşmadığı tespit edilmiştir. Sonuç: Sonuçlar değerlendirildiğinde, sıçanlarda yara modelleriyle yapılacak olan çalışmalarda enfeksiyon oluşturmak için en etkin yara modelinin insizyon ve apse modeli olduğu sonucuna varılmıştır. Çalışma sonuçlarımızın bu konuya ilgili literatüre önemli katkı sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Pseudomonas Aeruginosa, Yara Enfeksiyon Modeli, Sıçan

Experimental Wound Infection Models Established by Pseudomonas Aeruginosa

Abstract

Subject and Aim: Pseudomonas aeruginosa (P. aeruginosa) is known as a nosocomial infection agent that is frequently encountered in nosocomial infections and difficult to treat due to its multiple antibiotic resistance. In addition, its naturally high antibiotic resistance, the mucoid forms it transforms during infection cause the rapid emergence of resistance that leads to the failure of antibiotic therapy (1). There are many types of wound infection modeling in rats. In this study, it was aimed to reveal the most effective skin infection model experimentally created by P. aeruginosa. Materials and Methods: In our study with 12 Wistar Albino rats, 4 different wound infection models were created with P. aeruginosa. 1: Skin irritation method with waxing. 2: Wound model formed by forming petichiae on the skin. 3: Wound model created by creating a 1x1 cm incision. 4: Abscess model created by subcutaneous injection of P. aeruginosa (2, 3). The created wound models were infected with P. aeruginosa bacterial suspension prepared according to Mcfarland 1.0 turbidity and the results were evaluated

microbiologically and histopathologically. Results: Among the infected wound models, incision and abscess models, P. aeruginosa infection was detected by microbiological and histological methods. It was determined that the desired level of infection did not occur in the wound models made with skin irritation and peticheal bleeding method. Conclusion: When the results were evaluated, it was concluded that the most effective wound model for creating infection in the studies to be done with wound models in rats is the incision and abscess model. We think that our study results will make a significant contribution to the literature on this subject.

Keywords: Pseudomonas Aeruginosa, Wound İnfection Model, Rat

Presentation ID / Sunum No = 364

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1319-3756

Radiolabeling and Cell Binding Studies of Lamivudine Loaded Eudragit Nanoparticles for Potential Use as Cancer Diagnostic Agent

Arş.Gör.Dr. Meliha Ekinci[1] , Doç.Dr. A. Alper Öztürk[2] , Doç.Dr. Derya İlem-Özdemir[1]
[1]Ege University, Faculty of Pharmacy, Department of Radiopharmacy
[2]Anadolu University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Technology

**Corresponding author: Meliha Ekinci*

Özet

Lung cancer is one of the most leading causes of death (both male and female) globally. By early detection of cancer using nuclear imaging technique, the mortality of lung cancer decreases and survival rate increases. The aim of this research is to develop a novel nanoradiopharmaceutical that could detect lung cancer at early stages. In the present study, lamivudine (LAM) loaded eudragit nanoparticles were successfully prepared via spray drying technique, and nanoparticles had a medium particle size of 252.46±1.37 nm, with a PDI value of 0.52±0.01, a superficial charge of +60.3±0.4 mV, and 65.25±1.70% encapsulation efficiency. Then, nanoparticles were radiolabeled with [99mTc]Tc, and the radiochemical purity (RP) of the system was measured using Radio-Thin Layer Chromatography (RTLC) and found to be ≥95% up to 6-h. The highest RP was achieved with 150 µg.mL-1 stannous chloride, 0.75 mg ascorbic acid, and 37 MBq [99mTc]NaTcO4 at pH 7.4 at room temperature for 15 min incubation time. According to cell culture studies, at 120 min, radiolabeled LAM nanoparticles bounded to A-549 (lung cancer cell line) cells (38.53±1.83%) higher than the L-929 (fibroblast cell line) cells (6.14±0.56%). The findings showed that the newly developed [99mTc]Tc labeled LAM loaded eudragit nanoparticles has potential features for lung cancer detection.

Anahtar Kelimeler: Lamivudine; Nanoparticle; Technetium-99m; Radiolabeling; Lung Cancer Diagnosis, Cell Binding.

Lamivudin Yüklü Eudragit Nanopartiküllerinin Kanser Tanısal Ajanı Olarak Potansiyel Kullanımı için Radyoişaretleme ve Hücre Bağlanma Çalışmaları

Abstract

Akciğer kanseri, dünya çapında (hem erkek hem de kadın) en önde gelen ölüm nedenlerinden biridir. Nükleer görüntüleme tekniği kullanılarak kanserin erken teşhisi ile akciğer kanseri mortalitesi azalır ve hayatta kalma oranı artar. Bu araştırmanın amacı, akciğer kanserini erken evrelerde tespit edebilecek yeni bir nanoradyofarmasötik geliştirmektir. Bu çalışmada, lamivudin (LAM) yüklü eudragit nanopartikülleri püskürtmeli kurutma tekniği ile başarılı bir şekilde hazırlandı. Nanopartiküller, 0,52±0,01 PDI değeri, +60,3±0,4 mV yüzeysel yük ve %65,25±1,70 enkapsülasyon etkinliği ile 252,46±1,37 nm'lik bir orta partikül boyutuna sahip bulundu. Daha sonra nanopartiküller [99mTc]Tc ile radyoişaretlendi ve sistemin radyokimyasal saflığı (RS) Radyoaktif İnce Tabaka Kromatografisi (R-İTK) kullanılarak ölçüldü ve 6 saate kadar ≥%95 olduğu bulundu. En yüksek RS, 150 µg.mL-1 kalay

klorür, 0,75 mg askorbik asit ve pH 7.4'te, 37 MBq [99mTc]NaTcO4 ile oda sıcaklığında 15 dakikalık inkübasyon süresinde elde edildi. Hücre kültürü çalışmalarına göre, 120. dakikada, radyoişaretli LAM nanopartikülleri, A-549 (akciğer kanseri hücre hattı) hücrelerine (%38,53±1,83) L-929 (fibroblast hücre hattı) hücrelerinden (%6,14±0,56) daha yüksek oranda bağlandı. Bulgular, yeni geliştirilen [99mTc]Tc ile işaretli LAM yüklü eudragit nanopartiküllerinin akciğer kanseri tespiti için potansiyel özelliklere sahip olduğunu gösterdi.

Keywords: Lamivudin; Nanopartikül; Teknesyum-99m; Radyoişaretleme; Akciğer Kanseri Teşhisi, Hücre Bağlanma.

Presentation ID / Sunum No = 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4804-7495 0000-0003-2357-8262

Simvastatin İçeren Nanosüngerler: in Vitro Salım Profillerinin ve Salım Kinetiklerinin Değerlendirilmesi

Arş.Gör. Ece Çobanoglu[1] , Prof.Dr. Nefise Özlen Şahin[1]

[1]Mersin Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Biyoteknoloji ABD, Hacettepe Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Teknoloji ABD

**Corresponding author: Ece çobanoğlu*

Özet

Simvastatin(SIM), Biyofarmasötik Sınıflandırma Sistemine (BCS) göre sınıf II (düşük çözünürlük/yüksek permeabilite) kategorisinde yer alan antihiperlipidemik bir etkin maddedir. SIM'in çözünme hızının yavaş olması dolayısıyla düşük oral biyoyararlanıma (%5) sahiptir. Literatürde SIM'in çözünürlüğünü ve çözünme hızını iyileştirmek için çeşitli ilaç taşıyıcı sistemlerin kullanımı bildirilmiştir. Nanosüngerler, gözenekli bir yüzeye sahip küçük küresel polimerik taşıyıcı sistemlerdir. Bu ilaç taşıyıcı sistemler, hoş olmayan tatları maskeleme, uzun süreli salımın sağlanması dolayısıyla dozlama sıklığının ve yan etkilerin azaltılması, stabilitenin arttırılması, etkin maddenin bozunmadan korunması, ilacın suda çözünürlüğünün arttırılması gibi avantajlara sahiptir. Tüm bu avantajlar sebebiyle; bu çalışmanın amacı, SIM yüklü nanosüngerleri farklı miktarlarda polimer (etil selüloz) ve stabilizan (polivinilalkol) ile hazırlanması ve hazırlanan nanosüngerlerin in vitro salım profillerinin ve salım mekanizmalarının değerlendirilmesidir. SIM'in nanosüngerlerden in vitro salım profili, %0.5 Sodyum dodesil sülfat (SDS) içeren pH 7.0 tamponunda ve pH 1.2 salım ortamlarında USP Aparat II (Pedal) kullanılarak, 37 ℃ 'te, 50 rpm'de, 900 ml'lik salım ortamı içerisinde 24 saat boyunca gerçekleştirilmiş, belirli zaman noktalarında 5'er ml örnek alınarak UV spektrofotometrede analiz edilmiştir. pH 7.0 'de serbet SIM; 1 saatte %97.50'si çözünmüş; F1, F2, F3, F4, F5 formülasyonlarında ise 24 saatin sonunda salım yüzdesi sırasıyla %50.76, %66.79, %76.38, %99.95 ve %38.41 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlar; SIM yüklü nanosüngerlerin, serbest SIM'e göre salımının kontrollü bir şekilde gerçekleştiğini göstermektedir ve salım hızının, kullanılan etil selüloz miktarı ile ters orantılı; polivinilalkol miktarı ile doğru orantılı olduğu bulunmuştur. Nanosüngerlerden ilacın salım kinetiği ise, dört farklı matematiksel model (0. derece kinetik, 1. derece kinetik, Higuchi kinetik, Kors-peppas kinetik) kullanılarak araştırılmıştır. Her bir formülasyon için farklı modellerde salım kinetik grafikleri, bu grafiklerin denklemleri ve R2 değerleri elde edilmiştir. En düşük polimer/stabilizan oranına (0.66) sahip formülasyon için salım, Higuchi kinetiğine; en yüksek polimer/stabilizan oranına (1.5) sahip formülasyon için salım, sıfırıncı derece kinetiğe uyum göstermektedir. Dolayısıyla; polimer/stabilizan oranları değiştirilerek istenen salım kinetiğine uygun formülasyonlar geliştirilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Simvastatin, Nanosünger, İn Vitro Salım Profili, Salım Kinetiği

Simvastatin Loaded Nanosponges: Evaluation of in Vitro Release Profiles and Release Kinetics

Abstract

Simvastatin (SIM) is an antihyperlipidemic active substance in the class II category in the Biopharmaceutical Classification System. Due to the slow dissolution rate of SIM, it has low oral bioavailability (5%). Various drug delivery systems have been reported in the literature to improve the dissolution rate of SIM. Nanosponges are small, spherical, polymeric drug delivery systems with a porous surface. These systems have advantages such as providing prolonged release, thus reducing dosing frequency and side effects, increasing stability, and increasing the water solubility of the drug. In the light of these advantages, it was aimed to prepare SIM-loaded nanosponges with different amounts of ethyl cellulose (EC) and polyvinyl alcohol (PVA) and to evaluate theirs in vitro release profiles and release mechanisms. In vitro release profile of SIM from nanosponges using USP Apparatus II (Pedal) in pH 7.0 buffer containing sodium dodecyl sulfate and pH 1.2 release media, at 50 rpm, 37 °C, in 900 ml release medium, for 24 hours. Samples taken at certain times were analyzed in a UV spectrophotometer. At pH 7.0, 97.50% of free SIM dissolved in 1 hour, and the percentage of release at the end of 24 hours in formulations F1, F2, F3, F4, F5 was 50.76%, 66.79%, 76.38%, 99.95%, and 38.41%, respectively. These results showed that SIM-loaded nanosponges performed controlled release and the release rate was inversely proportional to the amount of EC used and directly proportional to the amount of PVA. Drug release kinetics of nanosponges were investigated using different mathematical models. Different models of release kinetic graphs, equations of these graphs, and R2 values were obtained for each formulation. The formulation with the lowest EC/PVA ratio conforms to Higuchi kinetics, and the highest one conforms to zero-order kinetics. Therefore, formulations suitable for the desired release kinetics can be developed by changing the polymer/stabilizer ratios.

Keywords: Simvastatin, Nanosponge, in Vitro Release Profile, Release Kinetic

Presentation ID / Sunum No = 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-00019593-2502

Anesthesıa Management in Kidney Transplant Recipients

Dr Aleksandra Gavrilovska Brzanov[1] , Asst.Prof.Dr Marija Jovanovski Srceva[1] , Dr Nikola Brzanov[1] , Assoc.prof.Dr Roze Dzoleva Tolevska[1] , Prof.Dr Biljana Kuzmanovska[1]

[1]University Clinic for Traumatology, Orthopedic disease, Anesthesiology, Reanimation and Intensive Care Medicine and Emergency department, Clinical Center Mother Theresa, Skopje R. Macedonia

**Corresponding author: Aleksandra Gavrilovska Brzanov*

Özet

Renal transplantation remains the gold standard treatment for end-stage kidney illness, despite substantial medical improvements, until bioartificial or laboratory-grown kidneys become accessible. End-stage kidney disease causes a wide range of pathophysiological multi-organ dysfunction, which can be caused by the main disease or by its complications. Transplant surgeons must obtain kidneys from either living or deceased donors. End-stage renal disease patients present a variety of issues for anesthesiologists, including major pathophysiological alterations affecting practically every organ system and a high rate of peri-operative morbidity and mortality. Therefore, we want to compare anesthetic management strategies for kidney transplantation in this article. Key words: anesthesia management, anesthesia protocol, kidney transplant.

Anahtar Kelimeler: Anesthesia Management, Anesthesia Protocol, Kidney Transplant.

Presentation ID / Sunum No = 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5171-161X

Artritik Olmayan Kalça Skoru'nun Türkçe Geçerlik, Güvenirlik ve Kültürel Adaptasyon Çalışması

Doç.Dr. Zeynep Hazar Kanık[1] , Dr. Öğretim Üyesi Uğur Sözlü[2] , Arş.Gör. Sevim Beyza Ölmez[1] , Prof.Dr. Selda Başar[1] , Prof.Dr. Ulunay Kanatlı[1]

[1]Gazi Üniversitesi

[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

**Corresponding author: Sevim Beyza Ölmez*

Özet

Bu çalışmanın amacı, Artritik Olmayan Kalça Skoru'nu (NAHS) Türkçe'ye çevirerek kültürel adaptasyonunu yapmak ve kalça ağrısı olan fiziksel olarak aktif hastalarda Türkçe versiyonunun geçerlik ve güvenirliğini belirlemekti. Çalışmaya kalça ağrısı olan, fiziksel olarak aktif 60 hasta (34 kadın ve 26 erkek; ortalama yaş:35 yıl; yaş aralığı:18-40 yıl) dahil edildi. NAHS'nin orijinal versiyonu önce Türkçeye çevrildi ve anadili İngilizce olan iki yeminli tercüman tarafından tekrar İngilizceye çevrildi. İngilizceye çevrilen versiyon, dört çevirmenden oluşan ekip tarafından orijinal haliyle karşılaştırıldı. Daha sonra Türkçe versiyonun anlaşılabilirlik düzeyi, kalça ağrısı olan 15 hasta ve 15 sağlıklı bireyde test edildi. Katılımcılara soruları anlamakta güçlük yaşayıp yaşamadıkları soruldu. Ardından anket çalışma popülasyonunda kullanılmak üzere kabul edildi.Test-tekrar test güvenirliği ve iç tutarlılık, sırasıyla Intraclass Correlation Coefficient (ICC) ve Cronbach Alfa kullanılarak değerlendirildi. Yapı geçerliği, NAHS ile Western Ontario and McMaster Universities Osteoarthritis Index (WOMAC), modifiye Harris Kalça Skoru (mHHS) ve Kısa Form-12 (SF-12) arasındaki Pearson korelasyon katsayısı ile belirlendi. Zemin ve tavan etkileri analiz edildi. Yapı geçerliğini test etmek için açıklayıcı faktör analizi ve doğrulayıcı faktör analizi yapıldı. ICC değeri 0.994 ve Cronbach Alfa değeri 0.908 olarak belirlenerek NAHS güvenilir bulundu. NAHS'nin alt parametrelerinde (%8,3-1,7) ve toplam puanında (%1,7) taban ve tavan etkisi (%15) görülmedi. Açıklayıcı doğrulayıcı analiz, bu anketin dört faktöre sahip olduğunu gösterdi. Doğrulayıcı faktör analizinde model uyum indeksleri $\chi 2/df=2,23$, Tucker-Lewis indeksleri=0,90, karşılaştırmalı uyum indeksi=0,91, uyum iyiliği indeksi=0,63, yaklaşık kök ortalama kare hata değeri=0,14 (%90 CI: 0.12-0.16) tü. NAHS toplam puanı, WOMAC (r=-0,909), mHHR (r=0,850) ve SF-12 (r=0,811) puanları ile mükemmel korelasyon gösterdi. NAHS'nin Türkçe versiyonu, kalça ağrısı olan genç ve fiziksel olarak aktif hastalar için geçerli ve güvenilirdir.

Anahtar Kelimeler: Kalça Ağrısı, Sonuç Ölçümü, Güvenirlik, Geçerlik, Türkçe

Cross-Cultural Adaptation, and Validation of the Turkish Version of the Nonarthritic Hip Score

Abstract

The aim of this study was to translate and cross-culturally adapt the Nonarthritic Hip Score (NAHS) into Turkish and determine the validity and reliability of the translated version in physically active patients with hip pain. Sixty young to middle-aged and physically active patients (34 women and 26

men; mean age=35 years; age range: 18-40 years) with hip pain were included in the study. The original version of the NAHS was first translated into Turkish and back-translated into English by two bilingual translators each. The back-translated version was compared with the initial English version by a committee of the four translators. The Turkish version was then tested with 15 patients with hip pain and 15 healthy individuals. The participants were asked whether they had difficulties in understanding the questions. Subsequently, the questionnaire was accepted for use in the study population. Test–retest reliability and internal consistency were assessed using Intraclass Correlation Coefficient (ICC) and Cronbach's alpha, respectively. The construct validity was determined via the Pearson correlation coefficient between the NAHS and Western Ontario and McMaster Universities Osteoarthritis Index (WOMAC), modified Harris Hip Score (mHHS), and Short Form-12 (SF-12). Floor and ceiling effects were analyzed. An ICC of 0.994 and Cronbach's alpha value of 0.908 were obtained; thus, the Turkish version of the NAHS was reliable. Neither floor nor ceiling effects (15%) were found in the sub-parameters (8.3-1.7%) and the total score (1.7%) of the NAHS. The EFA test showed that this questionnaire had four factors. Model fit indices in CFA were $\chi 2/df=2.23$, Tucker–Lewis index=0.90, comparative fit index=0.91, goodness of fit index=0.63, root mean square error of approximation=0.14 (90% CI: 0.12-0.16). The NAHS total score showed an excellent correlation with WOMAC (r=-0.909), mHHS (r=0.850), and SF-12 (r=0.811) scores. The Turkish version of the NAHS is a valid and reliable questionnaire for young and physically active patients with hip pain

Keywords: Hip Pain, Outcome Measurement, Realiability, Validity, Turkish

Presentation ID / Sunum No = 241

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3400-6016

Bel Ağrısı Olan Gençlerde Hareket Korkusu Fiziksel Aktivite Davranışını ve Fonksiyonelliği Etkiler Mi'

Dr. Öğretim Üyesi İrem Hüzmeli[1] , Dr. Öğretim Üyesi Nihan Katayıfçı[1] , Araştırmacı Serol Daşçıoğlu[1]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

**Corresponding author: İrem Hüzmeli*

Özet

ÖZ: Giriş ve amaç: Bel ağrısı, yüksek tekrarlama oranları ile en sık görülen kas-iskelet sistemi rahatsızlıklarındandır ve yaşam boyu prevelansı çok yüksektir. Bel ağrısı tanılı genç bireylerde hareket korkusunun, fiziksel aktivite davranışı ve fonksiyonellik üzerine etkisini belirlemek amacıyla çalışma planlanmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan çalışmaya 18-25 yaş arası bel ağrısı tanılı 20 genç ile yaşları, cinsiyetleri, vücut kitle indeksleri eşleştirilmiş bel ağrısı hiç çekmemiş 20 sağlıklı genç yetişkin çalışmaya dâhil edildi. Fiziksel aktivite davranışı (Bilişsel Davranışçı Fiziksel Aktivite Ölçeği), kinezyofobi (Tampa Kinezyofobi Ölçeği), fonksiyonellik (Fonksiyonel Uzanma Testi, 10 Metre Yürüme Testi, Dikey Sıçrama Testi, 3 Dakikalık Basamak Testi) ve bel ağrısı durumları (Modifiye Oswestry Bel Ağrı Engellilik Anketi) değerlendirildi. Bulgular: Bilişsel Davranışçı Fiziksel Aktivite Ölçeğinin alt boyutları (sonuç beklentisi, öz düzenleme ve kişisel engeller) ve toplam skoru, Tampa Kinezyofobi Ölçeği toplam skoru ve Fonksiyonel Uzanma Testi, 10 Metre Yürüme Testi, Dikey Sıçrama Testi, 3 Dakikalık Basamak Testi sonuçları sağlıklı ve bel ağrısı olan gençlerde benzerdi ($p>0,05$). Bel ağrısı olan gençlerde kinezyofobi, Bilişsel Davranışçı Fiziksel Aktivite Ölçeğinin alt boyutlarından sadece sonuç beklentisi ile negatif ilişkili ($r:-0.508$, $p:0,02$) iken, Modifiye Oswestry Bel Ağrı Engellilik Anketi maksimum skoru ve Fonksiyonel Uzanma Testi, 10 Metre Yürüme Testi, Dikey Sıçrama Testi, 3 Dakikalık Basamak Testi sonuçları ile ilişkili değildi ($p<0,05$). Sonuç: Bel ağrısı olan gençlerde hareket korkusu sadece fiziksel aktivite davranışının sonuç beklentisi ile ilişkiliyken, fonksiyonellik ile ilişkili değildi. Genç bireylerin bel ağrısının olması fonksiyonelliği, hareket korkusunu etkilememiştir. İleriki çalışmalarda bel ağrısı olan gençlerde hareket korkusu, fiziksel aktivite davranışı, fonksiyonellik ve günlük yaşam aktivitelerinin cinsiyetler arası farklılık durumunun değerlendirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Genç Yetişkin, Kinezyofobi, Fiziksel Aktivite

Does Kinesiophobia Affect Physical Activity Behavior and Functionality in Young Adults With Low Back Pain'

Abstract

Introduction and aim: Low back pain is one of the most common musculoskeletal disorders with high recurrence rates and has a very high lifetime prevalence. The study was planned to determine the effect of kinesiophobia on physical activity behavior and functionality in young adults with low back pain.

Methods: Twenty young adults aged 18-25 with a diagnosis of low back pain and 20 healthy young adults whose age, sex, and body mass index were matched and who had never low back pain were included in this descriptive study. Physical activity behavior (Cognitive Behavioral Physical Activity Questionnaire), kinesiophobia (Tampa Kinesiophobia Scale), functionality (Functional Reach Test, 10-meter Walk Test, Vertical Jump Test, 3-Minute Step Test) and low back pain (Modified Oswestry Low Back Pain Disability Questionnaire) were evaluated. Results: Sub-parameters of the Cognitive Behavioral Physical Activity Questionnaire (outcome expectations, self-regulation, and personal barriers) and total score, Tampa Kinesiophobia Scale total score and Functional Reach Test, 10-meter Walk Test, Vertical Jump Test, 3-Minute Step Test results were similar between healthy and young adults with low back pain ($p>0.05$). Kinesiophobia was only negatively correlated with outcome expectation, one of the sub-parameter of the Cognitive Behavioral Physical Activity Questionnaire (r:-0.508, p:0.02), while the Modified Oswestry Low Back Pain Disability Questionnaire maximum score and Functional Reach Test, 10 Meter Walk Test , Vertical Jump Test, 3-Minute Step Test scores were not correlated ($p>0.05$) in young adults with low back pain. Conclusion: Kinesiophobia was only related to outcome expectation of physical activity behavior in young adults with low back pain while not correlated with functionality. Low back pain did not affect functionality or kinesiophobia in young adults. In future studies, it is recommended to evaluate the kinesiophobia, physical activity behavior, functionality and daily living activities between gender in young adults with low back pain.

Keywords: Low Back Pain, Young Adults, Kinesiophobia, Physical Activity

Presentation ID / Sunum No = 257

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0835-6947, 0000-0002-4892-3926

COVID-19 Salgını Döneminde Çalışan Fizyoterapistlerin Stres ve Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi

Uzman Fizyoterapist Alper Kızıl[1] , Dr. Öğretim Üyesi Pınar Başbuğ[1]
[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

**Corresponding author: Alper Kızıl*

Özet

Bu çalışma, fizyoterapistlerin COVID-19 salgını dönemindeki stres ve kaygı düzeylerini araştırmak amacıyla yapılmıştır. Türkiye genelinde çalışan 217 fizyoterapist (29.12 ± 8.88 yaş, 168.32 ± 8.45 cm, 23.1 ± 3.7 kg/m2) dahil edilmiştir. Sağlık Çalışanları için Virüs Epidemisine Bağlı Stres ve Kaygı Ölçeği-9 (SAVE-9) ile pandemi dönemindeki stres ve kaygıları değerlendirilmiştir. Ortalama çalışma sürelerinin 62.93 ± 64.72 ay ve günlük çalışma sürelerinin 7.93 ± 1.55 saat olduğu ve terapistlerin % 62.2'sinin pediatrik rehabilitasyon alanında çalıştığı belirlenmiştir. %24.9'u COVID-19 enfeksiyonu geçirdiğini bildirmişlerdir. SAVE-9 ölçeği sonuçlarına bakıldığında; Faktör I: Pandemi anksiyetesi puanı ortalama 13.54 ± 5.31, Faktör II: Pandemiyle ilişkili işle ilgili stres puanı 4.61 ± 3.22, toplam SAVE-9 puanı 18.15 ± 7.57 olarak bulunmuştur. Fizyoterapistlerin ailelerini veya arkadaşlarını enfekte etmekten endişe duydukları ancak salgın deneyimi sonrasında mesleklerini tekrar gözden geçirmeyi düşünmedikleri belirlenmiştir. COVID-19 geçiren ve geçirmeyen terapistlerin SAVE-9 ölçeği puanları karşılaştırıldığında iki grubun toplam SAVE-9 puanları ($p=0.075$) ve pandemi anksiyetesi puanları ($p=0.13$) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmazken ($p> 0,05$) pandemiyle ilişkili işle ilgili stres puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p=0.034$), ($p<0,05$). Çalışma süresi ortalaması ile pandemi anksiyetesi puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı negatif yönlü ancak düşük düzeyde ilişki olduğu ($r= 0.183$, $p=0.007$), çalışma süresi ile SAVE-9 ölçeğinin diğer puanları arasında ise ilişki bulunmamıştır ($p> 0,05$). Fizyoterapistlerin stres ve kaygı düzeylerinin belirlenen kesme puanın altında ve düşük olduğu, salgın sürecinin geçici olduğuna inandıkları ve süreç bitiminde mesleklerine devam etmekten endişe duymadıkları sonuçlarına varılmıştır. Diğer taraftan COVID-19 geçirenlerin pandemiyle ilişkili işle ilgili stres puanlarının geçirmeyenlere kıyasla daha yüksek olması sebebiyle terapistlerin stres ve anksiyete kontrolü hakkında bilgilendirilmeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Fizyoterapist, Stres ve Kaygı

Investıgatıon of Workıng Postures and Musculoskeletal Dısorders of Physıotherapısts Workıng Durıng the COVID-19 Pandemıc

Abstract

This study was conducted to investigate the stress and anxiety levels of physiotherapists during the COVID-19 outbreak. 217 physiotherapists working throughout Turkey (29.12 ± 8.88 years, 168.32 ± 8.45 cm, 23.1 ± 3.7 kg/m2) were included. Stress and Anxiety Related to the Virus Epidemic Scale-9

(SAVE-9) for Healthcare Professionals evaluated their stress and anxiety during the pandemic period. It was determined that the mean working time was 62.93 ± 64.72 months and the daily working time was 7.93 ± 1.55 hours, and 62.2% of the therapists worked in the field of pediatric rehabilitation. 24.9% reported that they had COVID-19 infection. Considering the SAVE-9 scale results; Factor I: Pandemic anxiety score was 13.54 ± 5.31, Factor II: Pandemic-related work-related stress score was 4.61 ± 3.22, and total SAVE-9 score was 18.15 ± 7.57. It has been determined that physiotherapists are worried about infecting their families or friends, but they do not think to reconsider their profession after the epidemic experience. When the SAVE-9 scale scores of therapists with and without COVID-19 were compared, there was no statistically significant difference between the total SAVE-9 scores (p=0.075) and pandemic anxiety scores (p=0.13) of the two groups, while there was no statistically significant difference (p> 0.05) with the work related to the pandemic. Statistically significant difference was found between related stress scores (p=0.034), (p<0.05). There was a statistically significant negative, but low-level, relationship between the mean working time and the mean pandemic anxiety score (r= 0.183, p=0.007), while no correlation was found between working time and other scores of the SAVE-9 scale (p> 0.05). It was concluded that the stress and anxiety levels of the physiotherapists were below the cut-off point and low, they believed that the epidemic process was temporary, and they were not worried about continuing their profession at the end of the process. On the other hand, it is recommended that therapists be informed about stress and anxiety control, since people with COVID-19 have higher work-related stress scores associated with the pandemic than those who have not.

Keywords: COVID-19, Physiotherapist, Stress and Anxiety

Presentation ID / Sunum No = 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4048-1251

İnsüline Bağımlı ve İnsüline Bağımlı Olmayan Tip 2 Diyabetlilerde Uyku ve Yaşam Kalitesi Farklılıklarının İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Tülay Çevik Saldıran[1]
[1]*Bitlis Eren Üniversitesi*

Özet

Amaç: Glikoz metabolizması disregülasyonunda kötü uykunun rol oynadığı bilinmektedir. Bozulmuş glikoz metabolizması, uyku bozuklukları nedeni ile ortaya çıkan problemler ve diğer birçok faktör bireylerin yaşam kalitelerini etkileyebilmektedir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı kötü kontrollü, insüline bağımlı olan ve olmayan diyabetlilerde uyku ve yaşam kalitesi farklılıklarını incelemektir. Yöntem: Araştırmaya glikolize hemoglobin (A1c) kesme değeri %7 baz alınarak kötü kontrollü, Tip 2 diyabet tanılı 80 birey dahil edildi. Katılımcıların demografik bilgileri, diyabete ilişkin klinik özellikleri ve metabolik kontrol durumları kaydedildi. Birebir görüşme ile yapılan değerlendirmelerde Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve Kısa Form-36 Yaşam Kalitesi Anketi (SF-36) kullanıldı. Veri analizi ise insülin kullanan ve insülin kullanmayan diyabetli bireyler iki gruba ayrılarak gerçekleştirildi. Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 58,4±10 yıl, beden kitle indeksi ortalaması 30,0±3,5 kg/m2, A1c ortalaması 9.3±1,9% ve açlık kan glikozu ortalaması 194,4±72,2 mg/dL şeklindeydi. Uyku kalitesi her iki grupta da kötü durumda iken, insülin kullanan grupta istatistiksel olarak daha düşüktü (fark=2,32±0,8 puan, p=0,006). Her iki gruptaki diyabetlilerin yaşam kalitesi alt başlıkları ortalaması kötü-orta (%23-%66,3) düzeyler arasında değişmekteydi. Fiziksel fonksiyon, fiziksel rol güçlüğü, emosyonel rol güçlüğü, ağrı yaşam kalitesi alt başlıklarında gruplar arası farklılık yok iken; bedensel enerji, emosyonel iyilik hali, sosyal işlevsellik ve özellikle genel sağlık algısının insülin kullanmayanlarda daha iyi olduğu gözlendi (p0,05). Sonuç: Araştırma sonuçları, diyabetli bireylerde uyku kalitesinin azaldığını, yaşam kalitesinin bu popülasyonda iyi düzeyde olmadığını gösterdi. Kötü kontrollü, insülin kullanan Tip 2 diyabetlilerde insülin kullanmayanlara göre uyku ve yaşam kalitesinin daha çok etkilendiği sonucu ortaya çıktı.

Anahtar Kelimeler: Uyku, Yaşam Kalitesi, Diyabet

Investigation of Differences in Quality of Life and Sleep in Insulin-Dependent and Non-Insulin-Dependent Type 2 Diabetes Patients

Abstract

Purpose: It is known that poor sleep quality plays a role in glucose metabolism dysregulation. Problems caused by sleep disorders and impaired glucose metabolism can affect the quality of life of individuals. In this direction, this study aimed to examine the differences in sleep and quality of life in poorly controlled, insulin-dependent, and non-insulin-dependent diabetes patients. Methods: Based on the glycosylated hemoglobin (A1c) cut-off value of 7%, 80 individuals with a diagnosis of Type 2 diabetes were included in the study. Demographic information, clinical features of diabetes, and metabolic control status of the participants were recorded. The Pittsburg Sleep Quality Index (PSQI) and Short Form-36 Quality of Life Questionnaire (SF-36) were used in one-on-one assessments. Data analysis was

carried out by dividing individuals into insulin-dependent and non-insulin-dependent groups. Results: The mean age of the participants was 58.4±10 years, the mean body mass index was 30.0±3.5 kg/m2, the mean A1c was 9.3±1.9%, and the mean fasting blood glucose was 194.4±72.2 mg/dL. While sleep quality was poor in both groups (PSQI>5), it was statistically lower in the insulin-dependent group (difference= 2.32±0.8 p=0.006). The SF-36 subscale scores of the participants in both groups ranged from poor to moderate (23%-66.3%). While there was no difference between the groups in the physical function, physical role difficulty, emotional role difficulty, pain quality of life subscales; the physical energy, emotional well-being, social functionality, and especially general health perception subscale scores were better in those who did not use insulin ($p<0.05$). Discussion: The study results showed that the quality of life was not at a good level and the quality of sleep decreased in individuals with diabetes. The quality of life and sleep were affected more in poorly controlled, insulin-dependent Type 2 diabetes patients than in non-insulin-dependent ones.

Keywords: Sleep, Quality of Life, Diabetes

Presentation ID / Sunum No = 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7510-4336

Meme Kanserli Hastalarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkilerin Araştırılması

Öğr. Gör. Dr Nazan Öztürk[1] , Araştırmacı Ayşegül Kahraman[2]
[1]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Söke Sağlık Hizmetleri MYO, Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü*
[2]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi*

**Corresponding author: Nazan Öztürk*

Özet

Çalışma Konusu: Meme kanserli hastalarda Fiziksel aktivite müdahalelerinin duygusal sıkıntı ve yorgunluğu hafifletmede etkili olduğu gösterilmiştir. Amaç: Meme kanserli hastalarda fiziksel aktivite düzeyi ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkileri belirlemek ve benzer yaş grubu popülasyon ile sonuçları kıyaslamaktır. Yöntem: Kesitsel, analitik tipte olan çalışma, Onkoloji Ana Bilim Dalı'nda tedavi gören meme kanseri (meme Ca) tanısı almış, kemoterapi hastaları(n=38) ve sağlıklı kontrol grubu(n=30) ile yapılmıştır. Katılımcıların fiziksel aktivite düzeyi Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ) ile, yaşam kaliteleri EORTC QLQC30 Yaşam Kalitesi Ölçeği ile değerlendirilmiştir. Değişkenler arası ilişkiyi saptamak amacıyla Pearson korelasyon katsayısı kullanıldı İstatistiksel açıdan $p<0.05$ düzeyi anlamlı kabul edildi. Bulgular: Meme Ca (yaş=52.96 ± 11.37yıl, boy=162.22 ± 6.28cm, kilo=71.07 ± 12.91kg, kemoterapi kür=4.33 ± 6.86 adet) ve sağlıklı akranların (yaş=51.1 ± 12.39yıl, boy=161.63 ± 6.33cm, kilo=70.23 ± 12.761kg) katıldığı araştırmamızda iki grup fiziksel aktivite düzeyleri arasında anlamlı farka rastlandı (0.0001, z=-4.101). Meme CA hastalarında IPAQ total skorunun rol fonksiyonu ile negatif yönlü orta düzeyde anlamlı ilişki (p=0,001 r=-523), sosyal fonksiyon ile negatif yönlü zayıf düzeyde anlamlı ilişki (p=0,034 r=-345) bulundu. Ayrıca IPAQ yürüme skoru ile Global Sağlık Durumu (Genel iyilik hali) (p=0,03 r=353) ve konstipasyon (p=0,049 r=-321) arasında ilişkiye rastlandı. Sağlık akranlarda bu ilişkilere rastlanmazken sadece IPAQ total skor ve sosyal fonksiyon arasında pozitif yönlü zayıf düzeyde anlamlı ilişkiye rastlanmıştır (p=0,038 r=380). Sonuç: Meme Ca sonrası hastalarda fiziksel aktivite düzeyinin sağlıklı akranlarına göre daha az olduğu saptandı. Bununla birlikte meme Ca sonrası yaşam kalitesini gösteren sosyal destek düzeyi ve rol fonksiyonu fiziksel aktivite düzeyi arttıkça iyileşmektedir. Hastalığa özgü semptomlardan ağrı, bulantı kusma ve konstipasyon fiziksel aktivite artışı ile azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Kemoterapi, Fiziksel Aktivite Düzeyi, Kognitif Düzey, Yaşam Kalitesi

Investigation of the Relationship Between Physical Activity Level and Quality of Life in Patients With Breast Cancer

Abstract

Study Subject: Physical activity interventions have been shown to be effective in alleviating emotional distress and fatigue in patients with breast cancer. Objective: To determine the relationships between physical activity level and quality of life in patients with breast cancer and to compare the results with a population of similar age group. Method: This cross-sectional, analytical study was conducted with

chemotherapy patients(n=38) and healthy control group(n=30) diagnosed with breast cancer (breast Ca) treated in the Oncology Department. The physical activity level of the participants was evaluated with the International Physical Activity Questionnaire(IPAQ), and their quality of life was evaluated with the EORTC QLQC30 Quality of Life Scale. Pearson correlation coefficient was used to determine the relationship between variables. A $p<0.05$ level was considered statistically significant. Results: Breast Ca(age=52.96 ± 11.37 years, height=162.22 ± 6.28cm, weight=71.07 ± 12.91kg, chemotherapy courses=4.33 ± 6.86) and healthy peers(age=51.1 ± 12.39years, height=161.63 ± 6.33) cm, weight=70.23 ± 12,761kg), a significant difference was found between the physical activity levels of the two groups(0.0001, z=-4.101). In breast CA patients, IPAQ total score was found to have a moderately significant negative correlation with role function(p=0.001 r=-523), and a weakly negative negative correlation with social function(p=0.034 r=-345). In addition, a relationship was found between IPAQ walking score and Global Health (General well-being)(p=0.03 r=353) and constipation(p=0.049 r=-321). While these relationships were not found in health peers, only a weak positive correlation was found between IPAQ total score and social function(p=0.038 r=380). Conclusion: It was determined that the level of physical activity in patients after breast Ca was lower than their healthy peers.However, the level of social support and role function, which indicates the quality of life after breast Ca, improves as the level of physical activity increases. Disease-specific symptoms such as pain, nausea, vomiting and constipation decrease with increasing physical activity.

Keywords: Breast Cancer, Chemotherapy, Physical Activity Level, Cognitive Level, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No = 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8826-9930

Ofis Çalışanlarında Farklı Çalışma Modellerine Göre Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıkları İle Fiziksel Aktivite Seviyesinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Özden Özkal[1]
[1]*Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Özet

Amaç: Koronavirüs (COVID-19) pandemisinde önlem amaçlı uzaktan/esnek çalışma modeli uygulanırken, normalleşme döneminde tam zamanlı çalışma modeline geçildi. Bu çalışmanın amacı bu iki farklı çalışma modeline göre ofis çalışanlarının kas iskelet sistemi rahatsızlıkları ve fiziksel aktivite seviyelerini karşılaştırmaktı. Gereç-Yöntem: 25-49 yaş arası (38,5±6,8 yıl) toplam 40 ofis çalışanı (23 kadın, 17 erkek) çalışmaya dahil edildi. Katılımcıların kas iskelet sistemi rahatsızlıkları Cornell Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıkları Anketi ile fiziksel aktivite düzeyleri ise Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-Kısa Form ile değerlendirildi. Bireylerin soruları, tam zamanlı çalışma modeline ve geriye dönük olarak uzaktan/esnek çalışma modeline göre yanıtlaması istendi. Bulgular: Ofis çalışanlarının uzaktan/esnek çalışma modelinde omurga ile ilişkili kas iskelet sistemi rahatsızlıklarının tam zamanlı çalışma modeline göre daha yüksek olduğu ($p=0,026$), üst ve alt ekstremite kas iskelet sistemi rahatsızlıklarının ise iki grupta benzer olduğu belirlendi ($p>0,05$). Ofis çalışanlarının, tam zamanlı çalışma modelinde uzaktan/esnek çalışma modeline göre yürüme skoru ($p=0,025$), orta şiddetli aktivite puanı ($p=0,021$) ve total puanı ($p=0,041$) açısından fiziksel aktivite düzeylerinin daha yüksek olduğu bulundu. Şiddetli aktivite puanının ise iki grupta benzer olduğu saptandı ($p>0,05$). Sonuç: Bu çalışmada, ofis çalışanlarının tam zamanlı çalışma modelinde uzaktan/esnek çalışma modeline göre daha yüksek fiziksel aktivite seviyesine ve daha düşük düzeyde omurga problemlerine sahip olduğu görüldü. COVID-19 pandemi döneminde uygulanan uzaktan/esnek çalışma modeli masabaşı çalışma süresini artırdığı için fiziksel aktivite seviyesini ve omurga sağlığını olumsuz yönde etkilemiş olabilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Fiziksel Aktivite, Kas İskelet Sistemi, Ofis Çalışanları.

Comparison of Musculoskeletal Disorders and Physical Activity Level in Office Workers According to Different Working Models

Abstract

Objective: While the remote/flexible working model was applied for precautionary purposes in the coronavirus (COVID-19) pandemic, the full-time working model was adopted during the normalization period. The aim of this study was to compare the musculoskeletal disorders and physical activity levels of office workers according to these two different working models. Materials-Method: A total of 40 (23 female, 17 male) office workers with an age range of 25-49 (38,5±6,8 years) were included in this study. Musculoskeletal disorders of participants were evaluated with the Cornell Musculoskeletal Disorders Questionnaire and physical activity levels of the individuals were evaluated with the International Physical Activity Questionnaire-Short Form. Individuals were asked to answer questions according to the full-time working model and retrospectively the remote/flexible working model. Results: It was

determined that the spine-related musculoskeletal disorders of office workers in the remote/flexible working model were higher than in the full-time working model (p=0.026), and the upper and lower extremity musculoskeletal disorders were similar in the two groups (p>0.05). It was found that the physical activity levels of office workers were higher in terms of walking score (p=0.025), moderate-intensity activity score (p=0.021) and total score (p=0.041) in the full-time working model compared to the remote/flexible working model. Vigorous activity score was found to be similar in the two groups (p>0.05). Conclusion: In this study, it was observed that office workers had higher physical activity levels and lower spinal problems in the full-time working model compared to the remote/flexible working model. Since the remote/flexible working model applied during the COVID-19 pandemic period increased desk working time, it may have adversely affected the physical activity level and spinal health.

Keywords: COVID-19, Physical Activity, Musculoskeletal System, Office Workers

Presentation ID / Sunum No = 260

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Sağlıklı Genç Yetişkinlerde Torakolumbal Fasyaya Uygulanan Miyofasyal Gevşetmenin Esneklik, Kassal Endurans ve Dengeye Etkisinin İncelenmesi: Pilot Çalışma

Uzman Hatice Özdemir[1] , Prof.Dr. Ummuhan Baş Aslan[2] , Dr. Öğretim Üyesi Hasan Atacan Tonak[3] , Araştırmacı İbrahim Çağda Kal[4]

[1]Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı

[2]Pamukkale Üniversitesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Fakültesi Ortopedik Rehabilitasyon Anabilim Dalı

[3]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü

[4]Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı

**Corresponding author:Hatice Özdemir*

Özet

Bu çalışmanın amacı sağlıklı genç yetişkinlerde egzersiz eğitimine ek olarak torakolumbal fasyaya uygulanan miyofasyal gevşetmenin denge, alt ekstremite esneklik ve kassal enduransına uzak etkisini incelemektir. Çalışmaya 18-35 yaş aralığında 36 sağlıklı birey katılmıştır. Katılımcılar rastgele Miyofasyal Gevşetme ve Egzersiz grubu (Grup 1, n=12), Egzersiz grubu (Grup 2, n=12) ve Kontrol grubu (Grup 3, n=12) olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Grup 1, haftada 3 gün 4 hafta süreyle ısınma, kassal endurans, denge ve germe egzersiz programıyla birlikte torakolumbal fasyaya Foam Roller masajı uygulamıştır. Grup 2, Foam Roller masajı haricinde aynı egzersiz programını uygulamıştır. Grup 3'e ise herhangi bir müdahale uygulanmamıştır. Katılımcılar başlangıçta ve 4 hafta sonra değerlendirilmiştir. Esneklik Otur-Uzan ve Aktif Diz Ekstansiyon testleri ile, kassal endurans Bir Dakikalık Otur-Kalk testi ile, denge Tek Ayak Üzerinde Durma testi ve Yıldız Denge testi ile değerlendirilmiştir. Esneklik ve kassal endurans değerleri Grup 1 ve 2'de eğitim öncesi ölçümlere göre anlamlı düzeyde artmıştır ($p<0,05$). Yıldız Denge testinin sol ayak duruşunda Grup 1 ve 2'de anterior, anterolateral, posterolateral, posteromedial, medial ve anteromedial, Grup 1'de lateral ve posterior yönlerinde uzanma mesafesi yüzdeleri artmıştır ($p<0,05$). Sağ ayak duruşunda Grup 1 ve 2'de anterior, posterolateral, posterior, posteromedial ve anteromedial, Grup 1'de ise anterolateral, lateral ve medial yönlerinde uzanma mesafesi yüzdeleri artmıştır ($p<0,05$). Grup 1 ve Grup 2'nin fark değerleri (Δ) karşılaştırıldığında esneklik, endurans ve dinamik denge için Grup 1 lehine fark saptanmıştır ($p<0,05$). Çalışmanın bulguları, egzersiz eğitimine ilave olarak eklenen uzak miyofasyal gevşetme tekniğinin esneklik, kassal endurans ve dinamik dengeye etkisinin yalnızca egzersiz eğitimine kıyasla daha fazla olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Fasya, Miyofasyal Gevşetme, Egzersiz, Eğitim

Investigation of the Effect of Myofascial Release Applied to Thoracolumbal Fascia On Flexibility, Muscular Endurance and Balance in Healthy Young Adults: A Pilot Study

Abstract

The aim of this study is to examine the distant effect of myofascial release applied to thoracolumbal fascia in addition to exercise training on balance, lower extremity flexibility and muscular endurance in healthy young adults. 36 healthy individuals aged between 18-35 years participated in the study. Participants were randomly divided into three groups: Myofascial Release and Exercise group (Group 1, n=12), Exercise group (Group 2, n=12) and Control group (Group 3, n=12). Group 1 applied FR massage to thoracolumbal fascia together with a warm-up, muscular endurance balance and stretching exercise program for 3 days a week for 4 weeks. Group 2 applied same exercise program, except FR massage. Group 3 did not receive any intervention. Participants were assessed at baseline and 4 weeks later. Flexibility (Sit-Reach and Active Knee Extension tests), muscular endurance (1-minute Sit-to-Stand test), balance (One-Legged Standing and Star Excursion Balance tests) were assessed. Flexibility and muscular endurance values increased significantly in Groups 1 and 2 compared to pre-training measurements ($p<0.05$). In left foot stance of the Star Excursion Balance test, the percentages of reaching distance increased in anterior, anterolateral, posterolateral, posteromedial, medial and anteromedial directions in Groups 1 and 2, and in the lateral and posterior directions in Group 1 ($p<0.05$). In right foot stance, the percentages of reaching distance increased in anterior, posterolateral, posterior, posteromedial and anteromedial directions in Groups 1 and 2, and in anterolateral, lateral and medial directions in Group 1 ($p<0.05$). When difference values (Δ) of Group 1 and Group 2 were compared, a difference was found in favor of Group 1 for flexibility, endurance and dynamic balance ($p<0.05$). The findings of the study showed that the effect of the distant myofascial release technique added to the exercise training on flexibility, muscular endurance and dynamic balance was greater than the exercise training alone.

Keywords: Fascia, Myofascial Release, Exercise, Training

Presentation ID / Sunum No = 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 000000019063483X

Serebral Palsili Çocuklarda Fonksiyonel Seviye, Gövde Kontrolü ve Solunum Fonksiyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Araştırmacı Didem Gündüz[1] , Dr. Öğretim Üyesi Gamze Aydın[1]
[1]İstanbul Okan Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

**Corresponding author: Didem Gündüz*

Özet

Özet Serebral Palsi (SP), immatür beyinde bir lezyon sonucu ortaya çıkan ve beynin gelişimini etkileyen, bir grup hareket ve postür problemler ile karakterize gelişimsel bir bozukluktur. Çalışmamızın amacı; SP'li çocuklarda fonksiyonel seviye, gövde kontrolü ve solunum fonksiyonları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmamıza, ortalama yaşları 11,21±3,02 yıl olan, %.51'i kız, %.49'u erkek olan 61 SP'li çocuk dahil edildi. Gereç-Yöntem: Katılımcıların demografik ve hastalıkla ilgili bilgileri 'sosyodemografik veri formu' ile; fonksiyonel seviyeleri, "Kaba Motor Fonksiyon Sınıflandırma Sistemi" (KMFSS) ile gövde kontrolü, "Gövde Kontrol Ölçüm Skalası" (GKÖS) ile; solunum fonksiyonları spirometre kullanılarak yapılan 'solunum fonksiyon testi' ile değerlendirildi. Tüm değerlendirmeler fizyoterapist tarafından gerçekleştirildi. Bulgular: Katılımcıların KMFSS'ye göre %54'ü, Seviye 1; %26'sı, Seviye 2; %20'si, Seviye 3 içinde yer almaktaydı. Gruplar arası değerlendirmelerde, GKÖS skoru ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0,05$). Seviye 1 ve 2'de yer alan çocukların gövde kontrolü, Seviye 3'te yer alan çocuklardan daha iyi düzeydeydi. Bununla birlikte, gruplar arası değerlendirmelerde, solunum fonksiyon testi parametreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlemlenmedi ($p>0,05$). Ek olarak, gövde kontrolü ile birinci saniyede çıkarılan ekspirasyon hacmi (FEV1) arasında pozitif yönlü düşük düzey istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanırken ($r=0,01$, $p<0,05$), diğer solunum fonksiyonları parametreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ilişki yoktu ($p>0,05$). Sonuç olarak, SP'li çocuklarda, fonksiyonel seviye arttıkça gövde kontrolü azalırken solunum fonksiyonlarında değişiklik görülmedi.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, Gövde, Solunum Fonksiyonu

Investigation of the Relationship Between Functional Level, Trunk Control and Respiratory Function in Children With Cerebral Palsy

Abstract

Abstract Cerebral Palsy (CP) is a developmental disorder characterized by a group of movement and posture problems that occur as a result of a lesion in the immature brain and affect the development of the brain. The aim of our study; To examine the relationship between functional level, body control and respiratory functions in children with CP. 61 CP chidren with an avarage age of 11 years, %51 of whom were girls and %49 were boys, were included in our study. Materials-Methods: Demographic and

disease-related information of the participants was obtained with a 'sociodemographic data form'; functional levels with "Gross Motor Function Classification System" (GMFCS); trunk control with "Trunk Control Measurement Scale" (TCMS); Pulmonary functions were evaluated with the 'respiratory function test' using a spirometer. All assessments were carried out by the physiotherapist. Results: According to the GMFCS, 54% of the participants were Level 1; 26%, Level 2; 20% were within Level 3. In the evaluations between the groups, a statistically significant difference was found between the mean TCMS score ($p<0.05$). Children in Levels 1 and 2 had better trunk control than children in Level 3. However, no statistically significant difference was observed between pulmonary function test parameters in the evaluations between groups ($p>0.05$). In addition, there was a statistically significant low-level positive correlation between trunk control and expiratory volume in the first second (FEV1) ($r=0.01$, $p<0.05$), while there was no statistically significant correlation between other respiratory functions parameters ($p>0.05$). As a result, trunk control decreased as the functional level increased in children with CP, but respiratory functions did not change.

Keywords: Cerebral Palsy, Trunk, Respiratory Function

Presentation ID / Sunum No = 329

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Serebral Palsili Çocukların Fonksiyonelliği ile Ebeveynlerinin Kas İskelet Sistemi Ağrısı, Yorgunluk ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Anıl Özüdoğru [1] , Dr. Öğretim Üyesi Anıl Özüdoğru [2]

**Corresponding author: Anıl Özüdoğru*

Özet

Bu çalışmanın amacı SP'li çocukların fonksiyonelliğini değerlendirmek ve ebeveynlerinin kas iskelet sistemi ağrısı, yorgunluk ve yaşam kalitesini ölçüp aradaki ilişkiyi değerlendirmektir. 4 – 18 yaş arası kendilerine SP teşhisi konmuş, ayakta durabilen ve yürüyebilen çocuklar çalışmaya dahil edildi. Ebeveynlerden ana anketleri tamamlamadan önce bazı demografik bilgiler toplanıldı. SP'li çocukların fonksiyonel durumları, Kaba Motor Fonksiyon Sınıflandırma Sistemi (GMFCS), Pediatrik Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçümü (WeeFIM), Pediatrik Denge Skalası (PDS) ve Süreli Kalk Yürü Testi [SKYT (Time Up and Go, TUG)] kullanılarak ölçüldü. Ebeveynlerde ise Genişletilmiş Nordic Kas İskelet Ağrı Sistemi Anketi, Yorgunluk Şiddet Ölçeği (FSI) ve Nottingham Sağlık Profili (NHP) kullanılarak değerlendirme yapıldı. Sonuç olarak; Sp'li çocukların fonksiyonellikleri azaldıkça ebeveynlerinde yorgunlukta artış ve yaşam kalitesinde azalma görülmüştür ($p< 0.005$). Sp'li çocukların fonksiyonelliklerinde mobilite durumları ile ebeveynlerinin kas iskelet sistemi ağrısı ve yorgunluk düzeyi arasında da anlamlı bir ilişki görülmüştür ($p<0.001$).

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Ebeveyn, Serebral Palsi, Yaşam Kalitesi, Yorgunluk

The Relationship Between Functionality of Children With Cerebral Palsy and Their Parents' Musculoskeletal Pain, Fatigue, and Quality of Life

Abstract

The aim of this study is to evaluate the functionality of children with CP and to evaluate the relationship between musculoskeletal pain, fatigue and quality of life of their parents. Children between the ages of 4 and 18 who were diagnosed with CP and were able to stand and walk were included in the study. Some demographic information was collected from parents before completing the main questionnaires. Functional status of children with CP was measured using Gross Motor Function Classification System (GMFCS), Pediatric Functional Independence Measure (WeeFIM), Pediatric Balance Scale (PDS), and Timed Up and Go Test [SKYT (Time Up and Go, TUG)]. Parents were evaluated using the Extended Nordic Musculoskeletal Pain System Questionnaire, Fatigue Severity Scale (FSI), and Nottingham Health Profile (NHP). As a result; As the functionality of children with CP decreased, their parents showed an increase in fatigue and a decrease in their quality of life ($p< 0.005$). There was also a significant relationship between the mobility of children with CP and their parents' musculoskeletal pain and fatigue levels ($p<0.001$).

Keywords: Cerebral Palsy, Fatigue, Pain, Parent, Quality of Life.

Presentation ID / Sunum No = 330

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Serebral Palsili Çocukların Fonksiyonelliği ile Ebeveynlerinin Kas İskelet Sistemi Ağrısı, Yorgunluk ve Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişki

Araştırmacı Ayça Nur Delibaş

Özet

Bu çalışmanın amacı SP'li çocukların fonksiyonelliğini değerlendirmek ve ebeveynlerinin kas iskelet sistemi ağrısı, yorgunluk ve yaşam kalitesini ölçüp aradaki ilişkiyi değerlendirmektir. 4 – 18 yaş arası kendilerine SP teşhisi konmuş, ayakta durabilen ve yürüyebilen çocuklar çalışmaya dahil edildi. Ebeveynlerden ana anketleri tamamlamadan önce bazı demografik bilgiler toplanıldı. SP'li çocukların fonksiyonel durumları, Kaba Motor Fonksiyon Sınıflandırma Sistemi (GMFCS), Pediatrik Fonksiyonel Bağımsızlık Ölçümü (WeeFIM), Pediatrik Denge Skalası (PDS) ve Süreli Kalk Yürü Testi [SKYT (Time Up and Go, TUG)] kullanılarak ölçüldü. Ebeveynlerde ise Genişletilmiş Nordic Kas İskelet Ağrı Sistemi Anketi, Yorgunluk Şiddet Ölçeği (FSI) ve Nottingham Sağlık Profili (NHP) kullanılarak değerlendirme yapıldı. Sonuç olarak; Sp'li çocukların fonksiyonellikleri azaldıkça ebeveynlerinde yorgunlukta artış ve yaşam kalitesinde azalma görülmüştür ($p< 0.005$). Sp'li çocukların fonksiyonelliklerinde mobilite durumları ile ebeveynlerinin kas iskelet sistemi ağrısı ve yorgunluk düzeyi arasında da anlamlı bir ilişki görülmüştür ($p<0.001$).

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Ebeveyn, Serebral Palsi, Yaşam Kalitesi, Yorgunluk

The Relationship Between Functionality of Children With Cerebral Palsy and Their Parents' Musculoskeletal Pain, Fatigue, and Quality of Life

Abstract

The aim of this study is to evaluate the functionality of children with CP and to evaluate the relationship between musculoskeletal pain, fatigue and quality of life of their parents. Children between the ages of 4 and 18 who were diagnosed with CP and were able to stand and walk were included in the study. Some demographic information was collected from parents before completing the main questionnaires. Functional status of children with CP was measured using Gross Motor Function Classification System (GMFCS), Pediatric Functional Independence Measure (WeeFIM), Pediatric Balance Scale (PDS), and Timed Up and Go Test [SKYT (Time Up and Go, TUG)]. Parents were evaluated using the Extended Nordic Musculoskeletal Pain System Questionnaire, Fatigue Severity Scale (FSI), and Nottingham Health Profile (NHP). As a result; As the functionality of children with CP decreased, their parents showed an increase in fatigue and a decrease in their quality of life ($p< 0.005$). There was also a significant relationship between the mobility of children with CP and their parents' musculoskeletal pain and fatigue levels ($p<0.001$).

Keywords: Cerebral Palsy, Fatigue, Pain, Parent, Quality of Life.

Presentation ID / Sunum No = 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Nilüfer KABLAN, 0000-0002-3135-4608; Yaşar TATAR, 0000-0001-6815-301X

Transtibial ve Transfemoral Amputasyonu Olan Bireylerde Ayakkabısız Protez Kullanmanın Ayak Yük Dağılımı Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Nilüfer Kablan[1] , Prof.Dr. Yaşar Tatar[2]
[1]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*
[2]*Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi*

**Corresponding author: Nilüfer Kablan*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, standart olarak ayakkabı kullanımına göre ayarları yapılmış protezleri, ayakkabısız kullanmanın statik denge ve bası dağılımına etkisini incelemektir. Method: Çalışmaya, 18-60 yaş aralığında 48 transtibial (TTA) ve 37 transfemoral (TFA) ampute dahil edilmiştir. Denge ve bası dağılımı ölçümleri Tekscan Matscan kuvvet platformu kullanılarak: gözleraçık (GA) ve kapalı (GK) iken, topuk desteği konularak (3x2 cm2 alan ve 1,8 cm yüksekliğinde) ve topuk desteksiz şekilde bipedal olarak gerçekleştirilmiştir. Denge değerlendirmesinde; Kuvvet merkezi alanı (KMA) (cm²), antero-posterior (A-P) salınım (cm) ve Medio-Lateral (M-L) salınım (cm) parametreleri, bası dağılımı değerlendirmesinde ise sağlıklı ve protez ayaklar ile ve herbirinin ön-arka ayak yük yüzde dağılımları incelenmiştir. Bulgular: Topuk desteğinin kullanımı, GK pozisyonda, TTA'da KMA, A-P ve M-L salınım değerlerinde anlamlı farklılığa neden olmuştur ($p<0.05$). GA ve GK koşullar karşılaştırıldığında, hem topuk destekli hem topuk desteksiz, TTA' de KMA, A-P ve M-L salınım değerlerinde; TFA'de ise KMA ve A-P salınım değerlerinde anlamlı farklılık gözlemlenmiştir ($p<0.05$). Her iki grupta da protez ayağa gelen yük yüzdesinin sağlıklı ayağa göre daha düşük olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). TTA'da topuk desteği, hem GA hem GK pozisyonda, protez tarafta ön ayağa düşen yük yüzdesini azaltmıştır. Benzer şekilde, TFA'da topuk desteği kullanılması, GA ve GK koşullarda, protez tarafta yükün arka ayağa aktarılması ile sonuçlanmıştır. Conclusions: Topuk desteği kullanılmasıyla, özellikle ön ve arka ayaklar arası yük dağılımının dengelenmeye çalışılması, güdüğün belirli noktalarına binen yükü azaltabilir, olası bası kaynaklı yaralanmaları ve protez ayakların erken deformasyonunu engelleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Ampute, Topuk Desteği, Basınç Yaralanması

The Effect of Wearing Prosthesis Without Shoes On Foot Load Distribution in Individuals With Transtibial and Transfemoral Amputation

Abstract

Introduction: Aimed to examine the effect of using prostheses without shoes, which are adjusted to be worn with shoes, on static balance and load distribution. Methods: 48 transtibial (TTA) and 37 transfemoral (TFA) amputees aged 18–60 years were included in this study. Balance and load distribution were measured using MatScan (TekScan) force platform with (3×2 cm2 area; 1.8 cm height) and without heel support. For the evaluation of balance, the center of force (COF) area, anterior–posterior (A–P) sway (cm), and medial–lateral (M–L) sway (cm) parameters were examined, whereas for the evaluation of load distribution, the prosthetic–healthy feet and forefoot and hindfoot region load

distributions were examined. Results: Using heel support caused a significant difference in A–P and M–L sway values in TTA in the EC position ($p < 0.05$). When EO and EC positions were compared, both with and without heel support, a significant difference was observed in COF area, A–P and M–L sway values in TTA, and in COF area and A–P sway parameters in TFA ($p < 0.05$). It was found that the percentage of load on the prosthetic foot was lower than that on the healthy side at both groups. In TTA, use of heel support decreased the percentage of load on the forefoot on the prosthetic side at both EO and EC positions. Similarly, In TFA, using heel support resulted in transferring the load to the hindfoot on the prosthetic side under EO and EC positions. Conclusions: Using heel support to optimize load distribution between the forefoot and hindfoot may decrease the excessive load at unusual points on the stump and prevent pressure injuries in addition to early deformation of the prosthetic feet.

Keywords: Amputee, Heel Support, Pressure Ulcer

Presentation ID / Sunum No = 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Türk Toplumunda Sağlıklı Yetişkin İnsanlarda Antropometrik Ölçümlerle Bazı Ölçeklerin Norm Değerlerinin Belirlenmesi

Araştırmacı Elif Hale Aslan[1] , Doç.Dr. İsmail Murad Pepe[1]
[1]Antalya Bilim Üniversitesi

**Corresponding author: Elif Hale Aslan*

Özet

Antropometrik ölçümler, insanların yapı ve biçim özelliklerinin ölçümlerini içermektedir. Antropometrik ölçümler yetişkinlerde hem ciddi hastalıklar hem de sakatlıklar için; bel ve göğüs çevresi, alt ve üst ekstremite uzunlukları, diz, baldır gibi yerlerin çap ölçümleri yapılarak vücut kompoziyonu hakkında bilgi sahibi olmamıza yardımcı olan etkili bir araçtır. Literatürde yetişkin yaş grubunun antropometrik ölçümlerinin fizyoterapi ve rehabilitasyonda kullanılan ölçeklerde yeteri kadar tatmin edici sonuçları bulunamamıştır. Buradan hareketle bu çalışmada yetişkin yaş grubunda (yaş ortalaması = 30,6667 ± 6,79418) antropometrik ölçümlerin O'Connor Parmak Beceri Testi'nde, Lift and Carry Testi'nde ve Tinetti Denge ve Yürüme Testi'nde norm değerleri ortaya konulması amaçlanmıştır. Bunun yanında; çalışmada O'Connor Parmak Beceri Testi skorları ile el uzunluğu ve el bileği çapı arasındaki ilişkileri değerlendirmek için Pearson korelasyon analizi, Lift and Carry Testi skorları ile uyluk uzunluğu ve diz çapı, Tinetti Denge ve Yürüme Testi skorları ile boy, bel, ayak uzunluğu, kilo arasındaki ilişkileri değerlendirmek için ise Spearman's korelasyon analizi yapılarak anlamlılık 0,05 olarak ayarlanmıştır. Sonuç olarak bu çalışmada Türk toplumunda 20-50 yaş arası 30 sağlıklı yetişkin bireyde antropometrik ölçümlerin O'Connor Parmak Beceri Testi'nde, Lift and Carry Testi'nde ve Tinetti Denge ve Yürüme Testi'nde norm değerleri ortaya konulmuştur. O'Connor Parmak Beceri Testi skorları ile el bileği çapı arasında zayıf korelasyon (r=0,133) bulunmuştur, O'Connor Parmak Beceri Testi skoru ile el uzunluğu arasında ise negatif ve zayıf korelasyon (r=-0,115) bulunmuştur. Lift and Carry Testi skorları ile uyluk uzunluğu ve diz çapı arasında; Tinetti Denge ve Yürüme Testi skorları ile boy, bel, ayak uzunluğu, kilo arasında korelasyon bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Antropometrik Ölçümler, Norm Değer, O'connor Parmak Beceri Testi, Tinetti Denge ve Yürüyüme Testi, Lift and Carry Testi

Determination of Norm Values of Some Scales by Anthropometric Measurements in Healthy Adult People in Turkish Society

Abstract

Anthropometric measurements include measurements of people's structure and form characteristics. Anthropometric measurements for both serious illness and disability in adults; It is an effective tool that helps us to have information about body composition by measuring the diameter of places such as waist and chest circumference, lower and upper extremity lengths, knees and calves. In the literature, satisfactory results of the anthropometric measurements of the adult age group were not found in the scales used in physiotherapy and rehabilitation. From this point of view, this study, it is aimed to reveal

the norm values of anthropometric measurements in the O'Connor Finger Dexterity Test, Lift and Carry Test and Tinetti Balance and Gait Test in the adult age group (mean age = 30.6667 ± 6.79418). In addition; in this study, Pearson correlation analysis was performed to evaluate the relationships between O'Connor Finger Dexterity Test scores and hand length and wrist diameter; Spearman's correlation analysis was performed to evaluate the relationships between Lift and Carry Test scores and thigh length and knee diameter, and between Tinetti Balance and Gait Test scores and height, waist, foot length, weight, with significance set at 0,05. As a result, in this study, norm values of anthropometric measurements in O'Connor Finger Dexterity Test, Lift and Carry Test and Tinetti Balance and Gait Test in 30 healthy adult individuals aged 20-50 years in Turkish society were revealed. A weak correlation (r=0.133) was found between O'Connor Finger Dexterity Test scores and wrist diameter, while a negative and weak correlation (r=-0.115) was found between O'Connor Finger Dexterity Test scores and hand length. A correlation was not found between Lift and Carry Test scores and thigh length and knee diameter, and between Tinetti Balance and Gait Test scores and height, waist, foot length, weight.

Keywords: Anthropometric Measurements, Norm Value, O'connor Finger Dexterity Test, Tinetti Balance and Gait Test, Lift and Carry Test

Presentation ID / Sunum No = 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5015-2094

Yaşlı Bireylerde Ayak Taban Duyusu ve Denge Arasındaki İlişki

Arş.Gör. Sevim Beyza Ölmez[1] , Prof.Dr. Selda Başar[1]
[1]Gazi Üniversitesi

**Corresponding author: Beyza Ölmez*

Özet

Bu çalışma, yaşlılarda ayak taban duyusunun denge ile ilişkisini araştırmaktadır. Çalışmaya 24 yaşlı birey (ortalama yaş:72,4±6,3 yıl, 12 kadın) katıldı. Plantar duyu, ayağın dört farklı bölgesinde (başparmak, birinci metatarsal başı, beşinci metatarsal başı, topuk) Semmes-Weinstein monofilament testi (SWMT) kullanılarak değerlendirildi. Denge, Biodex Denge Sisteminde postüral stabilite ve stabilite limiti (LOS) testleriyle ölçüldü. Katılımcılar gözleri açık, sert yüzeyde iki ayakları üzerinde dururken postüral stabilite değerlendirmesi yapıldı. Sonra, katılımcılar gözleri açık, sert yüzey üzerinde dururken, sistem ekranında görüntülenen noktayı hedefe isabet ettirmek için sekiz yöne doğru (ileri, geri, sola, sağa, ileriye-sola, ileriye-sağa, geriye-sola ve geriye-sağa) sırayla eğilerek, stabilite limiti ölçüldü. SMWT skorları ile postüral stabilite skorları arasında korelasyon bulunmadı ($p>0,05$). SMWT ve LOS arasında ise kısmi korelasyon tespit edildi. Dominant ekstremitede başparmağın kutanöz duyusu, toplam skor ($r=-0,526$, $p=0,008$), ileri ($r=-0,422$, $p=0,040$) ve sağ ($r=-0,448$, $p=0,028$) yönlerle orta dereceli korelasyona sahipti. Dominant olmayan ekstremitede başparmağın kutanöz duyusu ile toplam skor ($r=-0,508$, $p=0,011$) ve ileri yön ($r=-0,494$, $p=0,014$) arasında orta dereceli korelasyon tespit edildi. Dominant ekstremitede 1. metatars başının kutanöz duyusu, toplam skor ($r=-0,528$, $p=0,008$), geri ($r=-0,425$, $p=0,039$) ve geriye-sol ($r=-0,492$, $p=0,015$) yönlerle orta dereceli korelasyona sahipti. Dominant olmayan ekstremitede 1. metatars başının kutanöz duyusu ile toplam skor ($r=-0,493$, $p=0,014$), sol yön ($r=-0,478$, $p=0,018$), sağ yön ($r=-0,638$, $p=0,001$) ve ileriye-sola yön ($r=-0,437$, $p=0,033$) arasında orta dereceli korelasyon vardı. Ne dominant ne de dominant olmayan ekstremitede 5. metatars başının kutanöz duyusu ile LOS skorları arasında korelasyon vardı. Her iki ekstremitede topuğun kutanöz duyusu, yalnızca ileri yön ile koreleydi (dominant: $r=-0,494$, $p=0,014$, dominant olmayan: $r=-0,519$, $p=0,009$). Ayak duyusu ile postüral kontrol arasında ilişki yokken, stabilite limiti arasında orta düzeyde bir ilişki vardır. Postural stabilite ayakta durma sırasındaki statik dengeyi değerlendirirken, LOS farklı yönlerde ağırlık transferi sırasındaki dengeyi değerlendirir; yani daha dinamiktir. Bu sonuçlar sağlıklı yaşlı bireylerde dengeyi zorlaştıran aktivitelerde plantar kutanöz duyunun daha önemli olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlı, Plantar Duyu, Postural Kontrol, Stabilite Limiti

Relationship Between Foot Sensation and Balance in Older Adults

Abstract

The aim of this study was to investigate the association of foot sensation with balance in elderly. Twenty-four older adults (mean age 72.4±6.3 years) participated in the study. The foot sensation was assessed at four regions (great toe, first metatarsal head, fifth metatarsal head and heel) of the foot using Semmes-

Weinstein monofilaments (SMW). Balance were evaluated with Biodex Balance System by measuring the postural stability (PS) and the limits of stability tests (LOS). PS were evaluated, while participants stand on both feet on the firm surface and with eyes open. In the LOS, participants voluntarily leans in eight directions to place a point displayed on the system′s screen hit a target. None of the SMW test scores were correlated with PS. There was partial correlations between the SMWT and LOS. The cutaneous sensation at great toe in dominant extremity was moderate correlated with the overall (r=-0.526,p=0.008), forward (r=-0.422,p=0.040) and right directions (r=-0.448,p=0.028). In the non-dominant extremity, there was moderate correlation between these tests in the overall (r=-0.508,p=0.011) and forward scores (r=-0.494,p=0.014). The SMWT at first metatarsal head in dominant extremity was moderate correlated with the overall (r=-0.528,p=0.008), backward (r=-0.425,p=0.039) and backward-left scores (r=-0.492,p=0.015). In the non-dominant extremity, there was moderate correlation between these tests in the overall score (r=-0.493,p=0.014), the left (r=-0.478,p=0.018), right (r=-0.638,p=0.001) and forward-left directions (r=-0.437,p=0.033). There was no correlation between the SMWT of 5th metatarsal head and LOS scores, for both extremities. Cutaneous sensation of the heels also had moderate correlation only in the anterior directions in the dominant and non-dominant extremities (r=-0.494, p=0.014 and r=-0.519, p=0.009 respectively). While postural stability assesses static balance during standing, LOS evaluates balance during weight transfer in different directions, so it is more dynamic. These results indicate that the foot sensation is more important in activities challenging balance in healthy adults.

Keywords: Elderly, Plantar Sensation, Postural Control, Limits of Stability

Presentation ID / Sunum No = 346

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2247-8123

Sağkalım Dönemi Meme Kanseri Hastalarında Telerehabilitasyonun Önemi

Öğr. Gör. Ramazan Cihad Yılmaz[1] , Dr. Ömer Tekin[2] , Öğr. Gör. Nahide Ayhan Fidancıoğlu[3] , Dr. Öğretim Üyesi Deniz Kocamaz[4]

[1]Iğdır Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]İnönü Üniversitesi, Turgut Özal Tıp Merkezi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı
[3]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
[4]Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

**Corresponding author:Ramazan Cihad Yılmaz*

Özet

Meme kanserinde sağkalım oranı gittikçe artmaktadır. Kanser hastalığının ve uygulanan tedavilerin yan etkileri sağkalım döneminde de devam edebilmektedir. Bu hastalık, hayatta kalanların yaşamını biyopsikososyal açıdan olumsuz etkileyebilmektedir. Çok yönlü müdahaleler ve rehabilitasyon stratejileri ile hastalığın oluşturduğu olumsuz etkileri azaltmak amaçlanır. Sağkalım dönemindeki kanser hastalarında fiziksel aktivitenin artırılmasına yönelik müdahaleler, fonksiyonellik ve psikososyal sağlığı geliştirmenin yanında nüks ve mortalite riskini azaltma açısından etki gösterdiği yönünde çok sayıda kanıt bulunmaktadır. Ancak bu popülasyonu fiziksel aktiviteye dahil etmek, sağlık profesyonelleri açısından zor olabilmektedir. Çünkü bu hastaların fiziksel aktivite seviyelerini artırmak genellikle denetimi gerektirir ve klinik ortama seyahat ihtiyacını ortaya çıkarır. Klinik ortamdaki müdahaleler, fiziksel aktivite seviyesinin artırılmasına bağlı sağlık sonuçlarını iyileştirme yönünde katkı sağlasada, genellikle devamlılık açısından bu pek mümkün olmaz. Egzersize ve denetime olan ihtiyacı daha yenilikçi yaklaşımların alternatif olarak kullanılmasıyla karşılanabilir. Telerehabilitasyon yaklaşımı bu eksikliği giderme adına önemli destek sağlar. Özellikle senkron telerehabilitasyon programı ile bireyselleştirilmiş egzersiz programları optimal faydayı elde etmek açısından fayda sağlayabilir. Meme kanserinden kurtulanlarda yaşam kalitesi başta olmak üzere üst ekstremite fonksiyonelliği, fiziksel kapasite ve kognitif fonksiyonların iyileştirilmesinde telerehabilitasyon bir araç olarak kullanılabilir. Özellikle hastane tabanlı egzersiz uygulamalarına ulaşamayan meme kanserinden kurtulan bireylerde, egzersize erişimi artırmak adına kullanılacak telerehabilitasyon yaklaşımları sağlık çıktılarının iyileştirilmesine katkı sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Sağkalım, Telerehabilitasyon.

The Importance of Telerehabılıtatıon in Survıval Breast Cancer Patıents

Abstract

The survival rate of breast cancer is increasing more and more. Side effects of cancer disease and treatments may continue during the survival period. This disease can negatively affect the lives of survivors from a biopsychosocial perspective. It is aimed to reduce the negative effects of the disease with multifaceted interventions and rehabilitation strategies. There is a lot of evidence that interventions aimed at increasing physical activity in cancer patients during the survival period have an effect on

improving functionality and psychosocial health, as well as reducing the risk of relapse and mortality. However, it can be difficult for health professionals to involve this population in physical activity. Because increasing the physical activity levels of these patients usually requires supervision and reveals the need to travel to the clinical setting. Although interventions in the clinical setting contribute to improving health outcomes due to increasing the level of physical activity, this is generally unlikely to be possible in terms of continuity. The need for exercise and supervision can be met by using more innovative approaches as an alternative. The telerehabilitation approach provides significant support to address this deficiency. Especially synchronous telerehabilitation program and individualized exercise programs can be beneficial in terms of obtaining optimal benefit. Telerehabilitation can be used as a tool to improve quality of life, upper extremity functionality, physical capacity and cognitive functions in breast cancer survivors. Especially in breast cancer survivors who cannot access hospital-based exercise practices, telerehabilitation approaches to be used to increase access to exercise may contribute to improving health outcomes.

Keywords: Breast Cancer, Survival, Telerehabilitation.

Presentation ID / Sunum No = 298

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7567-6134

Birinci Basamak Sağlık Çalışanlarının Kadına Yönelik Eş Şiddeti Konusunda Tutumları

Dr. Öğretim Üyesi Sema Çifçi[1]
[1]*Mardin Artuklu Üniversitesi*

Özet

Kesitsel tipteki bu araştırmanın evrenini Mardin Artuklu ilçesinde birinci basamak sağlık hizmeti sunan sağlık personelleri oluşturmuştur. Çalışmada örneklem seçimine gidilmeyip evrenin tümüne ulaşılması hedeflenmiştir. Bu çalışma, birinci basamak sağlık hizmetlerinde çalışan sağlık çalışanlarının aile içinde kadına yönelik şiddet hakkındaki tutum ve davranışlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmada iki bölümden oluşan anket kullanılmıştır. Birinci bölümde, bireylerin sosyo demografik özellikleri; ikinci bölümde ise sağlık çalışanlarının kadına yönelik eş şiddeti konusunda tutum ve uygulamaları ölçeği (SÇKŞTÖ) kullanılmıştır. Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 30.73±7.49 (Max:59, Min:22) olup %52.5'i kadındır. Katılımcıların meslekte çalışma süresi ortalama 6.65±5.98 (Max:30, Min:1) yıl ve birinci basamakta çalışma süreleri ortalama 4.43 ±4.14 (Max:27, Min:1) yıldır. Çalışanların %60.0' ı lisans mezunudur. Çalışanların %40.8'i iş hayatında kadına yönelik eş şiddeti konusunda herhangi bir hizmet içi eğitim aldığını, %47.5'i ise eğitim hayatında kadına yönelik eş şiddeti konusunda herhangi bir eğitim aldığını ifade etmiştir. Çalışanların %55.0'ı kadına yönelik eş şiddeti konusunda yeterli bilgiye sahip olduğunu, %88.3'ü ise kadına yönelik şiddetin önlenmesi konusunun mesleki uygulamaların bir parçası olarak ele alınması gerektiğini ifade etmiştir. Sağlık çalışanlarının %89.2'si kadına yönelik eş şiddeti olayı veya şüphesi ile karşılaştığında ilgili birimlere bildirim yapacağını belirtmiştir. %78.3'ü meslek yaşamında şiddete maruz kalmış bir kadınla karşılaştığında, şiddete maruz kalan kadını yasal konularda ve kurumsal yardım alabileceği kuruluşlar hakkında bilgilendireceklerini ifade etmişlerdir. Son bir yıl içinde kadına yönelik eş şiddeti ile karşılaştığını söyleyenlerin oranı %29.2'dir. Ortalama 3.49 kez şiddetle karşılaşmışlardır. Sağlık çalışanlarının kadına yönelik eş şiddeti konusunda tutum ve uygulamaları ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 99.68 ±7.89 (max:118, min:60)'dur. Medeni durum ile sağlık çalışanlarının kadına yönelik eş şiddeti konusunda tutum ve uygulamaları ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki fark anlamlıdır. Cinsiyet, eğitim durumu, iş ve/veya eğitim hayatında kadına yönelik eş şiddeti ile ilgili hizmet içi eğitim alma ve meslek arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Birinci basamak sağlık çalışanları mesleklerini uygularken kadına yönelik eş şiddeti mağdurları ile karşılaşabilmektedirler. Medeni durum eş şiddeti puan ölçeği ortalamasını etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Birinci Basamak, Sağlık Çalışanları, Eş Şiddeti, Tutum

Presentation ID / Sunum No = 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9914-8299- 0000-0001-7630 -9619

Ceza Evlerinde Yaşayan Çocukların Beslenme Sorunlarının Gelişimleri Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Dilek Demir[1] , Dr. Öğretim Üyesi Çiğdem Müge Haylı[1]
[1]Hakkari Üniversitesi

**Corresponding author: Dilek Demir*

Özet

Bu çalışmada cezaevinde yaşayan çocukların durumunu, çocuk refahı konusunun incelenmesinde kullanılan "iyi olma hali" kavramı aracılığıyla ele alınmıştır. Beslenme, anne karnından başlayarak insan sağlığının korunmasında ve iyileştirilmesinde en önemli faktörlerden biridir. Sağlıklı, yeterli ve dengeli beslenme herkes için özellikle de çocuklar için gereklidir. Çünkü bu dönemde kazanılacak beslenme alışkanlıkları yaşam boyu sürdürülmektedir. Fakat cezaevlerinde yaşayan çocuklar ortam şartlarından dolayı yetersiz ve dengesiz beslenmekte biyolojik, fiziksel ve psikolojik gelişimleri olumsuz etkilenmektedir. yeterli ve dengeli beslenmenin sağlanması, düzenli sağlık izlemlerinin yapılması, oyun, hareket, uyku gibi temel gereksinimlerinin karşılanması, destekleyici fiziksel çevre, aile üyeleri ve diğer bireylerle etkileşim ve iletişimin kurulması gibi temel gereksinimleri karşılamaktan uzaktır Ne kadar iyi beslenme, barınma ve eğitim şartları sağlanırsa sağlansın, çocuğun annesinden ayrılmasından kaynaklanan sorunlar sayısız ve oldukça etkilidir. Çocuklarda travma etkisi yapabilen bu durumun, psikolojilerinin yanı sıra fiziksel gelişmelerini de olumsuz etkilediği vurgulanmıştır Çalışmanın amacı, ceza evlerinde yaşayan çocukların beslenme sorunlarının gelişimleri üzerine etkisi inceleyerek, sınırlı sayıda çalışma olan bu konuyla ilgili literatüre bir katkı sunmak ve soruna ilişkin çözüm yöntemlerine yol gösterici niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Ceza, Çocuklar, Gelişim, Etki, Beslenme Sorunları

Nutritional Problems of Children Living in Prisons Effect On Their Developments

Abstract

In this study, the situation of children living in prison is discussed through the concept of "well-being", which is used in the study of child welfare. Nutrition is one of the most important factors in protecting and improving human health, starting from the mother's womb. A healthy, adequate and balanced diet is necessary for everyone, especially for children. Because the eating habits to be gained in this period are maintained throughout life. However, children living in prisons are fed inadequately and unbalancedly due to environmental conditions, and their biological, physical and psychological development is adversely affected. It is far from meeting basic needs such as adequate and balanced nutrition, regular health monitoring, meeting basic needs such as play, movement, sleep, supportive physical environment, interaction and communication with family members and other individuals No matter how good nutrition, shelter and education conditions are provided The problems arising from the separation of the child from the mother are numerous and quite effective. It was emphasized that this situation, which can have a traumatic effect on children, negatively affects their physical development as well as their psychology.

Keywords: Punishment, Children, Development, İnfluence, Feeding Problems

Presentation ID / Sunum No = 363

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Nurdan Akçay Didişen 0000-0002-4371-6020

Çocuk Cerrahisi Servisinde Yatan Hastalarin Uyku Durumlarinin Ebeveynlerin Kaygı Düzeyi İle İlişkisi

Araştırmacı Pelin Koçak[1] , Dr. Öğretim Üyesi Nurdan Akçay Didişen[1]

[1] *Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim dalı*

**Corresponding author: Pelin Koçak*

Özet

Bu araştırma, çocuk cerrahisi servisinde yatan hastaların uyku durumlarının ebeveynlerin kaygı düzeyleri ile ilişkisinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır. Tanımlayıcı- kesitsel bir çalışmanın örneklemini 3 Haziran 2016- 30 Eylül 2016 tarihleri arasında çocuk cerrahisinde izlenen 3-12 yaş grubunda 200 ebeveyn ve çocuk oluşturmuştur. Araştırma verileri, Ebeveyn-Çocuk Tanılama Formu, Çocuk Uyku Alışkanlıkları Anketi ve ebeveynler için Spielberger Durumluk Sürekli Kaygı Envanteri kullanılarak elde edilmiştir. Araştırmaya katılan çocukların yaş ortalamasının 7.92 ± 3.02 olduğu, çocukların uyku alışkanlıkları anketinin puan ortalamasının ise 22.70 ± 0.62 olduğu belirlenmiştir. Ebeveynlerin sürekli kaygı puan ortalaması ise 40.39 ± 0.54, durumluk kaygı puan ortalaması ise 44.75 ± 0.62 olarak belirlenmiştir. Araştırmada özellikle cerrahi kliniklerinde yatan çocukların uyku durumlarının ebeveynlerin süreklilik ve durumluluk kaygı düzeyleri üzerinde etkisi olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Cerrahi, Ebeveyn, Uyku, Kaygı.

The Relationship of Sleeping Behavior in Pediatric Surgery Service İnpatients to Parent Anxiety

Abstract

This study was planned to examine the relationship between the sleep status of the patients hospitalized in the pediatric surgery service and the anxiety levels of the parents. The sample of a descriptive-cross-sectional study consisted of 200 parents and children in the 3-12 age group who were followed up in pediatric surgery between June 3, 2016 and September 30, 2016. The research data were obtained using the Parent-Child Diagnostic Form, Child Sleep Habits Questionnaire and Spielberger State Trait Anxiety Inventory for parents. It was determined that the mean age of the children participating in the research was 7.92 ± 3.02, and the mean score of the children's sleep habits questionnaire was 22.70 ± 0.62. The average trait anxiety score of the parents was determined as 40.39 ± 0.54, and the mean score of state anxiety was determined as 44.75 ± 0.62. In the study, it was observed that sleep states of children hospitalized in surgical clinics had an effect on the levels of trait and state anxiety of parents.

Keywords: Child, Surgery, Parent, Sleep, Anxiety.

Presentation ID / Sunum No = 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6342-3751

Covid-19 Enfektivitesi ve Fatalitesi Üzerine Bir Değerlendirme: Meta-Analiz

Dr. Evin Kırmızıtoprak[1] , Prof.Dr. Tülay Ortabağ[2]
[1]Sağlık Bakanlığı
[2]Gedik Üniversitesi

**Corresponding author: Evin Kırmızıtoprak*

Özet

Kanıta dayalı çalışmalar arasında en yüksek seviyede yer alan meta analiz yöntemi kullanılarak yürütülen bu çalışma, tüm dünyayı sarsan COVID-19 virüsünün enfektivitesi ve fatalitesinin etki büyüklüğünü inceleyen bir araştırmadır. Dünyada ilk görüldüğü tarih olarak ifade edilen Aralık 2019 ile Aralık 2020 zaman dilimleri arasında yapılan kapsamlı literatür taraması (Pubmed, Medline, Cochrane Library, Science Direct, ProQuest, Ulakbim, Sağlık Bakanlığı, YÖK, WHO Global İndex) gerçekleştirildi. Çalışma protokolü PROSPERO veri tabanına kaydedilerek PRISMA basamakları izlenmiştir. Çalışmaya seçme kriterlerine uyan 21 çalışma dahil edildi. Araştırmada analiz edilen makaleler, birbirinden bağımsız iki kodlayıcı tarafından kodlanarak, araştırmaya dahil edilecek çalışmaların metodolojik kalitesi "Jadad skoru" ve "Newcastle Ottawa Ölçütü (NOS)" kullanılarak değerlendirildi. Araştırmaya orta ve yüksek kalitedeki çalışmalar dahil edildi. Verileri analiz etmek için Comprehensive Meta Analysis (CMA) programının üç sürümü kullanıldı. Meta Analiz sonuçlarını değerlendirdiğimizde COVID-19 enfektivite ve fatalitesi üzerine yapılan çalışmamızın etki büyüklüğü (d=0.092; p=0.000) olarak hesaplandı. Cohen'e (1988) göre araştırmalar yüksek etki büyüklüğüne sahip ve heterojen yapıda bulundu. Heterojeniteyi araştırmak için yapılan alt grup verilerine ait moderatör analizi sonucuna göre, yaş, cinsiyet, klinik bulgu ve komorbiditenin ortalama etki büyüklüğü için bir moderatör olduğu ($p < 0.05$) saptandı. Bu bağlamda COVID-19 enfektivite ve fatalitesinin demografik özellikler, klinik tablo ve komorbidite ile anlamlı ve etkili olduğu saptandı. Bu araştırmanın, pandemi gibi global halk sağlığı sorunlarında hemşirelik alanında meta-analiz yöntemi kullanılarak yapılan pandeminin ilk yılını kapsayan bir çalışma olması nedeniyle daha geniş bir zaman dilimi kullanılarak, geniş yaş kategorilerinde ve daha farklı ülkelerde yapılan çalışmalarında eklenmesiyle yapılacak çalışmalara yol gösterici olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Enfektivite, Fatalite, Koronavirüs, Sars-Cov-2, Meta-Analiz

An Assessment of COVID-19 Infectivity and Fatality: Meta-Analysis

Abstract

This study, which is carried out using the meta-analysis method, which is at the highest level among evidence-based studies, is a research that examines the effect size of the infectivity and fatality of the COVID-19 virus that shook the whole world. A comprehensive literature search (Pubmed, Medline, Cochrane Library, Science Direct, ProQuest, Ulakbim, Ministry of Health, YÖK, WHO Global Index) was conducted between 2019-2020 December, which is stated to be the first in the world. The study protocol was recorded in the PROSPERO database and the PRISMA steps were followed.Twenty-one

studies meeting the selection criteria were included in the study.Selected articles were coded by two independent coders and the methodological quality of the studies to be included was assessed using the "Jadad score" and the "Newcastle Ottawa Criterion (NOS)".Studies of medium and high quality were included in the study.Comprehensive Meta-Analysis (CMA) program was used to analyze the data. When we evaluated the results of the Meta-Analysis, the effect size of our study on COVID-19 infectivity and fatality was calculated as (d=0.092; p=0.000). According to Cohen (1988), studies have high effect sizes and are heterogeneous. According to the results of the moderator analysis of the subgroup data to investigate heterogeneity, age, gender, clinical findings and comorbidity were found to be a moderator for the mean effect size ($p < 0.05$). In this context, it was determined that COVID-19 infectivity and fatality were significant and effective with demographic features, clinical picture and comorbidity.Since this study is a stuy that covers the first year of the pandemic using the meta-analysis method in the field of nursing in global public health prombelms such as pandemics, it is thought that it will guide the studies to be done by using a wider time frame, by adding studies conducted in wider age categories and in different countries.

Keywords: COVID-19, İnfectivity, Fatality, Coronavirus, Sars-Cov-2, Meta-Analysis

Presentation ID / Sunum No = 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
H. Özel 0000-0002-1884-8451
C. Savcı: 0000-0002-5612-9335
D. Ö. Ürkmez 0000-0001-8284-6365

COVID-19 Pandemisinde Eğitim Hemşirelerinin Hizmet İçi Eğitim Faaliyetleri ve Bireysel Organizasyonel Rezilyansları

Dr. Öğretim Üyesi Hacer Özel[1] , Dr. Öğretim Üyesi Cemile Savcı[2] , Hemş Dilek Özdemir Ürkmez[2]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi*
[2]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü*

**Corresponding author: Hacer özel*

Özet

Tanımlayıcı tipteki araştırmanın amacı, COVID-19 pandemisinde eğitim hemşirelerinin hizmet içi eğitim faaliyetleri ve bireysel düzeyde ilişkisel organizasyonel rezilyanslarını belirlemektir. Araştırmanın evrenini, İstanbul ilindeki kamu hastanelerinde görevli eğitim hemşireleri oluşturmuştur. Araştırma verileri, etik kurul onayı alındıktan sonra, Eylül 2021-Şubat 2022 tarihleri arasında, "Katılımcı Bilgi Formu", "Birey Düzeyinde İlişkisel ve Operasyonel Rezilyans Kapasitesi Ölçeği (BDİORKÖ)" kullanılarak Google Form aracılığıyla uzaktan (e-mail/WhatsApp) toplanmıştır. Veri analizi SPPS 21 istatistik programı ile yapılmıştır. Önemlilik düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Katılımcıların yaş ortalamasının 37,47±5,96 yıl olduğu, %87,1'inin kadın, %72,9'unun evli ve %54,3'ünün lisans mezunu olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların toplam çalışma yılı ortalama 16,65±6,43, kurumda çalışma yılı ise ortalama 10,11±7,05 yıldır. Çalışmada, kurumda eğitim hemşiresi sayısı 1 ile 5 arasında değişmektedir. Pandemi sürecinde hizmet içi eğitimler genellikle büyük gruplarla uzaktan eğitim yoluyla (%80) ya da küçük gruplarla yüz yüze (%72) gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların %85,7'si görevi esnasında güçlükler yaşadığını bildirmiştir. Bildirilen güçlükler arasında; bulaşma riskinden dolayı eğitimlerin küçük gruplarla defalarca tekrarlanması (%72,9), yüz yüze eğitimde COVID-19 bulaşma riskinin olması (%58,6) ve artan iş yükü (%32,9) ilk sıralarda yer almıştır. Katılımcıların BDİORKÖ toplam puan ortalaması 80,67±6,33 (69-90), "operasyonel rezilyans sağkalım", "operasyonel rezilyans sürdürülebilirlik", "ilişkisel rezilyans sağkalım", "ilişkisel rezilyans sürdürülebilirlik" alt boyut puan ortalamaları ise sırasıyla 18,30±1,35 (15-20), 22,32±2,07 (19-25), 26,85±2,47 (22-30) ve 13,18±1,50 (10-15) olarak belirlenmiştir. Katılımcıların yaşı ve kurumdaki toplam çalışma yılı ile BDİORKÖ toplam puan ortalaması arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı korelasyon bulunmuştur ($p<0,05$).

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Hemşirelik, Hizmet İçi Eğitim, Organizasyonel Rezilyans

In-Service Training Activities and Individual Organizational Resiliences of Training Nurses During COVID-19 Pandemic

Abstract

Purpose of the study in descriptive type is to determine in-service training activities and relational organizational resilience at individual level of training nurses during the COVID-19 pandemic. Population of the study was composed of training nurses working at public hospitals in Istanbul province. Study data was collected between September 2021 and February 2022 using "Participant Information Form", "Relational and Operational Resilience Capacity Scale at Individual Level" (RORCSIL)" remotely (e-mail/WhatsApp) through Google Form after receiving approval of ethics board. Data analysis was conducted with SPPS 21 statistic program. Significance level was accepted as $p<0.05$. It was determined that the average age of participants was 37.47±5.96 years, 87.1% were women, 72.9% were married, and 54.3% had undergraduate degree. The total years of employment participants was on average 16.65±6.43 while their years of employment at the institution was on average 10.11±7.05 years. In the study the number of training nurses at the institution varied between 1 and 5. During the process of the pandemic in-service trainings took place mostly remotely with large groups (80%) or face-to-face with small groups (72%). 85.7% of the participants mentioned having difficulties during their duties. Among the mentioned difficulties, various repetitions of trainings with small groups due to risk of infection (72.9%), COVID-19 infection risk in face-to-face trainings (58.6%), and increasing workload (32.9%) took place near the top. Average total score participants received from RORCSIL was 80.67±6.33 (69-90), while average scores received from "operational resilience survival", "operational resilience sustainability", "relational resilience survival", and "relational resilience sustainability" sub-dimensions were determined as 18.30±1.35 (15-20), 22.32±2.07 (19-25), 26.85±2.47 (22-30), and 13.18±1.50 (10-15) respectfully. A positive, statistically significant correlation was found between age of participants, their total years of employment at the institution and their total average RORCSIL scores ($p<0.05$).

Keywords: COVID-19, Nursing, İn-Service Training, Organizational Resilience

Presentation ID / Sunum No = 360

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Examination of Doctoral Thesis Written On Menopause in Turkey

Dr. Hatice Bulut[1]
[1]*The University of Sheffield*

Özet

Purpose: The aim of this study is to examine the doctoral theses made in the field of menopause in Turkey, mainly in the field of nursing, but also in other departments. Method: The universe of the study consisted of doctoral theses made in all fields accessible through the National Thesis Center of the Council of Higher Education. There is no date restriction. Studies using the word menopause in the thesis summary were scanned. Findings: As a result of the research conducted in the databases of the National Thesis Center of the Council of Higher Education, it was seen that there were a total of 88 doctoral theses written between 1996 and 2022 on the subject of menopause. In addition, almost all of the theses are in Turkish and only 4 theses are in English. Most of the theses (33) were done in the field of nursing. Thesis made in 23 different departments has been found. After nursing, theses were done most frequently in the department of dentistry. Most of the doctoral theses in the field of nursing used a study style to examine the effect of a given education or practice. Theses were written on topics such as sleep, HRT, quality of life, psychological problems, menopausal symptoms, sexuality, chronic diseases and gynaecological cancers. Conclusion and Suggestions: Conducting studies using qualitative methodologies that include more women's own experiences can contribute more to the literature in terms of providing data. The fact that researchers from different disciplines work together on menopause in more than one step may be important in terms of providing information from different perspectives to the literature in terms of holistic consideration of the effects of menopause.

Anahtar Kelimeler: Menopause, Doctoral Thesis, Nursing

Examination of Doctoral Thesis Written On Menopause in Turkey

Abstract

Purpose: The aim of this study is to examine the doctoral theses made in the field of menopause in Turkey, mainly in the field of nursing, but also in other departments. Method: The universe of the study consisted of doctoral theses made in all fields accessible through the National Thesis Center of the Council of Higher Education. There is no date restriction. Studies using the word menopause in the thesis summary were scanned. Findings: As a result of the research conducted in the databases of the National Thesis Center of the Council of Higher Education, it was seen that there were a total of 88 doctoral theses written between 1996 and 2022 on the subject of menopause. In addition, almost all of the theses are in Turkish and only 4 theses are in English. Most of the theses (33) were done in the field of nursing. Thesis made in 23 different departments has been found. After nursing, theses were done most frequently in the department of dentistry. Most of the doctoral theses in the field of nursing used a study style to examine the effect of a given education or practice. Theses were written on topics such as sleep, HRT, quality of life, psychological problems, menopausal symptoms, sexuality, chronic diseases and gynaecological cancers. Conclusion and Suggestions: Conducting studies using qualitative

methodologies that include more women's own experiences can contribute more to the literature in terms of providing data. The fact that researchers from different disciplines work together on menopause in more than one step may be important in terms of providing information from different perspectives to the literature in terms of holistic consideration of the effects of menopause.

Keywords: Menopause, Doctoral Thesis, Nursing

Presentation ID / Sunum No = 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3433-3121, 0000-0002-0556-8012

Hemşirelik Öğrencilerinde Yaşam Boyu Öğrenme Eğiliminin Stresle Baş Etme Davranışlarına ve Mesleki Yetkinliklerine Etkisi

Ma.St. Neşe Eray[1] , Doç.Dr. Kıvan Çevik Kaya[2]

[1]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı

[2]Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Hemşirelik Esasları ABD

**Corresponding author: Neşe Eray*

Özet

Bu çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin, mesleki yetkinliklerine ve stresle baş etme davranışlarına etkisini belirlemektir. Çalışma, kesitsel ve tanımlayıcı nitelikte olup; Şubat-Mart 2022 tarihlerinde bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıfta okuyan 496 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Veriler; "Öğrenci Tanıtım Formu", "Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği", "Hemşirelik Öğrencilerinin Yetkinlik Ölçeği" ve "Hemşirelik Öğrencileri İçin Stresle Baş Etme Davranışları Ölçeği" kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde sosyodemografik özellikleri tanımlamak için sayı, yüzde dağılımı ve tanımlayıcı istatistikler yapılmıştır. Kolmogorov-Smirnov normallik testi sonucu veriler normal dağılım göstermediğinden Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır. Öğrencilerin "Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği" puan ortalaması 66,67±10,64, "Hemşirelik Öğrencileri Yetkinlik Ölçeği" puan ortalaması 243,56±41,94, "Hemşirelik Öğrencileri için Stresle Baş Etme Davranışları Ölçeği" puan ortalaması 41,01±14,33 olarak saptanmıştır. Hemşirelik öğrencilerinin "Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği" ve "Hemşirelik Öğrencileri Yetkinlik Ölçeği" ile "Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği" ve "Hemşirelik Öğrencileri için Stresle Baş Etme Davranışları Ölçeği" arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki belirlenmiştir. Sonuç olarak, öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile mesleki yetkinlikleri ve stresle baş etme davranışları arasındaki ilişkinin var olduğu saptanmıştır. *Bu çalışma, Neşe ERAY'ın 'Hemşirelik Öğrencilerinde Yaşam Boyu Öğrenme Eğiliminin Stresle Baş Etme Davranışlarına ve Mesleki Yetkinliklerine Etkisi' başlıklı Yüksek Lisans Tezi'nden oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencileri, Yaşam Boyu Öğrenme, Mesleki Yetkinlik, Stresle Baş Etme Davranışı

Presentation ID / Sunum No = 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1935-6635

Hemşirelik Öğrencilerinin Kariyer İyimserliği ve Kariyer Uyumu İlişkisinin İncelenmesi

Arş.Gör.Dr. Hatice Ağralı[1] , Dr. Öğretim Üyesi Fahriye Pazarcıkcı[2] , Dr. Öğretim Üyesi Adeviye Erdoğan[3]

[1]*Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

[2]*Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Uzaktan Eğitim Meslek Yüksekokulu Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü*

[3]*Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Uzaktan Eğitim Meslek Yüksekokulu Büro Hizmetleri ve Sekreterlik Bölümü*

**Corresponding author: Hatice Ağralı*

Özet

Giriş ve Amaç: Bireyin kendini tanıması, kariyer hedeflerine uyum sağlaması ve mesleki eğitim ve öğretim süreci boyunca bilgi ve becerilerini geliştirmesi, kariyeri boyunca gerçekleşmektedir. Bu nedenle, hemşirelik öğrencilerinin kariyer uyum becerileri ile kariyerlerinde karşılaştıkları sorunlarla baş etmelerini sağlayan kariyer iyimserlik düzeylerinin belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin kariyer iyimserliği ve uyumu ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Korelasyonel tipte olan araştırmanın evrenini bir devlet üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde eğitim-öğretim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini dahil edilme kriterlerini karşılayan, bilgilendirilmiş onamı elektronik olarak onaylayan öğrenciler oluşturmaktadır. Veriler, Google form programında hazırlanan çevrimiçi anket aracılığıyla Şubat 2022- Mayıs 2022 tarihleri arasında toplanmıştır. Araştırmaya katılan öğrenci sayısı 276'dır. Verilerin toplanmasında, Kişisel Bilgi Formu, Kariyer Uyum Yetenekleri Ölçeği (KUYÖ) ve Kariyer İyimserliği Ölçeği (KİÖ) kullanılmıştır. Veriler, istatistiksel analiz programı ile değerlendirilmiş olup istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışmada mesleği sevme durumu, gelecekte hemşirelik mesleğini yapmayı ve lisansüstü eğitim almayı isteme durumu ve hemşirelik mesleğini tercih etme nedeni ile Kariyer İyimserliği Ölçeği ve Kariyer Uyumu Ölçeği toplam puanları arasında istatistiksel anlamlı farklılık bulunmuştur. Kariyer Uyumu Ölçeği toplam puanı ile yaş ortalaması arasında pozitif yönde, düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Hemşirelik öğrencilerinin Kariyer İyimserliği Ölçeği toplam puanları ile Kariyer Uyumu Ölçeği toplam puanları arasında pozitif yönde, iyi düzeyde anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır. Tartışma ve Sonuç: Literatürde kariyer iyimserliği ve kariyer uyumluluğu ile ilgili çalışmalar incelendiğinde iki değişken arasında pozitif bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmada da insan hayatını birebir etkileyen bir meslek olan hemşirelik mesleğini icra edecek olan öğrencilerin sosyo demografik ve meslek seçimi ilişkileri ve kariyer iyimserliği ve kariyer uyum düzeyleri ilişkisi ele alınmıştır. Öğrencilerin kariyer iyimserlikleri arttıkça, kariyer uyumları da artmaktadır. Sonuç olarak, araştırma kapsamında ulaşılmak istenen gelecekte kariyer uyumluluğu ile kariyer iyimserliği konularında araştırma yapacak bireylere yol gösterici olmaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Kariyer İyimserliği, Kariyer Uyumu, Öğrenci

Examınıng the Relatıonshıp Between Nursıng Students' Career Optımısm and Career Adjustment

Abstract

Introduction and Purpose: The individual's adaptation to career goals and development of knowledge and skills throughout vocational education and training process occur throughout his career. For this reason, it is thought that it is important to determine career adaptability skills of nursing students and their career optimism levels, which enable them to cope with problems they encounter in their careers. In this study, it was aimed to examine the relationship between nursing students' career optimism and adjustment. Method: The universe of research, which is of correlational type, consists of students studying at Nursing Department of Faculty of Health Sciences of a state university. Sample of study consisted of students who met the inclusion criteria and gave informed consent electronically. Data were collected between February-May 2022 through an online questionnaire prepared in Google form program. Number of students participating in research is 276. Personal Information Form, Career Adaptability Scale (CAS) and Career Optimism Scale (COS) were used to collect data. Results: In study, statistically significant difference was found between COS and CAS total scores due to state of liking the profession, wanting to do nursing profession and getting graduate education in future, and choosing nursing profession. It was observed that there was a positive, low-level significant relationship between total score of CAS and the mean age. It was determined that there was a positive, good level significant relationship between nursing students' COS and CAS total scores. Discussion and Conclusion: In this study, socio-demographic and career choice relations, career optimism and adjustment levels of students who will practice nursing profession, which is a profession that directly affects human life, are discussed. As students' career optimism increases, their career adaptability also increases. As a result, aim of research is to guide individuals who will conduct research on career compatibility and optimism in future.

Keywords: Nursing, Career Optimism, Career Adaptability, Student

Presentation ID / Sunum No = 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6420-1600

Hemşirelik Öğrencilerinin Kariyer Planlamaya İlişkin Gereksinimleri

Dr. Öğretim Üyesi Arzu Akman Yılmaz[1] , Dr. Öğretim Üyesi Simge Çoşkun Palaz[1] , Arş.Gör. Ümmühan Yiğit[1] , Arş.Gör. Elif Gençer Şendur[1] , Arş.Gör. Melisa Bulut[1] , Prof.Dr. Arzu İlçe[1]
[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

**Corresponding author: Arzu Akman Yılmaz*

Özet

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin kariyer planlamaya ilişkin gereksinimlerini belirlemek. Yöntem: Bu tanımlayıcı ve kesitsel çalışma bir hemşirelik lisans programında 2021-2022 eğitim öğretim yılında öğrenim gören 570 hemşirelik öğrencisi ile yürütüldü. Çalışmaya katılım gönüllülük esasına göre olup örneklem büyüklüğü güç analizi ile belirlendi. Veriler Öğrenci Bilgi Formu ve Kariyer Geleceği Ölçeği (KARGEL) ile elde edildi. Bulgular: Öğrencilerin %87.4'nün mezuniyet sonrası hemşirelik kariyerine devam etmek istediği, %56.5'inin kamuya ait sağlık kuruluşunda, %30.5'inin üniversitede ve %25.8'inin özel dal alanlarında kariyerlerine devam etmek istedikleri belirlendi. Öğrencilerin %66.3'ü kariyer olanakları hakkında bilgi sahibi olup, %64.7'si öğretim üyeleri, %59,8'si, sosyal medya, %58.7'si panel, konferans ve sempozyum gibi toplantılardan bu bilgileri edinmektedirler. Öğrenciler özellikle kariyer olanakları (%65.3), lisansüstü eğitim (%54.4), kariyer planlama (%53.3), özel dal hemşireliği (%50.4) gibi alanlarda bilgiye ihtiyaç duyduklarını belirtti. Kariyer planlamaya yönelik sunulan hizmetler konusunda öğrencilerin %38.2'sinin memnun olduğu belirlendi. Öğrencilerin KARGEL'in alt boyut ve toplam puan ortalamaları sırasıyla 40,55±6,35, 38,60±5,72, 9,86±2,10 ve 89,02±12,35 olarak belirlendi. Öğrencilerin tanıtıcı özelliklerinden sadece cinsiyet, sınıf düzeyi ve hemşirelikte kariyere devam etmeyi isteme durumu ile KARGEL ölçek puanları arasında anlamlı farklılık bulundu ($p<0,05$). Sonuç: Öğrencilerin çoğunluğu hemşirelikte kariyerlerine devam etmek istemektedir ve kariyer gelecekleri hakkında olumlu bir tutum göstermektedir. Ancak hemşirelikte kariyer olanakları hakkında daha fazla bilgi ve deneyim elde edebilecekleri fırsatlar sunulmasını beklemektedirler.

Anahtar Kelimeler: Kariyer Uyumluluğu, Kariyer Geleceği, İyimserlik, Hemşirelik Öğrencileri

The Career Planning Needs of Nursing Students

Abstract

Aim: To determine the career planning needs of nursing students. Method: This descriptive and cross-sectional study was conducted with 570 nursing students studying in a nursing undergraduate program in the 2021-2022 academic year. Participation in the study was voluntary and the sample size was determined by power analysis. The data were obtained with the Student Information Form and Career Futures Inventory Scale (CFI). Results: It was determined that 87.4% of the students wanted to continue their nursing career after graduation, 56.5% of them wanted to continue their careers in a public health institution, 30.5% at the university, and 25.8% in private fields. 66.3% of the students have information about career opportunities, 64.7% of them get this information from faculty members, 59.8% from social

media, and 58.7% from meetings such as panels, conferences, and symposiums. Students stated that they especially needed information in areas such as career opportunities (65.3%), graduate education (54.4%), career planning (53.3%), and specialty nursing (50.4%). It was determined that 38.2% of the students were satisfied with the services provided for career planning. The students' CFI sub-dimension and total mean scores were determined as 40.55±6.35, 38.60±5.72, 9.86±2.10, and 89.02±12.35, respectively. A significant difference was found between the descriptive characteristics of the students, only gender, grade level, and willingness to continue a career in nursing, and CFI scale scores ($p<0.05$). Conclusion: The majority of the students want to continue their careers in nursing and show a positive attitude about their career future. However, they expect opportunities to gain more knowledge and experience about career opportunities in nursing.

Keywords: Career Adaptability, Career Future, Optimism, Nursing Students

Presentation ID / Sunum No = 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4988-3743

Hemşirelik Öğrencilerinin Sağlığı Değerlendirme Becerilerinin İncelenmesi: Edpuzzle ve Vaka Tartışması

Dr. Öğretim Üyesi Sevda Efil[1] , Dr. Öğretim Üyesi Özlem Bulantekin Düzalan[2]
[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi*

**Corresponding author: Sevda Efil*

Özet

Giriş: Hemşirelik eğitiminde sağlığın değerlendirilmesi kazandırılması gereken temel yeterliliklerden biridir. Sağlığın değerlendirilmesine yönelik öğrenilen bilginin, klinikte doğru bir şekilde uygulanması önemlidir. Amaç: Bu araştırmada, iç hastalıkları hemşireliği dersinde kullanılan edpuzzle ve vaka tartışmaları kullanımın öğrencilerin sağlığın değerlendirme becerilerine yansımaları ve öğrencilerin bu yöntemlerin kullanımına yönelik görüşleri geriye dönük olarak incelendi. Yöntem: Bu çalışma, tanımlayıcı ve retrospektif tiptedir. 16 Eylül ile 20 Aralık 2019 tarihleri arasında iç hastalıkları hemşireliği dersi kapsamında edpuzzle kullanan ve vaka tartışmaları gruplarında aktif yer alan 75 öğrencinin dersin uygulaması ve değerlendirmesine ilişkin kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Bulgular: Hemşirelik öğrencileri edpuzzle kullanımı ve vaka tartışmaları kullanımına yönelik bilgi seviyesinde artma, teorik bilgiyi uygulamaya aktarmayı sağlama, öz güvende artma, klinik stresi azaltma ve sorunları erken dönemde tespit etmeyi sağlayarak problem çözme becerilerinde artma olduğunu ifade etti. Öğrencilerin sağlığı değerlendirme girişimlerine bakıldığında doğru yapma oranlarının çoğunlukta olduğu belirlendi. Sonuç: Edpuzzle ve vaka tartışması kullanımı, hemşirelik öğrencilerinin sağlığı değerlendirme becerilerine olumlu yansıdığı görüldü. Sağlığın değerlendirilmesini öğretmek için kullanılan yöntemlerin öğrencilere öğrenmeyi teşvik etmeyi sağladığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlığın Değerlendirmesi, Aktif Öğrenme, Öğrenme Stratejileri, Ters Yüz Sınıf, Hemşirelik Eğitimi.

Investigation of Nursing Students' Health Assessment Skills: Edpuzzle and Case Discussion

Abstract

Background: Evaluation of health in nursing education is one of the basic competencies that should be gained. It is important that the knowledge learned about health assessment is applied correctly in the clinic. Purpose: In this study, the reflections of the use of edpuzzle and case discussions used in the internal medicine nursing course on the students' health assessment skills and the students' views on the use of these methods were examined retrospectively. Method: This study is descriptive and retrospective. Between 16 September and 20 December 2019, the records of 75 students who used edpuzzle within the scope of internal medicine nursing course and actively took part in case discussion groups regarding the application and evaluation of the course were examined retrospectively. Results: The nursing students reported an increase in their knowledge levels relating to use of edpuzzle and the use of case discussion, a transfer of theoretical knowledge to practice, an increase in self-confidence, a

reduction in clinic stress, and an increase in their problem-solving skills through identifying problems at an early stage. When the students' health assessment attempts were examined, it was determined that the rate of doing it right was the majority. Conclusions: The use of edpuzzle and case discussion was reflected positively on the nursing students' health assessment skills. It is thought that methods used to teach health assessment will encourage students to learn.

Keywords: Health Assessment, Active Learning, Learning Strategies, Flipped Classroom, Nursing Education.

Presentation ID / Sunum No = 175

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9955-8677

Koroner Arter Baypas Greft Cerrahisi Geçiren Hastalarda Cinsel Sorunlar ve Yaşam Kalıtesinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Fadime Gök[1],Öğr. Gör. Tugce Yeşilyaprak[2,] Prof. Dr. Fatma Demir Korkmaz[3]

[1] *Pamukkale Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği, fgozer@pau.edu.tr*

[2] *Pamukkale Üniversitesi, Denizli Sağlık Hizmetleri MYO, Anestezi, Tugceyesilyaprak39@gmail.com*

3 Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği, demir.fatos@gmail.com

**Corresponding author: Tugce Yeşilyaprak*

Özet

Çalışma konusu: Koroner arter hastalığı olan bireylerin bazı cinsel sorunları olabilmekte ve baypas cerrahisi sonrasında da bu sorunlar artabilmektedir. Ancak konu hakkındaki literatür sınırlıdır. Amaç: Bu araştırmada KABG cerrahisi geçiren hastalarda cinsel sorunlar ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlandı. Metod: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte olup koroner arter baypas cerrahisi geçiren 196 hasta ile yürütüldü. Araştırma verilerinin toplanmasında Birey Tanılama Formu, Uluslararası Erektil İşlev Formu, Kadın Cinsel İşlev Ölçeği, SF-12 Yaşam Kalitesi Ölçeği kullanıldı. Verilerin analizinde Student-t testi, One-way ANOVA, pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon testleri kullanıldı. Bulgular: Araştırmaya katılan hastaların yaş ortalamasının 56.63±14.23 yaş olduğu bulundu. Araştırmada kadın hastaların %30.7'sinde erkek hastaların ise % 34.7'sinde seksüel disfonksiyon saptandı. Hastaların yaşadıkları en yaygın cinsel sorunlar libido azalması, libido kaybı, vajinal kuruluk ve ereksiyon kaybı olduğu görüldü. Erkek hastalarda seksüel disfonksiyon ile yaşam kalitesi arasında negatif yönlü orta düzeyde (r=-0.515, p=0.0001) ilişki bulunurken kadın hastalarda (p>0.005) istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Sonuç: Koroner arter baypas cerrahisi sonrası seksüel disfonksiyon yaygın bir problem olup hastaların yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Hastaların cinsel sorunlar ile baş etmesi ve yaşam kalitelerinin artırılmasında cinsel danışmanlık önemli hemşirelik girişimlerindendir.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Baypas Greft Cerrahisi, Seksüel Disfonksiyon, Kardiyovasküler Cerrahi, Yaşam Kalitesi

Examination of Sexual Problems and Quality of Life in Patients Undergoing Coronary Artery Bypass Graft Surgery

Abstract

Background: Sexual dysfunction post coronary artery bypass surgery is a common problem and affects the quality of life of patients negatively. However, the literature on the subject is limited. Objective: This study aimed to examine the relationship between sexual problems and quality of life in patients

undergoing coronary artery bypass graft surgery. Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with 196 patients who had undergone coronary artery bypass surgery. An Individual Identification Form, the International Index of Erectile Function, the Female Sexual Function Index, and the SF-12 Quality of Life Scale were used for data collection. Student t-test, One-way ANOVA, Pearson correlation test, and multiple linear regression test were used for data analysis. Results: The mean age of the patients participating in the study was 56.63±14.23 years. In the study, 30.7% of female patients and 34.7% of male patients were found to have sexual dysfunction. The most common sexual problems experienced by the patients were decreased libido, loss of libido, vaginal dryness, and loss of erection. There was a moderate negative correlation between sexual dysfunction and quality of life in male patients (r=-0.515, p=0.0001) whereas there was no statistically significant difference in female patients (p>0.005). Conclusions: Sexual dysfunction post coronary artery bypass surgery is a common problem and affects the quality of life of patients negatively. Sexual counseling is one of the important nursing interventions in order for patients to cope with sexual problems and increase their quality of life.

Keywords: Coronary Artery Baypass Graft Surgery, Sexual Dysfunction, Cardiovasculary Surgery, Life Quality

Presentation ID / Sunum No = 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7165-2688

Kovid-19 Döneminde Cerrahi Hemşirelerinin Anksiyete, Psikolojik Dayanıklılık ve Algılanan Sosyal Destek Düzeyleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Prof.Dr. Fatma Demir Korkmaz[1] , Öğr. Gör. Tuğçe Yeşilyaprak[2] , Öğr. Gör. Dr Hatice Özsoy[3]
[1]Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi
[2]Pamukkale Üniversitesi, Denizli Sağlık Hizmetleri MYO
[3]Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Gölhisar Sağlık Hizmetleri MYO

**Corresponding Author: Hatice ÖZSOY*

Özet

Çalışma konusu: Kovid-19 hastalığı küresel bir salgındır ve 2019 yılında Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkmıştır. Salgın hastalıklar halk sağlığı üzerinde etkili olurken sağlık çalışanlarını da olumsuz etkilemektedir. Amaç: Bu araştırma, kovid-19 döneminde cerrahi hemşirelerinin anksiyete, psikolojik dayanıklılık ve algılanan sosyal destek düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapıldı. Metod: Bu çalışma tanımlayıcı kesitsel bir araştırmadır. Çalışma 300 hemşire ile yürütüldü. Araştırmanın verileri, Aralık 2021 ile Mayıs 2022 arasında Birey Tanılama Formu, Koronavirüs Anksiyete Ölçeği Kısa Formu, Kısa Psikolojik Dayanıklık Ölçeği ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği kullanılarak çevrimiçi toplandı. Bulgular: Araştırma katılan hemşirelerin yaş ortalamasının 33.02±7.33 yıl olduğu saptandı. Hemşirelerin klinik süreçleri incelendiğinde çalışma süresinin ortalama 101.49±98.88 ay olduğu bulundu. Araştırmada cerrahi hemşirelerin koronavirüs anksiyete düzeyinin 2.10±2.95, algılanan sosyal destek ölçek toplam puan ortalamasının 68.20±12.06 olduğu bulundu. Ayrıca hemşirelerin kısa psikolojik dayanıklılık ölçeği puan ortalaması 19.34±3.49 puandı. Sonuç: Bu araştırmanın cerrahi hemşireliği gibi yüksek riskli alanlarda çalışan hemşirelerde sosyal desteğin pandemi döneminde yaşanan anksiyete ve psikolojik dayanıklılık arasındaki ilişkiyi yansıttığı ve literatürü desteklediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Kovid-19, Cerrahi Hemşireler, Psikolojik Dayanıklılık, Anksiyete, Sosyal Destek

Determining the Relationship Between Anxiety, Psychological Resilience and Perceived Social Support Levels of Surgical Nurses in the COVID-19 Period

Abstract

Background: COVID-19 disease is a global epidemic and emerged in 2019 in Wuhan, China. While epidemics have an impact on public health, they also negatively affect health workers. Objective: This study was carried out to determine the relationship between anxiety, psychological resilience and perceived social support levels of surgical nurses during the COVID-19 period. Method: This study is a descriptive cross-sectional study. The study was conducted with 300 nurses. The data of the study were collected online between December 2021 and May 2022 using the Individual Identification Form, the Coronavirus Anxiety Scale Short Form, the Brief Resilience Scale, and the Multidimensional Scale of Perceived Social Support. Results: The mean age of the nurses participating in the study was found to

be 33.02±7.33 years. When the clinical processes of the nurses were examined, it was found that the average working period was 101.49±98.88 months. In the study, it was found that the coronavirus anxiety level of the surgical nurses was 2.10±2.95, and the mean total score of the perceived social support scale was 68.20±12.06. In addition, the mean score of the nurses' brief resilience scale was 19.34±3.49 points. Conclusion: It can be said that this study reflects the relationship between social support, anxiety and psychological resilience experienced during the pandemic period in nurses working in high-risk areas such as surgical nursing and supports the literature.

Keywords: COVID-19, Surgical Nurses, Resilience, Anxiety, Social Support

Presentation ID / Sunum No = 284

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4848-0993

Meme Kanserli Hastaların Bakım Vericilerinin Spiritüel İyi Oluşları İle Bakım Yükleri Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Hilal Türkben Polat[1] , Dr. Öğretim Üyesi Sibel Kıyak[1]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Seydişehir Kamil Akkanat Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

**Corresponding author: Hilal Türkben Polat*

Özet

Amaç: Bu araştırma meme kanserli hastaların bakım vericilerinin spiritüel iyi oluşları ile bakım yükleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı türde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini, bir üniversite hastanesinin onkoloji kliniğine tedavi amacıyla başvuran meme kanserli hastaların aile üyesi bakım vericileri oluşturmuştur. Araştırmaya başlamadan önce etik kurul izni alınmıştır (Tarih: 07.07.2021, Sayı: 2021/12-63). Hastaneden kurum izni alınmıştır (E-14567952-900-71409). Katılımcıların sözlü ve yazılı olurları alınmıştır. Araştırmaya katılım kriterlerine uyan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 138 aile üyesi bakım verici araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Katılımcı bilgi formu, bakım yükü ölçeği, üç boyutlu spiritüel iyi oluş ölçeği ile veriler toplanmıştır. Tanımlayıcı veriler yüzdelik, ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler kullanılarak değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde tek yönlü varyans analizi, bağımsız gruplarda t testi ve post hoc tukey testi kullanılmıştır. Ölçek toplam puanları arasındaki ilişki pearson korelasyon analizi ile belirlendi. Bulgular: Bakım vericilerin orta düzeyde bakım yükü vardır (32.17±17.04), spiritüel iyi oluşları oldukça yüksektir (120.64±9.79). Katılımcıların %27'si hiç/az yük, %36'sı orta düzeyde yük, %30'u ağır yük, %7 'si çok ağır bakım yükü bildirmiştir. Kadın bakım vericilerin erkek bakım vericilere göre bakım yükü anlamlı yüksektir (p=0.040). Bakım yükü ile spiritüel iyi oluş arasında negatif yönde anlamlı ilişki vardır (p= 0.000, r= -0.357). Sonuç: Bu çalışma sonucuna göre meme kanserli hastaların bakım vericilerin spiritüel iyi olma durumu arttıkça bakım yükü azalmaktadır. Maneviyat bakım vericilerde bakım yükünü azaltmak için etkili bir yöntem olarak kullanılabilir. Keywords: Meme kanseri, Spiritüel iyi oluş, Bakım yükü, Bakım verici

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Spiritüel İyi Oluş, Bakım Yükü, Bakım Verici

Spiritual Well-Being and Care Burden in Caregivers of Patients with Breast Cancer

Abstract

Objective: This research was carried out to determine the relationship between the spiritual well-being and caregiver burden in caregivers of patients with breast cancer. ***Method:*** This research was carried out in a descriptive and relationship-seeking type. The population of the study consisted of family member caregivers of patients with breast cancer who applied to the oncology clinic of a university hospital for treatment. Ethics committee approval was obtained before starting the research (Date: 07.07.2021, Issue: 2021/12-63). Institutional permission was obtained from the hospital (E-14567952-900-71409). Oral and written consents of the participants were obtained. 138 family caregiver who met the criteria for participation in the study and agreed to participate in the study constituted the sample of the study. Data were collected with participant information form, caregiver burden scale, and three-dimensional spiritual well-being scale. Descriptive data were evaluated using percentile, mean, standard

deviation, minimum and maximum values. One-way analysis of variance, independent groups t test and post hoc tukey test were used in the analysis of the data. The relationship between scale total scores was determined by Pearson correlation analysis. ***Results:*** Caregivers have a moderate care burden (32.17±17.04), and their spiritual well-being is quite high (120.64±9.79). 27% of the participants reported no/little, 36% moderate, 30% severe, 7% very severe caregiver burden. The caregiver burden of female caregivers was significantly higher than that of male caregivers (p=0.040). There is a negative significant relationship between caregiving burden and spiritual well-being (p= 0.000, r= -0.357). ***Conclusion***: According to the results of this study, as the spiritual well-being of the caregivers of breast cancer patients increases, the caregiver burden decreases. Spirituality can be used as an effective method to reduce the caregiver burden in caregivers.

Keywords: Breast cancer, Spiritual well-being, Caregiver burden, Caregiver

Presentation ID / Sunum No = 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000186521234

Sürdürülebilir Çevrenin Çocuk Sağlığı Üzerine Etkisi

Arş.Gör. Recep Kara[1] , Doç.Dr. Gonca Karayağız Muslu[1] , Dr. Öğretim Üyesi Gülay Manav[2] , Hemş Yalçın Durak[3]

[1]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

[2]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

[3]Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilimdalı

**Corresponding author: Recep Kara*

Özet

Çocukların sağlığını geliştirme ve koruma, toplum sağlığının geliştirilmesi ve korunması açısından önemlidir. Toplum sağlığının geliştirilmesi ve korunmasında öncelikli sorumluluk ailede, daha sonra sağlık ekibi üyeleri ve toplumsal çevrededir. Çocukların refahına yönelik iklim değişikliği gibi bazı tehditler küresel olarak belirlenebilirken, diğer etkenler daha yereldir. Dünya üzerinde kaynakların bilinçsizce tüketiminin ve çevre kirliliğinin geri dönülemez sorunlara neden olduğu ve bu sorunların çözümünün ertelenemeyeceği açıkça görülmeye başlamıştır. Dünya Ekonomik Kalkınma Komisyonu'na göre sürdürülebilir kalkınma, gelecek nesillerin kendi ihtiyaçlarını karşılama yeteneğinden ödün vermeden günümüzün ihtiyaçlarını karşılayan kalkınmadır. Çevresel sürdürülebilirlik, insanların yaşamlarını devam ettirirken, diğer canlı türlerini ve gelecek nesilleri dikkate alarak, biyoçeşitliliği tehlikeye atmadan yaptıkları faaliyetlerdir. Doğallığını yitirmiş bir çevre doğan, büyüyen ve gelişen çocukların sağlığını etkileyerek hastalıkların artmasına neden olmaktadır. Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezine (CDC) göre dünyada her yıl 5 yaş altı 801.000 çocuk ishalden ölmekte ve beş yaş altı ölümlerin en sık ikinci nedeni olan ishalin %88'inin güvenli olmayan su, yetersiz temizlik ve hijyen nedeniyle olduğu bildirilmektedir. Çocuk sağlığının fiziksel çevre kirliliğinden etkilenmesi ev, okul ve oyun parkları gibi pek çok alanda olasıdır. Çocukların sürdürülebilir bir çevrede büyümeleri, gelişimlerini sağlıklı olarak devam ettirmelerini de beraberinde getirir. Sürdürülebilir ve sağlıklı bir çevrede büyüyen çocuklarda, kronik hastalık, gelişim bozukluğu, fiziksel ve zihinsel engellilik gibi durumlar ile daha az karşılaşılacağı öngörülmektedir. Kalkınmayı sağlamanın en etkin yollarından biri ise kalkınmayı etkileyen ve etkileyecek olan şimdinin ve gelecek kuşakların bilinçlendirilmesi ve eğitilmesi ile mümkündür. Bu nedenle çevresel olarak bilinçli bir nesil yetiştirmede en iyi yöntem ise çevreyi içeren konularda kapsamlı bir eğitim vermek ve çocukluk döneminden itibaren sağlık okuryazarlığı ve çevre bilinci oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çevre, Sürdürülebilirlik, Çocuk, Sağlık.

Effect of Sustainable Environment On Child Health

Abstract

The development and protection of children's health are important for the promotion and protection of public health. The primary responsibility for developing and protecting public health lies with the family, then with members of the health care team and the social environment. Some threats to children's well-being, such as climate change, can be identified on a global scale, while other factors are more local. According to the World Commission on Economic Development, sustainable development is development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs. Environmental sustainability is the activities that humans undertake with consideration for other living species and future generations without compromising biodiversity. An environment that has lost its naturalness affects the health of children as they are born, grow and develop, causing an increase in disease. According to the Centers for Disease Control and Prevention (CDC), 801,000 children under the age of five die each year from diarrhea, and 88% of diarrheal diseases, the second leading cause of death in children under five, are due to unsafe water, inadequate sanitation, and poor hygiene. Children's health can be affected by physical pollution in many areas such as the home, school, and playgrounds. Ensuring that children grow up in a sustainable environment ensures that they develop in a healthy manner. It is predicted that children who grow up in a sustainable and healthy environment will be less likely to suffer from chronic diseases, developmental disorders, physical and mental disabilities. All living things in nature can live in balance and harmony with sustainable development and good environmental awareness. For this reason, the best way to raise an environmentally conscious generation is through comprehensive education on environmental issues. Health literacy and environmental awareness should be created from childhood.

Keywords: : Environment, Sustainability, Children, Health.

Presentation ID / Sunum No = 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6420-1600

Yaşlı Kalp Hastalarında Rahatlık ve Yaşam Kalitesi: Kesitsel Bir Çalışma

Arş.Gör.Dr Şeyma Erbaş[1] , Dr. Öğretim Üyesi Arzu Akman Yılmaz[1] , Arş.Gör. Elif Gençer Şendur[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

**Corresponding author: Elif Gençer Şendur*

Özet

Giriş: Yaşlı nüfusun ve kardiyovasküler hastalık insidansının artışı tüm bakım ortamlarında yaşlı kalp hastalarında konfor ve yaşam kalitesi kavramlarının dikkate alınmasını gerektirmektedir. Amaç: Yaşlı kalp hastalarında konfor ve yaşam kalitesini belirlemek, aralarındaki ilişkiyi incelemek, konfor ve yaşam kalitesini etkileyen faktörleri belirlemektir. Yöntem: Çalışma Bolu'da bir üniversite hastanesinin kardiyoloji servislerinde yapıldı. Dahil etme kriterlerini karşılayan 209 hasta örneklemi oluşturdu. Veri toplamak için tanımlayıcı özellikler formu, Genel Konfor Ölçeği ve Yaşam Kalitesi İndeksi Kardiyak Versiyon-IV kullanıldı. Bulgular: Genel Konfor Ölçeği puan ortalaması 16.18±0.82, Türkiye Yaşam Kalitesi İndeksi (QLI) Kardiyak Versiyon-IV puan ortalaması 2.97±0.39'du. Fiziksel, psiko-ruhsal, çevresel ve sosyokültürel konfor düzeylerinin hem genel QLI Cardiac Version-IV ölçeği hem de alt boyutları ile ilişkili olduğu saptandı ($p<0.05$). Hastaların ikamet yeri, gelir durumu algısı, hastaneye yatış sıklığı, diyete uyum, rutin sağlık kontrolü ve baş dönmesi durumunun, Genel Rahatlık ve Yaşam Kalitesi ölçeği ile ilişkili olduğu saptandı ($p<0.05$). Sonuç: Çalışmada, konforun tüm boyutları ile yaşam kalitesi arasında önemli bir ilişki olduğuna dair kanıtlar elde edildi. Konforu ve yaşam kalitesini etkileyen değişkenler birlikte geliştirilerek hastaların konforu sağlanabilir ve yaşam kaliteleri arttırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Konfor, Yaşam Kalitesi, Hemşirelik, Kalp Hastaları, Yaşlı Hastalar

Comfort and Quality of Life of Older Cardiac Patients: A Cross-Sectional Study

Abstract

Introduction: A demographic transformation in favor of older people and the incidence of cardiovascular diseases requires considering the concepts of comfort and quality of life in older cardiac patients in all care settings. Purposes: To determine the comfort and quality of life, to examine the relationship between them, and to identify factors that affect the comfort and quality of life in older cardiac patients. Methods: The cross-sectional study was conducted in the inpatient cardiology clinics of a university hospital in Bolu. Overall, 209 patients, who met the inclusion criteria, consisted of the sample. A descriptive characteristics form, the General Comfort Scale and Quality of Life Index Cardiac Version-IV was used to collect data. The study was reported in The Strengthening the Reporting of Observational Studies in Epidemiology Statement. Results: Mean of the General Comfort Scale scores was 16.18±0.82, and the mean of the Turkish Quality of Life Index (QLI) Cardiac Version-IV scores was 2.97±0.39. Physical, psycho-spiritual, environmental, and sociocultural comfort levels associated with both the general QLI Cardiac Version-IV scale and sub-dimensions of its ($p<0.05$). The location of residence,

perception of income status, frequency of hospitalization, dietary adherence, routine health control, and dizziness were the independent variables associated with the General Comfort and Quality of Life scale ($p<0.05$). Conclusion: The study presented evidence that there was a relationship between all dimensions of comfort and quality of life. By improving the variables that affect comfort and quality of life together, patients' comfort can be provided and their quality of life can be increased.

Keywords: Comfort, Quality of Life, Cardiac Patients, Nursing, Older Patients

Presentation ID / Sunum No = 315

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
A. AKÇAL: 0000-0002-3851-4256
İ. EKE: 0000-0002-9082-9335

Acil Servisten Ortopedi Polikliniğine Yönlendirilen Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Mehmet Akif Akçal[1] , Uzman Dr. İbrahim Eke[1]
[1]Antalya Atatürk Devlet Hastanesi

**Corresponding author: İbrahim Eke*

Özet

Amaç: Acil sağlık hizmetleri gelişen sağlık teknolojisi ve modern tıbbi yaklaşımlar sayesinde ülkemiz sağlık sisteminde önemli bir hizmet alanını oluşturmaktadır. Ülkemizde acil servislerde ciddi hasta yükü bulunmakta, yaklaşık dört hastadan biri acil servislerde muayene edilmektedir. Bu çalışmada amaç, bir kamu hastanesi acil servisine 2019 yılında başvurmuş ve aynı gün acil servisten ortopedi polikliniğine yönlendirilmiş hastaların retrospektif olarak değerlendirilmesidir. Yöntem: Retrospektif ve kesitsel olarak yapılan araştırmaya 01.01.2019-31.12.2019 tarihleri arasında Antalya Atatürk Devlet Hastanesi acil servisine başvuran ve aynı gün Ortopedi polikliniğine yönlendirilen tüm hastalar dahil edilmiştir. Diğer polikliniklere yönlendirilen hastalar ile tanısı girilmemiş, verileri eksik olan hastalar çalışma dışı bırakılmıştır. Hastalar demografik özellikleri ve tanılarına göre değerlendirilmiştir. Çalışmaya dair veriler hastane otomasyon sisteminden elde edilmiştir. Bulgular: Araştırmaya dahil edilen 526 hastanın tamamı 2019 yılında Antalya Atatürk Devlet hastanesi Acil Servise başvurmuş olup, Acil Servisten Ortopedi polikliniğine yönlendirilmiştir. Başvuran hastaların %43,5'inin kadın, %56,5'inin ise erkek olduğu görülmüştür. Tüm hastaların yaş ortalaması 39,4 yıl olarak hesaplanmıştır. Mesai saatleri içerisinde daha fazla hastanın başvurduğu, hastaların yaz aylarında arttığı ve en sık konulan ilk üç tanının M25.5 - Eklem ağrısı, M79.68 - Ekstremite ağrısı ve M79.1 - Miyalji olduğu tespit edilmiştir. Sonuç: Ülkemizde uygunsuz ve gereksiz acil servis başvurularının halen tartışma konusu olduğu bilinmektedir. Çalışmamızda polikliniğe başvurması gereken hastaların acil servise başvurarak gereksiz sağlık hizmeti kullanımına yol açtığı görülmektedir. Uygunsuz ve gereksiz başvuruların önüne geçilmeli ve acil servislerin amaç dışı kullanımını azaltmak için uygun düzenlemeler yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Başvuru, Ortopedi Polikliniği

Retrospective Evaluation of Patients Referred From the Emergency Department to the Orthopedic Outpatient Clinic

Abstract

Aim: Emergency health services constitute an important service area in our country's health system thanks to developing health technology and modern medical approaches. In our country, there is a serious patient load in emergency services, and approximately one out of four patients is examined in emergency services. The aim of this study is to retrospectively evaluate the patients who applied to the emergency department of a public hospital in 2019 and were referred to the orthopedics outpatient clinic

on the same day. Method: All patients who applied to the emergency department of Antalya Atatürk State Hospital between 01.01.2019 and 31.12.2019 and were referred to the Orthopedics outpatient clinic on the same day were included in the retrospective and cross-sectional study. Patients who were referred to other outpatient clinics and whose diagnosis was not entered, and whose data were missing, were excluded from the study. The patients were evaluated according to their demographic characteristics and diagnoses. The data of the study were obtained from the hospital automation system. Results: All of the 526 patients included in the study applied to the Antalya Atatürk State Hospital Emergency Service in 2019 and were referred to the Orthopedics Outpatient Clinic from the Emergency Service. It was observed that 43.5% of the admitted patients were female and 56.5% were male. The mean age of all patients was calculated as 39.4 years. It was determined that more patients applied during working hours, the number of patients increased during the summer months, and the first three diagnoses were M25.5 - Joint pain, M79.68 - Extremity pain and M79.1 - Myalgia. Conclusion: It is known that inappropriate and unnecessary emergency service applications are still a matter of discussion in our country. In our study, it is seen that patients who need to apply to the outpatient clinic apply to the emergency department, leading to unnecessary use of health services. Inappropriate and unnecessary applications should be prevented and appropriate arrangements should be made to reduce the misuse of emergency services.

Keywords: Emergency Department, Admission, Orthopedic Outpatient Clinic

Presentation ID / Sunum No = 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5293-6570

Subklinik Hipertiroidide Tiroid Antikor Pozitifliğinin Kan Parametrelerine Etkisi

Uzman Dr. Zehra Kocaman[1]
[1]*Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Subklinik hipertiroidizm, asemptomatik bir hastada normal FT4 ve FT3 seviyeleri ile referans aralığının altında serum TSH ile tanımlanan yaygın bir klinik durumdur. Bu çalışmada subklinik hipertiroidi olan hastalarda tanı anında tiroid otoatikor varlığının tam kan sayımı parametreleri, inflamasyon durumuna etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Çalışmaya 1.06.2021 ve 1.06.2022 tarihleri arasında Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi İç Hastalıkları polikliniğine başvuru esnasında subklinik hipertiroidi tespit edilen toplam 50 hasta dahil edildi. Çalışma retrospektif ve tek merkezde yapıldı. Hastalar tiroid otoankikor pozitifliğine göre iki eşit gruba ayrıldı. 1. Grup subklinik hipertiroidi olan ve tiroid otoantikorları negatif olan 25 hastayı kapsadı. 2. Grup subklinik hipertiroidi olan ve tiroid otoantikorları pozitif olan 25 hastayı kapsadı. Sonuçlar: Çalışmaya alınan 50 hastanın yaş ortalaması 43.38 (min. 23, max. 77 yaş) idi. Hastalarda 38'i kadın, 12' si erkek hastalardı. İki grubun tanı anındaki beyaz küre , hemoglobin, platelet, nötrofil, lenfosit, monosit, T3,T4,TSH,trigliserit, LDL,HDL , albümin, ürik asit değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı. İki grubun inflamasyonla ilişkili olarak bakılan nötrofil/lenfosit oranı (p=0.118) , platelet /lenfosit oranı (p=0.985) ve monosit/HDL (p=0.225)oranları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı. Tartışma: Subklinik hipertiroidi olan hastalarda tanı anında tiroid otoantikor varlığı ile beyaz küre , hemoglobin, platelet, nötrofil, lenfosit, monosit, T3,T4,TSH,trigliserit, LDL,HDL , albümin, ürik asit değerleri arasında , nötrofil/lenfosit oranı , platelet /lenfosit oranı ve monosit/HDL oranları istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Subklinik hiperitoidide tanı anında tiroid oroantikor pozitifliğinin inflamasyonla ile ilişkili olmadığı söylenebilir. Kan lipit paneli subklinik hipertiroidide tiroid otoantikor pozitifliği ile ilişkili değildir.

Anahtar Kelimeler: Subklinik Hipertiroidi, Tiroid Oto-Antikorları, İnflamasyon , Lipit Profili.

The Effect of Thyroid Antibody Positivity On Blood Parameters in Subclinical Hyperthyroidism

Abstract

Objective: Subclinical hyperthyroidism is a common clinical condition defined by normal FT4 and FT3 levels and serum TSH below the reference range in an asymptomatic patient. This study, it was aimed to examine the effects of the presence of thyroid auto-antibody on complete blood count parameters and inflammation status at the time of diagnosis in patients with subclinical hyperthyroidism. Materials and Methods: A total of 50 patients with subclinical hyperthyroidism at the time of admission to Mersin City Hospital between 1.06.2021 and 1.06.2022 were included in the study. The patients were divided into two equal groups according to thyroid auto-antibody positivity. Group 1 included 25 patients with subclinical hyperthyroidism and negative thyroid auto-antibodies. Group 2 included 25 patients with subclinical hyperthyroidism and positive thyroid auto-antibodies. Results: The mean age of 50 patients included in the study was 43.38 Of the patients, 38 were female and 12 were male. There was no

statistically significant difference between the white blood cell, hemoglobin, platelet, neutrophil, lymphocyte, monocyte, T3, T4, TSH, triglyceride, LDL, HDL, albumin, and uric acid values of the two groups at the time of diagnosis. When the neutrophil/lymphocyte ratio (p=0.118), platelet/lymphocyte ratio (p=0.985), and monocyte/HDL (p=0.225) ratios of the two groups were compared in relation to inflammation, no statistically significant difference was found. Discussion: In patients with subclinical hyperthyroidism, between the presence of thyroid autoantibody at the time of diagnosis and white blood cell, hemoglobin, platelet, neutrophil, lymphocyte, monocytes, T3, T4, TSH, triglyceride, LDL, HDL, albumin, uric acid, neutrophil/lymphocyte ratio, platelet /lymphocyte ratio, and monocyte/HDL ratios are not statistically significant. It can be said that thyroid auto-antibody positivity at the time of diagnosis in subclinical hyperitoid is not associated with inflammation. The blood lipid panel is not associated with thyroid autoantibody positivity in subclinical hyperthyroidism.

Keywords: Subclinical Hyperthyroidism, Thyroid Autoantibodies, İnflammation, Lipid Profile.

Presentation ID / Sunum No = 227

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9556-1067

Üniversite Öğrencilerinin Beslenme Bilgi Düzeylerinin, Diyet Kalitesi ve Yeme Davranışı Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Gülin Öztürk Özkan[1] , Edanur İnce[1]
[1]*İstanbul Medeniyet Üniversitesi*

**Corresponding author: Gülin Öztürk Özkan*

Özet

Üniversite öğrencileri sağlıksız beslenme riski altında olan bir gruptur. Özellikle aileden ayrılıp bağımsız bir şekilde yaşamaya başlamaları nedeniyle sağlıklısız beslenme alışkanlıkları edinebilmektedirler. Beslenme bilgi düzeyi artışı ile sağlıklı beslenme alışkanlığı edinilmesi arasında yakın ilişki bulunmaktadır. Bu çalışma, yurtta kalan üniversite öğrencilerinin beslenme bilgi düzeylerinin, diyet kalitesi ve yeme davranışı üzerine etkisini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Katılımcılar, 21,1±1,4 yaş ortalaması olan 29 erkek ve 71 kadından oluşmaktadır. Öğrencilere genel demografik özellikleri, antropometrik ölçümleri ve beslenme alışkanlıklarına yönelik soruları içeren bir anket formu uygulanmıştır. Öğrencilerin beslenme bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla "Yetişkinler İçin Beslenme Bilgi Düzeyi Ölçeği" (YETBİD), yeme davranışını tespit etmek amacıyla "Üç Faktörlü Yeme Anketi" (TFEQ-21) ve diyet kalitesini belirlemek amacıyla "Sağlıklı Yeme İndeksi" (SYİ-2015) kullanılmıştır. Elde edilen veriler uygun istatistiksel yöntemlerle değerlendirilmiştir. Öğrencilerin vücut kütle indeksi ortalamasının 22,0±3,4 kg/m2 olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin sağlıklı yeme indeksi puan ortalamasının 54,9±7,9 olduğu ve diyet kalitesinin geliştirilmesi gerektiği belirlenmiştir. Çalışmaya katılan öğrencilerin temel beslenme bilgi düzeyi puanı ortalaması 55,04±6,8 bulunmuştur. Öğrencilerin besin tercihi bilgi düzeyi ortalamasının 37,1±5,5 olduğu bulunmuş ve öğrencilerin besin tercihi bilgi düzeylerinin iyi olduğu görülmüştür. Bu çalışmada öğrencilerin duygusal yeme faktörü puan ortalamasının 36,2±30,1, bilişsel yeme kısıtlama faktörü puan ortalamasının 42,6±16,5 ve kontrolsüz yeme faktörü puan ortalamasının 49,8±23,8 olduğu tespit edilmiştir. Buna göre öğrencilerin yeme davranışlarında kontrolsüz yeme faktörünün etkisi altında kaldıkları belirlenmiştir. Sonuç olarak yurtta kalan üniversite öğrencilerinin temel beslenme bilgi düzeylerinin orta seviyede olduğu, diyet kalitelerinin de geliştirilmesi gerektiği saptanmıştır. Öğrencilerin beslenme bilgi düzeylerinin diyet kalitesi ile ilişkili olduğu ancak yeme davranışını üzerinde etkili olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme Bilgi Düzeyi, Diyet Kalitesi, Yeme Davranışı

The Effect of Unıversıty Students' Nutrıtıonal Knowledge Levels On Dıet Qualıty and Eatıng Behavıor

Abstract

University students are a group at risk of unhealthy nutrition. Especially since they leave the family and start living independently, they can acquire unhealthy eating habits. There is a close relationship between the increase in the level of nutrition knowledge and the acquisition of healthy eating habits. This study was conducted to evaluate the effect of nutritional knowledge levels of university students living in

dormitories on diet quality and eating behavior. Participants consisted of 29 men and 71 women with a mean age of 21.1±1.4 years. A questionnaire form including questions about general demographic characteristics, anthropometric measurements and nutritional habits was applied to the students. "Nutrition Knowledge Level Scale for Adults" (YETBİD) was used to determine the nutritional knowledge level of the students, the "Three-Factor Eating Questionnaire" (TFEQ-21) to determine the eating behavior, and the "Healthy Eating Index" (SYI-2015) to determine the diet quality.. The obtained data were evaluated with appropriate statistical methods. It was determined that the average body mass index of the students was 22.0±3.4 kg/m2. It was determined that the students' healthy eating index score average was 54.9±7.9 and that diet quality should be improved. The mean score of basic nutrition knowledge level of the students participating in the study was found to be 55.04±6.8. It was found that the average of the students' food preference knowledge level was 37.1±5.5 and it was seen that the students' food preference knowledge level was good. In this study, it was determined that students' emotional eating factor mean score was 36.2±30.1, cognitive eating restriction factor mean score was 42.6±16.5, and uncontrolled eating factor mean score was 49.8±23.8. Accordingly, it was determined that the students were under the influence of the uncontrolled eating factor in their eating behaviors. As a result, it was determined that the basic nutritional knowledge levels of the university students staying in the dormitory were at a moderate level and their diet quality should be improved. It was determined that the nutritional knowledge levels of the students were related to the diet quality, but it was not effective on the eating behavior.

Keywords: Nutrition Knowledge Level, Diet Quality, Eating Behavior

Presentation ID / Sunum No = 192

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9278-9130

Anne Sütünün Potansiyel Antitümoral Bileşeni: Hamlet

Arş.Gör. Kezban Şahin[1] , Dr. Öğr. Üyesi Sedat ARSLAN[1], Araştırmacı Elif Serenay Kurt[1]
[1]Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi

*Corresponding author: Kezban Şahin

Özet

Kanser, dünya çapında en sık görülen ölüm nedenlerinden biridir. Kanser tedavisinde etkili seçeneklerden biri olan kemoterapi klinik uygulamada yaygın olarak kullanılsa da sağlıklı hücrelerin tahribatına yol açmakta ve bağışıklık sistemini baskılamaktadır. Bu nedenle alternatif tedavi yöntemlerinden biri olarak protein-lipid komplekslerinin önemine dikkat çekilmektedir. Protein-lipid kompleksleri, sağlıklı hücreleri korumakta ve temel sitotoksik etkilerini tümör hücreleri üzerinde seçici aktivite göstererek sağlamaktadır. İlk keşfedilen kompleks, anne sütünde bulunan ve HAMLET (Human Alphalactalbumin Made LEthal to Tumor cells) olarak adlandırılan α-laktalbümin (ALA) ile oleik asit (OA) kompleksidir. HAMLET kompleksinin; apoptotik etki, otofaji süreci, kromatin yapıyı bozma, proteozom inhibisyonu gibi birçok farklı mekanizma ile tümör hücreleri üzerinde sitotoksik etki gösterdiği varsayılmaktadır. Yapılan bazı in-vivo ve in-vitro araştırmalarda; HAMLET kompleksinin tümör progresyonunu azalttığı, tümör boyutunu küçülttüğü, apoptotik yanıtı indüklediği ve bu nedenle kanser tedavisinde potansiyel tedavi seçeneklerinden biri olabileceği bildirilmiştir. Ancak literatürde HAMLET kompleksinin terapötik etkileri ile ilgili çalışma sayısı sınırlıdır. Bu kompleksin etki mekanizmalarının daha iyi anlaşılması ve terapötik amaçlı kullanılması için daha fazla çalışmaya gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anne Sütü, Protein-Lipid Kompleksi, A-Laktalbümin, Hamlet, Kanser

Potential Antitumoral Component of Breast Milk: Hamlet

Abstract

Cancer is one of the most common causes of death worldwide. Although chemotherapy, which is one of the effective options in cancer treatment, is widely used in clinical practice, it causes the destruction of healthy cells and suppresses the immune system. For this reason, attention is drawn to the importance of protein-lipid complexes as one of the alternative treatment methods. Protein-lipid complexes protect healthy cells and provide their basic cytotoxic effects by showing selective activity on tumor cells. The first discovered complex was a complex of α-lactalbumin (ALA) and oleic acid (OA) found in breast milk, called HAMLET (Human Alphalactalbumin Made LEthal to Tumor cells). HAMLET complex; it is assumed that it exerts a cytotoxic effect on tumor cells through many different mechanisms such as apoptotic effect, autophagy process, chromatin deconstruction, and proteasome inhibition. In some in-vivo and in-vitro researches it has been reported that HAMLET complex reduces tumor progression, reduces tumor size, induces apoptotic response, and therefore may be one of the potential treatment options in cancer treatment. However, the number of researches on the therapeutic effects of HAMLET

complex is limited in the literature. More studies are needed to better understand the mechanism of action of this complex and to use it for therapeutic purposes.

Keywords: Breast Milk, Protein-Lipid Complex, A-Lactalbumin, Hamlet, Cancer

Presentation ID / Sunum No = 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9153-8900

Bayanlarda Sekiz Haftalık Kuvvet Çalışmasının Vücut Kompozisyonuna Etkisi

Öğr. Gör. Döndü Uğurlu[1] , Ma.St. Büşra Emlek[1] , Öğr. Gör. Dr Hakan Yapıcı[1] , Prof.Dr. Ali Ahmet Doğan[1] , Prof.Dr. Ebru Çetin[2]

[1]Kırıkkale Üniversitesi

[2]Gazi Üniversitesi

**Corresponding author: Döndü Uğurlu*

Özet

GİRİŞ: Kuvvet, sadece sportif performansın kalitesini artırmak için değil aynı zamanda sağlıklı ve düzenli bir yaşamın sürdürülebilmesi için gereklidir. Bayanlarda spora katılımın vücut kompozisyonuna birçok alanda olumlu katkı sağladığı ve kuvvet gelişimini desteklediği belirlenmiştir. Bu çalışmanın amacı haftada üç gün düzenli antrenman yapan 21 aktif sporcuya sekiz haftalık kuvvet çalışması programının vücut kompozisyonu üzerindeki etkileri incelenerek değerlendirmektir. YÖNTEM: Araştırma deneysel yöntem uygulanmıştır. Araştırmanın örneklemini haftada üç gün düzenli antrenman yapan 21 aktif sporcu oluşturmaktadır. Katılımcıların egzersiz programlarına başlamadan önce ve egzersiz programlarına katıldıktan sonra vücut ağırlığı, boy, antropometrik çevre ölçümleri ve vücut yağ oranları Tanita Body Composition Analyzer BC-418MA marka vücut analiz cihazı kullanılmıştır. Testler öncesinde ölçümde kullanılan test aletlerin kalibrasyon kontrolü yapılmış ve güvenirliği test edilmiştir. Tüm deneklerin kuvvet çalışması öncesi ve sonrası, vücut ağırlığı, bel çevresi, karın çevresi, göğüs çevresi, kalça çevresi, kol çevresi, bacak çevresi vücut yağ yüzdesi ölçülmüştür. Verilerin aritmetik ortalamaları ve standart sapmaları hesaplanmıştır. Deneklerin kuvvet çalışması öncesi ve sonrası (ön test ve son test) ölçüm değerlerinin karşılaştırılmaları paired t test ile yapılmıştır. BULGULAR: Araştırmaya katılan 21 aktif kadın sporcu, sekiz haftalık düzenli kuvvet antrenmanı ile antropometrik ölçümler, çevre ölçümleri, vücut ağırlığı ve vücut yağ yüzdesi oranlarının öncesi ve sonrası istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir Araştırma gurubuna uygulanan sekiz haftalık egzersiz programı kuvvet çalışması testi (cm) ve tüm çevre ölçümlerinde (göğüs çevresi, karın çevresi, bel çevresi, kalça çevresi, bacak çevresi, kol çevresi) öncesinde ve sonrasında olumlu yönde anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir TARTIŞMA VE SONUÇ: Sonuç olarak aktif kadın sporcularda , sekiz haftalık kuvvet antrenmanı ile çalışmaya dâhil edilen tüm ölçümlerde anlamlı gelişmeler elde edildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kuvvet, Kadın, Vücut Kompozisyonu

The Effect of Eıght Weeks of Strength Traınıng On Body Composıtıon in Women

Abstract

INTRODUCTION: Strength is necessary not only to increase the quality of sportive performance, but also to maintain a healthy and regular life. It has been determined that participation in sports in women contributes positively to body composition in many areas and supports strength development. The aim of this study is to evaluate the effects of an eight-week strength training program on body composition

of 21 active athletes who train regularly three days a week. METHOD: Experimental method was applied in the research. The sample of the research consists of 21 active athletes who train regularly three days a week. Tanita Body Composition Analyzer BC-418MA brand body analyzer was used for body weight, height, anthropometric circumference measurements and body fat ratios of the participants before and after participating in the exercise programs. Before the tests, the calibration control of the test instruments used in the measurement was made and their reliability was tested. Before and after strength training, body weight, waist circumference, abdominal circumference, chest circumference, hip circumference, arm circumference, leg circumference, body fat percentage were measured for all subjects. The arithmetic means and standard deviations of the data were calculated. The comparison of the measurement values of the subjects before and after the strength training (pre-test and post-test) was made with the paired t test. RESULTS: 21 active female athletes participating in the study showed a statistically significant difference before and after eight weeks of regular strength training and anthropometric measurements, circumference measurements, body weight and body fat percentage. In all circumference measurements (chest circumference, abdominal circumference, waist circumference, hip circumference, leg circumference, arm circumference) before and after positive significant differences were determined. DISCUSSION AND CONCLUSION: As a result, it was seen that significant improvements were obtained in all measurements included in the study with eight weeks of strength training in active female athletes.

Keywords: Strength, Woman, Body Composition

Presentation ID / Sunum No = 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7216-7959

Bir Sporcuda İzole Menisküs Tamiri Sonrası İzokinetik Egzersizin Etkisi: Vaka Sunumu

Araştırmacı İsmail Doğan[1] , Öğr. Gör. Burak Buğday[2] , Dr Öğretim Üyesi Fatma Kızılay[3] , Doç. Dr. Raikan Büyükavcı,[4]

[1] *İnönü Üniversitesi*

[2] *İnönü Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri M.Y.O., Terapi ve Rehabilitasyon Programı Malatya*

[3] *İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü Malatya*

[4] *İnönü Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon A.D. Malatya*

**Corresponding author: Fatma Kızılay*

Özet

Literatürde menisküs rehabilitasyonunda hızlandırılmış ve standart protokollerin benzer sonuçlar elde ettiği bildirilmiştir. İzokinetik sistemler güvenirliği açısından rehabilitasyonda kullanımı uygundur ayrıca sporcularda antrenmanlarda sıklıkla kullanılmaktadır. Çalışma menisküs tamiri olan hastada izokinetik kuvvetlendirmenin etkisini incelemeyi amaçlamıştır. Menisküs kova sapı yırtığı tamir operasyonu geçiren, daha önce ev egzersiz programıyla takip edilmiş hastanın rehabilitasyonuna post-op 10.haftada başlandı. 6 hafta süresince uygulanan rehabilitasyon programının içeriğinde ağrı ve ödem kontrolü, normal hareketin ve kas kuvvetinin restorasyonu yer aldı. Hastaya ağrı değerlendirme, gonyometrik ölçüm, kas kuvveti değerlendirme, denge değerlendirme ve Lysholm diz skoru değerlendirmesi uygulandı. Hastada rehabilitasyon sonunda ağrıda azalma; eklem açıklığı, kas gücü, kas kuvveti, denge skorlarının bazılarında ve fonksiyonel değerlendirme skorlarında artış görüldü. Çalışmamızın 6 haftalık bir eğitimin sonuçları olduğu göz önünde bulundurulduğunda bazı parametreler uzun süreli takip çalışmalarının sonuçlarını yakaladığını gösterir.

Anahtar Kelimeler: Menisküs, Tamir, Rehabilitasyon, İzokinetik, Kas Kuvveti

Effect of Isokinetic Exercise After Isolated Meniscus Repair in An Athlete: Case Report

Abstract

In the literature, it has been reported that accelerated and Standard protocols in meniscal rehabilitation achieve similar results. In terms of there liability of isokinetic systems, it is suitable for use in rehabilitation and is frequently used in training in athletes. The study aimed to examine the effect of isokinetic reinforcement in a patient with meniscal repair. Rehabilitation of the patient, who under went meniscus bucket handle tear repair operation and was followed up with a home exercise program, was started at the 10th week post-op. The rehabilitation program implemented for 6 weeks included pain and edema control, restoration of normal movement and muscle strength. Pain assessment, goniometric measurement, muscle strength assessment, balance assessment and Lysholm knee score assessment were applied to the patient. Reduction in pain at the end of rehabilitation in the patient; An increase was observed in some of the joint range, muscle strength, muscle strength, balance scores and functional

evaluation scores. Considering that our study is the results of a 6-week training, some parameters show that it captures the results of long-term follow-up studies.

Keywords: Meniscus, Repair, Rehabilitation, İsokinetics, Muscle Strength

Presentation ID / Sunum No = 275

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0325-7448

COVID-19 Döneminde Lisansüstü Eğitim Alan Bireylerde Fonksiyonel Gıdaların, Yeme Tutumlarıyla ve Yeme Farkındalıklarıyla Olan İlişkisi

Ma.St. Büşra Pilan[1] , Prof.Dr. Ali Ertekin[1]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi

**Corresponding author: Büşra Pilan*

Özet

Bu çalışmanın amacı COVID-19 döneminde lisansüstü eğitim almakta olan ya da eğitim almış olan bireylerin fonksiyonel gıda kullanım durumları ve fonksiyonel gıda farkındalıklarının, yeme tutumlarıyla olan ilişkileri ve yeme farkındalıkları ile olan ilişkilerinin incelenmesi, ayrıca fonksiyonel gıda kullanan ve kullanmayan bireylerin yeme tutumları ile yeme farkındalıkları arasındaki ilişki durumunun incelenmesidir. Çalışma kesitseldir. İlişkisel tarama modeli kullanılmıştır ve betimsel bir çalışmadır. Örneklem Ocak 2022 – Mart 2022 arasında oluşturulmuştur. Veri toplama araçları olarak; Demografik Bilgi Formu, Fonksiyonel Gıda Bilgi Formu, Yeme Tutum Testi (YTT-26) ve Yeme Farkındalığı Ölçeği (YFÖ-30) kullanılmıştır. Araştırmaya bilgilendirilmiş onamı alınan 350 gönüllü katılımcı dahil edilmiştir. Bireylerin demografik ve fonksiyonel gıda bilgi değişkenlerine göre ölçek puanları arasındaki farklar incelendiğinde, YTT-26 puanlarının lisansüstü bireylerin COVID-19 aşı olma durumu ve kendini sağlıklı olarak görme durumlarına göre, YFÖ-30 puanlarının lisansüstü bireylerin cinsiyet, yaş, COVID-19 kilo değişim durumu, kendini sağlıklı olarak görme durumu, fonksiyonel besinler hakkında bilgi durumu ve fonksiyonel besin tüketme durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu bulunmuştur. Ölçekler ve alt boyutlar arasındaki ilişki incelenmiş, lisansüstü öğrencilerin YTT-26 puanları ile YFÖ-30 puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon olmadığı bulunmuştur. Bu araştırmanın bulgularının ilgili literatüre önemli katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Fonksiyonel Besin, Yeme Farkındalığı, Yeme Tutumu

The Relationship of Functional Foods With Eating Attitudes and Eating Awareness in Individuals Undergraduate Education in the COVID-19 Period

Abstract

The aim of this study is to examine the functional food use status and functional food awareness, their relationship with eating attitudes and their relationship with eating awareness of individuals who are or have received postgraduate education during the COVID-19 period. In addition, another aim is to examine the relationship between eating attitudes and eating awareness of individuals who use and do not use functional food. The study is cross-sectional. The relational survey model was used and it is a descriptive study. The sample was formed between January 2022 and March 2022. As data collection tools; Demographic Information Form, Functional Food Information Form, Eating Attitude Test (EAT-26) and Eating Awareness Scale (EAS-30) were used. 350 volunteer participants, whose informed

consent was obtained, were included in the study. When the differences between the scale scores of the individuals according to the demographic and functional food knowledge variables are examined, it is seen that the EAT-26 scores according to the COVID-19 vaccination status of the graduate individuals and the status of seeing themselves as healthy, the EAS-30 scores according to the gender, age, COVID-19 weight change status of the graduate individuals. It was found that there was a statistically significant difference according to the state of seeing oneself as healthy, the state of knowledge about functional foods, and the state of consuming functional foods. The relationship between the scales and sub-dimensions was examined, and it was found that there was no statistically significant correlation between the postgraduate students' EAT-26 scores and their EAS-30 scores. It is thought that the findings of this study will make an important contribution to the relevant literature.

Keywords: COVID-19, Functional Food, Eating Awareness, Eating Attitude

Presentation ID / Sunum No = 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5654-2920

Engelli Çocuğu Olan Anne ve Babaların Rol Aktivite Dengesi İle Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Araştırmacı Sedanur Akbaş [1]
[1]*sedanurakbs@gmail.com*

Özet

Bu çalışma Engelli çocuğa sahip anne ve babaların rol aktivite dengesi (okupasyonel denge) ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi inceleyen tanımlayıcı ve kesitsel nitelikte bir çalışmadır. Araştırma evrenini İstanbul Avrupa yakasında hizmet veren Özel bir Rehabilitasyon merkezine devam etmekte olan 159 otizmli çocuğun anne ve babaları oluşturmuştur. Araştırma verileri Demografik Bilgi Formu, Aktivite Rol Dengesi Anketi (ARDA), Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu (WHOQOL-BREF) ile elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel metotlar (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) kullanılmıştır. Çalışma kapsamına alınan ebeveynlerin yaş ortalamalası 38,48±6,42; engelli çocukların yaş ortalaması 5,35±2,59'dur. Çalışma grubunda ki annelerin Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu puanları ile Aktivite Rol Dengesi Anketi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır (r:-0,024; p>0,05). Çalışma grubunda ki babaların Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu puanları ile Aktivite Rol Dengesi Anketi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır (r:0,481; p>0,05). Katılımcıların cinsiyetlerine göre Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu puanları ve Aktivite Rol Dengesi Anketi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmaktadır (p<0,05). Erkek katılımcıların Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu puanları ve Aktivite Rol Dengesi Anketi puanlarının kadın katılımcılara göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Engelli çocuğa sahip olan anne ve babalarda okupasyonel denge önemlidir ayrıca anne ve babaların bu konuda eğitilmesi gerekmektedir. Okupasyonel denge, yaşam kalitesini etkiler. Anne ve babaların incelendiği ayrıntılı ileri çalışmaların planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Engelli Çocuk, Okupasyonel Denge, Yaşam Kalitesi

Investigation of the Relationship Between Role-Activity Balance and Quality of Life of Mothers and Fathers With Disabled Children

Abstract

This is a descriptive and cross-sectional study examining the relationship between role-activity balance (occupational balance) and quality of life of mothers and fathers with disabled children. The research population consisted of the parents of 159 children with autism attending a Private Rehabilitation Center serving on the European side of Istanbul. research data were obtained with Demographic Information Form, Activity Role Balance Questionnaire (ARDA), World Health Organization Quality of Life Scale Short Form (WHOQOL-BREF). Descriptive statistical methods (number, percentage, mean, standard deviation) were used in the evaluation of the data. the mean age of the parents included in the study was 38.48±6.42; The mean age of children with disabilities is 5.35±2.59 years. There was no statistically significant relationship between the World Health Organization Quality of Life Scale Short Form scores

and the Activity Role Balance Questionnaire scores of the mothers in the study group (r:-0.024; p>0.05). There was no statistically significant relationship between the World Health Organization Quality of Life Scale Short Form scores and the Activity Role Balance Questionnaire scores of the fathers in the study group (r:0.481; p>0.05). There is a statistically significant difference between the World Health Organization Quality of Life Scale Short Form scores and the Activity Role Balance Questionnaire scores according to the gender of the participants (p<0.05). it is seen that male participants' World Health Organization Quality of Life Scale Short Form scores and Activity Role Balance Questionnaire scores are higher than female participants. Opational balance is important for mothers and fathers who have disabled children, and parents should be educated on this issue. Ocupational balance affects quality of life. It is recommended to plan detailed further studies in which mothers and fathers are examined.

Keywords: Disabled Child, Ocupational Balance, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No = 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3356-7332

Espor ve Beslenme: Sağlıklı Beslenerek Oyun Kazanmak Mümkün Mü'

Dr. Öğretim Üyesi Sedat Arslan[1]
[1]*Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi*

Özet

Geleneksel olarak, spor beslenmesi, özellikle maraton, futbol, halter vb. gibi fiziksel olarak daha yoğun spor yapan sporcular için optimum fiziksel uygunluk seviyesini teşvik etmeye odaklanmıştır. Ancak bilardo, dart, motor sporları, drone yarışları, satranç ve espor gibi yüksek düzeyde bilişsel kapasite, yüksek hızlı tepki, doğruluk ve zihinsel yorgunluğa direnç gibi temel olarak başka tür becerilere bağlı olan başka spor ve rekabet etkinlikleri vardır. Günümüzde espora artan yoğun ilgiye rağmen esporda beslenme ve esporcu performansı üzerine etkisi hakkında sınırlı çalışma bulunmaktadır. Her şeyden önce, eSpor uygulayıcıları, optimum performans için daha yüksek düzeyde bilişsel yetenekler ve motor beceriler gerektirir ve daha geleneksel sporcularda olduğu gibi, sağlıklı vücut kompozisyonundan ve doğru beslenmeden yararlanabilir. Ancak hem esporcu sağlığına hem de esporcunun bilişsel performansına faydalı olabilecek beslenme stratejilerine ilişkin nispeten büyük miktarda kanıt bulunmaktadır. Bu kanıtlara dayanarak, esporcuların beden kütle indekslerini normal aralıkta tutmaları, düşük glisemik indeks, yüksek kaliteli ve besleyici bir diyet uygulamaları, yağ alımını (toplam enerjinin %20-25'i) sınırlamaları, doymuş ve trans yağlardan kaçınmaları, olası vitamin ve mineral eksikliklerinden kaçınmaları, düzenli bir beslenme düzeni sağlamaları ve kahvaltıyı atlamamaları önerilebilir. Ayrıca Öğle yemeğinde hafif bir yemek, öğle yemeği sonrası bilişsel performansta yaşanacak düşüşleri engelleyebilir. Yine esporcuların alkolden kaçınmaları ve özellikle yarışmalardan önce yeterli hidrasyon durumunu korumaları önem teşkil etmektedir. Ergojenik yardımcı olarak da performans artışı için müsabakalardan önce kahve tüketiminin yararlı olduğunu gösteren çok sayıda çalışma bulunmaktadır. Spor dünyasında kendine yeni bir alan bulan eSpor ilgi odağı haline gelmiştir ve esporla uğraşan kişi sayısa her geçen gün artmaktadır. Bu yüzden bu alanda daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir, bu da sonuç olarak esporcu sağlığını geliştirebilecek ve bilişsel performanslarını optimize edebilecek beslenme ve takviye önerilerinin oluşturulmasına yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Espor, Beslenme, Video Oyunları

Esports and Nutrition: Is İt Possible to Win Games by Eating Healthy'

Abstract

Traditionally, sports nutrition, especially a marathon, football, etc. It focuses on promoting the optimum level of physical fitness for athletes who do more physically intense sports but there are other sports and competitive activities such as darts, motorsports, chess, and esports that depend primarily on other types of skills such as high cognitive capacity, high-speed response, accuracy, and resistance to mental fatigue. Despite the increasing interest in esports today, there are limited studies on nutrition in esports and its effect on esports performance. Above all, eSports practitioners require higher levels of cognitive abilities and motor skills for optimal performance and can benefit from healthy body composition and proper

nutrition, as can more traditional athletes. However, there is a relatively large amount of evidence regarding nutritional strategies that can benefit both esports health and esports cognitive performance. Based on this evidence, esports athletes should keep their body mass index in the normal range, follow a low glycemic index, high quality, and nutritious diet, limit their fat intake (20-25% of total energy), avoid saturated and trans fats, and avoid possible vitamin and mineral deficiencies. It is recommended that they maintain a regular diet and not skip breakfast. In addition, a light meal at lunch can prevent the decline in cognitive performance after lunch. It is also important for esports players to avoid alcohol and maintain adequate hydration, especially before competitions. Many studies are showing that coffee consumption before competitions is beneficial for performance increase as an ergogenic aid. Esports has become the center of attention and the number of people engaged in esports is increasing day by day. Therefore, more research is needed in this area, which will ultimately help create nutritional and supplementation recommendations that can improve esports health and optimize cognitive performance.

Keywords: Esports, Nutrition, Video Games

Presentation ID / Sunum No = 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7029-1910

Genç Futbolcularda Biyolojik Olgunlaşmanın Mevkiler Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi

Öğr. Gör. Dr Hakan Yapıcı[1] , Arş.Gör.Dr. Mehmet Gülü[1]
[1]*Kırıkkale Üniversitesi*

**Corresponding author: Hakan yapıcı*

Özet

GİRİŞ: Günümüz futbolunda başarılı olabilmek için zihinsel, psikolojik, teknik ve taktik yeteneklere sahip, antrenman ve müsabaka sırasında üst düzey performans gösterebilecek dayanıklı oyuncular gereklidir. Bu çalışmanın amacı genç futbolcularda biyolojik olgunlaşmanın, mevkiler üzerindeki etkisini araştırmaktır. YÖNTEM: Araştırmanın örneklemini 15 yaş grubu 65 genç erkek futbolcu oluşturmaktadır. Katılımcılardan boy uzunluğu, oturma boy uzunluğu, bacak boy uzunluğu vücut ağırlığı ölçümleri alınmıştır. Genç futbolcuların motor performanslarını ölçmek amacıyla esneklik testi, yatay sıçrama, dikey sıçrama, , otuz metre ve toplu t-dril testi ölçümleri gerçekleştirilmiştir. Veriler IBM SPSS 25,0 programında analiz edilmiştir. BULGULAR: Genç futbolcularda erken olgunlaşanların, geç ve zamanında biyolojik olgunlaşanlara göre sağ el kavrama, sol el kavrama, dikey sıçrama, otuz metre sprint, çeviklik, esneklik ve tplu t-dril değerlerinde anlamlı farklılık tespit edilmiştir. TARTIŞMA VE SONUÇ: Sonuç olarak erken biyolojik olgunlaşan çocukların zamanında ve geç biyolojik olgunlaşan çocuklara göre daha avantajlı olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Genç, Futbol, Biyolojik Olgunlaşma

Investigation of the Effects of Biological Maturation On Positions in Young Football Players.

Abstract

INTRODUCTION: In order to be successful in today's football, durable players with mental, psychological, technical and tactical abilities and capable of performing at a high level during training and competition are required. The aim of this study is to investigate the effect of biological maturation on positions in young football players. METHOD: The sample of the study consists of 65 young male football players aged 15 years. Height, sitting height, leg length and body weight measurements were taken from the participants. In order to measure the motor performances of young football players, flexibility test, horizontal jump, vertical jump, , thirty meters and collective t-drill test measurements were carried out. The data were analyzed in IBM SPSS 25.0 program. RESULTS: There were significant differences in the right hand grip, left hand grip, vertical jump, thirty-meter sprint, agility, flexibility and tlu t-dril values of young football players compared to late and timely biological maturers. DISCUSSION AND CONCLUSION: As a result, it has been determined that children with early biological maturation were more advantageous than children with timely and late biological maturation.

Keywords: Youth, Football, Biological Maturation

Presentation ID / Sunum No = 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9559-2368

Hindistan Cevizi Unu İle Üretilen Kurabiyelerin Kabul Edilebilirliğinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Bilge Meral Koç[1] , Arş.Gör. Cansu Kök[1] , Dr. Öğretim Üyesi Can Ergün[1]
[1]Bahçeşehir Üniversitesi

*Corresponding author: Bilge Meral Koç

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı kurabiye yapımında buğday ununa alternatif olarak Hindistan cevizi unu kullanımını incelemek ve son olarak kurabiyelerin duyusal özelliklerini ve tüketici tarafından kabulünü değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 18-27 yaşlar arası 74 panelist katılmıştır. Çalışmada hammadde olarak hindistan cevizi unu ve buğday unu kullanılan iki farklı kurabiye örneği geliştirilmiştir. Çalışmaya ilişkin veriler, bu çalışma için oluşturulan tat duyu testi anketi kullanılarak toplanmış ve örneklerin genel kabulünü değerlendirmede 9'lu hedonik skala kullanılmıştır. Bulgular: Hindistan cevizi unu ile üretilen kurabiye bireylerin %74.3'ü (n=55) tarafından beğenilirken, katılımcıların %60.8'i (n=45) buğday unu ile üretilen kurabiyeyi beğenmediğini bildirmiştir. Bireylerin %78.4'ü (n=58) buğday unlu kurabiyeyi pütürlü olarak tanımlarken, %87.8'i (n=65) hindistan cevizi unlu kurabiyede pütürlülük hissetmediğini bildirmiştir. Katılımcıların tümü kurabiyeler arasında farklılık hissettiğini bildirirken, bireylerin %91.9'u (n=68) bu farklılığın fazla ve üstü derecede olduğunu bildirmiştir. Sonuç: Çalışmamızda Hindistan cevizi unu ile yapılmış kurabiyelerin buğday unu ile yapılmış kurabiyelere göre daha fazla beğenildiği belirlenmiş olup Hindistan cevizi unu ile yapılacak kurabiyelerin alternatif bir ara öğün seçeneği olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hindistan Cevizi, Diyet

Investıgatıon of the Acceptabılıty of Cookıe Flour Made Wıth Coconut Flour

Abstract

Objective: The aim of this study is to examine the use of coconut flour as an alternative to wheat flour in cookie making, and finally to evaluate the sensory properties and consumer acceptance of cookies. Material and Method: 74 panelists between the ages of 18-27 participated in the study. In the study, two different cookie samples were developed using coconut flour and wheat flour as raw materials. Taste test questionnaire was used in data collection of the research and a 9-point hedonic scale was used to evaluate the general acceptance of the samples. Results: While the cookies produced with coconut flour were liked by 74.3% (n=55) of the individuals, 60.8% (n=45) of the participants reported that they did not like the cookies produced with wheat flour. While 78.4% (n=58) of the individuals defined wheat flour cookies as lumpy, 87.8% (n=65) reported that they did not feel roughness in coconut flour cookies. While all of the participants reported that they felt a difference between the cookies, 91.9% (n=68) of the individuals reported that this difference was high or higher. Conclusion: In our study, it was determined that cookies made with coconut flour were more popular than cookies made with wheat flour, and it is thought that cookies made with coconut flour can be an alternative snack option.

Keywords: Coconut, Diet

Presentation ID / Sunum No = 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3356-7332

Polifenollerin Hastalık ve Sağlıktaki Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Sedat Arslan[1]
[1]*Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Özet

Polifenoller bitkilerden elde edilen en yaygın ikincil metabolitler olup çeşitli meyve, sebze, tahıl, çay, kahve ve şarap gibi çok sayıda besinde bulunmaktadır. Temel mikrobesinler olarak kabul edilip, eksikliği herhangi bir hastalığa yol açmasa da; literatürde insan sağlığı üzerine faydalı etkileri ile yoğun bir ilgi görmektedir. Bu derleme; polifenollerin sağlık ve hastalıklarla ilişkisi hakkında literatüre katkı sağlamak ve konuyla ilgili güncel bilgilerin sunulmasını hedeflemektedir. Yapılan çalışmalarda polifenol içeren besinlerin tüketiminin insan sağlığı üzerinde herhangi bir toksisiteye sebep olmadığı aksine yararlı etkilerinin sağlığın korunmasında ve geliştirilmesinde yardımcı terapötikler olarak kullanılabilmesi oldukça olası olarak görülmektedir. Bu incelemeye dâhil edilen çalışmaların sonuçlarına göre polifenollerin; antioksidan, antiinflamatuvar, antiobezite, antikanser, antihipertansif etki mekanizmaları ile kanser, kardiyovasküler hastalıklar, obezite ve diyabet gibi birçok hastalığın gelişimine ve ilerlemesine karşı önemli tedavi destekleyici etkiler sağlamaktadır. Yaşlanma ile birlikte görülen demans, parkinson, depresyon gibi nörodejeneratif hastalıkların risk durumunu azaltmaktadır. İlerleyen yaşlarda sıklıkla görülen osteoporozda da polifenolllerin hastalığı ve ilerlemesin önlemede faydalı olduğu görülmektedir. Mikrobiyota üzerindeki etki mekanizmalarının henüz tam olarak netleşmese de, antimikrobiyal aktiviteler gösterdiğini ve farklı gastrointestinal sistem hastalıklarında pozitif yönde etki gösterdiği gözlenmektedir. Yapılan araştırmalar polifenol alımının hastalıklar ve sağlık üzerine etkilerinin değerlendirilmesi ve nicelleştirilmesi için tam olarak istenen kanıt düzeyine ulaşabilmiş değildir. Sonuç olarak polifenollerin sağlık üzerinde etkilerinin daha kapsamlı incelenebilmesine yönelik büyük örneklemli, daha uzun süreli ve randomize kontrollü çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Polifenoller, Sağlık, Biyolojik Aktivite, Flavonoidler

The Role of Polyphenols in Health and Disease

Abstract

Polyphenols are the most common secondary metabolites obtained from plants and are found in many foods such as various fruits, vegetables, grains, tea, coffee, and wine. Although it is considered an essential micronutrient and its deficiency does not cause any disease; In the literature, it attracts great attention with its beneficial effects on human health. This review; aims to provide individuals with a general knowledge of polyphenols, review the literature on the effects of polyphenols on human health, and present up-to-date information on the subject. In the studies, it is seen that the consumption of foods containing polyphenols does not cause any toxicity to human health, on the contrary, its beneficial effects can be used as auxiliary therapeutics in the protection and development of health. According to the results of the studies included in this review, polyphenols; with their antioxidant, anti-inflammatory,

antiobesity, anticancer, and antihypertensive action mechanisms, provide important treatment-supporting effects against the development and progression of many diseases such as cancer, cardiovascular diseases, obesity, and diabetes. It reduces the risk status of neurodegenerative diseases such as dementia, Parkinson's, and depression, which are seen with aging. It is seen that polyphenols are beneficial in preventing disease and progression in osteoporosis, which is frequently seen in advancing ages. Although the mechanism of action on the microbiota has not been fully clarified yet, it is observed that it exhibits antimicrobial activities and has a positive effect on different gastrointestinal system diseases. Studies have not been able to reach the desired level of evidence to evaluate and quantify the effects of polyphenol intake on diseases and health. As a result, large-sample, longer-term, and randomized controlled studies should be conducted to examine the effects of polyphenols on health more comprehensively.

Keywords: Polyphenols, Health, Biological Activity, Flavonoids

Presentation ID / Sunum No = 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5654-2920

Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Kalitesi İle Rol Aktivite Dengesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Araştırmacı Sedanur Akbaş [1]
[1]*sedanurakbs@gmail.com*

Özet

Bu çalışma Üniversite öğrencilerinin rol aktivite dengesi (okupasyonel denge) ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi inceleyen tanımlayıcı ve kesitsel nitelikte bir çalışmadır. Araştırma grubumuz 2020-2021 eğitim öğretim döneminde örgün eğitim gören 35 Üniversite öğrencisinden oluşmaktadır. Araştırma verileri Demografik Bilgi Formu, Rol Aktivite Dengesi Anketi (ARDA), Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği (ÜYKO) ile elde edilmiştir. Araştırmada elde edilen veriler SPSS 25.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotları (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) kullanılmıştır. Çalışma kapsamına alınan üniversite öğrencilerinin yaş ortalaması %77,1'i kadın, %22,9'u erkek olduğu görülmektedir. Katılımcıların üniversite yaşam kalitelerini değerlendirme durumlarını incelediğimizde, %25,7'sinin düşük, %71,4'ünün orta, %2,9'unun yüksek olduğu görülmektedir. Araştırmamızda kullanılan Rol Aktivite Dengesi Anketi ortalama puanı 31,80±9,39 olarak, Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği ortalama puanı 117,17±21,41 olarak bulunmuştur. Araştırmada kullanılan ölçekler arasındaki ilişkiyi tespit etmek amacıyla korelasyon analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda; Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği puanları ile Rol Aktivite Dengesi Anketi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur (r:0,364; p<0,05). Üniversite Yaşam Kalitesi Ölçeği puanları artıkça Rol Aktivite Dengesi Anketi puanları da artmaktadır. Okupasyonlar arasında ki dengenin kişinin sağlığını ve iyilik halini desteklediği bilinmektedir. Üniversite öğrencilerinde okupasyonel denge önemlidir ayrıca üniversite öğrencilerinin bu konuda eğitilmesi gerekmektedir. Okupasyonel denge, yaşam kalitesini etkiler. Örneklem büyüklüğünün daha geniş tutularak incelendiği ayrıntılı ileri çalışmaların planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencileri, Okupasyonel Denge, Yaşam Kalitesi

Investigation of the Relationship Between Quality of Life and Role-Activity Balance of University Student

Abstract

This is a descriptive and cross-sectional study examining the relationship between university students' role-activity balance (occupational balance) and quality of life. Our research group consists of 35 University students who receive formal education in the 2020-2021 academic year. research data were obtained with Demographic Information Form, Role Activity Balance Questionnaire (ARDA), University Quality of Life Scale (ULQ). The data obtained in the research were analyzed using the SPSS 25.0 program. While evaluating the data, descriptive statistical methods (number, percentage, mean, standard deviation) were used. It is seen that the average age of the university students included in the study is 77.1% female and 22.9% male. When we examine the evaluation of the university quality of life of the participants, it is seen that 25.7% of them are low, 71.4% are medium, 2.9% are high. The

mean score of the Role-Activity Balance Questionnaire used in our study was 31.80±9.39, and the mean score of the University Quality of Life Scale was 117.17±21.41. Correlation analysis was performed to determine the relationship between the scales used in the study. as a result of the analysis; A statistically significant positive correlation was found between University Quality of Life Scale scores and Role Activity Balance Questionnaire scores (r:0.364; p<0.05). As the University Quality of Life Scale scores increase, the Role Activity Balance Questionnaire scores also increase. It is known that the balance between the readings supports the health and well-being of the person. Opational balance is important in university students, and university students should be educated on this subject. Ocupational balance affects quality of life. It is recommended to plan detailed further studies in which the sample size is larger and examined.

Keywords: University Students, Ocupatinal Balance, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No = 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Vejetaryen Beslenmesi ve Ortoreksiya Nervoza İlişkisi

Stj. Diyetisyen Esra Madanoğlu[1] , Dr. Öğretim Üyesi Sedat Arslan[1]
[1]Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

**Corresponding author: esra madanoğlu*

Özet

Sağlıklı bir hayat sürme isteği sağlıklı beslenme alışkanlığının kazanılması ve sürdürülmesine bağlıdır fakat sağlıklı beslenme takıntılığı hem sağlıklarının üzerinde hem sosyal hayatlarında olumsuzluklar doğurabilmektedir. Vejetaryen beslenmenin sağlığa olumlu etkilerini gösteren çalışmalar mevcut iken uzun vadede besin öğeleri açısından yetersizliklere sebep olduğu da bilinmektedir. Vejetaryen diyet uygulayan bireylerin etik, ekonomik, dini sebepler ve sağlıklı olma isteği gibi nedenlerle vejetaryenliği tercih ettiklerini belirtmişlerdir. Sağlıklı olma isteğinin kişinin tüm sosyal yaşamına entegre olması sonucu kontrolsüz diyetler, yasaklı besinler gibi sınırlandırmalar ile yemek yeme davranış bozukluklarına neden olabilmektedir. Sağlıklı beslenme arzusu olarak ortak bir noktada buluşan vejetaryen beslenmesi ve Ortoreksiya Nervoza'nın ilişkisini inceleyen araştırmalar bu derlemede toplanmıştır. Vejetaryen beslenmenin besin öğesi içeriği bakımından değerlendirildiğinde yalnızca bitkisel kaynaklı proteinli diyetler oluşması nedeni ile esansiyel amino asit içeriğinin yetersiz olduğu görülmüştür. Vegan diyetlerin ise kalsiyum, demir, çinko gibi minerallerin emilimlerinde olumsuz etki yarattıkları görülmüştür. Vejetaryen beslenmenin kanser, kalp ve damar hastalıkları, diyabet, obezite, hipertansiyon gibi kronik hastalıklara yakalanma riskini düşürdüğü yapılan çalışmalarda görülmüştür. Vejetaryen beslenmede oluşabilecek yetersiz alımlar, doğru ve dengeli bir diyet programı ve özellikle hayvansal kaynaklı alınan vitamin ve minerallerin takviye edilmesi ile ortadan kaldırılabileceği belirtilmiştir. Vejetaryen bireylerde Ortoreksiya Nervoza davranış şekillerinin görülme olasılıkları üzerine yapılmış çalışmalarda et tüketen bireylere göre vejetaryen veya vegan bireylerin Ortoreksiya Nervoza belirtileri gösterdikleri saptanmıştır aynı zamanda bu kişilerin Ortoreksiya Nervoza davranış şekilleri sadece sağlıklı olma isteğinden doğduğu belirtilerek bireylerin saplantılı davranışlarının istek ve inançlarına göre azaltılabileceği belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Diyet, Sağlık, Ortoreksiya Nervoza, Vejetaryen.

The Relatıonshıp of Vegetarıan Nutrıtıon and Orthorexıa Nervosa

Abstract

The willingness to live a healthy life depends on the well-being of the healthy eating habit, but the obsession with healthy nutrition can also cause immortality in their health and their social lives. Studies showing positive health effects of vegetarian nutrition are also known to have caused inadequate nutrients in the long term. They stated that individuals who apply vegetarian diets prefer vegetarianism for ethical, economic, and religious reasons and a desire to be healthy. Eating can cause behavioral disorders with uncontrolled diets, and restrictions such as forbidden foods, as the desire to be healthy,

is integrated into the whole of the person's social life. Research on vegetarian nutrition and orthorexia nervosa's relationship, which is at a common point as a desire for healthy nutrition, has been collected in this compilation. When assessed in terms of the nutrient content of vegetative nutrition, it was found that the content of essential amino acids was inadequate because only herbal-induced protein diets were formed. Vegan diets have been found to harm the absorption of minerals such as calcium, iron, and zinc. Vegetarian nutrition has been seen in studies that reduce the risk of chronic diseases such as diabetes, obesity, and hypertension. It has been stated that inadequate intake of vegetarian nutrition may be eliminated by a proper and balanced diet program and, in particular, the supplement of vitamins and minerals from animal origin. In studies on the possibilities of orthorexia nervosa behavior in vegetarian individuals, vegetarian or vegan individuals have shown signs of Orthorexia nervosa, according to individuals who consume meat at the same time, it is stated that the behavior of these individuals to Orthorexia nervosa is only born of the desire to be healthy and that the obsessive behavior of individuals can be reduced according to their wishes and beliefs.

Keywords: Nutrition, Diet, Health, Orthorexia Nervosa, Vegetarian.

Presentation ID / Sunum No = 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7216-7959

Veteran Sporcularda Kardiyovasküler Fonksiyon

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Kızılay[1]
[1]*İnönü Üniversitesi*

Özet

Düzenli egzersiz alışkanlığı olan veya sporu meslek olarak yapan 50 yaşın üstünde olan kişiler veteran sporcu olarak değerlendirilmektedir. Uzun süreli ve düzenli endurans tipi egzersiz veya spora katılım kişinin özellikle kardiyovasküler sisteminde; kardiyak fonksiyon ve morfoloji ile ilişkili bir takım olağan adaptasyonlar gelişir. Bu olağan adaptasyonlar, sporcu ilerleyen yaşı nedeniyle aynı tempoyla spora devam etmediği veya sporu bıraktığında birtakım EKG ve fonksiyonel kardiyak değişiklikler olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle güncel veriler, dayanıklılık eğitimi almış sporcularda, ağırlıklı olarak kıdemli sporcularda meydana gelen, supraventriküler, kompleks ventriküler ve derin bradiaritmi prevalansının arttığını belgelemiştir. Günümüzde düzenli sporun sağlık yararlarının daha iyi anlaşılmış olması, spora katılan popülasyonda ve ileriki yıllarda veteran sporcu popülasyonunda da artışı beraberinde getirecektir. Farklı spor branşlarında çoğunlukla endurans gerektiren branşlarla uğraşan sporcularda kalpte daha geniş ventriküler boşluk, daha geniş ventriküler septum ve hipertrofik miyokard gibi karakteristik morfolojik değişiklikler meydana geldiği bilinmektedir. Koşma, yüzme, bisiklet gibi izotonik hareket karakterine sahip branşlarda eksantrik kardiyak hipertrofi denen daha çok ventriküler çap artışına yol açan değişiklikler, izometrik güç gerektiren halter, güreş gibi branşlarla uğraşan sporcularda ise miyokard ve septum hipertrofisi gibi konsantrik hipertrofi olarak adlandırılan değişiklikler meydana gelmektedir. Bu değişiklikler sporcunun ilerleyen yaşlarda sporu bırakması halinde olumsuz etkilere yol açabilmektedir. Bu olumsuz etkiler yeterince iyi dökümante edilmemiştir. Bu nedenle bu çalışma veteran sporcularda spor hayatları boyunca meydana gelmiş olan olağan adaptasyonların olumsuz etkilere yol açma ihtimaline dikkat çekmek ve bu konuda daha fazla çalışma yapılması noktasında farkındalık yaratmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Veteran Sporcu, Kardiyovasküler Fonksiyon, Spor

Cardiovascular Function in Veteran Athletes

Abstract

Persons over the age of 50 who have regular exercise habits or who do sports as a profession are considered veteran athletes. Long-term and regular endurance-type exercise or participation in sports, causes a number of usual adaptations associated with cardiac function and morphology especially in the cardiovascular system of the person. These usual adaptations appear as some ECG and functional cardiac changes when the athlete does not continue the sport at the same pace or quits the sport due to his advancing age. In particular, recent data have documented an increased prevalence of supraventricular, complex ventricular, and deep bradyarrhythmias in endurance-trained athletes, predominantly in veteran athletes. The fact that the health benefits of regular sports are better understood today will lead to an increase in the population participating in sports and in the veteran athlete population in the following years. It is known that characteristic morphological changes occur in the

heart, such as wider ventricular space, wider ventricular septum and hypertrophic myocardium in athletes who mostly deal with branches that require endurance in different sports branches. While there are changes that cause more ventricular diameter increase, called 'eccentric cardiac hypertrophy', in branches with isotonic movement characteristics such as running, swimming, and cycling; Changes called 'concentric hypertrophy', such as myocardial and septal hypertrophy, occur in athletes engaged in branches such as weightlifting and wrestling that require isometric strength. These changes can lead to negative effects if the athlete quits sports at later ages. These adverse effects are not well documented. For this reason, this study aims to draw attention to the possibility that the usual adaptations that occur during their sports life in veteran athletes may cause negative effects and to raise awareness in terms of further studies on this issue.

Keywords: Veteran Athlete, Cardiovasculary Function, Sport

Presentation ID / Sunum No = 353

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7931-9318

Yüksek Şiddetli İnterval Antrenmanların Şiddeti İle Yükü Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Hakan Karabıyık[1]
[1]*Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi*

Özet

Giriş: Yüksek şiddetli interval antrenmanları sporun hem sağlık hem performans boyutunda günümüzde oldukça popüler bir yöntem olarak kullanılmaktadır. Bu yöntem yüklenme ve dinleme süreleri, yüklenme şiddetlerine göre tekrarlı sprint, sprint interval, uzun interval, kısa interval olarak genelde dört başlıkta ele alınmaktadır. Bu antrenmanların özellikle "şiddeti" çeşitli değişkenlerle kontrol edilmelidir. Algılanan zorluk derecesi yöntemi literatürde şiddetin kontrolünde sıklıkla kullanılan yöntemler arasındadır. Antrenmanların sporcular üzerine yarattığı toplam etkinin belirlenmesinde yük takibi önemli bir yer kaplamaktadır. Bu açıdan çalışmanın amacı dört farklı yüksek şiddetli interval antrenman yöntemlerinden elde edilen şiddet değerleri ile yük değerleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Metod: Çalışmaya fiziksel olarak aktif yedi erkek (yaş; 26.00 ± 7.19 yıl, boy uzunluğu; 174.43 ± 11.89 cm; vücut ağırlığı; 70.36 ± 15.18 kg) gönüllü olarak katılmıştır. İlk uygulama gününde tüm katılımcılar boy uzunluğu ve vücut ağırlığı ölçümlerinden sonra antrenmana katılmışlardır. Çalışmada randomize, karşıt dengeli, çapraz-döngülü çalışma dizaynı uygulanmıştır. Uygulamalar herbir katılımcı için aralarında en az 48 saat olmak koşuluyla dört günde tamamlanmıştır. Antrenmanların tamamı Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinin futbol sahasında gerçekleştirilmiştir. Standart bir ısınmanın ardından tekrarlı sprint, sprint interval, kısa interval, uzun interval antrenman yöntemlerinden biri uygulanmıştır. Antrenman yöntemlerinin her tekrarından sonra algılanan zorluk derecesi modifiye borg skalası ile kaydedilmiştir. Antrenman yükünü belirlemek için antrenman bitiminden 15dakika sonra foster yöntemi ile antrenman yükü belirlenmiştir. Bulgular: Elde edilen bulgulara göre antrenmandan elde edilen şiddet ile yük arasında bir ilişki bulunamamıştır (tekrarlı sprint, p=0.74; r= -0,16; sprint interval, p=0.91; r= -0,05; kısa interval, p=0.36; r=-0,41; uzun interval, p=0.71; r= 0,15). Sonuç: Yapılan çalışmanın bulgularına göre yüksek şiddetli interval antrenmanlarından elde edilen şiddet ve yük değerleri arasında bir ilişki bulunamamıştır. Bu tip antrenmanlar için şiddet ve yük değerleri ayrı ayrı kontrol edilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnterval Antrenman, Antrenman Yükü, Algısal Zorluk Derecesi, Akut Antrenman

Investıgatıon of the Relatıonshıp Between the Intensıty and the Load of Hıgh-Intensıty Interval Traınıngs

Abstract

Introduction: HIT is used today as a very popular method in both health and performance aspects of sports. This method is generally divided into four categories; repeated sprint, sprint interval, long interval and short interval. Especially the "intensity" of these workouts should be controlled by various variables. The rate of perceived exertion method is among the methods frequently used in the control of violence in the literature. Load monitoring occupies an important place in determining the total effect

of training on athletes. In this respect, the aim of the study is to examine the relationship between the intensity values and the load values obtained from four HIT methods. Method: Seven physically active men (age; 26.00 ± 7.19 years, height; 174.43 ± 11.89 cm; body weight; 70.36 ± 15.18 kg) voluntarily participated in the study. On the first application day, all participants participated in the training after height and body weight measurements. A randomized, counterbalanced, cross-over study design was used in the study.. After a standard warm-up, one of the four training methods was applied. The rate of perceived exertion after each repetition of the training methods was recorded with the modified borg scale. In order to determine the training load, the training load was determined with the foster method 15 minutes after the end of the training. Results: According to the findings, no relationship was found between the intensity and the load obtained from the training (repetitive sprint, p=0.74; r= -0.16; sprint interval, p=0.91; r= -0.05; short interval, p= 0.36; r=-0.41; long interval, p=0.71; r= 0.15). Conclusion: According to the findings of the study, no relationship was found between the intensity and load values obtained from HIT. It was concluded that the intensity and load values should be controlled separately for this type of training.

Keywords: Interval Training, Training Load, Perceptual Difficulty, Acute Training

Presentation ID / Sunum No = 77

Poster Sunum

ORCID ID:

Sağlık Hizmetlerinde Kalite ve Çalışan Motivasyonu: Kocaeli İli Gebze İlçesinde Bir Araştırma

Araştırmacı Ebru Öktem[1]
[1]*Nişantaşı Üniversitesi*

Özet

Bu çalışmanın amacı, sağlıkta kalite standartlarının, sağlık çalışanlarının motivasyonu üzerine etkisini belirlemektir. Bu amaçla, kolayda örnekleme yöntemi kullanılarak ve gönüllü olarak anketi yanıtlamayı kabul eden 323 sağlık çalışanına anket uygulanarak veriler toplanmıştır. Araştırma verilerini toplamak için kalite algısı ölçeği ve motivasyon ölçeği kullanılmıştır. Verileri analiz etmek için geçerlik ve güvenirlik analizi gerçekleştirilmiş, açıklayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi ile anket ölçekleri Yapısal Eşitlik Modeli çerçevesinde test edilmiştir. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde SPSS 25.0 ve AMOS 24.0 istatistik programları kullanılmıştır. Belirlenen örneklemden anket yöntemi ile elde edilen verilerin analizi için SPSS 24.0 for Windows Paket Programı kullanılarak sosyo-demografik veriler analiz edilecektir. Ardından araştırmada kullanılan ölçeklerin güvenilirlik analizleri yapılarak ölçeklerin her birine faktör analizi uygulanacaktır. Ölçeklerin her bir alt boyutunun güvenilirliğine bakıldıktan sonra verilerin normal dağılıp dağılmadığı kontrol edilip, demografik yapılarına göre kullanılan ölçeklerin tek yönlü varyans analizi ve t-testi uygulaması yapılacak ve korelasyon analizi gerçekleştirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Kalite Standartları, Motivasyon, Sağlık Çalışanları

Presentation ID / Sunum No = 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Periprostetik Tibia Kırıklarında Konservatif ve Cerrahi Tedavilerin Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Gökhan Karademir[1] , Prof.Dr. Mehmet Aşık[2]
[1]Acıbadem MAA Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji ABD
[2]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji ABD

**Corresponding author: Gökhan karademir*

Özet

Amaç: Bu çalışmada periprostetik tibia kırığı olan hastalara uygulanan konservatif ve cerrahi tedavilerin sonuçlarının fonksiyonel ve radyolojik açıdan incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: İstanbul Tıp Fakültesi'nde; Şubat 1992- Mayıs 2016 tarihleri arasında tibia periprostetik kırık tanısı ile konservatif (alçı, breys)(n=6) veya cerrahi (plak,vida,elastik çivi, artroplasti)(n=4) olarak tedavi edilen 10 hasta (7 Kadın/3 Erkek)çalışmaya dahil edildi. Hastaların ortalama takip süresi 57,67(aralık: 6,96-120) ay idi. Yaş ortalamaları konservatif tedavi (K) grubunda 73,83(aralık: 66-87) yıl, cerrahi (C) grubunda 60.75(aralık: 35-82) yıl idi. Her iki gruptaki tedavi sonuçları fonksiyonel skorlar, dizilim, kaynama süresi, komplikasyonlar yönünden incelendi. Değerlendirmede tedavi öncesi ve son kontrol klinik muayene kayıtları ve diz iki yönlü x-ray grafilerden faydalanıldı. Veriler %95 güven aralığında Student's t-testi ile karşılaştırıldı. Bulgular: 2 hastada Felix tip 1, 4 hastada Felix tip 2, 4 hastada Felix tip 3 kırık mevcut idi. Hastaların tamamında kaynamanın sağlandığı görüldü. Kaynama süresi K grubunda 3,6(aralık: 3-5) ay iken C grubunda 3,75(aralık: 3-5) ay idi (p=0,61). Knee Society Skoru K grubunda 76.7(aralık: 75-80) iken C grubunda 60 idi (p=0,038). Erken dönemde aMPTA(anatomik medial proksimal tibial açı) değerleri K ve C grupları için sırasıyla 86,18 ± 2,03 ve 88,1 ± 1,62 iken (p=0,154) geç dönemde 82,48 ± 3,63 ve 87,93 ± 1,76 idi (p=0,029). Erken dönemde aPPTA(anatomik posterior proksimal tibial açı) değerleri K ve C grupları için sırasıyla 89,48 ± 6,78 ve 87,25 ± 1,78 iken p=0,544 geç dönemde 90,8 ± 8,26 ve 87,08 ± 1,58 (p=0,408) idi. Elastik çivi ile tedavi edilen 1 hastada kırık kaynadıktan sonra gelişen enfeksiyonun dışında diğer hastalarda komplikasyon görülmedi. Sonuç: Tibia periprostetik kırık gelişen hastalarda her iki yöntem de erken dönemde dizilimin sağlanması, kaynama süresi ve komplikasyonlar yönünden birbirlerine üstünlük göstermemektedir. Cerrahi tedavi elde edilen dizilimin korunması ve fonksiyonel skorlar yönünden konservatif tedaviden daha avantajlı olmakla birlikte her iki yöntem de uygun endikasyonda tibia periprostetik kırıklarının tedavisinde başarılı sonuçlara sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Periprostetik Tibia Kırığı, Konservatif, Cerrahi, Fonksiyonel, Radyoloji, Komplikasyonlar

Outcomes of Conservative and Surgical Treatments in Periprosthetic Tibia Fractures

Abstract

Objective: To evaluate the outcomes of conservative and surgical treatments in patients with periprosthetic tibia fractures(PTF) in terms of functionally and radiologically. Methods: In Istanbul Faculty of Medicine; between February 1992 and May 2016, 10 patients(7 Female/3 Male) were treated

conservatively(cast, brace)(n=6) or surgically(plate, screw, elastic nail, arthroplasty)(n=4) with the diagnosis of PTF were included. Mean follow-up period was 57.67(range: 6.96-120) months. Mean age was 73.83(range: 66-87) years in the conservative treatment(C) group and 60.75(range: 35-82) years in the surgical(S) group. Treatment outcomes in both groups were evaluated in terms of functional scores, alignment, time to union(TTU), and complications. In the evaluation, pre-treatment and last follow-up records were used. Results: Two patients had Felix-type-1, 4 patients had Felix-type-2, 4 patients had Felix-type-3 fractures. Union was achieved in all patients. TTU was 3.6(range: 3-5) months in C group, while it was 3.75(range: 3-5) months in the S group(p=0.61). The Knee Society Score was 76.7(range: 75-80) in C group and it was 60 in S group(p=0.038). In the early period, aMPTA(anatomical medial proximal tibial angle) values were 86.18±2.03 and 88.1±1.62 for C and S groups; respectively(p=0.154), whereas it was 82.48±3.63 and 87.93±1.76 in the last follow-up(p=0.029). In the early period, aPPTA(anatomical posterior proximal tibial angle) values were 89.48±6.78 and 87.25±1.78 for C and S groups; respectively(p=0.544), whereas it was 90.8±8.26 and 87.08±1.58 in the last follow-up(p=0.408). Except for the infection that occurred after the union of the fracture in one patient treated with an elastic nail, no complications were observed in the other patients. Conclusion: In patients with PTF, both methods are not superior to each other in terms of early alignment, union time, and complications. Although S is more advantageous than C in terms of preservation of alignment and functional scores, both methods have favorable outcomes in the treatment of PTF in appropriate indications.

Keywords: Periprosthetic Tibia Fracture, Conservative, Surgery, Functional, Radiology, Complications

Presentation ID / Sunum No = 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7852-2114

Kolorektal Kanser Tarama Farkındalığı ve Tarama Programına Uyum Oranlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Düriye Sıla Karagöz Özen[1]
[1]*Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

ÖZET Amaç: Kolorektal kanser erişkinlerde 4. sıklıkta yer alan ve akciğer ve meme kanserinin ardından 3. sırada mortaliteye neden olan kanser türüdür. Kolorektal kanser tanısının 50 yaş altında da sıklığının artması ve bu yaş grubunda daha ileri evrede tanı alması nedeniyle taramanın daha erken yaş grubunda başlaması ile ilgili yeni görüşler de ortaya çıkmıştır. Bu çalışmanın amacı 40 yaş üstü hastaların kolorektal kanser taramasıyla ilgili bilgi düzeyini ölçmek ve 50 yaş üstü bireylerin tarama oranlarını ortaya koymaktır. Gereç ve Yöntemler: Merkezimize başvuran ve ardışık olarak seçilen 40 yaş üstü 300 hasta çalışmaya dahil edildi. Katılımcılara kolorektal kanser tarama programları ile ilgili farkındalıklarını ve kanser tarama programına uyumlarını değerlendiren sorular soruldu. Anket formu güncel kılavuzlar ve literatür bilgisine dayanarak oluşturuldu ve her katılımcı için yüzyüze görüşülerek doldurudu. 50 yaş üstünde olup tarama yaptırmayan hastalar sosyodemografik özelliklerine ve kolorektal kanser risk faktörlerine göre gruplara ayrılarak analiz edildi. Bulgular: Katılımcıların %64,7'si kolorektal kanser taraması hakkında bilgi sahibi olduğunu ifade ederken 50 yaş ve üzeri katılımcıların sadece %32,4'ünün kolorektal kanser taraması yaptırdığı tespit edildi. Tarama yaptırmayan hastaların büyük çoğunluğunun "Bu tarama programıyla ilgili bilgi sahibi değilim." seçeneğini işaretlediği görüldü. Bu anketi doldurduktan sonra kanser tarama programına girmeyi düşündüğünü belirten katılımcıların oranı %73,7 idi. Sigara içmeyenlerin, kadınların ve evli katılımcıların kolorektal kanser taraması yaptırma oranları diğer gruba göre daha yüksek bulundu (sırasıyla p=0,016, p=0,017 ve p=0,033). Barsak hastalığı özgeçmişi olan kişilerin de olmayanlara göre daha fazla kolorektal kanser taraması yaptırdıkları saptandı (p=0,004). Tartışma ve Sonuç: Bu çalışma kendi merkezimize başvuran 50 yaş üstü bireylerin tarama uyumunun düşük olduğunu göstermektedir. 50 yaş üzeri tüm yetişkinlerin kolorektal kanser tarama programına yönlendirilerek bu konuda teşvik edilmesinin ve 40 yaş üstü bireylerin de kolorektal kanser taramasıyla ilgili en az bir kez bilgilendirilmesinin önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kanser Tarama, Kolon Kanseri, Rektum Kanser

Presentation ID / Sunum No = 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2532-5157

Protez Eklem Enfeksiyonlarında Etkenlerin Dağılımı ve Tedavi Sonrası Durumun Değerlendirilmesi:

Uzman Nesibe Korkmaz[1]

[1]*Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji*

Özet

Giriş: Erken protez enfeksiyonlarında en sık etken gr (-) basil ve S. aeureus iken, gecikmiş enfeksiyonlarda koagülaz negatif stafilokoklar en sık etkendir. Çalışmamız da, protez enfeksiyonu tanısı ile takip ve tedavi edilmiş hastaların etken dağılımlarının ve tedavi yanıtlarının irdelenmesi hedeflendi. Metod: Ocak 2019 ile Aralık 2021 tarihleri arasında protez enfeksiyonu tanısı ile izlenen 70 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri, ek hastalık varlığı, kültürde üreyen mikroorganizmalar, lökosit değeri, C reaktif protein (CRP) değeri ve tedavi yanıtı gibi parametreleri hastane sistemi üzerinden alındı. İlk 3 ay içerisinde gelişen enfeksiyonlar erken, 3-24 ay arası gecikmiş, 24 ay sonrası geç enfeksiyon olarak tanımlanmıştır. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 67.30 ± 1.45 ve 43 (%61.4)'ü kadın, 27 (%38.6)'si erkek cinsiyetti. Kronik hastalık 55 (%78.6)'inde mevcuttu. Erken enfeksiyon ile 21 hasta, gecikmiş ile 17 hasta, geç enfeksiyon ile 40 hasta takip edildi. Hastaların ortalama CRP düzeyi 119 ± 10.8, lökosit değeri 10.243 olarak saptandı. Hastaların 18 (%25)'inde üreme olmazken, 9 (%12) hastada polimikrobiyal üreme saptanmıştır. Saptanan 62 etken arasında en sık %32.2 Enterobactericealar (n:20) daha sonra sırasıyla %17.7 MSSA (n:11), %16.1 Streptococcus spp (n:10), %12.9 Pseudomonas spp. (n:8),%8 Acinetobacter spp. (n:5), %6.45 MRKNS (n:4), %4.8 MRSA (n:3), %1.6 MSKNS (n:1) saptanmıştır. Debritman ve supresyon tedavisi 44 (%62.9)'üne, 25 (%35.7)'ine çift aşamalı revizyon, 1 hastaya da tek aşamalı revizyon cerrahisi uygulanmıştır. Hastaların 49 (%70)'unda tedavi başarılı sonuçlanırken, tedavi reddi ile 1 hasta taburcu edilmiş, 13 (%18)'ü reenfeksiyon ile başvurmuş, 7 (%10) hasta exitus olmuştur. Tartışma: Hastanemizde protez enfeksiyonu sonrası başvuran hastalarda gram negatif etkenlerin daha çok saptandığı görülmüş olup ampirik tedavi başlarken direnç profilinin göz önünde bulundurulması gerektiğini düşünmekteyiz. Protez enfeksiyonu sonrası 7 (%10) hasta exitus ile sonuçlanmış olup bu rakam literatür verilerine göre yüksek bulunmuştur. Tedavi başarısızlığına etki edebilecek faktörlerin irdelenmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Protez Eklem Enfeksiyonları, Mikroorganizma, Tedavi

Presentation ID / Sunum No = 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0846-5908

Sars Cov-2 Pandemisinde Bir Metapnömovirüs Vakası

Uzman Dr. Serap Çetiner[1] , Uzman Dr. Özgür Okuturlar[2]
[1]Özel Muayenehane
[2]Özel Rami Hastanesi

**Corresponding author: Serap Çetiner*

Özet

İnsan metapnömovirüsü (HMPV), 2001 yılında tanımlanmış paramiksovirüs ailesinden bir virüstür. Genelde çocuklarda alt solunum yolu enfeksiyonunun respiratuvar sinsityal virüsünden sonra en yaygın ikinci nedenidir. Erişkinlerde ise daha çok yaşlı populasyonda, immunsupressif hastalarda veya eşlik eden kronik bir hastalığı olanlarda görülür. İnsan metapnövovirüsü basit bir üst solunum yolu enfeksiyonundan, bronşiolit ve astım atağına, ciddi pnömoniden, ensefalit ve akut respiratuvar distress sendromuna kadar varan çeşitli klinik tablolara yol açabilir. Yetişkinlerde viral enfeksiyon durumunda özellikle de COVID-19 pandemisi sırasında klinik ve laboratuvar bulguları benzerlik gösterdiğinden ayırıcı tanıda akılda tutulması gerekir. Bu makale, COVID-19 pandemisi sırasında yüksek ateş, öksürük, hırıltı ve baş ağrısı şikayeti ile muayenehaneye başvuran, 65 yaşında kadın hastada HMPV'nin de ayırıcı tanıya eklenmesine dikkat çekmek amacıyla sunulmuştur. Pandemi sırasında genellikle yetişkinlerde görülen solunum yolu enfeksiyonlarında ayırıcı tanı açısından, çoklu moleküler testler, direkt antijen testleri ile etkeni saptamak önemli hale gelmiştir. Etkene yönelik tanıyla viral ajan belirlendikten sonra, doğru tedavi ile enfeksiyon daha kolay kontrol altına alınabilir ve antibiyotiklerin gereksiz kullanımı da engellenebilir.

Anahtar Kelimeler: İnsan Metapnömovirüs Enfeksiyonu, Akut Solunum Yolu Enfeksiyonları, Geniş Respiratuvar Tarama, COVID-19 Pandemisi

Presentation ID / Sunum No = 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9666-5933

COVID-19 Pandemisinin Aşılanmış 65 Yaş Üstü Bireylerin, Aşılanmaya Bakışına Etkisi

Arş.Gör.Dr. Ali Uğur Ergin[1] , Uzman Dr. Düriye Sıla Karagöz Özen[1]
[1]*Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Ali Uğur Ergin*

Özet

Giriş ve Amaç: Çalışmamızın amacı COVID-19 aşısı yaptıran 65 yaş ve üstü bireylerin aşılanma ile ilgili bilinç düzeyinin değerlendirilmesi ve COVID-19 pandemisinin geriatrik yaş grubunda aşılanmaya bakışı etkileyip etkilemediğinin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma 16.04.2021-16.04.2022 tarihleri arasında Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesinde COVID-19 aşısı olan 65 yaş ve üzeri erişkinlerin aşılama davranışının incelendiği kesitsel tanımlayıcı bir çalışma olarak tasarlanmıştır. Hastanemizde aşılanan katılmaya gönüllü olan 299 kişi dahil edilmiştir. Anket güncel literatür verileri incelenerek ve 65 yaş üstü kişilerin özel aşılama önerileri ile birleştirilerek oluşturulmuştur Çalışmada kullanılan ankette katılımcıların pandemi öncesi ve sonrası kendilerine önerilen aşıları olup olmadıkları, eğer aşı olmadılarsa bunların nedenlerinin neler olduğu, COVID-19 pandemisinin bu yaş grubunda genel aşılanmaya bakışı etkileyip etkilemediği sorgulanmıştır. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen kişilerin yaş ortalaması 72,7 ± 6,6 yıl idi. Çalışmaya katılan kişilerin influenza ve pnömoniye karşı aşılanmaya bakışının değişimi incelendiğinde bundan sonra influenza ve pnömoni aşısı olmayı düşünenlerin sayısı pandemiden önce influenza ve pnömoni aşısı olanların sayısına göre istatistiksel açıdan anlamlı olarak daha fazla idi (sırasıyla $p< 0,001$, $p< 0,001$). 65 yaş ve üstüne önerilen influenza, pnömokok, tetanoz ve zona aşıları için aşı olmama nedenlerinin benzer olarak 'aşı olmam gerektiğini bilmiyordum', 'aşı hakkında yeterli bilgim yok' ve 'doktorum önermedi, önerseydi yaptırırdım' olduğu görüldü. Katılımcıların % 84,3'ünün COVID-19 pandemisi ile beraber erişkin aşılanmaya bakışlarının olumlu yönde etkilendiği tespit edildi. Tartışma ve sonuç: Çalışmamıza katılan kişilerin COVID-19 pandemisinin genel aşılanmaya bakışını olumlu yönde etkilediği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Erişkin Aşılama, İnfluenza, Pnömoni

The Effect of the COVID-19 Pandemıc On the Vaccınatıon of Immunızed Indıvıduals Over 65

Abstract

Introduction and Aim:The aim of our study is to evaluate the level of awareness about vaccination of individuals aged 65 and over who have received the COVID-19 vaccine and to evaluate whether the COVID-19 pandemic has affected the outlook for vaccination in the geriatric age group. Materials and Methods:This study was designed as a cross-sectional descriptive study in which the vaccination behavior of adults aged 65 years and over who received the COVID-19 vaccine at Samsun Education and Research Hospital between 16.04.2021 and 16.04.2022 was examined.299 people who were vaccinated and reached out to our hospital and volunteered to participate in the study were included.The questionnaire was created by studying the current literature data and combining it with special vaccination recommendations of people over 65.The questionnaire used in the study questioned whether

the participants had the vaccines recommended to them before and after the pandemic,what are the reasons for them if they were not vaccinated and whether the COVID-19 pandemic affected the overall vaccination outlook in this age group. Results:Of the persons who participated in the study examined the change of the look to get vaccinated against influenza and pneumonia after that, when the pandemic influenza and pneumonia influenza and pneumonia vaccine before the number of those who, based on the number of the people who receive the vaccine was statistically significantly greater (P<0,001 P<0,001).It was found that 84.3% of the participants' views on adult vaccination were positively affected by the COVID-19 pandemic. Conclusion:The number of those who plan to have these vaccines after this for influenza,pneumococcal,tetanus and shingles vaccines has been found to be statistically significant compared to the number of those who had these vaccines before the pandemic.It has been observed that the COVID-19 pandemic has positively affected the overall vaccination outlook of the people participating in our study.

Keywords: COVID-19, Adult Vaccination, İnfluenza, Pneumonia

Presentation ID / Sunum No = 95

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: ORCID ID: 0000-0002-4232-1000

Pandeminin Karanlıkta Kalan Gerçeği, Kontrolsüz Diyabetik Hastalar

Uzman Derya Üstün Eroğlu[1]
[1]*Yalova Devlet Hastanesi*

Özet

Dünya Sağlık Örgütü 2020 yılı Mart ayında küresel pandemi ilan etmiştir, RNA virüs yapısında olan koronavirüs ailesinden SARS-CoV-2 ajanı hastalık etkeni kabul edilmiştir. Hastalık ile ilgili bilinmezler ve komorbid hastalığı olanlarda olan yüksek ölüm oranları ve uzatılan ilaç raporları ile eczaneden ilaçların temini hastaların sağlık merkezlerine başvuru sıklığını azaltmış olup özellikle tip 2 DM hastalarının kötü kontrollü hastalık seyirleri sonucunu doğurmuştur. Vakamız 2018 yılında diyabet tanısı almış olup oral antidiyabetik tedavi ile düzenli yapmış olup HbA1C 7-8 mg/dl düzeylerinde seyretmiş. Pandeminin başlaması ile ilaç rapor sürelerinin uzatılması ve raporlu ilaçların eczane tarafından verilmesi ile hastamız takip için sağlık kurumuna başvurmamış. Hastamız evde kan şekerlerinin 300 ler civarı seyretmesi ve karın ağrısı idrar yanması şikayeti olması üzerine dahiliye polikliniğine başvurdu. Geliş kan şekeri 335 mg/dl HbA1C:12,85 kreatin:0,78 tam idrar tetkikinde 1 pozitif keton var, crp : 2,24 (0,0-0,5 mg/dL), COVID ilişklili semptom ve pozitif vaka ile yakın tarihli temas öyküsü yoktu, venoz kan gazı ph 7,33 hco3 :19 base:+1 hastanın sistem muayenesinde suprapubik hassasiyet dışında patolojik fizik muayene bulgusu yoktu, hastaya yatış önerildi ancak hastane yatışını kabul etmemesi nedeniyle genel durumunun ayaktan takibe uygun olması nedeniyle bazal bolus insülin tedavisi ve antibiyoterapi başlanarak, evde hidrasyon ile ertesi gün kan gazı ve tit kontrolüne çağrıldı, bir sonraki gün kontrolde titde keton negatif kan gazı ph :7,36 saptandı. Takip ile kan şekerleri regülasyonu sağlandı. Günlük rutin poliklinik muayenlerin çoğunluğunun benzer şekilde olması pandemi ile COVID hastaığının kendisi dışında bireylerin sağlık hizmetlerinden yararlanma sıklığını değiştirerek bireylerin mevcut hastalıkları ile ilişkili komplikasyon ve komorbidite oranlarının artışa neden olduğunu kanısına varılmıştır. Bunun önlenmesi için bireylerin birinci ve ikinci basamak sağlık hizmeti sunucuları tarafından sunulan hizmeti etkin kullanabilmeleri için yeni politikalara ihtiyaç oluduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sars-Co-V2 , Diabetes Mellitus

Presentation ID / Sunum No = 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3778-3554

Sars Cov-19 Enfeksiyonu Sonrası Presente Olan Sarkoidoz Olgu Sunumu

Uzman Özlem Kaplan[1] , Doç.Dr. Eylem Karatay[2]
[1]Özel Liv Vadi Hastanesi
[2]İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi

**Corresponding author: eylem karatay*

Özet

Sarkoidozis etiyolojisi bilinmeyen, kronik inflamatuvar, akciğer tutulumunun ön planda olduğu , multisistemik granülomatöz bir hastalıktır Sarkoidozun insidansı dünya çapında yaygındır. Tipik olarak 3. dekatta pik yapar. Kadınlarda erkeklerden daha sıktır. Tanı için spesifik bir test yoktur. Hastalığın tanısı, klinik ve radyografik bulgular ile birlikte patolojik incelemede tipik granülomların gösterilmesine ve diğer granülomatöz hastalıkların dışlanmasıyla konur.33 yaşında kadın hasta 5 hafta önce başlayan göğüste yanma hissi halsizlik iştahsızlık kuru öksürük ve eklem ağrısı şikayeti ile iç hastalıkları polikliniğine başvurdu.Öyküsünden yaklaşık 4 hafta önce SARS CoV-19 enfeksiyonu geçirdiği öğrenildi. Fizik muayenesi normaldi. Özgeçmişinde özellik bulunmamaktaydı. Sigara ve ilaç kullanımı yoktu. Aile öyküsünde özellik yoktu.Akciğer grafide bilateral dağınık retiküler dansite artışları izlenmesi üzerine hastaya bilgisayarlı toraks tomografi (BT)çekildi. Toraks BT' de Mediastende en büyükleri istasyon 4R'de kısa aksı 8 mm'den büyük olmak üzere lenf nodları saptandı.Hastaya mediastinoskopi yapıldı. Çıkarılan lenf nodlarının patolojik incelemesinde sarkoidozu düşündüren küçük granülamatöz enfeksiyon olarak raporlandı. Laboratuvar testlerinde sedimentasyon 44mm/1saat, serum anti nötrofilik antikor (ANA) ve ANA profili negatif, romatoid faktör (RF) 18,9 IU/L idi.(5-15 IU/L).Tüberküloza yönelik yapılan quantiferon , BACTEC incelemesi ,doku kültürü ve brucella Coombs Wright incemesi negatf saptandı.ACE düzeyi 56 IU/L idi.(5-52IU/L).Tam kan sayımındı kronik hastalık anemisi ile uyumlu idi. Romotoloji konsültasyonu sonucu hasta romotoid artrit tanısı aldı.Steroid tedavisi başlanan hasta takibe alındı. Kontrolde lenf nodlarında belirgin gerileme saptandı. Bu vakada SARS CoV-19 enfekiyonu sonrası tanı alan nadir görülen bir durum olan sarkoidoz vakasını sunduk.

Anahtar Kelimeler: Sars Cov-19;,sarkoidoz;granulamatöz Hastalık

Presentation ID / Sunum No = 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6389-9178

17 Yaşındaki Hastada Sezaryen Sonrası Dissemine Intravasküler Koagülasyon (Dıc)

Uzman Dr. Mustafa Göksu[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü*

**Corresponding author: Mustafa Göksu*

Özet

DIC ya da diğer adıyla tüketim koagülopatisi, prokoagülanların damar içi sistemde tüketilmesiyle başlayan ve maternal morbidite ve mortalite riskini önemli ölçüde arttıran bir durumdur. Doğal hemostaz bozulur ve sistemik intravasküler aktivasyon oluşur. Gebelikte DIC görülme oranı %0.03-0.35 civarındadır. Plasenta dekolmanı, missed abortlar, preeklampsi, obstetrik hemorajiler, sepsis, amnion sıvı embolisi gibi sebepler DIC'e yol açabilmektedir. Küçük travma alanlarındaki aşırı kanamalar ve hemogram, koagülasyon, fibrin yıkım ürünleri testlerindeki bozulmalar bu koagülopati için öngörü sağlar. Bu bildiride; başka bir merkezde sezaryen olup sonrasında DIC tablosunda kliniğimize getirilen 17 yaşındaki bir hastadaki olgu sunuldu. DIC tablosunda mümkün olan en kısa zamanda gerekli kan ürünleri transfüzyonlarının yapılması ve varsa kanama odağının durdurulmasının önemini göstermek amaçlandı. Hastadaki mevcut tablonun yönetiminde relaparotomi gerekti. Sonuç olarak ikinci bir operasyonla kanama kontrolünün sağlanmasının ve prokoagülanların hızlı replasmanının DIC tablosunda morbidite ve mortaliteyi azalttığı gösterildi.

Anahtar Kelimeler: Koagülopati, Hemostaz, Obstetrik, Hemoraji, Relaparotomi

Disseminated Intravascular Coagulation (Dıc) After Cesarean Section in a 17-Year-Old Patient

Abstract

DIC, also known as consumptive coagulopathy, is a condition that starts with the consumption of procoagulants in the intravenous system and increases the risk of maternal morbidity and mortality significantly. Natural hemostasis is impaired and systemic intravascular activation occurs. The incidence of DIC during pregnancy is between 0.03-0.35%. Causes such as ablatio placentae, missed abortions, preeclampsia, obstetric hemorrhages, sepsis, amniotic fluid embolism can lead to DIC. Excessive bleeding in small trauma areas and disruptions in complete blood count, coagulation, and fibrin degradation products tests provide predictions for this coagulopathy. In this report; we present a case of a 17-year-old patient who had a cesarean section in another center and was later brought to our clinic with DIC. In the case of DIC, it was aimed to show the importance of transfusion of necessary blood products as soon as possible and stopping the bleeding foci, if any. Relaparotomy was required in the management of the patient's current condition. As a result, it has been shown that providing bleeding control with a second operation and rapid replacement of procoagulants reduces morbidity and mortality in DIC.

Keywords: Coagulopathy, Hemostasis, Obstetrics, Hemorrhage, Relaparotomy

Presentation ID / Sunum No = 269

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7507-2290

1q21.1 Delesyon Sendromu ve Tedaviye Dirençli Şizofreni

Uzman Dr. Yağmur Sever Fidan[1]
[1]*Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi*

Özet

Giriş:Şizofreni genetiği araştırmalara konu olmuştur.Farklı fenotip özellikleri ve malformasyonların görüldüğü 1q21.1 delesyon sendromu da farklı çalışmalarda şizofreniyle %14-20 beraberlik gösterebilen bir sendrom olup, şizofreni vakalarında da %8 oranında bu delesyona rastlanılabildiği büyük örneklemli bir meta analiz sonucunda gösterilmiştir.Tedaviye dirençli şizofreni (TDŞ) terimi,en az iki antipsikotiğe yeterli doz ve süre boyunca yanıt vermeyen hasta grubunu tanımlamak için kullanılmaktadır. Şizofreni vakalarının üçte birinin kliniğe TDŞ olarak yansıdığı bilinmektedir.Olgu:33 yaşında kadın,bekar,üniversite mezunu,4 kardeşin 4.sü ve ailesiyle birlikte yaşayan hasta tedavi reddi, hostil tutum,paranoid-persekütif hezeyan, kendi kendine konuşma,uyku miktarında azalma, dezorganize davranışlar gibi şikayetlerle getirildi.Hastanın yatışında, organik ekartasyon için yapılan MRG ve EEG tetkikleri olağan sonuçlandı. Hikayesinde 6 yıldır bilinen şizofreni tanısı olduğu, ayaktan takiplerinde Aripiprazol ile kısmi remisyon halinde olduğu, daha önce yatışının olmadığı, 2 sene önce doktoruna karşı persekütif sanrılar geliştiren hastanın oral tedavi reddi olduğu öğrenildi.Yatışından itibaren Haloperidol 20 mg/gün ve Biperiden 10 mg/gün IM enjeksiyon tedavisi başlandı.Bir hafta sonra oral tedaviyi kabul eden hastada Risperidon 8 mg/gün ve Biperiden 4 mg/gün tedavisi planlandı. Psikotik belirtilerin devam etmesi üzerine Aripiprazol'e geçiş planlandı,tedricen arttırılarak 30 mg/gün'e kadar artırılan hastada 3 hafta boyunca izlemlerinde yanıt alınamadı.TDŞ olarak değerlendirilen hastanın tedavisine Klozapin ile devam edilmesine karar verildi, 25 mg/gün başlanarak tedrici artırılan hastada 200 mg/gün dozuna çıkıldıktan sonra özbakımı düzelen, PANSS skorları düşen, sosyal katılımı artan hastanın klozapin dozu sabitlendi.Aileyle yapılan görüşmelerde yeğenlerinde iki hastada nörogelişimsel bozukluk,bir hastada organik olmayan psikotik bozukluk olduğu ve ailenin Tıbbi Genetik bölümü tarafından takip edildiği,1q21.1 delesyon sendromu olduğu öğrenildi. Fenotip özelliklerinin 1q21.1 delesyon sendromuna benzemesi üzerine Tıbbi Genetik bölümüne konsülte edilen hastaya moleküler karyotipleme yapıldı ve karyotiplemede 1q21.1 delesyon sendromuyla uyumlu bulundu.Tartışma:TDŞ'de genomik anomaliler daha fazla çalışılmalı,kalıtımsal incelenmeyle prospektif araştırmalar yürütülmelidir.Yatkınlık genlerinin tanımlanması veya etkilenen moleküler yolların keşfedilmesi ile mekanizma temelli tedavilere ulaşılabilir.1q21.1 delesyon sendromu olan bu vaka TDŞ olarak değerlendirilmiş ve literatüre uygun olarak klozapin başlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Delesyon Sendromu, Tedaviye Dirençli Şizofreni

Presentation ID / Sunum No = 214

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9419-5993

A Practical Method for the Assessment of the Wound Surface Area: Point-Counting Method

Dr. Öğretim Üyesi Murat Gölpınar[1]
[1]*Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı*

Özet

Introduction: Wound area measurement is fundamental for monitoring the wound healing process and evaluating treatment efficacy. The aim of this study was to describe a practical, unbiased, and rapid technique for assessing wound surface area. Material and Method: In the point-counting method, transparent papers are placed on the wound and the boundaries of the wound are delineated with a permanent pen. After that, a transparent point-counting grid that has points (+) is randomly placed on the wound projection area. Every point in the grid represents a unit area. The total surface area of the wound is calculated by multiplying the representative area of a point on the grid by the total number of points counted for the wound. Results: The point counting method is based on multiplying the total number of the points by the area represented per point in the grid. In this method, an appropriate scale choice can be made according to the size of the wound by the investigator. Measurement sensitivity increases if the scales of the grids decrease, but it causes an increase in the measurement process. The point counting approach could represent a simple, unbiased, and inexpensive technique to evaluate the wound surface area. Conclusion: The method described in this study could represent a practical, rapid, and unbiased approach as point counting is carried out within a couple of minutes per wound area. The point counting method may be an accurate, rapid, and practical approach for measuring the wound surface area.

Anahtar Kelimeler: Wound Area, Wound Measurement, Point-Counting

Presentation ID / Sunum No = 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7952-4223

Acil Servise Ayak ve Ayak Bilek Travmasıyla Gelen Hastalarda Os Trigonum Görülme Sıklığı

Uzman Dr. Servet İğrek[1]
[1]*Diyarbakır Selahaddin Eyyubi Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Os trigonum, talusun lateral çıkıntısının arkasında üçgen veya oval, genellikle tek parçalı, düzgün konturlu görülen aksesuar bir kemiktir. Talus posterolateralinde 7-13 yaşlarında sekonder kemikleşme merkezi oluşmakta ve genellikle 1 yıl içerisinde birleşmektedir. Sekonder kemikleşme merkezi, talus ile sinkondroz yoluyla birleşmezse os trigonum oluşmaktadır. Os trigonum genellikle asemptomatik olup, zorlu plantar fleksiyon gerektiren sportif aktivitelerde bulunanlarda, tibianın posterior malleolu ve tuber kalkaneus arasında sıkışarak, ayak bileğinin posteriorunda ağrı meydana getirebilir. Çalışmamızın amacı hastanemiz acil servisine ayak ve ayak bilek travması sebebiyle başvuran hastaların çekilen grafileri üzerinden toplumda os trigonum görülme sıklığını araştırmaktır. Materyal ve Metod: 2017 ve 2022 yılları arasında ikinci basamak devlet hastanesi acil servisine ayak veya ayak bilek travması sebebiyle başvurmuş 18 yaş ve üzeri hastaların çekilen ayak bilek grafileri retrospektif olarak taranmıştır. Os trigonum varlığı açısından mevcut grafiler değerlendirilmiştir. İlgili bölgede akut veya eski kırığa ait olabilecek grafiler çalışma dışı bırakılmıştır. Bulgular: Toplam 2780 hasta (3215 ayak bileği) çalışmaya dahil edilmiştir. 889 (% 32) hastada os trigonum tespit edilmiştir. Os trigonum tespit edilen hastarın % 63'ü (560) kadın % 37'si (329) erkektir. Sonuç: Os trigonum toplumda oldukça sık görülmektedir. Posterior ayak bilek ağrısı ile kliniğe gelen hastalarda os trigonum saptandığında detaylı muayene yapılıp ağrı kaynağından emin olunmadan os trigonum varlığına yönelik başta cerrahi yöntemler olmak üzere uygulanabilecek fazla ve gereksiz tedavilerden kaçınılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ayak Bilek, Os Trigonum, Talus

Presentation ID / Sunum No = 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0125-7660

Acil Servise Baş Ağrısı Nedeniyle Başvuran Hastalarda Görüntüleme Tercihleri

Dr. Cem Bölük[1]
[1]*Şanlıurfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç Baş ağrısı, ülkemizde acil servis başvurularının önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Günlük hasta başvurusunun yüksek olduğu merkezlerde, anamnez ve fizik muayene için yeterli süre ayrılamamakta ve görüntüleme yöntemlerine sıklıkla başvurulmaktadır. Bu çalışmada acil servise baş ağrısı ile başvuran hastalarda görüntüleme sıklığı ve görüntüleme yöntemi tercihleri incelenmiştir. Materyal ve Metot Acil servise 3 aylık periyotta baş ağrısı şikâyeti ile başvuran tüm hastalar çalışmaya dâhil edildi. Hastaların cinsiyet ve yaşları kaydedildi. Triaj sonrası yeşil, sarı ve kırmızı alandan hangisinde muayene edildiği kaydedildi. Ambulans ile getirilip getirilmediği not edildi. Görüntüleme yapılıp yapılmadığı, yapıldıysa görüntüleme yöntemlerinden hangilerinin tercih edildiği incelendi. Bulgular Acil servise, 3 ay içerisinde 3158 hastanın baş ağrısı şikâyeti ile başvurduğu tespit edildi. Bunlardan 1307'si (%41,4) erkek, 1851'i (%58,6) kadındı. Hastaların yaş ortalaması 38,9±19,4 idi. Çocuk hasta oranı %17 idi. Hastaların %52,5'i yeşil alanda, %27,9'u sarı alanda, %3,5'i kırmızı alanda değerlendirilmişti, %16,1'i ise çocuk acil polikliniğinde muayene edilmişti. 286 kişinin 3 ay içinde birden fazla başvurusu bulunmaktaydı. Hastaların %2,8'i ambulans ile getirilmişti. Görüntüleme yapılan hastaların oranı %42,4 iken görüntüleme yapılan hastalar arasında kontrastsız kranial BT %95 oranında tercih edilmiş, kranial MR %15,8, MR anjiyografi %1,3, MR venografi ise %2,1'inde tercih edilmişti. Sonuç Çalışmanın sonuçları, acil servise baş ağrısı ile başvuran hastaların yaklaşık olarak yarısına görüntüleme yapılmakta olduğunu ve görüntüleme yöntemlerinden en çok kranial BT'nin tercih edildiğini göstermiştir. 3 ay içinde tekrarlayan başvurusu olan hastalarda da kranial BT'nin tekrar edildiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Baş Ağrısı, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Bilgisayarlı Tomografi

Presentation ID / Sunum No = 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0870-1050

Acil Servise Başvuran İlaç Alımı İle İntihar Girişimlerinin Değerlendirilmesi ve Sonlanımları

Uzman Dr. Savaş Sezik[1]
[1]*Ödemiş Devlet Hastanesi*

Özet

İntihar girişimi yöntemlerinde ilk sırada ilaç veya toksik madde alımı yer almaktadır. Çalışmada, acil servise ilaç içerikli intihar girişimi nedeniyle başvuran olguların, acil serviste kalma süreleri ve acil servis sonlanım ilişkisinin değerlendirmesi amaçlandı. İlçe Devlet Hastanesi Acil Servisi'ne 01.01.2020-31.12.2021 tarihleri arasında başvuran 312,768 hasta dosyası değerlendirilerek ilaç içerikli intihar girişimi nedeniyle başvuran olguların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya dahil edilen 329 olgunun 201'i (%61,1) erkek, 128'i (%38,9) kadın olup yaş ortalaması ise 34,6± 11,6 idi. Acil servis kalma süresi ortalama 2,4 ± 2,7 saat olarak belirlendi. Tek ilaç ile intihar girişimi en yüksek (104, %31,6); ilaç ve kendine zarar verme en düşük oranda (8, %2,4) bulundu. Acil servis sonlanım yüzdeleri; tedavi reddi (43,8), servis yatış (33,7), taburcu (10,3), yoğun bakım yatış (7,9), sevk (4,3) olarak sıralandı. Erkeklerde ikiden fazla ilaç ve bilinmeyen ilaç alımı; kadınlarda tek ve iki ilaç alımının ilaç içerikli intihar başvuruları arasında anlamlı ilişki belirlendi ($p<0,001$). Acil serviste kalım süresinin ilaç ve ilaç dışı toksik madde alımı (6,3 saat) ile sevk sonlanımı (4,1 saat) durumunda yüksek olduğu tespit edildi. Tedavi reddi ile erkek olgular ve 18-30 yaş arasındaki olgular arasında anlamlı ilişki bulundu ($p<0,001$). İlaç ve ilaç dışı toksik maddelere kolay ve hızlı ulaşılabilmesi de gözönünde bulundurularak özellikle genç erişkin dönemlerde intihar düşüncesi ve riski olan olgularda ilaçların daha dikkatli reçete edilmesi gözönünde bulundurulmalıdır. Ayrıca özellikle bu yaş grubunun tedavisinde tedavi reddinin de yaygın olabileceği gözardı edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, İntihar Girişimi, İlaç, İntihar Davranışı

Evaluation of Admissions to the Emergency Department Related to Suicide With Drugs and Outcomes

Abstract

Drug or toxic substance intake is the first in suicide attempt methods. This study aims to evaluate the relationship between the duration of stay in the emergency service (ES) and the outcome of the ES in cases who applied emergency department due to a drug-related suicide attempt. 312.768 patients who applied to the District State Hospital ES between 01.01.2020-31.12.2021 were evaluated, and the files of 329 cases who applied due to drug-related suicide attempt were retrospectively analyzed. 201 (61.1%) were male and 128 (38.9%) were female, with a mean age of 34.6±11.6 years. The mean duration of stay in the ES was determined as 2.4±2.7 hours. Suicide attempt with a single drug was the highest (104,31.6%); drugs and self-harm were the lowest (8,2.4%). ES outcome percentages; treatment rejection (43.8), admission (33.7), discharge (10.3), intensive care admission (7.9), referral (4.3). Intake of more than two drugs and unknown drugs in men and intake of one and two drugs in women between and their suicide was determined a significant relationship ($p<0.001$). It was determined that the duration

of stay in the ED was high in case of drug and non-drug toxic substance intake (6.3 hours) and referral outcome (4.1 hours). A significant correlation was found between treatment refusal and male subjects and subjects aged 18-30 years ($p<0.001$). Considering the easy and fast access to drug and non-drug toxic substances, more careful prescribing of drugs should be considered in cases with suicidal ideation and risk, especially in young adults. Also, it should not be ignored that treatment rejection may be common especially in the treatment of this age group.

Keywords: Emergency Service, Suicide Attempt, Drug, Suicidal Behavior

Presentation ID / Sunum No = 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Acil Serviste Endotrakeal Entübasyonda, Tüp Yerinin Doğrulanmasında Yatakbaşı Ultrasonografi Kullanımının Rolü

Uzman Dr. Caner Sağlam[1] , Prof.Dr. Erden Erol Ünlüer[1] , Doç.Dr. Arif Karagöz[2]
[1]Bozyaka Eğitim ve Araştırma hastanesi
[2]İzmir Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Caner Sağlam*

Özet

Bu çalışmada acil serviste endotrakeal entübasyon uygulanan hastalarda transtrakeal USG ve USG de akciğer kayma bulgusunun kullanılarak tüpün yerinin doğrulanması ve gold standart olarak kabul edilen kapnografik EtCO2 ile karşılaştırılması amaçlanmaktadır. Ocak 2011- Ocak 2012 tarihleri arasında hastanemiz acil servisine başvuran ve sonrasında entübe olan hastalar çalışmaya alındı. Entübasyon işlemi sırasında tüp yerinin doğrulanması amacıyla kapnografi ve ultrasonografi uygulanan 69 hasta çalışmaya alındı. Veriler SPSS 15.0 paket proğramına girildi. Transtrakeal USG ve ultrasonografide akciğer zarları kayma bulgusunun kapnografiye göre doğruluk oranına bakıldı. Çalışmada 7,5-10 MHz lik yüzeyel problar kullanıldı. Altmış dokuz hasta (34 erkek, 35 kadın; yaş ortalaması sırasıyla 71,12, 69,54) alındı. On yedi hasta kardiyak arrest nedeniyle, 52 hasta kardiyak arrest dışı nedenlerle entübe edildi. Transtrakeal USG'nin duyarlılığı %96,9, özgüllüğü % 80, kappa değeri 0,704, USG' de akciğer kayma bulgusu duyarlılığı % 98,4, özgüllüğü % 80, kappa değeri 0,784 olarak bulundu. Her iki yöntem kombine edildiğinde duyarlılık % 100, özgüllük % 80 ve kappa değeri 0,881 olmakta. Bu çalışma acil serviste endotrakeal entübasyonda tüp yerinin değerlendirilmesinde ultrasonografi kullanımının başarısız olmadığını göstermiştir. Transtrakeal ultrasonografi ile ultrasonografide akciğer kayma bulgusunun kombinasyonu doğruluğu artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Entübasyon, Tüp Yerinin Doğrulanması, Ultrasonografi

The Role of Bedside Ultrasound to Confirm the Endotracheal Tube Placement in the Emergency Department

Abstract

In this study it is aimed to compare the cofirmation of tube location by using lung sliding sign and transtracheal USG with capnographic ETCO2, that is gold standart in patients undergoing endotracheal intubation in the emergency department. Patients admitted to our emergency department between January 2011-January 2012 and intubated after admission were included in the study. 69 patients applied capnography and ultrasonography in order to verify the tube location were enrolled in the study. Data were recorded using statistical software (SPSS 15.0 for windows). Accuracy rate of transtrakeal USG and lung sliding side in USG in comparison with capnography was searced. 7,5-10 MHz superficial probe was used in the study. Sixty nine patients were enrolled (34 men, 35 women; mean age of 71,12 and 69,54 respectively). Seventeen patients were entubated for cardiac arrest, 52 patients were entubated for reasons other than cardiac arrest. For transtracheal USG sensitivity was 96,9%; specificity was 80%

and kappa value was 0,704 and for lung sliding sign in USG sensitivity was 98,4%, specificity was 80% and kappa value was 0,784. When the two methods were used together sensitivity, spescificity and kappa value were 100%, 80% and 0,881 respectively. This study showed that use of ultrasonography was not unsuccesful to confirm the endotracheal entubation in emergency department. Combination of transtracheal ultrasonography with lung sliding sign in ultrasonography increases the accuracy rate.

Keywords: Emergency Deparment, Entubation, Confirmation of Tube Location, Ultrasonography.

Presentation ID / Sunum No = 331

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1905-7133

Acil Serviste Gözden Kaçırılmaması Gereken Nadir Bir Olgu: Botulizm

Uzman Dr. Hüseyin Acar[1]
[1]*İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Botulizm, kraniyal sinir felci, ekstremitelerde güçsüzlük ve solunum yetmezliği gibi bulgularla ortaya çıkan ciddi bir hastalıktır. Clostridium botulinum tarafından üretilen botulinum nörotoksini, nöromüsküler kavşakta asetilkolin salınımını engeller. Olgular genellikle konserve tüketildikten sonra görülse de tedavi amaçlı kullanılan olgularda da iyatrojenik botulizm görüldüğü bilinmektedir. Burada mide botoksu sonrası gelişen bir iyatrojenik botulizm olgusu sunulmaktadır. Olgu:41 yaşında kadın hasta baş dönmesi, göz kapaklarında düşüklük, yürüme güçlüğü, uyuşukluk, nefes darlığı ve yutma güçlüğü şikayetleri ile acil servise(AS) başvurdu. Hastanın 17 gün önce mide botoksu yaptırdığı ve işlemden üç gün sonra klinik semptomların başladığı öğrenildi. Fizik muayeneye göre kardiyovasküler muayene normaldi. Bilateral pitozis mevcuttu. Alt ekstremitelerde hafif güçsüzlük ve öğürme refleksi mevcuttu. Ön tanı olarak iyatrojenik botulizm düşünüldü. Botulium antitoksin uygulaması gerektirmeyen vakada hasta 2 gün yoğun bakımda, ardından 2 gün serviste izlenip tedavi edildikten sonra taburcu edildi. Sonuç: Konserve gıdalar dünyada botulizmin önde gelen nedenleri arasındadır. Terapötik veya kozmetik amaçlı uygulanan botoks, aşırı doza bağlı olarak veya toksinin sistemik dolaşıma geçmesiyle iyatrojenik botilizme neden olabilir. İyatrojenik botulizm genellikle kas spazmı için botoks uygulamasından sonra görülür. Bu durumda kilo vermek için mide botoksu uygulanan bir hastada botulizm belirtileri görülür. Acil serviste çalışan doktorlar bu vakalarla ilk karşılaşan doktorlar olduğu için öncelikle farkındalık geliştirilmelidir. Ayrıca klasik olarak konserve veya spazm için enjeksiyon sonrası görülenler dışında, burada sunulan vakada olduğu gibi mide botoksu sonrasında da botulizm vakalarının görülebileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Botulizm, Acil Servis, İntoksikasyon

A Rare Case That Should Not Be Overlooked in the Emergency Department: Botulism

Abstract

Introduction:Botulism is a serious disease that presents with findings such as cranial nerve palsy, extremity weakness and respiratory failure. Botulinum neurotoxin produced by Clostridium botulinum inhibits the release of acetylcholine at the neuromuscular junction. Although the cases are generally seen after consuming canned food, it is known that iatrogenic botulism is also seen in cases used for treatment. Here, a case of iatrogenic botulism developed after gastric botox is presented. Case:41-year-old female patient was admitted to the emergency department(ED) with complaints of dizziness, droopy eyelids, difficulty in walking, drowsiness, dyspnea, and dysfagia. It was learned that the patient had undergone gastric botox 17 days ago, and clinical symptoms started three days after the procedure. Accordin to physical examination, cardiovascular examination was normal. There was bilateral ptosis. There was mild weakness in the lower extremities and a gag reflex was present. As a preliminary diagnosis, iatrogenic botulism was considered. In the case that did not require botulium antitoxin application, the

patient was discharged after being followed up and treated for 2 days in the intensive care unit and then 2 days in the service. Conclusion:Canned foods are among the prominent causes of botulism in the world. Botox applied for therapeutic or cosmetic purposes can cause iatrogenic botulism due to overdose or the toxin to pass into the systemic circulation. Iatrogenic botulism is generally seen after botox application for muscle spasm. In this case, botulism symptoms are seen in a patient underwent gastric botox for weight loss. Awareness needs to be developed first, as doctors working in the ED are the first to encounter these cases. In addition, it should be kept in mind that botulism cases can be seen after gastric botox as in the case presented here, apart from classically seen after canned food or injection for spasm.

Keywords: Botulism, Emergency Department, İntoxication

Presentation ID / Sunum No = 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3593-0710

Adie'nin Tonik Pupillası

Uzman Dr. Ayşe Ergin[1] , Doç.Dr. Sevda Aydın Kurna[1]
[1]*İstanbul Sağlık Bilimleri Üniveristesi İstanbul Ftih Sultn Mehmet Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Ayşe Ergin*

Özet

Adie'nin tonik pupillası, zayıf ışık refleksi, ışık-yakın dissosiyasyonu, iriste bölgesel paralizi, kolinerjik aşırı duyarlılık, yakına bakışta pupillada tonik kasılma ve yavaş gevşeme ile karakterize nadir görülen benign bir bozukluktur. 33 yaşında bayan olgu kliniğimize 3 yıldır sol göz pupillasında sağ göz pupillasına göre büyüklük ve ışık hassasiyeti ile başvurdu. Hastada anizokori ve sol gözde pupillada zayıf direkt ve indirekt ışık refleksi saptandı. Konverjans esnasında sol gözde pupilla cevabı gecikmiş ve tonik olarak izlenmekte idi. Seyreltilmiş pilokarpin testine pozitif cevap alınması ile hastaya tonik pupilla tanısı kondu. Hastada tonik pupillaya neden olabilecek başka bir sebep bulunamadığı için olgunun idiyopatik tonik pupilla olduğuna karar verildi. Anizokori ile başvuran hastalarda benign bir hastalık olan Adie'nin tonik pupillasının karakteristik özelliklerinin iyi değerlendirilmesi ile klinikte diğer pupilla hastalıklarından ayrımı önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Tonik Pupilla, Anizokori, Pilokarpin

Adıe's Tonıc Pupil

Abstract

Adie's Tonic pupilla is a rare benign condition characterized with with poor light reflex, light-near dissociation, regional paralysis of the iris, cholinergic hypersensitivity of the pupil, tonic contraction and slow relaxation of the pupil during near fixation. A 33 year old female patient admitted to our clinic with a larger pupilla in the left eye and light hypersensitivity for 3 years. The patient had anisocoria and weak direct and indirect light reflexes was detected in the left pupil. Pupillary reaction was delayed and tonic during convergence. After a positive diluted pilokarpin test the diagnosis was tonic pupil. Since no other cause of tonic pupil could be found the case was decided to be idiopathic tonic pupil. İt is important to distinguish other pupillar disorders from Adie's tonic pupilla which is a benign condition by the evaluation of the characteristics for the patients admitting with anisocoria.

Keywords: Tonic Pupil, Anisocoria, Diluated Pilocarpine

Presentation ID / Sunum No = 83

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4984-3829

Ağır COVID-19 Pnömonisi Nedeniyle Yatan Hastalarda Eozinopeni'nin Kötü Prognozu Tahmin Değeri

Uzm. Dr. Mehmet Bahadır Berktaş[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Bölümü*

Özet

Hastaneye yatış anında hastalığın ciddiyetini gösteren kritik laboratuvar belirteçlerinin belirlenmesi kötü seyretmesi en olası hastaların erken saptanması için önemlidir. Bu çalışmanın amacı COVID-19 pnömonisi nedeniyle hastaneye yatırılan hastalarda eozinopeni'nin kötü prognozu tahmin etmekteki değerini araştırmaktır. COVID-19 pnömonisi nedeniyle hastaneye yatırılan 116 hastanın kan eozinofil sayısı, hastalık ciddiyet belirteçleri ve prognozlarına ait veriler retrospektif olarak derlendi. Eozinopeninin COVID-19 inflamasyon ve trombozis belirteçleri ile korelasyonu incelendi. Eozinopeninin hastalığın yoğun bakım gerektirecek kadar ağırlaşması ve ölümle sonuçlanması olasılığını tahmin etmekteki performansı işlem karakteristiği eğrisi (ROC) analizi yöntemi ile incelendi. Kandaki eozinofil sayısı 81 (%69.8) hastada 40 x103/µL'ın altında ve 44 (%37.9) hastada ise sıfırdı. Hastaları eozinofil sayıları; kan lenfosit sayısı, laktat dehidrojenaz, C-reaktif protein, ferritin, troponin ve D-dimer düzeyleri ile istatistiksel anlamlı korelasyon gösteriyordu. ROC analizinde eozinopeni; COVID-19 pnömonisinin yoğun bakım gerektirecek kadar ağırlaşması (Eğri altında kalan alan (AUC) = 0,88 (%95 CI: 0,76-0,90), $p < 0,001$) ve 30 gün içinde ölümle sonuçlanması (AUC = 0,85 (%95 CI: 0,79-0,92), $p < 0,001$) olasılığını etkili bir şekilde öngörebildi. Doktorlar belirgin eozinopeni saptanan COVID-19 pnömonili hastaları, hastalığın yoğun bakım gerektirecek kadar ciddi seyretmesi ve ölümle sonuçlanması olasılığına karşı yakından takip etmelidirler.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pnömoni, Eozinopeni, Prognoz, Mortalite

Predictive Performance of Eosinopenia to Forecast Poor Prognosis of Hospitalized Patients With Severe COVID-19 Pneumonia

Abstract

Identification critical laboratory biomarkers for disease severity at the time of hospitalization is important to allow the early identification of patients that are most likely to have poor outcomes. The aim of this study is to evaluate predictive value of eosinopenia at early stage of hospitalization to forecast severe disease and mortality in patients with COVID-19 pneumonia. Data on eosinophil counts, severity markers and prognosis of 116 hospitalized patients with COVID-19 pneumonia was collected retrospectively. Correlations of eosinopenia with inflammation and thrombosis markers of COVID-19 were evaluated. The predictive performance of eosinopenia to forecast severe disease required intensive care unit (ICU) and death was assessed with receiver operating characteristic curve (ROC) analysis. Blood eosinophil counts were below 40 x103/µL in 81 (69.8%) patients and were zero in 44 (37.9%) patients. Eosinophil counts of patients were significantly correlated with lymphocyte count, lactate dehydrogenase, C-reactive protein, ferritin, troponin and D-dimer levels. In ROC curve analyses,

eosinopenia effectively predicted disease progression to critical stage required ICU (Area under the curve (AUC) of 0.88 (95% CI: 0.76-0.90), $p < 0.001$) and 30-day mortality (AUC of 0.85 (95% CI: 0.79-0.92), $p < 0.001$). The clinician should closer follow-up COVID-19 patients with profound eosinopenia to prevent disease progression and adverse outcome.

Keywords: COVID-19, Pneumonia, Eosinopenia, Prognosis, Mortality

Presentation ID / Sunum No = 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1277-513X

Akciğer Nakli Öncesi Hastalarda Trombosit/albümin Oranı Nakil Sonrası1 Yıllık Mortalite Belirteci Olabilir Mi'

Dr. Pınar Atagün Güney[1]
[1]Koşuyolu Yüksek İhtisas E.A.H

Özet

GİRİŞ: Son yıllarda tüm tedavi seçeneklerinin tükendiği akciğer hastalıklarında akciğer transplantasyonu sağkalımı artırabilecek bir tedavi seçeneği haline gelmiştir. Bu genel kriterleri karşılamalarına rağmen, akciğer nakli adayları hala diğer katı organ nakli alıcılarına göre daha düşük beş yıllık sağkalıma sahiptir. Bu çalışmanın amacı; Akciğer transplantasyonu için değerlendirilen son dönem akciğer hastalığı olan hastalarda trombosit/albümin oranının sağkalım sonuçları üzerindeki tahmin gücünü değerlendirmek. Yöntemler: Retrospektif kohort çalışması, Aralık 2016 ile Ocak 2020 arasında üçüncü basamak bir hastanede 59 akciğer nakli vakası incelendi. Gruplar 1 yıl içinde yaşayan ve ölen olarak gruplandırılmıştır. Gruplar; yaş, cinsiyet, altta yatan hastalıklar, BMI (Vücut Kitle İndeksi), Albümin (g/dl), BUN (Kan Üre Azotu) (mg/dl), kreatinin (mg/dl), Lökositler (103 / µL), Lenfosit (103 /µL), Platelet (103/µL), PAO (Platelet-Albumin Ratio) parametreleri karşılaştırıldı. ROC analizine göre kesme değeri, PAR 7.6'nın altı ve üstüydü. Grupların karşılaştırılmasında ki-kare testi kullanıldı. Çok değişkenli analizlerle prognostik faktörleri analiz etmek için Cox regresyonu kullanıldı. Bulgular: 59 deneğin medyan yaşı 48 (%95 GA: 28-56) ve erkek cinsiyeti %76.3 idi. Bir yıl içinde ölenler vakaların %44,1'ini oluşturuyordu. Çalışmanın demografik ve klinik özellikleri Tablo-1'de özetlenmiştir. Sağkalımı etkileyen faktörler incelendiğinde PAR cut-off (7.6) değeri dahil klinik olarak anlamlı bir parametre bulunamadı. Çok değişkenli analizde PAR puanı bağımsız bir risk faktörü olarak saptanmadı. Sonuç: PAR, trombosit sayısı ve albümin kombinasyonu; ancak çalışmamızda güçlü bir prognostik faktör bulamadık. Ancak mevcut çalışmanın en önemli kısıtlılığı küçük bir örneklem çalışması olmasıdır. Daha fazla hasta sayısı ile prospektif çalışmalar yapmamız gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Nakli, Prognostik Faktörler, Sağkalım

Can Platelet/albumin Ratio Be a Indicator of 1-Year Mortality Post-Transplantation in Patients Pre-Lung Transplantation'

Abstract

INTRODUCTION: In recent years, lung transplantation has become a treatment option that can increase survival in lung diseases where all treatment options have been exhausted. Although meeting these general criteria, lung transplant candidates still have lower five-year survival than other solid organ transplant recipients. The aim of this study; To evaluate the predictive power of thrombocyte/albumin ratio on survival outcomes in patients with end-stage lung disease who were evaluated for lung transplantation. Methods: The retrospective cohort study, 59 lung transplant cases in a tertiary hospital between December 2016 and January 2020 were examined. Groups were grouped into living and dying within 1 year. Groups; age, gender, underlying diseases, BMI (Body Mass Index), Albumin (g / dl),

BUN (Blood Urea Nitrogen) (mg / dl), creatinine (mg / dl), Leukocytes (103 / µL), Lymphocyte (103/µL), Platelet (103/µL), PAO (Platelet-Albumin Ratio) parameters were compared. The cut-off value by ROC analysis was PAR 7.6 below and above. Chi-square test was used to compare the groups. Cox regression was used to analyze prognostic factors with multivariate analyses. Results: The median age of 59 subjects was 48 (95% CI: 28-56) and male gender was 76.3%. Those who died within one year were 44.1% of the cases. Demographic and clinical features of the study are summarized in Table-1. When the factors affecting survival were examined, no clinically significant parameter was found, including the PAR cut-off (7.6) value. In the multivariate analysis, PAR score was not detected as an independent risk factor. Result: PAR, the combination of platelet count and albumin; although we could not find a strong prognostic factor in our study. However, the most important limitation of the current study is that it is a small sample study. We think that we need to conduct prospective studies with a larger number of patients.

Keywords: Lung Transplantation, Prognostic Factors, Survival

Presentation ID / Sunum No = 247

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5094-6000 / 0000-0002-7621-553X

Akut Aort Diseksiyon Tanısında Kullanılabilecek Kan Parametreleri

Dr. Öğretim Üyesi Şeref Emre Atiş[1] , Uzman Dr. Gökhan Yılmaz[2]
[1]*Karabük Üniversitesi*
[2]*Meram Devlet Hastanesi*

*Corresponding author: Gökhan Yılmaz

Özet

Giriş ve Amaç: Akut aortik diseksiyon yüksek mortalite ve morbiditesi olan bir sendromdur. Geniş semptom aralığı olması sebebiyle sıklıkla tanısı zordur ve bu hastalık akut koroner sendrom, gastrointestinal hastalıklar veya serebrovasküler hastalıklarla karışabilmektedir. Çalışmamız akut aortik diseksiyonda kan parametrelerinin tanıdaki yerinin değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Yöntem: Çalışma retrospektif, kesitsel bir çalışmadır. Çalışmaya alınan hastalar bilgisayarlı tomografi rapolarında göre aort diseksiyonu saptanan ‘’hasta grubu’’ ve diseksiyon saptanmayan ‘’kontrol grubu’’ olarak ikiye ayrılmıştır. Hastalara ait demografik veriler, tam kan sayımı, CRP ve kreatinin verileri kaydedilmiştir. Sonuçlar: Çalışmaya 64 hasta dahil edildi. Hastaların ortalama yaşları 61,48±14,49 yıldı. Diseksiyon grubunun ortalama yaşı 56,96±10,37, kontrol grubunun ortalama yaşı ise 64,20±15,98 yıl idi. Aortik diseksiyon grubunun ortalama yaşı kontrol grubuna göre anlamlı derecede düşük saptandı (p=0,032). Hasta grubunun platelet sayısı 199 109/L saptanmış olup bu sayı kontrol grubunda anlamlı derecede daha yüksekti (p=0,003). Referans değer 199 109/L alınarak yapılan ROC analizinde, aort diseksiyonu tanısından bu değerin sensivitesi %50,0 (pozitif prediktif değeri =2,5), spesifitesi %80,0 (negatif prediktif değeri =0,63) (AUC= 0,725 [0,597-0,853], p=0.003) olarak saptandı. Sonuç: Platelet sayısı ve yaş akut aort diseksiyonunda bağımsız risk faktörleridir. Düşük platelet sayısı aort diseksiyonu tanısında destekleyici bir bulgudur.

Anahtar Kelimeler: Platelet, Aort Diseksiyonu, Tanı, Bilgisayarlı Tomografi, Belirteç

Blood Parameters That Can Be Used in the Diagnosis of Acute Aortic Dissection

Abstract

Objective and Purpose: Acute aortic dissection is a disease with high mortality and morbidity. Due to its wide range of symptoms, its diagnosis is often challenging, and it can be confused with an acute coronary syndrome, gastrointestinal diseases, or cerebrovascular diseases. Our study aimed to determine the effectiveness of blood parameters in the diagnosis of aortic dissection. Method: The study was a retrospective, cross-sectional study. The patients included in the study were divided into two groups according to whether aortic dissection was detected in the CTAA report, the “patient group” with aortic dissection and the “control group” without aortic dissection. Demographic data, whole complete blood counts, CRP, and creatinine values, were recorded. Results: 64 patients were included in the study. The mean age of the patients was 61.48±14.49 years. The mean age of the aortic dissection group was 56.96±10.37 years, and 64.20±15.98 years in the control group. The mean age of the group with aortic

dissection was statistically significantly lower than the control group (p=0.032). The platelet count of the patient group was 199 109/L, and this value is higher than the control group (p=0.003). In the ROC analysis for the platelet value when the value was taken as 199 109/L, the sensitivity for aortic dissection was 50.0% (positive predictive value =2.5), the specificity was 80.0% (negative predictive value =0.63) (AUC= 0.725 [0.597-0.853], p=0.003). Conclusion: Platelet count and age are independent risk factors in the diagnosis of aortic dissection. Low platelet count levels support the diagnosis of aortic dissection.

Keywords: Platelet, Aortic Dissection, Diagnosis, Computed Tomography, Biomarker

Presentation ID / Sunum No = 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1877-7267

Akut Apandisit Ön Tanısıyla Apendektomi Yapılan 2822 Olgunun Histopatolojik Bulgularının Retrospektif Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Üçer[1]
[1]*Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı*

Özet

Akut apandisit en sık görülen ve acil cerrahi operasyon gerektiren akut batın nedenidir. Apendektomi cerrahi pratiğinde en sık uygulanan ameliyatlardan biri olup genellikle akut apandisit nedeniyle yapılmaktadır.Bu çalışmadaki amacımız akut apandisit ön tanısı ile yapılan apendektomilerde saptanan histopatolojik bulguları geriye dönük olarak incelemek ve sıklıklarını değerlendirmektir. Ocak 2011-Ocak 2022 tarihleri arasında akut apandisit ön tanısıyla opere edilen ve apendektomi materyalleri Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı'nda incelenen 2822 olgunun patoloji raporu retrospektif olarak incelendi. Olguların yaş, cinsiyet ve patolojik tanıları kaydedildi. Olguların 1703 (%60)'ü erkek, 1119 (%40)'u kadındı. Yaşları 1 ile 88 arasında değişmekte idi (Ortalama yaş 24.13 ± 18.11). 2822 olgunun 2584 (%91.5)'ünde akut apandisit bulguları, 70 (%2,4) olguda vermiform apendiks saptandı. Ayrıca, 112 (%3.9) olguda lenfoid hiperplazi, 14 (%0.4) olguda fibröz obliterasyon, 7 (%0.2) olguda nonnekrotizan granülomatöz inflamasyon, 13 (%0.4) olguda enterobius vermicularis, 7 (%0.2) olguda nöroendokrin tümör, 2 (%0.07) olguda endometriyozis, 5 (%0.1) olguda düşük dereceli apendisyal müsinöz neoplazm, 2 (%0.07) olguda malign mezotelyoma, 2 (%0.07) olguda adenokarsinom, 3 (%0.1) olguda mukosel ve 1 (%0.03) olguda serrated adenom mevcuttu. Akut apandisit ön tanısı ile apendektomi uygulanan olguların apendiks materyallerinin histopatolojik olarak incelenmesi benign veya malign tümörler yanı sıra başta paraziter enfeksiyonlar olmak üzere çeşitli rastlantısal patolojileri tespit edebileceğinden oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Apendektomi, Apandisit, Histopatoloji

Retrospectıve Analysıs of the Hıstopathologıcal Fındıngs of 2822 Cases Whıch Was Done Wıth Apendectomy Wıth Predıagnose of Acute Appendıcıtıs

Abstract

Acute appendicitis is the most common cause of acute abdomen requiring emergency surgery. Appendectomy is one of the most frequently performed operations in surgical practice and is usually performed for acute appendicitis. Our aim in this study is to retrospectively examine the histopathological findings of appendectomies performed with the diagnosis of acute appendicitis and to evaluate their frequency. The pathology reports of 2822 patients who were operated with the diagnosis of acute appendicitis between January 2011 and January 2022 and whose appendectomy materials were examined in Fırat University Faculty of Medicine, Department of Medical Pathology were retrospectively analyzed. Age, gender and pathological diagnoses of the cases were recorded. 1703 (60%) of the cases were male, 1119 (40%) were female. Their ages ranged from 1 to 88 (Age mean 24.13 ± 18.11). Acute appendicitis findings were detected in 2584 (91.5%) of 2822 cases, and vermiform appendix in 70 (2.4%) cases. In addition, lymphoid hyperplasia in 112 (3.9%) cases fibrous obliteration

in 14 (0.4%) cases, nonnecrotizing granulomatous inflammation in 7 (0.2%) cases, enterobius vermicularis in 13 (0.4%) cases, neuroendocrine tumor in 7 (0.2%) cases, endometriosis in 2 (0.07%) cases, low grade appendiceal mucinous neoplasm in 5 (0.1%) cases, malignant mesothelioma in 2 (0.07%) cases, adenocarcinoma in 2 (0.07%) cases, there was mucocele in 3 (0.1%) cases and serrated adenoma in 1 (0.03%) case. Histopathological examination of the appendix materials of patients who underwent appendectomy with the preliminary diagnosis of acute appendicitis is very important as it can detect benign or malignant tumors as well as various coincidental pathologies, especially parasitic infections.

Keywords: Appendectomy, Appendicitis, Histopathology

Presentation ID / Sunum No = 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Emre Gönüllü, ORCID ID: 0000-0001-6391-4414, Recayi Çapoğlu ORCID ID: 0000-0003-4438-4301

Akut Divertikülit Tanısının Konulmasında Biyolojik Belirteçlerden Faydalanılabilinir Mi'

Uzman Dr. Emre Gönüllü[1] , Uzman Dr. Recayi Çapoğlu[1]
[1]*Sakarya Eğitim Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Recayi Çapoğlu*

Özet

Giriş: Divertikülozis ilerleyen yaşla birlikte sıklığı artan, batı toplumlarında daha sık karşılaşılan ve yapılan kolonoskopik incelemelerde en sık karşılaşılan kalın barsak patolojisidir. Kalın barsak divertikülü bulunan hastaların yaklaşık %5'inde divertikülit atağı gelişebilmektedir. Lokalize divertiküler inflamasyonu komplike olmayan divertikülit olarak tanımlanırken, komplike divertikülitler apse, perforasyon, kanama veya fistül kliniği ile seyredebilir. Hasta acil servise başvurduğunda tam kan sayımı, C-reaktif protein, temel biyokimya testleri istenmelidir. Görüntüleme yöntemleri arasında abdominal bilgisayarlı tomografi divertiküler hastalığın tanısının konulmasında ve ayrıca hastalığın komplike olup olmadığının belirlenmesinde kullanılan en önemli görüntüleme yöntemidir. Divertiküler hastalığın tanısı konulup, hastalığın şiddeti saptandığında antibiyotik başlanıp başlanmayacağına ve drenaj yapılıp yapılıp yapılmayacağına karar verilebilir. 3. Basamak tedavi merkezlerinde divertiküler hastalığın tanısını koyup uygun tedaviyi başlamak mümkün olacaktır ancak görüntüleme yöntemlerine ulaşımın mümkün olmadığı merkezlerde biyolojik belirteçler hastalığın tanısının konulmasında yardımcı olabilir. Materyal Metod: Acil servisimize sol alt kadran ağrısı ile başvuran ve divertikülit tanısı konan 40 hasta ve sol alt kadran ağrısı ile başvurup tetkikler sonucunda patoloji saptanmayan 31 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Nötrofil lenfosit oranları ve Monosit lenfosit oranları karşılaştırıldı. Bulgular: Gruplar arasında beyaz küre ve nötrofil lenfosit oranları açısından anlamlı fark saptanmazken (p değerleri sırasıyla: 0.39, 0.95), monosit lenfosit oranları arasında anlamlı bir fark saptandı ($p<0.01$). Sonuç: Görüntüleme yöntemlerinin kullanılamadığı durumlarda monosit lenfosit oranı divertikülit tanısı konulmasında yardımcı bir parametre olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Divertikülit, Monosit Lenfosit Oranı, Nötrofil Lenfosit Oranı

May Biological Markers Be Used in the Diagnosis of Acute Diverticulitis'

Abstract

Introduction: Diverticulosis is the most common bowel pathology in colonoscopic examinations, the frequency of which increases with advancing age and is more common in western societies. Approximately 5% of patients with large bowel diverticulum may develop an attack of acute diverticulitis. While localized diverticular inflammation is defined as uncomplicated diverticulitis, complicated diverticulitis may present with abscess, perforation, bleeding, or fistula. When the patient admits to the emergency department, a complete blood count, and C-reactive protein tests should be

requested. Among the imaging methods, abdominal computed tomography is the most important imaging method used in diagnosing diverticular disease and also in determining whether the disease is complicated or not. When the diagnosis of diverticular disease is made, and the severity of the disease is determined, it can be decided whether to start antibiotics and whether to perform drainage. It will be possible to diagnose diverticular disease and initiate appropriate treatment in the tertiary centers, but in centers where access to imaging methods is not possible, biological markers may help in diagnosing the disease. Material and Method: The records of 40 patients who applied to our emergency department with left lower quadrant pain and were diagnosed with acute diverticulitis and 31 patients who presented with left lower quadrant pain and no pathology was found as a result of the examinations were retrospectively analyzed. Neutrophil lymphocyte ratios and Monocyte lymphocyte ratios were compared. Results: While no significant difference was found between the groups in terms of white blood cell and neutrophil-lymphocyte ratios (p values: 0.39, 0.95), a significant difference was found between monocyte-lymphocyte ratios ($p<0.01$). Conclusion: In conditions where imaging methods cannot be used, the monocyte to lymphocyte ratio can be used as an auxiliary parameter in the diagnosis of diverticulitis.

Keywords: Diverticulitis, Monocyte Lymphocyte Ratio, Neutrophil Lymphocyte Ratio

Presentation ID / Sunum No = 65

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3684-2421

Akut Gastroenterit Nedeniyle Yatırılan Bir Hastada Miyokardit

Dr. Öğretim Üyesi Yusuf Deniz[1]
[1]*Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Akut Gastroenterit nedeniyle yatırılan bir hastada Miyokardit Yusuf DENİZ Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

ÖZET Akut miyokardit, kalbin kastan daha yoğun olan miyokard tabakasının inflamasyonu ile seyreden tabloyu tanımlar. İnsidansı, asemptomatik seyreden vakalar nedeniyle tam olarak bilinmemekle birlikte yüzbinde 1-10 hasta civarında olduğu düşünülmektedir. Etyolojide enfeksiyöz(viral, bakteriyal, protozoal, fungal) ve non-enfeksiyoz(toksik, otoimmun, ilaçlar ve idiyopatik) nedenler sorumlu tutulur. En sık nedeni viral enfeksiyonlardır. Bu tabloda kardiyak troponin değerlerindeki artışla kendini gösteren çeşitli derecelerde miyokard tutulumu görülür. Hastalarin kliniğini myokard tutulumunun derecesi belirler. Troponin değerindeki yükselme akut koroner sendromun aksine kötü prognoz göstergesi değildir. Akut miyokarditte ani ölüm sebebi aritmidir. Burada özellikle gastroenterit nedeni ile hastanede yatarken artan göğüs ağrısı yakınması sonrası çekilen elektrokardiyografisinde T dalga negatiflikleri ve ST segment elevasyonu ile kardiyak enzim yüksekliği saptanan on üç yaşında bir miyokardit olgusu sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Ağrısı, Gastroenterit, Pediatrik, Miyokardit

Presentation ID / Sunum No = 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9808-7631

Akut İnferiyor Miyokard Enfarktüsü Nedeni ile Primer Perkütan Koroner Girişim Yapılan Hastada Gelişen Akut Baziler Arter Tıkanıklığı ve Başarılı Endovasküler Tedavisi.

Uzman Dr. Yasin Karakuş[1] , Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Aktaş[2]
[1]Malatya eğitim ve araştırma hastanesi Kardiyoloji
[2]Turgut Özal Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji ABD

**Corresponding author: Yasin Karakuş*

Özet

Primer perkütan koroner girişimin (PCI) nadir bir prosedürel komplikasyonu olarak görülebilen iskemik inme, yüksek mortalite ve morbidite oranları ile ciddi bir durumdur. (1,2). İnme meydana geldiğinde önemli hasta morbiditesine, hastanede kalış süresinin uzamasına ve yüksek tıbbi maliyetlere neden olabilir (3). Burada akut inferiyor miyokard enfarktüsü nedeniyle perkütan girişim uygulanan bir hastada akut iskemik inmenin başarılı girişimsel tedavisini sunuyoruz. 56 yaşında erkek hasta ani başlayan göğüs ağrısı, terleme ve bulantı şikayetleri ile acil servisimize başvurdu. Hastanın anamnezinde bilinen bir kalp hastalığı öyküsü yoktu. Risk faktörleri olarak kontrolsüz hipertansiyon, diabetes mellitus ve 40 paket/yıl sigara öyküsü vardı. Acil servise başvuruda tansiyonu 160/95 mmHg, nabzı 98 atım/dk idi. EKG'de inferior derivasyonlarda ST elevasyonu ve diğer derivasyonlarda resiprokal depresyon izlendi (Şekil 1-A). Hasta akut inferiyor miyokard enfarktüsü tanısıyla acil revaskülarizasyon için koroner anjiyografi laboratuvarına alındı. Koroner anjiyografide LAD ve RCA'da ciddi darlık görülmezken, CX'in proksimal kısımdan %100 tıkalı olduğu saptandı (şekil 1-B). Hastaya 100 U/kg heparin ve 180 mg tikagrelor yüklendi ve CX için perkütan işleme başlandı. Floppy tel ile geçildikten sonra %100 tromboze lezyon 2.5x16 balon ile dilate edildi. TIMI 2 akım sağlandı. CX, 3.0*28 ilaç kaplı stent ile stentlendi ve TIMI 3 akım sağlandı (şekil 1-C). Bu süre zarfında hastada bilinçte gerileme ve solunum sıkıntısı gelişti. Oksijen satürasyonu azaldığı için hasta entübe edildi. İşleme bağlı olası serebral embolizasyon düşünülerek aynı seansta serebral anjiyografi yapıldı. Baziler arterin tamamen tıkalı olduğu görüldü (Şekil 2-A). Sophia aspirasyon kateteri ile trombüs çıkarıldı ve baziler arterde tam açıklık sağlandı (Şekil 2-B). Hastanın takibinde ST elevasyonunun gerilediği gözlendi. Bilinci düzelen ve nörolojik semptomları gerileyen hasta, yatışının 6. gününde ikili antiagregan tedavi ile ekstübe edilerek taburcu edildi. İnme, akut miyokard enfarktüsünün nadir fakat potansiyel olarak yıkıcı bir komplikasyonudur. Primer perkütan koroner girişim yapılan ST-segment yükselmeli miyokard enfarktüslü hastalarda inmenin özellikleri ve klinik sonuçları ile ilgili veriler sınırlıdır. (4,5). Bir kayıt çalışmasında, akut miyokard enfarktüsünden sonra %2 nörolojik komplikasyon oranı bulunmuştur (iskemik inme %1,5, geçici iskemik atak %0,3 ve hemorajik inme %0,2) (3). AMI sonrası inmenin öngörücüleri, anterior veya apikal duvar hareket anormallikleri, atriyal aritmiler, kardiyojenik şok ve inme öyküsü olarak tanımlandı. ST yükselmeli miyokard enfarktüsü ve akut iskemik inme birlikteliği nadirdir, ancak böyle olduğunda hızlı perkütan müdahale ile iyi klinik sonuçlar mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Akut İskemik İnme, Endovasküler Tedavi, Perkütan Koroner Girişim

Basilar Artery Occlusion During Primary Percutaneous Coronary İntervention for Acute İnferior Myocardial İnfarction and İts Successful Endovascular Treatment.

Abstract

Ischemic stroke, which can be seen as a rare procedural complication of primary percutaneous coronary intervention (PCI), is a serious condition with high mortality and morbidity rates. (1,2). When stroke occurs, it can cause significant patient morbidity, prolonged hospital stay, and high medical costs (3). Here, we present the successful interventional treatment of acute ischemic stroke in a patient who underwent percutaneous intervention due to acute inferior myocardial infarction.CASE PRESENTATION:A 56-year-old male patient was admitted to our emergency department with complaints of sudden onset of chest pain, sweating and nausea. There was no known history of cardiac disease in the patient's anamnesis. He had uncontrolled hypertension, diabetes mellitus and a 40 pack/year smoking history as risk factors. His blood pressure at admission to the emergency department was 160/95 mmHg, and his heart rate was 98 beats/min. In the ECG, ST elevation in the inferior leads and reciprocal depression in the other leads were observed (figure 1-A). The patient was taken to the coronary angiography laboratory for emergency revascularization with the diagnosis of acute inferior myocardial infarction. Coronary angiography did not show severe stenosis in the LAD and RCA, while the CX was found to be 100% occluded from the proximal part (figure 1-B). The patient was loaded with 100 U/kg heparin and 180 mg ticagrelor, and percutaneous procedure was started for CX. After crossing with a floppy wire, the 100% thrombosed lesion was dilated with a 2.5*16 compliant balloon. TIMI 2 flow was provided. CX was stented with a 3.0*28 drug-eluting stent and TIMI 3 flow was achieved (figure 1-C). During this time, the patient developed a regression in consciousness and respiratory distress. The patient was intubated because oxygen saturation decreased. Cerebral angiography was performed in the same session, considering possible cerebral embolization due to the procedure. It was observed that the basilar artery was completely occluded (figure 2-A). Thrombus was removed with Sophia aspiration catheter and full patency was achieved in the basilar artery (figure 2-B). During the follow-up of the patient, ST elevation was observed to regress. The patient, whose consciousness improved and neurological symptoms regressed, was extubated and discharged on the 6th day of his hospitalization with dual antiaggregant therapy.CONCLUSİON:Stroke is a rare but potentially devastating complication of acute myocardial infarction. Data on the characteristics and clinical outcomes of stroke in patients with ST-segment elevation myocardial infarction treated with primary percutaneous coronary intervention are limited. (4,5). A registry study found a 2% rate of neurological complications after acute myocardial infarction (ischemic stroke 1.5%, transient ischemic attack 0.3% and hemorrhagic stroke 0.2%) (3). The predictors of stroke after AMI were defined as anterior or apical wall motion abnormalities, atrial arrhythmias, cardiogenic shock, and history of stroke. The association of ST-elevation myocardial infarction and acute ischemic stroke is rare, but when it does, good clinical outcomes are possible with prompt percutaneous intervention.

Keywords: Acute İschemic Stroke, Endovascular Treatment, Percutaneous Coronary İntervention

Presentation ID / Sunum No = 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0173-4017

Akut Koroner Sendromlu Yaşlı Hastalarda Geriatrik Beslenme Risk İndeksi ile Tüm Nedenlere Bağlı Mortalite Arasındaki İlişki

Uzman Özge Çakmak Karaaslan[1] , Prof.Dr. Orhan Maden[1]
[1]Ankara Şehir Hastanesi

**Corresponding author: Özge Çakmak Karaaslan*

Özet

Giriş: Akut koroner sendromlu yaşlı hastalar, genç hastalara göre daha yüksek mortalite ve morbidite riski altındadır. Geriatrik beslenme risk indeksi (GNRI), serum albümini ve vücut kitle indeksine dayalı beslenme durumunu değerlendirmek için basitleştirilmiş bir tarama aracı olarak geliştirilmiştir. Akut koroner sendromlu yaşlı hastalarda GNRI ile tüm nedenlere bağlı mortalite arasındaki ilişkiyi değerlendirdik. Yöntemler: Bu çalışma retrospektif gözlemsel olarak tasarlandı. Mart 2019 ve Agustos 2020 arasında, akut koroner sendrom ile başvuran yaşlı hastalar, serum albümin ve vücut kitle indeksi ile hesaplanan kabul GNRI seviyelerine göre tertillere ayrıldı. Primer sonlanım noktası tüm nedenlere bağlı ölüm olarak belirlendi. Bulgular: Medyan GNRI değerleri 101 idi (çeyrekler arası aralık 97 ila 105). Daha düşük GNRI seviyelerinde hastalar ileri yaşlıydı. Ortalama takip süresi 335 ± 117 gündür. Takip süresi boyunca, Kaplan-Meier eğrileri, tertiller arasında ölüm oranlarında devam eden bir farklılık göstermiştir (GNRI <97: %13.1; 97 ila 105: %8.6; >105: %4.1; log-rank p < 0.0001). Univariate regresyon analizinde düşük GNRI, tüm nedenlere bağlı ölümün bağımsız öngördürücüsü olarak bulundu ardından multivariate analizinde yaş, diabet ve sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu değerleri ile kardiyovasküler risk faktörleri için düzeltme yapıldıktan sonra, düşük GNRI, tüm nedenlere bağlı ölümün bağımsız bir öngördürücüsü olarak bulundu. Sonuçlar: GNRI skoru yaşlı hastalarda tüm nedenlere bağlı mortalite ile ilişkiliydi. GNRI'nin değerlendirilmesi önemli prognostik bilgiler taşır ve yaşlı hastalarda terapötik yaklaşıma yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Geriatrik Beslenme Risk İndeksi, Yaşlı Hasta, Akut Koroner Sendrom

Relationship Between the Geriatric Nutritional Risk Index and All-Cause Mortality in Elderly Patients With Acute Coronary Syndrome

Abstract

Background: Elderly patients with acute coronary syndrome are at higher risk of mortality and morbidity than younger patients. The geriatric nutritional risk index (GNRI) was developed as a simplified screening tool to assess nutritional status based on serum albumin and body mass index. We evaluated the relationship between GNRI and all-cause mortality in elderly patients with acute coronary syndrome. Methods: This study was designed as retrospective observational. Between March 2019 and August 2020, elderly patients presenting with acute coronary syndrome were stratified according to their admission GNRI levels calculated by serum albumin and body mass index. The primary endpoint was defined as all-cause death. Results: Median GNRI values were 101 (interquartile range 97 to 105). At lower GNRI levels, patients were older. Mean follow-up time was 335 ± 117 days. Over the follow-up

period, Kaplan-Meier curves showed continued variation in mortality among tertiles (GNRI <97: 13.1%; 97 to 105: 8.6%; >105: 4.1%; log-rank p < 0.0001). In Univariate regression analysis, low GNRI was found to be an independent predictor of all-cause mortality. In the Multivariate analysis, low GNRI was found to be an independent predictor of all-cause death, after adjusting for cardiovascular risk factors such as age, diabetes and left ventricle ejection fraction values. Conclusion: The GNRI score was associated with all-cause mortality in elderly patients. Evaluation of the GNRI carries significant prognostic information and may assist therapeutic management in elderly patients.

Keywords: Geriatric Nutrition Risk İndex, Elderly Patient, Acute Coronary Syndrome

Presentation ID / Sunum No = 304

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8469-0907

Akut Nekrotizan Pankreatitli Hastalarda Enfekte Nekroz Gelişimi İle İlişkili Faktörler

Uzman Dr. Fatih Acehan[1]
[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

ÖZ: Konu/Amaç: Nekrotizan akut pankreatitte (AP) ciddi hastalık ve ölümle ilişkilendirilen durum, nekroze dokunun enfeksiyonudur. Biz bu çalışmada, nekrotizan AP'li hastalarda enfekte nekroz gelişmini öngörebilecek faktörleri belirlemeyi amaçladık. Yöntem: Bu çalışmaya 2010-2022 yılları arasında nekrotizan AP tanısı almış hastalar retrospektif olarak dahil edildi. Hastaların epidemiyolojik, etyolojik, klinik ve laboratuvar bulguları kapsamlı bir şekilde toplandı. Peripankreatik örneklemede püy görünümü olması veya peripankreatik örneğin kültüründe üreme olması enfekte nekroz olarak tanımlandı. Enfekte nekroz gelişimi ile ilişkili faktörler çok değişkenli lojistik regresyon analizine dahil edildi ve bağımsız risk faktörleri belirlendi. Bu faktörlerinin uygun kesme değerleri bulundu ve risk analizi yapıldı. Ayrıca, bağımsız risk faktörlerinin enfekte nekrozu ayrım yeteneğini gösteren eğri altındaki alan (EAA) değerleri hesaplandı. AP ile ilgili bütün tanımlamalarda 2012 revize Atlanta sınıflandırması kullanıldı. Bu çalışma, E2-22-2306 sayılı karar numarası ile Ankara Şehir Hastanesi Etik Kurulu tarafından onaylanmıştır. Bulgular: Toplam 114 hastanın 26'sında (%22,8) enfekte nekroz gelişti. Çok değişkenli lojistik regresyon analizinde, başvurudaki monosit (OR: 2,400; %95 GA: 1,045-5,512) ve laktat dehidrogenaz (LDH) (OR: 1,003; %95 GA: 1,001-1,005) ile 48. saatteki kan üre nitrojeni (BUN) artışı (OR: 1,046; %95 GA: 1,010-1,083) enfekte nekroz gelişimi için bağımsız risk faktörleri olarak bulundu. Monosit, LDH ve BUN artışı için uygun kesme değerleri sırasıyla 1000x109/L, 370 U/L ve 5 mg/dL olarak bulundu. Buna göre, monosit >1000x109/L olanlar olmayanlara göre 4,35 kat (OR: 4,35; %95 GA: 1,73-10,91), LDH >370 U/L olanlar olmayanlara göre 3,15 kat (OR: 3,15; %95 GA: 1,26-7,87) ve BUN artışı >5 mg/dL olanlar olmayanlara göre 4,65 kat (OR: 4,65; %95 GA: 1,61-13,44) daha yüksek enfekte nekroz gelişim riskine sahipti. Monosit, LDH ve BUN artışının nekroz gelişimi için EAA değerleri sırasıyla 0,680 (%95 GA: 0,565-0,794), 0,661 (%95 GA: 0,544-0,778) ve 0,649 (%95 GA: 0,528-0,771) idi. Sonuç: Başvurudaki monosit ve LDH ile 48. saatteki BUN artışı nekrotizan AP'de enfekte nekroz gelişimi için bağımsız risk faktörü olarak bulundu.

Anahtar Kelimeler: Akut Nekrotizan Pankreatit, Akut Pankreatit, Enfekte Nekroz, Kan Üre Nitrojeni, Laktat Dehidrogenaz, Monosit.

Presentation ID / Sunum No = 300

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8374-5814

Alerjik Bronkopulmoner Aspergillozis Tedavisinde Omalizumab:Bir Olgu Nedeniyle

Uzman Dr. Hale Ateş[1]
[1]*Ankara Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş:Alerjik bronkopulmoner aspergillozis(ABPA) aspergillus antijenlerine karşı gelişen aşırı duyarlılık reaksiyonudur.ABPA duyarlı hastalarda Aspergillus sporlarının tekrarlayan inhalasyonlarının alerjik yanıtı uyarması ile oluşur.Astımı olan yetişkinlerin %2.5'inde ABPA geliştiği düşünülmektedir. ABPA'da tedavinin hedefi havayolu inflamasyonunun azaltılması, astım kontrolü, akut evre ABPA'nın tedavisi, ABPA alevlenmelerinin önlenmesi ve bronşektazi ile kronik pulmoner aspergillozis gibi son evre hastalık bulgularının gelişimini ya da ilerlemesini azaltmaktır. Bu amaçla uzun yıllardır ABPA'nın temel tedavisi olarak oral kotrikosteroidler(OKS) kullanılmaktadır. Çoğu hastada semptom kontrolünde başarı sağlasa da hastalık sık nüks etmekte, bazı hastalar da steroid bağımlı olmaktadırlar. OKS'lerin yan etkileri nedeniyle uzun dönem kullanımları mümkün olmamaktadır. Bu kompleks hastalığın yönetiminde daha yeni, daha az toksik ve daha etkili tedavilere ihtiyaç duyulmaktadır. Bir monoklonal antikor olan Omalizumab (anti-IgE)'ın ABPA'lı hastalarda kullanımı son zamanlarda gündemdedir. Biz de steroid bağımlı ABPA hastamızda Omalizumab tedavisinin klinik ve fonksiyonel etkinliğini sunmayı amaçladık. Olgu: 26 yaşında erkek hastamıza ABPA tanısıyla dış merkezlerde 6 ay OKS tedavisinden sonra hastalığı nüks ettiği için 6 ay OKS+itrakanazol tedavisi verilmiş. Tedavi kesildikten 1-2 ay sonra şikayetleri tekrar eden hasta kliniğimize yönlendirilmiş. Deri prik testinde Aspergillus 3x3 mm, tam kan tetkikinde eozinofili (%14.5, #1210), TIgE 848.74 IU/ml olan hastanın toraks YRBT'sinde sağ üst ve orta zonda daha belirgin olmak üzere bir kısmı impakte görünümde santral ve periferik yer yer nodülarite gösteren zayıf infiltratif dansiteler (ABPA?) izlendi. Hastaya 40 mg metilprednizolon ve 525 mg /2 hafta Omalizumab tedavisi başlandı. 6 aylık OKS tedavisi kesildikten hastada 4 ay sonra klinik, radyolojik ve laboratuvar nüks gelişmesi üzerine 40 mg metilprednizolon (6 ay) ve 200 mg itrakanazol (4 ay) tedaviye eklendi.Tedavi ile klinik, radyolojik ve laboratuvar düzelme sağlandı. Hastamız şuan OKS tedavisi kesildikten sonra 6 aydan uzun süredir omalizumab tedavisi ile remisyonda takiptedir. Sonuç: Bu olgu, sık nükslerle seyreden ABPA'da serbest IgE'leri bağlayarak etki eden omalizumab tedavisinin alevlenme ve OKS ihtiyacında azalma üzerine potansiyel rolünü göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Alerjik Bronkopulmoner Aspergillozis, Nüks, Omalizumab

Presentation ID / Sunum No = 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2607-3833

Allerjen Spesifik İmmunoterapiye Yanıtsızlıkta Etkili Olan Risk Faktörleri

Uzman Dr. Nida Öztop[1]
[1]*İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Erişkin Allerji ve İmmunoloji Polikliniği*

Özet

Giriş: Allerjen spesifik immunoterapi (AİT) hastaya allerjen olduğu maddenin giderek artan dozda verilmesi yoluyla uygulanan allerjik rinitin astıma ilerleyişini engelleme potansiyeline sahip tek tedavi yöntemidir. Bizim bu çalışmadaki amacımız AİT uygulanan hastalarda tedavi yanıtsızlığına etkili olabilecek risk faktörlerini belirlemektir. Method: Üçüncü basamak erişkin allerj ve immünoloji kliniğine başvuran medikal tedavi yanıtsız en az bir yılını tamamlamış, ev tozu ya da polen allerjisi nedeniyle AİT alan hastalar retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Bir yılın sonunda halen antihistaminik kullanıp nazal topikal tedaviyi kesemeyen, aktif şikayetlerinde azalma tariflemeyen hastalar, AİT yanıtsız olarak değerlendirildi. Hastaların AİT öncesi bakılan nötrofil, lenfosit, eosinofil ve total Immunoglobin E (IgE) değerlerine hasta kayıtlarından retrospektif olarak ulaşıldı. Yaş, cinsiyet, eşlik eden allerji dışı hastalık, eşlik eden astım ve ailede allerjik rinit öyküsü, sigara kullanımını içeren demografik bilgiler, hasta dosyalarından toplandı. Bulgular: Ortalama yaşı (ortalama±SD) 33.06±10.99 olan 224 tane AİT alan hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 93.8%' i (n=210) kadındı. 42 hasta birinci yılın sonunda AİT yanıtsız olarak değerlendirildi ve AİT tedavisi kesilmişti. AİT yanıtı olan ve olmayan hastalar kıyaslandığında cinsiyet, sigara kullanımı, hastalık süresi, bazal nötrofil sayısı her iki grupta fark etmezken; AİT yanıtsız grupta ortalama±SD hasta yaşı daha küçük (34.15±11.33 vs 28.33±7.85, p=0.019) medyan (min-max) total IgE daha yüksek [120 kU/L (32-220) vs 187 kU/L (19-1271), p=0.004] medyan (min-max) eosinofil sayısı daha düşük [50/mm3(20-450) vs 160 mm3 (20-450), p=0.004] ve medyan (min-max) lenfosit sayısı daha yüksek [2100/mm3 (2000-2500) vs 2060/mm3 (1740-3210), p=0.002] saptandı. Sonuç: Cinsiyet ve hastalık süresinden bağımsız olarak daha erken yaşta başlanan, AİT öncesi total IgE ve lenfosit sayısı yüksek ve neosinofil sayısı düşük olan hastalarda AİT tedavisine yanıtsızlık olabileceği akılda tutulmalıdır

Anahtar Kelimeler: Allerjen İmmunoterapiye Yanıtsızlık, Total Ige, Nötrofil, Lenfosit, Eozinofil

Rısk Factors of Allergen Specıfic Immuntheraphy Unresponsıveness

Abstract

Introduction: Allergen-specific immunotherapy(AIT) has the potential to prevent the progression of allergic rhinitis to asthma by administering increasing doses of the allergen to the patient. Our aim is to determine the risk factors that may affect treatment unresponsiveness in patients undergoing AIT. Methods: Patients who applied to the tertiary adult allergy and immunology clinic, and received at least one year AIT due to house dust or pollen allergy were included in the study. At the end of one year, patients who did not describe a decrease in their rhinitis symptoms were evaluated as non-responsive to AIT. The neutrophil, lymphocyte, eosinophil and total Immunoglobin E (IgE) levels of the patients before AIT were obtained from the patient records, retrospectively. Demographic features including age,

gender, concomitant non-allergic disease, concomitant asthma and family history of allergic rhinitis, and smoking habit were collected from patient files. Results: A total of 224 AIT patients with a mean age (mean±SD) of 33.06±10.99 were included in the study. 93.8% (n=210) of the patients were female. 42 patients were evaluated as AIT unresponsive at the end of the first year and AIT treatment was discontinued. When patients with and without AIT response were compared, there was no difference in gender, smoking, duration of disease, and basal neutrophil count in both groups; mean±SD patient age was younger in the AIT unresponsive group (34.15±11.33 vs 28.33±7.85, p=0.019), median (min-max) total IgE was higher [120 kU/L (32-220) vs 187 kU/L (19-1271), p= 0.004] median (min-max) eosinophil count lower [50/mm3 (20-450) vs 160/mm3 (20-450), p=0.004] and median (min-max) lymphocyte count higher [2100/mm3 (2000-2500) vs. 2060/mm3 (1740-3210), p=0.002]. Conclusion: Patients with a higher total IgE level, higher lymphocyte andlower eosinophil count before AIT may be the risk factor of unresponsive to AIT treatment, regardless of gender and disease duration

Keywords: Unresponsiveness to Allergen İmmunotherapy, Total Ige, Neutrophil, Lymphocyte, Eosinophil

Presentation ID / Sunum No = 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0987-9202

Alt Ekstremitede Ödem ve Dispneye Neden Olan Dev Retropertoneal Liposarkom

Dr. Recep Çağlar[1]
[1]*Mersin Şehir Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Liposarkomlar genellikle ekstremitelerde, retroperitonda ve kasık bölgesinde görülen erişkin dönemde en sık görülen yumuşak doku sarkomlarından biridir. Liposarkomlar, lokal nüks eğilimi yüksek olan nadir tümörlerdir. Spesifik olmayan ve genellikle teşhis edilmeden önce geciken semptomlar nedeniyle büyük boyutlara ulaşabilirler. Karın ağrısı, kusma, karında kitle, ayrıca komşu organlara basıya bağlı nefes darlığı, nörolojik belirtiler ve alt ekstremite ödeme neden olabilir. Cerrahi rezeksiyon hala ana tedavidir. Retroperitoneal liposarkomlar, tekrarlayan lezyonların çoklu rezeksiyonu ve çoklu organların rezeksiyonu dahil olmak üzere daha agresif bir cerrahi yaklaşım gerektirir. Uzak metastaz insidansı %7'dir. Bu yazıda, diyafram ve büyük damarlara bası nedeniyle nefes darlığı ve bilateral alt ekstremite ödemine neden olan dev retroperitoneal liposarkomlu 48 yaşında bir erkek hasta sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Dev Retroperitoneal Liposarkom, Nüks, Dispne, Ödem, Cerrahi

Giant Retroperitoneal Liposarcoma, Which Causes Dyspnea and Edema in the Lower Extremities: A Case Report

Abstract

Liposarcomas are one of the most common soft tissue sarcomas encountered in adulthood, often seen in the extremities, retroperitoneum, and inguinal region. Liposarcomas are rare tumors with a high tendency for local recurrence. They may reach a large size due to nonspecific and often delayed symptoms before they are diagnosed. The tumor may cause vomiting, abdominal pain, abdominal mass; it may also compress adjacent structures and cause dyspnea, neurological signs, and lower extremity edema. Surgery resection is still the main treatment, Retroperitoneal liposarcomas require a more aggressive surgical approach including multiple resections of recurrent lesions and resection of multiple organs. The incidence of distant metastases is 7%. In this paper, we report a 48-year-old man with a giant retroperitoneal liposarcoma causing dyspnea and bilateral lower extremity edema due to compression of the diaphragm and great vessels.

Keywords: Giant Retroperitoneal Liposarcoma, Recurrence, Dyspnea, Edema, Surgery

Presentation ID / Sunum No = 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8601-1277

Amyotrofik Lateral Skleroz'da Difüzyon Mr Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Yaşar[1]
[1] *Binali Yıldırım Üniversitesi*

Özet

Giriş: Amyotrofik lateral skleroz (ALS) etyolojisi henüz belli olmayan motor nöronların ilerleyici nörodejeneratif bir hastalığıdır. Sunulan olguda kesin ALS tanısı alan hastanın erken dönem beyin difüzyon MR görüntüleme bulguları tartışılmıştır. Olgu:65 yaşında 6 ay önce şikayetleri başlamış olan erkek hasta kesin ALS tanı kriterlerini karşılamaktaydı. Çekilen santral sinir sistemi rutin MR bulguları normal sınırlardaydı. Difüzyon MR'da ise motor kortekste ve kortikospinal tractus'ta nörodejeneratif süreci destekleyen hiperintens görünüm mevcuttu. Tartışma: ALS hastalarında rutin beyin MR sekanslarında bulgular normalken sadece difüzyon MR'da presantral girus ve kortikospinal traktus'ta hiperintens görünüm literatürde nadir olarak bildirilmiştir. Bu olguda, difüzyon MR'da presantral girus ve kortikospinal traktus'ta hiperintensite izlenmiş, bu durumun hızlı nörodejeneratif süreçle ilişkili olabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Amyotrofik Lateral Skleroz, Difüzyon Mr, Presantral Girus, Kortikospinal Traktus,

Diffusion Mr Findings in the Early Diagnosis of Amyotrophic Lateral Sclerosis

Abstract

Introduction: Amyotrophic lateral sclerosis (ALS) is a progressive neurodegenerative disease of motor neurons, the etiology of which is not yet clear. In the presented case, early brain diffusion MR imaging findings of the patient who was diagnosed with definite ALS were discussed. Case: A 65-year-old male patient, whose symptoms started 6 months ago, met the definite ALS diagnostic criteria. Central nervous system routine MRI findings were within normal limits. On diffusion MRI, there was a hyperintense appearance suggesting a neurodegenerative process in the motor cortex and corticospinal tractus. Discussion: While the findings are normal in routine brain MRI sequences in ALS patients, hyperintense appearance in the precentral gyrus and corticospinal tract only in diffusion MRI has been rarely reported in the literature. In this case, hyperintensity in the precentral gyrus and corticospinal tract was observed in diffusion MRI, and it was thought that this situation might be related to the rapid neurodegenerative process.

Keywords: Amyotrophic Lateral Sclerosis, Diffusion Mrı, Precentral Gyrus, Corticospinal Tractus,

Presentation ID / Sunum No = 81

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000207119376

Anevrizmal Kemik Kisti ve Lateral Kondil Kırığı: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Çağdaş Biçen[1]
[1]*İzmir Ekonomi Üniversitesi Medical Park Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Bölümü*

Özet

Giris: Çocuklarda kemik lezyonları ve bunların zemininde gelişen kırıklar oldukça önemlidir. Bu tip kırıkların tedavi ve takipleri de farklı olabilmektedir. Bu calışmada; Anevrizmal Kemik Kisti zemininde gelişen travmatik humerus lateral kondil kırığı olgusu sunulmuştur. Olgu: 8 yaşında erkek hastada; 2015'te kol üstüne düşme sonucu lateral kondil kırığı gelişti. Hastanın çekilen grafilerinde humerus distal uç ve ulna proksimal uçta Anevrizmal Kemik Kisti ile uyumlu lezyonlar tespit edildi. Her iki lokalizasyonda da daha öncesinde kemik lezyonu olduğu bilinmiyormuş. Hasta geçmişinde Herediter Sferositoz tanısı mevcuttu. Hasta acil olarak opere edildi, 2 adet K-teli ile fiksasyon sağlandı. Hastanın kol immobilizayonu uzun kol atel ile postoperatif 6 hafta devam etti. Erken postoperative donemde onceden mevcut varus deformitesinde degisiklik gozlenmedi. Instabilite ve ROM sıkıntısı görülmedi. Hasta 6 yıl takip edildi. Geç postoperatif dönemde deformitede bir miktar düzelme olduğu görüldü. Hastada uzun dönem takibinde postoperatif 2. yılda düşme sonrası fissür gelişti ve konservatif izlemle komplikasyonsuz tedavi tamamlandı. Çıkarım: Çocukluk çağı patolojik kırıkları önemli sorunlardır. Gerek cerrahi tekniklerdeki güçlükler gerekse takipte karşılaşilabilecek güçlükler açısından çok dikkatli olunması gerekmektedir. Çocukların spor ve diğer aktivitlerde dikkat edeceği hususlar konusunda çocuk ve aile detaylı bilgilendirilmelidir. Anahtar kelimeler: Lateral kondil kırığı; humerus; Anevrizmal Kemik Kisti

Anahtar Kelimeler: Lateral Kondil Kırığı; Humerus; Anevrizmal Kemik Kisti

Aneurysmal Bone Cyst and Lateral Condyle Fracture: A Case Report

Abstract

Introduction: Bone lesions in children and fractures developed in this context are very important. The treatment and follow-up of thse fractures are also different. In this study; a case of traumatic humerus lateral condyle fracture due to aneurysmal bone cyst is presented. Case: 8-year-old male patient; in 2015, a lateral condyle fracture developed as a result of a fall on the arm. Radiographs of the patient revealed lesions compatible with Aneurysmal Bone Cyst at the humerus distal end and ulna proximal end. In both localizations, it was not known that there was a previous bone lesion. The patient had a history of Hereditary Spherocytosis. The patient was operated urgently and fixation was performed with 2 K-wires. The patient's arm immobilization continued postoperatively for 6 weeks with a long arm splint. In the early postoperative period, there was no change in the pre-existing varus deformity. Instability and ROM limitation were not observed. The patient was followed up for 6 years. In the late postoperative period, there was some correctşon in the deformity. In the long-term follow-up, the patient had a fissure after a fall in the 2nd postoperative year and treated conservatively without any complication. Conclusion: Pathological fractures of childhood are important problems. Attention has to be drawn to difficulties in

surgical techniques and difficulties that may be encountered in follow-up. The child and the family should be informed in detail about the complications that can occur in sports and other activities.

Keywords: Lateral Condyle Fracture; Humerus; Aneurysmal Bone Cyst

Presentation ID / Sunum No = 208

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0959-9091

Ankara Bölgesindeki Hepatit C Virüs İle İnfekte Hastalarda Genotip Dağılımının İncelenmesi

Uzman Dr. Füsun Kırca[1]
[1]*Ankara Şehir Hast.*

Özet

Amaç: Hepatit C Virüs (HCV) genotiplerinin belirlenmesi, antiviral tedavi seçiminde, tedavi süresinin belirlenmesinde ve hasta prognozunu öngörmede çok önemlidir. Ülkemizde HCV enfeksiyonunun kesin rakamlarını bildiren bir kayıt sistemi yoktur; epidemiyolojik veriler genellikle bölgesel yapılan çalışmalardan alınmaktadır. Bu çalışmada, Ankara Şehir Hastanesine başvuran HCV ile infekte hastalarda genotip dağılımının retrospektif olarak değerlendirilmesi ve aynı zamanda bölgemizin epidemiyolojik verilerine katkısı amaçlanmıştır. Yöntem: Tek merkezli olan bu retrospektif çalışmada, Ocak 2019 ve Ağustos 2022 tarihleri arasında, real time-polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PZR) yöntemiyle HCV genotip tespiti yapılmış olan hastalar incelendi. Hastaların demografik özellikleri hastane bilgi sisteminden alındı. Bulgular: Toplam 267 hasta (%60 erkek, %40 kadın) değerlendirmeye alındı. Ortalama yaş 40 bulundu. Genel genotip dağılımına bakıldığında genotip (GT) 1b'nin %46 ile dominant genotip ve sırasıyla GT3 %22, GT1a %12, GT2 %9 ve GT4 %5 oranında olduğu belirlenmiştir. Ayrıca %7 hastada miks genotip saptanmıştır. Sonuç: Çalışmamızda GT3, ülkemizde yapılan önceki prevelans çalışmalarına göre daha fazla oranda tespit edilmiştir. Bu bulgunun artan göç ve turizm hareketliliğinin genotip değişikliğinde etkili olduğunu ve ayrıca bölgemizde damar içi uyuşturucu madde kullanımında artış olabileceğini yansıttığını düşünmekteyiz. Sonuç olarak, HCV ile infekte hastalarda tedavi seçiminde ve takipte önemli olan genotip dağılımını belirlemek için düzenli aralıklarla tüm bölgelerin katılacağı çok merkezli çalışmalarla ülke verilerinin güncellenmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: HVC, HVC Genotip, Kronik HVC İnfeksiyonu

Investigation of Genotype Distribution in Patients Infected With Hepatitis C Virus in Ankara Region

Abstract

Objective: Identification of hepatitis C Virus (HCV) genotypes is crucially important in choosing antiviral therapy, determining the duration of treatment, and anticipating patient prognosis. There is no registry system reporting the exact figures of HCV infection in Türkiye. Epidemiological data are generally obtained from regional studies. In this study, we aimed to retrospectively evaluate the genotype distribution in HCV-infected patients admitted to Ankara City Hospital and also to contribute to the epidemiological data of our region. Method: In this single-center, retrospective study, patients with HCV genotype detected with real-time polymerase chain reaction method (RT-PCR) between January 2019 and August 2022 were examined. The demographic characteristics of the patients were obtained from the hospital information system. Results: A total of 267 patients (60% male, 40% female) were evaluated. The mean age was found to be 40. When the general genotype distribution was

examined, it was found that genotype (GT) 1b was the dominant genotype (46%), which is followed by GT3 (22%), GT1a (12%), GT2 (9%) and GT4 (5%). In addition, mixed genotype was detected in 7% of the patients. Conclusion: In our study, GT3 was detected at a higher rate than found in previous prevalence studies conducted in our country. We estimate that this finding shows that increasing migration and tourism are effective in genotype change and also that there may be an increase in injecting drug use in our region. In order to determine the genotype distribution, which is important in the selection of treatment and follow-up in HCV-infected patients, there is a need to update country data with multicenter studies in which all regions will participate at regular intervals.

Keywords: HVC, HVC Genotype, Chronic HVC İnfection

Presentation ID / Sunum No = 343

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Anormal Uterin Kanamalı Hastaların Değerlendirilmesinde Transvajinal Ultrasonografi ve Histeroskopinin Yeri: Tersiyer Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Nergis Kender Ertürk[1]
[1]*Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Anormal uterin kanaması olan hastalarda altta yatan endometrial patolojiyi saptamada transvajinal ultasonografi ve histeroskopi ile değerlendirmenin yerini araştırmak. Gereç-Yöntem: Mart 2020- Temmuz 2022 tarihleri arasında 3. basamak bir eğitim araştırma hastanesinde anomal uterin kanama nedeni ile histeroskopi ve endometrial histopatolojik örnekleme yapılan hastalar retrospektif tarandı. Hastaların başvuru şikayetleri, demografik verileri, ultrasonografi ve histeroskopi sonuçları, histopatolojik sonuçları kaydedildi. Bulgular: 20-75 yaş arası 425 kadın çalışmaya dahil edildi. Kadınların ortalama yaşı 43,23 ±9,88 idi. Hastaların 98i (%23,0) postmenopozal idi. Histopatoloji sonuçlarına göre hastaların 250si (%58,8) endometrial polip, 131i (%30,8) benign endometrial patoloji, 39u (%9,1) myom, 5i (%1,1) endometrial malignite olarak raporlanmıştı. Postmenopozal hastalarda saptanan malignite oranı anlamlı olarak yüksekti (%3,1'e karşılık %0,6, p<0,001). Hastaların 2sinde polip zemininde endometrial inraepitelyal neoplazi, 2sinde de adenokarsinom saptandı. Transvajinal ultrasonografinin polip tanısı için sensitivitesi %63,2, spesifitesi %54,8 idi. Histeroskopinin polip tanısı için sensitivitesi %99,6, spesifitesi %86,3 idi. Sonuç: Histeroskopi anormal uterin kanaması olan kadınlarda tanı için değerli bir yöntemdir. Eş zamanlı tedavi imkanı sağlaması nedeniyle de anormal uterin kanaması olan tüm hastalarda uygulanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Histeroskopi, Anormal Uterin Kanama, Transvajinal Ultrasnonografi, Endometrial Polip

The Role of Transvaginal Ultrasonography and Hysteroscopy in the Evaluation of Patients With Abnormal Uterine Bleeding:The Experience of a Tertiary Center

Abstract

Objective: To investigate the role of evaluation with transvaginal ultrasound and hysteroscopy in detecting the underlying endometrial pathology in patients with abnormal uterine bleeding. Material-Methods: Patients who underwent hysteroscopy and endometrial histopathological sampling due to abnormal uterine bleeding in a tertiary education and research hospital between March 2020 and July 2022 were retrospectively scanned. Patients' complaints, demographic data, ultrasonography and hysteroscopy results, and histopathological results were recorded. Results: 425 women aged between 20-75 years were included in the study. The mean age of the women was 43.23 ±9.88 years. 98 (23.0%) of the patients were postmenopausal. According to the histopathology results, 250 (58.8%) patients were reported as endometrial polyps, 131 (30.8%) as benign endometrial pathologies, 39 (9.1%) as myomas, and 5 (1.1%) as endometrial malignancies. The rate of malignancy detected in postmenopausal patients was significantly higher than premenopausal patients (3.1% vs. 0.6%, p<0.001). Endometrial intraepithelial neoplasia was found on the basis of polyps in 2 of the patients, and adenocarcinoma was

found in 2 of them. The sensitivity and specificity of transvaginal ultrasonography for the diagnosis of polyps were 63.2% and 54.8%, respectively. The sensitivity and specificity of hysteroscopy for the diagnosis of polyps were 99.6% and 86.3%, respectively. Conclusion: Hysteroscopy is a valuable method for the diagnosis in women with abnormal uterine bleeding. Since it provides simultaneous treatment, it can be recommended for all patients with abnormal uterine bleeding.

Keywords: Hysteroscopy, Abnormal Uterine Bleeding, Transvaginal Ultrasonography, Endometrial Polyp

Presentation ID / Sunum No = 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0873-4589

Antipsikotik İlaç Kullanan Hastalarda İlaç Uyumunun ve Yan Etkilerin Değerlendirilmesi

Araştırmacı Ali Rıza Yılmaz[1] , Doç.Dr. Betül Okuyan[1] , Uzman Dr. Bahar Yeşil Örnek[2]
[1]Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Klinik Eczacılık Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye
[2]2. Sağlık Bilimleri Üniversitesi Dr. A. Yurtaslan Onkoloji Hastanesi, Ankara, Türkiye

**Corresponding author: Ali Rıza Yılmaz*

Özet

Öz Amaç: Süregen hastalığı olanlarda tedaviye uyum iyileşme sürecini etkileyen önemli bir faktördür. İlaç uyumu tedaviye uyumu önemli bileşenlerinden biridir. İlaca bağlı yan etkilerin varlığı çeşitli nedenlerle ilaç uyumunu etkilemektedir. Bu çalışmada en az bir ay süreyle antipsikotik tedavi alan hastalarda ilaç uyumu ve antipsikotik ilaç yan etkilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Retrospektif ve tanımlayıcı nitelikteki bu çalışma Elazığ Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi Psikiyatri Kliniğinde yapılmıştır. En az 4 hafta süreyle herhangi bir antipsikotik ilaç tedavisi alan >18 yaş hastaların dosyaları retrospektif olarak incelenerek elden edilen verilerle Liverpool Üniversitesi Antipsikotiklerin Yan Etkilerini Değerlendirme Ölçeği ve Morisky Tedaviye Uyum Ölçeği araştırmacı tarafından doldurulmuştur. Sonuçlar istatistiksel olarak karşılaştırılmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan toplam 151 hastanın %20'sini kadın cinsiyet oluşturdu. Yaş ortalaması 37.44±11.13 (18-64) idi. Antipsikotik ilaçlarla ilgili bildirilen en sık yan etkilerin ekstrapiramidal sistemle ilişkili yan etkiler (%16.6) ve psikolojik yan etkilerdi (%33.3). Tüm katılımcıların %60.3'ünde ilaç uyumunun olmadığı saptandı. Toplam yan etki şiddetinin yüksekliği ile ilaç uyumu arasında ters yönde ve istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon bulundu ($r=-0.297$, $p<0.001$). İlaç uyumu olmayanların, ilaç uyumu olanlara göre ekstrapiramidal, antikolinerjik, alerjik, psikolojik ve toplam yan etki puanları istatistiksel açıdan anlamlı şekilde daha yüksekti ($p<0.05$). Sonuç: Antipsikotik ilaçlarla tedaviye uyumda yan etki şiddetinin yüksek olması ilaç uyumunu olumsuz yönde etkilemektedir. Çalışmamızda psikolojik yan etki sıklığı yüksek saptanmıştır. Yan etkinin farkedilmesi, geliştiği sistemin belirlenmesi ve gerekli müdahalelerin tedaviye eklenmesi ilaç uyumuna katkıda bulunacaktır. Bu bağlamda hastanın ayrıntılı takibi ve tedavisi konusunda klinik eczacılık ve tıbbi branşlar arasında sağlanacak işbirliği önem kazanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ilaç Uyumu, Antipsikotikler, Yan Etki, Klinik Eczacılık, Psikiyatri

Evaluation of Drug Compliance and Side Effects in Patients Using Antipsychotic Drugs

Abstract

Abstract Objective: Compliance with treatment is an important factor affecting the healing process in patients with chronic disease. Medication compliance is one of the important components of treatment compliance. Drug-related side effects affect drug compliance for various reasons. In this study, we aimed to evaluate drug compliance and antipsychotic drug side effects in patients who used antipsychotic treatment for at least one month. Materials and Methods: This retrospective and descriptive study was conducted in the Psychiatry Clinic of Elazig Mental Health and Diseases Hospital.

The files of patients, aged >18 years who used any antipsychotic medication for at least 4 weeks, were reviewed retrospectively and the University of Liverpool Antipsychotics Side Effects Assessment Scale and Morisky Treatment Adherence Scale were filled in by the researcher. The results were statistically compared. Results: 20% of the 151 patients, who participated in the study, were female. Mean age was 37.44±11.13 (18-64). The most common side effects reported for antipsychotic drugs were extrapyramidal system-related side effects (16.6%) and psychological side effects (33.3%). It was determined that 60.3% of all participants did not have drug compliance An inverse and statistically significant correlation was found between the high severity of total side effects and drug compliance ($r=-0.297$, $p<0.001$).Extrapyramidal, anticholinergic, allergic, psychological and total side effect scores were statistically significantly higher in patients with non-adherence to medication ($p<0.05$). Conclusion: The presence of high-severity side effects adversely affects compliance with antipsychotic drugs in treatment. In our study, the frequency of psychological side effects was found to be high. Recognizing the side effect, determining the system in which it develops, and adding the necessary interventions to the treatment will contribute to drug compliance.In this respect, cooperation between clinical pharmacy and medical sciences in the detailed follow-up and treatment of the patient gains importance.

Keywords: Drug Compliance, Antipsychotics, Side Effects, Clinical Pharmacy, Psychiatry

Presentation ID / Sunum No = 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3650-4169

Arcus Aortaya Komşu İntratorasik Guatr: Sternotomi ile Tiroidektomi Yapılacak Hastada Anestezi Uygulaması

Uzman Fidan Aygün[1] , Dr. Bilal Kasapoğlu[1]
[1]Sağlık bilimleri Üniversitesi Bakırköy Dr. Sadi konuk EAH Anesteziyoloji ve Reanimasyon kliniği

**Corresponding author: Fidan Aygün*

Özet

Giriş: Tiroid bezinin %50 den büyük parçasının sternumun altında, mediastende olması plonjan guatr olarak isimlendirilmektedir. İntratorasik guatr, klinik olarak dispne, disfaji, disfoni ve büyük vasküler yapılara bası sonucu gelişen bulgularla kendini göstermektedir. Tiroid bezinin aşırı büyümesi ve retrosternal alana uzanması sonucu trakeaya bası yaparak havayolu açıklığını kısıtlayabilir. Bu durum, hastaların anestezi indüksiyonu, ventilasyonu ve entübasyonunda ciddi zorluklara yol açabilir. Olgumuzda intratorasik uzanan trakeal bası yapan arcus aortaya komşuluğu olan, sternotomi ile tiroidektomi planlanan hastanın anestezi yönetimini sunmayı amaçladık. Metod: 66 yaşında erkek hasta boyunda ele gelen kitle nedeni ile genel cerrahi polikliniğine başvurdu. Yapılan tetkik ve görüntülemelerinde dev intratorasik uzanımlı plonjan guatr saptanan hastaya sternotomi ile tiroidektomi planlandı. Hasta preoperative KBB, göğüs hastalıkları, KVC ve göğüs cerrahisi tarafından değerlendirildi. Preoperatif muayenesinde solunum sesleri azalmış ve baş boyun bölgesinde venöz konjesyon bulguları vardı.Anestezi risk sınıflamasına göre ASA skoru 3 ve Mallampati 2 olarak değerlendirildi, postoperatif YBÜ koşulu altında hazırlandı. Anestezi indüksiyonu sonrası videolaringoskop aracılığı ile entübe edildi. Beş saat süren operasyonun ardından YBÜ'ye alınan hasta postoperative 2. Saatte hemodinamisi, vitalleri stabil halde extübe edildi.Postoperatif 24 saat komplikasyon yaşanmayan hasta servise externe edildi. Tartışma ve Sonuç: Tiroid dokusu ana arter ve venlere komşu olabilir ki olgumuzda tiroid dokusu arcus aorta ve perikard ile yakın komşuluğu bulunmaktaydı. Sternotomi yapılan plonjan guatr ameliyatlarında; yeterli kan hazırlığının yapılması, kan gazı yakın takibi, vazopressör ve inotrop ajanlar ani gelişebilecek hipotansiyon, dolaşım kollapsı tedavisi için hazır bulunmalıdır. Sternotomi yapılan plonjan guatr ameliyatlarında şiddetli ağrı olacağı akılda tutulmalı, yeterli aneljezi sağlanmadan hasta ekstübe edilmemelidir. Extübasyon esnasında reentübasyon ihtimali için yeterli hazırlık yapılmalıdır. Plonjan guatr ameliyatları, multidisipliner yaklaşım gerektiren ameliyatlar olmakla beraber anestezi yönetimi perioperative dönemde ekstra önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Plonjan Guatr, Sternotomi, Troidektomi, Anestezi

Intrathoracic Goiter Adjacent to Arcus Aorta: Anesthesia Application in a Patient to Be Performed Thyroidectomy With Sternotomy

Abstract

Introduction: The presence of more than 50% of the thyroid gland below the sternum and in the mediastinum is called plonic goiter. Intrathoracic goiter is clinically manifested by symptoms that develop as a result of dyspnea, dysphagia, dysphonia and compression on large vascular structures. As a result of the overgrowth of the thyroid gland and its extension into the retrosternal area, it may compress the trachea and restrict the airway patency. This can lead to serious difficulties in anesthesia induction, ventilation and intubation of patients. In our case, we aimed to present the anesthesia management of a patient who was adjacent to the arcus aorta causing intrathoracic tracheal compression and who was planned for thyroidectomy with sternotomy. Method: A 66-year-old male patient was admitted to the general surgery outpatient clinic with a palpable mass in the neck. Thyroidectomy with sternotomy was planned for the patient, who was found to have a plunging goiter with a giant intrathoracic extension in the examinations and imaging. The patient was evaluated by preoperative ENT, chest diseases, cardiovascular and thoracic surgery. In the preoperative examination, respiratory sounds were decreased and there were signs of venous congestion in the head and neck region. According to the anesthesia risk classification, the ASA score was evaluated as 3 and Mallampati 2, and it was prepared under the postoperative ICU condition. After the induction of anesthesia, he was intubated by means of a videoryngoscope. After the operation, which lasted for five hours, the patient was taken to the ICU and extubated in the 2nd postoperative hour with stable hemodynamics and vitals. Discussion and Conclusion: The thyroid tissue may be adjacent to the main arteries and veins, and in our case, the thyroid tissue was in close proximity to the arcus aorta and pericardium. In plunging goiter surgeries with sternotomy; Adequate blood preparation, close monitoring of blood gases, vasopressor and inotropic agents should be available for the treatment of sudden hypotension and circulatory collapse. It should be kept in mind that severe pain will occur in plunging goiter surgeries where sternotomy is performed, and the patient should not be extubated without adequate analgesia. During extubation, adequate preparation should be made for the possibility of reintubation. Although Plonjan goiter surgeries are surgeries that require a multidisciplinary approach, anesthesia management is extra important in the perioperative period.

Keywords: Plonjan Goiter, Sternotomy, Thyroidectomy, Anesthesia

Presentation ID / Sunum No = 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Ards Gelişen COVID-19 Pnömonili Hastalarda Prone Pozisyonun Rekrüitabiliteye Etkisi

Uzman Ömer Emgin[1] , Uzman Kazım Rollas[1] , Uzman Hicret Yeniay[1] , Uzman Rengin Elve[1] , Doç.Dr. Işıl Köse Güldoğan[1]

[1]İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Anestezi Yoğun Bakım Kliniği

**Corresponding author: Ömer Emgin*

Özet

Amaç: IMV alan COVID-ARDS'li hastalarda bazal supine (sırtüstü), prone (yüzüstü) ve sonrasında tekrar supine pozisyonlar sırasında oksijenasyon ve akciğer recrüitabilitesini değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Yoğun bakım ünitemize COVID-ARDS ile başvuran yirmi beş hastayı dahil ettik. Solunum sisteminin kompliyansını (Cs), recruitment inflation oranı (R/I), PaO2/FiO2 oranını; bazal supine, prone ve sonrasında tekrar supine pozisyonlarda ölçtük. Bulgular: Prone pozisyonda, Cs'deki artışla birlikte PaO2/FiO2 (p<0.01) 82,7'den 164.4 mmHg'ye (p <0,001) yükseldi. ΔPaO2/FiO2, başlangıçta supine pozisyonda Cs ile korele idi (r= 0.53, p <0.01). Hastalar ortanca Cs değerine göre Cs ≥ 26 ml/cmH2O (n=13, yüksek uyum) ve <26 ml/cmH2O (n=12, düşük uyum) olarak iki gruba ayrıldı. PaO2/FiO2 artışı Cs ≥ 26 ml/cmH2O grubunda Cs <26 ml/cmH2O grubuna göre daha yüksekti (p<0.01). R/I oranı sadece prone pozisyonda Cs <26 ml/cmH2O grubunda azaldı (p=0.04'e karşı 0.55). Sonuç: Başlangıç supine pozisyondaki düşük kompliyanslı (<26 ml/cmH2O) COVID-ARDS hastaları prone pozisyona alındığında Cs deki artışla birlikte R/I oranındaki değişime bağlı rekrüitabilite saptadık.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Akut Respiratuvar Distres Sendromu, Mekanik Ventilasyon, Prone Pozisyonu

Effect of the Prone Position On Recruitability in Ards Due to COVID-19 Pneumonia

Abstract

Background/aim: We aimed to assess the oxygenation and lung recruitability during the baseline supine, prone, and resupine positions in patients with COVID-ARDS receiving IMV. Materials and Methods: We included twenty-five patients admitted to our ICU with COVID-ARDS. We measured the compliance of the respiratory system (Cs), the recruitment to inflation (R/I) ratio, and the PaO2/FiO2 ratio during the baseline supine, prone, and resupine positions. Results: In the prone position, PaO2/FiO2 increased from 82.7 to 164.4 mmHg (p <0.001) with an increase in Cs (p<0.01). ΔPaO2/FiO2 was correlated with Cs at the baseline supine position (r= 0.53, p <0.01). Patients were divided into two groups according to the median value of Cs as Cs ≥ 26 ml/cmH2O (n=13, high compliance) and <26 ml/cmH2O (n=12, low complinace). The increase in PaO2/FiO2 was higher in the Cs ≥ 26 ml/cmH2O group than in the Cs <26 ml/cmH2O (p<0.01). The R/I ratio decreased only in the Cs <26 ml/cmH2O group in the prone position (p=0.04 vs. 0.55). Conclusion: In the prone position, we detected lung

recruitment based on the change in the R/I ratio with an increase in respiratory system compliance only in COVID-ARDS patients who have low baseline supine compliance (<26 ml/cmH2O). Key words: Coronavirus disease 2019, acute respiratory distress, mechanical ventilation, prone position

Keywords: Coronavirus Disease 2019, Acute Respiratory Distress, Mechanical Ventilation, Prone Position

Presentation ID / Sunum No = 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0001 9193 4105

Argon Plazma Koagülasyon Aracılığıyla Impakte Biliyer Litotriptör Basketin Ekstraksiyonu: Bir Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Gök Sargın[1] , Uzman Dr. İbrahimhalil Düşünceli[1]
[1]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author:*

Özet

Mekanik litotripsi, endoskopik retrograd kolanjiyopankreatografi (ERCP) sırasında büyük safra kanalı taşlarının çıkarılmasında etkilidir ancak komplikasyon riski olan karmaşık bir prosedürdür. Mekanik litotripsinin komplikasyonlarını yönetmek zor olabilir. Biz burada sıkışmış bir bilier litotriptör basketin başarılı bir şekilde çıkarma yöntemini prezente ediyoruz. Rekürren koledok taşı olan 65 yaşındaki bir kadın hastaya ERCP yapıldı. ERCP sırasında koledok genişliği yaklaşık 20 mm olup, distalinde yaklaşık 15 mm çapında taş izlendi ve mekanik bir litotriptör yerleştirildi. ancak taş-basket kompleksi ekstrakte edilemedi ve litotriptör basket telleri taşa sıkışarak ayrılamadı. Çıkarma girişimleri sırasında, litotriptör traksiyon teli litotriptörün sapına yakın bir yerde koparak.kırıldı ve taş-basket kompleksi intraduodenal koledoktta impakte kaldı. Litotriptörü ve taşı çıkartmak için standart tekniklerin denemesi başarısız oldu. Forseps kullanılarak basketin bir kısmı duodenal lümende başarılı bir şekilde dışa döndürüldü. Basket tellerinden 2 tanesini kesmek için argon plazma koagülasyon (APC) kullanıldı ve litotriptör taştan kolayca serbestleşerek çıkartıldı. Koledokttaki taş papilin balonla dilatasyonu (sfinkteroplasti, 15 mm) sonrası çıkartıldı. APC, kapsız metalik stentlerin kesilmesi için kullanılabilmektedir. Ancak standard yöntemlerin başarısız olduğu koledok taşı-basket kompleksinin impaksiyonu durumunda, basketin tellerini keserek taştan serbestleştirmek hasta için cerrahiden kurtarıcı bir teknik olarak güvenle kullanılabilir. Bununla birlikte, bu işlem, impakte basket-taş kompleksinin koledoğun intraduodenal kısmı içinde yer alması durumunda basket telinin duodenum lümenine doğru çekilerek görüntülenmesini gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Ercp, Mekanik Litotripsi, Litotriptör Basket, Apc

Extraction of An Impacted Biliary Lithotripter Basket by Argon Plasma Coagulation: A Case Report

Abstract

Mechanical lithotripsy is effective in removing large bile duct stones during endoscopic retrograde cholangiopancreatography (ERCP), but it is a complex procedure with a risk of complications. Complications of mechanical lithotripsy can be challenging to manage. Here we present a successful method of removing an impacted biliary lithotripter basket. ERCP was performed on a 65-year-old female patient with recurrent common choledochal stones. During ERCP, the width of the common bile duct was approximately 20 mm, a stone with a diameter of about 15 mm was observed in its distal, and a mechanical lithotripter was placed. However, the stone-basket complex could not be extracted, and the lithotripter basket wires could not be separated by getting stuck in the stone. During removal

attempts, the lithotripter traction wire broke off near the handle, and the stone-basket complex was impacted in the intraduodenal common bile duct. Attempts to standard techniques for removing the lithotripter and stone were unsuccessful. A portion of the basket was successfully turned outward in the duodenal lumen using forceps. Argon plasma coagulation (APC) was used to cut 2 of the basket wires, and the lithotripter was easily released from the stone. The stone in the common bile duct was removed after balloon dilation (sphincteroplasty, 15 mm) of the papilla. APC can be used for cutting uncovered metallic stents. However, in the case of impaction of the bilier stone-basket complex where standard methods fail, cutting the basket wires and releasing from the stone can be used safely as a saving technique for the patient. However, this process requires imaging the basket wire by pulling it towards the lumen of the duodenum if the impacted basket-stone complex is located within the intraduodenal portion of the common bile duct.

Keywords: Ercp, Mechanical Lithotripsy, Lithotripter Basket, Apc

Presentation ID / Sunum No = 305

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3687-0580

Asemptomatik Hastalarda Abdominal Aort İntima-Medya Kalınlığı ile Subklinik Sol Ventriküler Disfonksiyon Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Sinan Şahin[1] , Doç.Dr. Selim Kul[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ahi Evren Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Sinan Şahin*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, aterosklerotik belirtilerin en erken zonu olan abdominal aortik intima-media kalınlığının (AAIMT) subklinik lv disfonksiyonunda prediktif değeri olup olmadığını tespit etmektir. Gereç ve Yöntem: Kardiyoloji polikliniğine başvuran ardışık 134 hasta prospektif olarak çalışmaya dahil edildi. AAIMT'yi belirlemek için B-mod ultrasonografi kullanıldı. Tüm deneklere transtorasik ekokardiyografik inceleme yapıldı. MPI, 'MPI = (IVCT + IVRT)/ET = [(a) - (ET)]/(ET)' formülü kullanılarak hesaplandı. MPI değerinin medyanı alındı. Supra ve infra olarak iki gruba ayrıldılar. Bulgular: AAIMT, Supramedyan MPI grubunda daha yüksektir (1.0 (0.63 ± 0.17) ve 0.90 (0.52 ± 0.13) $p < 0.001$). Tek değişkenli analiz, abdominal aort intima-media kalınlığının anormal MPI ile ilişkili olduğunu gösterdi ($p = 0.005$). AAIMT ile anormal MPI arasındaki korelasyon, Spearman korelasyon testi ile saptandı ($p = 0.02$, Korelasyon Katsayısı: 0.193). Sonuç: AAIMT, miyokardiyal performans indeksi ile değerlendirilen subklinik lv disfonksiyonu için anlamlı bir prediktif değer göstermiştir. Bu nedenle, AAIMT kardiyologlar tarafından karar vermede subklinik lv disfonksiyonunu saptamak için noninvaziv ve kullanışlı bir araç olabilir.

Anahtar Kelimeler: Abdominal Aort İntima-Media Kalınlığı, Subklinik Lv Disfonksiyonu, Miyokardiyal Performans İndeksi

The Relationship Between Abdominal Aortic Intima-Media Thickness and Subclinical Left Ventricular Dysfunction in Asymptomatic Patients

Abstract

Aim: The object of this study was to detect whether abdominal aortic intima-media thickness (AAIMT), that is the earliest zone of atherosclerotic manifestations, has a predictive value in subclinical lv dysfunction. Materials and Methods:A total of 134 consecutive patients who admitted to the cardiology outpatient clinic were prospectively included in the study. B-mode ultrasonography was used to determine AAIMT. All subjects underwent a transthoracic echocardiographic examination. Myocardial performans index (MPI) was calculated using the 'MPI = (IVCT + IVRT)/ET = [(a) − (ET)]/(ET)' formula. The median of the MPI value was taken. They were divided into two groups as supra and infra. Results: AAIMT is higher in Supramedian MPI group (1.0 (0.63 ± 0.17) vs 0.90 (0.52 ± 0.13) $p < 0.001$). Univariate analysis showed that abdominal aortic intima-media thickness associated with abnormal MPI ($p = 0.005$). The correlation between AAIMT and abnormal MPI did detect with the Spearman correlation test ($p = 0.02$, Korelasyon Katsayısı: 0.193) . Conclusion: AAIMT showed a significant

predictive value for subclinical lv dysfunction assesed by myocardial performans index. Therefore, AAIMT may be a noninvasive and useful tool to detect subclinical lv dysfunction for decision-making by cardiologists.

Keywords: Abdominal Aortic İntima-Media Thickness , Subclinical Lv Dysfunction,myocardial Performance İndex

Presentation ID / Sunum No = 19

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Asemptomatik Sement Embolisi: 3 Olgu

Dr. Levent Özdemir[1] , Dr. Öğretim Üyesi Burcu Özdemir[1]
[1]*Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Kliniği, Samsun, Türkiye*

**Corresponding author: Levent Özdemir*

Özet

Pulmoner emboli(PE), pulmoner ater ve dallarının sistemik venlerden gelen maddeler ile tıkanmasıdır. PE %90-95'i trombotik iken, %5-10'u nontrombotiktir. Non-trombotik emboli nedenleri olarak; tümör hücreleri, amniyon sıvısı, yağ hücreleri, hava embolisi, parazit enfeksiyonları, iv bağımlılarında talk, kateter parçaları, ortopedik işlemlerde kullanılan sement yer almaktadır. Vertebroplasti, osteoporoz, travma veya tümör nedeni ile zayıflamış vertebranın perkütan olarak polimetilmetakrilat enjeksiyonu ile güçlendirilmesi işlemidir. Sement embolisi; Vertebroplastide kullanılan polimetilmetakrilat sementin perivertebral venöz pleksus aracılığıyla vena kava inferiora migrasyonu ve pulmoner arterlere migrasyonu sonrası gelişmektedir. Sement embolisi genellikle asemptomatik olarak vertebroplasti sonrasında görülebilen bir komplikasyondur. Olgu1. 71 yaşında kadın, Öksürük, hırıltı, nefes daralması şikayeti ile basvurdu. Özgeçmişinde Hipertansiyon, Astım, Romatoid artrit (Leflunomid, prednizolon 5 yıldır) , Vertebroplasti (Vertebra fraktürü nedeni ile 4 yıl önce 2 kez, torokal ve lomber) mevcuttu. Fizik muaynesine bilateral ekspiryum uzun ve ronkus saptandı. Çekilen akciğer ve toraks tomografisi sement embolisi ile uyumlu idi Olgu2.65 yaş, kadın, Öksürük,balgam şikayeti ile basvurdu. Özgecmişinde diyabet, astım, hipertansiyon, vertebroplasti (Vertebra fraktürü nedeni ile 5 yıl önce 2 kez, torokal ve lomber) mevcuttu. Fiziki muaynesi normaldi.Çekilen akciğer ve toraks tomografisi sement embolisi ile uyumlu idi Olgu 3: 40 yaşında erkek, Öksürük, hırıltı nefes darlığı ile basvurdu. Özgeçmişinde, hipofiz adenomu nedeni ile 10 yıldır perednizolon, diyabet, vertebroplasti (vertebra fraktürü nedeni ile 3 yıl önce). Fiziki muaynesinde bilateral ronkus mevcuttu.Çekilen akciğer ve toraks tomografisi sement embolisi ile uyumlu idi Sement embolisi tedavisi şuan için rehberlerde yer almamaktadır. Solunumsal semptomlar ile karakterize olduğunda operasyon veya antikoagulasyon gibi tedavilerin verilebileceği, asemptomatik olduğunda da takip edilmesi gerektiği önerilmektedir

Anahtar Kelimeler: Sement Embolisi, Vertebroplasti

Presentation ID / Sunum No = 361

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0382-3494

Asendan, Total Arkus Aort ve Aort Kapak Replasmanı Yapılan Kby'lı Hastanın Anestezi Yönetimi: Kpb Sırasında Cpfa Kullanımı

Uzman Dr. Aslıhan Aykut[1] , Uzman Dr. Bekir Boğaçhan Akkaya[2]
[1]*Ankara Şehir Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon*
[2]*Ankara Şehir Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahisi*

**Corresponding author: Aslıhan Aykut*

Özet

Giriş: Aort diseksiyonları, uzun cerrahi süreler ile transfüzyon ihtiyacının çok olması nedeniyle morbiditesi ve mortalitesi yüksek olan bir patolojidir(1).Olgu sunumuzda KBY nedenli üre/kreatinin yüksekliği mevcut hastada KPB sırasında Birleştirilmiş plazma filtrasyon adsorpsiyonu (Coupled plasma filtration adsorption;CPFA)deneyimimizi anlattık. Olgu: 74yaş, bilinen HT ve KBY olup,acil cerrahi kararı alınan hastanın üre, kreatinin ve potasyum değerleri sırayla 208mg/dL, 6,85mg/dL ve 6,4mEq/L olduğu ve öngörülen uzun düşük debi süresi nedeniyle KPB sırasında CPFA planlandı.240dk KPB, 163dk KK ve 57dk düşük debi süresince asendan, total arkus aort grefti ve aort kapak replasmanı yapıldı. Kpb süresi boyunca CPFA cihazında 1760 ml plazma işleme tabi tutuldu ve UF ile 900ml sıvı çekildi.KPB sırasında 2ÜES replasmını daha yapılan hastaya, KPB pompasından çıkış sonrası Cofact, hemokompetan, 1ÜH-trombosit, 1ÜTDP ve 1ÜES replasmanı daha yapıldı.İnotrop desteği olmayan hasta entübe mekanik ventilatörle kvc yoğun bakıma devredildi. Yoğun bakım süreci boyunca CPFA cihazında 23.94L plazma daha işleme tabi tutuldu ve UF ile 1600ml sıvı çekildi.Postoperatif üre ve kreatinin değerleri sırayla 126 ve 3,34mg/dL ölçüldü. Tartışma: KBY'li olgularının sıvı-elektrolit bozukluğu nedeniyle preoperatif hemodiyaliz gerekliliği bildirilmiştir(2,3).Olgumuz acil cerrahi olduğu için intraoperatif ultrafiltrasyon planlandı.KPB pompasında immun sistemin fizyolojik olmayan aktivasyonu sonucu, sepsis ve travmadakine benzer biçimde tüm vucütta SIR meydana gelir.Olgumuzda ultrafiltrasyon ihtiyacı yanında uzun düşük debi süresi nedeniyle oluşabilecek enflamatuar yanıtı en aza inidirmek amaçlı CPFA kullanılmıştır.CPFA plazma ayırma ve sitokinlerin, inflamatuar mediatörlerin ve/veya toksinlerin absorpsiyonunun gerçekleştiği ilk aşama ve ardından hacim kontrolü ve suda çözünür küçük mediyatörlerin uzaklaştırıldığı ikinci bir hemofiltrasyon aşamasını birleştiren ekstrakorporeal kan saflaştırma tedavisidir.Plazma, reçine kartuşundan daha düşük bir hızla geçer ve bu, toksinlerin reçine ile daha iyi temas etmesine izin verir(4).Büyük moleküllerin çoğu reçine tarafından adsorbe edilmediğinden albümin, protein veya birçok önemli fizyolojik bileşende küçük bir kayıp olur. Sonuç: Teknik başlangıçta sepsis ve septik şok tedavisi için geliştirilmiş olsa da uzun düşük debi ve transfüzyon ihtiyacının çok olacağı komplike kardiyak cerrahilerde de kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Tip1 Diseksiyon , Cfpa , Kby

Presentation ID / Sunum No = 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6985-6112

Askeri Hava Mürettebatının Periyodik Muayenesinde Atrial Fibrilasyon Riskinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Serhat Günlü[1]
[1]*Dağkapı Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Emniyetli askeri uçuş için hava mürettebatın sağlıklı olması gerekir. P-dalgası dispersiyonu (PWD) atriyal fibrilasyon gelişme riskini temsil eder. Çalışmamızda yıllık peryodik muayene sonucunda sağlam raporu almış hava mürettebatında atriyal fibrilasyon gelişme riskini değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve yöntemler: Daha önceki peryodik muayene raporlarında sağlıklı olduğu bilinen 81 hava mürettebatı çalışmaya dahil edildi. Fizik muayeneleri, görüntüleme ve laboratuvar tetkikleri yapıldı. Elektrokardiyografi çekilerek PWD hesaplandı. Bulgular: Araştırmaya katılanların yaş ortalaması 36,15±8,97 yıl idi. Katılımcıların 17'si nakliye uçaklarında, 13'ü jetlerde, 51'i helikopterlerde görev yapıyordu. Helikopter ve nakliye uçağı mürettebatının 51'i pilot olmayan uçak mürettebatıydı. Yani, toplam deneklerin 50'si non-pilot uçak mürettebatı ve 31 pilottu. P-dalga dispersiyon süresi nakliye uçağı mürettebatındaki en düşük saptandı. Jet, helikopter ve nakliye uçakları mürettebatı gruplarında yaş, BKI, ortalama arter basıncı, nabız hızları, tiroid uyarıcı hormon, hemoglobin, serum total bilurubin, düşük dansiteli lipoprotein, alanin ve aspartat aminotransferaz seviyeleri arasında istatiksel anlamlılık bulunmadı ($p>0.05$). Jet ve nakliye uçağı mürettebatı arasında PWD anlamlıydı ($p = 0.013$). Jet pilotları helikopter mürettebatından daha yüksek p-dalgası dispersiyonuna sahipti, ancak fark istatistiksel olarak önemsizdi ($p=0.125$). Sonuçlar: Çalışmamızın sonucu jet pilotlarının PWD sürelerinin daha yüksek olduğunu gösterdi. Bu sonuç jet pilotlarının gelecekte atriyal fibrilasyon riski taşıyabileceğini ve bu açıdan takip edilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: P-Dalga Dağılımı, Askeri Hava Mürettebatı, Aritmi

Evaluation of Atrial Fibrillation Risk in Periodic Examination of Military Aircrew

Abstract

Objective: Aircraft aircrew must be healthy for safe military flight. The P-wave dispersion (PWD) represents the risk of developing atrial fibrillation. In our study, we aimed to evaluate the risk of developing atrial fibrillation in aircrews who received a healthy report as a result of an annual periodic examination. Methods: 81 healthy aircrews were included in the study. Physical examination, imaging, and laboratory tests were performed. PWD was calculated by performing electrocardiography. Results: The mean age of the participants in the study was 36.15±8.97 years. Of the participants, 17 served in transport aircraft, 13 in jets, and 51 in helicopters. Of the helicopter and transport aircraft crews, 51 were non-pilot aircrew. That is, of the total subjects, 50 were non-pilot aircrew and 31 pilots. PWD duration was calculated lowest in transport aircraft aircrew. There were no statistically significant differences between age, BMI, mean arterial pressure, pulse rates, thyroid-stimulating hormone, hemoglobin, serum total bilirubin, low-density lipoprotein, alanine, and aspartate aminotransferase levels in the jet, helicopter, and transport aircraft crew groups ($p>0.05$). PWD was significant among jet and transport

aircraft crews (p = 0.013). Jet pilots had higher p-wave dispersions than helicopter crews, but the difference was statistically insignificant (p=0.125). Conclusion: According to the results of our study, jet pilots had significantly higher PWD values. This result showed that military jet pilots may be at risk of atrial fibrillation in the future and should be followed in this respect.

Keywords: P-Wave Dispersion, Military Aircrew, Arrhythmia

Presentation ID / Sunum No = 145

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7021-0984

Benek İzleme Karotis Gerilme Ultrasonografisini Kullanarak Arteriyel Sertliğin Tiroiditli Çocuklarda Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Gök[1]
[1]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı*

Özet

Amaç: Tiroid hormonları, kardiyovasküler fonksiyonu ve homeostazı önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Tiroid hormonları ayrıca arterioskleroz ve aterom oluşumu dahil olmak üzere birçok kardiyovasküler patolojiyi indükleyebilir veya şiddetlendirebilir. Literatürde erişkin hasta gruplarında tiroid hormonlarının arteriyel sertlik üzerine etkisi hakkında aplanasyon tonometri yöntemi kullanılarak yapılmış çok çalışma bulunmaktadır. Ultrasonografi tabanlı Benek İzleme Karotis Gerilme (BİKG) görüntüleme yöntemi, karotid arterlerdeki arteriyel sertliği ve gerilimi değerlendirmeyi sağlayan yeni bir yöntemdir. Erişkin hasta gruplarında farklı klinik tablolarla ilgili birçok çalışma olmasına rağmen, BİKG tekniğini kullanılarak pediatrik hasta grupları üzerinde yapılmış çok az sayıda çalışma vardır. Yazarın bilgisi dahilinde, tiroiditli çocuk hastalarda bu teknik kullanılarak arteriyel sertliğin değerlendirildiği çalışma yoktur ve mevcut çalışma literatürdeki ilk çalışmadır. Yöntem: Bu çalışmaya toplam 104 hasta (64 tiroidit, 40 kontrol) dahil edildi. Tiroidit tanısı otoantikor (anti-TPO "tiroid peroksidaz antikorları", anti-TG "tiroglobulin antikorları") pozitifliği ve/veya klasik tiroidit ultrasonografi bulgularına dayanılarak konuldu. Arter sertliği ve gerinim parametreleri, BİKG tekniği kullanılarak her iki karotis arterden uzun ve aksiyal olarak iki düzlemde ölçüldü. Her iki karotis arter ölçümlerinin ortalama değerleri gruplar arasında karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmada, tiroidit ve kontrol grupları arasında tüm sertlik parametrelerinde (β-sertlik indeksi "β-SI", arteriyel kompliyans "AC", arteriyel gerilebilirlik "AD", elastic modül "EM" ve darbe dalga hızı "PWV") her iki düzlem için istatiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0.05$). Tüm zorlanma parametrelerinde (yer değiştirme "displacement", zorlanma "strain" ve zorlanma hızı "strain rate") her iki düzlem için, her iki grup arasında istatiksel olarak anlamlı fark izlenmemiştir. Sonuç: Bu çalışma, damar sertliğinin değerlendirilmesinde Benek İzleme Karotis Gerilme yönteminin uygulanabilirliğini, klinik değerini ve tiroiditli çocuklarda kardiovasküler risk değerlendirmesi için bir araç olarak potansiyel kullanımını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Ateroskleroz, Benek İzleme Karotis Gerilme, Kardiovasküler Hastalık, Karotis Arter, Tiroidit, Ultrasonografi

Assessment of Arterial Stiffness in Children With Thyroiditis, Using Speckle Tracking Carotid Strain Ultrasonography

Abstract

Objective: Thyroid hormones can significantly affect cardiovascular function and homeostasis. Thyroid hormones can also induce or exacerbate multiple cardiovascular pathologies including arteriosclerosis and atheroma formation. There is much data in the literature about the effect of thyroid hormones on arterial stiffness in adult patient groups using applanation tonometry. A newly introduced

ultrasonographic based Speckle Tracking Carotid Strain (STCS) imaging method, enables the assessment of arterial stiffness and strain in carotid arteries. Although there are many studies on different clinical pathologies in adult patient groups, there are very few over the paediatric patient groups using the STCS technique, and to the author's knowledge, no studies using this technique assessing arterial stiffness in children with thyroiditis. As such, this is the first study of its kind in the literature. Materials and Methods: A total of 104 patients (64 thyroiditis, 40 controls) were included in this study. The diagnosis of thyroiditis was based on autoantibody (anti-TPO "thyroid peroxidase antibodies", anti-TG "thyroglobulin antibodies") positivity and/or classical ultrasonographic findings. Arterial stiffness and strain parameters were measured in the longitudinal and axial planes from both carotid arteries using the STCS technique. Results: The study found a significant difference between the thyroiditis and the control group in both planes in all stiffness parameters which were β-stiffness index (β-SI), arterial compliance (AC), arterial distensibility (AD), elastic modulus (EM) and pulse wave velocity (PWV) (all $p<0.05$). There was no significant difference between the thyroiditis and the control group in all strain parameters (displacement, strain, and strain rate) for both planes. Conclusion: The study demonstrated the feasibility and clinical value of the Speckle Tracking Carotid Strain method in the assessment of vascular stiffness, and its potential use as a tool in cardiovascular risk assessment in children with thyroiditis.

Keywords: Atherosclerosis, Cardiovascular Disease, Carotid Artery, Speckle Tracking Carotid Strain, Thyroiditis, Ultrasonography

Presentation ID / Sunum No = 372

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6222-7882

Association of P53 Codon 72 Polymorphism in İdiopathic Pulmonary Fibrosis Susceptibility

Dr. Öğretim Üyesi Zehra Kaya[1] , Doç.Dr. Hülya Günbatar[1]
[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

**Corresponding author: Zehra Kaya*

Özet

Idiopathic pulmonary fibrosis (PF) is a chronic and progressive interstitial lung disease with an unknown cause that has a poor prognosis. The p53 codon 72 polymorphism has been studied in many cancers, including lung cancer, but no studies on its relationship with IPF have been conducted. In addition, the role of the p53 codon 72 polymorphism in lung cancer development remains unclear due to the inconsistent findings of studies published to date. The aim of our study is to define the relationship between p53 codon 72 polymorphism and IPF susceptibility. The study included 16 IPF patients and 15 healthy control groups. Taqman genotyping was performed on DNA isolated from blood samples using Real Time PCR (qPCR). For the p53 codon 72 polymorphism, no statistically significant differences in allele and genotype frequencies, as well as demographic characteristics, were found between the patient and control groups ($p>0.05$). Our findings show that there is no association between p53 codon 72 polymorphism and IPF in Turkey's Eastern Anatolian population. More research with larger sample sizes is needed to determine the link between this polymorphism and the risk of IPF.

Anahtar Kelimeler: Codon 72 Polymorphism, Genotyping, P53, Real-Time Pcr, Idiopathic Pulmonary Fibrosis

Association of P53 Codon 72 Polymorphism in İdiopathic Pulmonary Fibrosis Susceptibility

Abstract

Idiopathic pulmonary fibrosis (PF) is a chronic and progressive interstitial lung disease with an unknown cause that has a poor prognosis. The p53 codon 72 polymorphism has been studied in many cancers, including lung cancer, but no studies on its relationship with IPF have been conducted. In addition, the role of the p53 codon 72 polymorphism in lung cancer development remains unclear due to the inconsistent findings of studies published to date. The aim of our study is to define the relationship between p53 codon 72 polymorphism and IPF susceptibility. The study included 16 IPF patients and 15 healthy control groups. Taqman genotyping was performed on DNA isolated from blood samples using Real Time PCR (qPCR). For the p53 codon 72 polymorphism, no statistically significant differences in allele and genotype frequencies, as well as demographic characteristics, were found between the patient and control groups ($p>0.05$). Our findings show that there is no association between p53 codon 72 polymorphism and IPF in Turkey's Eastern Anatolian population. More research with larger sample sizes is needed to determine the link between this polymorphism and the risk of IPF.

Keywords: Codon 72 Polymorphism, Genotyping, P53, Real-Time Pcr, Idiopathic Pulmonary Fibrosis

Presentation ID / Sunum No = 229

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4465-6063

Astım ve Özkıyım Girişimi : Pediatrik Vakaların Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Serhan Özcan[1] , Uzman Dr. Zeynep Şengül Emeksiz[1]
[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

GİRİŞ Astım, çocukluk çağının en sık kronik hastalıklarından biridir. Çalışmamızda, özkıyım girişiminde bulunarak üçüncü basamak yoğun bakım takibi gereken pediatrik vakalar içinde astım tanılı hastaların sıklığını belirlemek ve bu hastaların özelliklerini değerlendirmek amaçlanmıştır. MATERYAL-METOD Çalışmamız gözlemsel, retrospektif ve tanımlayıcı bir çalışma olarak planlanmıştır. Çalışma Mayıs 2017- Mayıs 2021 tarihleri arasında Ankara Şehir Hastanesi Çocuk Yoğun Bakım ve Çocuk Allerji ve İmmunoloji Kliniklerinde yürütüldü. SONUÇLAR Mayıs 2017- Mayıs 2021 tarihleri arasında üçüncü basamak çocuk yoğun bakım ünitesinde özkıyım girişimi sonucu 268 hastanın yatarak takip edildiği görüldü. Bunların 15'inin (%5,5) tanı kriterlerini karşılayan astım tanısı mevcuttu. Çalışmaya dahil edilen 11 hastanın 10'u (%91) kızdı ve yaş ortalaması 14,7 ± 2,16 yıldı. 11 yaşında bir kız hastanın bir yıl arayla iki kez aynı ilaç ile özkıyım girişimi olduğu görüldü. Hastaların hepsi en az bir kontrol edici astım tedavisi kullanmaktaydı. Hastaların altısının birden fazla ilaç grubu ile özkıyım girişimi mevcuttu. Hastaların yoğun bakım yatış süreleri ortancası 2 gün (IQR;1-3 gün) ve ortanca hastanede kalış süreleri 3 gün (IQR; 2-4 gün)'dü. Çalışma süresinde hayatını kaybeden hasta olmadı. TARTIŞMA Astımın yaşam kalitesini azalttığı ve duygu durum bozukluklarına sebep olduğu bilinmektedir. Umutsuzluk duygusu ve hastalığa bağlı fonksiyonel limitasyonlar bu durumun sebebi olabilir. Günlük pratikte hastaların takibi sırasında fiziksel sağlık durumlarıyla birlikte mental durum değerlendirmelerinin yapılması, gerekli durumlarda çocuk psikiyatri kliniğinden destek istenmesi faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Astım, Çocuk Yoğun Bakım, Özkıyım

Asthma and Suıcıde: Evaluatıon of Pedıatrıc Cases

Abstract

INTRODUCTION Asthma is one of the most common chronic diseases of childhood. In our study, it was aimed to determine the frequency of patients with a diagnosis of asthma and to evaluate the characteristics of these patients in pediatric cases that required tertiary intensive care follow-up by attempting suicide. MATERIAL-METHODS Our study was conducted as observational, retrospective and descriptive study. The study was carried out in Ankara City Hospital Pediatric Intensive Care and Pediatric Allergy and Immunology Clinics between May 2017 and May 2021. RESULTS Between May 2017 and May 2021, 268 patients were followed up in the tertiary pediatric intensive care unit as a result of suicide attempt. Fifteen of them (5.5%) had a diagnosis of asthma that met the diagnostic criteria. Most of the patients were girls (91%) and the mean value of all patients age was 14.7 ± 2.16 years. It was observed that an 11-year-old female patient had attempted suicide twice with the same drug, one year apart. All patients were using at least one asthma controlling treatment. Six of the patients had attempted suicide with more than one drug group. The median length of stay in the intensive care unit

was 2 days (IQR; 1-3 days) and the median hospital stay was 3 days (IQR; 2-4 days). No patient died during the study DISCUSSION It is known that asthma reduces the quality of life and causes mood disorders. The feeling of hopelessness and functional limitations due to the disease may be the cause of this condition. During the follow-up of patients in daily practice, it would be beneficial to evaluate their physical health and mental status, and to seek support from the child psychiatry clinic when necessary.

Keywords: Asthma, Pediatric İntensive Care, Suicide

Presentation ID / Sunum No = 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1495-6508

Astımlı Hastalarda Omalizumab Tedavisi Tromboemboli Gelişmesi ile İlişkili mıdır '

Uzman Dr. Şeyma Başlılar[1]
[1]*Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Şeyma Başlılar*

Özet

Giriş ve amaç: Omalizumab kontrolsüz orta ve ağır alerjik astım tedavisinde endikedir. Uzun dönem gerçek yaşam çalışmalarında bu tedavi ile tromboemboli gelişme riskinde artış olabileceği gösterilmiştir. Bu tek merkezli çalışmada omalizumab tedavisinin tromboemboli riskini arttırıp arttırmadığı ve trombosit sayısı üzerine etkisi araştırılmıştır. Gereç ve yöntem:En az 12 aydır omalizumab tedavisi alan (çalışma grubu) ve almayan (kontrol grubu) erişkin orta ve ağır astımlı hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Demografik, klinik ve laboratuar verileri, omalizumab tedavi süresi ve dozu, tromboemboli gelişip gelişmediği ve omalizumab tedavisi öncesi ve sonrası trombosit değerleri kaydedildi ve karşılaştırıldı. Bulgular: 73 omalizumab alan (13/73'ü erkek [%17.8] ve yaş ortalaması 56.63±12.41 yıl) ve 95 omalizumab almayan (30/95'i erkek [%31.6%] ve ortalama yaş:50.71±16.34 yıl) toplam 168 astımlı hasta çalışmaya dahil edildi.Medyan (25.-75. persantil) omalizumab tedavi süresi 52(36-78.5) aydı.Kontrol grubunda hiç bir tromboemboli vakası görülmezken omalizumab grubunda 2 olguda (%2.7) tromboemboli saptandı(p=0.187). Omalizumab tedavi öncesi ve sonrası ortalama trombosit sayıları benzerdi (276575.34±47869.59'e karşı 294356.16±72351.26 , p=0.087). Sonuç: Omalizumab tedavisi sonrası tromboemboli gelişen sporadik vakalar olmakla beraber omalizumab kullanımı ile tromboemboli gelişme riski arasında ilişki gösterilemedi.

Anahtar Kelimeler: Omalizumab, Astım, Tromboemboli

Is There a Relation Between Omalizumab Treatment and Development of Thromboembolic Events in Asthmatics'

Abstract

Introduction and Aim: Omalizumab is indicated for the treatment of uncontrolled moderate and severe allergic asthma. The long-term real-life studies showed that it may result in an increase in thromboembolic events. This single-center study was planned to evaluate whether the use of omalizumab was related to the development of thromboembolism. Materials and Methods: Adult patients with moderate and severe asthma treated with (study group) and without omalizumab (control group) for at least 12 months were evaluated retrospectively. Data for demographic and clinical characteristics, duration of omalizumab treatment, number of thrombocytes before and after omalizumab, and, development of thromboembolic events were examined and compared between the two groups. Results: A total of 168 patients;73 were treated with omalizumab (13/73 male (17.8%), the mean age was 56.63±12.41 years) and, 95 were treated without omalizumab (30/95 male (31.6%), the mean age was 50.71±16.34 years) were included in the study. The median (25th-75th percentile)

omalizumab treatment duration was 52(36-78.5) months. None of the controls but two (2.7%) of the cases in the study group developed thromboembolism (p=0.187). The mean number of thrombocytes was similar before and after the treatment (276575.34±47869.59 vs. 294356.16±72351.26 , p=0.087). Conclusion: Although there were sporadic cases with thromboembolic events following omalizumab treatment, it was not related to a significant increased risk for thromboembolism.

Keywords: Omalizumab, Asthma, Thromboembolism.

Presentation ID / Sunum No = 267

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1511-4663

Atipik Semptomlarla Temporal Arterit Olgusu

Uzman Derya Aydın[1]
[1]*Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi*

Özet

Temporal arterit, orta ve büyük boy arterleri tutan kronik bir vaskülittir. Sıklıkla 70-75 yaşlarında kadınlarda erkeklere göre 2-3 kat daha fazla görülür. Ateş, yorgunluk ve kilo kaybı gibi sistemik yakınmaların yanısıra en önemli klinik semptomları yeni başlayan baş ağrısı, akut görme değişiklikleri ve çene topallamasıdır. Temporal arterit ;klinik semptomlar ve temporal arter biyopsisinden elde edilen histopatolojik verilerle teşhis edilir. Ancak vakaların yaklaşık üçte birinde temporal arterler etkilenmez; bu nedenle daha büyük arterlerin görüntülenmesi tanıda yardımcı olabilir. Olgumuz, alışılmış şikayetlerin aksine atipik şikayetlerle, sık hastane başvurusuna rağmen uzun bir dönem tanı alamayan temporal arterit olgusudur. 70 yaşında erkek, yaklaşık 2 yıldır nefes darlığı, öksürük, kilo kaybı, iştahsızlık yakınmaları ile çeşitli polkliniklere başvurusu olan ve belli bir tanı konamayan hasta, göğüs hastalıkları kliniğine göğüs ağrısı, nefes darlığı, iştahsızlık, bulantı, kusma, yürüyememe, denge bozukluğu nedeni ile başvurdu. Özgeçmişinde 40 paket yıl sigara içimi ve madde kullanımı dışında bir özellik saptanmadı. Fiziki muayenesinde batın rahat,kardiyak muayenesi normal, solunum sesleri azalmıştı.Yapılan tetkiklerinde toraks tomografisinde perikardiyal efüzyon saptandı. Ekokardiyografisinde minimal perikardiyal efüzyon dışında özellik saptanmadı. Hastanın teşhisine yönelik çekilen toraks tomografi, PET-CT, kranial mr, batın tomografisinde ve yapılan kolonoskopi ve gastroskopisinde patoloji saptanmadı. Karotis arter dopler ultrasonografisinde her iki temporal arterde diffüz intimal kalınlaşmalar, cidar kalsifikasyonları, akım paternleri düşük hızlı monofazik akım paterni şeklinde idi ve temporal arterit ile uyumlu olarak saptandı. Laboratuvar tetkiklerinde sedimantasyon 61(N:15) ve CRP:23.9(N:0-0.3) dışında anormallik saptanmadı. Romatolojik markerları normal olarak saptandı. Göz muayenesinde temporal arterite ait bulgu saptanmadı. Yapılan biyopsi non-diagnostik olarak değerlendirildi. Romatoloji tarafından klinik, radyolojik ve laboratuvar olarak temporal arterit kabul edilen hastaya metilprednizolon 1mgr/kg, hidroksiklorokin, metotreksat, folik asit, d vitamini başlandı. Tedavinin 1. Ayında kontrole gelen hastanın tüm semptomlarının geçtiği, perikard efüzyonunun düzeldiği saptandı.

Anahtar Kelimeler: Temporal Arterit,dopler Usg,sedimantasyon

Presentation ID / Sunum No = 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8116-7846

Atrial Flow Regulator (Afr) İmplantasyonu Yapılan Hastalarda Cinsiyet İlişkili Klinik Özellikler ve Sonuçlar

Dr. Öğretim Üyesi Nijad Bakhshaliyev[1]
[1]*Bezmialem Vakıf Üniversitesi*

Özet

Giriş. Atriyumlar arası şant kalp yetersizliği tedavisinde yeni ortaya çıkan tedavi seçeneklerinden biridir. AFR kalp yetersizliği tedavisi için üretilmiş yeni bir cihazdır. Cinsiyetin AFR implantasyonu sonrası sonuçlara etkisi bilinmemektedir. Amaç. Biz AFR cihaz implantasyonu sonrası cinsiyetin sonuçlara etkisini araştırdık. Yöntemler. AFR PRELIEVE çok merkezli, ileriye dönük, randomize olmayan hem düşük hem de korunmuş ejeksiyon fraksiyonlu hastaların alındığı bir çalışmadır. Alt grup analizi tüm çalışma hastalarından alınan verilerle yapılmıştır. Tüm katılımcılara AFR implantasyonu uygulanmış ve bir yıl takip edilmiş. Hemodinamik değerlendirme prosedür esnasında ve 3 ayın sonunda yapılmıştır. Hastaların klinik durumu Kansas City Cardiomyopathy Questionnaire (KCCQ), 6 dakika yürüme testi ve New York Heart Association fonksiyonel sınıflandırmasına göre cihaz implantasyonundan sonra ve bir yılın sonunda yapılmıştır. Sonuçlar. Yirmi üçü (%67.6) erkek ve 11'i (%32.4) kadın olmakla toplamda 34 hastanının verisi analiz edildi. Kadınlar erkeklere kıyasla daha yaşlı, 6 dakika yürüme mesafesi ve KCCQ skoru daha düşüktü. MAGGIC skoru ve ana laboratuvar parametreler arasında anlamlı fark yoktu. Cihaz başarıyla implante edilmiş ve hem erkeklerde hem de bayanlarda benzer etkinliğe sahipti (1 yılın sonunda erkek ve kadınlarda NYHA fonksiyonel sınıfında : -1.4 ± 0.7 karşı -1.1 ± 0.4; 6DYM 36 ± 90 m karşı 83 ± 133 m; KCCQ 12 ± 22 karşı 28 ± 28, p= 0.25, p=0.27 and p=0.50, sırasıyla).Bir yıl süresince kötüleşen kalp yetersizliği nedeniyle hastaneye yatış erkek ve kadınlar arasında benzerdi (erkek : kadın = %17:%18, p=0.96). Mortalite cihaz implantasyonunu takiben ilk ay içerisinde akciğer enfeksiyonunun komplikasyonuna bağlı olarak bir bayan hastada izlendi. Sonuç. Bizim çalışmamış AFR implantasyonunun erkek ve kadınlarda eşit etkililiğe sahip olduğunu saptadı. Bir yıl süresince sonuçlar üzerine cinsiyetle ilişkili fark izlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyetin Önemi, Dispne, Diuretikler, Kalp Yetersizliği,

Sex-Related Clinical Characteristics and Outcomes in Patients With Atrial Flow Regulator (Afr) Implantation: Analysis From the Afr Prelıeve Study

Abstract

Background. Interatrial shunting is one of the emerging treatment options in patients with heart failure. AFR is a new device produced for the treatment of heart failure The impact of sex on outcomes following AFR implantation is unknown. Aim. We aimed to assess the impact of sex on results after AFR device implantation. Methods. The AFR PRELIEVE study is a multicenter, prospective, non-randomized trial that enrolled patients with reduced and preserved ejection fraction. Subgroup analysis was carried out on data from all study patients. All participants were undergone AFR implantation and were followed up to one year. Patients' clinical status were assessed by Kansas City Cardiomyopathy Questionary (KCCQ), 6-minute walking distance (6MWD) and New York Heart Association (NYHA) functional

classification before device implantation and at 1-year. Results. A data of 34 patients, including 23 men (67.6%) and 11 women (32.4%), was analyzed. Women were slightly older and had worse 6-minute Walking Distance and KCCQ score than men. MAGGIC score and key laboratory parameters were not significantly different. Device was implanted successfully and was equally effective in men and women (change in NYHA functional class at 1 year: -1.4 ± 0.7 vs. -1.1 ± 0.4; 6 MWD 36 ± 90 vs. 83 ± 133; KCCQ 12 ± 22 vs. 28 ± 28 for men vs. women, p= 0.25, p=0.27 and p=0.50, respectively). Hospitalization due to worsening HF during 1 year was similar between men and women (17% vs. 18%, for men vs. women, p=0.96). Mortality was observed in 1 female patient due to complicated pulmonary infection within the first month following device implantation. Conclusion. Our study determined that AFR implantation was equally effective in men and women. No sex-related differences existed in outcomes during 1 year follow-up.

Keywords: Diuretics, Dyspnea, Heart Failure, Sex Role

Presentation ID / Sunum No = 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4926-7331

B.1.617.2 ve COVID-19 Arasındaki Klinik ve Laboratuvar Farklar

Uzman Dr. İbrahim Koç[1]
[1]*Bursa Şehir Hastanesi, Göğüs Hastalıkları*

Özet

Giriş ve Amaç: B.1.617.2 varyantı Mayıs 2021'in başlarında duyuruldu ve daha sonra tüm dünyaya yayıldı. Hastalığın tanınması koruyucu hekimlik ve tedavi açısından önem taşımaktadır. B.1.617.2 hakkında hala sınırlı bilgi vardır. Bu retrospektif çalışmada, hastaneye yatırılan B.1.617.2 varyantları ile varyant olmayan COVID-19 arasındaki hasta şikayetleri, şiddetli hastalık, ölüm oranları ve laboratuvar parametrelerindeki farklılıklar araştırmıştır. Hastalar ve Yöntemler: Hastanede yatan 200 COVID-19 ve 195 B.1.617.2 varyantı geriye dönük olarak incelendi. İki hasta grubu laboratuvar parametreleri, ilk başvuruda elde edilen kandaki oksijen satürasyonu yüzdesi (SpO2) ve takiplerindeki klinik bulgular incelenerek karşılaştırıldı. Bulgular: B.1.617.2 varyantlarında yorgunluk sık görülen bir yakınma iken, varyant olmayan grupta ateş daha sık saptandı. B.1.617.2 grubunda ölüm ve ağır hastalık oranları daha yüksekti. Nötrofil lenfosit oranı (NLR), C-reaktif protein (CRP) ve CRP D-dimer oranı (CDR) B.1.617.2 grubunda daha yüksekti. Sonuç: B.1.617.2 varyantlarının ciddi hastalık ve ölüm riski daha yüksekti ve kötü prognozla ilişkili olan yorgunluk daha sıktı. Düşük lenfosit, oysa daha yüksek NLR, CDR ve CRP B.1.617.2'yi öngörebilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, B.1.617.2 Varyantı, Nötrofil Lenfosit Oranı

Clinical and Laboratory Differences Between B.1.617.2 and COVID-19

Abstract

Background: The B.1.617.2 variant was announced in early May 2021, which later spread all over the World. Recognition of the disease is essential in terms of preventive medicine and treatment. There is still limited information on B.1.617.2.This retrospective study investigated differences between hospitalized B.1.617.2 variants and non-variant COVID-19 in patient complaints, severe disease, mortality rates, and laboratory parameters. Patients and Methods: Hospitalized 200 COVID-19 and 195 B.1.617.2 variants were retrospectively reviewed. Two patient groups were compared by examining the laboratory parameters, the percent saturation of oxygen in the blood (SpO2) obtained on the first admission, and clinical findings during their follow-up. Results: While fatigue was a frequent complaint in the B.1.617.2 variants, fever was detected more frequently in the non-variant group. Death and severe disease rates were higher in the B.1.617.2 group. Neutrophil lymphocyte ratio (NLR), C-reactive protein (CRP), and CRP D-dimer ratio (CDR) were higher in the B.1.617.2 group. Conclusion: The B.1.617.2 variants had a higher risk of severe disease and mortality, and fatigue was more frequent, associated with a poor prognosis. Lower lymphocyte, whereas higher NLR, CDR and CRP may predict B.1.617.2.

Keywords: COVID-19, the B.1.617.2 Variant, Neutrophil Lymphocyte Ratio

Presentation ID / Sunum No = 106

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Bağırsak Mikrobiyotasının Kanser İmmünoterapi Tedavilerindeki Yeri

Dr. Selin Uğraklı[1] , Dr. Muzaffer Uğraklı[2]
[1]*Konya Halk Sağlığı Laboratuvarı, Türkiye*
[2]*Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Tıbbi Onkoloji Bilim Dalı, Konya, Türkiye*

**Corresponding author: Selin Uğraklı*

Özet

Kanser tüm dünyada milyonlarca insanı etkileyen yüksek mortalite ile seyreden bir hastalıktır. Bu yüzden her geçen gün etkili tedavi yöntemlerine duyulan gereksinim artmaktadır. Geçtiğimiz dekatta pek çok kanser türü için immünoterapötik ajanlar devrim niteliğinde olarak değerlendirilmiştir. Bu ilaçlar; immün sistemi aktive ederek veya mevcut kapasiteyi arttırarak konak bağışıklık hücrelerinin, kanser hücrelerini tanıma ve eliminasyonunu sağlarlar. Esas olarak sitotoksik T lenfosit ilişkili protein-4 (CTLA-4), programlanmış hücre ölümü proteini-1(PD-1) ve onun ligandı (PD-L-1) 'nın inhibisyonu ile etki ederler. Son preklinik ve klinik çalışmalar bağırsak mikrobiyotası ile immun kontrol noktası inhibitörlerinin etkinliği arasında güçlü bir ilişki olduğu gösterilmiştir. Bağırsak mikrobiyotası gastrointestinal lümende >100 trilyon mikroorganizmayı (bakteri, virüs, protozoa, mantar) içeren kompleks bir yapıdır. Sağlıklı bağırsak mikrobiyotasının bakteri tür ve çeşitliliğin azalması 'disbiosis' olarak ifade edilir ki; bu durum diabet, otoimmun hastalıklar ve kanser dahil çok sayıda patolojiye zemin oluşturmaktadır. Ayrıca bağırsak mikrobiyotasının modülasyonu ile antitümör immünoterapinin etkinliğinin arttığını bildiren son yıllardaki çalışmalar son derece umud vaad etmektedir. Bu derleme çalışmasında; bağırsak mikrobiyotası ve metabolitlerinin; konak immünitesi ve kanser immünoterapisine cevabın üzerine faydalı etkileri ele alınacaktır. Ayrıca mikrobiyotanın kanser immünoterapilerinin etkinliğini takipte potansiyel yeni biyobelirteçler olarak kullanımı değerlendirilecektir. Son olarak, mikrobiyotanın kanser immünoterapi ilaçlarına cevabın arttırılması için olası öneriler ve gelecek klinik uygulamalar

özetlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Mikrobiyota, Kanser, İmmünoterapi, Biyobelirteç

The Role of Gut Microbiota in Cancer Immunotherapy Treatments

Abstract

Cancer is a disease with high mortality that affects millions of people all over the world. Therefore, the need for effective treatment methods is increasing day by day. In the past decade, immunotherapeutic agents for many types of cancer have been considered revolutionary. These drugs enable the host immune cells to recognize and eliminate cancer cells by activating the immune system or increasing the existing capacity. They act mainly by inhibition of cytotoxic T lymphocyte-associated protein-4 (CTLA-4), programmed cell death protein-1 (PD-1) and its ligand (PD-L-1). Recent preclinical and clinical studies have shown a strong relationship between gut microbiota and the efficacy of immune checkpoint

inhibitors. Intestinal microbiota is a complex structure containing >100 trillion microorganisms (bacteria, viruses, protozoa, fungi) in the gastrointestinal lumen. The decrease in bacterial species and diversity of healthy gut microbiota is expressed as 'dysbiosis'; This situation lays the groundwork for many pathologies including diabetes, autoimmune diseases and cancer. In addition, recent studies reporting that the modulation of the gut microbiota increases the effectiveness of antitumor immunotherapy are very promising. In this compilation study; gut microbiota and metabolites; The beneficial effects on host immunity and response to cancer immunotherapy will be discussed. In addition, the use of microbiota as potential new biomarkers in monitoring the effectiveness of cancer immunotherapies will be evaluated. Finally, possible recommendations and future clinical applications for enhancing the microbiota's response to cancer immunotherapy drugs will be summarized.

Keywords: Microbiota, Cancer, İmmunotherapy, Biomarker

Presentation ID / Sunum No = 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000201873247

Bariatrik-Metabolik Cerrahı Yapılan Hastalarda Rutin Kolesistektomi Gerekli Midir'

Dr. Öğretim Üyesi Muzaffer Al[1]
[1]*Yakın Doğu Üniversitesi*

Özet

Amaç: Ülkemizde ciddi obezite prevalansı her geçen gün artmakta, bununla birlikte bariatrik-metabolik cerrahi operasyon oranlarıda artmaktadır. Safra taşı olan ve semptomatik safra taşı hastalarında kolesistektomi bariatrik cerrahinin bir parçası olarak önerilse de asemptomatik hastalarda halen fikirbirliği sağlanamamıştır. Operasyon süresini uzatabileceği ve komplikasyon oranlarını arttırabilme olasılığı nedeniyle rutin olarak uygulanmasa da operasyon öncesi safra taşı/ çamuru varlığında ve per-op bulgular ile kolesistektomi kararı alınabilir. Çalışmamızda serimizde aynı seansta yapılan kolesistektomi vakalarının ameliyat seyri ve oluşabilecek komplikasyonlara katkısını araştırmayı planladık. Yöntemler: 2018-2022 yılları arasında ciddi obezite nedeniyle Sleeve Gastrektomi yapılan 325 hastalarının dosyaları retrospektif olarak incelendi ve aynı seansta kolesistetomi yapılan hastalar ile asemptomatik olup ameliyat edilmeyen ve 3 ay süreyle ursodeoksikolik verilen hastalar kıyaslandı. Bulgular: Hastaların preoperatif tetkiklerinde 22 hasta da safra taşı ve/veya çamuru saptandı. Bu hastaların 8 tanesi semptomatikti ve aynı seansta kolesistektomi uygulandı. Operasyon süresi arasında kolesistektomi uygulanan hastalar ile uygulanmayan hastalar arasında anlamlı farklılıklar saptandı (62 ± 17 dak. ve 42 ± 12 dak. $p < 0.005$). Ayrıca aynı seansta kolesistektomi yapılan bir hastada karaciğer yatağından kanama meydana geldi ve konservatif tedavi edildi ancak yatış süresi 2 gün uzadı. Ayrıca kolesistektomi yapılmayan ve semptomatik olmayan bir hastada operasyondan 6 ay sonra gangrenöz kolesistit gelişti ve acil operasyona alındı ve açık cerrahiye geçildi, şifayla taburcu oldu. Sonuç: Asemptomatik hastalarda aynı seansta bariatrik cerrahi ile birlikte kolesistektomi önerilmemektedir, ancak hastalar ameliyat sonrası dönemde iyi takip edilmelidir. Ayrıca 3 aylık ursodeoksikolik asit tedavisi uzun dönem safra taşı komplikasyonalarını engellemekte ve gereksiz aynı seans kolesistektomi operasyonlarına ihtiyacı azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Safra Taşı, Sleeve Gastrektomi, Obezite

Presentation ID / Sunum No = 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000191602733

Bartolin Absesi 2 Aylık Bebekte; Olgu Sunumu

Uzman Dr. İnci Öz[1]
[1]Liv Hospital Vadi

Özet

Amaç: Bartholin bezi apseleri puberte öncesi kızlarda oldukça nadirdir. Literatürde, bebeklik döneminde yalnızca 3 vaka ve yenidoğanda 1 vaka rapor edilmiştir. İki aylık kız bebek bebeklik döneminde dördüncü Bartholin bezi apsesi olgusunu sunuyorum. Gereç ve yöntem: Termde spontan vajinal doğum ile doğan 2 aylık bir kız çocuğu, sol labium majora şişmesi ile bize başvurdu. Sağlıklı ve normal gelişmesi vardı. Anne ve babası sol dudakta şişlik farkettiği döneme başvuruya kadar iyiydi. Klinik muayenede sürekli ağlıyordu. 4,8 kg ağırlığındaydı. Hasta subfebril olup vital bulguları normaldi. İşeme sıklığında değişiklik yoktu ve bağırsak fonksiyonu normaldi. Karın muayenesinde hassasiyet veya kitle saptanmadı. Yumuşak, kistik, eritemli ve hassas sol dudakta şişlik mevcuttu. Şişlik, sol labianın çoğunu içeriyordu ve üretra seviyesine kadar uzanıyordu. Lateralde labia majör ve minör arasında hissedilebilen derin bir şişlik mevcuttu. Hastanın klitorisi ve üretral meatusu normaldi. Vajinal akıntısı veya kanaması yoktu. Perineal ultrason yapıldı sonuç bartolin apsesi bildirildi. Bulgular: Abse kendiliğinden drene oldu abse içeriği aspirasyonu yapıldı. Ayakta tedavi ortamında local anestezi ile Ağno3 ile koterize edldi. Abse kapsülü eksize edildi. Bakteri kültürü, Amikasin, Piperasilin Tazobaktam dışındaki tüm antibiyotiklere dirençli Esherichia coli pozitifti. Hasta 10 gün boyunca i.m. amikacin ile tedavi edildi. Hasta drenajdan 1 hafta sonra tekrar değerlendirildi. Klinik olarak iyi durumdaydı ve muayenede şişlik, eritem ve hassasiyet sadece hafif kalıntı endurasyonla düzelmişti. 2 hafta sonraki takipte nüks veya labiyal anormallik görülmedi. Sonuç: Bartholin bezi kistleri ve apseleri üreme çağındaki kadınlarda yaygın olarak bulunur ve tüm kadınların yaklaşık %2'sinde gelişir. Ergenlikten önce son derece nadirdirler. Bu nedenle, pediatrik yaş grubundaki labiyal kitlelerin ayırıcı tanısının bir parçası olarak Bartholin bezi apseleri sıklıkla dışlanır.Prepubertal bir kadında dudak şişmesi, Nuck kanalının hidroseli, mekonyum hidrosel, konjenital labiyal kist, epidermoid kist, östrojenik etkiler, lipom, leiomyom, teratom, sarkom veya lenfanjiyom dahil olmak üzere çeşitli koşullardan kaynaklanabilir. Mümkünse, semptomları olan bir bebek sırtüstü ve dik pozisyonda muayene edilmelidir. Şişlik dik pozisyonda belirginse ve hasta sırtüstü yatarken kayboluyorsa şişliğin fıtık olma olasılığı daha yüksektir. ultrasonografi kolay ve doğru bir ameliyat öncesi işlemdir. Kesin tanı ameliyat sırasında konur. Postdrenaj antibiyotiklerle tercih edilen tedavi olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Bartholin's Gland Abscess, Female İnfancy ,bartolin Bezi Absesi ,yenidoğan Dönemi ,bebeklik Dönemi Bartolin Absesi

Presentation ID / Sunum No = 99

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0001 9193 4105

Batı Karadeniz'de Bir Devlet Üniversitesinde İntörn Doktorlarda İrritabl Bağırsak Sendromu Prevalansı ve İlişkili Faktörler: Kesitsel Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Gök Sargın[1] , Dr. Öğretim Üyesi Güray Ceylan[1]
[1]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: Zeynep Gök Sargın*

Özet

Giriş ve Amaç: İrritabl bağırsak sendromu (İBS), tıp öğrencilerini genel popülasyondan daha yüksek oranda etkileyen fonksiyonel bir gastrointestinal hastalıktır. İntörn doktorlar tıp öğrencileri arasında İBS'den en çok etkilenen sınıftır. IBS prevalansının ve ilişkili faktörlerin belirlenmesi, önleyici tedbirlerin alınması için esastır. İntörn doktorlar arasında IBS prevalansını ve prediktif risk faktörlerini araştırmayı amaçladık. Yöntem ve Gereçler: Bu çalışma, 2021-2022 eğitim-öğretim yılında intörn doktorlara yönelik çevrimiçi bir anket kullanılarak gerçekleştirilmiştir. IBS tanısı için Roma IV kriterleri kullanıldı. Anksiyete (HADS-Anksiyete) ve depresyon (HADS-Depresyon) tanıları için Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği (HADS) kullanıldı. Bulgular: Bu çalışmaya dahil edilen 249 katılımcının IBS prevalansı %31.7 idi. Tüm katılımcıların %32.1'i depresyon, %44.2'si anksiyete, %65,1'i uyku bozukluğu, %73,1'i TUS (tıpta uzmanlık sınavı) anksiyetesine sahipti ve %96'sı üniversiteden mezun olduktan sonra tıp mesleğini icra etme konusunda endişeliydi. Kadın cinsiyet ($p<0.001$), düzenli ilaç kullanımı ($p=0.019$), düzenli egzersiz yapmama ($p=0.002$), uyku bozukluğu ($p<0.001$), gıda aşırı duyarlılığı ($p=0.001$), IBS semptomları başlamadan önce şiddetli akut gastroenterit öyküsü (AGE) ($p<0,001$), birinci derece akrabalarda IBS öyküsü olması ($p<0,001$), düşük gelir düzeyi ($p<0,001$), ebeveynlerin boşanmış olması ($p=0,008$), tek çocuk olmak ($p=0,002$)), son altı ayda şiddetli emosyonel stres öyküsü ($p=0,004$), depresyon olması ($p<0,001$), anksiyete olması ($p<0,001$) ve TUS anksiyetesi ($p<0,001$) İBS ile ilişkili risk faktörleri olarak belirlendi. Çok değişkenli analize göre, IBS semptomları başlamadan önce şiddetli AGE öyküsü, kadın cinsiyet, depresyon ve anksiyete varlığı intörn doktorlarda IBS prevalansını etkileyen bağımsız risk faktörleri olarak belirlendi. Tartışma ve Sonuç: Bu çalışmada, intörnlerin yaklaşık üçte birinin İBS tanısı aldığı belirlendi. Bu grupta IBS ve psikolojik problemler açısından tarama yapılmalı ve bu stresörlerle başa çıkmalarına yardımcı olmak için stres yönetimi eğitimi düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: İrritabl Barsak Sendromu, İntörn Doktorlar, Depresyon, Anksiyete

Prevalence of Irritable Bowel Syndrome and Associated Factors in Intern Doctors At a State University in Western Black Sea, Turkey: A Cross-Sectional Study

Abstract

Introduction: Irritable bowel syndrome (IBS) is a functional digestive disorder that affects medical students at a higher rate than the general population. Intern doctors are the most affected class by IBS among medical students. Determining the prevalence of IBS and associated risk factors is essential for taking preventive measures. We aimed to investigate the prevalence and predictors of IBS among intern

doctors in this study. Methods: This study was conducted using an online survey for intern doctors in the 2021-2022 academic year. Rome IV criteria were utilized for IBS diagnosis. Anxiety and depression scores were calculated according to the Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS). Results: The prevalence of IBS in the 249 participants was 31.7% included in this study. 32.1% of all participants had depression, 44.2 % had anxiety, 65.1% had sleep disorders, 73.1% had MSE (medical specialty exam) anxiety, and 96% were concerned about carrying out the medical profession after graduating from university. Female gender ($p<0.001$), using regular medication ($p=0.019$), not exercising regularly ($p=0.002$), sleep disturbance ($p<0.001$), food hypersensitivity ($p=0.001$), having a history of severe acute gastroenteritis (AGE) before IBS symptoms started ($p<0.001$), IBS in first-degree relatives ($p<0.001$), be low income ($p<0.001$), having a divorced parent ($p=0.008$), not having siblings ($p=0.002$), severe emotional stress history in the last six months ($p=0.004$), having depression ($p<0.001$), having anxiety ($p<0.001$), and MSE anxiety ($p<0.001$) identified as risk factors associated with IBS. The multivariant analysis determined independent risk factors affecting the prevalence of IBS in intern doctors as female gender, depression, anxiety, and severe AGE history before IBS symptoms started. Discussion and Conclusion: In this study, it was determined that approximately one-third of the interns were diagnosed with IBS. Stress management training can be considered to screen this group for IBS and psychological problems and to help them cope with these stressors.

Keywords: Irritable Bowel Syndrome, İntern Doctors, Depression, Anxiety

Presentation ID / Sunum No = 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000318253113

Bir Üniversite Hastanesinde Yaşlı Bireylerin Patoloji Materyallerinin İncelenmesi: Pandemi Nasıl Etkiledi'

Ph.d.cand. Serkan Çelikgün[1] , Dr. Öğretim Üyesi Tülay Koç[1] , Prof.Dr. Hatice Özer[1] , Prof.Dr. Ş.Reyhan Uçku[2] , Doç. Dr. Çağlar Yıldız [3]

[1]*Cumhuriyet Üniversitesi*

[2]*Dokuz Eylül Üniversitesi*

[3] *Sivas Cumhuriyet üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.B. D*

**Corresponding author: Serkan Çelikgün*

Özet

Tüm dünya da olduğu gibi ülkemizde de sağlık ve teknoloji alanında yaşanılan gelişmelere bağlı olarak ortalama yaşam süresi uzamış, yaşlı olarak tanımlanan nüfus ile birlikte, özellikle bulaşıcı olmayan hastalıklarda artış yaşanmıştır. İki yıl önce başlayan Covit-19 pandemisinin etkisi tüm yaş gruplarının yanı sıra yaşlılarda görülmeye devam etmektedir. Covid-19, ilk olarak Çin'in Vuhan Eyaleti'nde, 2019 yılı Aralık ayının sonlarında bir grup kişide ateş, öksürük, nefes darlığı gibi semptomların görülmesiyle ortaya çıkan bir hastalıktır ve hastalığa yol açan virüs 13 Ocak 2020'de tanımlanmıştır (1). Virüs önce bu bölgedeki deniz ürünleri ve hayvan pazarında bulunanlarda tespit edilmiştir. İnsandan insana bulaşan virüs Vuhan'dan başlayarak tüm dünyaya yayılmıştır (2).

Covid-19 virüsü ilk görülmeye başlandığı Aralık 2019 yılından 27.08.2022 tarihine kadar dünya da 596.823.121 kişi de görülmüş 6.459.684 kişinin ölümüne sebep olmuştur (2). Ülkemiz de ilk defa 15.03.2020 tarihinde görülmüş olup 16.671.848 hastalığa yakalanmış, toplam da 100.400 kişi bu hastalıktan hayatını kaybetmiştir (3). Covid-19 ve kanser mortalite oranlarının yüksek olduğu, dünyada ve ülkemizde tedavi maliyetlerinin fazla olduğu hastalıklardır (4). Yapılan bazı çalışmalarda pandemi dönemi kanser insidansında değişiklikler olduğu bildirilmiştir (5). Pandemi süresince bazı dönemlerde kapanmalar nedeniyle sağlık hizmetine erişememe hastanelere başvuru sayısı yanı sıra patoloji materyal sayısında da azalmaya yol açmıştır. Yapılan bir çalışmada, pandemi öncesi ve pandemi dönemi karşılaştırılmış, pandemi döneminde patoloji materyali sayısında azalma olduğu ve pandeminin patoloji tanısını önemli ölçüde etkilediği gözlenmiştir (6). Türkiye'nin verisini de içeren bir çalışmada, 23 ülkenin bazı sitoloji laboratuvarlarından alınan veriler incelenmiş ve 2020 yılı 4 haftalık kapanma dönemi 2019 yılı aynı dönemle karşılaştırılmıştır. Çalışma sonuçlarına göre anatomik bölge ve materyal tipinden bağımsız olarak, sitoloji materyal sayısında % 45,3'lük bir azalma olduğu belirlenmiştir (7). Bu çalışmanın amacı yaşlı (65 yaş ve üzeri) bireylerin pandemi öncesi dönem ile pandemi dönemi patoloji başvurularının değerlendirilmesi ve patoloji materyallerinin tanısal dağılımlarının karşılaştırılmasıdır.

Materyal Metot: Tanımlayıcı, kesitsel çalışmanın evrenini 01.03.2018-31.12.2021 tarihleri arasında Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Patoloji Laboratuvarına gönderilen yaşlı bireylerin materyallerinin tümü oluşturmaktadır. Araştırmanın temel bağımsız değişkeni, pandemi öncesi (01.05.18- 29.02.2020) ve pandemi dönemi (01.03.20- 28.02.22) olarak değerlendirilen 24 aylık dönemlerdir. Bu dönemlerdeki yaşlı bireylere ait patoloji materyalleri sayı, tanısal dağılım (benign ve maling) ve yaşlıların sosyo-

demografik özelliklerine (yaş grubu, cinsiyet ve sosyal güvence varlığı) göre karşılaştırılmıştır. Veriler 27.04.2022 tarih ve 2022-04/05 sayılı Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurul kararının ardından Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Hastanesi Başhekimliği'nden alınmıştır. Sayım verileri sayı ve yüzde ile ölçüm verileri ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerler ile birlikte verilmiş, dönemsel açıdan karşılaştırma için bağımsız gruplarda t testi ve ki kare testi kullanılmıştır. ***Bulgular:*** Çalışmaya 24.207 patoloji materyali dahil edilmiştir; 15.415'i pandemi öncesi, 8792 pandemi dönemine aittir. Aylık ortalama materyal sayısı pandemi öncesi 700.6 iken, pandemi dönemi 399.6 bulunmuştur . Pandemi öncesi döneme ait hastaların % 55.2'si erkek, % 44.8'i kadındır; pandemi döneminde bu oranlar sırasıyla, % 54.1, % 45.9'dur (p=0981). Yaş gruplarına göre dağılımı pandemi öncesinde 65-69 % 38.1, 60-74 % 28.6, 75-79 % 18.7, 80 ve üzeri % 14.6'dır; pandemi döneminde, sırasıyla;: % 38.1, % 28.5, % 15.7, %. 14.7'dir (p=0.990). Pandemi öncesi dönem hastalarının % 8.9'unun patoloji tanısı malign, %91.1'i benigndir; pandemi döneminde ise, % 21.1'inin malign, % 78.9'u benigndir (p<0.001). Pandemi öncesi dönemdeki hastaların % 0.12'sinin, pandemi döneminde % 0.15'inin sosyal güvencesi yoktur. Pandemi öncesi döneminde 65 yaş üzeri bireylerden en fazla patolojik materyal alan ilk 5 bölüm Üroloji (%12.0), Gastroenteroloji (%11.0), Genel Cerrahi (%8.2), Kadın Doğum (% 5.3), Göğüs Hastalıkları (%4.7)'dir. Pandemi döneminde ise Genel Cerrahi (%16.7), Gastroenteroloji (%14.7),Üroloji (%10.7), Dermatoloji (% 6.5) ve Plastik Cerrahi (%6.1) bölümleridir. ***Sonuç:*** Yaşlı bireylerin pandemi öncesi döneme göre pandemi döneminde sağlık kuruluşlarına başvurma sayıları önemli ölçüde azalmıştır. Tanısal dağılımda malign olgularda sayısal ve oransal artış dikkati çekmektedir. Pandemi dönemlerinde özellikle hassas grupların sağlık kuruluşlarına ulaşamaması birçok hastalık açısından risk oluşturmaktadır. ***Sonuç ve Öneriler***: Pandemi dönemlerinde başta yaşlılar olmak üzere sağlık hizmetlerine ulaşımın önündeki engeller kaldırılmalıdır. Pandemi dönemleri de dahil olmak üzere yaşlı bireylerin gerek sağlık gerekse de diğer ihtiyaçlarının karşılanması için yeni politikalar geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Patoloji, Malign, Pandemi

Kaynaklar:

1-Sağlık Bakanlığı ET: 13.03.2022. EA. https://covid19.saglik.gov.tr/TR-66300/covid-19- nedir-.html

2-To KK, Sridhar S, Chiu KH, Hung DL, Li X, Hung IF, Tam AR, Chung TW, Chan JF, Zhang AJ, Cheng VC, Yuen KY. Lessons learned 1 year after SARS-CoV-2 emergence leading to COVID-19 pandemic. Emerg Microbes Infect. 2021 Dec;10(1):507-535. doi: 10.1080/22221751.2021.1898291. PMID: 33666147; PMCID: PMC8006950.

3-Dünya Sağlık Örgütü Covid-19 İstatistikleri. E.T: 29.08.2022 E.T https://covid19.who.int/

4-Kanser Araştırmaları merkezi ET: 13.03.2022. EA: cancer researchuk.org

5-Aboueshia M, Hussein MH, Attia AS, Swinford A, Miller P, Omar M, Toraih EA, Saba N, Safah H, Duchesne J, Kandil E. Cancer and COVID-19: analysis of patient outcomes. Future Oncol. 2021 Sep;17(26):3499-3510. doi: 10.2217/fon-2021-0121. Epub 2021 Jul 15. PMID: 34263660; PMCID: PMC8284249.

6-Faruqui S, Okoli FC, Olsen SK, Feldman DM, Kalia HS, Park JS, Stanca CM, Figueroa Diaz V, Yuan S, Dagher NN, Sarkar SA, Theise ND, Kim S, Shanbhogue K, Jacobson IM. Cholangiopathy After Severe COVID-19: Clinical Features and Prognostic Implications. Am J Gastroenterol. 2021 Jul 1;116(7):1414-1425. doi: 10.14309/ajg.0000000000001264. PMID: 33993134.

7- Bakouny Z, Paciotti M, Schmidt AL, Lipsitz SR, Choueiri TK, Trinh QD. Cancer Screening Tests and Cancer Diagnoses During the COVID-19 Pandemic. JAMA Oncol. 2021 Mar 1;7(3):458-460. doi: 10.1001/jamaoncol.2020.7600. PMID: 33443549; PMCID: PMC7809614.

Presentation ID / Sunum No = 318

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0120-3830

Bir Yıllık Sürede Saptanan Hıv Pozitif Hastalardaki Sifiliz Seroprevalansı

Uzman Dr. Aylin Erman-Daloğlu[1]
[1]*Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: İnsan immün yetmezlik virüsü(HIV) ve sifiliz hastalığı benzer bulaşma yollarına sahip ve benzer popülasyonlarda risk oluşturan enfeksiyon etkenleri olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak özellikle sifiliz nedeniyle hastaneye başvuru oranlarındaki düşüklük nedeniyle gerçek oran tam olarak bilinmemektedir. Çalışmamızda, bir yıllık sürede saptanan HIV pozitif hasta popülasyonunda, sifiliz seroprevalansının araştırılması amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Çalışmaya Ocak 2021-Aralık 2021 tarihleri arasında HIV ELISA test pozitifliği saptanmış ve doğrulaması yapılmış 18 yaş üstü hastalar dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, Treponema pallidum hemaglütinasyon testi(TPHA), rapid plasma reagin(RPR) ve HIV-RNA sonuçları retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya 127 hastanın yaş ortalaması 38.4(aralık:19-76) idi. Hastaların %24.4'ünde TPHA, %13.4'ünde RPR pozitif saptandı. TPHA pozitif hastaların %87.1'i 25 yaş üstüydü ve %96.8'i erkek hastalardan (p=0.46) oluşmaktaydı. TPHA pozitif saptanan hastaların %45.2'sinde aynı zamanda RPR de pozitif olarak saptandı. TPHA ve RPR pozitif saptanan hastaların %78.6'sında HIV-RNA pozitif olarak saptandı. TPHA pozitif, RPR negatif saptanan 17 hastanın %88.2'sinde HIV-RNA pozitif olarak bulundu. TPHA pozitifliği ile HIV-RNA pozitifliği ve RPR pozitifliği ile HIV-RNA pozitifliği arasında anlamlı bir ilişki bulunamadı (p=0.74, p=0.99). TPHA titresi >=1/320 olan dokuz hastanın RPR sonuçları; 1/32(n:3), 1/16(n:2), 1/2(n:2), 1/8(n:1) ve bir hastada negatif idi. TPHA titresi 1/320 olan 15 hastanın RPR sonuçları; negatif(n:10), 1/4(n:2), 1/2(n:2), 1/32(n:1) şeklindeydi. TPHA titresi 1/160 olan altı hastanın RPR sonuçları; negatif(n:5), 1/2(n:1) ve TPHA titresi 1/80 olan bir hastanın RPR sonucu negatif idi. RPR sonucu >=1/32 olan iki hastada ve 1/2 olan bir hastada TPHA istemi yapılmamışdı. Sonuç: HIV pozitif bireylerde sifiliz koenfeksiyonu yaygın olarak görülmektedir. HIV başta olmak üzere cinsel yolla bulaşan hastalık(CYBH) varlığında diğer CYBH etkenlerinin de taranması gerekmektedir. HIV pozitifliği ile beraber özellikle döküntülü hastalarda sifiliz tarama testlerinin de unutulmaması özellikle önemlidir. Ülkemiz Akdeniz Bölgesi'ni temsil eden hastanemize ait bir yıllık sürede elde ettiğimiz bu veriler ışığında, HIV/sifiliz koenfeksiyonlarının varlığı ve toplum eğitimi gerekliliği önemini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hıv, Sifiliz, Tpha, Rpr

Syphilis Seroprevalence in Hıv-Positive Patients Detected in a One-Year Period

Abstract

Human immunodeficiency virus(HIV) and syphilis are infectious agents that pose a risk in similar populations. However, the actual rate is not known exactly due to the low rate of admission to hospital, especially due to syphilis. In our study, it was aimed to investigate the seroprevalence of syphilis in the HIV-positive patient population detected in a one-year period. Patients over the age of 18 who were found to have HIV-ELISA test positivity and confirmed between January 2021-December 2021 were

included in the study. Age, gender, Treponema-pallidum hemagglutination-test(TPHA),rapid-plasma-reagin(RPR),and HIV-RNA results of the patients were evaluated retrospectively. The mean age of 127 patients in the study was 38.4(range:19-76). TPHA was positive in 24.4% of the patients, and RPR was positive in 13.4%. 87.1% of TPHA positive patients were over 25 years-old and 96.8% were male(p=0.46). In 45.2% of the patients who were found to be positive for TPHA together with RPR. HIV-RNA was positive in 78.6% of the patients who were found to be positive for TPHA- RPR. HIV-RNA was found to be positive in 88.2% of 17 patients who were found to be TPHA positive-RPR negative. No significant correlation was found between TPHA and RPR positivity between HIV-RNA positivity(p=0.74,p=0.99). RPR results of nine patients with TPHA titer >=1/320;1/32(n:3),1/16(n:2),1/2(n:2),1/8(n:1) and one patient was negative. RPR results of 15 patients with TPHA titer of 1/320; negative(n:10),1/4(n:2),1/2(n:2),1/32(n:1). RPR results of six patients with TPHA titer of 1/160;negative(n:5),1/2(n:1) and The RPR result of a patient with 1/80 TPHA titer was negative. TPHA was not requested with RPR results >=1/32(n:2) and 1/2(n:1). Syphilis coinfection is common in HIV-positive individuals. In the presence of sexually transmitted disease (STD), other STD agents should also be screened. In the light of these data we have obtained in a one-year period from our hospital, which represents the Mediterranean-Region of our country, the existence of HIV/syphilis co-infections and the necessity of community education maintain their importance.

Keywords: Hıv, Syphilis, Tpha, Rpr

Presentation ID / Sunum No = 245

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
M. Şahin: 0000-0002-0875-4654
S. Aydemir: 0000-0002-0941-2779
R. Yıldız: 0000-0003-2089-0664
Ö. Akkaş:0000-0002-1238-9784
A. Ekici: 0000-0001-6034-513X

Blastocystis hominis'in İn Vitro Kültürünün Standardizasyonu

Diyetisyen Maksut Şahin[1] , Arş.Gör.Dr. Selahattin Aydemir[1] , Öğr. Gör. Rahmi Yıldız[2], Dr. Öğretim Üyesi Önder Akkaş[3], Dr. Öğretim Üyesi Abdurrahman Ekici[1]
[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fak. Tıbbi Parazitoloji AD
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Gevaş Meslek Yüksekokul Veterinerlik
[3]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Tıp Faküktesi mikrobiyoloji AD,

**Corresponding author: Rahmi Yıldız*

Özet

Blastocystis hominis insanların bağırsaklarında kolonize olan ve klinik laboratuvarlarda dışkı örneklerinde yaygın olarak bulunan tek hücreli bir protozoondur. *Blastocystis* spp. neredeyse bir asır önce tanımlanmıştır. Ancak insanlardaki biyolojisi ve patojenitesindeki belirsizliğini hala korumaktadır. Bu belirsizliklerin anlaşılabilmesi şüphesiz ki *Blastocystis* spp'nin kültürünün yapılması moleküler yöntemlerin kullanılması ile mümkündür. İn vitro kültürler, *Blastocystis* spp'nin biyolojik yönlerinin anlaşılmasına ve klinik veri içeren çalışmalar yapılmasına olanak sağlamaktadır. Bu çalışma ile *Blastocystis* spp. kültürünün hem en az maliyetle yapılması hem de laboratuvar aşamasında *Blastocystis* spp.'nin kültüründe dikkat edilmesi gereken hususların anlatılması amaçlandı. Çalışmada *B. hominis* pozitif olan ve hasta aydınlatılmış onam formu alınan bir hastanın gaita örneği kullanıldı. Yaklaşık 50 mg gaita örneği Jones' medium besiyerine ekilerek 37°C'de inkübe edildi. İnkübasyonun 72. saatinde thoma lamı kullanılarak *B. hominis* sayımı yapıldı. Ekim 10 ml'lik falkon tüplerine ve 1,5 ml'lik ependorf tüplerine yapıldı. *B. hominis*'in falkon tüplerindeki üremesi ile ependorf tüplerindeki üremesi arasında bir fark gözlenmedi. Jones' medium hazırlanırken at serumu ve fetal sığır serumu (FCS) ayrı ayrı kullanıldı. Kültür için kullanılan piyasada az bulunan ve maliyeti yüksek olan at serumu yerine FCS'nin kullanılmasının daha uygun olduğu görüldü. Yapılan çalışmada ekim için taze dışkının kullanılması, ependorflara besi yeri eklenirken tamamen doldurulması kültürdeki başarıyı arttıran en önemli hususlardan olduğu; bir gün oda sıcaklığında bekletilen ve ependorflara besi yeri eklenirken tamamen doldurulmayan örneklerde *B. hominis*'in üremesinin olumsuz etkilendiği saptandı. Sonuç olarak 1,5 ml'lik ependorflarda FCS ile hazırlanan Jones' mediuma ekilen taze gaita örnekleriyle maliyeti düşük başarılı kültürler yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: *Blastocystis hominis*, Fetal Sığır Serumu (FCS), At Serumu, Kültür

Presentation ID / Sunum No = 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4256-6048

Böbrek Nakilli Hastalarda Kronik Antikor Aracılı Rejeksiyon Gelişiminin Graft ve Hasta Sağ Kalımları Üzerine Etkileri

Uzman Dr. Osman Ozan Yeğit[1] , Prof.Dr. Yaşar Kerem Çalışkan[2]
[1]İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi
[2]Saint Louis University, Division of Nephrology

**Corresponding author: Osman Ozan Yiğit*

Özet

Giriş/Amaç: Böbrek transplantasyonu son dönem böbrek yetmezliği (SDBY) durumunda tercih edilen en seçkin tedavi şeklidir. Son zamanlarda kullanılan immunsupresif ilaçların etkinliğindeki artış ile rejeksiyon oranları belirgin olarak azalsa da halen böbrek nakilli hastalarda graft kaybının en önemli sebebi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada kronik antikor aracılı rejeksiyon (KAAR) tanılı hastaların klinik özelliklerinin graft ve hasta sağ kalımı üzerine etkileri araştırılmıştır. Yöntem: Çalışmaya İstanbul Tıp Fakültesinde veya başka bir merkezde canlı/kadavra vericiden böbrek transplantasyonu olan ve transplantasyon sonrası takiplerinde KAAR saptanmış 117 hasta retrospektif olarak dahil edilmiştir. Hastaların klinik özelliklerinin graft ve hasta sağ kalımı üzerine olan etkileri SPSS kullanarak analiz edilmiştir. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 41 ± 13 idi, çoğunluğu erkekti (%68.4). KAAR tanısı konulan 117 hastadan 12'sinin (%10,3) takip eden dönemde hayatını kaybettiği görüldü. Kaybedilen vakalar dahil graft kaybı yaşanan vakaların sayısı 61 (%52,1) olarak belirlendi. Hasta ileri yaşının (p=0,008), biyopsi sırasındaki yüksek serum kreatinin (p=0,002), düşük serum albumin (p=0,027), düşük hemoglobin (p=0,019), yüksek günlük proteinüri (p=0,003) değerlerinin ve donör spesifik antikor (DSA) pozitifliğinin (p=0,005) graft kaybıyla ilişkili olduğu görüldü. Sonuç: Biyopsi sırasında bakılan serum kreatinin, serum albumin, hemoglobin, proteinüri ve DSA pozitifliği graft kaybı ile ilişkili bulunmuştur. Nakil sonrası hastaların DSA düzeylerinin düzenli ölçümü erken tanı ve daha iyi tedavi sonucu için yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Kronik Antikor Aracılı Rejeksiyon, Graft Sağ Kalımı

Presentation ID / Sunum No = 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7450-4453

Böbrek Nakli Sonrası Posttransplant Diyabetes Mellitus Gelişimine Neden Olan Pretansplant Faktörlerin İncelenmesi

Uzman Meriç Oruç[1]
[1]*Kartal Dr.Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Nefroloji Kliniği*

Özet

GİRİŞ Post-transplantasyon diyabetes mellitus (PTDM) böbrek transplantasyonu sonrası görülen sık ve ciddi bir komplikasyondur. PTDM, hasta ve allogreft sağkalımını olumsuz yönde etkilemektedir. Bu çalışma böbrek nakli hastalarında PTDM gelişimine neden olan pretransplant faktörlerin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. MATERYAL VE METOD Çalışmada Şubat 2012 ve Haziran 2021 tarihleri arasında Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi'nde böbrek nakli olan tüm hastaların kinik verileri incelendi. Nakil öncesi diyabetes mellitusu olan, allogreft fonksiyonu ≤ 1 yıl, ve postransplantasyon takip süresi ≤ 1 yıl olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Çalışmaya dahil edilen hastaların pretransplant demografik bilgileri, klinik özellikleri ve laboratuar bulguları dosyalarından kaydedildi. PTDM tanısı açlık plazma glukoz (APG) ≥ 126 mg/dL ve/veya HbA1c ≥ %6.5 olmasıyla konuldu. BULGULAR Çalışmaya alınan 144 böbrek alıcısının %23.6'sında (34/144) PTDM tespit edildi. Hastalar ortalama 59.8 ± 27.8 ay izlendi. PTDM gelişen hastaların gelişmeyen hastalara göre daha yaşlı oldukları, kadın cinsiyet yüzdesinin, nakil öncesi vücut kitle indeksi (VKİ) ve hemoglobin A1c (HbA1c) değerlerinin daha yüksek olduğu görüldü [45.5 (ÇAA, 37.8-55) ve 39.5 (ÇAA, 29-53) yaş, P=0.034; %50 ve %35, P=0.042; 26.1 (ÇAA, 23.5-29.3) ve 23.6 (ÇAA, 20.2-26.9) kg/m2, P=0.005; %5.3 (ÇAA, 5-5.8) ve %5.1 (ÇAA, 4.7-5.3), P=0.002, sırasıyla]. Her iki grup arasında nakil öncesi APG, ürik asit, kolesterol değerleri açısından farklılık saptanmadı. Çok değişkenli lojistik regresyon analizine göre PTDM gelişimindeki bağımsız risk faktörü HbA1c olarak saptandı (OR, 5.429; 95% CI, 1.790-16.465, P=0.003). ROC analizine göre, PTDM için belirlenen eşik HbA1c değeri %5.2 alındığında duyarlılığı %61.3, özgüllüğü %58.6 olarak hesaplandı. (EAA:0.683, %95 GA 0.578 ile 0.788, P =0.002). SONUÇ Nakil öncesi yüksek HbA1c seviyeleri PTDM gelişimi açısından yakın ilişkilidir. Bu hastaların nakil sonrası diyabet gelişimi açısından yakın takip edilmeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Post-Transplantasyon Diyabetes Mellitus, Hemoglobin A1c

Analysis of Pretransplant Risk Factors for Post-Transplantation Diabetes Mellitus After Kidney Transplantation

Abstract

INTRODUCTION Post-transplantation diabetes mellitus (PTDM) is common and serious complication following kidney transplantation. PTDM is associated with graft failure and an increased mortality rate. The aim of this study was to analyze pretransplant risk factors on the development of PTDM in renal transplant recipients. MATERIALS AND METHODS The clinical records of patients undergoing renal transplantation at Kartal Dr.Lutfi Kirdar City Hospital between February 2012 and June 2021 were retrospectively reviewed. Patients with a history of diabetes mellitus, allograft functioning ≤ 1 year and post-transplantation follow-up ≤ 1-year were excluded. Pretransplant demographic, clinical and

laboratory data were recorded from patients' files. PTDM was diagnosed according to the following criteria: fasting plasma glucose (FPG) ≥ 126 mg/dL or HbA1c ≥ 6.5%. RESULTS Of the included 144 kidney recipients, 23.6% (34/144) developed PTDM. Mean follow-up time was 59.8 ± 27.8 months. PTDM group was older, had higher proportions of female patients had higher pretransplant body mass index (BMI) and hemoglobin a1c (HbA1c) values compared with the non-PTDM group [45.5 (ÇAA, 37.8-55) ve 39.5 (ÇAA, 29-53) yaş, P=0.034; %50 ve %35, P=0.042; 26.1 (ÇAA, 23.5-29.3) ve 23.6 (ÇAA, 20.2-26.9) kg/m2, P=0.005; %5.3 (ÇAA, 5-5.8) ve %5.1 (ÇAA, 4.7-5.3), P=0.002, respectively].No differences were detected in pretransplant FPG, uric acid and cholesterol values between PTDM and non-PTDM patients. Multivariate logistic regression analysis showed that HbA1c remained an independent predictor for PTDM (OR, 5.429; 95% CI, 1.790-16.465, P=0.003). Using the ROC curve, the optimal cut-off threshold for HbA1c in predicting PTDM among the studied population was 5.2%, with a sensitivity of 61.3% and specificity of 58.6% (AUC:0.683, %95 CI 0.578 ile 0.788, P =0.002). CONCLUSION Higher HbA1c is independently associated with PTDM following kidney transplantation. These patients should be followed closely for the development of PTDM after renal transplantation.

Keywords: Kidney Transplantation, Post-Transplantation Diabetes Mellitus, Hemoglobin A1c

Presentation ID / Sunum No = 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4913-8698

Büyük Boyutlu Mesane Taşlarının Cerrahi Tedavisinde Farklı Bir Sistolitotripsi Yöntemi: Rezektoskop İçinden Litotripsi

Uzman Dr. Ahmet Murat Bayraktar[1]
[1]*Konya Şehir Hastanesi Üroloji Kliniği*

Özet

Giriş-Amaç: Mesane taşları üriner sistem taşlarının yaklaşık %5'ini oluşturur ve 60 yaş üzeri erkeklerde daha sık gözlenmektedir. Mesane taşlarının tedavisi; açık cerrahi, transüretral endoskopik ve suprapubik perkütan endoskopik müdahaleler olarak üçe ayrılabilir. Taşın boyutu arttıkça daha az morbiditesi olan transüretral endoskopik müdahaleler zorlaşmaktadır. Bu çalışmada benign prostat hiperplazisinin cerrahi tedavisinde kullanılan 26F boyutlu rezektoskop içinden üreteroskop ilerletilerek uyguladığımız yeni bir sistolitotripsi yöntemini sunmayı amaçladık. Yöntem: Boyutu 25mm'den büyük olan mesane taşı nedeniyle 2018 ile 2022 yılları arasında cerrahi müdahale geçiren erkek hastaların verilerini retrospektif olarak analiz ettik. Bu hastaları rezektoskop içinden üreteroskopik litotripsi (Grup1), transüretral sistolitotripsi (Grup2) ve suprapubik perkütan sistolitotripsi (Grup3) uygulanan olmak üzere üç grupta değerlendirdik. Bulgular: Grup 1'de 9, grup 2'de 7 ve grup 3'te 5 hasta olmak üzere toplam 21 hasta saptandı. Yaş ortalaması ve taş boyutu açısından üç grup arasında anlamlı farklılık bulunmamaktaydı. Grup1'in operasyon süresi Grup2'ye göre anlamlı olarak daha kısa ($p<0,001$) olmasına karşın Grup1 ile Grup 3 arasında anlamlı bir farklılık yoktu. Grup1 ve Grup 2'nin ameliyat sonrası hastanede kalış süresi Grup3'e göre anlamlı olarak daha kısa ($p<0,001$) saptanmakla birlikte Grup1 ile Grup 2 arasında anlamlı bir farklılık bulunmamaktaydı. Grup1'deki hastalarda herhangi bir komplikasyon gözlenmezken, Grup2'de bir hastada rezidü taş nedeniyle akut idrar retansiyonu, Grup3'te bir hastada yara yeri enfeksiyonu gelişti. Sonuç: Büyük boyutlu mesane taşlarında geliştirmiş olduğumuz bu yöntemde mesaneden dışarı irrigasyon sıvısı sürekli tahliye edildiği için taşın litotripsi cihazından kaçması daha az olmakta, mesane kollabe olduğu için perforasyon gibi komplikasyon oluşma ihtimali de daha az olmaktadır. Ayrıca aralıklı olarak mesanenin boşaltılmasına gerek duyulmamakta ve işlem daha kısa sürede tamamlanmaktadır. Diğer yöntemlerle karşılaştırdığımızda konvansiyonel transüretral sistolitotripsiye göre daha kısa operasyon süresi sağlaması ve rezidü taş kalma ihtimalini en aza indirmesi, perkütan sistolitoripsi operasyonuna göre ise daha az morbidite ve hastanede kalış süresini azaltması gibi avantajları vardır.

Anahtar Kelimeler: Mesane Taşı, Sistolitotripsi, Morbidite, Komplikasyon

Presentation ID / Sunum No = 201

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1826-0324

Canlı Donörlerden Yapılan Böbrek Naklinde Çift J Stent Gerekli Midir'

Uzman Dr. Tufan Ergenç[1]
[1]*Özel Muahayene*

Özet

Böbrek nakli sırasında üriner sistemin bütünlüğü üreteral ÇJS (Çift J Stent) yerleştirilerek yada yerleştirilmeden yapılan üreteroneosistostomi ile sağlanır. ÇJS kullanımının üriner komplikasyonlar üzerindeki etkisini araştırmak için Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Organ Nakli Kliniği ve İnternational Hospital Organ Nakli Kliniğinde 2011-2014 yılları arasında yapılan böbrek nakli operasyonları retrospektif olarak tarandı. ÇJS konulmayan (grup 2) 30 hastaya karşılık, 4,8 Fr12 cm ÇJS konulan (grup 1) 30 hasta seçilerek 2 grup oluşturuldu. Gruplar arasında yaş, cinsiyet, sıcak-soğuk iskemi süreleri, donör yaşı gibi demografik veriler açısından fark yoktu. Üriner kaçak ve üreteral obstrüksiyon gibi major ürolojik komplikasyonlar açısından iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı (p=1,0 ve p=1,0). Stentli grupta üriner sistem enfeksiyonu ve hematüri stentsiz gruba göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu (p=0,009 ve p=0,004). Hematom, lenfosel, yara yeri enfeksiyonu gibi diğer cerrahi komplikasyonlar açısından anlamlı fark saptanmadı. Stentli grupta postoperatif kreatinin düşüş hızı daha yüksek olarak bulundu (p=0,046).Biz yalnızca seçilmiş yüksek riskli olgularda ve kadavradan yapılan nakillerde ÇJS kullanmaktayız. Yaptığımız çalışma stentle ilişkili komplikasyonlar göz önüne alındığında ürolojik komplikasyonlar açısından düşük riskli hastalarda stent kullanılmadan güvenli nakiller yapılabileceğini göstermektedir. Sadece seçilmiş gerekli olgularda stent kullanılması, stent yerleştirme ve çıkarılmasının getirebileceği ürolojik komplikasyon ve maliyetlerin azalmasını sağlayacaktır. Böbrek nakli hastalarında ÇJS'in yeri hakkında kesin sonuca ulaşmak için, stent kullanılmayan hastalar ile stent kullanılan hastaların karşılaştırılacağı prospektif randomize klinik çalışmaların çoğalmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli,çift J Stent, Ür,ner Sistem Enfeksiyonları

Are Double-J Stents Necessary in Kidney Transplants From Live Donors'

Abstract

Integrity of the urinary system are provided via uretheroneocystostomy with/without the usage of double-J stents during kidney transplants.In order to investigate the effects of double-J stents on urinary complications, we retrospectively reviewed kidney transplant cases that are made between 2011-2014 at Pamukkale University Medical Faculity Organ Transplant Clinic and International Hospital Organ Transplant Clinic.Two groups containing 30 patients each were formed in which 4, 8 Fr12 cm double-J stent was used(group 1). There were no differences between groups in terms of demographics like age, sex, warm-cold ischemia times, donor age. There were no significant differences between two groups in means of major urinary complications like urinary leakage and uretheral obstruction(p=1,0 and p=1,0).In stent group, urinary system infectionsand hematuria found to be statistically significant than the group stent was not used(p=0,009 and p=0,004).There were no difference in terms of complications like hematoma, lymphocele, wound site infections.In stent group, postoperative creatinine fallrate was

found to be higher(p=0,046).We only use double-J stents at selected high risk cases and cadaver transplantations.Our research shows that safe transplantations can be made in low-risk patients when stent-induced complications are considered.Stent usage only in selectednecessarypatients will decrease the urological complicationsassociated with stent placing and removaland will allow for lowering the costs.In order to have an exact conclusion aboutthe place of double-J stents at kidney transplantation patients, the number of future prospective randomised clinicresearches that compares patients with stent usage and patients with non-stent approaches needs to increase.

Keywords: Kıdney Transplant, Double J Stent,urinary Tract İnfection

Presentation ID / Sunum No = 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1000-7201

Çocukluk Çağı Bağırsak Enfeksiyonlarında Fekal Kalprotektin ve Fekal Laktoferrinin Yeri

Dr. Öğretim Üyesi Melek Erdem[1] , Dr. Öğretim Üyesi Taner Özgür[2] , Uzman Dr. Gülin Erdemir Eren[3] , Prof.Dr. Güher Göral[4] , Prof.Dr. Tanju Özkan Başarır[5]

[1]İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Hematoloji ve Onkoloji Bilim Dalı
[2]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Gastroenteroloji Bilim Dalı
[3]SBÜ Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi, Çocuk Gastroenteroloji Bölümü
[4]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Bilim Dalı
[5]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenteroloji Bilim Dalı

**Corresponding author: Melek Erdem*

Özet

Giriş: Akut gastroenterit (AGE) gelişmekte olan ülkelerde mortalitesi yüksek önemli bir sağlık sorunudur. Fekal kalprotektin (FK) ve fekal laktoferrin (FL) gastrointestinal inflamasyonu gösteren fekal belirteçlerdir. Amaç:Bu çalışmada AGE ile başvuran olgularda sistemik inflamatuvar belirteçler ile FK ve FL arasındaki ilişki değerlendirilmiştir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada Mayıs 2011–Aralık 2011 tarihleri arasında Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi AD Gastroenteroloji ve Çocuk Acil polikliniklerine AGE ile başvuran ve kliniğe yatırılan 1 ay–18 yaş 140 hasta prospektif değerlendirildi. Hastalardan tanıda gaita mikroskobisi, hızlı FC ve FL, tam kan sayımı, C-reaktif protein ve eritrosit sedimentasyon hızıçalışıldı. Hastalar gaita mikroskobisine göre 2 gruba (bakteriyel-bakteriyel ishali olmayan) ayrılarak değerlendirildi. Bulgular: Hastaların 52'si kız (%37), 88'i (%63) erkekti ve ortanca yaşı 38 aydı (2-212ay). İshal dışındaki yakınmaları değerlendirildiğinde 73 hastada en sık (%52) kusma görülürken, bunu sırasıyla karın ağrısı, ateş ve tenezm izledi. Hastalar gaita mikroskobisine göre bakteriyel (Grup 1-84 hasta) ve bakteriyel olmayan ishal grubu olarak (Grup 2- 56 hasta) ikiye ayrıldı. C-reaktif protein ve ESR değerleri Grup 1'deki hastalarda, Grup 2' ye göre daha yüksek bulundu ($p<0.001$, her ikisi için). Grup 1'de 43 (%76,8) hastada FC pozitif, 42'sinde ise (%75) FL pozitif iken Grup 2'deki 84 hastanın tamamının FC ve FL değerleri negatifti ($p<0,001$). (Tablo 2). Fekal kalprotektin ve FL pozitifliği olanlarda CRP ve ESR değerleri, FC ve FL negatifliği olan hastalardan daha yüksek saptandı ($p<0,001$). Bu çalışmada FC'nin duyarlılığı %97 ve özgüllüğü %100'dü. Pozitif prediktif değeri %100 ve negatif prediktif değeri %77 idi. FL için duyarlılık %86, özgüllük %100, pozitif prediktif değer %100 ve negatif prediktif değer %75 idi. Sonuç: Morbidite ve mortalitesi yüksek olan çocukluk çağı bağırsak enfeksiyonlarında gaita mikroskopisi ve sistemik inflamatuvar belirteçlerin artışı ile korele olan hızlı FC ve FL testlerinin, bakteriyel ve bakteriyel olmayan ishal ayrımında ve tedavinin planlanmasında kolaylaştırıcı tanı yöntemlerinden biri olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akut Gastroenterit, Fekal Kalprotektin, Fekal Lactoferrin

The Role of Fecal Calprotectin and Fecal Lactoferrin in Childhood Intestinal Infections

Abstract

Introduction: Acute gastroenteritis (AGE) is an important health problem with high mortality in developing countries. Fecal calprotectin (FK) and fecal lactoferrin (FL) are fecal markers that can detect gastrointestinal inflammation. Objective: In this study, the relationship between systemic inflammatory markers and FC and FL in patients presenting with AGE was evaluated. Materials and Methods: In this study, 140 patients aged 1 month–18 years who presented to Uludağ University Faculty of Medicine, Pediatric Gastroenterology and Pediatric Emergency Department with AGE were prospectively evaluated. Stool microscopy, rapid FC and FL, complete blood count, rate were studied Results: Of the patients, 52 (37%) were female, 88 (63%) were male, and the median age was 38 months (2-212 months). The patients were divided into bacterial (Group 1-84 patients) and non-bacterial diarrhea groups (Group 2- 56 patients) according to stool microscopy. C and ESR values were found to be higher in Group 1 patients compared to Group 2 ($p<0.001$). While FC was positive in 43 and FL was positive in 42 patients in Group 1 while FC and FL values of all 84 patients in Group 2 were negative ($p<0.001$). CRP and ESR values were found to be higher in patients with fecal calprotectin and fecal lactoferrin positivity than in patients with FC and FL negativity ($p<0.001$). In this study, the sensitivity of FC was 97% and the specificity was 100%.The positive predictive value was 100%,the negative predictive value was. Fecal lactoferrin sensitivity was 86%, specificity 100%, its negative predictive value is 75%. Conclusion: In childhood intestinal infections with high morbidity and mortality, stool microscopy and rapid FC and FL tests, which are correlated with the increase in systemic inflammatory markers, are thought to be one of the facilitating diagnostic methods in the differentiation of bacterial and non-bacterial diarrhea and in the planning of treatment.

Keywords: Acute Gastroenteritis, Fecal Calprotectin, Fecal Lactoferrin

Presentation ID / Sunum No = 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0144-0916

Çok Yönlü İnstabil Pediatrik Humerus Suprakondiler Kırıklı Hastada İntramedüller Redüksiyon Tekniği

Doç.Dr. Seyran Kılınç[1]
[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji*

Özet

Giriş; Humerusun suprakondiler kırığı, çocuklarda görülen en sık dirsek kırıklarıdır. Kapalı redüksiyon ve perkütan pinleme, yer değiştirmiş kırıklar için altın standart olarak görülmektedir. Çocuklarda hem fleksiyon hem de ekstansiyona gidebilecek, stabil olmayan suprakondiler humerus kırıklarının nadir bir alt grubu vardır. Bu kırıklar yetersiz periosteal menteşe bulunduğundan, stres ile fleksiyon veya ekstansiyona yer değiştirebilen çok yönlü instabiliteye sahip olabilirler. Bu çalışmanın amaçı, suprakondiler kırıkların bu alt grubunu tanımlamak ve tedavileri için yeni bir kapalı redüksiyon ve perkütan iğneleme tekniğini bildirmekti. Cerrahi yöntem; GAA altında supin pozisyonda operasyon kosulları sağlandıktan sonra skopi eşliğinde kapalı redüksiyon kalitesi değerlendirilir. İntraoperatif floroskopik görüntülemede hem fleksiyon hem de ekstansiyona yer değiştiren kırıkların çok yönlü instabiliteye sahip olduğu kabul edilir. Skopi eşliğinde ön-arka planda kapitellumun orta hattından, lateralde kumsaati görüntüsüne parelel distal fragmana bir adet K teli yerleştirilir. Bu K teli proksimal humerusun intramedüller kanalına ilerletilir. Yerleştirilen bu K teli yetersiz olan periosteal menteşenin görevini yerine getirerek distal fragmanın flexiyon ve ekstansiyon hareketini önler. Daha sonra kırık fragmanın varus-valgus ve fleksiyon-ekstansiyon pozisyonları skopi eşliğinde kontrol edilerek çapraz K telleri ile pinleme işlemi gerçekleştirilir. Redüksiyon kalitesi ve stabilite kontrolü yapılır. Hasta 70 derecede uzun kol alçısına alınarak operasyon tamamlanır. Sonuç; Çocuklarda görülen yerdeğiştirmiş humerus suprakondiler kırık serilerinde, açık redüksiyon oranı %3 ile %46 arasında değişmektedir. Bu durumun en önemli sebebi kapalı redüksiyonla uygun posizyonun sağlanamamasıdır. Kapalı redüksiyonda stabilizasyonun en önemli anahtarı periosteal menteşenin varlığıdır. Çok yönlü instabiliteye sahip suprakondiler humerus kırıkları, işleyen bir periosteal menteşeye sahip değildir ve özellikle redüksiyon sırasında distal fragman fleksiyona veya ekstansiyona doğru yer değiştirebilir. Bu instabilite paterni, yaralanmanın sonucu olabilir veya ekstansiyon tipi bir kırığın kapalı redüksiyon girişimi sırasında iyatrojenik olarak ortaya çıkabilir. İntramedüller cerrahi teknik ile periostal menteşe yokluğunda intramedüller gönderilen K telinin benzer bir etki mekanizma ile redüksiyona katkı sağladığını göstermektedir. Böylelikle redüksiyonu devamlılığının sağlanamadığı çok yönlü kırıklarda açık redüksiyondan kaçınılabileceğine inanıyoruz.

Özet; Çocuklarda nadir görülen suprakondiler kırıklarda çok yönlü instabilite fleksiyona ve/veya ekstansiyona kayma ile sonuçlabilir Bu kırıklar, intramedüler K teli ile yeni bir kapalı redüksiyon ve perkütan iğneleme tekniği ile başarılı bir şekilde tedavi edilebilir, böylece açık redüksiyondan kaçınılabilir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik, Suprakondiler Kırık, İntramedüller Redüksiyon, Perkütan Pinleme,

Presentation ID / Sunum No = 158

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Correlation and İnfluence of Hyperlipidemia and Chronic Complications in Patients With Type 2 Diabetes Mellitus

Prof.Dr. Muamer Suljić[1] , Medical Stud. Lejla Suljić, [2]
[1]*General Hospital Novi Pazar, Serbia*
[2]*medical faculty, Novi Pazar, Serbia*

**Corresponding author: Muamer Suljić*

Özet

Inroduction.Diabetes, primarily type 2 is a global problem of modern man due to a strong increase in prevalence to pandemic proportions, but also because vascular complications. Macrovascular complications (macronagiopathy) in diabetes are reduced to a rapid increase atherosclerosis. In diabetes there is a cooperation of multiple independent risk factors for the development of macrovascular complications. Hyperlipidemia are one, and according to some the most important risk factor for atroskleroze and vascular diseases. Diabetic microangiopathy (microvascular complications) is a process that affects the small blood vessels (arterioles, capillaries and venules) a basic change in the thickening of the basement membrane of the blood vessels due to the accumulation of material, also called PAS - positive material. The aim is to determine the incidence of hyperlipidemia in patients with diabetes mellitus type 2, in order to determine the differences in the presence of hyperlipidemia between healthy controls and of the respondents with type 2 diabetes mellitus with and without chronic complications, and to investigate the dependence hyperlipidemia.i chronic complications patients with diabetes mellitus type 2. Material and metods.In the study included 64 patients, a close age, were divided into four test grupe.The first group of subjects, which we did the control group consisted of 12 healthy individuals. The second group did the same number of patients with type 2 diabetes without manifest chronic complications. The third study group consisted of 20 patients with diabetes mellitus with developed microvascular complications.In the fourth study group classified 20 patients suffering from diabetes mellitus type 2 with manifest and dominant macrovascular promenama.Glycemia, glycosylated hemoglobin (HbA1C), triglyceride and cholesrola were determined by standard biochemical procedures. Chronic complications were diagnosed on the basis of medical examination of corresponding specialties and standardized diagnostic procedures. Result. Mean values of cholesterol from four of our test group were highest in the group of patients with diabetic microangiopathy and 6:34 +/- 1.35 mmol / l. A statistically significant difference in the level of cholesterol tested between our group could not be found. Following a statistically significant difference in the level of triglycerides, we found that it exists between the control and the other three groups ($p = 0.02$). An analysis of covariance was possible to statistically determine the impact of certain relevant parameters, such as blood lipid levels on the occurrence of vascular complications.Found a statistically significant effect of plasma cholesterol levels on the occurrence of micro and macroangiopathy.

Anahtar Kelimeler: Cholesterol, Triglycerides, Chronic Complications, Diabetes Mellitus Type 2

Presentation ID / Sunum No = 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8864-0015

Correlation of Systemic İnflammatory Response İndex and Systemic İmmune İnflammation İndex With Mortality in Geriatric Severe İschemic Stroke Patients

Dr. Öğretim Üyesi Oğuz Gündoğdu[1]
[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Özet

Introduction: In this study, it was aimed to compare the mortality predictive power of systemic inflammatory response index (SIRI) and systemic immune inflammation index (SIII) in geriatric intensive care patients who developed stroke due to acute cerebral infarction. Materials and Method: This retrospective, single-center study included 100 patients over 65 years old who were admitted to intensive care with the diagnosis of acute cerebral infarction. The study was approved by the institutional ethics committee (Sivas Cumhuriyet University) (decision date: 27/07/2022, number: 2022-07/14). Neutrophil count (N), lymphocyte count (L), platelet count (P) and monocyte count (M) obtained from hemogram examination were recorded. Using these cell numbers, the SIRI for each patient was calculated and recorded with NxM/L and SIII; PxN/L formulas. Results: When cut-off >2.92 is taken for SIRI, 100% sensitivity and 95.83% specificity are obtained. When cut-off >896 is taken for SIII, 97.37% sensitivity and 75% specificity are obtained. According to the COX regression analysis, while the order >2.92 increases mortality 28,569 times (p=0.01), the SIII>896 increases mortality 7,818 times (p=0.004). Conclusion: High SIRI and SIII values are associated with increased mortality in patients with acute severe ischemic stroke in the geriatric patient group. Although the specificity of SIRI was found to be higher than SIII, we think that both indices can be used in clinical practice.

Anahtar Kelimeler: Systemic İmmune İnflammation İndex, Systemic İnflammatory Response İndex, Acute İschemic Stroke, Geriatric, Acute Cerebral İnfarction

Correlation of Systemic İnflammatory Response İndex and Systemic İmmune İnflammation İndex With Mortality in Geriatric Severe İschemic Stroke Patients

Abstract

Introduction: In this study, it was aimed to compare the mortality predictive power of systemic inflammatory response index (SIRI) and systemic immune inflammation index (SIII) in geriatric intensive care patients who developed stroke due to acute cerebral infarction. Materials and Method: This retrospective, single-center study included 100 patients over 65 years old who were admitted to intensive care with the diagnosis of acute cerebral infarction. The study was approved by the institutional ethics committee (Sivas Cumhuriyet University) (decision date: 27/07/2022, number: 2022-07/14). Neutrophil count (N), lymphocyte count (L), platelet count (P) and monocyte count (M) obtained from hemogram examination were recorded. Using these cell numbers, the SIRI for each patient was calculated and recorded with NxM/L and SIII; PxN/L formulas. Results: When cut-off >2.92 is taken for SIRI, 100% sensitivity and 95.83% specificity are obtained. When cut-off >896 is taken for SIII, 97.37% sensitivity and 75% specificity are obtained. According to the COX regression analysis, while the order >2.92 increases mortality 28,569 times (p=0.01), the SIII>896 increases mortality 7,818 times

(p=0.004). Conclusion: High SIRI and SIII values are associated with increased mortality in patients with acute severe ischemic stroke in the geriatric patient group. Although the specificity of SIRI was found to be higher than SIII, we think that both indices can be used in clinical practice.

Keywords: Systemic İmmune İnflammation İndex, Systemic İnflammatory Response İndex, Acute İschemic Stroke, Geriatric, Acute Cerebral İnfarction

Presentation ID / Sunum No = 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9277-9223 (1), 0000-0002-2356-0268 (2)

COVID-19 Hastalığında Nadir Atipik Tromboembolik Komplikasyonlar

Uzman Dr. Selami Aydın[1] , Dr. Öğretim Üyesi Süleyman Hilmi Aksoy[2]
[1]*Hisar Intercontinental Hospital*
[2]*Hisar Hospital Intercontinental,İstanbul, İç Hastalıkları Bölümü 2Hisar Hospital Intercontinental, İstanbul, Galata Üniversitesi İstanbul , Radyoloji Bölümü*

**Corresponding author: selami aydın*

Özet

GİRİŞ: Koronavirüs hastalığı (COVID-19), SARS-CoV-2 virüsünün neden olduğu bulaşıcı bir hastalıktır. WHO tarafından 2020 yılında pandemi olarak kabul edilmiştir. Hastalık bugüne kadar dünya genelinde 574 milyondan fazla insanı etkilemiş ve 6,3 milyondan fazla ölüme neden olmuştur. Günümüzde, COVID-19'un başlıca klinik belirtisi pnömoni olmakla birlikte, hastalık, daha önce hiçbir hastalığı olmayan genç hastalarda bile beklenmeyen şekilde ağır seyretmektedir. METOD: Biz de hastanemizde; COVID -19 tanısıyla ocak 2020 – ocak 2022 aralığında takip ettiğimiz hastalarımızda nadir görülen tromboembolik vakaları derledik. Aktif COVID-19 enfeksiyonu ve kısa zaman önce COVID -19 öyküsü olanlardan, PCR pozitifliği ve torax bt ile COVID-19 bulguları doğrulanan hastalarımızdan, atipik tromboembolik durumları görüntüleme yöntemleri ile gösterilenler çalışmaya dahil edildi. Bu süreçte 7 adet vaka tesbit ettik. Bunlar; 1. Süperior mezenterik arter embolizasyonu 2. Dalak enfarktı 3. Moyamoya hastalığı 4. Gastroduodenal arter anevrizması 5. Prostat infarktı 6. MCA enfarktı 7. Sağ frontal hematom SONUÇ: COVID-19 sürecinde ve sonrasında antikoagülan tedaviye rağmen hiç beklenmedik bir bölgede de tromboemboli daima akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Atipik Tromboemboli, Antikoagülan Tedavi

Rare Atypıc Thromboembolıc Complıcatıons in COVID-19 Dısease

Abstract

Coronavirus disease (COVID-19) is an infectious disease caused by the SARS-CoV-2 virus. It was recognized as a pandemic by WHO in 2020. To date, the disease has affected more than 574 million people worldwide and caused more than 6.3 million deaths.Today, although the main clinical manifestation of COVID-19 is pneumonia, the disease is unexpectedly severe, even in young patients with no previous disease. METHOD: In our hospital; We have compiled rare thromboembolic cases in our patients that we followed up with the diagnosis of COVID -19 between January 2020 and January 2022. Among our patients with active COVID-19 infection and a recent history of COVID-19, and those with PCR positivity and confirmed COVID-19 findings with thorax CT, those whose atypical thromboembolic states were demonstrated by imaging methods were included in the study. In this process, we detected 7 cases. These ; 1. Superior mesenteric artery embolization,2. Spleen infarction,3. Moyamoya disease,4. Gastroduodenal artery aneurysm,5. Prostate infarction,6. MCA infarction,7. Right

frontal hematoma Despite anticoagulant therapy during and after COVID-19, thromboembolism should always be kept in mind in an unexpected area

Keywords: COVID-19, Atypical Thromboembolism, Anticoagulant Treatment

Presentation ID / Sunum No = 156

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Covid 19 Pandemisinin Servikal Smearlere Etkisi: Tek Merkez Deneyimi

Doç.Dr. Çağlar Yıldız[1]
[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*

Özet

Bu çalışmada amaç, pandemi öncesi dönem ile pandemi döneminde polikliniğe başvuran hastalardan alınan servikal smearlerin karşılaştırılması ve COVID-19 pandemisinin etkisinin incelenmesidir. Pandemi öncesinde (01.03.2019- 31.08.2019) tarihleri arasında Servikal smear alınan 422 hastanın yaş aralığı 19-95 olup, yaş ortalaması 45.0 ± 6.3 olarak bulunmuştur. Tanı kategorilerine göre değerlendirildiğinde smearlerin % 97.2'i normal iken % 2.8 epitelyal hücre anormalliği tespit edilmiştir (Tablo 1). Pandemi dönemi incelendiğinde (01.03.2020- 31.08.2020) tarihleri arasında Servikal smear alınan 263 hastanın yaş aralığı 23-89 olup, yaş ortalaması 45.8 ± 4.3 olarak bulunmuştur. Tanı kategorilerine göre değerlendirildiğinde smearlerin % 94.2'si normal iken % 5.8 epitelyal hücre anormalliği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Smear, Pandemi,

The Effect of the COVID 19 Pandemıc On Cervıcal Smearler: A Sıngle Center Experıence

Abstract

The aim of this study is to compare the cervical smears taken from the patients who applied to the outpatient clinic during the pre-pandemic period and the pandemic period and to examine the effect of the COVID-19 pandemic. The age range of 422 patients whose cervical smears were taken between the dates before the pandemic (01.03.2019- 31.08.2019) was between 19-95 and the mean age was 45.0 ± 6.3 years. When evaluated according to the diagnostic categories, 97.2% of the smears were normal, while 2.8% of the epithelial cell abnormalities were detected (Table 1). When the pandemic period was examined (01.03.2020-31.08.2020), the age range of 263 patients who had cervical smears was 23-89, and the average age was 45.8 ± 4.3 years. When evaluated according to the diagnostic categories, 94.2% of the smears were normal, while 5.8% of the epithelial cells were abnormal.

Keywords: COVID-19, Smear, Pandemic

Presentation ID / Sunum No = 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9593-4441

COVID Tanısıyla Hastanede Yatan Hastalarda Mortalite İlişkili Faktörler

Uzman Dr. Esra Yarar[1]
[1]Necip Fazıl Şehir Hastanesi

Özet

AMAÇ: Çalışmamızda prognostik nutrisyonel indeksin (PNI) COVID hastalarında mortaliteyle ilişkisini ortaya koymayı amaçladık. YÖNTEM: Çalışmamıza 225 hasta dahil edildi. Hastalar COVID enfeksiyonu nedeniyle hastanede yatarak tedavi alan yoğun bakım hastalarıydı. Hastaların demografik özelliklerinin yanında laboratuvar tetkiklerinde CRP, Prokalsitonin, Ferritin değerleri hastane veritabanından elde edildi. Ayrıca hastaların radyolojik özellikleri ve mekanik ventilasyon ihtiyaç durumları kayıt edildi. İstatistiksel analizler SPSS 20.0 kullanılarak yapıldı. Bulgular: Yapılan istatistiksel incelemelerde, hastalarımızın mortalite oranı PNI ile ilşkili bulunmuştur ($p<0,001$). Ancak bu ilişki zayıf ve negatif yönlüdür ($r=-0,288$). Radyolojik pulmoner tutulumun yaygınlığı ile PNI değeri istatistiksel olarak anlamlı ilişkiye sahiptir ($p=0,001$). Hastalarımız PNI değerleri açısından iki gruba ayrılmıştır. İki grup arasında mortalite, entübasyon ve CRP değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur (sırasıyla $p=0,000$, $p=0,000$ ve $p=0,000$). Radyolojik tutulumda bilateral yaygın tutulum grubunda PNI değeri yüksek grup %98.8 ($n=81$) idi ($p=0,028$). Sonuç: Çalışmamız COVID hastalarında PNI değerinin mortaliteyi etkilemekte olduğunu ayrıca mortalite risk faktörleri ile de yakın ilişki gösterdiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: COVID, Prognostik Nutrisyonel İndeks

Factors Related With Mortality in Hospitalized Patients With a Diagnosis of COVID

Abstract

Aim: In our study, we aimed to reveal relationship between prognostic nutritional index (PNI) and mortality in COVID patients. Method: 225 patients were included in our study. The patients were intensive care patients who were hospitalized because of COVID infection. In addition to the demographic characteristics of the patients, laboratory data such as CRP, ferritin, procalcitonin were also obtained from hospital database. The radiological characteristics and mechanical ventilation requirements of these patients were recorded. Statistical analysis were performed using SPSS 20.0. Results: In statistical analysis, PNI and mortality rate were related ($p<0,001$) however, this relationship was weak and negatif ($r=-0,288$). Patients divided into two group according to PNI values. Between these two group, there was significant difference in mortality, intubation and CRP values (respectively $p=0,000$, $p=0,000$ ve $p=0,000$). %98.9 of the patients ($n=81$) with bilateral radiological involvement were in high PNI group ($p=0,028$). Conclusion: Our study revealed that PNI effect mortality rate in COVID patients.

Keywords: COVID, Prognostic Nutritional İndex

Presentation ID / Sunum No = 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9136-654X

COVID-19 Enfeksiyon Seyrinin Erkek Cinsiyet ile İlişkisi

Uzman Dr. Aysima Bulca Acar[1]
[1]SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği

Özet

Amaç: COVID-19 enfeksiyon seyrinde yaş, kardiyovasküler hastalıklar, hipertansiyon, maligniteler, diyabet gibi komorbiditeler olumsuz prognostik faktörler olarak belirtilmektedir. Ayrıca çalışmalarda erkeklerde hastalık seyrinin daha şiddetli olduğu ve ölüm oranının daha fazla olduğu ifade edilmektedir. Bu çalışmada aynı aile içindeki erkek bireylerde hastalık seyri incelenerek erkek cinsiyetin COVID-19 enfeksiyon seyrindeki rolüne ilişkin fikir edinmek amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmanın evrenini hastanemizde 15.03.2020 ile 1.10.2020 tarihleri arasında PCR testi ile COVID-19 tanısı aldığı doğrulanan kişiler oluşturdu. Bu kişilerden 18 yaş ve üzeri olup enfeksiyon seyri ölümle sonuçlanan 76 kişi çalışmaya dahil edildi. Hayatını kaybeden hastalar, cinsiyet ve kendisi ile eş zamanlı olarak ailesinde en az bir bireyin daha tanı alma durumuna göre incelendi. Bulgular: Çalışmada 4490 PCR pozitif hastadan hayatını kaybeden 76 katılımcının yaş ortalaması 71,3±12,8 iken %46,1'i (n=35) kadın; %53,9'u (n=41) erkekti. Hastaların cinsiyet ve sigara kullanım durumlarına göre PCR pozitifliğinden ölümüne kadar geçen süre arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmadı (p=0,770; p=0,985). Çalışmada kendisi ile eş zamanlı olarak oğlu veya erkek torunu enfekte olan 4 erkek hastanın geçmişe dönük klinik seyri araştırıldı. Hastalardan 3'ünün oğlunun servis ya da yoğun bakım yatış öyküsü olduğu; 1'inin ise erkek torununun (oğlunun oğlu) evde nefes darlığı şikayeti ile takip edilmiş olduğu belirlendi. Sonuç: Sonuçlarımız COVID-19 enfeksiyon süreci mortalite ile sonuçlanan erkek hastaların erkek aile bireylerinin de enfeksiyon seyri açısından risk altında olduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet, COVID-19, Erkek, Mortalite.

Clinical Course of COVID-19 Infection in Male Gender

Abstract

Purpose: Comorbidities such as age, cardiovascular diseases, malignancies, diabetes are stated as negative prognostic factors in the course of the COVID-19 disease. In addition, studies have shown that the course of the disease is more severe and the death rate is higher in men. In this study, it was aimed to get an idea about the role of male gender in the course of COVID-19 infection by examining the course of the disease in male individuals in the same family. Materials and Methods: The population of the study consisted of people who were confirmed to be diagnosed with COVID-19 by PCR test between 15.03.2020 and 1.10.2020 in our hospital. Among these people, 76 people aged 18 years and older, whose course of infection resulted in death, were included in the study. The patients who lost their lives were analyzed according to their gender and the diagnosis status of at least one other member of their family simultaneously. Results: In the study, the mean age of 76 participants who lost their lives from 4490 PCR-positive patients was 71.3±12.8, while 46.1%(n=35) were female; 53.9%(n=41) were male. There was no statistically significant correlation between the time from PCR positivity to death according to gender and smoking status of the patients (p=0.770; p=0.985). In the study, clinical course

of 4 male patients, whose son or grandson was infected simultaneously, was investigated retrospectively. It was determined that the son of three of the patients had a history of hospitalization in the service or intensive care unit and the grandson (son of his son) of one patient's was followed up at home with the complaint of shortness of breath. Conclusion: Our results support that male family members of male patients whose COVID-19 infection process resulted in death are also at risk for the course of infection.

Keywords: Gender, COVID-19, Man, Mortality.

Presentation ID / Sunum No = 64

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3870-4903

COVID-19 Enfeksiyonu Geçiren Gebe Kadınlarda Postpartum Depresyon(Ppd9 ve Maternal Fetal Bağlanma(Mfb) Arasındaki İlişki

Dr. Emine Tuluhan[1] , Doç.Dr. Kazibe Koyuncu[1] , Doç.Dr. Önder Sakin[2] , Dr. Hale Ankara Aktaş[3]

[1]*Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı,Türkiye*
[2]*Acıbadem Koyatağı Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum, Türkiye*
[3]*Tuzla Devlet Hastanesi , Kadın Hastalıkları ve Doğum, Türkiye*

**Corresponding author: Emine Tuluhan*

Özet

Bu çalışmanın amacı COVİD-19 enfeksiyonu geçiren gebe kadınlarda postpartum depresyon(PPD) ve maternal fetal bağlanma(MFB) arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Araştırma Ocak 2020- Ekim 2021 arasında prospektif kesitsel olarak yapılmıştır. COVİD-19 enfeksiyonu ile hastaneye başvuran gebeler incelenmiştir. Araştırmaya 19-35 yaş arası Türkler dahil edilmiş fakat nörolojik,psikiyatrik, kronik hastalığı olanlar veya gebelik sürecinde fetomaternal problemi olanlar araştırmaya dahil edilmemiştir. Veriler telefon görüşmesi ile veya hastane vizitlerinde anket ile toplanmıştır. Araştırma grubunun ortalama yaşı 28.9.Postpartum depresyon prevelansı 28.6 %. Postpartum depresyonu olanlarda MFB skoru 91.75 ± 19.4 (43-104). Postpartum depresyonu olmayanlarda MFB skoru 94.72 ±13.3(54-104). MFB skoru PPD olan ve olmayanlarda istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır(p= 0.327). Araştırma grubu sosyodemografik olarak da karşılaştırılmıştır. PPD olanların canlı çocuk sayısı daha az bulunmuştur. (p=0.000), PPD olmayanlarda yenidoğan kilosu daha fazla (p=0.46) ve 5. dakika Apgar skoru PPD olan hastalarda daha düşük bulunmuştur.(p=0.032). Araştırmanın sonucunda postpartum depresyonun MFB'ya etkisi olamadığı görülmüş olup, Türkiye'de COVİD-19 pandemisi sırasında sosyal desteğin postpartum depresyonu azaltmada büyük rolü olduğu düşünülmektedir. İleriki araştırmalar MFB'nın geliştirilmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Maternal Fetal Bağlanma, Covid-19, Postpartum Depresyon

Relationship Between Postpartum Depression(Ppd) and Maternal Fetal Attachment (Mfa) in Pregnant Women With COVID-19 Infection

Abstract

The purpose of this study was to investigate the relationship between postpartum depression(PPD) and maternal fetal attachment (MFA) in pregnant women with COVID-19 infection. A prospective cross-sectional study was performed between January 2020- October 2021. Patients who admitted to hospital with COVID-19 infection were recruited. Inclusion criteria were able to speak and writeTurkish, between age of 18-35 and exclusion criteria were having neurological, psychiatric and chronic illness or fetomaternal problems during pregnancy follow-up. Data was collected via telephone interview or at hospital visit via questionnaires. MFA and PPD questione were administered. The meanage of the

patients was 28.9 years. The prevelance of postpartum depression was 28.6 % in the study population. MFA score in patients with PPD is 91.75 ± 19.4(43-104). MFA score in patients without PPD is94.72 ±13.3(54-104). The difference of MFA scores between patients with PPD and with not PPD was't statistically different (p= 0.327).These population were also compared regarding sociodemographic characteristics. The mean number of children was lower in patients with PPD (p=0.000), the weight of newborn was higher in patients without depression (p=0.46) and APGAR 5th minute score is lower in patients with PPD (p=0.032). In this study, we observed that postpartum depression does not affect MFA. Between groups there were slightly difference between demographic characteristics of the patients. It can be thought that, this is because the social support plays a very important role in Turkish society during COVİD-19 pandemic. Future studies should focus o improved measurement of MFA in large , diverse samples.

Keywords: Maternal Fetal Attachment, COVID-19, Postpartum Depression

Presentation ID / Sunum No = 261

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8054-3846

Covid-19 Enfeksiyonu Zemininde Ortaya Çıkan Inflamatuar Barsak Hastalıklı Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Dilan Ece[1]
[1]*Zonguldak Karadeniz Ereğli Devlet Hastanesi*

Özet

COVID 19 hastalığı, akut respiratuar sendrom kliniği ile kendini gösteren ve özellikle risk gruplarında ölümcül seyretmesi nedeniyle halen tüm dünyada güncelliğini koruyan bir hastalıktır. Semptomları kişiden kişiye farklılık gösterdiğinden tedavi planlaması da akciğer tutulumunun derecesine göre hasta bazlı yapılmaktadır. Özellikle Astım veya Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH) zemini olan ve ağır pnömonisi olan kişilerde kullanılan tedaviye ek olarak steroid tedavisi verilmesi hem semptomları azaltmada hem de sitokin fırtınasını baskılamada faydalı olabilmektedir. Literatürde yapılan birçok çalışma COVID 19 enfeksiyonunda hastalara uygulanan Metilprednizolon tedavisinin mortalite oranlarını azalttığını ve iyileşmeyi hızlandırdığını göstermektedir. İnflamatuar barsak hastalıkları (İBH) genetik ve çevresel faktörlerin zemininde gelişen ve yoğun inflamasyon nedeniyle bağırsaklarda ve gastrointestinal sistemin diğer kısımlarında etkili olan ve sıklığı giderek artan bir hastalıktır. Chron hastalığı ve Ülseratif kolit başlıca görülen iki formudur. Her iki formda da karın ağrısı, ishal, kanlı dışkılama görülebilecek semptomlar arasındadır. Tanısında kolonoskopi ile görüntüleme ve bağırsak mukozasının histopatolojik incelemesi altın standarttır. Tedavisinde özellikle tümör nekroz faktör inhibitörleri (anti TNF) kullanılırken özellikle atakların kontrolünde kullanılan steroid tedavisi semptomları baskılamada ve hızlı cevap almada etkilidir. Bu olguda 24 yaşında COVID 19 enfeksiyonuna bağlı ağır pnömoni nedeniyle hastanede takip edilen ve steroid tedavisi başlanan bir hastada, kortizonun doz azaltımı sırasında görülen geçmeyen ishal tetkik edilmiş ve doğru tanıya gidilmesi için dikkat edilmesi gereken hususlar ön plana çıkarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: COVID 19 Enfeksiyonu, İnflamatuar Barsak Hastalığı, Steroid Tedavisi

Inflammatory Bowel Dısease Occurred On the Ground of COVID-19 Infectıon a Case Report

Abstract

COVID 19 infection is a disease that manifests itself with acute respiratory syndrome clinic and is still up-to-date all over the world due to its fatal course especially in risk groups. Since the symptoms differ from person to person, treatment planning is made on a patient basis according to the degree of lung involvement. In addition to the treatment used in people with Asthma or Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD) and severe pneumonia, steroid treatment may be beneficial both in reducing symptoms and in suppressing cytokine storm. Many studies in the literature show that Methylprednisolone treatment applied to patients in COVID19 infection reduces mortality rates and accelerates recovery. Inflammatory bowel diseases (IBD) is a disease that its frequency is increasing, develops on the basis of genetic and environmental factors and affects the intestines and other parts of the gastrointestinal tract due to intense inflammation. Chron's disease and Ulcerative colitis are the two most common forms. In both forms, abdominal pain, diarrhea, bloody stools are among the symptoms that can be seen.

Colonoscopy imaging and histopathological examination of the intestinal mucosa are the gold standard for diagnosis. While tumor necrosis factor inhibitors (anti-TNF) are used in its treatment, steroid therapy, especially used in the control of attacks, is effective in suppressing symptoms and getting rapid response. In this case, a 24-year-old patient, who was followed up in the hospital due to severe pneumonia due to COVID 19 infection and was started on steroid therapy, was examined for diarrhea that did not go away during dose reduction of cortisone, and the points that should be considered in order to make a correct diagnosis were highlighted

Keywords: COVID 19 Infection, Inflammatory Bowel Diseases, Steroid Therapy

Presentation ID / Sunum No = 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8296-4836

COVID-19 Enfeksiyonundan Sonra İzlenen Dikenimsi Foliküler Hiperkeratoz Vakası: COVID-19''un Başka Bir Deri Bulgusu'

Dr. Ecem Bostan[1] , Dr. Aysel Çakır[2] , Öğr. Gör. Dr Özay Gököz[3]
[1]*Cihanbeyli Devlet Hastanesi*
[2]*Lokman Hekim Akay Hastanesi*
[3]*Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: Ecem Bostan*

Özet

Bilinen başka bir hastalığı olmayan 36 yaşındaki erkek hasta tarafımıza boyun, kol ve gövdede ,asemptomatik, foliküler yerleşimli, beyaz, dikenimsi, milimetrik papüller nedeni ile başvurdu. Palmoplantar bölgede tutulum izlenmedi, hasta yaklaşık 1 hafta kadar önce lezyonların farkına varmıştı. Alınan anamnezde, iki ay kadar önce hastanın COVID-19 hastalığı için pozitif test edildiği öğrenildi. Hasta hafif ve semptomatik olarak geçirdiği COVID-19 için favipravir, hidroksiklorokin ve non-steroidal anti-inflamatuvar ilaçlar kullanmıştı. Hastanın daha önceden bilinen sistemik hastalığı veya deri hastalığı yoktu. Ön tanılarımız arasında dikenimsi foliküler hiperkeratoz, multiple dijitat hiperkeratoz, dikenimsi foliküler mikozis fungoides, firinoderma ve trikodisplazia spinülosa yer aldı. Hiperkeratotik, foliküler papüllerden alınan biyopside foliküler lümende yoğun keratotik tıkaçlar ve folikül etrafında hafif lenfositik reaksiyon izlendi. Hasta bu bulgular ile dikenimsi foliküler hiperkeratoz tanısı konuldu. HIV antikor testi negatif olup, VDRL testi non-reaktif olarak tespit edildi. Serum vitamin A düzeyler normal iken, serum ve idrar elektroforezinde monoklonal gamopati saptanılmadı. Hastaya COVID-19 ile olası olarak ilişkili dikenimsi foliküler hiperkeratoz tanısı konuldu ve topikal üreli nemlendirici ile lezyonlarda 1 ay içinde önemli derecede gerileme izlendi.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Deri, Hiperkeratoz

A Case of Spiny Follicular Hyperkeratosis Following COVID-19 Infection: Another Possible Cutaneous Manifestation of COVID-19'

Abstract

A 36-year old man with no other known disease, presented to our clinic for asymptomatic, follicular, whitish, spiny, milimetric papules appeared on the neck, arms and trunk. There was no involvement of palmoplantar areas. The patient noticed the lesions one week ago but didn't know the exact time at which the lesions started to emerge. Upon questioning, it was learnt that he had tested positive for COVID-19 infection approximately two months ago. The patient used favipiravir, hydroxychloroquine and non steroidal anti inflammatory drugs for the mildly symptomatic COVID-19. He didn't have any other known systemic disease or previous skin disorder. Our initial diagnoses were spiny follicular hyperkeratosis, multiple minute digitate hyperkeratosis, spiky follicular mycosis fungoides, phrynoderma and trichodysplasia spinulosa. A 4-mm punch biopsy was taken from the spiny, hyperkeratotic, follicular papules and showed was taken from the spiny papules and showed dense

keratin plugging in the follicular lumen along with mild lymphocytic reaction around the follicle. Anti-Human Immunodeficiency Virus (HIV) antibody was negative; the VDRL test was non-reactive. Serum level of vitamin A was normal; urine and serum electrophoresis didn't reveal any associated monoclonal gammopathy. He was diagnosed with spiny follicular hyperkeratosis and the lesions showed substantial regression within a month after regular topical urea application.

Keywords: COVID-19, Hyperkeratosis, Skin

Presentation ID / Sunum No = 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0962-152X

COVID-19 İle Kabul Edilen Kritik Hastalarda Çoklu İlaç Direnci Bakteriyel Enfeksiyonlar

Dr. Öğretim Üyesi Efdal Oktay Gültekin[1] , Uzman Dr. Onur Gültekin[2]
[1]*Toros Üniversitesi*
[2]*Tarsus Devlet Hastanesi*

**Corresponding author: Efdal Oktay Gültekin*

Özet

Bakteriyel enfeksiyonların, grip gibi viral solunum yolu enfeksiyonları sırasında yaygın bir komplikasyon olduğu ve beraberinde morbidite ve mortalitede bir artış olduğu bilinmektedir. Ancak, koronavirüs hastalığından (COVID-19) etkilenen kritik hastalarda bakteriyel koenfeksiyonların ve sekonder enfeksiyonların prevalansı henüz bilinmemektedir. Hastanede kalış sırasında kazanılan sekonder bakteriyel enfeksiyonların insidansını ve çoklu ilaç direnci (MDR) ile ilişkili risk faktörlerini incelemek için literatür taraması yaptık. Retrospektif ve tek merkezli olan çalışmaların çoğu, koenfeksiyon insidansının düşük olduğunu ve hastanede yatan hastaların yaklaşık %3,5'ini etkilediğini, çoğunluğunun ise daha sonra, genellikle yoğun bakım ünitesine kabul edildikten 10-15 gün sonra gelişen hastane kaynaklı enfeksiyonlar olduğunu vurgulamıştır. Uzun süreli yoğun bakım ünitesinde yatış ve COVID-19 salgını sırasında geniş spektrumlu antimikrobiyal ilaçların yaygın kullanımı, farklı direnç profillerine sahip patojenlerin seleksiyonuna katkıda bulunmuş olabilir. Sonuç olarak, kritik hastalığı olan COVID-19 hastalarında bildirilen MDR bakteriyel enfeksiyon insidansı %32 ila %50 arasında değişmektedir. MDR enfeksiyonları, YBÜ'de daha uzun kalış süresi ile bağlantılıdır, ancak daha yüksek ölüm riski ile bağlantılı değildir. Bildirilen MDR sekonder enfeksiyonlarla bağımsız olarak ilişkili tek risk faktörü, invaziv mekanik ventilasyon olduğu bildirilmiştir, ancak aynı zamanda steroid tedavisi ve uzun süreli yoğun bakım ünitesinde kalış süresi çok önemli bir rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19; Sars-Cov-2; Kritik Hastalar; Hastane Kaynaklı Enfeksiyon; Çoklu İlaç Direnci; Sekonder Bakteriyel Enfeksiyon.

Multı-Drug Resıstant Bacterıal Infectıons in Crıtıcal Patıents Acceptable Wıth COVID-19

Abstract

It is known that bacterial infections represent a common complication during viral respiratory tract infections such as influenza, with a concomitant increase in morbidity and mortality. Nevertheless, the prevalence of bacterial co-infections and secondary infections in critically ill patients affected by coronavirus disease 2019 (COVID-19) is not well understood yet. We performed a review of the literature currently available to examine the incidence of bacterial secondary infections acquired during hospital stay and the risk factors associated with multidrug resistance. Most of the studies, mainly retrospective and single-centered, highlighted that the incidence of co-infections is low, affecting about 3.5% of hospitalized patients, while the majority are hospital acquired infections, developed later, generally 10–15 days after ICU admission. The prolonged ICU hospitalization and the extensive use of

broad-spectrum antimicrobial drugs during the COVID-19 outbreak might have contributed to the selection of pathogens with different profiles of resistance. Consequently, the reported incidence of MDR bacterial infections in critically ill COVID-19 patients is high, ranging between 32% to 50%. MDR infections are linked to a higher length of stay in ICU but not to a higher risk of death. The only risk factor independently associated with MDR secondary infections reported was invasive mechanical ventilation, but also steroid therapy and prolonged length of ICU stay may play a pivotal role.

Keywords: COVID-19; Sars-Cov-2; Critically İll Patients; Hospital Acquired İnfection; Multi-Drug Resistance; Secondary Bacterial İnfections.

Presentation ID / Sunum No = 220

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5346-2116

COVID-19 Pandemi Döneminde 85 Yaş ve Üstü Hastane Dışı Arrest ile Acil Servise Gelen Hastaların İncelenmesi

Dr. İbrahim Toker[1]
[1]*Kayseri Şehir Hastanesi, Acil Tıp Kliniği*

Özet

Dünya genelinde yaşlı nüfusun artmaktadır ve bu hastalar özellikle acil servisler olmak üzere tüm sağlık hizmetlerine daha sık ihtiyaç duymaktadır. Yaşlı hastalarda hastane dışı kardiyopulmoner arrest vakaları artmaktadır ve ileri yaşlı hastalarda kardiyopulmoner resüsitasyon sonrası sağ kalım sorgulanmaktadır. Çalışmamızda üç aylık dönemde acil servise gelen 85 yaş ve üstü yaşlı hastalarda hastane dışı kardiyopulmoner arrestin sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. Acil serviste başarılı resüsitasyon % 63,7 (n=21) idi. KPR' nin ortalama süresi, sırasıyla asistan doktor tarafından 29,1 ± 16,7 dakika ve uzman doktorlar tarafından 35,5 ± 14,6 dakika idi (p= 0,306). Asistan doktor ve uzman doktor tarafından tedavi edilen hastalarda başarılı resüsitasyon oranı sırasıyla % 69,6 ve % 50 idi (p=0,283). Hastaneye başvuru nedenleri arasında en sık üç neden COVID-19 pnömonisi, miyokard enfaktüsü ve serebrovasküler hadise idi. Asistan doktorlara kıyasla uzman doktorlar tarafından yapılan KPR süresi daha uzundu, ancak hayatta kalma oranı benzerdi (p=0,283). Acil servis mortalitesi %36,4 iken hastane mortalitesi %80 idi. Çalışmanın sonuçları ışığında, özellikle pandemi döneminde hastane dışı kardiyak arrest ile gelen ileri yaşlıların sağ kalım oranları kötüydü.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Hastane Dışı Kardiyak Arrest, Kardiyopulmoner Resüsitasyon

Assessment of Patients Aged 85 and Over Who Visited the Ed With Out-Of-Hospital Arrest During the COVID-19 Pandemic

Abstract

The elderly population is increasing worldwide, and these patients need all health services, especially emergency services, more frequently. Cases of out-of-hospital cardiopulmonary arrest are increasing in elderly patients. And survival after cardiopulmonary resuscitation is questioned in elderly patients. In our study, we aimed to evaluate the outcomes of out-of-hospital cardiopulmonary arrest in elderly patients aged 85 years and older who came to the emergency department during the three months. Successful resuscitation in the emergency department was 63.7% (n=21). The mean duration of CPR was 29.1 ± 16.7 minutes by the assistant doctor and 35.5 ± 14.6 minutes by the attending physician, respectively (p= 0.306). Successful resuscitation rates were 69.6% and 50% in patients treated by an assistant doctor and an attending physician, respectively (p=0.283). The three most common reasons for admission to the hospital were COVID-19 pneumonia, myocardial infarction, and stroke. The duration of CPR performed by the assistant doctor was longer compared to the assistant doctor, but the survival rate was similar (p=0.283). Emergency department mortality was 36.4%, while hospital mortality was 80%. In the light of the study's results, the survival rates of the elderly who presented with out-of-hospital cardiac arrest were poor, especially during the pandemic.

Keywords: COVID-19, Out-Of-Hospital Cardiac Arrest, Cardiopulmonary Resuscitation

Presentation ID / Sunum No = 351

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4210-6957

COVID-19 Pandemisi Döneminde Astımlı Hastalarda Anksiyete ve Depresyon Değerlendirilmesi

Uz. Dr. Selma Aydoğan Eroğlu[1] , Prof.Dr. Tekin Yıldız[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Selma Aydoğan eroğlu*

Özet

Amac: Bu çalışmadaki amacımız, pandemi döneminde polikliniğe muayeneye gelen astımlı hastalarda anksiyete ve depresyon gelişme sıklığını, sağlıklı popülasyondan daha fazla olup olmadığını belirlemek, astım kontrol durumu ile anksiyete ve depresyon gelişme sıklığı arasında bir ilişki olup olmadığını saptamaktır. Yöntem: Bu çalışma prospektif, anket çalışması olarak kurgulandı. Astım ve göğüs hastalıkları polikliniğinde bir göğüs hastalıkları hekimi tarafından muayene edilen toplam 112 astım tanılı erişkin hasta ile yaş ve cinsiyet ortalamaları eşleştirilmiş 81 kontrol grubu çalışmaya dahil edildi. İki grubun demografik verileri, COVID geçirip geçirmedikleri ve astımlı grubun hastalıklarıyla ilgili genel bilgileri kaydedildi. Astımlılarda hastalık kontrol düzeyini belirlemek için astım kontrol testi (AKT) yapıldı. Astım hastalarına ve kontrol grubuna her biri 24 soru ve dört seçenekten oluşan Beck depresyon ve Beck anksiyete anketleri uygulandı. Gruplar Beck depresyon ve anksiyete puanları ve depresyon ve anksiyete görülme sıklıkları açısından karşılaştırıldı. Daha sonra astım kontrol düzeyi ile anksiyete ve depresyon puanları arasında ilişki olup olmadığı araştırıldı. Bulgular: Çalışmada astım hastalarında %78,6 anksiyete ve %48,2 depresyon saptanırken, kontrol grubunda %32,1 anksiyete ve %12,3 depresyon saptandı. Astım hastalarında depresyon ve anksiyete skorları kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksekti (her biri için $p<0,001$). Hastaların %59'unun çok kötü kontrollü astıma sahip olduğu gözlendi. Hastaların AKT düzeyleri kötüleştikçe depresyon ve Beck anksiyete puanlarının arttığı belirlendi. Sonuç: Astım hastalarında anksiyete ve depresyon sıklığını azaltmak için hastaların COVID-19 hakkında doğru bilgilendirilmesinin ve hastalıklarının kontrol altına alınmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle astım hastaları COVID-19 hakkında bilgilendirilmeli ve düzenli poliklinik muayenesi yaptırmaları önerilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Astım, Anksiyete, Depresyon

Presentation ID / Sunum No = 49

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8296-4836

COVID-19 Pandemisinin Pediyatrik Saç ve Tırnak Hastalıkları Üzerindeki Etkisi: Kesitsel Bir Anket Çalışması

Uzman Dr. Ecem Bostan[1] , Uzman Dr. Aysel Çakır[2]
[1]*Cihanbeyli Devlet Hastanesi*
[2]*Lokman Hekim Akay Hastanesi*

**Corresponding author: Ecem Bostan*

Özet

GİRİŞ: Deri, tırnaklar ve saç infeksiyöz ajanlara karşı fiziksel bir bariyer rolü oynayarak vücudun ilk basamak savunma mekanizmasını oluştururlar. Bu nedenle pek çok dış ve iç faktörden kolayca etkilenme eğilimindedirler. Hormonal değişiklikler, genetik, fiziksel ve çevresel faktörler, vücudun örtü elemanları olan deri, tırnak ve saçlar üzerinde önemli ölçüde etkiye sahiptir. Multisistemik inflamatuvar bir hastalık olan COVID-19, vücuttaki pek çok organı etkileyebildiği gibi saç ve tırnaklarda değişik hastalıklara neden olabilmektedir. Çalışmamızda, COVID-19'un pediyatrik saç ve tırnak hastalıkları üzerindeki etkisini incelemeyi amaçladık. METOT: 25 sorudan oluşan internet-bazlı bir anket anlık mesajlaşma yolu ile Türkiye'de yaşayan ve en az bir çocuğu olan ebeveynler arasında paylaşıldı. Anket, demografik bilgiler, COVID-19 ile ilişkili sorular, Covi-19 öncesi katılımcı çocuklarda gözlenen saç hastalıkları ve COVID-19 döneminde gözlenen saç ve deri hastalıkları olmak üzere bölümden oluşmaktaydı. BULGULAR: Çalışmaya 321 çocuk hasta dahil edildi. Ortalama yaş, 9,36±4,83 yıl idi. Yüz yetmiş altı katılımcı kız, 145 katılımcı ise erkek idi. COVID-19 pandemisi döneminde 83 çocukta en az bir veya daha fazla saç hastalığı izlenmişti; en sık gözlenen saç hastalıkları seboreik dermatit, telogen effluvium ve kuru kepek idi. Ayrıca pandemi dönemi boyunca 57 çocukta ise en az bir daha önceden var olmayan yeni başlangıçlı tırnak hastalığı izlendi; en sık gözlenen tırnak hastalıkları, tırnak yolma bozukluğu, lökonişi ve tırnak yeme bozukluğu idi. COVID-19 döneminde en az bir saç hastalığı gözlenen çocuk sayısı, COVID-19 dönemi öncesine kıyasla istatistiksel anlamlı olacak şekilde yüksek idi ($p<0,001$). Anket sırasında katılımcılardan ayrıca COVID-19 öncesi dönemdeki saç hastalığının şiddeti ile, COVID-19 dönemindeki saç hastalığının şiddetinin kıyaslanması istendi: % 37,5 katılımcı saç hastalığının şiddetinin değişmediğini, % 57,8 katılımcı semptomlarda artış olduğunu, % 4,7 katılımcı ise semptomlarda rahatlama olduğunu belirtti. SONUÇ: COVID-19 pandemisi pediyatrik popülasyondaki saç ve tırnak hastalıklarının üzerinde önemli bir etkiye sahip olmuştur. Pandemi döneminde çocuklarda yeni başlangıçlı saç,tırnak hastalıkları ve şiddeti artan saç hastalıkları gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Hair Diseases, Pediatrics, Surveys and Questionnaires

Presentation ID / Sunum No = 345

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2346-1112

Covid-19 Pnömonisinde Pnömotoraks

Uzman Dr. Behçet Varışlı[1]
[1]*Çanakkale Mehmet Akif Ersoy Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş: Küresel bir salgın hastalık olarak akciğer tutulumu ile giden enfeksiyoz süreç olarak pnömotoraks COVID-19'un nadir bir komplikasyonu olarak literatürde bildirilmektedir. Bu olguda COVID-19 ilişkili pnömoni vakasında pnömotoraks gelişimini sunmayı amaçladık. Olgu : 81 yaş, erkek bilinen KOAH tanılı hasta nefes darlığı, ateş, halsizlik, kırgınlık şikayeti ile başvurduğu acil serviste Torkas BT'sinde buzlu cam alanları saptandı Hastadan COVID enfeksiyonu tanısı için alınan PCR testinin + saptanması üzerine COVID -19 pnömonisi tanısıyla COVID servisine yatırıldı. Yatışının üçüncü gününde hastanın aniden artan nefes darlığı şikayeti sonrasında çekilen Toraks BT sinde her iki akciğerde yaygın amfizem bulguları, yanı sıra alt loblarda subplevral alanada uzanan buzlu cam dansiteleri mevcuttur. COVID-19 pnömonisi ile uyumludur (corads-5) Sağda pnömotoraks, volum azalması, mediastende sola doğru şift saptanmış(Resim 3-4). Arter kan gazında pH 7,42 pCO2:35mmHg , pO2:37 mmHg, HCO3:23 mmol/L olarak saptandı. Labrotuar değerlerinde glukoz: 176 mg/dl, üre:82 mg/dl, kreatinin 1,27 mg/dl , CRP:128mg/L saptandı. Gelişen solunum yetmezliği sebebiyle endotrakeal entübe edildi. Mekanik ventilatör takibi sırasında hasta yoğun bakım yatışının ikinci gününde exitus gelişti. Tartışma: Pnömoni başlıca ateş, öksürük, nefes darlığı ve akciğer görüntülemesinde iki taraflı infiltrasyonla karakterize olup enfeksiyonun en sık görülen ciddi belirtisidir. Ağır COVID pnömonileri yoğun bakım takibi, mekanik ventilasyon ihityacı ve mortalite ile sonuçlanabilir.(4) COVID pnömonisi ilişkili pnömotoraks literatürde nadir olarak bildirilmektedir. Çok merkezli yapılmış bir çalışmada koronavirüs enfeksiyonu tanılı hastalarda pnömomediastinum veya pnömotoraks saptanmıştır. Takip edilen ileri yaş erkek hastalarda pnömotoraksın daha ağır ve mortal seyrettiği rapor edilmiştir. (5) Bizim vakamızda litaretür ile uyumlu olarak sekonder spotan pnömotroaks gelişmiş ileri yaş bir hasta olup ağır bir klinik süreç ve mortalite ile seyretti. Sonuç olarak COVID-19 enfeksiyonu benzer semptomlarla kendini gösterse de farklı klinik tablolar ve sonuçlar ortaya çıkarabilir. Nadir olsada pnömotoraksa yol açabileceği yada klinik takibinde gelişebileceği, mortalitenin daha sık olabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pnömoni, Pnömotoraks

Presentation ID / Sunum No = 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3567-4262

COVID-19 Pozitif Hastalarda Crp ve Hematolojik Parametrelerin Yaşa Göre Karşılaştırılması

Uzman Dr. Sanem Karadağ Gencer[1] , Doç.Dr. Burcu Dalyan Cilo[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Sanem Karadağ Gencer*

Özet

Amaç: COVID -19 salgınında hastaların sayısında dünyada sürekli bir artış görülmektedir. Çalışmamızda COVID-19 PCR pozitif saptanan hastalarda, C-reaktif protein (CRP), lökosit (WBC), trombosit (PLT), nötrofil, lenfosit ve nötrofil/lenfosit (N/L) oranı değerlerini yaş gruplarına göre karşılaştırmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Hastanemize Ocak-Mart 2021 tarihleri arasında başvurup COVID-19 PCR pozitif saptanan 1000 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların eş zamanlı alınan kanlarından CRP, WBC, PLT, nötrofil, lenfosit, nötrofil/lenfosit oranı değerleri retrospektif olarak incelendi. Bulgular: CRP değerleri: 10-19 yaş grubu hastalarda, 0-9 yaş grubu dışındaki tüm hasta gruplarından düşük belirlendi. 20-29 ve 30-39 yaş grubu hastalarda; 10-19 yaş grubundan yüksek, 40-49, 50-59, 60-69, 70-79 ve 80-89 yaş gruplarından düşük bulundu. 40-49 yaş grubu hastalarda; 10-19, 20-29, 30-39 yaş gruplarından yüksek, 50-59, 60-69, 70-79, 80-89 yaş gruplarından düşük saptandı. 50-59 yaş grubu hastalarda; 0-9, 10-19, 20-29, 30-39, 40-49 yaş gruplarından yüksek, 60-69, 70-79, 80-89 yaş gruplarından düşük bulundu. 60-69 yaş grubu hastalarda; 0-9, 10-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59 yaş gruplarından yüksek, 80-89 yaş grubundan düşük saptandı. N/L oranı: 0-9 yaş grubu hastalarda, 10-19 yaş grubu hariç tüm yaş gruplarından düşük saptandı. 10-19 yaş grubu hastalarda, 60-69, 70-79 ve 80-89 yaş gruplarından düşük belirlendi. 20-29, 30-39, 40-49, 50-59 yaş grubu hastalarda; 0-9 yaş grubundan yüksek, 60-69, 70-79 ve 80-89 yaş gruplarından düşük saptandı. Lenfosit değerleri: 0-9, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59 yaş grubu hastalarda, 60-69, 70-79 ve 80-89 yaş gruplarından yüksek saptandı. 60-69 ve 70-79 yaş grubu hastaların, 0-9, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59 yaş grubundan düşük, 80-89 yaş grubu hastalardan yüksek saptandı. Nötrofil değerleri: 70-79 yaş grubu hastalarda, 0-9, 10-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59 yaş grubundan yüksek saptandı. 80-89 yaş grubu hastalarda, 0-9, 10-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59, 60-69 yaş grubundan yüksek belirlendi. Sonuçlar: Çalışmamıza göre COVID-19 hastalığı yönetiminde özellikle 60 yaş sonrası lenfopeni, nötrofil artışı ve N/L oranı değeri artışı yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, C-Reaktif Protein, Nötrofil/lenfosit Oranı

Presentation ID / Sunum No = 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8086-1318

COVID-19 Pozıtıf ve Negatif Akut Koroner Sendrom Tanılı Hastalar Arasında Akut Dönem Sonlanım ve Kardıyak Fonksıyonların Karşılaştırılması

Uzman Dr. Sedat Taş[1] , Uzman Dr. Ümmü Taş[2]
[1]Manisa Şehir Hastanesi
[2]Manisa Merkezefendi Devlet Hastanesi

**Corresponding author: Sedat Taş*

Özet

Amaç: COVID-19 pozitif akut koroner sendrom (AKS) tanılı hastalarla COVID-19 negatif AKS olan hastalar arasında akut dönem sonlanım, komorbid hastalıkların sıklığı, laboratuvar ve ekokardiyografik verileri karşılaştırmak. Bu yolla COVID-19 pozitif hastalarda akut koroner sendrom seyrinin ve sonuçlarının COVID-19 negatif AKS hastalarından farklarını anlamak ve akut dönem kardiyovasküler sistem etkilerini saptamak. Gereç ve yöntemler: Çalışmamız kesitsel bir çalışmadır. 1 Nisan 2021 ve 1 Temmuz 2021 tarihleri arasında kardiyoloji kliniğine başvuran COVID-19 enfeksiyonu geçirdiği laboratuvar verileri ile kesinleşmiş ve akut koroner sendrom (AKS) tanısı konulan 27 hasta alındı. Kontrol grubu olarak ta AKS tanısı konulan 310 hasta alındı. Hastaların başvuru anında 12- derivasyonlu elektrokardiyografileri çekildi, kan örnekleri alındı ve sonrasında koroner anjiyografi amaçlı kateter salonuna alındı. İşlem sonrası tüm hastalara yatakbaşı ekokardiyografi yapıldı. Bazal ve demografik verileri, komorbid hastalık oranları, laboratuvar ve ekokardiyografik verileri kayıt altına alındı. Ardından 2 grup arasında değişkenler karşılaştırıldı. Bulgular: COVID-19 pozitif AKS'li hastaların yaş ortalaması kontrol grubuna kıyasla anlamlı olarak daha yüksek idi (62,2± 7.4 & 57,9± 9,2; p=0,005). Cinsiyet dağılımı gruplar arasında benzerdi. COVID-19 pozitif hastalarda hipertansiyon (HT) oranı, diyabetes mellitus (DM) oranı sırasıyla anlamlı olarak daha yüksek bulundu (p=0,015; p<0,001). sol ventrikül (LV) ejeksiyon fraksiyonu iki grup arasında benzerdi (p=0,554). COVID-19 pozitif hastalarda LV E/Em (p=0,045) anlamlı olarak daha yüksek ve sağ ventrikül çapı (p=0,003) kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha geniş saptandı. Troponin değerleri COVID-19 pozitif hastalarda kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksekti (p<0,001). Ayrıca mortalite oranı anlamlı olarak COVID-19 pozitif grupta daha fazla idi (p<0,001). Sonuç: COVID-19 hastalığının hedef organlarından biri de kalp-damar sistemidir. COVID-19 hastalığı, AKS'li hastalarda akut dönem sonlanımlar ve kardiyak performans üzerine ek olumsuz etkileri yapabilir. Bu nedenle, AKS sonuçlarını kötüleştiren bir gösterge olarak kullanılabilir

Anahtar Kelimeler: Akut Koroner Sendrom, Covid-19, Koroner Anjiyografi

The Comparison Short Term Outcomes and Cardiac Functions Between Patients With COVID-19 Positive and Negative Acute Coronary Syndrome

Abstract

Purpose: Comparing short term outcomes, frequency of comorbid diseases, laboratory and echocardiographic data between patients with COVID-19 positive and negative acute coronary

syndrome (ACS). In this way, to understand the differences of the course and outcomes of acute coronary syndrome in COVID-19 positive patients from COVID-19 negative ACS patients and to determine the short term effects of COVID-19 on cardiovascular system Material and Methods: Our study is a cross-sectional study. Twenty-seven COVID-19 positive patients who applied to the cardiology clinic with acute coronary syndrom between April and July, 2021 were included. As the control group, 310 patients with ACS were included. At the time of admission, 12-lead electrocardiograms and blood samples of the patients were obtained, and then coronary angiography was performed for each patients. After the coronary angiography, all patients underwent echocardiographic evaluation. Baseline and demographic data, comorbid disease rates, laboratory and echocardiographic findings were recorded. Then the variables were compared between the 2 groups Results: The mean age of patients with COVID-19 positive ACS was significantly higher than the control group (62,2± 7.4 & 57,9± 9,2; p=0,005). Gender distrubition was similar between the groups. Hypertension and diabetes mellitus rate were found significantly higher in COVID-19 positive patients, respectively (p=0,015; p<0,001). Left ventricular (LV) ejection fraction was similar between the two groups (p=0,554). In COVID-19 positive patients, LV E/Em (p=0.045) was significantly higher and right ventricular diameter (p=0.003) was found significantly larger than the control group. Troponin values were significantly higher in COVID-19 positive patients compared to the control group (p<0.001). Furthermore, the mortality rate was significantly higher in the COVID-19 positive group (p<0.001) Conclusion: Cardiovascular system is one of the target organs of the COVID-19 disease. COVID-19 disease may have additional adverse effects on short term outcomes and cardiac performance in patients with ACS. Therefore, it can be used as an indicator that worsens ACS results

Keywords: Acute Coronary Syndrome, COVID-19, Coronary Angiography

Presentation ID / Sunum No = 375

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: : 0000-0003-4918-2258

Covid-19 Tanısı Alan Böbrek Nakilli Hastaların Kısa Dönem Sonuçları; Tek Merkezli Çalışma

Uzman Dr. Safiye Koçulu Demir[1] , Uzman Dr. Zuhal Atan Uçar[2]
[1]Demiroğlu Bilim Üniversitesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji
[2]Liv Hospital Vadi İstanbul Nefroloji Bölümü

**Corresponding author: Safiye koçulu Demir*

Özet

Giriş: Böbrek nakli yapılan hastalarda diyabet, hipertansiyon, kardiyovasküler hastalıklar gibi komorbiditelerinin olması ve immunsupresif tedavi almaları nedeniyle COVİD-19 enfeksiyonu ve komplikasyonları açısından yüksek risk altındadır. Çalışmamızda Florence Nıghtıngale Hastanesi Böbrek Nakli Merkezinde takip edilen hastalardan COVİD-19 enfeksiyonu tanısı alanların kısa dönem sonuçlarını sunduk. Materyal-Metod: Florence Nıghtıngale Hastanesi Böbrek Nakli Merkezinde takip edilen ve Nisan 2019- Mayıs 2021 tarihleri arasında COVİD-19 enfeksiyonu tanısı alan 173 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri, COVİD-19 klinik bulguları ve radyolojik verileri retrospektif olarak incelendi. Sonuçlar: COVİD-19 tanısı konan 173 hastanın (118 (%68.2) erkek, ortalama yaş 48.5±11.8 yıl) 18'inin (%10.4) akciğer hastalığı, 35'inin (%20.2) kalp hastalığı anamnezi vardı. Yüzaltmış hastada (%92.5) COVİD-19 PCR testi pozitifti. Hastaların 82'sinin (%47.4) COVİD-19 pozitif hasta ile temas anamnezi olduğu öğrenildi. Akciğer görüntülemesi yapılan 111 (%64.2) hastanın 95'inde (%54.9) pnömoni bulgusu mevcuttu. Hastaların ortalama bazal kreatinin değeri 1.34±0.52 mg/dl idi, başvuru anında ise ortalama kreatinin değeri 1.6±0.9 mg/dl saptandı. Toplam 83 (%47.9) hasta yatarak tedavi aldı. Bu hastaların ortalama yatış süresi 6.1±8.6 gün olarak hesaplandı. Yatan hastalardan 23'ünün (%13.3) non invaziv ventilatör ihtiyacı olurkan 25'inin (%14.5) yoğun bakım ünitesinde takibe, 20'sinin (%11.6) ise mekanik ventilasyona ihtiyacı oldu. Ondokuz hasta (%10.9) öldü. Hastaların verileri tablo 1'de verilmiştir. Sonuç olarak böbrek nakli yapılan hastalarda ölüm oranını literatürle uyumlu olarak %10.9 saptadık. Bu oran böbrek nakli yapılmayan hastalarla karşılaştırıldığında yüksektir. Tablo 1: Hastaların demografik ve klinik verileri Cinsiyet (K/E) 55(%31.8) 118(%68.2) Yaş (yıl) 48.5±11.8 Akciğer hastalığı olan 18 (%10.4) 155 (%89.6) Kalp Hastalığı olan 35 (%20.2) 138 (%79.8) ACE/ARB kullanımı +/- 122 (%70.5) 51 (%29.5) Temas öyküsü +/- 82 (%47.4) 91(%52.6) COVID 19 PCR +/- 160 (%92.5) 13 (%7.8) Pnömoni olan +/- 95 (%54.9) 16 (%9.3) Görüntüleme yapılmayan 62 (%35.8) Takip şekli (yatarak/ayaktan) 83(%48) 90 (%52) Ateş +/- 80(%46.2) 93 (%53.8) Yatış süresi (gün) 6.1±8.6 Kreatinin1 (mg/dl) 1.34±0.52 Kreatinin2 (mg/dl) 1.6±0.9 Noninvaziv ventilatör ihtiyacı 23 (%13.3) YBÜ takibi olan 25 (%14.5) Mekanik ventilatör ihtiyacı 20 (%11.6) Exitus 19 (%10.9)

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, COVID-19 Enfeksiyonu, İmmunsüpresif Hasta

Tablo 1: Hastaların demografik ve klinik verileri

Cinsiyet (K/E)	55(%31.8)	118(%68.2)
Yaş (yıl)	48.5±11.8	
Akciğer hastalığı olan	18 (%10.4)	155 (%89.6)
Kalp Hastalığı olan	35 (%20.2)	138 (%79.8)
ACE/ARB kullanımı +/-	122 (%70.5)	51 (%29.5)
Temas öyküsü +/-	82 (%47.4)	91(%52.6)
Covid 19 PCR +/-	160 (%92.5)	13 (%7.8)
Pnömoni olan +/-	95 (%54.9)	16 (%9.3)
Görüntüleme yapılmayan	62 (%35.8)	
Takip şekli (yatarak/ayaktan)	83(%48)	90 (%52)
Ateş +/-	80(%46.2)	93 (%53.8)
Yatış süresi (gün)	6.1±8.6	
Kreatinin$_1$ (mg/dl)	1.34±0.52	
Kreatinin$_2$ (mg/dl)	1.6±0.9	
Noninvaziv ventilatör ihtiyacı	23 (%13.3)	
YBÜ takibi olan	25 (%14.5)	
Mekanik ventilatör ihtiyacı	20 (%11.6)	
Exitus	19 (%10.9)	

Şekil 1: Aylara göre hasta sayılarının dağılımı.

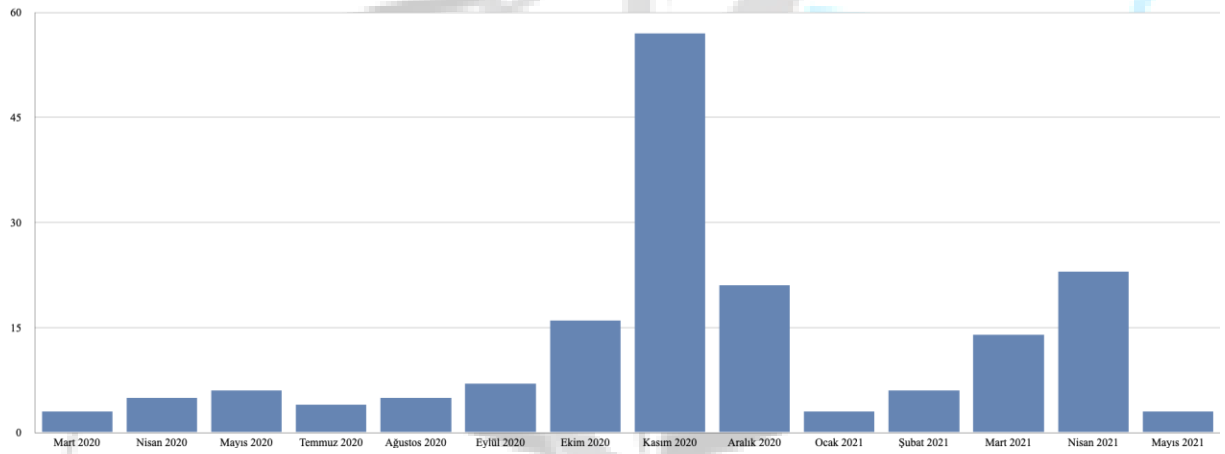

Presentation ID / Sunum No = 310

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4552-0387

Dapagliflozine Bağlı Öglisemik Diyabetik Ketoasidoz Olgusu

Uzman Dr. Enes Seyda Şahiner[1]
[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

SGLT-2 inhibitörleri, kardiyo-renal koruma özellikleri nedeniyle son yıllarda diyabetik hasta gruplarında sıklıkla tercih edilmektedir. Bu vaka raporunda öglisemik diyabetik ketoasidoz (eu-DKA) tanısı alan ve 2 ay önce 10mg 1*1 dapagliflozin tedavisi başlanan 67 yaşında erkek hastaya yer verildi. Dapagliflozin kesilip hidrasyon ve insülin infüzyonu ile tedavi edildi. Bu nadir komplikasyon konusunda ilaç başlarken hastaya detaylı bilgi verilmesi gerekmektedir. Özellikle şiddetli enfeksiyon, dehidratasyon, ameliyat gibi ciddi durumlarda bu ilaçların kesilmesi uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Öglisemik Diyabetik Ketoasidoz, Sglt-2 İnhibitörleri, Dapagliflozin

Presentation ID / Sunum No = 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6152-0857

Deneysel İntestinal İskemi Reperfüzyon Modelinde Reperfüzyon Sonrası Uygulanan Levosimendanın Etkileri

Uzman Dr. Hakan Aygün[1] , Prof.Dr. Çimen Olguner[2]
[1]İzmir Bakırçay Üniversitesi Çiğli Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Anestezi ve Reanimasyon Anabilim Dalı

**Corresponding author: Hakan Aygün*

Özet

Amaç: Barsak arteriyel kan akımının kısmen veya tamamen tıkanması sonrası intestinal iskemi; kan akımının yeniden sağlanması ile reperfüzyon ortaya çıkmaktadır. İntestinal iskemi reperfüzyon (İİR) hasarı çoklu organ yetersizliğine ve ölüme neden olabilir. Bu çalışmanın amacı İİR hasarı üzerine reperfüzyon sonrası uygulanan levosimendanın etkisinin araştırılmasıdır. Yöntem: DEÜTF Hayvan Deneyleri Yerel Etik Kurulu onayı alındıktan sonra ağırlıkları 250-300 g arasında değişen 21 adet erkek Albino Wistar rat her birinde 7'şer denek olacak şekilde 3 gruba ayrılmıştır. Tüm gruplara arter ve ven kateterizasyonundan sonra laparatomi uygulanmış, süperiyor mezenter arter (SMA) diseke edilmiş, Sham grubuna başka bir işlem yapılmamıştır. İntestinal iskemi reperfüzyon grubunda SMA 60 dk klemplenerek iskemi oluşturulmuş ve klemp açılarak 120 dk reperfüzyon için beklenmiştir. İntestinal iskemi reperfüzyon + Levosimendan (İİR+L) grubunda İİR grubundaki işlemler aynen tekrarlanmıştır, reperfüzyon sonunda 10 dk 12 µg.kg-1 yükleme dozunu takiben 50 dk 0,2 µg.kg-1.dk-1 levosimendan infüzyonu uygulanmıştır. Ratların 10 dakika stabilizasyon süresi sonunda, iskeminin 15, 30, 60. dk'sında, reperfüzyonun 15, 30, 60, 120. dk'sında, levosimendan yükleme dozunun sonunda ve infüzyon sonlandığında ölçülen ortalama arteriyel basınçları (OAB) kaydedilmiştir. Deney sonunda alınan ileum örneklerindeki reperfüzyon hasarının derecesi, biyokimyasal olarak doku malonildialdehit (MDA) düzeyi ölçümü ile; histopatolojik olarak Chiu skoru ile değerlendirilmiştir. İstatistiksel değerlendirmede $p< 0.05$ anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Reperfüzyon periyodunun 30. dk OAB değerleri, İİR ve İİR+L gruplarında sham grubuna oranla düşük bulunmuştur. İİR ve İİR+L gruplarında bazale göre reperfüzyonun 15, 30 ve 60. dk değerlerinde azalma izlenmiştir. Grupların doku MDA düzeyleri arasında fark saptanmamıştır. Sham grubunun Chiu skorlarının İİR ve İİR+L grubundan düşük, İİR grubunun ise İİR+L grubuna oranla yüksek olduğu saptanmıştır. Sonuç: Bu çalışmada intestinal İR sonrası uygulanan levosimendan infüzyonu OAB'de azalmaya neden olmamış, ince barsak hasarını azaltmış ancak lipid peroksidasyonunu etkilediği gösterilememiştir. Klinik olarak yarar sağlayabilecek bu uygulamanın deneysel olarak ayrıntılandırılması kanaatine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İntestinal İskemi, Reperfüzyon Hasarı, Levosimendan

Effects of Levosimendan Administered After Reperfusion in Experimental İntestinal İschemia Reperfusion Model

Abstract

Abstract: Levosimendan has been reported to positively effect in ischemia-reperfusion injury. Herein, we aimed to evaluate the effects of levosimendan applied after reperfusion in an experimental intestinal injury-reperfusion (IR) model. Twenty-one Wistar-albino male rats were separated into three groups: Sham group (n=7): solely superior mesenteric artery (SMA) was dissected after laparotomy; intestinal ischemia-reperfusion group (IIR, n=7): SMA was clamped for 60 min and unclamped for 120 min to cause ischemia-reperfusion; IIR+levosimendan group (IIR+L, n=7): levosimendan was administered in ischemia-reperfusion model. Mean arterial pressures (MAP) were measured in all groups. MAP measurements were performed at the end of stabilization, at the 15th, 30th, 60th minute of ischemia; at the 15th, 30th, 60th, 120th minute of reperfusion; at the end of levosimendan bolus application and when levosimendan infusion concluded. Reperfusion injury was evaluated with tissue malondialdehyde (MDA) and by Chiu score. MAP at 15 min, 30 min and 60 min of reperfusion were lower in IIR and IIR+L groups compared with basal inter-group measurements. Decline in MAP at 30 min. after reperfusion was statistically significant in IIR and IIR+L group when compared with sham group. There was no significant difference between MDA levels in groups. Chiu score was significantly lower in sham group when compared to IIR and IIR+L groups and higher in IIR when compared to IIR+L group. Levosimendan lead to a decrease in intestinal damage although it did not affect lipid peroxidation and MAP when administered after reperfusion in an experimental intestinal IR model.

Keywords: Intestinal İschemia, Reperfusion İnjury, Levosimendan

Presentation ID / Sunum No = 319

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Deneysel Septik Şok Modelinde Cyp2c11, Cyp2c6v ve Cyp2d3 Enzimlerinin Karaciğer Gen Ekspresyonlarındaki Değişim

Uzman Dr. Erdem K. Özer[1]
[1]Selçuk Üniversitesi

Özet

Vücuda alınan çok sayıdaki ilaç ve kimyasal maddenin metabolizmasından sorumlu olan Sitokrom P450 2C9 (CYP2C9), CYP2C19 ve CYP2D6 (sıçanlardaki karşılıkları sırasıyla; CYP2C11, CYP2C6V ve CYP2D3) enzimleri özellikle karaciger dokusunda eksprese edilmektedir. Başta inflamatuvar süreçler olmak üzere çesitli nedenlerle enzim ekspresyonlarında değişimler olması ilaç toksisitesine veya tedavi yetersizliğine sebep olabilir. Bu kapsamda, sıçanlar üzerinde CLP modeli (ceacal ligation and puncture, çekal bağlama ve delme) deneysel metodu ile adı geçen enzimlerin hem hiperdinamik hem de hipodinamik septik şok dönemlerindeki karaciger ekspresyon değişimlerini inceledik. Wistar albino cinsi erkek sıçanlar Sham ve CLP olmak üzere iki ana gruba ayrılmıştır. CLP ve Sham işlemlerinden 4 sonrası hiperdinamik; 20 saat sonrası ise hipodinamik septik şok dönemine tekabül etmektedir. Sıçanlar sodyum pentobarbital anestezisi (60 mg/kg/i.p) altında "CLP" veya "Sham" operasyonuna tabi tutulmuşlardır. Bu operasyonlardan 4 ve 20 saat sonra ilgili hayvanların karaciger dokuları çıkarılarak CYP enzimlerinin mRNA gen ekspresyonları, eş zamanlı polimeraz zincir reaksiyonu (PZR) ile nicel olarak analiz edilmiştir. Bulduğumuz sonuçlara göre aynı anda hem eşik değer 2'nin üzerinde olan hem de istatiksel olarak anlamli kabul edilen bir ekspresyon değişimi saptanmamıştır. Daha yoğun bir inflamasyonun söz konusu olduğu Endotoksemi modelinde yaptığımız çalışmada CYP2C11 ve CYP2C6V enzimlerin ekspresyonunda azalma olması, enzim ekspresyonlarındaki değişimin inflamatuvar sürecin şiddeti ile alakalı oldugunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sitokrom P450 Ekspresyon, Septik Şok, Clp

Presentation ID / Sunum No = 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
S.O.Günara: 0000-0002-9365-0170
İ.Başar: 0000-0003-3674-4864
S.Bahadır:0000-0002-1037-5645
M.E. Akyol: 0000-0002-5198-0219

Deneysel Travmatik Beyin Hasarında Melatoninin Nöroprotektif Etkinliğinin Kaspaz Bağımlı Apoptotik Sinyal Yolakları Yönünden İncelemesi

Dr. Sezer Onur Günara[1] , Dr. Öğretim Üyesi İbrahim Başar[1] , Dr. Öğretim Üyesi Sinan Bahadır[2] , Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Edip Akyol[3]
[1]*Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi*
[2]*Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı*
[3]*Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı*

**Corresponding author: İbrahim Başar*

Özet

Giriş: Kafa travmalarında sekonder doku hasarının bir kısmı önlenebilir olup bu yönde yapılmakta olan çalışmalarla sekonder hasarın önüne geçilmesi ve mortalite ve morbidite oranlarında düşüş hedeflenmektedir. Mevcut çalışmamızda eksojenik melatoninin travmatik beyin hasarında (TBH) koruyucu etkisi apoptoz ilişkili protein ekspresyonları yönünden incelenmiştir. ***Gereç ve Yöntem:*** 21 adet fare 3 gruba (Kontrol, Travma, Travma+Melatonin) ayrıldı. Kontrol grubundaki hayvanlar deney süresince herhangi bir uygulamaya tabi tutulmadı. Travma ve Travma+Melatonin grupları travmaya tabii tutuldu. Travma modeli oluşturulan hayvanlara 30 dk sonra intraperitoneal yolla 10 mg/kg melatonin enjeksiyonu yapıldı ve enjeksiyondan 1 saat sonra tüm hayvanlar dekapitasyon ile sakrifiye edilerek kan ve beyin dokuları alındı. Toplanan beyin örnekleri histopatolojik olarak değerlendirildi. Ayrıca doku örneklerine Bax, Bcl-2, Kaspaz-3 ve Kaspaz-9 immünohistokimya uygulanarak apoptotik proteinlerin ekspresyon düzeyleri incelendi. ***Bulgular:*** Kontrol grubunda Bax dağılım oranı %27,12±1,17 iken Travma grubunda anlamlı şekilde yüksekti (%47,79±2,40) ($p<0.001$). Melatonin tedavisi uygulanan grupta Bax immünopozitivifliği (%34,81±4,14) her iki gruptan anlamlı şekilde farklı idi ($p<0.001$). Bcl-2 immünohistokimya analizinde Kontrol grubunda %4,00±0,10 pozitiflik gözlendi. Bu oranın travma grubunda %6,50±0,45 idi ($p=0.001$). Travma+Melatonin grubunda ise Bcl-2 pozitifliği (%7,91±1,74) Kontrol grubundan anlamlı derecede, Travma grubundan ise anlamlıya yakın derecede yüksek çıktı (sırasıyla $p<0.001$ ve $p=0.051$). Kaspaz-3 immünohistokimya analizinde Kontrol grubunda %1,60±0,55 immünopozitivite izlendi. Travma grubunda bu oran (%3,51±0,75) Kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksekti ($p<0.001$). Travma+Melatonin grubunda ise %1,60±0,54 pozitiflik Kontrol grubuna benzer iken Travma grubuna göre anlamlı derecede farklıydı ($p=1$ ve $p<0.001$). Kaspaz-9 immünopozitivite analizlerinde Kontrol grubu (%1,50±0,07) ile Travma grubu (%3,12±0,18) anlamlı derecede farklıydı ($p<0.001$). Travma+Melatonin grubu da %1,60±0,03 immünopozitivite oranı ile Kontrol grubuna benzerdi ($p=0.276$). ***Sonuç:*** Çalışmamız sonucunda TBH'nın hem iç hem de dış apoptozis ilişkili protein ekspresyon düzeyinde artışa neden olarak nörodejenerasyonu tetiklediği tespit edildi. Uygulanmış olduğumuz melatonin dozunun deney hayvan modelinde TBH kaynaklı apoptotik protein ekspresyon düzeylerini ve demiyelinizasyonu azalttığı ayrıca anti-apoptotik protein ekspresyonunu tetiklediği sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Travmatik Beyin Hasarı, Melatonin, Apoptozis, Nörodejenerasyon, Fare

Presentation ID / Sunum No = 312

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9025-6605

Denizli Huzurevinde Koah Prevelansı ve Koah Tedavisinde Uzun Etkili Antikolinerjiğin Kısa Süreli Etkinlik ve Güvenirlilik Çalışması

Uzman Dr. Murat Kavas[1] , Prof.Dr. Göksel Altınışık Ergur[2]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi İstanbul*

[2]*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı Denizli*

**Corresponding author: Murat Kavas*

Özet

Giriş ve Amaç: Hava yolu obstrüksiyonu ve hava akımlarında azalmayla seyreden Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH), sigara içimi, yaşlılık ve düşük sosyo-ekonomik düzeyle artmaktadır. Gelişmiş ülkelerde KOAH prevelansı %3-17, gelişmekte olan ülkelerde %13-27 arasındadır. KOAH'ta oluşan bronkokonstrüksiyon ve mukus hipersekresyonunda kolinerjik sistem etkin olduğundan antikolinerjikler KOAH tedavisinde ideal ilaçlardır. Uzun etkili antikolinerjiklerin, yatkınlaştırıcı özellikteki erkeklerde idrar yapmada güçlük, idrar retansiyonuna yol açtıkları bildirilmektedir. Bu çalışmada, Denizli Huzurevi'nde yaşayan erkeklerde KOAH sıklığını belirlemek amaçlanmıştır. İkincil amaçsa, KOAH tedavisinde kullanılan, uzun etkili antikolinerjiğin (tiotropium bromide) alt üriner sistem üzerine etkisini izlemektir. Yöntem: Denizli Huzurevinde yaşayan, çalışma kriterlerini sağlayan 71 erkeğe, European Community Respiratory Healt Survey II (ECRHS II) anketinden modifiye edilen anket, hekim tarafından uygulandı. Solunum fonksiyon testi (SFT) ile, GOLD (Global Initiative For Chronic Obstructive Lung Disease) kriterlerine göre KOAH prevalansı bulundu. GOLD'a göre Evre 2 ve Evre 3 olup FEV1'i %40'ın üzerindeki hastalar, randomizasyonla ikiye ayrılıp çift kör plasebo kontrollü çalışmaya alındı. Etken madde (tiotropium bromide) ve plasebo aynı tip cihazla bir ay günde tek doz uygulandı. Çalışma öncesi ve sonrasında SFT, altı dakika yürüme testi, üroflovmetrik inceleme yapıldı. Bulgular: GOLD'a göre 27 kişiye (%39,1) KOAH tanısı kondu. En fazla hasta, Evre 2 ve 3 grubundaydı (%29,6). KOAH tanısı alanların içtiği sigara ortalama 65,67 ± 41,03 paket/yıldı. Çalışma sonunda ilaç alan gruptaki FEV1 yüzde değerindeki artış istatiksel olarak anlamlıydı (p=0,007). İlaç alan grup çalışma sonunda toplam 360 saniye olan altı dakika yürüme testini tamamlarken her iki grup ortalama olarak aynı mesafeyi yürüdüler (304 metre). Üroflovmetrik incelemede ilaç alan grupta, çalışma bitimindeki ölçümde saptanan mesanede kalan idrar miktarı, başlangıca göre 20 ml'den fazlaydı, istatistiksel olarak anlamlıydı (p=0,025). Sonuç: Eğitim ve gelir düzeyi düşük, sigara öyküsü yoğun olan huzurevi erkek topluluğunda KOAH prevalansı yüksek bulundu. Ayrıca antikolinerjik tedavi alan yaşlılarda üriner yan etkiler dikkatli izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Antilkolinerjik, Koah, Prevelans, Üroflovmetre

Presentation ID / Sunum No = 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1521-4349

Depresyon, Anksiyete, Yaşam Doyumu ve Akıllı Telefon Bağımlılığı Arasındaki İlişki

Dr. Öğretim Üyesi Yasin Altun[1]
[1]*Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi*

Özet

Ruhsal bozukluklar önemli bir halk sağlık sorunudur. Yaşam doyumunun depresyon ve anksiyete ile ilişkisini saptamak, bu psikolojik rahatsızlıkların akıllı telefon bağımlılığına etkisini araştırmak amaçlanmıştır. Online platformda çalışmaya katılmayı kabul eden kişilere Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği-Kısa Form (ATBÖ-KF), Hasta Sağlık Anketi-4 (HSA-4) ve Yaşam Doyum Ölçeği (YDÖ) uygulandı. Çalışmaya 68 kişi katıldı. 44'ü kadın, 24'ü erkek olup; ortalama yaşları 32,8±8,02 idi. Ortalama ATBÖ-KF puanı 33,79±12,25, ortalama HSA-4 puanı 5,18±3,02 ve ortalama YDÖ puanı 14,28±3,84 olarak bulundu. ATBÖ-KF ile HSA-4 arasında zayıf fakat anlamlı bir ilişki ($r=0.29$, $p<0,05$) olduğu fakat YDÖ ile ilişki bulunmadığı görüldü. HSA-4 ile YDÖ arasında ise negatif yönlü orta düzeyde korelasyon olduğu belirlendi ($r=-0.52$, $p<0,01$). Yaşam doyumu ile depresyon ve anksiyete arasında karşılıklı ilişki olup düşük yaşam doyumu depresyon ve anksiyetenin öncüsü olabilmektedir. Depresyon ve anksiyete gibi psikolojik rahatsızlıklar ise akıllı telefon bağımlılığına yol açabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Doyumu, Depresyon, Anskiyete, Bağımlılık

The Relationship Between Depression, Anxiety, Life Satisfaction and Smartphone Addiction

Abstract

Mental health disorders are an important public health problem. It was aimed to determine the relationship between life satisfaction and depression and anxiety and to investigate the effects of these psychological disorders on smartphone addiction. SmartPhone Addiction Scale-Short Form (SAS-SF), Patient Health Questionnaire-4 (PHQ-4) and Life Satisfaction With Life Scale (SWLS) were applied to the people who agreed to participate in the study on the online platform. 68 people participated in the study. 44 of them are women and 24 of them are men; their mean age was 32.8±8.02. The mean SAS-SF score was 33.79±12.25, the mean PHQ-4 score was 5.18±3.02, and the mean SWLS score was 14.28±3.84. There was a weak but significant relationship ($r=0.29$, $p<0.05$) between SAS-SF and PHQ-4, but no relationship with SWLS. There was a moderate negative correlation between PHQ-4 and SWLS ($r=-0.52$, $p<0.01$). There is a mutual relationship between life satisfaction and depression and anxiety, and low life satisfaction can be a precursor to depression and anxiety. Psychological disorders such as depression and anxiety can lead to smartphone addiction.

Keywords: Life Satisfaction, Depression, Anxiety, Addiction

Presentation ID / Sunum No = 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9457-8919

Diabetes Mellitus Tanılı Hastaların Diyabet ve Tedavi ile İlgili Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Başak Özgen Saydam[1] , Uzman Dr. Yasemin Aydoğan Ünsal[1]
[1]*Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Yenimahalle Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Başak özgen Saydam*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, diyabet tanılı hastaların hastalıkları hakkında genel bilgi düzeylerinin ve kullanmakta oldukları tedavilerin uygun kullanımlarına ilişkin bilinç düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Hastanemiz Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Polikliniği'ne Şubat 2022 ve Mart 2022 tarihlerinde rutin kontrol için başvuran tip 1 ve tip 2 diyabet tanılı hastalar çalışma kapsamına alınmıştır. Hastaların demografik özellikleri, muayene ve tetkik sıklıkları, kan şekeri takip durumları, hipoglisemi ve hiperglisemi sıklıkları ve akut ve kronik komplikasyon durumlarına ek olarak hastalıkları ve aldıkları tedavilere ilişkin bilgi düzeyleri değerlendirilmiştir. Ayrıca, insülin kullanan hastaların insülin enjeksiyonu ile ilgili eğitim düzeyleri gözden geçirilmiştir. Çalışmaya hastanemize 2 aylık sürede başvuran ardışık 94 hasta dahil edilmiştir. Bulgular: Çalışmada kadın/erkek oranı 1,24 olarak saptanmış olup; ortanca yaş 60 (20-76) ve ortanca vücut kitle indeksi (VKİ) 29,65 kg/m2 (18.4-46.7) olarak belirlenmiştir. Çalışma kapsamına alınan hastaların %8.5'i tip 1 diabetes mellitus tanılıdır. Hastaların ortanca diyabet tanı süreleri 13 (2-40) yıl, HbA1c değerleri %7,7 (4,9-12,7) ve açlık kan şekeri değerleri ise 160mg/dL (55-391) olarak saptanmıştır. Hastaların %47'sini insülin kullanan hastalar oluşturmaktadır ve ortanca insülin kullanım süresi 10 yıl (1-35) olarak belirlenmiştir. Hastaların ortanca insülin dozu/kilo oranı ise 0,55 ünite/kg (0.17-1.97) olarak bulunmuştur. İnsülin kullanan hastalarda enjeksiyon bölgelerinde lipohipertrofi oranı %44.7, lipoatrofi oranı ise %2.1 olarak belirlenmiştir. Lipohipertrofi saptanan hastaların ortanca toplam insülin dozu/kilo değerleri lipohipertrofi saptanmayan hastalara göre belirgin yüksek saptanmıştır (p=0.038). Sonuç: Diabetes mellitus, ömür boyu tedavi ve takip gerektiren kronik bir hastalık olup, hastanın diyabet konusunda ve önerilen ilaçların uygun kullanımı konusunda eğitim ve bilgi sahibi olması büyük önem taşımaktadır. İnsülin kullanan hastalarda lipohipertrofi ve lipoatrofi oranları yüksek olup, hastaların bu açılardan ayrıntılı değerlendirilmesi ve eğitilmesi önem taşımaktadır. Bu konuda daha geniş hasta popülasyonu ve daha uzun takip süreleri ile yapılacak değerlendirilmelere ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Hasta Eğitimi, İnsülin Enjeksiyon Eğitimi, Lipohipertrofi, Lipoatrofi

Evaluation of the Knowledge Levels of Patients With Diabetes Mellitus Regarding Their Disease and Treatment

Abstract

Objective : In this study, we aimed to evaluate the general knowledge levels of patients with diabetes mellitus regarding their diseases and their awareness of the appropriate use of the treatments they are receiving. Methods: Type 1 and type 2 diabetic patients who applied to the Endocrinology and

Metabolism clinic in our hospital for routine control in February 2022 and March 2022 were included in the study. The demographic characteristics of the patients, the frequency of polyclinic admissions and tests, their blood glucose follow-up status, the frequency of hypoglycemia and hyperglycemia, and acute and chronic complications, as well as their knowledge about their disease and treatments were evaluated. In addition, the education levels of patients using insulin regarding insulin injection was reviewed. A total of 94 consecutive patients who applied to our hospital within 2 months were included in the study. Results: In this study, the female/male ratio was found to be 1.24; the median age was 60 (20-76) and the mean body mass index (BMI) was 29.65 kg/m2 (18.4-46.7). The patients diagnosed with type 1 diabetes mellitus consisted 8.5% of the total patients. The median duration of diabetes was 13 (2-40) years. Median HbA1c value was 7.7% (4.9-12.7) and median fasting blood glucose level was 160 mg/dL (55-391). Patients on insulin treatment constituted 47% of the patients, and the median duration of insulin use was 10 years (1-35). The median insulin dose/weight ratio of the patients was found to be 0.55 units/kg (0.17-1.97). In patients using insulin; the rate of lipohypertrophy at the injection sites was 44.7%, and the rate of lipoathrophy was 2.1%. The median total insulin dose/weight value of the patients with lipohypertrophy was found to be significantly higher than those without lipohypertrophy (p=0.038). Conclusion: Diabetes mellitus is a chronic disease that requires lifelong treatment and follow-up, and it is of great importance for the patient to have education and knowledge about general aspects of diabetes and the appropriate use of the recommended drugs. Lipohypertrophy and lipoathrophy rates are high in patients using insulin, and it is important to evaluate and educate the patients in detail in this regard. Further studies are needed for evaluation with a larger patient population and a longer follow-up period.

Keywords: Diabetic Patient Education, İnsulin İnjection Training, Lipohypertrophy, Lipoatrophy

Presentation ID / Sunum No = 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7231-7822

Diyabet Tedavisi İçin Alternatif Bir Yol: Hücresizleştirilmiş Pankreas Uygulamaları

Dr. Öğretim Üyesi İlyas İnci[1]
[1]*İzmir Demokrasi Üniversitesi*

Özet

Diyabet, insan sağlığını tehdit eden en büyük problemlerden biri olup Dünya çapında yüzmilyonlarca insanın hayatını olumsuz yönde etkilemektedir. Biyomalzemeler, biyomoleküller ve hücreleri kullanarak organ/doku üretimini sağlayıp organ nakli için gerekli organ/doku ihtiyacına çözümler sağlamayı amaçlayan doku mühendisliğinde hücresizleştirme yöntemi, en çok kullanılan yöntemlerden birisidir. Bu çalışmanın amacı, diyabete çözüm arayışı için hücresizleştirilmiş pankreas kullanılan literatürdeki çalışmalar hakkında bilgiler vermektir. Yapılan çalışmalarda hücresizleştirme yöntemiyle elde edilen hücresiz doku iskeleleri ve hücresizleştirilmiş dokudan üretilen hidrojellerin, özellikle pankreas beta hücrelerinin çoğalmasını desteklediği, insülin belirteç genlerinin ekspresyonunu olumlu yönde etkilediği ve hücrelerin işlevlerini vücut ortamına benzer bir şekilde yerine getirmelerini sağladığı gösterilmiştir. Bu çalışmalardan elde edilen sonuçlar, hücresizleştirilmiş pankreas kullanımının, diyabetin çözümü yönünde önemli bir potansiyele sahip alternatif bir yol olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Doku Mühendisliği, Hücresizleştirme, Pankreas

An Alternative Way for the Treatment of Diabetes: Applications of Decellularized Pancreas

Abstract

Diabetes is one of the biggest problems which threatens human health and negatively affects the lives of hundreds of millions of people worldwide. Tissue engineering aims to produce organ/tissue by using biomaterials, biomolecules and cells in order to provide solutions for the organ/tissue requirement for organ transplantation and decellularization method is one of the most widely used methods in tissue engineering. The aim of this study is giving information about the studies in the literature that used decellularized pancreas for searching treatment to diabetes. In the studies, it was shown that decellularized tissue scaffolds obtained by decellularization method and hydrogels produced from decellularized tissue support the proliferation of pancreatic beta cells, positively affect the expression of insulin marker genes, and enable cells to perform their functions in a way similar to the body environment. Results from these studies revealed that using decellularized pancreas is an alternative way with significant potential for the treatment of diabetes.

Keywords: Diabetes, Tissue Engineering, Decellularization, Pancreas

Presentation ID / Sunum No = 168

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Does Posterior Pericardiotomy Reduce the Incidence of New-Onset Atrial Fibrillation After Coronary Artery Bypass Grafting Surgery'

Op. Dr. Esra Erturk[1] , Uzm. Dr. Nihat Soylemez[2]
[1]Mersin City Training and Research Hospital, Department of Cardiovascular Surgery, Mersin /
[2]Mersin City Training and Research Hospital, Department of Cardiology, Mersin /

**Corresponding author: Esra Erturk Tekin*

Abstract

Objective: Atrial fibrillation (AF) is the most common arrhytmia in the general population world-wide.[1] Atrial fibrillation is a common post-operative complication of cardiac surgery and is associated with an increased risk of post-operative stroke, increased length of intensive care unit and hospital stays, healthcare costs and mortality. For unknown reasons, the frequency of AF increases markedly after cardiac surgery, affecting between 25% to 40% after coronary artery bypass graft surgery (CABG).[2] The etiology of AF is likely multifactorial. The aim of this study was to demonstrate the effect of posterior pericardiotomy on the incidence of AF after CABG. Materials and Methods: Three hundred and fifty two patients who underwent elective, isolated and first time CABG were divided into two groups; each group included 160 patients. A 4-cm longitudinal incision paralel and posterior to the left phrenic nerve, extending from the left pulmonary vein to the diaphragma was performed to group I patients while posterior pericardiotomy was not performed to group II patients (control group). Results: Atrial fibrillation developed in 9 (5,9 %) patients in the posterior pericardiotomy group and in 28(16,0%) patients in the control group (p<0,009). There was no statistically significant difference between group I and group II considering the chest drainage (661.20±302.510 vs 620.13±105.346 p=0,689) and transfusion (1.72±1.552 vs 1.58±0.121 p=1.05). The postoperative length of hospital stay and intensive care unit stay were not significantly different in both groups. Conclusion: Posterior pericardiotomy significantly reduces the incidence of AF occuring after CABG. We seriously recommend this safe, easy and effective technique to all cardiac surgeons for a comfortable postoperative period. Posterior pericardiotomy has to become a routine procedure for all CABG operations. 1-Falk RH. Atrial fibrillation. N Engl J Med 344:1067-1078, 2001. 2-Mathew JP, Fontes ML, Tudor IC et al. A multicenter risk index for atrial fibrillation after cardiac surgery: JAMA 291:1720-1729, 2004.

Keywords: Posterior Pericardiotomy, Coronary Artery Bypass Surgery, Atrial Fibrillation

Presentation ID / Sunum No = 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7855-911X

Doğum İndüksiyonunda Dinoproston (Prostoglandin E2)'ün Etkinliği

Uzman Dr. Mehmet Rifat Göklü[1]
[1]*Özel İlke Tıp Merkezi İzmir*

Özet

Giriş: Maternal ya da fetal kondüsyonlar nedeniyle spontan doğum eyleminin beklenemeyeceği olgularda doğumun iatrojenik olarak başlatılmasına ihtiyaç duyulabilir. Obstetride bu durum doğum indüksiyonu olarak adlandırılır. Doğum indüksiyonu için mekanik ya da farmakolojik yöntemler tanımlanmıştır. Çalışmamıza vajinal yolla uygulanan yavaş salınımlı farmakolojik ajan olan dinoproston'un (prostoglandin E2-propess ovul) doğum indüksiyonu üzerine etkinliği incelendi.. Materyal metod: Gazi Yaşargil E.A.H.' ne Ocak-Mart 2020 tarihleri arasında başvuran ve dinoprost ile doğum indüksiyonu uygulanan 65 gebenin verileri retrospektif incelendi. Yaş, obstetrik öykü, doğum endikasyonu, dinoproston ile maruziyet süresi, başarısız indüksiyon ve sezaryen oranları ile hastane yatış süreleri gibi verilere arşiv sisteminden ulaşıldı. Bulgular: Çalışmamıza katılan gebelerin yaş ortalaması 27,2 ±4,2 yıl, gebelik haftası 36+3 ±4, gravida 2,34 ±0,8, parite 1,17 0± 0,3 , abort 0,97 ±0,2, yaşayan çocuk sayısı 0,43 ±0,1 olarak hesaplandı. Dinoprost uygulanan gebelerin %40'ında oligohidroamniyoz, %21,5'inde erken membran rüptürü, %13,8'inde günaşımı, %12,3'ünde hipertansiyon, %6,2'sinde fetal anomali/mort fetus, %4,6'sında fetal distress ve %3,1'inde GDM/polihidroamniyoz saptandı. Gebelerin %55'inde (n=36) başarısız indüksiyon sonrası sezaryen doğum gerçekleştirildi. Başarısız indüksiyon sebepleri olarak gebelerin %58,3'ünde dinoprosta yanıtsızlık, %22,2'sinde sefalopelvik uyumsuzluk nedeniyle ilerlemeyen eylem ve %19,5'inde fetal distress saptandı. Gebelerin doğumhaneden geçirdikleri toplam süre 37,02± 3,54, dinoproston'a maruziyet süresi 33,42± 2,86 ve hastane yatış süreleri 68,15± 6,44 saat olarak hesaplandı. Yenidoğanların ortalama doğum ağırlığı 2909± 486,4 gr , 1. ve 5.dk APGAR skorları sırasıyla 7,55± 0,45 ve 8,65± 0,50 hesaplandı. Sonuç: Dinoproston doğum indüksüyonu için gevenilir bir ajandır. Maternal ve fetal kondüsyonlar dinoproston'un başarısını etkileyerek sezaryen ihtiyacına neden olabilirler. Başarılı doğum indüksüyonu için uygun endikasyo ve uygun hasta seçimi önemlidir

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Dinoproston, Doğum

Presentation ID / Sunum No = 356

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9082-9335

Doğuştan Yarık Ayak: Olgu Sunumu

Uzman Dr. İbrahim Eke[1]
[1]*Antalya Atatürk Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş: Yarık ayak, birinci ve beşinci metatarslar arasındaki bir/birkaç metatarsın ve parmakların kısmi ya da tam eksikliği ile karakterize, 1/90.000 insidansla çok nadir görülen bir doğumsal anomalidir. Ayak yarığı olgularında hemen daima iki taraflı yarık mevcuttur ve bilateral olan olguların da çok büyük bir kısmında otozomal dominant geçiş ile yarık el birlikteliği söz konusudur. Kalıtımsal formunda ayrıca yarık damak/dudak veya sindaktili, polidaktili ve sağırlık da tabloya eşlik edebilmektedir. Daha nadir olarak, yarık elin eşlik etmediği yarık ayak, unilateral ve sporadik olarak görülür. Bu form için insidans 1/150.000 olarak bildirilmiştir. Erkekler kızlardan, sağ ayak sol ayaktan daha çok etkilenmektedir. Yarık ayak deformitesi etkilenen parmak ve metatarslara göre Blauth ve Borisch tarafından radyolojik olarak sınıflandırılarak altı tipe ayrılmıştır. OLGU 25 yaşında 168 cm, 71 kg, VKİ:25,35 kg/m2 olan erkek hasta. Ayakta uzun süre kalınca ayak tabanında ve belde ağrı yakınması ile başvurdu. Özgeçmişinde; tanısı doğrulanmış obstrüktif uyku apne sendromu, pes planus ve sağ gözde 4,75/sol gözde 0,25 hipermetropi bulunmakta. Soy geçmişinde; ailede benzer deformitesi olan kimsenin olmadığı bildirildi. Fizik muayenede; sağ ayakta Blauth Tip II ve III ile uyumlu yarık ayak deformitesi tespit edildi. Görüntülemede; çekilen ön-arka ve lateral sağ ayak direkt grafide 1 parmak aplazisi, 1 metatarsal aplazi, talokalkaneal ve talonaviküler sinositoz saptandı (Resim-1,2); vertebra ön-arka grafide L4-5 düzeyinde vertebra füzyon anomalisi ve vertebral MRI'da L4-5 ve L5-S1 disklerinde dural keseye bası oluşturan diffüz taşmalar tespit edildi. Obstrüktif uyku apnesi etyolojisinin endoskopik araştırılmasında orofarengeal herhangi bir patoloji saptanmadı. Hastaya ağrı yakınmasını azaltmak üzere semptomatik antienflamatuvar tedavi ve deformiteye uygun ayak tabanlığı kullanması önerildi. Ayrıca genetik araştırma için uygun yönlendirme yapıldı. Hastamızda 4 metatars olması, 1 parmak eksikliğinin bulunması Blauth'un yarık ayak sınıflandırmasında hem Tip II hem de Tip III komponentlerini taşımasına neden olmaktadır. Olgumuz yarık ayak deformitesi yeni sınıflandırmalarının oluşturulmasında literatüre destek olacak niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Yarık Ayak, Metatarsal Aplazi, Metatarsal Hipoplazi, Parmak Aplazisi, Parmak Hipoplazisi

Congenital Cleft Foot: A Case Report

Abstract

Introduction Cleft foot is a very rare congenital anomaly with an incidence of 1/90,000, characterized by partial or complete absence of one or more metatarsals and toes between the first and fifth metatarsals. There is almost always bilateral cleft in cases of foot cleft, and in most of the bilateral cases, autosomal dominant inheritance and cleft hand coexist. In its inherited form, cleft palate/lip or syndactyly, polydactyly and deafness may also accompany the picture. More rarely, cleft foot without cleft hand is seen unilaterally and sporadically. The incidence for this form has been reported as 1/150,000. Boys are

more affected than girls, right foot is more affected than left foot. Cleft foot deformity was classified radiologically by Blauth and Borisch into six types according to the affected toes and metatarsals. CASE A 25-year-old male patient, 168 cm, 71 kg, BMI: 25.35 kg/m2. He was admitted with complaints of pain in the soles of his feet and in the lower back after standing for a long time. In resume; He has a confirmed diagnosis of obstructive sleep apnea syndrome, pes planus, and hyperopia of 4.75% in the right eye and 0.25 in the left eye. In the family history; It was reported that there was no one in the family with a similar deformity. In physical examination; A cleft foot deformity compatible with Blauth Type II and III was detected in the right foot. In imaging; 1 finger aplasia, 1 metatarsal aplasia, talocalcaneal and talonavicular synocytosis were detected in the anteroposterior and lateral right foot direct radiographs (Figure-1,2); Vertebral fusion anomaly at the level of L4-5 on vertebral anterior-posterior radiograph and diffuse overflows that cause compression of the dural sac were detected in L4-5 and L5-S1 discs in vertebral MRI. No oropharyngeal pathology was found in the endoscopic investigation of the etiology of obstructive sleep apnea. The patient was advised to use symptomatic anti-inflammatory treatment and foot insoles suitable for the deformity in order to reduce the complaint of pain. In addition, appropriate referral was made for genetic research. The presence of 4 metatarsals and a missing finger in our patient causes Blauth to have both Type II and Type III components in the cleft foot classification. Our case supports the literature in the creation of new classifications of cleft foot deformity.

Keywords: Cleft Foot, Metatarsal Aplasia, Metatarsal Hypoplasia, Finger Aplasia, Finger Hypoplasia

Presentation ID / Sunum No = 104

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2313-1495

Düşük Ejeksiyon Fraksiyonlu Hastalarda Etkin Kalp Hızı Kontrolü Yapıyormuyuz'

Uzman Dr. Ferıt Böyük[1] , Uzman Dr. Serhat Çalışkan[2]
[1]*Yedikule Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
[2]*Bahçelievler Devlet Hastanesi, Kardiyoloji Kliniği*

**Corresponding author: Ferit Böyük*

Özet

Amaç: Kalp yetersizliği (KY), etyolojisinde en sık koroner arter hastalığının görüldüğü vücudun metabolik ihtiyaçlarını karşılayabilecek düzeyde yeterli kanı pompalayamadığı sendromdur. Gelişmiş ülkelerdeki prevalansı %1-2 olup mortalitesi yüksektir. Kalp yetersizliği hastaları üzerinde yapılmış çalışmalar sonucu mortalite öngördürücüsü birçok parametre saptanmıştır. Bunlarda bir tanesi de kalp hızıdır. Kalp hızı arttıkça mortalitenin arttığı çalışmalar ile gösterilmiştir. Biz çalışmamızda düşük ejeksiyon fraksiyonu ile takipli hastalarda hedef kalp hızı kontrolü sağlanıp sağlanamadığını incelemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza Ocak 2021 - Ocak 2022 tarihleri arasında 18 yaşından büyük düşük ejeksiyon fraksiyonu olan 46 hasta alındı. Hastalara ait klinik ve demografik veriler ile elektrokardiyografileri hastane bilgi sisteminden retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmadaki hastaların ortalama yaşı 63,59±6,89 yıl olarak saptandı. Hastaların (%60,9)'ı erkeklerden oluşmaktadır. Kalp yetersizliğinin en sık sebebi (%84,8) iskemik kalp hastalığıdır. En sık komorbid hastalık hipertansiyondur (%63). Hastaların %87'si beta bloker tedavi almakta, hedef kalp hızına ulaşan hasta %30 iken optimal beta bloker tedavi alan hasta %15,2 olarak saptandı. Sonuç: Kalp hızı düşük ejeksiyon fraksiyonu olan hastalarda mortalite için kullanılan parametrelerdendir. Çalışmamızda hastaların medikal tedavi almasında rağmen optimal doz titrasyonu yapılmadığından hedef kalp hızına ulaşma oranlarının düşük olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Düşük Ejeksiyon Fraksiyonlu Kalp Yetersizliği, Hedef Kalp Hızı, Beta Bloker.

Presentation ID / Sunum No = 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0861-319X

Düşük ß-Hcg Değeri (51.6 miu/ml) ile Rüptüre Olan Ektopik Gebelik Olgusu

Uzman Dr. İsa Kaplan[1]
[1]*Muğla Ortaca Yücelen Hastanesi*

Özet

Ektopik gebelik tanım olarak fertilize olmuş olan ovumun endometrial kavite dışında herhangi bir yere en sık ise fallop tüplerine implante olması olarak tanımlanmaktadır. Ektopik gebelik görülme sıklığında artış olmasına rağmen, transvajinal ultrasonografi (TV-USG) ve daha duyarlı Beta-Human Chorionic Gonadotropin (ß-Hcg) testlerinin kullanılmaya başlanmasıyla birlikte tedavide daha konservatif yöntemler tercih edilmeye başlanmıştır. Fakat bu tedavi yöntemlerinin seçiminde hastaya göre seçilmiş yaklaşımlar dikkatli bir şekilde uygulanmalıdır çünkü çok düşük ß-Hcg değerlerinde de ektopik gebelik rüptürüyle karşılaşılabilmektedir. Bizim bu olgumuzda 51.6 mIU/ml ß-Hcg değeri mevcut idi. Hastamız 28 yaşında olup daha önce iki gebeliği normal vajinal yol ile sorunsuz sonuçlanmıştır. Hastaya son doğumdan sonra kontraseptif amaçlı takılmış bakırlı rahim içi araç (RİA) mevcuttur. Hasta acile yeni başlayan kıvrandırıcı tarzda karın ağrısı ile gelmiştir. Hastanın acilde bakılan ß-Hcg değeri 51.6 mIU/ml olarak saptanmıştır. Kliniğimizde bakılan TV-USG' de endometrial kavitede RİA görülmüş olup endometrial kalınlık 10 mm olarak ölçülmüştür. Batın içi en derin yerde 6-7 cm serbest mayi izlenmiştir. Hastanın geliş hemogram değeri 12.8 g/dl iken kontrol hemogram değeri 9.5 g/dl olarak saptanmıştır. Akut batını ve batın içi yaygın mayisi olan hasta rüptüre ektopik gebelik olarak değerlendirilmiştir. Hasta acil laparotomiye alınmıştır. İntraoperatif sol infundibulum tuba uterinada 3x2x2 cm civarında rüptüre halde ektopik odak izlenmiştir. Ayrıca batın içi 800 cc pıhtılı hemorajik mayi görülmüştür. Hastaya salpingostomi ve primer onarım yapılmıştır. Ayrıca RİA çıkarılıp dilastasyon küretaj işlemi yapılmıştır. Hastanın kontrol hemogram değerinde düşme olmamıştır. 24 saat sonra bakılan ß-Hcg değeri ise 26.01 mIU/ml olarak saptanmıştır. Nihai patoloji sonucu ektopik gebelik rüptürü olarak gelmiştir. Ektopik gebelik rüptürü ile ß-Hcg değeri çok düşük hatta negatif olduktan sonra da karşılaşılabilmektedir. Bizim bu olgumuzda düşük ß-Hcg değeri olmasına rağmen rüptür ve abondan batın içi kanama gelişmiştir. Ektopik gebelik olgularında tedavi seçiminde çok dikkatli olunmalı ve hastalar olası bu durumlar hakkında bilgilendirilmelidir. Özellikle bekle gör yaklaşımlarında olası rüptür akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ektopik Gebelik, Rüptüre Ektopik Gebelik, Beta-Human Chorionic Gonadotropin (ß-Hcg)

A Case of Ruptured Ectopic Pregnancy With Low ß-Hcg Value (51.6 miu/ml) Short Title: Low Hcg Ectopic Rupture

Abstract

Ectopic pregnancy is defined as the implantation of the fertilized ovum anywhere other than the endometrial cavity, most commonly in the fallopian tubes. Rarely, ectopic pregnancy rupture can be encountered at very low ß-Hcg values. In our case, there was a ß-Hcg value of 51.6 mIU/ml. Our patient is 28 years old, and two previous pregnancies ended uneventfully with normal vaginal delivery. The patient had a copper intrauterine device (IUD). The patient came to the emergency room with a new onset of excruciating abdominal pain. The patient's ß-Hcg value, which was checked in the emergency

room, was found to be 51.6 mIU/ml. In the TV-USG performed in our clinic, IUD was seen in the endometrial cavity and the endometrial thickness was measured as 10 mm. 6-7 cm of free fluid was observed in the deepest part of the abdomen. While the patient's present hemoglobin (Hgb) value was 12.8 g/dl, the control Hgb value was 9.5 g/dl. The patient with acute abdomen and diffuse intra-abdominal fluid was evaluated as a ruptured ectopic pregnancy and underwent emergency laparotomy. A ruptured ectopic focus around 3x2x2 cm was observed in the left infundibulum tuba uterina. 800 cc clotted hemorrhagic fluid was observed in the abdomen. The patient underwent salpingostomy and primary repair. In addition, the IUD was removed and dilatation curettage was performed. There was no decrease in the patient's control Hgb value. After 24 hours, the ß-Hcg value was found to be 26.01 mIU/ml. The pathology result was ectopic pregnancy rupture. Ectopic pregnancy rupture can be encountered even after the ß-Hcg value is very low or even negative. Care should be taken in the selection of treatment in cases of ectopic pregnancy and patients should be informed about these possible conditions. Possible rupture should be kept in mind, especially in wait-and-see approaches.

Keywords: Ectopic Pregnancy, Ruptured Ectopic Pregnancy, Beta-Human Chorionic Gonadotropin (ß-Hcg)

Presentation ID / Sunum No = 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0178-2871

Düzce Bölgesinde Çocukluk Çağında Görülen Deri Hastalıklarının Prevalansı

Uzman Dr. Elife Çimen [1] , Doç.Dr. Hakan Turan [2] , Uzman Dr. Zeynep Utlu [3] , Uzman Dr. Esma Uslu [4] , Dr. Öğretim Üyesi Özge Pasin [5]

[1]*Mersin Şehir Hastanesi*
[2]*Özel Bilge Hastanesi*
[3]*Erzurum Şehir Hastanesi*
[4]*Özel Buhara Hastanesi*
[5]*Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi*

**Corresponding author: Elif Çimen*

Özet

Amaç: Ülkemizde; çocukluk çağı ile ilgili epidemiyolojik çalışmaların gereksinimi coğrafik ve kültürel çeşitlilik, gittikçe artan çocuk sayısı ve son yıllarda göç eden sığınmacıların artışı ile değişen demografik yapı gibi nedenlerle git gide artmaktadır. Bu çalışmada Düzce bölgemizdeki 16 yaş ve altındaki pediatrik popülasyonda saptanan deri hastalıklarının tipleri ve bu hastalıkların sosyodemografik özelliklere göre dağılımlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Dermatoloji polikliniğine Ekim 2013 – Nisan 2014 tarihleri arasında başvuran 16 yaş ve altındaki 300 pediyatrik hastanın yaş, cinsiyet ve ikamet bilgileri kaydedildi. Hastalar Düzce ili ve ilçelerinin merkezinde oturanlar ve kırsal bölgede oturanlar olarak iki ayrı gruba alındı. Yaşlarına göre 4 ayrı gruba ayrılarak, her yaş grubunda en sık görülen hastalıklar incelendi. Bulgular: Çalışmamızdaki 300 hastanın yaşları 16 ay ile 16 yaş arasındaydı ve yaş ortalaması 8,83(±5,15) yıl olarak belirlendi. Hastaların 152‟si kız (% 50,7), 148‟i (% 49,3) erkekti. Kız/erkek oranı 1.02 idi. Kızların yaş ortalaması 9,23 (±4,79) yıl, erkeklerin yaş ortalaması 8,42 (±5,48) yıl idi. En sık görülen hastalık grubu enfeksiyöz hastalıklar (% 24,7) olup bunu ekzema (% 23) ve akne (% 17) izlemekteydi. Yaş gruplarına göre ayrıldığında 0-2 yaş için ekzema, 3-5 yaş ve 6-10 yaş için enfeksiyöz hastalıklar, 11-16 yaş için akne ilk sırayı oluşturmaktaydı. Yaşanılan çevreye göre bakıldığında kırsal bölgede yaşayanlarda enfeksiyöz hastalıkların görülme sıklığı daha yüksek olarak tespit edildi ($p<0.001$) Sonuç: Çalışmamızda Düzce bölgesinde enfeksiyöz hastalıklar en sık görülen hastalık olarak tespit edilmiştir. Ancak çalışmamız kısa süreli kesitsel bir çalışmadır. Daha çok sayıda hastanın incelendiği çalışmalara ihtiyaç vardır. Yeni çalışmalar pediatrik popülasyonda görülen deri hastalıklarının sıklığını anlama ve koruyucu önlemlerin planlanması açısından yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocukluk Çağı, Deri Hastalıkları, Prevelans.

Presentation ID / Sunum No = 219

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4167-2623

Düzenli ve Tükenme Egzersizde Oksidatif Stresin Değerlendirilmesi: Spirulına'nın Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Öz[1] , Prof.Dr. Hakkı Gökbel[2]
[1]*Aksaray Üniversitesi*
[2]*Emekli Öğretim Üyesi*

**Corresponding author: Mehmet ÖZ*

Özet

Biz çalışmamızda sıçanlarda tükenme egzersizinden sonra plazma, karaciğer ve iskelet kası oksidatif stres durumu üzerine orta dereceli egzersiz ile eş zamanlı olarak uygulanan spirulina takviyesinin olası etkilerini araştırdık. Bu kapsamda tüm sıçanlar rastgele olacak şekilde toplamda altı gruba ayrıldı: kontrol, spirulina (SP), kronik egzersiz (KE), spirulina ile kronik egzersiz (KES), tükenme egzersizi (T) ve spirulina ve tükenme egzersizi (TS). Spirulina (750 mg/kg), 6 hafta boyunca SP, KES ve TS grublarındaki sıçanlara oral yoldan her gün aynı saatde olacak şekilde uygulandı. Kronik egzersiz gruplarına 6 hafta boyunca günde 1 saat olacak şekilde yüzme egzersizi uygulandı. T ve TS gruplarındaki sıçanlar çalışmanın son gününde tükenme egzersizi stresine maruz bırakıldı. Plazmada kreatin kinaz (CK), CK-MB, laktat dehidrojenaz (LDH) aktiviteleri ve ürik asit (UA) seviyeleri belirlenirken, plazma, karaciğer ve kas dokularında malondialdehit (MDA) seviyeleri ile MPO, XO, SOD, CAT, GPx ve antioksidan aktiviteleri ölçüldü. Spirulina takviyesi, tükenme egzersizin neden olduğu plazma CK aktivitesindeki artışı hafifletti. Kronik egzersiz, plazma SOD aktivitesini arttırmasına rağmen, karaciğer dokusu XO aktivitelerinde ve MDA seviyelerinde ve ayrıca kas dokusu MDA seviyelerinde düşüşleri teşvik etti. Tükenme egzersizi, karaciğer CAT aktivitelerini azaltırken, plazma CAT aktiviteleri arttı. Spirulina platensis'in etkisini muhtemelen iskelet kasındaki preoksidatif MDA seviyelerini azaltarak, ayrıca CK'nin plazma aktivitelerindeki artışları iyileştirerek gösterdiği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Oksidatif Stres, Antioksidan Durum, Spirulina, Kas Hasarı, Dayanıklılık Kapasitesi

Evaluatıon of Oxıdatıve Stress in Regular and Exhaustıve Exercıse: the Effects of Spırulına

Abstract

We investigated the effects of spirulina supplementation in combination with moderate training on oxidative status in the plasma, liver, and muscle after exhaustive exercise in rats. Animals were divided into six groups: control, spirulina (SP), chronic exercise (CE), chronic exercise with spirulina (CES), exhaustive exercise (E), and exhaustive exercise with spirulina (ES). Spirulina (750 mg/kg) was orally administered to the SP, CES, and ES rats for 6 weeks. The chronic exercise groups underwent swimming exercise for 1 hour/day for 6 weeks. Animals from groups E and ES were subject to exhaustive exercise stress. Creatine kinase (CK), CK-MB, lactate dehydrogenase activities, and uric acid levels were determined in the plasma, whereas malondialdehyde levels and MPO, XO, SOD, CAT, GPx and

antioxidant activities were measured in plasma, liver and muscle tissues. Spirulina supplementation attenuated the increase in plasma CK activity induced by exhaustive exercise. Although chronic exercise increased plasma SOD activity, it promoted decreases in liver tissue XO activities and MDA levels as well as muscle tissue MDA levels. Exhaustive exercise reduced liver CAT activities, whereas plasma CAT activities increased. We concluded that spirulina platensis, ameliorates increases in the plasma activities of CK, probably by decreasing pre-oxidative MDA levels in skeletal muscle.

Keywords: Exercise, Oxidative Stress, Antioxidant Status, Spirulina, Muscle Damage, Endurance Capacity

Presentation ID / Sunum No = 277

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2491-6593

Empagliflozinin Tip 2 Diyabetes Mellituslu Hastalardaki Epikardiyal Yağ Dokusu Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Abdurrahman Akyüz[1] , Uzman Dr. Ercan Taştan[1]
[1]SBÜ Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Abdurrahman Akyüz*

Özet

Amaç: Sodyum glukoz ko-transporter 2 (Sglt-2) inhibitörü olan empagliflozinin, tip 2 diyabetes mellituslu (T2 DM) hastalarda kardiyovaskuler hastalıklar üzerine faydalı etkileri bilinmektedir. Empagliflozinin, koroner arter hastalığı (KAH) için bir risk faktörü olan epikardiyal yağ dokusu (EYD) kalınlığını azaltıp azaltmadığı bilinmemektedir. ***Yöntem***: T2 DM tanılı 47 hastaya 3 ay boyunca aldığı tedaviye empagliflozin eklendi. Empagliflozin öncesi ve sonrası hastaların, laboratuvar parametreleri ve EYD kalınlığı ekokardiyografi kullanılarak değerlendirildi. ***Bulgular:*** Çalışmaya alınan hastaların ortalama yaşı 59±8 idi. Hastaların 25'i (%53) kadın ve 8 (%17) hastada KAH vardı. 3 aylık empagliflozin tedavi sonrasında vücut kitle indeksi ($p<0,001$), serum glukozu ($p=0,003$), hemoglobin A1c düzeyi ($p=0,008$), trigliserid düzeyi ($p=0,019$) ve EYD'nda ($p=0,008$) azalmaya neden olurken; hemoglobin düzeyinde ($p=0,011$) artışa neden oldu. ***Tartışma ve Sonuç:*** EYD; tümör nekroz faktörü-α, interlökin-6, plazminojen aktivatör inhibitörü-1, leptin ve anjiyotensinojen gibi proinflamatuar ve proaterojenik sitokinlerin salınmasına neden olur. Bu sitokinler koroner aterojenezi artırarak miyokard fonksiyonunu etkiler. Bu nedenle, EYD'nun azaltılması KAH'nın önlenmesine yardımcı olabilir. Yapılan önceki çalışmalarda; Sglt-2 inhibitörlerinden kanagliflozin, luseogliflozin ve ipragliflozinin EYD'nu azalttığı bulunmuştur. Çalışmamızda, empagliflozinin T2 DM hastalarında EYD kalınlığını azalttığını bulduk. Bu da empagliflozinin bu hastalarda kardiyovasküler olayları önlemede bir etkisi olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Empagliflozin, Epikardiyal Yağ Dokusu, Koroner Arter Hastalığı, Tip 2 Diyabetes Mellitus

Presentation ID / Sunum No = 324

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1037-5645

Endometrium Kanserinin Nadir Bir Uzak Metastazı Olan Beyin Metastazlarının Spontan Kanama ile Prezentasyonu: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Sinan Bahadır[1]

[1]*Amasya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı*

Özet

Giriş: Endometrium malignansileri en sık görülen jinekolojik malignansilerdendir. Sıklıkla lokal yayılım, nadiren de uzak metastaz yaparlar. Uzak metastazlardan beyin metastazı ise oldukça nadir görülür. Bu nedenle rutin takiplerde beyin görüntüleme yoktur ve bu hastalar sıklıkla nörolojik semptomlarla başvururlar. Literatürde endometrium kanserine sekonder beyin metastazlarında tümör içine kanamaya dair olgular sınırlı sayıdadır. ***Olgu:*** Sağ batın ve sırt ağrısı nedeniyle dış merkez acil servise başvuru yapan 64 yaşındaki kadın hastanın tetkiklerinde uterustan köken alıp sağ adneksial bölgeye uzanım gösteren 6cm çapında kitleye ek olarak, lenf nodu tutulumu, ve her iki akciğerde çok sayıda metastaz ile uyumlu lezyon saptanmış. Yapılan biyopsi sonucu düşük dereceli endometrioid karsinoma olarak rapor edilmiş. Hastaya paklitaksel ve carboplatin'den oluşan 9 kür kemoterapi planlanmış. 7. kür kemoterapisinden 3 hafta sonra bilinç kaybı, nöbet ve sol tarafta kuvvetsizlik nedeniyle acil servise başvurmuş. Acil serviste iki kez jeneralize tonik klonik nöbet geçiren hastaya çekilen beyin BT'de sağda frontal, temporal ve parietal loblarda, solda parietal ve oksipital loblar ve sol kaudat nükleusta kanama odakları ile 12mm sola orta hat şifti saptandı. Takiben çekilen kontrastlı MR tetkiklerinde de BT'de tarif edilen bölgelerde metastaz ile uyumlu kontrast tutulumları saptandı. Laboratuar tetkiklerinde trombosit değeri 45000/mL idi. Hastanın hikayesinden şikayetler başlamadan önce evde tartışma yaşandığı, tansiyonunun yükselmiş olabileceği öğrenildi. Cerrahi tedaviyi kabul etmeyen hasta yoğun bakıma yatırılarak antiödem tedavisi ve trombosit replasmanı başlandı. Hastanın nörolojik durumu kademeli olarak geriledi ve kanamadan 3 hafta sonra kaybedildi. ***Sonuç:*** Endometirum kanserinin beyin metastazları nadir olup tümör içine bu metastazlarda kanama daha da nadirdir. Beyin tümörlerinde kanama, tümör damarlarının anormal, frajil ve ince yapısına, otoregülasyon olmamasına, hızlı tümör büyümesine, damar içi emboli veya trombusa bağlanmaktadır. Vakamızda kanamanın tüm metastatik lezyonlarda aynı onda olması global bir serebral hadiseye işaret etmektedir. 10000/mL üzerindeki trombosit değerlerinde spontan kanama görülmesi beklenmemekle birlikte, ani ve geçici tansiyon yüksekliği sonucunda frajil beyin tümörü damarlarında kanama gerçekleşmiş ve trombosit eksikliği nedeniyle devam etmiş olabilir. Endometrial kanserlerde yeni gelişen nörolojik semptomlar veya baş ağrısı varlığında beyin metastazı akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Endometrium Kanseri, Beyin, Metastaz, Kemoterapi, Trombositopeni, Hemoraji

Presentation ID / Sunum No = 186

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6084-2491

Endoskopik Kendinden Genişleyebilen Metalik Stent Deneyimlerimiz

Uzman Dr. Serdar Şenol[1] , Uzman Dr. Dursun Burak Özdemir [1] , Uzman Dr. Kevser Uzunoğlu[1]
[1]Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Serdar Şenol*

Özet

Konu: Kendiliğinden genişleyebilen metalik stent kullanımı Amaç: Bu çalışmanın amacı, gastrointestinal sistem hastalıklarında kendiliğinden genişleyebilen metalik stent kullanımına ilişkin deneyimlerimizi paylaşmaktır. ***Gereç ve Yöntemler***: Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gastroenteroloji Cerrahisi Kliniğinde, Temmuz 2020 Ağustos 2022 tarihleri arasında anastomoz kaçağı, malign gastrointestinal darlık tanılarıyla kendiliğinden genişleyen metalik stent uygulanan 17 hastanın tıbbi kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Stent implantasyonu, ameliyathane şartlarında sedasyon ya da genel anestezi altında uygulandı. Takipte stent yerleşimi ve olası migrasyonu X-ray filmleri ve bilgisayarlı tomografi kullanılarak kontrol edildi. ***Bulgular:*** 21 kendi kendine genişleyebilen metalik stent, 39 ile 85 yaş arasındaki 17 hastaya (malign, 9; benign, 8) implante edildi. Kendiliğinden genişleyebilen metalik stent implantasyonu için endikasyonlar: malign mide darlığı (inoperable; n=3), malign özofagus darlığı (inoperable; n=3), malign özofagus darlığı ve tümöral fistül (inoperable; n=1), özofagojejunostomi anastomoz kaçağı (total gastrektomi+Roux-en-Yesophagojejunostomi; n=5), özofagokolonik anastomoz kaçağı (McKeown özofajektomi, kolon transpozisyonu; n=1), Gastrojejunostomi anastomoz kaçağı (Roux en-Y gastrik bypass; n=2), malign kolon darlığı (inoperable; n=2). 17 hastanın 15'inde tek senasta başarı sağlanırken 2 hastada migrasyon ve stent kırılması nedenleri ile 2 ve daha fazla stent uygulanması gerekli oldu. ***Sonuç:*** Endoskopik kendi kendine genişleyebilen metalik stent implantasyonu, gastrointestinal sistem tümörlerinin palyasyonu ve postoperatif komplikasyonların tedavisinde etkili bir prosedürdür.

Anahtar Kelimeler: Anastomoz Kaçağı, Darlık, Gastrointestinal Sistem, Metal Stent, Palyasyon, Tedavi

Presentation ID / Sunum No = 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2265-1264

Erektil Disfonksiyon Şiddeti ve Metabolik Sendrom İlişkisi

Uzman Dr. Emre Bülbül[1]
[1]*Trabzon Vakfikebir Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş: Erektil disfonksiyonu (ED) olan erkek hastalarda metabolik sendrom ve ED şiddeti arasındaki ilişkiyi belirtilmektedir. Yöntem: Bir ilçe devlet hastanesi Üroloji Polkliniğine, erektil disfonksiyon (ED) ile Eylül 2021-Mart 2022 tarihleri arasında başvuran hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Türkiye Endokrinoloji Metabolizma Derneği, metabolik sendromu (MetS) tanı kriterlerine göre hastalar iki gruba ayrıldı (Diabetes mellitus veya bozulmuş glukoz toleransı veya insülin direnci kriterlerinden en az birisi veya hipertansiyon (sistolik kan basıncı >130, diyastolik kan basıncı >85 mmHg veya antihipertansif kullanıyor olmak), dislipidemi (trigliserid düzeyi > 150 mg/dl veya HDL düzeyi < 40 mg/dl) veya abdominal obezite (VKİ > 30 kg/m2) kriterlerinden en az ikisi). Çalışmaya dahil edilen 169 ED hastası; MetS (+) olan 84 hasta ve MetS (-) olmayan 85 hasta olmak üzere iki gruba ayrıldı. Hastaların hepsi ED şiddetini değerlendirmek için Uluslararası erektil fonksiyon indeksinin beş maddelik versiyonu (IIEF-5) ile değerlendirildi. Çalışmaya dahil edilme kriterleri: IIEF-5 skoru 5-21 aralığında olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Dışlanma kriterleri: Prostat kanseri, penis veya prostat ameliyatı öyküsü, son üç ay içinde selektif fosfodiesteraz tip 5 inhibitörleri ile tedavi olan hastalar veya IIEF-5 skoru ⩾22 olanlar çalışmadan çıkarıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların yaş ortalaması 60.6±7.9 'du. Hastaların 84 (%49.7)'ünde MetS mevcuttu. Yaş ve VKİ açısından MetS+ ve MetS- hastalar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu (p=0.826 ve p=0.778). MetS+ hastalarda IIEF-5 skoru MetS- hastalardan daha düşüktü (p<0.001). Sonuç: Bulgularımıza göre, metabolik sendromu olan hastalarda erektil disfonksiyonun daha şiddetli olduğu görülmektedir. Erektil disfonksiyon hastalarında metabolik durumun değerlendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Erektil Disfonksiyon

Presentation ID / Sunum No = 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1773-7119

Erken Boşalmanın Tedavisinde Uygulanan Dur-Başla Tekniği İle Dur-Başla Tekniği ve Sfinkter Kontrol Eğitiminin Sonuçlarının Karşılaştırılması

Uzman Dr. Kazım Doğan[1]
[1]*LIV Hospital Gaziantep*

Özet

ÖZ Konu: Erken boşalma tedavisinde farmakolojik tedavilerin yanısıra davranış tedavileri, psikoterapi ve pelvik taban egzersizleri gibi nonfarmakolojik tedaviler kullanılmaktadır. bu çalışmada dur-başla tekniği ile sfinkter kontrol eğitiminin sonuçlarının karşılaştırılmıştır. Amaç: Bu çalışmanın amacı erken boşalmanın tedavisinde uygulanan dur-başla tekniği ile dur-başla tekniği ve sfinkter kontrol eğitiminin sonuçlarının karşılaştırılmasıdır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma ön test son test yarı deneysel bir çalışma olarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini 80 erkek oluşturmuştur. Araştırma Türkiye'de Özel LİV Hospital hastanesinin üroloji polikliniğinde yapılmıştır. Veri toplama araçları olarak "Kişisel Bilgi Formu", "İntravajinal ejakülasyon latans zaman (IELT)", "Erken boşalmayı değerlendirme anketi (PEDT)" ve "Arap İndex Premature Ejeculation (AIPE)" kullanılmıştır. Toplam 6 seanstan oluşan davranış tedavisi, iki haftada bir kez her seans 45 dk olacak şekilde uygulanmıştır. Uygulama sonrası 3. ay ve 6. ay veri toplama araçları tekrar uygulanmıştır. Tedavi içeriğinde "dur-başla tekniği" ve "dur-başla tekniği ve sfinkter kontrol eğitimi" kullanılmıştır. Bulgular: Her iki grupta da uygulama sonrası 3. ay ve 6. ay IELT ve AIPE toplam puan ortalamaları uygulama öncesine göre istatistiksel olarak daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Dur-başla tekniği ve sfinkter kontrol eğitiminin birlikte verildiği grupta IELT ve AIPE değeri dur-başla tekniği grubuna göre daha fazla artmıştır ($p<0.05$). Her iki grupta da uygulama sonrası 3. ay ve 6. ay PEDT toplam puan ortalamaları uygulama öncesine göre istatistiksel olarak daha düşük bulunmuştur ($p<0.05$). Dur-başla tekniği ve sfinkter kontrol eğitiminin birlikte verildiği grupta PEDT değeri dur-başla tekniği grubuna göre daha çok azalmıştır ($p<0.05$). Sonuç: Erken boşalması olan erkeklere verilen dur-başla tekniği ile dur-başla tekniği ve sfinkter kontrol eğitiminin vajinada kalınan zamanı arttırdığı, erken boşalmayı azalttığı ve dur-başla tekniği ve sfinkter kontrol eğitiminin yalnızca dur-başla tekniğine göre daha etkili olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dur-Başla Tekniği, Erken Boşalma, Sfinkter Kontrolü

Comparıson of the Results of Stop-Start Technıque Wıth Stop-Start Technıque and Sphıncter Control Traınıng Applıed in Premature Ejaculatıon Treatment

Abstract

Background: In addition to pharmacological treatments, non-pharmacological treatments such as behavioral treatments, psychotherapy and pelvic floor exercises are used in the treatment of premature ejaculation. In this study, the results of the stop-start technique and sphincter control training were compared. Aim: The aim of this study is to compare the results of stop-start technique with stop-start technique together with sphincter control training applied in the treatment of premature ejaculation. Materials and Methods: This research was conducted as a pre-test post-test quasi-experimental study.

The sample of the study consisted of 80 men. The research was carried out in the urology outpatient clinic of LIV Hospital, a private hospıtal in Turkey. “Personal Information Form”, “Intravaginal Ejaculation Latency Time (IELT)”, “Premature Ejaculation Diagnostic Tool (PEDT) Questionnaire” and “Arabic Index Premature Ejaculation (AIPE)” were used as the data collection tools. Behavioral therapy, consisting of a total of 6 sessions, was applied once every two weeks, with each session lasting for 45 minutes. After the application, the data collection tools were applied again in the 3rd and 6th months. “Stop-Start Technique (Group A)” and “Stop-Start Technique and Sphincter Control Training (Group B)” were used in the treatment. Results: In both groups, the IELT and AIPE values in the 3rd and 6th months after the application were statistically higher than those obtained before ($p<0.05$). IELT and AIPE values increased more in Group B than Group A ($p<0.05$). In both groups, the PEDT values in the 3rd and 6th months after the application were statistically lower than those seen before ($p<0.05$). PEDT value decreased more in Group B than Group A ($p<0.05$). Conclusion: It was determined that the stop-start technique given to men with premature ejaculation increased the time spent in the vagina and eliminated the problem of premature ejaculation. It was determined that the stop-start technique in combination with sphincter control training were more effective than the stop-start technique alone.

Keywords: Stop-Start Technique, Male Sexuality, Premature Ejaculation, Sphincter Control

Presentation ID / Sunum No = 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5429-1929

Erken Çocukluk Döneminde Pelvis Grafilerinin Gelişimsel Kalça Displazisi Tanısı İçin Kullanılabilme Oranı

Uzman Dr. Ahmet Sinan Sarı[1]
[1]*Konya Şehir Hastanesi*

Özet

Gelişimsel kalça displazisi (GKD), çocukluk çağında sık görülen bir kalça patolojisidir. Yenidoğan dönemi dışında GKD tanısı için pelvis grafisi standart kullanılan görüntüleme yöntemidir. Ancak pelvis grafisi GKD tanısı için özellikle erken çocukluk döneminde güvenli olmayabilir. Bu durumun sebepleri arasında çocuk pelvisin röntgen ışını karşısında hatalı pozisyonlanması, çocuk hastanın uyumsuzluğu ve çocuk pelvisindeki yapıların yeterince kemikleşmemiş olması gösterilmektedir. Literatürde, pelvisin röntgen tüpü karşısında hatalı pozisyonlanmasının GKD teşhisi üzerine etkileri çeşitli çalışmalarda incelenmiştir. Ancak erken çocukluk döneminde pelvis grafisinin GKD tanısı için kullanılabilme ile ilgili çalışmalar sınırlıdır. Biz bu çalışmamızda erken çocukluk döneminde çekilen pelvis grafilerinin GKD tanısı için kullanılabilme oranlarını araştırdık. Çalışmamıza, hastanemizde 8 Ağustos 2020 – 9 Eylül 2021 arasında pelvis grafisi çekimi yapılan 0-6 ay yaşındaki tüm hastalar dahil edilmiştir. Çalışmamızdan, alt ekstremite kırığına sahip, istismar şüphesi olan, anne babası refakatinde olmayan hastalar pelvisin hatalı pozisyonlanmasına sebep olabileceği için, çıkarılmıştır. Toplam 3000 (%100) adet pelvis grafisi incelenmiş ve sadece 1244 (%41.47) pelvis grafisinin GKD teşhisi için kullanılabileceği bulunmuştur. 1756 (%58.53) adet grafinin GKD teşhisi için uygun olmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Pelvis, Gkd, Röntgen, Malpozisyon, Tanı, Kalça.

The Usability Rate of the Pelvic X-Ray for the Diagnosis of Developmental Dysplasia of the Hip in the Early Childhood.

Abstract

Developmental dysplasia of the hip (DDH) is a common hip disorder in childhood. Plain radiographs of the pelvis are commonly used for the diagnosis of DDH. However, pelvic X-rays may not be a reliable tool for the diagnosis of DDH in the early childhood period. Malposition of the pelvis, incapability of coordination of the child, and the nonossifying parts of the childhood pelvis all are the reasons for the low reliability of the pelvic X-rays. In the medical literature, the effects of pelvic malposition on the diagnosis of DDH were widely discussed. However, there are limited studies focused on the usability of pelvic radiographs for the diagnosis of DDH. We investigated the usability rate of pelvic radiographs for the diagnosis of DDH in the early childhood period. All of the patients between 0 – 6 months of age who obtained standard anteroposterior pelvis X-rays between 8 August 2020 and 9 September 2021 were included in the present study. The patients who had lower limb fractures, who had a suspicion of being a victim of abuse, or who did not have any parent were excluded because of potential bias. Totally 3000 (%100) pelvic x-rays were examined and only 1244 (%41.47) pelvic x-rays were found to be

acceptable for the diagnosis of DDH. 1756 (%58.53) pelvic x-rays were found to be unacceptable for the diagnosis of DDH.

Keywords: Pelvis, Ddh, Roentgenogram, Malposition, Diagnosis, Hip.

Presentation ID / Sunum No = 36

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Evaluatıon of Antıvıral Actıvıty and Embryotoxıcıty of Essentıal Oıl and Ethanolıc Extract of Trachyspermum Ammı

Dr. Öğretim Üyesi Andleeb Shahzadi[1] , Asst.Prof.Dr. Hammad Ahmad[2] , Asst.Prof.Dr. Waseem Hassan [3]

[1]Istanbul University-Cerrahpasa, Cerrahpasa Medical Faculty, Medical Pharmacology, Istanbul-Turkey

[2]Imran Idrees College of Pharmacy, Sialkot, Pakistan

[3]Department of Pharmacy, COMSATS University Islamabad, Lahore campus, Pakistan

**Corresponding author: Andleeb Shahzadi*

Özet

Trachyspermum ammi (Ajwain) is a highly valued medicinal plant. It can be a good candidate for the treatment of Newcastle disease caused by Newcastle disease virus. Present study was aimed to evaluate the antiviral activity and embryo toxicity of essential oil and ethanolic extract of T.ammi against NDV by ovo method. Ten concentrations of essential oil and ethanolic extract (100, 50, 25, 12.5, 6.25, 3.1, 1.5, 0.78, 0.39 and 0.19 µg/mL) and five concentrations (40, 35, 30, 25 and 20 µg/mL) of ribavirin were used in this study. These concentrations were mixed with a fixed titer (4HA) of virulent NDV. The mixture was inoculated into nine-day-old chicken embryos and incubated for 72hrs. Hemagglutination test was conducted to evaluate the activity against NDV. Embryo toxicity was computed by embryo survival percentage. T.ammi essential oil showed a complete inactivation of NDV at 0.78 to 100 µg/mL. While antiviral activity of ethanolic extract was from 1.5 to 100 µg/mL. Embryo toxicity of both essential oil and ethanolic extract was only at 100 µg/mL Ribavirin showed strong antiviral activity at all concentrations but it was embryo toxic at 40, 30 and 25 µg/mL. This experiment shows that essential oil, ethanolic extract and ribavirin have very good antiviral potential against NDV with embryo toxicity only at high concentrations

Anahtar Kelimeler: Antiviral Activity, Embryo Toxicity, Newcastle Disease Virus, Trachyspermum Ammi Extract and Oil.

Presentation ID / Sunum No = 18

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 - 0003 - 4852 - 6434

Evaluation of Psychiatric Symptoms in General Medicine by Using Symptom Checklist-90-R

Uzman Dr. Yalçın Güzelhan[1]

[1]*Department of Psychiatry, Istanbul Education and Research Hospital, Istanbul, Turkey*

Özet

ABSTRACT The Symptom Checklist-90-Revised (SCL-90-R) is a psychiatric screening tool that measures the level of psychological symptoms in individuals. The SCL-90-R is a widely used symptomatic distress questionnaire. The SCL-90-R can be also used for the out-patients to define psychiatric symptoms and evaluate psychological problems. The scale is a self-report questionnaire SCL-90-R consisting of 90 items and 10 sub-units answered in a 5-point Likerttype scale between 'never' and 'too much'. These subunits are somatization, obsessivecompulsive, interpersonal sensitivity, depression, anxiety, anger-hostility, phobic anxiety, paranoid thought, psychotic and additional items (reflecting symptoms related to sleep disorders, appetite disorders, guilt). Somatization subunit items contain features related to bodily functions. Obsessive compulsive subunit items are related to unwanted thoughts and behaviors that the person cannot stop thinking or doing. Interpersonal sensitivity subunit items are related to the individual's feelings of self-humiliation or inadequacy. Depression subunit items contain general pessimism, lack of motivation, suicidal thoughts and decreased interest in life. Anxiety subunit are related to extreme anxiety. Anger-hostility subunit items contain feelings of aggression and anger. Phobic anxiety subunit items are related to the persistent fear response of the individual to a specific object or situation. Paranoid thought subunit contains articles on skeptical and hostile thoughts and fears. Psychotic subunit includes items related to introversion, alienation from social life, and schizoid lifestyle. Additional substances subunit contains sleep disorders, appetite disorders and guilt-related items. Each item in psychological symptom screening list is answered according to the expression options as not at all (0), very little (1), moderately (2), quite a lot (3), extremely (4). Each item is scored on a scale from 0 to 4 based on how much an individual bothering and is evaluated by giving 0, 1, 2, 3, 4 points, respectively. The score of the subunits in the symptom screening list is found by dividing the scores obtained from the questions containing that subscale by the number of questions. Subscale scores are calculated from the weighted averages of the items they cover. Three different overall scores are calculated from the Symptom Checklist-90-R scale as Global Symptom Index, Positive Symptom Total and Positive Symptom Distress Index. The average of the scores given to all items except the ones left blank in the scale gives the “Global Symptom Index” (GSI). It is obtained by summing the scores obtained from all questions and dividing by the number of questions. Average score of responses given for all items. The higher the score the individual gets from the scale, the more advanced the individual has psychological symptoms. The scale also has subscales reflecting 9 different symptom groups. It is the index that best indicates the depth and current level of the disorder, and if it is above 1, it indicates the presence of a psychopathological condition. “Positive Symptom Total” (PST) is the raw number sum of other items (between 0 and 90), excluding the ones with no option. The PST value is an indicator of how many types of psychiatric symptoms the individual perceives in herself/himself. “Positive Symptom Distress Index” (PSDI) is the mean value obtained by dividing the sum of the scores of the responses given to the other items, except for none option by the Positive Symptom Total. Positive Symptom Distress Index creates the weighted average of the symptoms that

the person perceives to exist in herself/himself. The PSDI value is the weighted average degree of distress experienced by the individual from the symptoms she/he perceives to be present. The SCL-90 is a psychiatric screening tool that measures the level of reactions elicited by the compulsion or negative stress that the individual is exposed to. This instrument is used by psychiatrists, psychologists, mental health and medical professionals for monitoring the patient's progress or treatment outcome.

Anahtar Kelimeler: Keywords: Symptom Checklist-90-R, Questionnaire, Psychiatric Screening, Mental Health, Psychiatry

Presentation ID / Sunum No = 373

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1210-8871; 0000-0003-1112-4060

Evre Iv Serviks Kanserinin Tedavisinde Alternatif Olarak İntraarteriyel Kemoterapi Sonrası Kriyoablasyon: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Rukiye Ada Bender[1] , Dr. Metin Çevener[2]
[1]*Biruni Üniversitesi Tıp Fakültesi*
[2]*Medicana International İstanbul Hastanesi*

**Corresponding author: Rukiye Ada Bender*

Özet

İntraarteriyel kemoterapi baş, boyun ve karaciğer tümörlerinde uygulanmaktadır. Uygulanabilmesi için en önemli kriter verilecek arterin belli ve tek olmasıdır. Kriyoablasyon ise daha çok karaciğer tümörlerinde kullanılabilirken diğer pek çok tümörün tedavisinde de kullanımı ile ilgili veri bulunmaktadır. Literatürde serviks kanserinde intraarteriyel kemoterapi sonrası kriyoablasyon uygulanan olgu bulunmamaktadır. Evre IV serviks kanseri nedeniyle farklı Jinekolojik Onkoloji kliniklerinde pelvik ekzantrasyon önerilen 37 yaşında hasta pelvik ekzantrasyonu kabul etmeyerek 2018 yılında Medicana International İstanbul Hastanesi Girişimsel Radyoloji Bölümüne alternatif bir tedavi için başvurdu. Pozitron Emisyon Tomografide (PET) kitle çapı yaklaşık 5 cm büyüklüğünde olup mesane, rektum, vajina ve uterusa infiltreydi. Daha önce hastaya kemoterapi uygulanmış ve lezyonda regresyon gerçekleşmemişti ancak hastaya daha önce herhangi bir cerrahi tedavi uygulanmamıştı. Planlanan kriyoablasyon tedavisi için kitle boyutu büyük olduğundan öncesinde hastaya anjiografi ile uterin arterden 5 kür intraarteriyel kemoterapi verildi. İntraarteriyel kemoterapi sonrası lezyon çapı 2cm'e küçülünce, bir jinekolog ile tomografi eşliğinde tranvajinal yoldan lezyona kriyoablasyon uygulandı. Kriyoablasyondan 2 ay sonraki PET kontrolünde lezyon izlenmedi. Tedaviden 8 ay sonraki kontrolde servikal lezyon izlenmezken, paraaortik lenf nodunda1 cm çapında nüks ile uyumlu lezyon izlendi ve kemoterapi başlandı. İntraarteriyel kemoterapinin en büyük avantajı tümöre yüksek dozda kemoterapötik ajan ulaşırken diğer dokuların kemoterapinin olumsuz etkilerinden korunmasıdır. Ardından uygulanan kriyoablasyon tedavisi sayesinde bir kadın pelvik ekzantrasyona alternatif ve etkili bir yöntemle tedavi edilebildi.

Anahtar Kelimeler: Serviks Kanseri; İntraarteriyel Kemoterapi; Kriyoablasyon

Cryoablation After Intraarterial Chemotherapy As An Alternative to the Treatment of Stage Iv Cervical Cancer: A Case Report

Abstract

Intraarterial chemotherapy is applied in head, neck and liver tumors. The most important criterion for its application is that the artery to be given is specific and unique. While cryoablation can be used mostly liver tumors, there is data on its use in the treatment of many other tumors. There is no case in the literature in which cryoablation was applied after intraarterial chemotherapy in cervical cancer. A 37-years-old patient who was recommended pelvic exanthration due to stage IV cervical cancer in different Gynecological Oncology clinics, didn't accept pelvic exanthration and applied to the Interventional

Radiology Department of Medicana International Istanbul Hospital in 2018 for an alternative treatment. On positron emission tomography (PET), the diameter of mass was approximately 5 cm and infiltrated into the bladder, rectum, vagina and uterus. Chemotherapy was given to the patient before and the lesion did not regress, but no surgical treatment had been applied to the patient before. Since the size of the mass was large for the planned cryoablation treatment, the patient was first given 5 cycles of intraarterial chemotherapy from the uterine artery with angiography. When the diameter of lesion decreased to 2 cm after intraarterial chemotherapy, cryoablation of the lesion was performed transvaginally with a gynecologist under the guidance of tomography. No lesion was observed in the PET 2 months after cryoablation. While no cervical lesion was observed in the control 8 months after treatment, a 1 cm diameter lesion consistent with recurrence was observed in the paraaortic lymph node and chemotherapy was started. The most important advantage of intraarterial chemotherapy is that high dose chemotherapeutic agent reaches the tumor directly and other tissues protected from the negative effects of chemotherapy. With the subsequent cryoablation therapy, a woman can be treated with an alternative and effective method to pelvic exenteration.

Keywords: Cervical Cancer; Intraarterial Chemotherapy; Cryoablation

Presentation ID / Sunum No = 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2405-8552

Evrişimsel Sinir Ağları Kullanılarak Bilgisayarlı Tomografi Görüntüsüne Dayalı Akciğer Kanseri Tespiti ve Sınıflandırılması

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Kıvrak[1] , Doç.Dr. Neslihan Özçelik[1]

[1]Recep Tayyip Eerdoğan Üniversitesi

**Corresponding author: Mehmet Kıvrak*

Özet

Amaç: Bu çalışma, Keras kütüphanesi ve konvolüsyonel sinir ağları (CNN'ler) kullanarak derin öğrenme yaklaşımı ile iyi huylu ve kötü huylu akciğer lezyonlarını yüksek doğrulukla sınıflandırmayı amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: Görüntü veri seti, 40 hastadan alınan 2242 benign ve 2217 malign olmak üzere toplam 4459 BT taramasından oluşmaktadır. Araştırma türü geriye dönüktü; vaka-kontrol analizi araştırma yöntemi kullanılmıştır. Keras kitaplığı, kullanıcının evrişimli sinir ağı modellerini daha basit bir şekilde oluşturmasını sağlar ve kullanıcıyı bu düşük seviyeli kitaplıkların karmaşıklığından kurtarır. GPU donanımı olarak CUDA destekli yapay zeka ve analitik taleplerini karşılamak üzere geliştirilen NVIDIA DGX™ Sistemleri kullanıldı. Bulgular: CNNs modelini geliştirmek için kullanılan veri seti, eğitim (3567) ve test (892) veri setlerine ayrılmıştır. Modelin eğitim aşamasındaki en yüksek doğruluk oranı 0.98 olarak tahmin edilmiştir. Test verilerinin doğruluk, duyarlılık, özgüllük, pozitif prediktif değer ve negatif prediktif değerlerine göre en yüksek sınıflandırma performans oranı 0,984 ile pozitif prediktif değer olmuştur. Sonuç: Sonuçlar, bilgisayarlı tomografi görüntüleri aracılığıyla akciğer kanseri teşhisi ve sınıflandırılmasında derin öğrenme yöntemlerinin (CNN'ler) oldukça başarılı olduğunu ve gelecekte benzer çalışmaların yapılabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Görüntü İşleme, Derin Öğrenme, Evrişimsel Sinir Ağları

Lung Cancer Detection and Classification Based On Computed Tomography Image Using Convolutional Neural Networks

Abstract

Aim: This study aims to classify benign and malignant lung lesions with high accuracy with a deep learning approach using Keras library and convolutional neural networks (CNNs). Materials and Methods: The image dataset consists of 4459 CT scans, 2242 benign and 2217 malignant, taken from 40 patients. The type of research was retrospective; case-control analysis research method was used. The Keras library allows the user to build convolutional neural network models in a simpler way and frees the user from the complexity of these low-level libraries. NVIDIA DGX™ Systems, developed to meet the demands of CUDA supported artificial intelligence and analytics, were used as GPU hardware. Results: The dataset used to develop the CNNs model was divided into training (3567) and test (892) datasets. The highest accuracy rate in the training phase of the model was estimated as 0.98. According to the accuracy, sensitivity, specificity, positive predictive value and negative predictive values of the

test data, the highest classification performance ratio was the positive predictive value with 0.984. Conclusion: The results showed that deep learning methods (CNNs) are very successful in the diagnosis and classification of lung cancer through computed tomography images, and similar studies can be conducted in the future.

Keywords: Lung Cancer, Image Mining, Deep Learning, Convolutional Neural Network

Presentation ID / Sunum No = 370

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7720-8833

Farklı İmplant Materyallerine Karşı İnflamasyonun Kontrolünde Th1/th2 Karşılaştırmalı Analizi

Prof.Dr. Sibel Akyol[1] , Prof.Dr. Andy Choı[2] , Prof.Dr. Besim Ben Nıssan[2]

[1]Istanbul University-Cerrahpasa, Cerrahpasa Medical Faculty, Department of Physiology, Istanbul, Turkey

[2]University of Technology, Sydney School of Life Sciences , Translational Biomaterials and Medicine Group Australıa

**Corresponding author: Sibel Akyol*

Özet

Amaç Bu çalışmanın temel amacı, implantasyon sonrası oluşabilecek spesifik inflamasyon olaylarını kontrol etmek için Ti, Ti 500 ve SS materyalinin spinal implantasyonundan sonra TH1/TH2 sitokinlerinin aktivasyonunu karşılaştırmalı olarak analiz etmektir. Materyal ve metod 28 Wistar albino erkek sıçan dört gruba ayrıldı (her grupta 7 sıçan): Kontrol (C), Titanyum (Ti), Titanyum 500 (Ti 500), Paslanmaz çelik (SS). Sıçanlarda L4 ve L5 bölgeleri arasına biyomalzemeler yerleştirildi. Periferik kan 3., 7. ve 14. günlerde alındı. Serumda IL-4, IL-10, IL-13, IL-6, IL-1B, IL-12, TGF-β ve TNF-α parametreleri çoklu analit platformu (XMAP, Luminex) yöntemi ile analiz edildi. Bulgular SS grup ile kontrol, Ti ve Ti500 grupları kıyaslandığında, IL-6, TGF-β, IL-1B ve TNF-α seviyeleri tüm günlerde anlamlı artış gösterdi($p<0.05$ ila $p<0.001$). IL-4 ve IL-10 seviyeleri ise SS alloy grupta, Ti ve Ti 500 grubuna göre anlamlı azalma göstermiştir ($p<0.001$). Ti alloy grupta ise IL-4, IL-10 ve TGF-β seviyelerinde kontrol grubuna göre anlamlı artış bulunmuştur ($p<0.05$ ila $p<0.001$). Ti ile Ti 500 grubu kıyaslandığında IL-4, IL-10 ve TGF-β seviyelerinde anlamlı azalma gözlenmiştir ($p<0.01$). Ti grubunda kontrole göre, IL-6 azalırken, TNF-α seviyesinde farklılık görülmemiştir. Ti 500 grubunda Ti grubuna göre, IL6 artmış ($p<0.05$), TNF-α ise anlamlı azalmıştır ($p<0.001$). Sonuç Implantasyonda Ti 500 alaşım, inflamatuar reaksiyonların engellenmesinde diğer materyallere göre etkin olduğunu ve tercih edilmesi gereken materyal olduğunu gösterdik.

Anahtar Kelimeler: Implantasyon, Biyomateryaller, İnflamasyon, Cytokines

Th1/th2 Comparative Analysis in the Control of İnflammation Against Different İmplant Materials

Abstract

Aim Our main aim of this study is to comparatively analyze the activation of TH1/TH2 cytokines after spinal implantation of Ti, Ti 500 and SS material in order to control the specific inflammation events that may occur after implantation. Materials and method 28 Wistar albino male rats were divided into four groups (7 rats in each group): Control (C), Titanium (Ti), Titanium 500 (Ti 500), Stainless steel(SS). Biomaterials were placed between L4 and L5 region in rats. Peripheral blood was collected on the 3th, 7th, and 14th days. Serum IL-4, IL-10, IL-13, IL-6, IL-1B, IL-12, TGF-β and TNF-α parameters were analyzed with multiple analyte platform (XMAP, Luminex) method. Results When the SS group with

the control, Ti and T i500 groups were compared, IL-6, TGF-β, IL-1B and TNF-α levels increased significantly on all days ($p<0.05$ and $p<0.001$). IL-4 and IL-10 levels showed a significant decrease in SS alloy group compared to Ti and Ti 500 groups ($p<0.001$). IL-4, IL-10 and TGF-β levels were significantly increased when compared to the control group with Ti alloy ($p<0.05$ and $p<0.001$). When the Ti and Ti 500 groups were compared, a significant decrease was observed in IL-4, IL-10 and TGF-β levels ($p<0.01$). When the Ti group with the control were compared IL-6 was decreased, but there was no difference in TNF-α levels. When Ti 500 and Ti groups were compared, IL6 increased ($p<0.05$), while TNF-α decreased significantly ($p<0.001$). Conclusion We have shown that the use of Ti 500 alloy in implantation is effective in preventing inflammatory reactions compared to other materials and is the material to be preferred.

Keywords: Implantation, Biomaterials, İnflammation, Cytokines

Presentation ID / Sunum No = 132

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7998-1662

Femur Trokanterik Kırık Tedavisinde Hasta Mortalitesi Üzerine Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Çağrı Örs[1] , Doç.Dr. Ali Utkan[2]
[1]Özel Ortopedia Hastanesi
[2]Ankara Şehir Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği

**Corresponding author: Çağrı Örs*

Özet

İntertrokanterik femur kırıkları (İFK) ileri yaş hastalarda gözlenen morbiditeye hatta mortaliteye dahi neden olabilecek yaralanmalardır. Cerrahi tedavi mortalite oranını azaltmak için en kısa sürede düşünülmelidir. Bu çalışmadaki amacımız cerrahi tedavi sonrası mortaliteye etki eden faktörlerin incelenmesidir. 2009-2013 tarihleri arasında intertrokanterik femur kırığı (İFK) tanısı ile internal fiksasyon uygulanan 42'si (%56,7) erkek, 32'si (%43,2) kadın toplam 74 hasta değerlendirildi.. Hastaların 19'u (%25,7) İntetrokanterik Antegrad Femur Çivisi (İnterTan), 28'i (%37,8) Dinamik Kalça Çivisi (DHS), 27'si (%36,4) ise kilitli proksimal femur plağı (Kilitli Plak) ile tedavi edildi. Hastaların preoperatif mobilite durumu, ko-morbit hastalıkları, ASA skoru, laboratuvar bulguları ve mortalite oranları kaydedildi. Hastaların yaş ortalaması 74±11,9 yıl, takip süresi ortalama 16±10,3 aydı. Hastaların birinci yıl mortalite oranı %25,7 iken takip sonundaki mortalite oranı %31,1 idi. Takip sonunda İnterTan grubunda mortalite oranı %21,1, DHS grubunda %28,6 ve Kilitli plak grubunda %40,7 idi (p=0.353). Yaş ve ASA skoru ile mortalite arasında pozitif korelasyon vardı (sırasıyla p=0.002, p=0.017). Preoperatif ev dışında yalnız mobilize olabilen hastaların mortalite oranları daha düşüktü (p=0.000). Hastaların ko-morbit hastalıkları ile mortalite arasında istatistiksel anlamlı ilişki yoktu (p>0.05). Preoperatif laboratuvar bulguları ile mortalite arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktu (p>0,05). İFK'nda tedavi sonrası hastanın preoperatif mobilizasyonu mortaliteyi etkileyen önemli faktörlerdendir. IFK'ı hastalarda preoperatif mobilizasyon durumu, artan yaş ve yüksek ASA skorları tedavi sonrası mortaliteyi etkileyen en önemli faktörlerdir. Çalışmamızda kullanılan cerrahi tekniklerin mortalite üzerine etkisi gösterilmemiştir.

Anahtar Kelimeler: İntertrokanterik Femur Kırığı, Mortalite, Asa, Yaş

Evaluation of Factors Affecting Patient Mortality in the Treatment of Femur Trochanteric Fracture

Abstract

Intertrochanteric femur fractures (IFF) are injuries that can cause morbidity and even mortality in elderly patients. Surgery as soon as possible should be considered to reduce the mortality rate. Our aim in this study is to examine the factors affecting mortality after surgical treatment. A total of 74 patients, 42(56.7%) male and 32(43.2%) female, who underwent internal fixation with the diagnosis of IFF between 2009 and 2013 were evaluated. 19(25.7%) of the patients were treated with Intertrochanteric Antegrade Femoral Nail (InterTan), 28(37.8%) with Dynamic hip screw (DHS), and 27(36.4%) with

locked proximal femoral plate (Plate). Preoperative mobility status, co-morbid diseases, ASA score, and mortality rates of the patients were recorded. The mean age of the patients was 74±11.9 years. The mean follow-up period was 16±10.3 months. The first-year mortality rate of the patients was 25.7%. The mortality rate at the end of the follow-up was 31.1%. The mortality rate at the end of the follow-up was 21.1% in the InterTan group, 28.6% in the DHS group, and 40.7% in the Plate group (p=0.353). There was a positive correlation between mortality and age and ASA score (p=0.002 and p=0.017). The mortality rates were lower in patients who could be mobilized alone outside preoperatively (p=0.000). There was no statistically significant relationship between patients' co-morbid diseases and mortality (p>0.05). There was no statistically significant relationship between preoperative laboratory findings and mortality (p>0,05). The preoperative mobilization, increased age and high ASA scores are important factors affecting mortality in patients with IFF. The surgical techniques used in our study had no effect on mortality.

Keywords: Intertrochanteric Femur Fracture, Mortality, Asa, Age

Presentation ID / Sunum No = 46

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8268-464X

Fiberoptik Bronkoskopla Zor Entübasyon Olgusunda Ketamin Deneyimimiz

Uzman Dr. Uğur Özgürbüz[1]
[1]*İKÇÜ Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Özet: Amaç: Zor hava yolu anestezistler için en büyük zorluklardan biridir. Başarısız entübasyon ve hastayı solutamama tehlikeli sonuçlar doğurabilir. Zor entübasyonun yönetimi için, anestezi öncesi değerlendirme ve teknik ekipmanla hazırlık yapmak gerekir. Fiberoptik entübasyon böyle durumlarda uygun bir yaklaşım şeklidir. Biz bu olguda , ağız içi tümör nedeniyle operasyon geçirecek zor entübasyon hastasına, fiberoptik uygulamasında ketamin kullanım deneyimimizi paylaştık. Gereç ve Yöntem: Yazılı anestezi onamı alınmış ,59 yaşında ASA II erkek hasta, damar yolu açılıp, monitörize edildikten sonra, ketaminin yan etkilerine karşın, iv 0.5 mg atropin ve 2 mg midazolam ile premedike edildi. Hastanın sedasyonunu sağlamak ve solunum yolu reflekslerini de korumak amaçlı ketamin iv 1g /kg verilerek anestezisi sağlandı. Bulgular: Ağız içi tümör sebebiyle , ağız açıklığı kısıtlı hastanın anestezisi sağlandıktan sonra fiber optikle orofarinkse hassas bir şekilde giriş yapıldı. Bu arada hastanın spontan solunumu ve refleksleri mevcuttu. Kord vokaller görülünce daha önce fiber optike geçirilmiş 7,5 numara endotrakeal tüp ilerletilerek trakeaya başarılı bir şekilde yerleştirildi. KBB ekibi tarafından operasyonuna başlanılmasına izin verildi. Sonuç: Zor entübasyon olgusunda fiber optik uygulamasında, ketamin kullanımının, hasta güvenliği açısından ideal olduğunu deneyimledik.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Sözcükler: Fiberoptik Bronkoskop; Ketamin

Presentation ID / Sunum No = 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2740-1261

Fikse Edilmiş Yama ve Edilmemiş Yama ile Uygulanan Total Ekstraperitoneal (Tep) İnguinal Herni Tamiri Karşılaştırması: Literatür Analizi

Uzman Dr. Recep Erçin Sönmez[1]
[1]*İstanbul Göztepe Prof. Dr. Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi*

Özet

Özet Giriş ve amaç: İnguinal herni ameliyatları tüm abdominal herni ameliyatlarının yaklaşık %75'lik kısmını oluşturmaktadır. Öyle ki her sene dünyada ortalama 20 milyon insan bu ameliyatı olmaktadır. Günlük pratikte en sık uygulanan laparoskopik inguinal herni ameliyatı olan TEP (Total Ekstraperitoneal) de fikse edilmiş ve edilmemiş yama uygulaması arasındaki geç dönem post-operatif ağrı ve nüks açısından karşılaştırma güncel olarak tartışılmaktadır. Bu çalışmada, her iki uygulamanın klinik sonuçları güncel literatürdeki ilgili yayınlar üzerinden araştırmayı ve önerilerimizi sunmayı amaçladık. Materyal ve method: Tartışmanın güncelliğini koruması açısından son 15 yıldaki yayınlar araştırıldı. Arama motorunda 'Fiksasyonsuz TEP ile inguinal herni tamiri' başlığı girilerek ilgili makaleler listelendi. Laparoskopik inguinal herni tamirinin diğer yöntemleri ile açık cerrahinin araştırıldığı makaleler çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Toplamda 7 adet tek merkezli retrospektif çalışma, 2 adet tek merkezli kontrollü prospektif çalışma, 1 adet meta-analiz çalışma, 1 adet çok merkezli, prospektif ve randomize çalışma ve 1 adet tek merkez randomize ve prospektif çalışma incelemeye dahil edildi. Detaylı inceleme sonrası fiksasyonsuz yama ile TEP inguinal herni onarımın geç dönem post-operatif ağrı, analjezik ihtiyacının daha az olması, günlük hayata erken dönüş, operasyon süresinin kısalığı, teknik kolaylık ve düşük oranda komplikasyonlar (seroma, hematom, yara yeri enfeksiyonu) açısından fiksasyonlu yama yöntemine üstünlük sağladığı ve nüks açısından benzer oranlara sahip olduğu görüldü. Tartışmanın güvenirliğini arttırmak açısından geç dönem takip ve büyük defektli fıtıklarda karşılaştırmalı sonuçları ortaya koyacak randomize ve çok merkezli çalışmalara ihtiyaç vardır. Sonuç: Fiksasyonsuz yama yöntemi ile uygulanan TEP inguinal herni tamiri geç dönem ağrının azlığı, uygulamadaki kolaylık, kısalmış ameliyat süresi, düşük maliyet ve benzer nüks oranları açısından belirgin avantaj sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnguinal Herni; Laparoskopi; Tep; Yama; Fiksasyon

Presentation ID / Sunum No = 85

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Frontalıs Suspensıon Surgery Wıth Sılıcone Rods in Upper Eyelıd Ptosıs Wıth Poor Levator Functıon

Dr. İskender Alkın Solmaz[1] , Dr. Elif Ertan Baydemir[2]
[1]Revoday Klinik,İstanbul, Türkiye
[2]Başakşehir Çam Sakura Şehir Hastanesi, İstanbul, Türkiye

**Corresponding author: Elif Ertan baydemir*

Özet

Amaç Zayıf levator fonksiyonlu (< 4 mm) üst göz kapağı ptozislerinde silikon çubuklar ile frontal kasa askılama cerrahisi uygulanmış hastalarda etkinliğin ve güvenilirliğin incelenmesi. Gereç ve Yöntem Ağustos 2001 ile Ekim 2008 tarihleri arasında Şişli Etfal Eğitim veAraştırma Hastanesi 1. Göz Kliniği' ne göz kapağı düşüklüğü ile başvuran ve levator fonksiyonu 4 mm' den daha zayıf bulunarak silikon çubuklar ile frontal kasa askılama cerrahisi uygulanan 31 hastanın 43 gözü çalışma kapsamına alındı. Uygulamalar sonucu fonksiyonel ve kozmetik başarı; postoperatif kapak seviyeleri, kapak kontur düzgünlüğü, cilt kıvrımı düzgünlüğü ve simetrisi bakılarak değerlendirildi. Gerekli görülen vakalarda düzeltme amaçlı ikinci bir girişim uygulandı. Operasyon sırasında ve sonrasında karşılaşılan komplikasyonlar kaydedildi. Bulgular Hastaların ortalama yaşı 16.26(2-62) idi. Operasyon sonrası ortalama takip süresi 16.89 aydı (2.7-47.3). Hastaların operasyon öncesi ortalama kapak aralıkları miktarı 3.93 mm, operasyon sonrası kapak aralıkları miktarı ortalama 8.53 mm olarak ölçüldü. Düzeltme miktarı ortalama 4.60 mm olarak bulundu. 5 gözde (%11.6) yetersiz düzeltme, 3 gözde (% 6.9) aşırı düzeltme nedeni ile operasyon sonrası 1. haftada revizyon uygulandı. Operasyon sonrası 12.ayda kapak düşüklüğü şikayeti ile başvuran 1 (% 2.3) hastaya bu tarihte revizyon uygulandı fakat başarı sağlanamadı. Erken revizyon uygulanan gözlerin 4'ünde (% 9.3)başarılı veya tatminkar sonuç alınırken 4'ünde (% 9.3) başarısız sonuç alındı. Revizyonlar da uygulandıktan sonra; fonksiyonel sonuç 31(% 72.0) gözde başarılı, 7 (%16.2) gözde tatminkar, 5 (% 11.6) gözde başarısız olarak değerlendirildi. 38 (% 88.7) gözde kozmetik sonuç başarılı olarak bulunurken 5 gözde (%11.6) başarısız olarak bulundu. Hastaların 2' sinde (% 4.6) alında enfeksiyon ve granülom oluşumu izlendi, cerrahi ile düzeltildi. Hastaların hiçbirinde açıkta kalma keraropatisi izlenmedi. Sonuç Silikon ile frontal kasa askı cerrahisi levator fonksiyonu 4 mm altında olan tüm hastalarda etyoloji ve yaş ne olursa olsun güvenle uygulanabilecek, geri dönüşümlü ve başarılı bir cerrahi seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Frontalis Süspansiyon Cerrahisi, Silikon Çubuklar, Zayıf Levator Fonksiyonu, Pitozis

Frontalıs Suspensıon Surgery Wıth Sılıcone Rods in Upper Eyelıd Ptosıs Wıth Poor Levator Functıon

Abstract

Objective To investigate efficacy and safety in patients who underwent frontalis suspension surgery with silicone rods in upper eyelid ptosis with poor levator function (<4 mm). Materials and Methods 43

eyes of 31 patients who presented to droopy eyelids, whose levator function was found to be less than 4 mm and who underwent frontalis suspension surgery with silicone rods were included in the study. Functional and cosmetic success achieved as a result of the procedure was evaluated by considering postoperative levels of the eyelids, smoothness of the eyelid contour, smoothness and symmetry of the skin crease. Results Mean patient age was 16.26(2-62) years. Mean postoperative follow up time was 16.89 months (2.7-47.3). Mean preoperative and postoperative eyelid heights of the patients were 3.93 mm and 8.53 mm, respectively. Mean amount of correction was 4.60 mm. Revision was performed at postoperative 1 week due to insufficient correction in 5 eyes (11.6%) and overcorrection in 3 eyes (6.9%). 1 patient (2.3%) who presented complaining of droopy eyelid at postoperative 12 months underwent revision at that time but no success was achieved. Successful or satisfactory results were obtained for 4 (9.3%) eyes which underwent early revision, while unsuccessful results were obtained for 4 (9.3%) patients. After the revisions were applied, functional outcome was evaluated as successful in 31(72.0%) eyes, satisfactory in 7(16.2%) eyes, and unsuccessful in 5 (11.6%) eyes. While cosmetic outcome was successful in 38 (88.7%) eyes, it was unsuccessful in 5 eyes (11.6%). 2 patients (4.6%) developed infection and granuloma on the forehead, which were resolved by surgery. Conclusion Frontalis suspension surgery with silicone is a reversible and successful surgical option that can be safely performed in all patients with levator function less than 4 mm, regardless of etiology and age.

Keywords: Frontalis Suspension Surgery, Silicone Rods, Poor Levator Function, Ptosis

Presentation ID / Sunum No = 266

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7909-9944

Galectın-3 Levels in Autısm Spectrum Dısorder Children Patıents

Dr. Abdülbaki Artık[1] , Dr. Soycan mizrak[2]
[1]Memorial Hastanesi
[2]Uşak Üniversitesi

**Corresponding author: Abdülbaki Artık*

Özet

OBJECTIVE Autism spectrum disorder (ASD) is a group of neurodevelopmental disorders with underlying pathogenesis and etiological factors not fully understood. We assumed that galectin-3, which is also linked with inflammatory responses, may play an important role in the ethiopathogenesis of ASD. In this study, we aimed to investigate whether serum galectin-3 levels are related to ASD in childhood. Method: The current study consisted of 33 treatment-naive children with ASD and 32 control subjects. The Schedule for Affective Disorders and Schizophrenia for School-Aged Children, Present and Lifetime Version-DSM-5 (K-SADS-PL-DSM-5) has been used to screen healthy controls for psychiatric disorders by a psychiatrist after a physical examination by a paediatrician. The clinical severity of the ASD symptoms has been assessed by the Childhood Autism Rating Scale (CARS). Venous blood samples were collected and serum galectin-3 levels were measured. RESULTS: When the ASD and control groups are compared, the mean galectin-3 level is 417.77 (SD=200.20) in the ASD group and 243.08 (SD=64.65) in the control group, and there is a statistically significant difference between the groups ($P < 0.001$). When examining whether there is a correlation between Galectin-3 levels and CARS total scores, no statistically significant correlation is found between them. When the CARS subscales are examined separately, similarly, no correlation is found between them and galectin-3. DISCUSSION: In this study, it has been examined whether serum galectin-3 levels have a relation with ASD in childhood or not. Our findings have indicated that the children with ASD have higher serum galectin-3 levels when compared to the controls. However, no significant relationship has been found between serum galectin-3 levels and ASD symptom severity. These findings show that serum galectin-3 levels might be related to ASD etiopathogenesis independently of ASD symptom severity.

Anahtar Kelimeler: Adhd, Galectin-3 Levels, Inflammatıon

Galectın-3 Levels in Autısm Spectrum Dısorder Children Patıents

Abstract

OBJECTIVE Autism spectrum disorder (ASD) is a group of neurodevelopmental disorders with underlying pathogenesis and etiological factors not fully understood. We assumed that galectin-3, which is also linked with inflammatory responses, may play an important role in the ethiopathogenesis of ASD. In this study, we aimed to investigate whether serum galectin-3 levels are related to ASD in childhood. Method: The current study consisted of 33 treatment-naive children with ASD and 32 control subjects. The Schedule for Affective Disorders and Schizophrenia for School-Aged Children, Present and

Lifetime Version-DSM-5 (K-SADS-PL-DSM-5) has been used to screen healthy controls for psychiatric disorders by a psychiatrist after a physical examination by a paediatrician. The clinical severity of the ASD symptoms has been assessed by the Childhood Autism Rating Scale (CARS). Venous blood samples were collected and serum galectin-3 levels were measured. RESULTS: When the ASD and control groups are compared, the mean galectin-3 level is 417.77 (SD=200.20) in the ASD group and 243.08 (SD=64.65) in the control group, and there is a statistically significant difference between the groups. When examining whether there is a correlation between Galectin-3 levels and CARS total scores, no statistically significant correlation is found between them. When the CARS subscales are examined separately, similarly, no correlation is found between them and galectin-3. DISCUSSION: In this study, it has been examined whether serum galectin-3 levels have a relation with ASD in childhood or not. Our findings have indicated that the children with ASD have higher serum galectin-3 levels when compared to the controls. However, no significant relationship has been found between serum galectin-3 levels and ASD symptom severity. These findings show that serum galectin-3 levels might be related to ASD etiopathogenesis independently of ASD symptom severity.

Keywords: Adhd, Galectin-3 Levels, Inflammatıon

Presentation ID / Sunum No = 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4312-8341

Gebelerde Candidal Vajinit

Uzman Dr. Ezgi Özdemir[1]
[1]*Özel Muayenehane*

Özet

Candida vajiniti (CV), tüm dünyada her yıl milyonlarca kadını etkileyen önemli bir sağlık problemidir. Kadınları yalnızca fiziksel olarak değil psikolojik ve sosyal olarak da olumsuz etkiler ve yorar. Gebelik, birçok fizyolojik değişimin görüldüğü bir olaydır. Gebelik sırasında hem annenin hem de bebeğin sağlığını etkileyen enfeksiyon etkenleri önemlidir. Gebelikte görülen vajinal enfeksiyonların en sık etkenlerinden biri de candidal enfeksiyonlardır. Gebelikte östrojen seviyesi yükselir dolayısı ile normal vajen flora üyesi Candida'ların adhezyon ve hif oluşumunu arttırır. Dolayısı ile vajina immün cevabını azaltarak ve vajinada glikojen depolanmasını arttırıp CV insidansının artmasına sebep olur. CV tanısında hastanın şikayetlerinin alınması, olası risk faktörlerinin sorgulanması ve vajina pH ölçümünü içeren genital muayene ilk basamaktır. Doğrudan mikroskop değerlendirmesi ve mantar kültürü laboratuvar tanısında rutin olarak önerilir. Gebelerde CV veya Candida kolonizasyonu tedavisi hem maternal hem de fetal sağlık için çok önemlidir. Uygun şekilde tedavi edilmediğinde koryoamniyonit ve bu durumun devamında erken doğum ve yenidoğanlarda Candida enfeksiyonları için risk oluşturmaktadır. Bu nedenle gebelerde CV'nin ve Candida kolonizasyonunun etkin ve doğru bir şekilde tedavi edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Candida, Vulvovajina Kandidozu, Koryoamnionit, Kültür.

Candıdal Vagınıtıs in Pregnancy

Abstract

Candida vaginitis (CV) is an important health problem that affects millions of women all over the world every year. It affects and tires women not only physically but also psychologically and socially. Pregnancy is an event in which many physiological changes occur. Infectious factors that affect the health of both mother and baby during pregnancy are important. Candidal infections are one of the most common causes of vaginal infections during pregnancy. Estrogen level rises during pregnancy, so it increases the adhesion and hyphae formation of Candida, a member of the normal vaginal flora. Therefore, it causes an increase in the incidence of CV by decreasing the vaginal immune response and increasing the glycogen storage in the vagina. Genital examination, which includes taking the patient's complaints, questioning the possible risk factors and measuring the vaginal pH, is the first step in the diagnosis of CV. Direct microscopy evaluation and fungal culture are routinely recommended for laboratory diagnosis. Treatment of CV or Candida colonization in pregnant women is very important for both maternal and fetal health. When not treated appropriately, it poses a risk for chorioamnionitis and subsequent preterm birth and Candida infections in newborns. Therefore, CV and Candida colonization in pregnant women should be treated effectively and accurately.

Keywords: Pregnancy, Candida, Vulvovagina Candidiasis, Chorioamnionitis, Culture

Presentation ID / Sunum No = 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1185-1535

Gebelerde Sigara İçme Durumunun Değerlendirilmesi ve Sigaranın Zararları Konusunda Bilgi Düzeylerinin Tespiti

Uzman Dr. Dursun Erol Afşin[1] , Prof.Dr. Leyla Sağlam[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erzurum Bölge Eğitim Araştırma Hastanesi
[2]Atatürk Üniversitesi

**Corresponding author: Buğra Kerget*

Özet

Amaç: Doğurganlık durumu göz önüne alındığında gebe olan her on kadından biri sigara içmektedir. Çalışmamızda gebelerde sigara içme durumunun değerlendirilmesi ve sigara kullanmanın zararları konusunda bilgi düzeyleri ölçüldü. Materyal ve metot: Erzurum il halk sağlığı müdürlüğüne bağlı aile hekimlikleri ve Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi kadın doğum hastalıkları polikliniği ve kliniğine müracat eden gebeden oluşdu. Örneklem büyüklüğü sigara içme prevelansı %9 alınarak, %99 güven aralığında 500 kişi olarak hesaplandı. Sonuçlar: Çalışmaya katılan 500 gebenin sigara içme durumları sorgulandığında ise 60'ının (%12,0) aktif sigara içiyor olduğu, 26'sının (%5,2) gebelik öncesi sigara içmeyi bırakmış olduğu, 414'ünün (%82,8) sigara kullanmadığı tespit edildi. Gebelere sigara içmenin anne ve bebek üzerine zararları hakkındaki bilgi düzeyleri sorgulandığında 176 gebenin (%35.2) fikrinin olmadığını veya sigaranın bebeğe zarar vermediğini belirttiği gözlendi. Sigara içen gebelerin 12'sinde (%20) erken doğum tehdidi veya düşük tehdidi yaşandığı gözlendi. Sigara içen gebelerin eğitim düzeyleri karşılaştırıldığında ise 25'inin (%41.6) üniversite ve üstü düzeyde eğitim aldığı gözlendi. Eşleri sigara içen gebelerin içmeyenlere nazaran istatistiksel olarak daha yüksek oranda sigara içtiği gözlendi ($p<0,001$). Tartışma: Fetüs ve anne sağlığı için son derecede önemli olan sigara kullanımı sosyokültürel düzeyi yüksek, eşleri sigara içen gebelerde daha sık gözlenmekteydi. Çalışmamızda sigara içen gebelerin yeterli düzeyde sigaranın zararları konusunda bilgisi olmadığı gözlendi. Ülkemizde sigara zararları konusunda yeterli bilgisi olmayan gebelerde gebelik öncesi ve süresince farkındalık artırılması için çalışmalar düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Risk, Sigara İçiciliği

Presentation ID / Sunum No = 299

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5739-3106

Gebeliğin İntrahepatik Kolestazında Doppler Ultrasonografi'nin Tanı ve Takibinde Yeri Var midır'

Dr. Öğretim Üyesi Yunus Çavuş[1]

[1]*İstanbul Gelişim Üniversitesi shmyo*

Özet

Amaç: Bu çalışmada obstetrik kolestaz olgularında Doppler ultrasonografinin (USG) fetal izlemde önemli bir tanı aracı olup olmadığını incelemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmaya obstetrik kolestaz tanısı alan 50 hasta ve düzenli gebelik takibine gelen 39 gebe dahil edildi. Gebelere tanım, semptomlar ve laboratuvar bulgularına göre tanı konuldu. Tüm hastalara biyokimyasal testler, safra asidi testi, üst batın USG, Non-stres Test (NST), obstetrik USG, amniyotik sıvı testi ve fetoplasental Doppler USG yapıldı. Umbilikal arter (UA) ve Orta serebral arter (MCA)'lerin Sistol/Diyastol (S/D) oranları, hastaların doğum şekilleri, doğum ağırlıkları, Apgar skorları ve mekonyum varlığı ayrı ayrı kaydedildi. Bulgular: Obstetrik kolestazlı hastaların yaş ortalaması 26.6 yıl, kontrol grubunda ise 25.1 yıldı (p = 0.176). Her iki hasta grubunun ortalama (UA ve MCA)/(S/D) oranı açısından istatistiksel bir fark saptanmadı. Doğum şekline göre hastaların UA ve MCA S/D oran ortalamaları istatistiksel olarak anlamlı değildi. Önceki gebeliklerde kolestaz öyküsü, mevcut gebelikte kolestaz, safra asidi ve yüksek ALP ve bebeğin cinsiyeti arasında istatistiksel bir bağlantı yoktu. Tartışma: Gebeliğin intrahepatik kolestazı da kolestazın geri dönüşümlü bir şeklidir ve genellikle geç gebelik döneminde ortaya çıkar ve doğuma kadar devam eder. Bu çalışmada obstetrik kolestaz için tanı aracı olarak kullanılan fetoplasental Doppler USG'nin düşük düzeyde prediktif olduğu saptandı. Sonuç: Çalışmamız sırasında obstetrik kolestaz tanı ve takibinde Doppler USG kullanımı etkili olmadı.

Anahtar Kelimeler: Gebelik Kolestazı,doppler Ultrasonografi, Perinatal Sonuçlar

Presentation ID / Sunum No = 321

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3393-6310

Gebelikte Beslenme ve Uyku Arası Zaman Farkının Reflüye Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ülkü Ayşe Türker Aras [1] , Dr. Öğretim Üyesi Hasan Çantay [2]
[1]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkalrı ve Doğum Anabilimdalı
[2]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilimdalı

**Corresponding author: Ülkü Ayşe Türker Aras*

Özet

Amaç: Gün içerisinde maksimum 60 dakikaya kadar ulaşan reflü fizyolojik reflü olarak tanımlanmaktadır. Sıklığı gebelikte bazı çalışmalarda %80'e kadar çıkmaktadır. Reflü semptomları arasında epigastrik yanma hissi, boğazda acı su gelmesi, bulantı hissi bulunmaktadır. Reflü semptomlarının gebelikte tanısında genellikle endoskopi ihtiyacı olmamaktadır. Tedavisinde ise hastaların büyük bir kısmında hayat tarzı değişiklikleri işe yaramaktadır. Hastalara yatak başının yükseltilmesi, asitli baharatlı yiyeceklerden uzak durma, sık sık ve daha az gıda tüketimi önerilmektedir. Biz ise çalışmamızda hastanın son beslenme saati ile yatma saati arasında 4 saatlik zaman farkı olması halinde reflü semptomlarına etkisini incelemeyi amaçladık. Yöntem: Çalışma gebelik sırassında reflü semptomları başlayan 60 kadın arasında yapılmıştır. Bu hastaların rastgele yarısına 1 hafta boyunca sadece akşam yemeği ve yatma arasındaki sürenin 4 saat olması istenmiştir. 1 hafta sonra poliklinik takibine gelen gebe kadınlara reflü semptomları sorgulanmıştır. Çalışmanın verileri SPSS 21 programında incelenmiş ve $p<0,05$ istatistiksel açıdan anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Çalışma verileri incelendiğinde hastaların biyodemografik özelikleri açısından anlamlı farklılık saptanmamıştır. Reflü şikayetlerinde azalma sorgulandığında ise ağza acı su gelmesinde azalma, mide yanmasında azalma istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur. Fakat şişkinlik hissi, bulantı hissinde anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Sonuç: Gebelikte en sık görülen gastrointestinal şikayet reflü semptomlarıdır. Fakat basit yaşam tarzı değişiklikleri ile çoğu zaman ilaç tedavisine gerek kalmamaktadır. Tablo 1: Gebelerin özellikleri: 4 saat fark olmayan grup 4 saat fark olan grup p Yaş (yıl) 29,26±4,34 28,76±3,83 0,068 Gebelik haftası (hafta) 27,43±4,96 27,33±5,64 0,942 Gebelik sayısı (n) 2,13±1,04 1,81±0,83 0,237 Vücut kitle indeksi 26,15±3,151 26,45±3,039 0,709 Tablo 2: Gebelerde reflü semptomlarında azalma 4 saat fark olmayan grup 4 saat fark olan grup Toplam p Ağza acı su gelmesi Yok 10 (33,3) 19 (63,3) 29 (48,3) 0,02 Var 20 66,7) 11 (36,7) 31 (51,7) Midede yanma hissi Yok 11(36,7) 21 (70,0) 32 (53,3) 0,01 Var 19 (63,3) 9 (30,0) 28 (46,7) Şişkinlik hissi Yok 22 (73,3) 23(76,7) 45 (75) 0,766 Var 8 (26,7) 7 (23,3) 15 (25) Bulantı hissi Yok 25 (83,3) 23 (76,7) 48 (80) 0,519 var 5 (16,7) 7 (23,3) 12 (20)

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Reflü, Uyku

The Effect of Time Difference Between Nutrition and Sleep On Reflux During Pregnancy

Abstract

Purpose: Reflux that reaches a maximum of 60 minutes during the day is defined as physiological reflux. Its frequency is up to 80% in some studies during pregnancy. Reflux symptoms include epigastric burning sensation, bitter water in the throat, and nausea. In the diagnosis of reflux symptoms during

pregnancy, there is usually no need for endoscopy. Lifestyle changes are helpful in the majority of patients. Patients are advised to raise the head of the bed, avoid acidic spicy foods, and consume less food frequently. In our study, we aimed to examine the effect of a 4-hour time difference between the patient's last feeding time and bedtime on reflux symptoms. Methods: The study was conducted among 60 women who started reflux symptoms during pregnancy. Half of these patients were randomly asked to have a 4 hour interval between dinner and bedtime for 1 week. Reflux symptoms were questioned to pregnant women who came to the outpatient clinic follow-up 1 week later. The data of the study were analyzed in the SPSS 21 program and $p<0.05$ was considered statistically significant. Results: When the study data were examined, no significant difference was found in terms of the biodemographic characteristics of the patients. When the decrease in reflux complaints was questioned, a decrease in bitter water in the mouth and a decrease in heartburn were found to be statistically significant. However, no significant difference was found in the feeling of bloating and nausea. Conclusion: The most common gastrointestinal complaint in pregnancy is reflux symptoms. However, simple lifestyle changes often do not require medication.

Keywords: Pregnancy, Reflux, Sleep

Presentation ID / Sunum No = 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4312-8341

Gebelikte İntrauterin Gelişme Geriliğine Neden Olan Faktörler

Uzman Dr. Ezgi Özdemir[1]
[1]*Özel Muayenehane*

Özet

İntrauterin gelişme geriliği (İUGG) genellikle fetüsün genetik olarak belirlenmiş büyüme potansiyelini yakalayamaması olarak tanımlanmaktadır. İUGG'li fetüs tüm gebeliklerin neredeyse %10'unda görülmektedir. Fetüsün ağırlığı günümüzde en sık, doppler ultrason ile biyometrik vücut uzunluklarının (abdominal çevre [AC], baş çevresi [HC], biparietal çap [BP] ve femur uzunluğu [FL]) değerlendirilmesi ile ölçülür. İUGG'nin ortaya çıkmasına plasental, fetal, maternal nedenler veya bunların birlikte oluşturduğu durumlar neden olmaktadır. İUGG nedeni bazı hastalarda tek, bazı hastalarda ise birden çok faktöre bağlanabilir. Genetik hastalıklar, perinatal enfeksiyonlar, bozulmuş feto-maternal dolaşım, gebeliğe bağlı hipertansif bozukluklar, diabet, zayıf umblical kord, , annede beslenme eksikliği, toksin maruziyeti ve ilaç kullanımı İUGG için aydınlatılmış nedenlerin yalnızca bir kısmıdır. Bu faktörler tüm İUGG olgularının bir kısmını açıklarken geriye kalan sebeplerin çoğu 'idiopatik' olarak tanımlanır ve bu durumlarda da plasental yetmezlik İUGG nin en yaygın sebebidir. İUGG ile dünyaya gelmiş bir bebekte ileriye dönük çocukluğa ve yetişkinlik dönemlerine birçok problemi de yanında taşımaktadır. Sakatlığın görülmediği ölü doğumların yaklaşık olarak %50'sine İUGG neden olmaktadır. Hayatta kalan İUGG'li bebeklerde, İUGG'li olmak yenidoğan dönemi süresince intestinal, nörolojik, solunum ve dolaşım sistemi hastalıkları için risk meydana getirmektedir. Sonuçları bu denli önemli olan İUGG; her gebelikte akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, İntrauterin Gelişme Geriliği, Oksidatif Stres, Plasenta, Fetal Mortalite.

Factors Caused by Intrauterıne Developmental Realızatıon in Pregnancy

Abstract

Intrauterine growth retardation (IUGR) is generally defined as the inability of the fetus to achieve its genetically determined growth potential. Fetus with IUGR is seen in almost 10% of all pregnancies. Fetal weight is most commonly measured today by evaluation of biometric body lengths (abdominal circumference [AC], head circumference [HC], biparietal diameter [BP], and femur length [FL]) with Doppler ultrasound. The emergence of IUGR is caused by placental, fetal, maternal causes or the conditions that occur together. The cause of IUGR can be attributed to a single factor in some patients and to multiple factors in some patients. Genetic diseases, perinatal infections, impaired feto-maternal circulation, pregnancy-related hypertensive disorders, diabetes, weak umblical cord, maternal nutritional deficiency, toxin exposure and drug use are only some of the illuminated reasons for IUGR. While these factors explain some of all IUGR cases, most of the remaining causes are defined as 'idiopathic' and in these cases placental insufficiency is the most common cause of IUGR. A baby born with IUGR carries with it many problems in the future childhood and adulthood periods. Approximately 50% of stillbirths without disability are caused by IUGG. In surviving infants with IUGR, having IUGG

poses a risk for intestinal, neurological, respiratory and circulatory system diseases during the neonatal period. IUGG, whose results are so important; should be kept in mind in every pregnancy.

Keywords: Pregnancy, Intrauterine Growth Retardation, Oxidative Stress, Placenta, Fetal Mortality

Presentation ID / Sunum No = 342

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3897-2633

Gebelikte Saptanan Adneksiyel Kitlelerin Klinik ve Radyolojik Olarak Karşılaştırılması

Uzman Dr. Halime Çalı Öztürk[1] , Doç.Dr. Hamdullah Sözen [2] , Prof.Dr. Yavuz Salihoğlu[2] , Prof.Dr. Samet Topuz[2] , Doç.Dr. Doğan Vatansever[3]

[1]Bezmialem Vakıf üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi
[3]Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi

**Corresponding author: Halime Çalı Öztürk*

Özet

Özet:Çalışmamızın amacı; gebelikte saptanan adneksiyel kitlelerin tanı ve yönetiminde rol alan radyolojik bulgularla; kitlelerin klinikopatolojik özellikleri ve gebelik sonuçlarını değerlendirmektir. Çalışmamıza İ.Ü. İstanbul Tıp Fakültesi Gebe Polikliniğine Ocak 2011 ve Mayıs 2015 tarihleri arasında başvuran 60 gebe dahil edildi.Adneksiyel kitlelerin takibi ultrasonografi (USG) ile 11 (%18.3) gebede yapılırken, 49 gebe (%81.7) de MR tarama istenmistir. Gebeliğe ait adneksiyel kitle yönetimi bu MR bulgusu ve yorumu doğrultusunda yapılmıştır. Gebelerin antenatal takibi sırasında 33 gebeye(%55) konservatif kalarak takip kararı verilmiş, 26 gebeye (%43.3) erken gebelikte operasyon ya da sezaryanda adneksiyel kitlelerin değerlendirilmesi ve–veya malignite nedenli evreleme cerrahisi planlanmıştır. 1 gebeye (%1.7) erken gebelikte kesin malignite saptanması üzerine terapötik terminasyon ve ardından kemoterapi önerilmiştir.Veriler istatistiksel olarak Yates düzeltilmiş kikare testi ile bakilmistir. Radyolojik olarak malign ve benign bulgular ;patolojik olarak benign(+myom) ve malign (+borderline) grubu ile karşılaştırıldığında anlamlı bir farklılık saptanmıştır. (P:0,002) Gebelikte adneksiyel kitlelere konservatif yaklaşım torsiyon, rüptür gibi nedenlere bağlı akut batına yol açmayan veya akut karın riski yüksek olmayan adneksiyal kitleleri olanlarda ve klinik ya da radyolojik açıdan malignite bulguları taşımayan olgularda tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Adneksiyel Kitle , Radyoloji ,malignite

Evaluating the Clinical Features of Adnexial Masses During Pregnancy Results With Radiologic Findings

Abstract

Abstract : The purpose of this study is to evaluate the clinical features of adnexal masses during pregnancy results with radiologic findings. In our study, 60 pregnant patients were included. In the study, the pregnant patients were followed through their pregnancy period, whose intrauterine pregnancy were detected and whose adnexal masses detected as 4 cm or over due to the transabdominal USG and MR.The masses that were radiologically bearing strong benign criterion were followed, while the cyctic structures that were radiologically bearing strong malign criterion were decided to be operated (operation in early pregnancy or terminating pregnancy with caesarian) within the pregnancy, considering the number of the week of pregnancy. During the antenatal track, 33 (% 55) pregnant patients were decided to be followed staying conservative under the control of adnexal masses. For 26

(% 43.3) pregnant patients operation in early pregnancy or evaluation of adnexal in caesarian, and/or malignity-caused staging surgery was planned. 1 pregnant patient (% 1.7) was suggested therapotic termination and later chemoteraphy upon clear diagnosis of malignity in early pregnancy. Data were statistically analyzed using Yates' corrected chi-square test. When the radiologically malignant and benign findings were compared with the pathologically benign (+myoma) and malignant (+borderline) groups, a significant difference was found. (P:0.002) Conservative approach to adnexal masses during pregnancy should be preferred in patients with adnexal masses that do not cause acute abdomen due to causes such as torsion or rupture or who do not have a high risk of acute abdomen, and in cases without clinical or radiological signs of malignancy.

Keywords: :Pregnancy, Adnexal Mass, Radiology, Malignancy

Presentation ID / Sunum No = 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000299997503

Geniş Bir Seride Kolesistektomi Spesmenlerinin Histopatolojik Sonuçlarının Analizi: Tek Cerrah Deneyimi

Uzman Mehmet Reşit Sönmez [1]

[1] *T. C. Sağlık Bakanlığı Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Gastroenterolojik Cerrahi Kliniği*

Özet

Bu çalışmada kolesistektomi sonrası safra kesesi spesmenlerinin rutin olarak yapılan histopatolojik inceleme sonuçlarının değerlendirilmesi, safra kesesi hastalıklarının dağılımını belirlemesi amaçlanmıştır. Çalışmada safra kesesinin benign hastalığı ön tanısı ile Haziran 2017-Haziran 2021 yılları arasında Pendik Devlet Hastanesi'nde tek cerrah tarafından laparoskopik kolesistektomi uygulanan 285 hastanın patoloji sonuçları retrospektif olarak incelendi. Hastaların patoloji sonuçları kaydedildi. Patolojik tanıların dağılımı ve sıklığı değerlendirildi. Çalışmadaki 285 hastanın 229'u (%80,35) kadın, 56'sı (%19.36) erkek; ve yaş ortalaması 45.62 (yaş aralığı 23-77) idi. Patoloji sonuçlarının incelenmesinde 249'u (%87,36) kronik kolesistit, 31'i (11.9) akut kolesistit ve 5'i (%1.75) polip olarak tespit edildi. Spesmenlerin 11'inde (%3,85) metaplazi, 2'sinde (%0.70) displazi, 16'sında (%5.61) adenomyomatozis ve 45'inde (%15,78) kolesterolozis tespit edildi. Safra kesesi spesmenlerinin histopatolojik incelenmesinde en sık görülen tanı kronik kolesistittir. Ancak kolesistektomi sonrası, safra kesesinin histopatolojik spektrumu oldukça geniştir. Rutin histopatolojik inceleme yapılmadığı zaman, malign ve premalign safra kesesi hastalıkları atlanabilir ve daha sonra metastatik hastalıklara sebep olabilir. Bu nedenle rutin histopatolojik incelemenin yapılmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi, Histopatoloji, Laparoskopik Kolesistektomi

Analysis of Histopathological Results of Cholecystectomy Specimens in a Large Series: Single Surgeon Experience

Abstract

In this study, it was aimed to evaluate the results of routine histopathological examination of gallbladder specimens after cholecystectomy and to determine the distribution of gallbladder diseases. In the study, the pathology results of 285 patients who underwent laparoscopic cholecystectomy by a single surgeon in Pendik State Hospital between June 2017 and June 2021 with a preliminary diagnosis of benign disease of the gallbladder were retrospectively analyzed. The pathologies of the patients were recorded. Pathological diagnoses were paid and evaluated. Of the 285 patients in the study, 229 (80.35%) were female, 56 (19.64%) were male, and the mean age was 45.62 (age range 23-77). In the examination of pathology results, 249 (87.36%) of them were chronic cholecystitis, 31 (10.87) of them were acute cholecystitis and 5 (1.75%) were polyps. Metaplasia was found in 11 (3.85%) of the specimens , dysplasia in 2 (0.70%), adenomyomatosis in 16 (5.61%) and cholesterolosis in 45 (15.78%) of them. The most common diagnosis in the histopathological examination of gallbladder specimens is chronic cholecystitis. However, after cholecystectomy, the histopathological spectrum of the gallbladder is quite wide. When routine histopathological examination is not performed, malignant and premalignant

gallbladder diseases may be missed and may cause metastatic diseases later on. Therefore, we recommend routine histopathological examination.

Keywords: Gallbladder, Histopathology, Laparoscopic Cholecystectomy

Presentation ID / Sunum No = 134

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1375-6221

Geriatrik Populasyonda Akciğer Kanserli Evre 4 Hastalarda Cinsiyetler Arası Karşılaştırma

Dr. Mine Gayaf[1]

[1]*İzmir Dr Suat Seren Göğüs Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş-Amaç Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre akciğer kanseri dünya genelinde 100.000'de 22,7 insidansı ile her iki cinsiyette en sık 3. kanser olup 100.000'de 18 ölüm oranı ile her iki cinsiyette de en ölümcül kanserdir. Cinsiyetler arası farkların saptanması bir çok hastalıkta olduğu gibi yaşlı KHDAK tanılı hastalarda da önemlidir. Materyal-Method Hastanemizde metastatik KHDAK tanısıyla takip edilmiş 2010-2021 yılları arasındaki > 65 yaş üzeri 91 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastalarda kadın ve erkek grupları arasında genel özellikler ve sağ kalımlar karşılaştırıldı. Progresyonsuz sağ kalım tarihi patolojik tanı tarihinden progresyon görülene kadar geçen süre olarak belirlendi. Genel sağ kalım ise patolojik tanı tarihinden ölüme veya son olarak görülme tarihine kadar geçen süre olarak alındı. Bulgular 65 yaş üzeri KHDAK tanısı olan hastaların özellikleri karşılaştırıldı. Çalışmaya toplam 91 hasta dahil edildi. Hastaların 72 'si (%75) erkekti. Yaş ortanca değeri 71 (65-81) idi. Hastaların 53'ünde (58,2) ek hastalık vardı. 75 hastada (%82,4) sigara öyküsü bulunmaktaydı. Hastaların ortalama 51,2 ± 34,9 paket yıl sigara maruziyeti vardı. 51 (%56) hastada kemik metastazı, 45 (%49,4) hastada karşı akciğer metastazı, 45 (49,4) hastada beyin metastazı saptandı.. Hastaların progresyonsuz sağ kalımları karşılaştırıldı. Kadınlarda beklenen progresyonsuz sağ kalım 19,37 ay (%95 CI 9,75- 28,98), erkeklerde ise 9,16 ay (%95 CI 6,51-11,81) idi. Bu fark istatistiksel anlamlı idi(p= 0,014). Genel sağ kalımlar incelendiğinde ise kadınlarda 25,68 ay (%95 CI 16,19- 35,18), erkeklerde 14,68 ay (%95 CI 10,12 – 19,23) olarak bulundu. İstatistiksel anlamlı idi. (p= 0,046) Sonuç Yaşlı hasta populasyonu KHDAK tanılı hastalarının yönetimi komorbiditelerinin çok olması, kemoterapi yan etkilerinin daha çok olabilmesi, performans durumlarının genç hastalara göre daha kötü olması gibi nedenlerle yönetimi oldukça zor ve hassas bir gruptur. Cinsiyetler arasındaki farkların bilinmesi bu özel grupta yönetimi zor bir hatsalık olan akciğer kanserinde yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Cinsiyet, Sağkalım

Gender Comparison of Stage 4 Patients With Lung Cancer in the Geriatric Population

Abstract

Introduction According to the WHO data, lung cancer is the third most common cancer with an incidence of 22.7 per 100,000 worldwide, and cancer in both sexes with a death rate of 18 per 100,000. Gender differences are important in elderly patients with NSCLC. Material-Method 91 patients aged > 65 years between 2010 and 2021, who were followed up in our hospital with the diagnosis of metastatic NSCLC, were included in the study. In these patients, general characteristics and survival rates were compared between male and female groups. The date of progression-free survival was determined as the time from the date of pathological diagnosis to the time of progression. Overall survival was taken as the time from the date of pathological diagnosis to the date of death or last appearance. Results The characteristics of

patients over 65 years were compared. A total of 91 patients were included. 72 (75%) of the patients were male. The median age was 71 (65-81). There was additional disease in 53 (58.2%) patients. There was a history of smoking in 75 patients (82.4%). Bone metastasis was detected in 51 (56%) patients, contralateral lung metastasis in 45 (49.4%) and brain metastasis in 45 (49.4%). The progression-free survival of the patients was compared. The expected progression-free survival was 19.37 months (95% CI 9.75-28.98) in women and 9.16 months (95% CI 6.51-11.81) in men (p= 0.014). When the overall survival was examined, it was found that it was 25.68 months (95% CI 16.19- 35.18) in women and 14.68 months (95% CI 10.12-19.23) in men(p= 0.046) Conclusion It is difficult to manage patients with NSCLC, due to their high comorbidities, higher chemotherapy side effects, and worse performance status. Knowing the differences between the sexes will be a guide in lung cancer

Keywords: Lung Cancer, Gender, Survival

Presentation ID / Sunum No = 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Global Gonore Araştırmalarının Bibliyometrik Analizi

Dr. Oğuz Evlice[1] , Dr. S. Alkan[2]

[1]*Department of Infectious Diseases and Clinical Microbiology, Kutahya Health Sciences University School of Medicine, Kutahya, Turkey*

[2]*Department of Infectious Diseases and Clinical Microbiology, Canakkale Onsekiz Mart University Faculty of Medicine, Canakkale, Turkey*

**Corresponding author: Oğuz Evlice*

Özet

Amaç: Bu çalışmada gonore ile ilgili yapılan çalışmaların sistematik ve kapsamlı bir şekilde değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Yöntem: Mevcut bibliyometrik analiz çalışmasında, çalışmanın amacını gerçekleştirmek için Web of Science (WoS; eski adıyla Web of Knowledge) veri tabanı kullanılmıştır. "Neisseria gonorrhoeae" "gonorrhoeae" veya "N. gonorrhoeae" ya da "gonorrhea kelimeleri aranarak makaleler taranmıştır. Bulgular: WOS veri tabanında, tüm çalışma dönemi için 4.250 makale tespit edildi. Makalelerin çoğu 2010-2019 yılları arasında yayınlanmıştır (%27.506). Makaleler 84 farklı disiplinden olup en ilk üç sırada Mikrobiyoloji (n= 1829, %43.035), İnfeksiyon Hastalıkları (n=1664, %39.153) ve İmmünoloji (n=793, %18.659) yer almaktadır. Bu alanda en çok çalışmayı yapan ülke Amerika Birleşik Devletleri (ABD) (n=1931, %45,435) iken bunu İngiltere, Kanada, İsveç ve Avustralya izlemiştir. Türkiye 46. sırada yer almaktaydı. 4.250 makaleye 106.469 atıf yapılmış olup, H indeks ortalaması 117'ydi. Atıf sayısı yıllar içinde beklenildiği gibi artmıştır. Sonuç: Bulgularımız gonore konusundaki araştırmaların beklendiği gibi önemli ölçüde arttığını ve çok çeşitli uzmanlık alanlarını kapsadığını ortaya koymaktadır. ABD başta olmak üzere Amerika ve Avrupa ülkeleri bu alandaki en üretken ülkeler olarak dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Neisseria Gonorrhoeae, Bibliyometrik Analiz, Gonore.

Bibliometric Analysis of Global Gonorrhea Research

Abstract

Objective: This study offers a systematic and comprehensive picture of the field, which researchers may use to assess the characteristics of articles involving Neisseria gonorrhoeae. Materials and Methods: In the current bibliometric analysis study, the Web of Science (WoS; formerly Web of Knowledge) database was used to accomplish the objective of the study. The keywords "Neisseria gonorrhoeae" "gonorrhoeae" or "N. gonorrhoeae" or "gonorrhea" were used in the search, using "title" as the search item. The article category was referred to as the document type in this study. Results: In the WOS database, 4250 articles were retrieved for the entire study period. Most of the articles were published between the years 2010-2019 (27.506%). The articles were from 84 different study areas. Most of them from Microbiology (n= 1829, 43.035%), Infectious Diseases (n=1664, 39.153%) and Immunology (n=793, 18.659%) areas. The top-ranked country was the USA (n=1931, 45.435%) in this field. Also, England, Canada, Sweeden, and Australia were the most productive countries on this topic. Turkey

ranked 46th. 4.250 articles were cited 106,469 times, H index average per item was 117. The number of citations increased over the years. Conclusion: Our findings revealed that current research on the subject of gonorrhea has increased dramatically, as expected, and has covered a wide range of specialties. With a focus on the USA, American and European institutions are by far the most influential regions of the globe in terms of study in this field.

Keywords: Neisseria Gonorrhoeae, Bibliometric Analysis, Gonorrhea.

Presentation ID / Sunum No = 350

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4210-6957

Göğüs Hastalıkları Polikliniğinde Cinsiyet, Şikayetler ve Tanılara Göre Sigara İçme Davranışının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Selma Aydoğan Eroğlu[1] , Uzman Dr. Esin Sonkaya[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Süreyyapaşa Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Selam Aydoğan eroğlu*

Özet

Amaç: Göğüs hastalıkları polikliniğinde muayeneden önceki saatlerde sigara içmek, hastaların sigara içme davranışları hakkında önemli bilgiler sağlayabilir. Çalışmamızın amacı, cinsiyet, şikayetler ve mevcut tanılar ile hastaların aktif sigara içme ve poliklinik muayene gününde sigara içme davranışı arasında bir ilişki olup olmadığını saptamaktır. Yöntem: Temmuz-Aralık 2019 tarihleri arasında iki göğüs hastalıkları hekimi tarafından poliklinikte muayene edilen ve çalışmaya dahil edilme kriterlerini taşıyan 1863 hasta çalışmaya alındı. Hastaların başvuru şikâyetleri, tanıları, sigara içme öyküleri (aktif smoker, ex-smoker, non-smoker), içenlerin sigara paket/yılları ve en son sigaralarını poliklinik muayenesinden ne kadar zaman önce içtikleri kaydedildi. Bulgular: Erkeklerde aktif smoker ve exsmoker olma oranı, kadınlarda nonsmoker olma oranı anlamlı derecede yüksek saptandı (her biri için $p<0,001$). Sigara içmeye devam etme oranı genç hastalarda ($p<0,001$), göğüs/sırt ağrısı olanlarda ($p=0,003$) ve kadınlarda ($p<0,001$) daha yüksek iken, sigarayı bırakma oranı KOAH'lılarda ($p<0,001$) , bronşiektazili hastalarda ($p=0,002$), ve balgam şikayeti olanlarda ($p=0,02$) daha yüksekti. Aktif sigara içen grubun toplam %66,9'u (n=420) poliklinik muayene gününde de sigara içmişti. Poliklinik muayene gününde sigara içme süresinin ortanca değeri 60 dakika (%64.5, n=271) idi. Kadınlarda muayeneden önceki son 24 saat içinde ($p<0,001$) ve poliklinik muayene gününde ($p<0,001$) sigara içme oranı erkeklerden anlamlı derecede yüksek saptandı. Poliklinik muayene gününde sigara içme oranları, KOAH'lılarda, bronşektazili ve balgam şikayeti olan hastalarda anlamlı derecede düşükken (sırasıyla $p<0,001$, $p=0.05$ ve $p=0,004$), gençlerde, astımlı ve göğüs/sırt ağrısı şikayeti olan hastalarda anlamlı olarak yüksekti (sırasıyla $p < 0,001$, $p=0,02$, $p < 0,001$). Sonuç: Poliklinik muayene gününde sigara içme davranışının en önemli belirleyicilerinin kadın cinsiyet ve ağrı olduğu saptandı. Sigara karşıtı kampanyaların başarısı, cinsiyet farklılıklarına, belirli hastalık gruplarına ve mevcut semptomların uygun yönetimine daha fazla dikkat edilerek arttırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sigara, Cinsiyet, Tanılar, Şikayetler

Presentation ID / Sunum No = 246

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3594-5816

Günübirlik Endoskopik Diz Artroplasti Cerrahisinde Hangi Anestezi Yöntemi Kullanılmalı'

Uzman Deniz Özel Bilgi[1] , Prof.Dr. Emine Nur Tozan[2]
[1]Sağlık Bilimleri ün.Bakırköy sadi konuk eğitim ve araştırma hastanesi
[2]Özel Klinik

**Corresponding author: Deniz Özel Bilgi*

Özet

Giriş: Son yıllarda günübirlik cerrahi işlemler artmaktadır. Peroperatif dönemde yaşanacak olan hemodinamik dalgalanma erken taburculuğu etkilemektedir. Bu nedenle çalışmamızda günübirlik endoskopik diz artropilastisi planlanan olgularda unilateral spinal anestezi ile genel anestezinin peroperatif hemodinamik istenmeyen etkilerini, derlenme ve taburcu edilme kriterlerine ulaşma zamanlarını karşılaştırmayı amaçlanmıştır. Materyal ve Metod:Çalışma İstanbul Eğitim Araştırma Hastanesi Anestezi ve Reanimasyon kliniğinde endoskopik diz artroskopisi planlanan ASA I-II olgularda prospektif randomize planlanmıştır. Olgular unilateral spinal anestezi uygulanacak olan grup Grup 1, genel anestezi grup 2 olarak ikiye ayrılacaktır. Grup 1'deki 20 olgu opere olacak taraf üzerine yatırılacak şekilde lateral dekübit pozisyonu verilecektir. 25 G Quincke spinocan iğne ile intratekal alana %0.05 'lik (1.2ml)6 mg bubivakain, 20 µg (0,4ml) fentanyl verilerek unilateral spinal blok sonrası duyu ve motor blok düzeyleri değerlendirilerek cerrahi işleme izin verilecektir. Grup 2'deki 20 olgu genel anestezi indüksiyonunda intravenöz 2 mg/kg propofol, 0,5 µg/kg remifentanil, 0,1mg/kg atrakuryum ile kullanılacaktır. Laringeal maske ile havayolu güvenliği sağlanacaktır. İdamede %5 desfluran ve 0,05 µg/kg remifentanil infüzyonu kullanılacaktır. Her iki grupta da eş zamanlı hemodinamik değişiklikler derlenme skorları taburcu edilme süreleri kaydedilecektir. Derlenmede White-Song skoru kullanılacaktır. Kategorik verilerin karşılaştırılmasında Pearson Chi Square ve Fisher's Exact testi, numerik verilerin karşılaştırılmasında Mann-Whitney-U testi ve Pillar's Trace testi kullanılması planlanmıştır. Bulgular: Grup 2'de White-Song derlenme skorunun 12 üzerine çıkma süresi istatistiksel anlamlı uzun bulunmuştur. Taburcu edilme süreleri arasında gruplar arasında istatistiksel fark tespit edilmemiştir. Olguların ameliyata hazır olma süresi Grup 2'de istatistiksel anlamlı kısa saptanmıştır. Gruplar arasında derlenme süreleri açısından istatistiksel anlamlı fark olmadığı tespit edilmemiştir. Grupların hemodinamik parametreleri arasında istatistiksel anlamlı fark kaydedilmemiştir. Sonuç: Günübirlik cerrahi prosedürlerde olgu bazlı doğru anestezi teknikleri ile kısa süreli anestezik ilaç kullanımı yada birbirlerinin etkisini potansiyalize edebilecek ilaç kombinasyonlarının kullanılması, yeterli eğitim ile günübirlik olgularda farklı anestezi tekniklerinin güvenle uygulanabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Günübirlik Anestezi ,taburculuk Süresi, Unilateral Spinal Blok , Artroplasti, Peroperatif Hemodinamik İnsitabilite,

Presentation ID / Sunum No = 328

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000- 0002- 9163-3991, 0000-0002-6013-5172

Hastanede Yatan Çocuklarda Polifarmasi

Dr. Öğretim Üyesi Jale Akgöl[1] , Prof.Dr. Ayşegül Bükülmez[2]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Farmakoloji Anabilim Dalı
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi

**Corresponding author: Jale Akgöl*

Özet

AMAÇ Polifarmasi tanımı bir ya da birden fazla klinik durumu düzeltmek üzere çoklu ilaç kullanımı olarak tanımlanmaktadır. Çocukluk çağında hastane yatışlarında çoklu ilaç kullanımı üzerine bilineler kısıtlıdır. Bu araştırma ile bir üniversite hastanesine yatan çocuklarda polifarmasi sıklığının belirlenmesi amaçlanmaktadır. MATERYAL METOD Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesine yatan 2020 yılının ilk 6 ayını içeren çocuk hastalar çalışmaya dahil edilmiştir. Rutin tedavi almayı gerektiren günübirlik yatışlar, sağlıklı yenidoğan yatışları, sıvı elektrolit dengesi için volüm desteği alan çocuklar çalışma dışı bırakılmıştır. Toplam 877 yatış içerisinden 601 çocuk reçetesi hastane ver tabanı üzerinden incelenmiştir. Kategorik veriler sayı ve yüzdeler ile sunulmuştur. BULGULAR Değerlendirilen 601 hastanın %48,1'i kız, % 51,9'u erkek çocuktur. Yatan hasta ortalama yaşı 4.78 ± 5.2 olup hastalar 0-17 yaş arasındadır. Ortanca yaş 2 dir. Yatan hastaların %68,9' u bir, %13,8'si iki, geri kalan %17,3 ise üç veya daha fazla gün hastanede kalmıştır. Hasta başı en fazla yatış sayısı %2.3 oranı ile 7 defadır. Ortalama yatış süresi 5.5 gündür (min 1-max 56 gün). Ortalama reçete edilen ilaç sayısı her bir çocuk için 4,38±2,4 ilaçtır (min-max 1-16 adet). Yatan hastalara reçete edilen antibiyotik oranı %86 dır. Antibiyotikler arasında en sık üçüncü grup sefalosporinler hastalara reçete edilmiştir. SONUÇ Hastanede yatan çocuk hastalarda çoklu ilaç kullanımı yaygındır. Özellikle üçüncü basamak hastanelerde antibiyotik kullanım oranları yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Polifarmasi, Pediyatri, Yatan Hasta

Polypharmacy, Pediatrics, İlaç Yükü

Abstract

Polypharmacy is defined as the use of multiple drugs to correct one or more clinical conditions. Information on the use of numerous medications in hospitalizations in childhood is limited. This study aims to determine the frequency of polypharmacy in children hospitalized in a university hospital. MATERIAL METHOD Pediatric patients hospitalized at Afyonkarahisar Health Sciences University for the first 6 months of 2020 were included in the study. Children who required daily treatment, hospitalizations for healthy newborns, and children who received volume support for fluid and electrolyte balance were excluded from the study. A total of 601 pediatric prescriptions out of 877 hospitalizations were analyzed through the hospital database. Categorical data are presented with numbers and percentages. RESULTS Of the 601 patients evaluated, 48.1% were girls, and 51.9% were boys. The mean inpatient age was 4.78 ± 5.2 years, and the patients were between 0-17 years of age.

The median age is 2. 68.9% of the hospitalized patients stayed in the hospital for one day, 13.8% for two days, and the remaining 17.3% for three or more days. The maximum number of hospitalizations per patient is 7 times, with a rate of 2.3%. The average length of stay is 5.5 days (min 1-max 56 days). The average number of drugs prescribed is 4.38±2.4 for each child (min-max 1-16 units). The rate of antibiotics prescribed to inpatients is 86%. Among the antibiotics, the third group of cephalosporins was most frequently prescribed to patients. CONCLUSION Multiple drug use is common in hospitalized pediatric patients. Antibiotic use rates are high, especially in tertiary hospitals.

Keywords: Polypharmacy, Pediatrics, Medication Burden

Presentation ID / Sunum No = 271

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3062-5856

Hemogram Parametrelerinin Referans Değişim Değerlerinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Akif Bildirici[1]
[1]*Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Klinik biyokimya laboratuvarlarında çalışılan testler, klinik karar yönetiminde önemli rol oynamaktadır. Ardışık ölçüm sonuçlarındaki değişim bireyin hastalığındaki ilerlemeden ya da klinik durumunun iyileşmesinden kaynaklanabileceği gibi, birey-içi biyolojik varyasyon ve analitik varyasyonla da ilgili olabilmektedir. Bu iki varyasyonu da değerlendirme sürecine dahil eden "Referans Değişim Değeri (Reference Change Value, RCV)" ardışık ölçümler arasındaki değişimin klinik olarak anlamlı olup olmadığını gösteren objektif bir kriterdir. Bu çalışmada Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Klinik Biyokimya Laboratuvarı'nda analiz edilen hemogram parametrelerinin referans değişim değerlerinin, klasik ve logaritmik yöntemler ile hesaplanması ve sonuçların karşılaştırılması hedeflendi. Testlerin analitik varyasyonları 2022 yılı ilk altı ayına ait iç kalite kontrol sonuçlarından; biyolojik varyasyon verileri ise EFLM BV veri tabanından elde edildi. Bu veriler kullanılarak hem klasik (Fraser) hem de logaritmik (Lund) yaklaşımla referans değişim değerleri hesaplandı. Klasik ve logaritmik yaklaşımla hesaplanan RCV'ler karşılaştırıldığında genelde artış yönündeki logaritmik RCV'ler daha yüksek bulunurken, azalış yönünde ise daha düşük olarak saptandı. Sonuçlarımızı literatürle karşılaştırdığımızda, RCV hesabı yapılırken kullanılan biyolojik varyasyon, analitik varyasyon ve Z değerlerinin farklılıklarından dolayı sonuçlarımızda farklılıklar görülmüştür. Yakın gelecekte tetkik sonuç raporlarının ve onay destek sistemlerinin bir parçası haline gelmesi beklenmektedir. Bu nedenle klinik laboratuvarlar güncel biyolojik varyasyon verilerini kullanarak RCV'lerini belirlemelidirler. Klinik pratikte, iki test sonucu arasındaki fark %RCV'yi aştığı zaman anlamlı bir değişiklik olarak yorumlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Referans Değişim Değeri, Biyolojik Varyasyon, Hemogram, Logaritmik Yaklaşım

Determination of Reference Change Values of Hemogram Parameters

Abstract

Clinical biochemistry laboratory results play an important role in clinical decision management. The differences in serial results may be due to the individual's disease progression or improvement in his clinical condition, as well as to the within-subject biological variation and analytical variation. The reference change value (RCV), which includes both of these variations in the evaluation process, is an objective tool that indicates whether the change in serial results is significant. In this study, it was aimed to calculate the RCV of the hemogram parameters analyzed in the Clinical Biochemistry Laboratory of Kastamonu Training and Research Hospital using traditional and logarithmic approach and to compare the results. Analytical variations of the tests are from the internal quality control results of the first six months of 2022; biological variation data were obtained from EFLM BV database. Using these data, RCV was calculated by both traditional (Fraser) and logarithmic (Lund) approach. When traditional and

logarithmic approach calculated RCV results were compared, logarithmic RCV results in the direction of increase were found to be higher and smaller in the direction of decrease. When we compared our results with the literature, we found differences in our results due to the differences in biological variation, analytical variation and Z values used when calculating RCV. It is expected that RCV will be part of test reports and autoverification in the near future. Therefore, RCV should be calculated for the tests that clinical laboratories produce results. In clinical practice, when the difference between the serial test results exceeds the %RCV, it should be interpreted as a significant change.

Keywords: Reference Change Value, Biological Variation, Hemogram, Logarithmic Approach

Presentation ID / Sunum No = 332

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9903-1514

Hemşirelerde Gece Vardiyası ve Mtdna Kopya Sayısı Arasındaki İlişki

Arş.Gör. Hilal Koyuncu[1] , Prof.Dr. Nurten Kara[1] , Prof.Dr. Şennur Dabak[1]
[1]*Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı*

**Corresponding author: Hilal koyuncu*

Özet

Vardiyalı çalışma, vardiya sonunda artan uykululuk hali veya uyku bozukluğu gibi istenmeyen sağlık sorunlarına neden olabilir. Vardiyalı çalışanlar, uyanıklık-uyku davranış döngülerinin tamamen tersine dönmesi nedeniyle kronik sirkadiyen uyumsuzluk yaşarlar. Uyku bozukluğunun, oksidatif stresi artırdığı ve bunun sonucu olarak reaktif oksijen türlerinin daha yüksek seviyelerde olması ve daha az oranda antioksidan savunma ile ilişkilendirilmiştir. Bu sonuçlar, gece vardiyasında çalışanlarda sirkadiyen ritmin bozulması ile oksidatif stres ve dolayısıyla mtDNA kopya sayısı arasında potansiyel bir bağlantı olabileceğini göstermektedir. Bu çalışmada hemşirelerde, gece vardiyası ve mtDNA kopya sayısı arasındaki olası ilişki araştırıldı. Ondokuz Mayıs Üniversitesi hastanesinde vardiyalı çalışan 52 sağlıklı hemşirede ve kontrol grubu olarak 45 sağlıklı bireyde, DNA standart teknikler kullanılarak tam kandan izole edildi. Kopya sayılarını ölçmek için kantitatif polimeraz zincir reaksiyonları gerçekleştirildi. Etik ve kurum izinleri alınan çalışmada, veriler istatistiksel analiz kullanılarak değerlendirildi. mtDNA kopya sayıları ile cinsiyet, yaş, alkol tüketimi, haftalık egzersiz yapılan gün sayısı, stres düzeyi, yorgunluk durumu, vardiyada çalışma süresi, vardiyadan bir önceki gece çalışma süresi ve çalışma birimleri arasında istatistiksel bir anlamlılık saptanmadı ($p>0,05$). Vardiyalı grubun, gündüz grubuna göre 0,90 kat daha az mtDNA kopya sayısına sahip olduğu aralarındaki ilişkinin ise anlamlı olmadığı bulundu (p:0,07). Uyku kalitesi ile mtDNA kopya sayısı arasında pozitif anlamlı bir ilişki bulundu (p:0,006). Sigara kullanımı ve mtDNA kopya sayısı arasında negatif anlamlı bir ilişki gözlendi (0,007). Sonuç olarak, gece vardiyasında çalışan hemşireler daha düşük mtDNA kopya sayısına sahip olma eğilimindedir ve uyku kalitesi ve sigara kullanımı, mtDNA kopya sayısının azalmasıyla ilişkilendirilmiştir. Mitokondrinin insan fizyolojisi için önemi ve yetersiz uyku ve sigara kullanımının çok sayıda istenmeyen sağlık sonucuyla ilişkisi göz önüne alındığında, bulgularımızın yetersiz uykunun ve sigara kullanımının mitokondriyal stres yoluyla sağlığı ve yaşam süresini olumsuz etkileyen muhtemel bir mekanizmaya işaret ettiği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mtdna Kopya Sayısı, Hemşireler, Vardiyalı Çalışma, Yetersiz Uyku

Association Between Night Shift and Mtdna Copy Number in Nurses

Abstract

Shift work may cause adverse health effects, such as increased sleepiness at the end of the shift or disturbed sleep. Shift workers experience chronic circadian misalignment due to complete reversal of wake-sleep behavioral cycles. Sleep disturbance has been associated with increased oxidative stress resulting in higher levels of reactive oxygen species and less antioxidant defense. These results suggest a potential link between disrupted circadian rhythm and oxidative stress and thus mtDNA copy number

in night shift workers. In this study, we investigated the possible relationship between night shifts and mtDNA copy number in nurses. DNA was isolated from whole blood using standard techniques in 52 healthy nurses working in shifts at Ondokuz Mayıs University hospital and 45 healthy individuals as a control group. QPCR reactions were performed to quantitate copy numbers. Ethical and institutional permissions were obtained and the results were evaluated using statistical analysis. No statistical significance was found between mtDNA copy numbers and gender, age, alcohol consumption, number of days of exercise per week, stress level, fatigue status, working shift duration, working night before shift duration ($p>0.05$). It was found that the shift group had 0.90 times lower mtDNA copy number than the day group and the relationship between them was not significant (p:0.07). A significant possitive correlation was found between sleep quality and mtDNA copy number (p:0.006). A significant negative correlation was found between smoking and mtDNA copy number (p:0,007). In conclusion, nurses working night shifts tend to have lower mtDNA copy number, and sleep quality and smoking were associated with reduced mtDNA copy number. Given the importance of mitochondria for human physiology and the association of insufficient sleep and smoking with numerous adverse health outcomes, our findings pointed to a potential mechanism by which insufficient sleep and smoking impairs health and longevity through mitochondrial stress.

Keywords: Mtdna Copy Number, Nurses, Shift Work, İnsufficient Sleep

Presentation ID / Sunum No = 84

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1133-4271

Hidatik Kistin Nadir Bir Lokalizasyonu; Kas İçi-Olgu Sunumuyla Birlikte Güncel Bilgilerin Gözden Geçirilmesi

Uzman Dr. Aliye Kandırıcı[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Prof Dr Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi*

Özet

Nadir bir lokalizasyon olan kas içi yerleşim gösteren hidatik kisti olan 13 y olgu ile birlikte kist hidatiğin nadir lokalizasyonları ile ilgili güncel bilgilerin sunulması amaçlandı. 2022 yılıAralık ayında sağ kalçada şişlik fark eden hastanın MR ve USG'de sol gluteal cilt altında yağlı doku ile kas dokusu arasında 57x33 mm boyutlarında kistik lezyon; kist hidatik ile uyumlu değerlendirildi. Kist Hidatik-hemaglütinasyon testi negatifdi. Hastaya ve aileye bilgi verilerek gluteal kistik kitle eksizyonu planlandı. Sağ gluteal kaslara doğru tabanda yapışıklık gösteren düzgün sınırlı kistik kitle germinatif membran total olarak çıkarıldıktan sonra fibrotik kapsül kas yapışıklıklarından total eksize edildi.Patolojik değerlendirmede; kist hidatik ile uyumluydu. Postoperatif 6. ay kontrolunde sorun yoktu.Kist Hidatik Hastalığı Ekinokokkus Granulosus ve Alveolaris'in larva formlarının sebep olduğu parazitik bir hastalıktır. Rastlantısal olarak alınan kistler duodenum mukozası yoluyla önce portal dolaşım ile karaciğere oradanda kaval dolaşım ile kalp üzerinde akciğerlere ulaşır. Nadir olarak'da sistemik dolaşımla ve lenfatiklerle diğer dokulara (beyin, kalp, kemik, yumuşak doku, periton dalak pankreas ve böbrek) dağılabilir (%5-10). Kaslar ise hareketli olması ve laktik asit nedeni ile uygun ortam olmadığı için nadiren tutulur (%1-2) Ancak gövde, boyun ve alt ekstremite kasları daha az kontrakte olması nedeni ile sık tutulum gösterir.Yavaş büyüyen yumuşak doku kitlesi myositi ve ya kalsifiye hematomu taklid eder. Bazen sinir kompresyonuna ya da apse formasyonuna sebep olması ile komplike olabilir. 5cm 'den küçük komplike olmamış kistler için medikal tedavi önerilirken bizim hastamızdada olduğu gibi 5 cm üzerinde ve komplike kistlerde cerrahi eksizyon yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Nadir Lokalizasyon, Kas İçi

A Rare Localızatıon of Hydatıc Cyst; Revıew of Current Informatıon Wıth Presentatıon of An Intramuscular Case

Abstract

We aimed to present current information about rare localizations of hydatid cyst together with a 13-year-old case with an intramuscular hydatid cyst. In December 2022, the patient noticed a swelling in the right hip. MRI and USG revealed a 57x33 mm cystic subcutaneous lesion between the fatty and muscle tissues in the right gluteal region The cyst was evaluated as compatible with hydatid cyst. The result of the hemagglutination test performed for the detection of hydatid cyst was unremarkable. Excision of the gluteal cystic mass was planned after informing the patient and the family. The well-circumscribed cystic mass, which adhered to the right gluteal muscles at the base, was completely excised from the fibrotic capsule -muscle adhesions after the germinative membrane was completely removed Pathological evaluation revealed the presence of a hydatid cyst. Any problem was not encountered at the postoperative 6th- month control visit. Hydatid cyst disease is a parasitic disease

caused by larval forms of Echinococcus granulosus and E.alveolaris. The cysts reach the liver via the portal circulation through the duodenal mucosa and from there enter into the lungs through the heart via caval circulation. Rarely (5-10%), it may disseminate into other tissues (brain, heart, bone, soft tissue, peritoneum, spleen, pancreas and kidney) by systemic circulation and lymphatics. Besides, the Muscles are rarely involved (1-2%) because they are quite contractile and there is no suitable environment for the growth of echinococci due to the production of lactic acid. Slow-growing soft tissue mass mimics myocytes or calcified hematoma. Sometimes it may become complicated by causing nerve compression or abscess formation. While medical treatment is recommended for uncomplicated cysts smaller than 5 cm, surgical excision should be performed for complicated cysts and those larger than 5 cm as is the case with our patient.

Keywords: Hydatid Cyst, Rare Localization, Intramuscular

Presentation ID / Sunum No = 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4460-8598

Hiperprolaktinemi Bulunan Kadınlarda Klotho Düzeyindeki Değişikliklerin İncelenmesi

Uzman Dr. İsmail Emre Arslan[1]
[1]*Dışkalpı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Klotho, sentezinde defekt olduğunda erken yaşlanma, arterioskleroz, büyüme geriliği, genital atrofi, vasküler kalsifikasyon, cilt atrofisi ve osteoporoz geliştiği gösterilmiş olan, 130-kDa ağırlığında bir transmembran glikoproteindir. Çalışmalarda akromegali hastalarında büyüme hormonu (BH) artışıyla birlikte klotho düzeyinde artış, büyüme geriliği bulunan hastalarında gözlenen düşük BH düzeylerinde klotho düzeylerinde azalma olduğu saptanmıştır ve bu veriler sonucunda kaynağı net bilinmeyen klotho'nun hipofiz dokusu kaynaklı olabileceği öne sürülmüştür. Bu çalışmada prolaktin yüksekliği saptanan kadın hastalarda alfa-klotho düzeyi ölçerek prolaktin ile klotho düzeyi arasında bir ilişki olup olmadığını araştırmak amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Çalışmaya 20 hiperprolaktinemisi bulunan (Prolaktin>50 ng/ml) ve 16 sağlıklı kadın dahil edildi. Hastaların antropometrik ölçümleri yapılarak alfa-klotho, BH ve prolaktin düzeyleri çalışıldı. Bulgular: Gruplar arasında yaş, beden kitle endeksi, büyüme hormonu, klotho düzeyleri arasında anlamlı fark saptanmadı. Prolaktin hasta grubunda anlamlı düzeyle yüksek saptandı (p=0,01). Tüm gruplarda ve prolaktin yüksek grupta Klotho ile PRL arasında istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde pozitif korelasyon izlendi (p=0,03). Kontrol grubunda beden kitle indeksi ile klotho arasında istatistiksel olarak anlamlı biçimde negatif korelasyon gözlendi (p=0,02). Sonuç: Hiperprolaktinemi durumunda klotho düzeylerinde artış olmaktadır. Klotho düzeylerinin beden kitle indeksiyle ters orantılı olarak ilişkisi olmakla birlikte, hiperprolaktinemi durumunda bu ilişki bozulmaktadır. Prolaktin yüksekliğiyle birlikte klotho düzeylerinde değişkenliklerin oluşması klotho düzeyleri üzerinde hipofiz dokusunun etkisi olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hiperprolaktinemi, Klotho, Büyüme Hormonu

Presentation ID / Sunum No = 184

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7539-2454

Hipokalemik Periyodik Paralizi İle Takipli Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. İhsan Ayhan[1]
[1]*Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi*

Özet

Hipokalemik periyodik paralizi, tedavi edilmediğinde mortalitesi yüksek ve tekrarlayan kas güçsüzlüğü atakları ile karakterize nadir bir hastalıktır. Musküler ve solunum kaslarının etkilenmesine ek olarak hipopotasemiye bağlı kardiyak aritmiler gözlenebilir. Hastalarda hipokalemiye sekonder paralizi gözlenebilir fakat bilinç korunmuştur. Otozomal dominant geçişi olduğundan, aile öyküsü mevcut olduğunda bu hastalarda genelde ileri incelemeye gerek yoktur. Otozomal geçiş sebebiyle erkek hastalarda sıklığı 3-4 kat daha yüksek gözlenmiştir. Epidemiyolojik prevalansı 1/100.000 olarak raporlanmıştır. Genellikle hastalıktan %70 oranında kalsiyum kanalındaki bozukluğa sekonder potasyumun yer değiştirmesi sorumlu tutulur. Ağır egzersizler, stres ve karbonhidrat içeriği yüksek gıdalar tüketildiğinde atak sıklığının arttığı raporlanmıştır. Hastalık her ne kadar hipokalemik olarak tanımlansa da normokalemik ve hiperkalemik şekilde de prezente olabilir. Hipopotasemik periyodik paralizide ataklar arasında potasyum seviyesinin normal saptanması bazı renal tübüler asidozlara sekonder oluşabilecek benzer tablodan ayrım sağlar. Bu hastalara ivedilikle tedavi başlanması ve potasyum düzeylerinin normalize edilmesi önem arz etmektedir. Ayrıca olguların yakın takibi ve replasman tedavilerinin planlanması da atak sıklığının azaltılması için gereklidir. Bu olguda 26 yaşında tekrarlayan kas güçsüzlüğü şikayeti ile acil servis ve poliklinik başvuruları mevcut hipokalemik periyodik paralizi tanısı ile takipli bir erkek hastanın yönetimi için dikkat edilmesi gereken hususlar ön plana çıkarılmak amacıyla sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hipokalemi; Paralizi; Potasyum

A Case of Hypokalemıc Perıodıc Paralysıs

Abstract

Hypokalemic periodic paralysis is a rare disease characterized by recurrent episodes of muscle weakness with high mortality if untreated. In addition to the involvement of the muscular and respiratory muscles, cardiac arrhythmias due to hypokalemia may be observed. Paralysis secondary to hypokalemia may be observed in the patient, but consciousness is preserved. Since there is an autosomal dominant inheritance, there is usually no need for further investigation in these patients when there is a family history. The incidence is 3-4 times higher in male patients due to autosomal transmission. It's epidemiological prevalence was found to be 1/100,000 cases. Generally, the displacement of potassium secondary to the defect in the calcium channel is responsible for 70% of the disease. It has been reported that the frequency of attacks increases when heavy exercises, stress and foods with high carbohydrate content are consumed. Although the disease is defined as hypokalemic, it can also present as normokalemic or hyperkalemic. The normal detection of potassium levels between attacks in hypokalemia periodic paralysis distinguishes a similar picture that may occur secondary to some renal tubular acidosis. It is important to start treatment immediately and normalize potassium levels in these

patients. In addition, close follow-up of the cases and planning of replacement therapies are also necessary to reduce the frequency of attacks. In this case, a 26-year-old male patient, who was admitted to the emergency service and outpatient clinic with the complaint of recurrent muscle weakness, was presented with the diagnosis of hypokalemic periodic paralysis, in order to highlight the points that should be considered for the management.

Keywords: Hypokalemia; Paralysis; Potassium

Presentation ID / Sunum No = 167

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7539-2454

Hiponatremi İle Tetiklenen Bir Transient Global Amnezi Olgusu

Uzman Dr. İhsan Ayhan[1]
[1]*Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi*

Özet

Transient global amnezi (TGA) farkındalık ve kognitif fonksiyonların korunması ile birlikte anterograd hafızanın geçici kaybı ile ilişkili bir hastalıktır. Genellikle tek bir atak ve halinde gözlenir ve tekrarı sıklıkla gözlenmez. İskemik, epileptik, metabolik, migrenöz ve fizyolojik faktörler gibi nedenlerin sorumlu olduğu düşünülmektedir. Burada hiponatremi ile tetiklenmiş transient global amnezi tanısı mevcut 63 yaşında bir olgu sunulmaktadır. Hasta acil servise unutkanlık şikayeti ile başvurmuştur. Nörolojik muayenesinde ve yapılan tetkiklerinde beyin manyetik rezonans (MRG), beyin bilgisayarlı tomografide (BT), elektroensefalografide (EEG) ve çekilen vertebral arter doppler ultrasonda (USG) patoloji saptanmamıştır. Hiponatremi, yapılan tetkikler sonucunda kullanmakta olduğu hidroklorotiyazid ilaca bağlı olduğu düşünülmüş ve kesilerek diüretik içermeyen anti-hipertansif ilaca geçilmiştir. Hipertonik mayii uygulaması sonrası şikayetleri düzelen ve takiplerinde benzer bozukluk gelişmeyen hasta önerilerle evine gönderilmiş, kontrollerinde hiponatremi ve amnezinin tekrarı gözlenmemiştir. Transient global amnezi ile başvuran ve klinik başka bir durumla açıklanamayan olgularda metabolik bir sebep olarak hiponatreminin mutlaka göz önünde bulundurulması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hiponatremi, Transient Global Amnezi, Hafıza Kaybı

A Case of Transıent Global Amnesıa Trıggered by Hyponatremıa

Abstract

Transient global amnesia (TGA) is a disease associated with temporary loss of anterograde memory with preservation of awareness and cognitive functions. It is usually observed in a single attack and its recurrence is not observed frequently. Causes such as ischemic, epileptic, metabolic, migraineous and physiological factors are thought to be responsible. Here, a 63-year-old patient with a diagnosis of transient global amnesia triggered by hyponatremia is presented. The patient applied to the emergency department with the complaint of forgetfulness. No pathology was detected in brain magnetic resonance (MRI), brain computed tomography (CT), electroencephalography (EEG) and vertebral artery Doppler ultrasound (USG). The hyponatremia was thought to be due to the hydrochlorothiazide drug he was using as a result of the tests, and he was discontinued and switched to an anti-hypertensive drug that did not contain diuretics. The patient, whose complaints improved after the administration of hypertonic fluid and did not develop similar disorders in the follow-ups, was sent home with recommendations, and no recurrence of hyponatremia and amnesia was observed in the control visits. It is thought that hyponatremia should be considered as a metabolic cause in patients who present with transient global amnesia and cannot be explained by any other clinical condition.

Keywords: Hyponatremia, Transient Global Amnesia, Memory Loss

Presentation ID / Sunum No = 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3724-8662

Hipoparatiroidi Hastalarında Nörokognitif Performans

Arş.Gör.Dr. Gursan Gunes Uygun[1] , Doç.Dr. Gulbun Asuman Yuksel[1]
[1]*University of Health Sciences Istanbul Haydarpasa Numune Training and Research Hospital, Department of Neurology*

**Corresponding author: Gürsan Güneş Uygun*

Özet

Amaç Bu çalışma hipoparatiroidizmin bilişsel bozulma ile ilişkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem İdiyopatik veya sekonder hipoparatiroidili 30 hastaya ve 30 sağlıklı gönüllüye bir nörolog tarafından Türk toplumuna standardize edilmiş 8 testten oluşan bir nöropsikolojik test bataryası uygulandı. Katılımcılar yaş, eğitim ve cinsiyetlerine uygun norm değerleri kullanılarak puanlandırıldı. Hasta grubuna intrakranyal kalsifikasyon varlığını araştırmak amacıyla beyin bilgisayarlı tomografi(BT) planlandı. Kalsifikasyonlar, lokalizasyonuna göre gruplandırıldı. Hasta ve kontrol gruplarında albümin, fosfor, kalsiyum, TSH, vitamin B12 ve parathormon gibi laboratuvar parametreleri çalışıldı. Test bataryası sonuçlarına göre hasta grubunun kognitif performansı, kalsifikasyonların varlığı ve lokalizasyonuyla ilişkisi değerlendirildi. Bulgular Çalışmamızda hipoparatiroidi etiyolojisi, idiyopatik 11(%36,7) ve 19(%63,3) cerrahiydi. Hipoparatiroidi süresi ortalama 9,7±8,36 yıldı. Hasta grubunun minimental test, saat çizimi, görsel işitsel test puanları kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük bulundu (p=0.000; p=0.000; p=0.002; p=0.012). Hasta grubu, İz Sürme Testi A ve B'nin Stroop testi puan ortalaması kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksekti (p=0.03; p=0.000; p=0.000). Gruplar arasında işitsel-sözel öğrenme testi ve çizgi yönü belirleme testinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. Hipoparatiroidizm grubundan 12(%40) hastada intrakranyal kalsifikasyon tespit edilmiş olup sıklık sırasına göre bunların 12'si (%100) bazal gangliyon, 9'u (%75) serebellum, 7'si (58,3) talamus, 6'sı (%50) subkortikal beyaz cevher, 2'si (%16,6) hipokampüs, 1'i (%8,3) pons kalsifikasyonuydu. Sonuç Hipoparatiroidizmde bilişsel bozukluk da dahil olmak üzere nörolojik semptomlar ortaya çıkar. Çalışmamızda hipoparatiroidi grubunda ve kalsifikasyonu olan grupta farklı derecelerde kognitif etkilenim görülmüştür. Hastaların dikkat, bellek, aritmetik, görsel mekansal fonksiyonlarının planlama ve öğrenme becerisinin değerlendirilerek kaybedilen mental işlevin belirlenmesi ve buna yönelik önerilerle hastanın becerilerinin geliştirilmesi hastanın yaşam kalitesini artırılması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kognitif Yetersizlik, Hipoparatiroidizm, Nöropsikoloji

The Associatıon Between Hypoparathyroıdısm and Cognıtıve Impaırment

Abstract

Purpose The purpose of this study was to determine whether hypoparathyroidism is associated with cognitive impairment. Methods A neuropsychological test battery consisting of 8 tests standardized to the Turkish population was administered by a neurologist to 30 patients with idiopathic or secondary

hypoparathyroidism and 30 healthy volunteers. The subjects were scored using norm values compatible with their age, education, and gender. All patients underwent nonenhanced head computed tomography. Laboratory parameters including albumin, phosphorus, calcium, TSH, vitamin B12 and parathormone were studied in the patient and control groups. Results The hypoparathyroidism was postsurgical in nineteen and idiopathic in eleven. The mean duration of hypoparathyroidism was 9.7±8.36 years. The score of minimental test, clock drawing, visual auditory test of the patient group were found to be statistically significantly lower than the control group (p=0.000; p=0.000; p=0.002; p=0.012). The mean of Stroop test score of the patient group, Trail Making Test A and B were significantly higher than the control group (p=0.03; p=0.000; p=0.000). There was no statistically significant difference in the auditory-verbal learning test and judgment of line orientation between the groups. Intracranial calcification was detected in 12 (40%) patients from the hypoparathyroidism group. Conclusions Neurological symptoms occur in hypoparathyroidism, including cognitive impairment. In order to increase the patient's quality of life; it is important first to determine the mental function lost by evaluating the planning and learning skills of the attention, memory, visual-spatial functions of the patients and then to improve these skills with suggestive treatments.

Keywords: Cognitive Impairment, Hypoparathyroidism, Neuropsychology

Presentation ID / Sunum No = 114

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0597-4571

İlaç Tasarımında Potansiyel Hedef: Protein-Protein Etkileşimleri

Doç.Dr. Başak Varol[1] , Doç.Dr. Özlem Coşkun[2]
[1]İstanbul Üniversitesi
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniveristesi

**Corresponding author: Başak Varol*

Özet

Canlı hücrelerdeki temel süreçler büyük ölçüde makromoleküler etkileşimler tarafından kontrol edilir. Bu etkileşimler arasında protein-protein etkileşimleri (PPE'ler) kritik bir role sahiptir. PPE'lerdeki düzensizlikler çok sayıda hastalığın patogenezine katkıda bulunabilir. Bu nedenle PPE'lerin patolojik süreçlerde spesifik ve etkin modülasyonu son derece önemlidir. Hastalıkların moleküler mekanizması ile ilgili yeni keşifler, protein-protein etkileşimlerini modüle etmek için ilaçların tasarımına olan ilgiyi arttırmıştır. PPE'ler ilaç tasarımı ve keşfi için umut verici hedeflerdir. İlaç tasarımın çalışmalarında PPE protein yapısının, dinamiğinin ve fonksiyonunun değişimini modellemek için hesaplamalı yöntemler kullanılarak moleküler düzeyde bilgi elde edilir. Yapısal ve hesaplamalı biyofiziksel yöntemler, allosterik yaklaşımlar, kovalent modifikasyon en popüler yöntemlerin başında gelmektedir. Bu stratejiler özellikle hastalıkların patomekanizmasının gelişiminde ve yeni tedaviler için potansiyel hedefler oluşturması açısından oldukça değerlidir. PPE'ye yönelik devam eden araştırmalarla elde edinilen yeni yaklaşımlar potansiyel ilaç hedeflerinin sayısını arttıracaktır. Birçok hastalığın tedavisinde PPE'lerle ilgili geliştirilen hesaplamalı algoritmalar yardımıyla terapötik açıdan makromoleküler dinamiklerin ve enerjilerin daha iyi anlaşılması sağlanacaktır. Bu derlemenin amacı; İlaç tasarımında çok önemli role sahip PPE'lerle ilgili ön plana çıkan son gelişmeleri incelemek ve hastlıkların tedavisindeki yeni yaklaşımları ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Protein-Protein Etkileşimi (Ppe), İlaç Tasarımı, İlaç Keşfi, Biyoinformatik, Biyolojik Ağ

Potential Target in Drug Design: Protein-Protein Interactions

Abstract

Basic processes in living cells are largely controlled by macromolecular interactions. Among these interactions, protein-protein interactions (PPEs) play a critical role. Irregularities in PPEs may contribute to the pathogenesis of many diseases. Therefore, specific and effective modulation of PPEs in pathological processes is extremely important. New discoveries regarding the molecular mechanism of diseases have increased interest in the design of drugs to modulate protein-protein interactions. In drug design studies, information is obtained at the molecular level by using computational methods to model the change of PPE protein structure, dynamics and function. Structural and computational biophysical methods, allosteric approaches, covalent modification are among the most popular methods. These strategies are particularly valuable in the development of the pathomechanism of diseases and as potential targets for new treatments. New approaches to PPE through ongoing research will increase the

number of potential drug targets. By computational algorithms developed for PPEs in the treatment of many diseases will provide contrubition to understand macromolecular dynamics and energies from a therapeutic perspective. The aim of this review is to examine the latest developments in PPEs, which have a very important role in drug design, and to reveal new approaches in treatment of diseases.

Keywords: Protein-Protein İnteraction (Ppe), Drug Design, Drug Discovery, Bioinformatics, Biological Network

Presentation ID / Sunum No = 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4281-1226

İleri Anne Yaşının Erken Doğum Riskine Etkisi

Uzman Dr. Fatma Ölmez[1]
[1]Health Sciences University, Istanbul Kanuni Sultan Süleyman Training and Research Hospital

Özet

Amaç: İleri anne yaşı (İAY) kadınlarında çocuk doğurma insidansı son yıllarda tüm dünyada giderek artmıştır. İAY ve erken doğum arasındaki ilişkiyle ilgili önceki çalışmalarda tartışmalı sonuçlar bulunmuştur. Bazı araştırmalar, İAY'nin artan spontan ve iyatrojenik erken doğum riski ile bağlantılı olduğunu bildirmiştir. Bununla birlikte, bazı araştırmalar, daha genç ve daha yaşlı hamile kadınlar arasında erken doğum oranlarına ilişkin bir fark olmadığını ortaya koymuştur. Bu çalışma, birden fazla muhtemel etkileyici faktör için ayarlama yapıldıktan sonra İAY ile erken doğum arasındaki ilişkiyi değerlendirmeyi amaçladı. Gereç ve Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde 24. gebelik haftası ve üzerinde doğum yapan 35 yaş ve üstü 286 gebe dahil edildi. Ayrıca bu vakaları iki alt gruba ayırdık: 35-39 yaş erken İAY (EİAY) ve ≥40 yaş çok İAY (ÇİAY). Doğum sırasında yaşları 30-34 arasında olan ve 24 hafta ve sonrasında doğum yapan ve bilgisayar sistemi tarafından rastgele seçilen 208 kontrol olgusu çalışmaya dahil edildi. Hem iyatrojenik hem de spontan 37 haftanın altındaki preterm doğum için risk faktörleri, çok değişkenli lojistik regresyon analizi kullanılarak farklı yaş grupları için değerlendirildi. Bulgular: İAY gebelikleri genç kadınlarla karşılaştırıldığında, hem EİAY hem de ÇİAY alt gruplarında hem spontan hem de iyatrojenik erken doğum sıklığı önemli ölçüde arttığı görüldü (p<0,001). Potansiyel etkileyici faktörler için düzeltme yapıldıktan sonra, ÇİAY daha genç kontrol vakalarına kıyasla <37 hafta erken doğum (Odd Oranı [OO]=3.18, %95 güven aralığı [GA]=2.38-4.39, p<0.001) ve iyatrojenik erken doğum (OO=4,96, %95 GA=3,07-7,82, p<0,001)) ile anlamlı şekilde ilişkiliydi. Ancak, EİAY daha genç kadınlara kıyasla sadece iyatrojenik prematürite (OO=2.88, %95 GA=1.38-4.17, p<0.001) ile ilişkiliydi. Sonuç: Potansiyel etkileyici faktörlerin ayarlanmasının ardından ÇİAY ile <37 hafta erken doğum riski ve iyatrojenik erken doğum arasında önemli bir ilişki olduğunu ortaya çıkardık.

Anahtar Kelimeler: İleri Anne Yaşı, İyatrojenik Erken Doğum, Spontan Erken Doğum

Abstract

Objective: The incidence of childbearing to women of advanced maternal age (AMA) has gradually increased worldwide during the past years. The relationship between AMA and preterm delivery remains controversial in previous studies. Some investigations have reported that AMA has been connected with an increased risk of spontaneous and iatrogenic preterm birth. However, some studies revealed no difference concerning preterm delivery rates between younger and older pregnant women. This study sought to assess the association between AMA and premature delivery after adjusting for potential multiple confounding factors. Material and methods: This retrospective study included 286 pregnant women aged ≥35 years at the delivery time who gave birth at or beyond 24 weeks of gestation in Kanuni Sultan Süleyman Training and Research Hospital. We categorized these cases into two subgroups: 35-39 years as early AMA (EAMA), and ≥40 years as very AMA (VAMA). We included 208 control cases aged between 30-34 years at the delivery time and who gave birth at or beyond 24 weeks of pregnancy

who were randomly selected by a computer system. Risk factors for preterm birth <37 weeks, either iatrogenic or spontaneous, were assessed for diverse age groups utilizing multivariate logistic regression analysis. Results: When comparing AMA to younger women, the frequency of both spontaneous and iatrogenic preterm delivery was significantly increased in both the EAMA and VAMA subgroups (p<0.001). After the adjustment for potential confounding factors, VAMA was significantly associated with preterm delivery <37 weeks (Odd Ratio [OR]=3.18, 95% confidence interval [CI]=2.38-4.39, p<0.001) and iatrogenic preterm delivery (OR=4.96, 95% CI=3.07-7.82, p<0.001) compared to the younger controls. However, EAMA was only associated with iatrogenic prematurity (OR=2.88, 95% CI=1.38-4.17, p<0.001) compared to the younger women. Conclusion: We revealed a substantial correlation between VAMA and increased risk of preterm delivery <37 weeks and iatrogenic preterm delivery following the adjustment of potential confounding factors.

Keywords: Advanced Maternal Age, İatrogenic Preterm Delivery, Spontaneous Preterm Delivery

Presentation ID / Sunum No = 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1097-1172

İleri Bir Sump Sendromu Olgusu: Perkütan Transhepatik Tedavi Yaklaşımının Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Tanyeri[1]
[1]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Girişimsel Radyoloji Ünitesi*

Özet

Sump sendromu Roux-en-Y hepatikojejunostomi sonrası beklenmeyen ve çok nadir görülen geç dönem komplikasyondur. Akut kolanjit ile prezente olan sump sendromunun tedavisinde cerrahi veya ERCP ile müdahale uygulanmaktadır. Literatürde benzerine rastlamadığımız ileri sump sendromuna bağlı akut kolanjiti olan bu hastada her iki yöntem tedavi seçeneği olarak uygun değildi. Perkütan transhepatik yol ile debris dolu safra yolu geçilerek jejenumda sonlandırılan geniş lümenli biliyer drenaj kateteri yerleştirildi. Kateterden safra yolları yıkanarak debrisler kısmen temizlendi ancak rezidü debris kateter çıkartıldıktan bir hafta sonra anastomozu tekrar tıkadı. Akut kolanjit tablosunda hızlı progresyon olması üzerine hastaya ikinci kez perkütan tedavi işlemi uygulandı. Bu işlemde dilate intra hepatik safra yolunun distalinde şişirilen balon proksimale dek itilerek debrisler jejenuma düşürüldü. Medikal tedavi altında yaklaşık bir hafta sonra tüm akut kolanjit bulguları geriledi. Literatürde bu yöntemin daha önce kullanıldığı ve sonuçları ile ilgili verilere rastlamadık. Sonuçlar, benzer bir sump sendromu olgusunda akut kolanjitin tedavisi için invaziv işlem gerektiğinde ilk olarak perkütan transhepatik yaklaşımla uyguladığımız metodun yararlı olacağını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sump Sendromu, Roux-En-Y Hepatikojejunostomi, Akut Kolanjit, Perkütan Transhepatik Biliyer Drenaj, Perkütan Transhepatik Biliyer Balon

A Severe Case of Sump Syndrome: Results of Percutaneous Transhepatic Treatment Approach

Abstract

Sump syndrome is an unexpected and very rare late complication after Roux-en-Y hepaticojejunostomy. Surgical or ERCP intervention is used in the treatment of sump syndrome presenting with acute cholangitis. In this patient with acute cholangitis due to severe sump syndrome, which we have not encountered in the literature, both methods were not suitable as a treatment option. A wide-lumen biliary drainage catheter was inserted, which was terminated in the jejunum, by crossing the debris-filled biliary tract with the percutaneous transhepatic route. The debris was partially removed by flushing the biliary tract from the catheter, but residual debris re-occluded the anastomosis one week after the catheter was removed. In this procedure, the inflated balloon in the distal part of the dilated intrahepatic biliary tract was pushed up to the proximal and the debris was dropped into the jejunum. All acute cholangitis findings regressed after about one week under medical treatment. We could not find any data on the use of this method and its results in the literature. The results suggest that the percutaneous transhepatic approach would be beneficial when an invasive procedure is required for the treatment of acute cholangitis in a similar case of sump syndrome.

Keywords: Sump Syndrome, Roux-En-Y Hepaticojejunostomy, Acute Cholangitis, Percutaneous Transhepatic Biliary Drainage, Percutaneous Transhepatic Biliary Balloon

Presentation ID / Sunum No = 285

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2547-8225

İnfantlarda Nadir Bir Dehidratasyon Nedeni: Patent Omfalomezenterik Kanal Olgusu

Uzman Dr. Duygu Gürel[1]
[1]Hakkari Devlet Hastanesi

Özet

Giriş: Omfalomezenterik kanal (OMK), embriyonik dönemde ilkel midgut ile yolk sac arasındaki bağlantıyı sağlayan yapıdır. OMK, intrauterin 6. ve 9. haftalar arasında regrese olmaya başlar. Regresyonda tam veya kısmi aksamalar yaşanması halinde OMK anomalileri ortaya çıkar ve bunların başında Meckel divertikülü gelmektedir. Çocuklarda daha az sıklıkla, fibröz bant, sinüs traktı, kist ve umblical polipler görülmektedir. Patent OMK, anomaliler arasında en nadir görülen varyanttır. Bu sunuda, ciddi dehidratasyon bulguları ve umblical granülom ile hastaneye başvuran ve patent OMK tanısı alan infant hastamızı sunmayı amaçladık. Olgu: Doğduğundan beri göbeğinde küçülmeyen et parçası şeklinde kırmızı büyük granülom ve buradan seröz vasıfta sürekli akıntısı olan 5 aylık kız bebek acil servise emmede azalma, husursuzluk şikayetiyle getirildi. Yapılan tetkiklerinde ciddi dehidratasyon ve elektrolit imbalansı saptanan hasta yatırılarak tetkik edildi. Sıvı defisiti yerine konan hastanın umblical granülomuna yönelik kateterizasyon denendi; ancak başarılı olunamadı. Ardından gümüş nitrat ile koterize edildi; ancak gerileme saptanmadı. Ardından çekilen USG'de cilt altı granülom devamlılığı raporlanan hastaya umblical explorasyon planlandı. Patent omfolomezenterik kanal saptanan hastaya segmenter ince barsak rezeksiyon anastomoz uygulandı. Postoperatif 5. gününde sorunsuz şekilde taburcu edilen hastanın poliklinik kontrollerinde yakınması bulunmamaktadır. Sonuç: Yenidoğan ve infantil dönemde OMK artıklarının klinik belirtileri arasında pyojenik granülomaya benzeyen umbilical nodül, granülasyon dokusu ve çeşitli göbek akıntıları (fekal, kanlı, seröz vb.) yer almaktadır. Tanı konulamayan veya geç tanı alan vakaların perforasyon, kanama, sepsis ve nadir görülse de dehidratasyon gibi komplikasyonlar nedeniyle morbidite ve hatta mortalite ile sonuçlanabileceği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Omfalomezenterik Kanal, Umbilical Granülom, Meckel Divertikülü, Dehidratasyon

A Rare Cause of Dehydratıon in Infants: A Case of Patent Omphalomesenterıc Duct

Abstract

Introduction: The omphalomesenteric duct (OMD) is the embryologic communication between the primitive midgut and the yolksac. The OMD attenuates between the 6th and 9th weeks of the gestation. Failure of the OMD involution, either partial or complete, results in OMD anomalies of which Meckel diverticulum is the most common anomaly. Other less common anomalies seen in children include fibrous band, sinus tract, cyst, and umbilical polyps. Patent OMD is one of the least common variants. We aim to present our infant patient who was admitted to hospital with severe dehydration symptoms and umbilical granuloma and was eventually diagnosed with patent OMD. Case: A 5 months old baby girl, who had a red large umbilical granuloma that has not shrunk with continuous umbilical discharge since her birth, was admitted to the emergency department with complaints of decreased feeding and

discomfort. Severe dehydration and electrolyte imbalance was found and the patient was hospitalized. Catheterization of umbilical granuloma was attempted but failed. Then the lesion was cauterized with silver nitrate but no regression was detected. Umbilical exploration was planned for the patient whose subcutaneous granuloma persistence was reported in the USG. Segmentary small bowel resection anastomosis was applied to the patient diagnosed with patent OMD. The patient was discharged on postoperative 5th day without any problem. Patient is being followed up and has no complaints. Conclusion: Clinical manifestations of an OMD remnant include a protruding nodule resembling a pyogenic granuloma, granulation tissue, and various types of umbilical discharge (eg. fecal, bloody, serous) in neonatal and infantile periods. It should be considered that undiagnosed or late diagnosed cases may result in morbidity and even mortality due to complications such as perforation, bleeding, sepsis and although rarely seen dehydration.

Keywords: Omphalomesenteric Duct, Umbilical Granuloma, Meckel's Diverticulum, Dehydration

Presentation ID / Sunum No = 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8086-1318

İnme Geçiren Hastalarda Süreklı Olmayan Atriyal Fibrilasyonun İnme İle İlişkisinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Sedat Taş[1] , Uzman Dr. Ümmü Taş[2]
[1]Manisa Şehir Hastanesi
[2]Manisa Merkezefendi Devlet Hastanesi

**Corresponding author: Sedat Taş*

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı inme geçirmiş hastalarda sürekli olmayan atrial fibrilasyonun (NSAF) inme için bir öngördürücü olabileceğini ortaya koyarak erken dönemde inmeyi önleyecek tedbirler alınmasına yardımcı olmak. Gereç ve yöntemler: Çalışmamız retrospektif bir çalışmadır. 1 Ocak 2019 ve 1 Mayıs 2020 tarihleri arasında görüntüleme yöntemleri ile inme tanısı konulan ve nöroloji kliniğine yatırılan ve kardiyolojik değerlendirmesinde ekokardiyografi ve holter elektrokardiyografi (EKG) izlemi yapılmış olan hastalar geçmişe yönelik tarandı. Kontrol grubu olarak da yaş ve cinsiyete göre eşleştirilmiş, inme şüphesi ile değerlendirilip görüntüleme teknikleri ile inme olmadığı saptanan hastalar alındı. AF ya da SVO tanısı önceden mevcut olan hastalar çalışmaya alınmadı. Her hastanın 12- derivasyonlu elektrokardiyografi, 24-saat holter EKG ve ekokardiyografi verileri toplandı. Ardından 2 grup arasında değişkenler karşılaştırıldı. Bulgular: İnme geçiren hastalarda, kontrol grubuna kıyasla NSAF oranı (%42.2) ve istirahat kalp hızı sırasıyla anlamlı olarak daha yüksek bulundu ($p=0.014$; $p<0.001$). Ek olarak, inme geçiren hastalarda, kontrol grubuna kıyasla sol atrium volüm indeksi (LAVI) anlamlı olarak daha büyük saptandı. Sol ventrikül (LV) E/A ise inme grubunda anlamlı olarak daha düşük saptandı. Glukoz, C reaktif protein (CRP), ferritin ve beyaz küre (WBC) inme grubunda daha yüksek saptanırken, kalsiyum ve yüksek dansiteli lipoprotein-kolesterol (HDL-K) anlamlı olarak daha düşük saptandı. Sonuç: İnme morbidite ve mortalitesi yüksek bir toplum sağlığı sorunudur. Bu nedenle inmenin önlenmesine yönelik öngördürücü belirteçlerin önemi her geçen gün artmaktadır. İnme geçiren hastalarda yapılan 24-saat holter EKG'de saptanan NSAF bu belirteçlerden biri olabilir ve inmenin önlenmesi için bir öngördürücü olarak kullanılabilir

Anahtar Kelimeler: Atriyal Fibrilasyon, İnme, Holter Elektrokardiyografi

The Evaluation of the Relationship of Nonsustained Atrial Fibrilation and Stroke in Patients With Stroke

Abstract

Purpose: The aim of our study is to show that non-sustained atrial fibrillation (NSAF) can be a predictor for stroke in patients who have had stroke, and to help take measures to prevent stroke in the early period. Material and Methods: Our study is a retrospective study. Patients diagnosed with stroke by imaging methods between January 1, 2019 and May 1, 2020 and followed up by echocardiography and holter electrocardiography (ECG) in the cardiology clinical evaluation were screened retrospectively.

As the control group, patients matched for age and gender, who were evaluated with the suspicion of stroke and were found to be free of stroke by imaging techniques, were included. Patients with a pre-existing diagnosis of AF or SVO were excluded from the study. Each patient's 12-lead electrocardiography, 24-hour Holter ECG, and echocardiography data were collected. Then the variables were compared between the 2 groups. Results: NSAF rate (42.2%) and resting heart rate were found to be significantly higher in stroke patients compared to the control group, respectively ($p=0.014$; $p<0.001$). In addition, left atrial volume index (LAVI) was found to be significantly higher and Left ventricular (LV) E/A was found to be significantly lower in the stroke group compared to the control group. While glucose, C-reactive protein (CRP), ferritin and white blood cell (WBC) were found to be higher in the stroke group, calcium and high-density lipoprotein-cholesterol (HDL-C) were found to be significantly lower. Conclusion: Stroke is a public health problem with high morbidity and mortality. Therefore, the importance of predictive markers for stroke prevention is increasing day by day. NSAF detected in 24-hour Holter ECG performed in stroke patients may be one of these markers and can be used as a predictor for stroke prevention.

Keywords: Atrial Fibrillation, Stroke, Holter Electrocardiography

Presentation ID / Sunum No = 286

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6943-5403

İnsidental Olarak Saptanmış İnferior Vena Cava Anomalileri: 3 Olgu Sunumu

Asst.Prof.Dr. Demet Dogan[1]
[1]Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji A.D.

Özet

İnferior Vena Cava Anomalisi (İVCA) oldukça nadir görülen embriyolojik gelişim anomalisidir. Embriyolojik dönemde posterior kardinal, subkardinal ve suprakardinal olmak üzere 3 çift venin yaptığı anastamozlar sonucu İnferior Vena Cava gelişir. Gelişim basamaklarındaki olası değişiklikler çeşitli vasyasyonlara neden olabilir. İnsidental olarak saptanmış 3 ayrı İVCA vakasının sunumu amaçlanmıştır. İVCA olan hastalar klinik tanı amacıyla 64 kesitli Multidedektörlü Bilgisayarlı Tomografi cihazı kullanılarak yapılan incelemelerde insidental olarak saptandı. İncelemelerde suda çözünür non-iyonik intra venöz kontrast madde (350 mgI/mL) kullanıldı. Birinci vakada karın ağrısı nedeniyle yapılmış olan tomografik incelemede insidental olarak İnferior Vena Cava (İVC)' nın hepatik segmentinin olmadığı ve IVC' nın retrokrural bölgede genişlemiş azygos veni şeklinde devam ettiği görüldü. Her iki renal ven azygos vene dökülmekte idi. Azygos ve hemiazygos venleri dilate seyir gösterip süperior vena kavaya açılmakta idi. İncelemede hastanın bilateral ingunal herni olduğu görüldü. İkinci vaka böbrek nakli için verici adayı idi. Böbrek nakli öncesi rutin uygulanan Multidedektör Bilgisayarlı Tomografi Anjiyografi (MDBTA) tetkikinde; insidental olarak normalden belirgin ince kalibrasyonlu İVC ve solda hipoplazik renal ven varyasyonu, azygos ve hemiazygos venlerinde dilatasyon bununla birlikte sol renal venin lomber vene drene olduğu görüldü. Bunun dışında batın içi organlarda patolojik bulgu görülmedi. Üçüncü vakada hasta böbrek nakli nedeniyle verici adayı idi. Böbrek transplant hastalarına rutin uygulanan MDBTA tetkikinde; insidental olarak infrarenal düzeyde çift İVC saptandı. Ayrıca sol renal vena katılan ince bir lomber ven görüldü. Bunun dışında batın içi organlarda patolojik bulgu görülmedi. İVCA tesbit edilen olgularda olası ek patolojiler açısından değerlendirmede de kesitsel görüntüleme oldukça önemlidir. Teknolojik gelişmeler ile birlikte Bilgisayarlı Tomografi' de çok kesitli, üç boyutlu, multiplanar görüntüler elde edilebilmektedir. Kesitsel görüntüleme yöntemlerinin artan kullanımı ile genellikle insidental olarak saptansa da açıklanamayan venöz trombozlarda, kronik alt ekstremite venöz yetmezliklerde, pulmoner emboli, kronik epigastrik, abdominal ve göğüs ağrılarında İVCA akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Vena Cava İnferior, Vasküler Anomali, Vena Cava İnferior Anomalisi, İnsidental

Incıdentally Detected Inferıor Vena Cava Anomalıes: 3 Case Reports

Abstract

Inferior Vena Cava Anomaly (IVCA) is a rare embryologic anomaly. In embryological period, IVC develops as a result of 3 pairs of veins, posterior cardinal, subcardinal and supracardinal. Possible changes in developmental stages can cause variations. It is aimed to present 3 IVCA cases detected incidentally. IVCA were detected in examinations performed using 64-slice Multidetector Computed Tomography device for clinical diagnosis. Contrast material (350 mgI/mL) was used. In the tomographic

examination performed due to abdominal pain in the first case, it was observed that there was no hepatic segment of the IVC incidentally and continued as an enlarged azygos vein in the retrocrural region. Both renal veins were draining into the azygos vein. The azygos and hemiazygos veins were dilated and opening into the superior vena cava. The patient had bilateral ingunal hernia. The second case was a donor candidate for kidney transplant. In the Multidetector Computed Tomography Angiography (MDCTA), which is routinely applied before kidney transplantation; incidentally, a fine-calibrated IVC and left hypoplasic renal vein variation, dilatation of the azygos and hemiazygos veins, together with the left renal vein draining into the lumbar vein were observed. No pathological findings were in abdomen. Third case was a donor candidate for kidney transplantation. In the routine MDCTA examination for kidney transplant patients; Incidentally, double IVC was detected at the infrarenal level. In addition, a thin lumbar vein joining the left renal vein was seen. No pathological findings were in abdomen. Cross-sectional imaging is important in the evaluation of cases with IVCA. With the technological developments, multi-section, three-dimensional, multiplanar images can be obtained in MDCTA. With the increasing use of cross-sectional imaging methods, IVCA should be considered in cases of unexplained venous thrombosis, chronic lower extremity venous insufficiency, pulmonary embolism, chronic epigastric, abdominal and chest pain, although it is usually detected incidentally.

Keywords: Vena Cava Inferior, Vascular Anomaly, Vena Cava Inferior Anomaly, Incidental

Presentation ID / Sunum No = 279

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4968-1420

İntraaortik Balon Pompası Uygulanan Hastada Ekokardiyografi ve Akciğer Ultrasonografisi İle Monitörizasyon

Doç.Dr. Funda Gök[1]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi

Özet

Ekokardiyografi ve ultrasonografi yoğun bakımda sıklıkla kullanılan noninvaziv monitörizasyon araçlarıdır. 43 yaşında erkek hasta kardiyak arrest olmuş, 20 dakika resüsite edilmiş ve başarı sağlanmıştır. Postresüsitatif dönemde hasta yoğun bakımda takip edilmiştir. Hastaya intraaortik balon pompası uygulanmıştır. Bu süreçte hasta monitörizasyon amacıyla ekokardiyografi, akciğer ve diafragma ultrasonografisi ile belirli aralıklarla değerlendirilmiştir. Klinik karar vermede bu yöntemlerden faydalanılmıştır. Hasta yatışının 9. gününde ekstübe edilmiş, 22. gününde sağlıklı olarak yoğun bakımdan servise taburcu edilmiştir. Kritik hastada ekokardiyografik incelemenin önemli olduğunu, akciğer ve diafragma ultrasonografisi ile tamamlanması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Ekokardiyografi, Akciğer Ultrasonografi, Kritik Hasta, Kardiyojenik Şok.

Monıtorıng Wıth Echocardıography and Lung Ultrasonography in the Patıent Whıch Was Applıed Intraaortıc Balloon Pump

Abstract

Echocardiography and ultrasonography are noninvasive monitoring tools frequently used in intensive care. A 43-year-old male patient had in cardiac arrest, was cardiopulmonary resuscitated for 20 minutes, and was successful. The patient followed up in the intensive care unit in the post-resuscitative period. An intra aortic balloon pump was applied to the patient for five days due to cardiogenic shock. The patient was periodically monitored by echocardiography, lung and diaphragmatic ultrasonography. These methods were used in clinical decision making. The patient was extubated on the 9th day of hospitalization and was discharged from the intensive care unit on the 22nd day in good health. We think that echocardiographic examination is important in critically ill patients and should be completed with lung and diaphragmatic ultrasonography.

Keywords: Echocardiography, Lung Ultrasonography, Critically İll, Cardiogenic Shock.

Presentation ID / Sunum No = 355

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9178-305X

İntragastrik Balon Sonrası Mide Perforasyonu

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Mehdi Deniz[1]
[1]İstanbul Esenyurt Üniversitesi

Özet

Obezite mortalite ve morbidite ile ilişkili ciddi bir sistemik hastalıktır.Obezite tedavisinde diyet ve yaşam tarzı değişikliği, çeşitli cerrahi ve endoskopik prosedürler uygulanmaktadır.İntragastrik balon; diyet ve egzersiz ile kilo veremeyen ve ameliyat endikasyonu olmayan hastalarda uygulanan bir endoskopik yöntemdir. Burada daha önce endoskopik intragastrik balon uyguladığımız hastanın işlemden sonra 8. Haftada akut batın tablosu ile tarafımıza başvurması, yapılan testler sonucunda mide perforasyonu tespit edilmesini sunacağız. OLGU SUNUMU 27 yaşında kadın hasta. 168 cm boyunda ve 76 kilo(BMI:26.9). Hasta işlemden sekiz hafta sonra akut batın tablosu ile tarafımıza başvurdu. Çekilen batın tomografisinde intragastrik balon mide içerisinde izlendi. Batında serbest hava izlendi. Hastaya acil operasyon planlandı. Operasyon öncesi endoskopik yöntem ile intragastrik balon içeriği aspire edilerek çıkartıldı. Mide korpus düzeyinde ileri derecede ödemli alan izlendi ancak perforasyon alanı izlenmedi. Diagnostik laparaskopi yapıldı. Batın içinde perigastrik ve perisplenik alanda serbest sıvı izlendi, aspire edildi. Mide korpus ön yüzünde milimetrik perfore alan izlendi. Bir adet yaklaştırma sütürü sonrasında omentorafi yapıldı. Hasta operasyon sonrası sorunsuz bir şekilde üçüncü gün taburcu edildi. TARTIŞMA İntragastrik balon diyet ve egzersiz ile kilo veremeyen ve ameliyat endikasyonu olmayan hastalarda etkili bir yöntemdir. İntragastrik balon uygulaması sonrasında bulantı, kusma ve kramp tarzında karın ağrısı sık görülen şikayetlerdir. Ancak nadir olarak mide ve barsak perforasyonu da görülebilir. İntragastrik balon sonrası perforasyon mekanizması tam olarak bilinmemekle birlikte gastrik ülser ile ilişkili olabilir. Bizim olgumuzda işlem öncesi yapılan gastroskopide herhangi bir patoloji saptanmadı. İntragastrik balon uygulaması sonrası komplikasyon oranını azaltmak için kontrendike olduğu durumlarda (Gastrik ülser, malignite, dev hiatal herni, gebelik) işlemin uygulanmaması ve işlem sonrası PPI kullanılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mide Perforasyonu, Mide Balonu, Obezite

Gastrıc Perforatıon After Intragastrıc Balloon Placement

Abstract

Obesity is a systemic disease with significant mortality and morbidity. Diet and life style alterations, endoscopic and surgical procedures are employed in the treatment of obesity. Intragastric balloon placement is an endoscopic method used in patients who cannot lose weight by diet and physical exercise who does not have an indication for bariatric surgery. In this case, we are presenting a case who had a gastric perforation 8 weeks after endoscopic intragastric balloon placement managed by laparoscopic repair. CASE STUDY Twenty-seven-year-old female patient, who was 168cm and 76 kg (BMI=26.9), underwent endoscopic intragastric balloon placement. The patient admitted with acute abdomen eight weeks after the balloon placement. In the CT scan, the balloon was observed in the stomach. Free air was observed under the diaphragm. The patient was scheduled for emergency surgery. The balloon was

deflated with endoscopy prior to the operation. During the endoscopy the corpus of the stomach was significantly inflamed although no perforation was seen. In the diagnostic laparoscopy milimetric perforation seen on the anterior side of the gastric corpus. An omentoraphy was performed after an approximation suture. DISCUSSION Intragastric balloon placement is an effective alternative method used in patients who cannot lose weight by diet and physical exercise who does not have an indication for bariatric surgery. Common side effects include nausea, vomiting and abdominal cramps. Rare side effects are gastric or intestinal perforation. Although the etiology of perforation after intragastric balloon placement is unclear, it could be related to gastric ulcers. In our case the endoscopy before balloon placement failed to reveal any significant pathological findings. In order to decrease its complications intragastric balloon should not be used when its contraindicated (in patients with gastric ulcers, malignancy, giant hiatal hernia and pregnancy), and patients should be administered a proton pump inhibitor after its placement

Keywords: Gastric Balloon, Gastric Perforation, Obesity

Presentation ID / Sunum No = 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6112-0693

Investigation of Intrinsic Colistin-Resistant Bacteria Isolated From Raw Chicken Meat and Wastewater Samples

Dr. Öğretim Üyesi Cansu Önlen Güneri[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Aim: Multidrug-resistant (MDR) microorganisms are becoming more serious public health concern. This situation has elicited interest again to colistin, an old antibiotic that is now routinely used to treat MDR bacterial infections. Resistant bacteria may transfer to humans through consumption of contaminated foods and water. This study aimed to investigate the occurrence of intrinsically colistin resistant bacteria in raw chicken meat and wastewater samples in Hatay province. Material and Method: In this study, ten raw chicken meat samples belonged to different brands were purchased from butchers and supermarkets in Hatay province. Water samples (n=6; influent and effluent water) were collected from wastewater treatment plant in the same city. All samples were collected between May and July 2017. The Super Polymyxin medium, having colistin sulfate at a concentration of 3.5 mg, was used to screen colistin-resistant isolates and enabled the isolation of any colistin-resistant bacteria. A MALDI-TOF mass spectrometer was used for the identification of colonies. Minimum inhibitory concentration of colistin was determined by using E-test. Result: From chicken meat samples, a total of 8 isolates were obtained; Morganella morganii (n=4), Moelleralla wisconsensis (n=2), Proteus vulgaris (n=1), and Providencia alcalifaciens (n=1). From wastewater samples, a total of 22 isolates were collected: Morganella morganii (n=6), Providencia rettgeri (3), Providencia alcalifaciens (2), Providencia stuartii (1) , Proteus vulgaris (n=2), Proteus mirabilis (n=2), Serratia marcescens (n=3), Aeromonas hydrophila (2) Aeromonas caviae (1). All these strains were found resistant to colistin (MIC>256). Conclusions: The emergence of antimicrobial resistance among intrinsically colistin resistant bacteria may pose a public health risk.

Anahtar Kelimeler: Key Words: Intrinsic Colistin Resistance Bacteria, Wastewater, Chicken Meat

Investigation of Intrinsic Colistin-Resistant Bacteria Isolated From Raw Chicken Meat and Wastewater Samples

Abstract

Aim: Multidrug-resistant (MDR) microorganisms are becoming more serious public health concern. This situation has elicited interest again to colistin, an old antibiotic that is now routinely used to treat MDR bacterial infections. Resistant bacteria may transfer to humans through consumption of contaminated foods and water. This study aimed to investigate the occurrence of intrinsically colistin resistant bacteria in raw chicken meat and wastewater samples in Hatay province. Material and Method: In this study, ten raw chicken meat samples belonged to different brands were purchased from butchers and supermarkets in Hatay province. Water samples (n=6; influent and effluent water) were collected from wastewater treatment plant in the same city. All samples were collected between May and July 2017. The Super Polymyxin medium, having colistin sulfate at a concentration of 3.5 mg, was used to

screen colistin-resistant isolates and enabled the isolation of any colistin-resistant bacteria. A MALDI-TOF mass spectrometer was used for the identification of colonies. Minimum inhibitory concentration of colistin was determined by using E-test. Result: From chicken meat samples, a total of 8 isolates were obtained; Morganella morganii (n=4), Moelleralla wisconsensis (n=2), Proteus vulgaris (n=1), and Providencia alcalifaciens (n=1). From wastewater samples, a total of 22 isolates were collected: Morganella morganii (n=6), Providencia rettgeri (3), Providencia alcalifaciens (2), Providencia stuartii (1) , Proteus vulgaris (n=2), Proteus mirabilis (n=2), Serratia marcescens (n=3), Aeromonas hydrophila (2) Aeromonas caviae (1). All these strains were found resistant to colistin (MIC>256). Conclusions: The emergence of antimicrobial resistance among intrinsically colistin resistant bacteria may pose a public health risk.

Keywords: Key Words: Intrinsic Colistin Resistance Bacteria, Wastewater, Chicken Meat

Presentation ID / Sunum No = 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0581-4946

Is There An Increased Risk of Chronic Venous Insufficiency in Behçet's Disease Patients'

Dr. Öğretim Üyesi Bilal Çuğlan [1] , Dr. Öğretim Üyesi Gülhan Aksoy Saraç[2]
[1]*Beykent Üniversitesi*
[2]*Ufuk Üniversitesi*

**Corresponding author: Bilal Çuğlan*

Özet

Objective: Behçet's disease (BD) is a chronic multisystem disease which is characterized by recurrent oral ulcers and skin lesions. The etiopathogenesis is not clear yet. It also has higher thrombotic tendency related with vascular inflammation. However, chronic venous disease (CVD) which is a significant morbidity agent associated with the effected vascular region is very common. It has been aimed to evaluate whether is there an underlying chronic venous insufficiency in BD. Materials and Methods: Individuals who admitted to dermatology outpatient clinic were diagnosed as BD prospectively included in the study. Age- and sex-matched healthy subjects were selected as control group. The patients who had a history of deep vein thrombosis excluded. Patients were requested to answer the VEINESSym survey. Results: Patients were divided into two groups as BD (+) group (n=41) and control group (n=41). BD group and control group were similar in terms of demographic and clinical parameters (Table-1). Total VEINES-Sym score was lower in BD patients compared to control group (36.4±8.1, 40.1±7.3, p=0.03, respectively). Additionally, there was a significant difference in night cramps, heavy legs, aching legs, swelling and restless legs (Table-2). Also, the CEAP score was higher in the BD patients compared to the control groups ($p< 0.05$). Conclusion: We have documented a potential relationship between BD and CVD with VEINES-Sym score indicating a possible earlier diagnosis of venous vascular involvement in BD before occurring venous thrombosis complication.

Anahtar Kelimeler: Behçet's Disease, Chronic Venous Disease, Chronic Venous İnsufficiency, Varicose Vein, Veınes-Sym Score.

Presentation ID / Sunum No = 250

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6810-7486

İşitsel Uyarılmış Beyin Sapı Yanıtlarında Ce-Chirp ve Klik Uyaran Karşılaştırması

Araştırmacı Sümeyye Nur Şahin[1]
[1]İstanbul Aydın Üniversitesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada; normal işitmeye sahip yetişkin bireylerde işitsel uyarılmış beyin sapı cevabı (ABR) ölçümünde, klik uyaran ve CE-Chirp uyaranlarının V. dalga latans ve amplitüdlerini karşılaştırılması, yüksek şiddet düzeylerinde I, III, ve V. dalganın varlığının/yokluğunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışmaya yaş ortalaması 25 olup saf ses ortalaması 20 dB nHL'in altında olan, tip A timpanograma sahip normal işiten toplamda 17 gönüllü birey dahil edilmiştir. Katılımcıların anamnezi alınıp saf ses odyometri testi ve immitansmetrik incelemeleri tamamlandıktan sonra ABR testi uygulanmıştır. Her iki uyaran, ER3A insert kulaklıklar kullanılarak 27.1 rate, alternating polarite, 2000 sweep test pararametreleriyle iki kulağa ayrı ayrı olacak şekilde sırasıyla 80, 60, 40 ve 20 dB nHL şiddet düzeylerinde sunulmuş ve V. dalga latans ve amplitüdleri karşılaştırılmıştır. Buna ek olarak 80 dB nHL'de I, III, V. dalga varlığı/ yokluğu değerlendirilmiştir. Bulgular: Yüksek şiddet düzeylerinde (80, 60 dB nHL) Klik uyaran latansı, CE-Chirp uyaran latansına oranla daha uzun olarak elde edilmiştir ancak düşük şiddet düzeylerinde (20 dB nHL) Chirp uyaran latansı klik uyarana göre daha uzun olarak elde edilmiştir ($p<0,05$). CE-Chirp uyaranda tüm şiddet düzeylerinde klik uyarana kıyasla daha büyük amplitüdlü V. Dalga gözlemlenmekle birlikte I. ve III. Dalganın kaybolma eğilimde olduğu görülmüştür. Sonuç: CE-Chirp uyaran, V. dalganın belirginleşmesini kolaylaştırdığından klinik kullanım için önemli bir avantaj sunmakta ve bu özelliği sebebiyle test süresinin azalmasında önemli rol oynamaktadır. Daha büyük amplitüdlü dalgaların elde edilmesi, yeni- doğan işitme taraması gibi diğer elektrofizyolojik uygulamalarda yanıtların otomatik algılanmasını kolaylaştıracağından Chirp uyaran kullanımının yaygınlaşacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klik Uyaran, Chirp Uyaran, Abr

Presentation ID / Sunum No = 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2456-3206

İskemik Dilate Kardiyomiyopatili Hastalarda Trimetazidin Etkilerinin Doku Doppler Ekokardiyografi ile Değerlendirilmesi

Uzman Cennet Yıldız[1]
[1]Bakırköy Dr Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışamanın amacı iskemik dilate kardiyomiyopati hastalarında trimetazidin tedavisinin doku Doppler parametreleri üzerine olan etkilerinin değerlendirilmesidir. Materyal ve Metod: İskemik dilate kardiyomiyopati tanısı almıs sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu %40'ın altında ve sol ventrikül diyastol sonu çapı 55 mm üzerinde ölçülen 40 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar geleneksel tedavi (n=20 hasta) veya geleneksel tedavi ve trimetazidin tedavisi (n=20 hasta, trimetazidin günde üç kez) aldı. Çalışma başlangıcı ve altı aylık periyod sonrası hastaların doku Doppler ekokardiyografik analizleri yapılmmış ve ilk veri ile karşılaştırıldı. Sonuçlar: İki grup arasında cinsiyet, boy, kilo, vücut yüzey alanı, sol ventrikül diyastol sonu çapı, sol ventrikül sistol sonu çapı, sol atriyum ve sağ ventrikül çapları arasında fark gözlenmedi. Altı aylık trimetazidin tedavisi sonrası ölçüm alınan bölgelerde izovolumetrik relaksasyon zamanı ve geç diyastolik miyokardiyal hızlar anlamlı olarak düşük, E/A oranları anlamlı olarak yüksek saptandı. Septal ve inferiyor duvar Erken diyastolik miyokardiyal hızları (E) anlamlı olarka düşük saptanırken anteriyor ve lateral E hızları ölçmlerinde anlamlı istatistiksel fark gözlenmedi. İnferiyor ve lateral duvar sistolik miyokardiyal (S) hızları tedavi sonrası anlamlı olarak yüksek saptanırken, septal S hızı anlamlı olarak düşük bulundu. Anteriyor duvar S dalgası tedavi sonrası anlamlı fark göstermedi. Buna karşın kontrol grubunda altı ay sonra doku Doppler parametrelerinde lateral duvar S hızında anlamlı düşüş dışında bir değişiklik saptanmadı. Yorum: Trimetazidin iskemik dilate kardiyomiyopati hastalarında kullanılabilir bir ajandır. Not: Bu bildiri Cennet Yıldız'ın İstanbul Üniversitesi Kardıyolojı Enstitüsünde yaptığı uzmanlık tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Trimetazidin, Doku Doppler Ekokardiyografi, İskemik Dilate Kardiyomiyopati.

The Effect of Trimetazidine Treatment On Tissue Doppler Parameters in Patients With Ischemic Dilated Cardiomyopathy

Abstract

Introduction: The aim of this study was to evaluate the effects of additional trimetazidine treatment on Tissue Doppler parameters in patients with ischemic dilated cardiomyopathy. Material and Methods: Fourtypatients with ischemic DCM (left ventricular ejection fraction (LVEF) <40% left ventricular end diastolic diameter (LVEDD) >55 mm) were studied. Patients were randomized into either conventional therapy plus trimetazidine (n:20 patients, 20 mg three times daily) or conventional therapy alone (n:20 patients). After 6 months of follow-up, tissue Doppler echocardiographic analyses of the patients were reviewed and compared with the initial data. Results: There were no significant differences between two groups with respect to sex, height, weight, body surface area, LVEDD, left ventricular end-systolic diameter, left atrial and right ventricular diameter. After 6 months of trimetazidine treatment, isovolumetric relaxation time and late diastolic myocardial velocities were decreased and E/A ratios

increased significantly from all measured territories. Although early diastolic myocardial velocities (E) from septal and inferior walls decreased significantly, anterior and lateral E velocities did not show any statistically significant difference. Systolic myocardial (S) velocities form inferior and lateral walls increased significantly, while septal S velocity showed a significant decrease. Anterior S velocity did not show any statistically significant difference after 6 months of trimetazidine treatment. In contrast, no changes were found in tissue Doppler parameters of control group after six months except for a significant decrease in lateral S velocity. Conclusions: Trimetazidine is an effective adjunctive treatment in patients with ischemic dilated cardiomyopathy.

Keywords: Trimetazidine, Tissue Doppler Echocardiography, İschemic Dilated Cardiomyopathy.

Presentation ID / Sunum No = 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

İzotretinoin Kaynaklı Keilit Tedavisinde Dekspantenol İle Dudak Mezoterapisi

Uzman Dr. Nurcan Metin[1] , Uzman Dr. Tekden Karapınar[2] , Dr. Öğretim Üyesi Çağrı Turan[3]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Deri ve Zührevi Hastalıklar Bölümü, Erzurum, Türkiye

[2]Bingöl Devlet Hastanesi, Deri ve Zührevi Hastalıkları Bölümü, Bingöl, Türkiye.

[3]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Deri ve Zührevi Hastalıklar Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye.

**Corresponding author: Nurcan Metin*

Özet

Giriş: Keilit, izotretinoinin (ISO) en sık görülen mukokutanöz yan etkisidir. Dexpanthenol (DXP), yara iyileşmesinde fibroblast proliferasyonunu ve yeniden epitelizasyonu artırır. Bu pilot çalışma, ISO ile ilişkili keilitte etkinliği bilinmeyen DXP mezoterapisi ile olan deneyimimizi sunmayı ve ileriye dönük olarak takip edilen bir hasta serisinde tedavi sonuçlarını raporlamayı amaçlamaktadır. Yöntemler: Bu çalışma en az 2 aydır İSO (0,5-1 mg/kg/gün) kullanan hastalarda yapılmıştır. Bu çalışmaya DXP-mezoterapi uygulanan 25 hasta (mezoterapi grubu) ve işlem uygulanmayan 33 hasta (kontrol grubu, sadece merhem) katılmıştır. Tüm hastalara, dudak kremi olarak merhem formunda sadece hamamelis virginiana distilat reçete edildi. Tedavinin etkinliği, dudak kremi kullanım sıklığı, yaşam kalitesi ve İzotretinoin İlişkili Keilit Derecelendirme Ölçeği'ndeki (ICGS) değişim ile yorumlandı. Çalışma protokolü Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi etik kurulu tarafından onaylandı (referans no. 2021/12-187). Bulgular: Kontrollerde eritem, kabuk ve fissür skorları anlamlı olarak artmasına rağmen ($p=0,001$), mezoterapi grubunda tüm ICGS-alt grup skorlarında başlangıca göre bir ay sonra istatistiksel olarak anlamlı bir düşüş vardı ($p=<0,001$, $p=0.002$; sırasıyla). Başlangıçta ICGS toplam puanları açısından gruplar arasında fark bulunmazken, bir ay sonra mezoterapi grubu lehine anlamlı fark vardı ($p<0,001$). Mezoterapi grubunda dudak balsamlarına anlamlı derecede daha az ihtiyaç duyuldu ve hem kontrol grubuna göre hem de bir ay sonra başlangıçta yaşam kalitesinde anlamlı bir iyileşme oldu (her ikisi de; $p<0,001$). Öte yandan, kontrol hastaları başlangıca göre daha fazla keilitten ve kuruluktan muzdaripti ($p<0.001$). Sonuç: DXP-mezoterapi, ISO ile ilişkili keilitin yönetiminde güvenli ve çok etkili bir yöntem gibi görünmektedir. Az sayıda hasta olmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı yüksek etkinlik oranları elde ettik. Bu nedenle, DXP mezoterapisinin rutin olarak reçete edilen diğer yumuşatıcılarla kombinasyonunun, ISO tedavisine uyumu artırmak için iyi bir seçenek olabileceğine inanıyoruz. Keilit tedavisinde DXP mezoterapisinin kolay ulaşılabilir, ucuz, güvenli, pratik ve etkili bir yöntem olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Dekspantenol, Mezoterapi, Akne, İzotretinoin, Dudak, Keilit

Lip Mesotherapy With Dexpanthenol in the Treatment of Isotretinoin-Induced Cheilitis

Abstract

Introduction: Cheilitis is the most common mucocutaneous side effect of isotretinoin (ISO). Dexpanthenol (DXP) increases fibroblast proliferation and re-epithelialization in wound healing. We aimed to investigate the effect of DXP-mesotherapy in ISO-induced cheilitis in this study. Methods: This study was conducted on patients who had been using ISO (0.5-1 mg/kg/day) for at least 2 months. Twenty-five patients who administered DXP-mesotherapy (mesotherapy group) and 33 patients without the procedure (control group, only ointment) participated in this study. All patients were prescribed only hamamelis virginiana distillate in ointment form as a lip balm. The efficacy of the treatment was interpreted by the change in lip balm use frequency, quality of life, and Isotretinoin Cheilitis Grading Scale (ICGS). Results: There was a statistically significant decrease in all ICGS-subgroups scores in the mesotherapy group after 1 month compared with the baseline ($p = <0.001$), although in the controls, erythema, crust, and fissure scores significantly increased ($p = 0.001$, $p = 0.002$).While there was no difference between the groups in terms of ICGS total scores at baseline, there was a significant difference after 1 month in favor of the mesotherapy group ($p < 0.001$). In the mesotherapy group, lip balms were needed significantly less frequently and there was a significant improvement in quality of life compared with both the control group and at baseline after 1 month (both; $p < 0.001$). On the other hand, the control patients suffered more from cheilitis and dryness than at baseline ($p < 0.001$). Conclusion: Dexpanthenol-mesotherapy seems to be a safe, and so effective method in management of ISO-related cheilitis.

Keywords: Cheilitis; Dexpanthenol; İsotretinoin; Lip; Mesotherapy.

Presentation ID / Sunum No = 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Juvenil Diyabetli Çocuklarda Bisfenol A Düzeylerinin Endokrin Sistem Üzerine Bozucu Etkileri

Araştırmacı Halit Diril[1] , Doç.Dr. Murat Karaoğlan[2] , Prof.Dr. İclal Geyikli Çimenci[1] , Arş.Gör.Dr. Hasan Ulusal[1]

[1] *Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı*
halitdiril@hotmail.com

[2] *Gaziantep Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Pediatrik Endokrinoloji Anabilim Dalı*
muratkaraoglan@hotmail.com

**Corresponding author: Halit Diril*

Özet

Giriş: Tip I Diyabetes Mellitus (DM), insülin üreten pankreas beta hücrelerinin bağışıklık sistemi tarafından hedeflendiği ve yok edildiği, yetersiz insülin sekresyonu ile karakterize otoimmün bir hastalıktır. Yapılan çalışmalar tip I DM gelişiminde Bisfenol A (BPA) gibi endokrin bozucuların ve biyoaktif bir adipokin olan apelinin etkili olduğunu bildirmektedir. Bu çalışmanın amacı yeni tanı konmuş tip I DM'li çocuklarda serum BPA düzeylerinin endokrin sistem ve apelinin sekresyonu ile ilişkisinin araştırılmasıdır. Yöntem: Çalışmaya yeni tip I DM tanısı konulmuş 0-18 yaş arası 74 hasta (hasta grubu), bu hastaların 30 sağlıklı kardeşi (kontrol grubu 1) ve 35 sağlıklı çocuk (kontrol grubu 2) olmak üzere toplam 139 kişi dahil edildi. Çalışmaya dahil edilen tüm çocuklardan 12 saatlik açlığı takiben kan alındı. Alınan kanların serum BPA, serum apelin düzeyleri ELISA ile belirlendi. Ayrıca TSH, free T3 ve free T4 düzeyleri kemilüminesans immunoassay (CLIA) yöntemi ile ölçüldü. Bulgular: Yeni tanı konmuş tip I DM'li çocuklarda medyan serum BPA değerleri kardeşlerine ve sağlıklı çocuklara göre daha yüksek bulundu ($p = 0.001$). Hastaların medyan serum apelin değerleri ise kardeşlerine ve sağlıklı çocuklara göre daha düşük bulundu ($p = 0,001$). Her üç grupta da BPA ile apelin arasında çok güçlü bir pozitif korelasyon saptandı (sırasıyla $r = 0.824$, $r = 0.870$, $r = 0.900$) ($p = 0,001$). Tiroid fonksiyonları açısından her üç grupta serum BPA ile TSH, free T3 ve free T4 arasında anlamlı bir korelasyon saptanmadı. Sonuç: Çalışmamız, yeni tanı almış tip I DM'li çocuklarda BPA düzeylerinin daha yüksek, apelin düzeylerinin ise daha düşük olduğunu ve her ikisi arasında güçlü bir ilişki olduğunu göstermiştir. Buda BPA ve apelinin tip I DM gelişimi ile ilişkili olabileceğini düşündürmektedir. Ayrıca çalışmamızda, her üç grupta serum BPA düzeyi ile TSH, free T3 ve free T4 arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmemesi, BPA'nın tip I DM'li çocukların tiroid fonksiyonları ile ilişkili olmadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Tip I Diyabet, Bisfenol A, Apelin

Disruptive Effects of Bisphenol A Levels On Endocrine System in Children With Juvenile Diabetes

Abstract

Introduction: Type I Diabetes Mellitus (DM) is an autoimmune disease characterized by insufficient insulin secretion in which insulin-producing pancreatic beta cells are targeted and destroyed by the immune system. Studies have reported that endocrine disruptors such as Bisphenol A (BPA) and apelin, a bioactive adipokine, are effective in the development of type I DM. The aim of this study is to investigate the relationship between serum BPA levels and endocrine system and apelin secretion in children with newly diagnosed type I DM. Methods: A total of 139 people, including 74 patients (patient group) between the ages of 0-18 who were newly diagnosed with type I DM, 30 healthy siblings of these patients (control group 1) and 35 healthy children (control group 2) were included in the study. Blood samples was drawn from all children included in the study after 12 hours of fasting. Serum BPA and serum apelin levels of the blood samples were determined by ELISA. In addition, TSH, free T3 and, free T4 levels were measured by chemiluminescence immunoassay (CLIA) method. Results: Median serum BPA values were higher in children with newly diagnosed type I DM compared to their siblings and healthy children ($p = 0.001$). The median serum apelin values of the patients were found to be lower than their siblings and healthy children ($p = 0.001$). A very strong positive correlation was found between BPA and apelin in all three groups ($r = 0.824$, $r = 0.870$, $r = 0.900$, respectively) ($p = 0.001$). In terms of thyroid functions, no significant correlation was found between serum BPA and TSH, free T3 and, free T4 in all three groups. Conclusion: Our study showed that BPA levels were higher and apelin levels were lower in children with newly diagnosed type I DM, and there was a strong relationship between BPA and apelin. This suggests that BPA and apelin may be associated with the development of type I DM. In addition, the absence of a statistically significant relationship between serum BPA levels and TSH, free T3 and free T4 in all three groups indicates that BPA is not associated with thyroid functions in children with type I DM.

Keywords: Type I Diabetes Mellitus, Bisphenol A, Apelin

Presentation ID / Sunum No = 211

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5509-6650

Kalp Kası, İskelet Kası, Düz Kas ve Adipoz Dokuda Adiponektin Reseptör (Adipor1, Adipor2) Ekspresyonlarının Yaşa Bağlı Değişimi

Asst.Prof.Dr. Özden Kutlay[1] , Asst.Prof.Dr. Arzu Keskin Aktan[1]
[1]Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Medicine, Department of Physiology, Afyonkarahisar,Turkey

**Corresponding author: Özden Kutlay*

Özet

Giriş ve Amaç: Adiponektin anti-inflamatuar, antioksidan etkileri olan, tip 2 diyabet, obezite, metabolik sendrom ve fizyolojik yaşlanma ile ilişkili bir adipositokindir. Adiponektinin biyolojik etkisine aracılık eden iki reseptörü (AdipoR1 ve AdipoR2) tanımlanmıştır, ancak bu reseptörlerin dağılımı ve ekpresyonlarındaki yaşa bağlı değişimleri aydınlatılmamıştır. Bu çalışmada plazma adiponektin düzeyi ile kalp kası, gastroknemius, duedonum, aort ve adipoz dokuda AdipoR1 ve AdipoR2 ekspresyonlarının yaşa bağlı değişimlerinin gösterilmesi amaçlandı. Yöntemler: Çalışmada toplam 18 tane Wistar albino cinsi erkek sıçan kullanıldı. Genç (3 aylık, n=6), erişkin (12 aylık, n=6) ve yaşlı (24 aylık, n=6) sıçanların plazma örneklerinde ELISA yöntemiyle adiponektin düzeyleri ölçüldü. Kalp kası (sol ventrikül), gastroknemius, duedonum, aort ve adipoz dokuda AdipoR1 ve AdipoR2 mRNA ekspresyonları qRT-PCR ile belirlendi. İstatistiksel yöntemde tek yönlü ANOVA ve tekrarlı ölçüm ANOVA kullanıldı. $P<0,05$ düzeyi anlamlı kabul edildi. Bulgular: Yaşlı sıçanların plazma adiponektin düzeyi genç ve erişkinlere kıyasla daha düşüktü. AdipoR1 ve AdipoR2 mRNA ekspresyonunun en yüksek olduğu doku gastroknemiustu. Çizgili kaslar olan kalp kası ve iskelet kasında AdipoR1 ve AdipoR2 ekspresyonu yaşlanma ile arttı. Duedonumda AdipoR1 yaşlanma ile azalırken, AdipoR2'de anlamlı bir değişiklik görülmedi. Aortta her iki reseptörün ekspresyonunda yaşa bağlı bir değişim izlenmedi. Adipoz dokuda ise her iki reseptörün ekspresyonu yaşlanma ile azaldı. Sonuç: Yaşlanma ile plazma adiponektin düzeyi azalırken, kalp ve iskelet kasında AdipoR ekspresyonları artmaktadır. Adiponektin ve AdipoR düzeylerinin regülasyou ile yaşlanma ve yaşlanmayla ilişkili hastalıklara yönelik geliştirilecek terapötik yaklaşımlarda AdipoR ekpresyonlarınındaki değişimlerin doku spesifik özellik gösterdiği göz önünde bulundurulmalıdır. "Bu çalışma Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi BAP Komisyonu tarafından 21.KARİYER.004 proje numarası ile desteklenmiştir"

Anahtar Kelimeler: Adiponektin, Adiponektin Reseptörleri, Adipoz Doku, Yaşlanma, Kas Dokusu

Age-Related Changes in Adiponectin Receptor (Adipor1, Adipor2) Expressions in Cardiac Muscle, Skeletal Muscle, Smooth Muscle and Adipose Tissue

Abstract

Introduction: Adiponectin is an adipocytokine with anti-inflammatory, and antioxidant effects and is associated with type 2 diabetes, obesity, metabolic syndrome, and physiological aging. Two receptors (AdipoR1 and AdipoR2) that mediate the biological action of adiponectin have been identified, but the

distribution of these receptors and age-related changes in their expression have not been elucidated. This study aimed to show age-related changes in plasma adiponectin levels and AdipoR1 and AdipoR2 expressions in heart muscle, gastrocnemius, duodenum, aorta, and adipose tissue. Methods: A total of 18 Wistar albino male rats were used in the study. Adiponectin levels were measured by ELISA in plasma samples of young (3 months, n=6), adult (12 months, n=6), and old (24 months, n=6) rats. AdipoR1 and AdipoR2 mRNA expressions in heart muscle (left ventricle), gastrocnemius, duodenum, aorta, and adipose tissue were determined by qRT-PCR. One-way ANOVA and repeated measure ANOVA were used in the statistical method. A $P<0.05$ level was considered significant. Results: Elderly rats had lower plasma adiponectin levels compared to young and adults. The tissue with the highest expression of AdipoR1 and AdipoR2 mRNA was gastrocnemius. Expression of AdipoR1 and AdipoR2 in cardiac and skeletal muscles, which are striated muscles, increased with aging. While AdipoR1 decreased with aging in the duodenum, no significant changes were seen in AdipoR2. There was no age-related change observed in the expression of both receptors in the aorta. In adipose tissue, the expression of both receptors decreased with aging. Conclusion: While plasma adiponectin level decreases with aging, AdipoR expressions increase in the heart and skeletal muscle. In therapeutic approaches to be developed for aging and aging-related diseases by regulation of Adiponectin and AdipoR levels, it should be considered that changes in AdipoR expression show tissue-specific characteristics. “This study was supported by Afyonkarahisar Health Sciences University Scientific Research Projects Commission under grant number 21.KARİYER.004”

Keywords: Adiponectin, Adiponectin Receptors, Adipose Tissue, Aging, Muscle Tissue

Presentation ID / Sunum No = 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Kanser Hastalarında Albumin Düzeyi

Uzman Dr. Adem Kara[1]
[1]*Yozgat Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç:Kanser hastalarının yaşam kalitesinin artırılması, klinik takiplerinde destek tedavi ihtiyaçlarının belirlenmesi. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 2018 Ocak-2022 Ocak tarihleri arasındakemoterapi merkezinde tedavi veya hizmet alan 300 hasta dahil edilmiştir. Albumin aynı zamnada akut faz reaktanı olduğundan hastaların inflamatuar parametreleri ile birlikte değerlendirildi.İnflamatuar parametreleri , enfeksiyon bulgu ve kliniği olan hastalar çalışma dışında bırakıldı. Albumin kan düzeyi 3.4- 5.2 g/dL olarak referans alınmıştır. Bulgular: Hastaların %15'i mide ca(50) hastalar ortalama albumin seyiyesi: 2.8 g/dL ,%15'i bronş ve akciğer ca(50) ortama albumin seviyesi : 2.95 g/dL , %15'i meme ca(50) ortalama albumin seviyesi : 3.45 g/dL , %10'u prostat ca (30) ortalama albumin seviyesi 3.5 g/dL , %10'u pankreas ca(30) ortalama albumin seviyesi: 2.9 g/dL , %6.6'u larınks ca ortama albumin seviyesi: 3.1 g/dL , %6.6'u over ca ortalama albumin seviyesi: 3.9 g/dL, %6.6'sı kolon ca ortama albumin seviyesi:3.1 g/dL, %3.3'ü rektum ca (10) ortalama slbumin seviyesi:3.4 g/dL, %3.3'ü endometrium (10) ortalama albumin seviyesi: 3.7 g/dL ,ve %3.3 diğer kanserlerde ortalama albumin seviyesi:3.6 g/dL saptandı.Endüşük albumin seviyeleri ortalaması 2.8 g/dL ile mide kanselerinde, pankreas kanserlerinde 2.90 ,bronş ve akciğer kanserlerinde 2.95 g/dL, larınks ve kolon kanserli hastalarda 3.1 g/dL bulunmuştur.diğer kanselerlerde r 3.4- 5.2 g/dL referans aralıklarda değerler bulunmuştur.Sonuç: Çalışma sonucunda Mide, bronş,akciğer ve larinks kanserlerinde düşük albumin seviyeleri malnitrisyonu tetiklemektedir. Düşük albumin seviyelerinin tedavi edilmesi ve hesaba katılması kanser hastalarında eşlik eden komorbiditeleri azaltacağı öngörülmektedir.Elde edilen veriler sonucunda; kanser hastalarında albumin sevilerinin yakından takip edilmesi ,gereğinde replasmanı önerilir.

Anahtar Kelimeler: Kanser Hastaları, Albumin

Albumın Level in Cancer Patıents

Abstract

Purpose: To increase the quality of life of cancer patients, to determine the support treatment needs in their clinical follow-ups. Materials and Methods: 300 patients who received treatment or service in the chemotherapy center between January 2018 and January 2022 were included in the study. Since albumin is also an acute phase reactant, it was evaluated together with the inflammatory parameters of the patients. Patients with inflammatory parameters, signs and symptoms of infection were excluded from the study. Albumin blood level was taken as reference as 3.4-5.2 g/dL. Results: 15% of the patients had gastric ca(50) patients mean albumin level: 2.8 g/dL, 15% bronchial and lung ca(50) median albumin level: 2.95 g/dL, 15% breast ca(50)) mean albumin level: 3.45 g/dL, 10% prostate ca (30) average albumin level 3.5 g/dL, 10% pancreatic ca (30) average albumin level: 2.9 g/dL, 6.6% larynx ca average albumin level: 3.1 g/dL, 6.6% ovarian ca average albumin level: 3.9 g/dL, 6.6% colon ca average albumin level: 3.1 g/dL, 3.3% rectum ca (10) average slbumin level: 3.4 g/dL, 3.3% endometrium (10)

mean albumin level: 3.7 g/dL, and 3.3% mean albumin level: 3.6 g/dL in other cancers. The lowest albumin levels were found in the stomach, with an average of 2.8 g/dL Cancers, pancreatic cancers 2.90, 2.95 g/dL in bronchial and lung cancers, 3.1 g/dL in patients with laryngeal and colon cancers. In other cancers, r values were found in reference ranges of 3.4-5.2 g/dL. Conclusion: As a result of the study, M Low albumin levels trigger malnitrification in stomach, bronchi, lung and larynx cancers. It is predicted that treating and taking into account low albumin levels will reduce accompanying comorbidities in cancer patients. As a result of the data obtained; It is recommended to closely monitor albumin levels in cancer patients and to replace them if necessary.

Keywords: Albumin,cancer Patients

Presentation ID / Sunum No = 365

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4363-7197

Karaciğer Fibroscan Ölçümlerinin Değerlendirilmesi

Arş.Gör.Dr. İbrahim Volkan Şenkal[1]
[1]İstanbul Tıp Fakültesi

Özet

GİRİŞ : Transient elastografi (Fibroscan) karaciğer fibrozisini değerlendirmede non invaziv tanı yöntemi olarak yaygın bir kullanım alanına sahiptir. Fibroscan ölçümü içinde değerlendirilen fibrozis (kPa) ve CAP skoru değerlendirmeleri sırasıyla karaciğersin sertliği ve yağlanması ile ilgili bizlere bilgi vermektedir. Çalışmamızda bu parametrelerin hastaların yaş, VKİ ve lipid profilleri ile değişimini değerlendirmeyi amaçladık. MATERYAL METOD : Çalışmadaki sürekli değişkenler için tanımlayıcı istatistikler; ortalama, standart sapma; kategorik değişkenler için ise sayı (n) ve yüzde (%) olarak ifade edilmiştir. "Kategorik gruplara göre ölçümlerin karşılaştırılmasında" "Bağımsız T-testi" ve "Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA)" yapılmıştır. Hesaplamalarda istatistik anlamlılık düzeyi (a) %5 olarak alınmış ve analiz için SPSS (IBM SPSS for Windows, ver.25) istatistik paket programı kullanılmıştır. BULGULAR : Çalışmaya dahil edilen bireylerin yaş ortalaması 43,2 yıl ve VKI 26,3 kg/m2' dir. Çalışmada 34 erkek 38 kadın hasta olmak üzere toplam 72 hasta yer almıştır. Hastaların karaciğer fibroscan ölçümlerine göre fibrozis değerleri 9.19±10.56 kPa, CAP skorları 240.3±55.38 dB/m olarak saptandı. Cinsiyet bazında bakıldığında CAP skoru erkeklerde 249.281±62.77 dB/m iken kadınlarda 232.54±47.59 dB/m (p=0.213) olarak saptanmıştır. Karaciğer fibroscan ölçüm skorları ise erkeklerde 7.67±5.07 kPa iken kadınlarda 10.54±13.68 kPa olarak saptanmıştır (p=0.252). Karaciğer fibroscaninde fibrozis skorları ile yaş arasında istatistik olarak anlamlı pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur (p<0,05). Tüm grubun T.Kolesterol ortalama değeri 204.4 mg/dl, LDL Kolesterol 116.5 mg/dl, Trigliserid düzeyi 148.3 mg/dl olarak saptanmıştır. Lipid profilleri ile CAP skoru ve fibrozis arasında istatistiki anlamda ilişlki saptanmamaıştır. SONUÇ : Karaciğerin fibroscan ölçümü ile yaş,cinsiyet ve lipid profilleri değerlendirildiğinde karaciğer sertliğinin yaşla birlikte arttığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer Fibrozu, Siroz, Fibroscan

Presentation ID / Sunum No = 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Orcid No:0000-0003-0320-4239

Kardiyopulmoner Bypass Operasyonlarında Kan Transfüzyonuna Etki Eden Preoperatif ve İntraoperatif Belirleyiciler

Dr. Bişar Amaç[1] , Uzman Dr. Murat Ziya Bağış[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ş.Urfa M.Akif İnan Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Perfüzyon Birimi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ş.Urfa M.Akif İnan Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kalp Damar Cerrahisi Kliniği

**Corresponding author: Bişar Amaç*

Özet

Giriş: Kardiyopulmoner bypass (KPB) eşliğinde yapılan kalp cerrahisi vakalarında kan tranfüzyonu gereksinimi oluşabilmektedir. Kan transfüzyonu stratejilerini optimize etmek ve preoperatif dönemde gerekli önlemleri belirlemek, kalp cerrahisinde önem arz etmektedir. Bu belirleyicilerin önceden saptanması gerekmektedir. Amaç: Bu çalışmada kan transfüzyon gereksinimlerini etkileyebilecek preoperatif ve intraoperatif belirleyicilerin saptanması amaçlanmıştır. Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya kardiyopulmoner bypass eşliğinde koroner arter bypass greft uygulanan; eritrosit transfüzyonu yapılan 20 vaka ve eritrosit transfüzyonu ihtiyacı olmayan 20 vaka, toplam 40 vaka dâhil edildi. Restrospektif olarak hasta dosyalarından vakaların preoperatif (Yaş, cinsiyet, hemoglobin (Hb), hematokrit (Hct), ejeksiyon fraksiyon yüzdeleri (EF%)) ve intraoperatif (Total perfüzyon süreleri, aortik kros klemp süreleri, kan transfüzyon üniteleri) verileri kayıt edildi. Hematolojik hastalığı olanlar dışlanma kriterleri arasında tutuldu. İntraoperatif eritrosit süspansiyonu transfüzyon kriterleri Hb≥7-8 g dL-1, Hct≥%25 idi. Bulgular: Yapılan bu çalışmada her iki grubun yaşları arasında istatistiksel anlamda fark yoktu. Eritrosit replasmanı yapılan grubun kadın cinsiyet oranı daha yüksekti ve istatistiksel olarak anlamlıydı. İntraoperatif eritrosit replasmanı yapılan grubun Hb, Hct, EF% daha düşüktü ve istatistiksel olarak anlamlıydı. İntraoperatif eritrosit replasmanı yapılan grubun Total perfüzyon süreleri ve aortik kros klemp süreleri daha uzundu ancak istatistiksel olarak anlamlı değildi. Sonuç: Bu çalışma sonucunda eritrosit transfüzyonu için kadın cinsiyet, preoperatif Hb ve Hct düşüklüğü, EF% düşüklüğü belirleyici faktörler olarak saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kardiyopulmoner Bypass, Kan Transfüzyonu, Belirleyiciler

Preoperative and Intraoperative Determinants Affecting Blood Transfusion in Cardiopulmonary Bypass Operations

Abstract

Introduction: In cases of cardiac surgery performed with cardiopulmonary bypass (CPB), a need for blood transfusion may occur. Optimizing blood transfusion strategies and determining the necessary precautions in the preoperative period are important in cardiac surgery. These determinants need to be determined beforehand. Aim: In this study, it was aimed to determine preoperative and intraoperative predictors that may affect blood transfusion requirements. Methods: In this retrospective study, coronary artery bypass grafting accompanied by cardiopulmonary bypass; 20 cases who received erythrocyte

transfusion and 20 cases who did not need erythrocyte transfusion, a total of 40 cases were included. Preoperative (Age, gender, hemoglobin (Hb), hematocrit (Hct), ejection fraction percentages (EF%)) and intraoperative (Total perfusion times, aortic cross clamp times, blood transfusion units) data were recorded from patient files retrospectively. Those with hematological disease were included in the exclusion criteria. Intraoperative erythrocyte suspension transfusion criteria were Hb≥7-8 g dL-1, Hct≥25%. Results: In this study, there was no statistical difference between the ages of both groups. The female sex ratio was higher in the erythrocyte replacement group and it was statistically significant. The Hb, Hct, EF% of the group with intraoperative erythrocyte replacement were lower and statistically significant. Total perfusion times and aortic cross clamp times were longer in the group with intraoperative erythrocyte replacement, but they were not statistically significant. Conclusion: As a result of this study, female gender, low preoperative Hb and Hct, and low EF% were determined as determining factors for erythrocyte transfusion.

Keywords: Cardiopulmonary Bypass, Blood Transfusion, Predictors

Presentation ID / Sunum No = 43

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
E. F. Tüfekci: 0000-0001-5051-2694
M. Y. Duman: 0000-0001-8913-2314
B. Çalışır: 0000-0001-6257-5422
Ç. Kılınç: 0000-0003-4958-2622

Kastamonu İlinde Doğurganlık Çağındaki Kadınlarda Kızamıkçık Seroprevalansının Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Enis Fuat Tüfekci[1] , Uzman Dr. Melike Yaşar Duman[2] , Uzman Dr. Büşra Çalışır[2] , Uzman Dr. Çetin Kılınç[2]
[1]Kastamonu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji AD. Kastamonu, Türkiye
[2]Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Mikrobiyoloji Bölümü, Kastamonu, Türkiye

**Corresponding author: Enis Fuat Tüfekci*

Özet

Giriş: Rubella virus kızamıkçık hastalığının ve konjenital rubella sendromunun etkenidir. Virus, konjenital malformasyonlara neden olmasından dolayı duyarlı gebeler için tehlikeli bir durum arz etmektedir. Bu çalışmada Kastamonu ilinde doğurganlık çağındaki kadınlarda kızamıkçık seroprevalansının retrospektif olarak ortaya konulması amaçlanmıştır. ***Yöntem***: Ocak 2018-Ocak 2022 tarihleri arasında Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesine başvuran 5846 hastanın anti-rubella IgM, 2612 hastanın anti-rubella IgG antikor değerleri incelenmiştir. Hastalar 15-25, 26-35 ve 36-49 olmak üzere üç yaş grubuna ayrılmıştır. Anti-rubella IgG ve anti-rubella IgM testleri Abbott Architect i2000SR cihazında kemiluminesans mikropartikül immun assay yöntemi ile çalışılmış ve sonuçlar üretici firmanın önerileri doğrultusunda değerlendirilmiştir. ***Bulgular***: Anti-rubella IgM ve anti-rubella IgG pozitifliği sırasıyla %0,2 (n=12/5864) ve %91,4 (n=2386/2612) olarak tespit edilmiştir. En yüksek anti-rubella IgG pozitifliği %92,7 oranı ile 15-25 yaş grubunda saptanmıştır. Yaş grupları arasında anti-rubella IgG pozitiflik oranı bakımından anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). ***Sonu***ç: Bu çalışma sonunda Kastamonu ilinde doğurganlık çağındaki kadınların %8,6'ünün konjenital rubella enfeksiyonu bakımından risk altında olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak gebelik planlayan kadınlarda kızamıkçık seroprevalansının belirlenmesi ve duyarlı olanların aşılanmaları yönünde teşvik edilmeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kızamıkçık, Rubella Virusu, Seroprevalans

Determination of Rubella Seroprevalence in Childbearing Age Women in Kastamonu Province, Turkey

Abstract

Introduction: Rubella virus is the causative agent of rubella (German measles) and congenital rubella syndrome. The virus presents a dangerous concern for susceptible pregnant women because it causes congenital malformations in the fetus. This study aimed to reveal the rubella seroprevalence in childbearing age women in Kastamonu province, Turkey, retrospectively. ***Methods***: The results of 5846 anti-rubella IgM and 2612 anti-rubella IgG of childbearing age women who applied to Kastamonu

Training and Research Hospital between January 2018 and January 2022 were investigated retrospectively. The childbearing age women were separated into three age groups: 15-25, 26-35, and 36-49. Anti-rubella IgG and anti-rubella IgM tests were studied using the chemiluminescence microparticle immune assay method in the Abbott Architect i2000SR instrument, and the results were assessed following the manufacturer's instructions. ***Results:*** Anti-rubella IgM and anti-rubella IgG positivity were found to be 0.2% (n=12/5864) and 91.4% (n=2386/2612), respectively. The highest anti-rubella IgG positivity was in the 15-25 age group with 92.7%. There was no significant difference among age groups for anti-rubella IgG positivity (p>0.05). ***Conclusion:*** Based on the results, it was considered that 8.6% of childbearing age women in Kastamonu province were at risk for congenital rubella syndrome. As a result, it is suggested to determine rubella seroprevalence in women who are planning pregnancy and to encourage those who are susceptible to being vaccinated.

Keywords: Rubella, Rubella Virus, Seroprevalence

Presentation ID / Sunum No = 341

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6586-8092

Kemik ve Yumuşak Doku Tümörlerinde Tru-Cut ve İnsizyonel Biopsilerde Histopatolojik Tanıdaki Deneyimimiz

Dr. Zuhal Kuş Silav[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Bakırköy Dr Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Kliniği*

Özet

Kemik tümörlerinin morfolojik özelliklerinin çoğunlukla benzerlik göstermesi, yine yumuşak doku tümörlerinin birbiriyle örtüşebilen morfolojik çeşitliliği ve heterojen tümörler oluşu, rezeksiyon piyeslerinde dahi tanı güçlüğüne yol açmaktadır. Çalışmanın amacı tru-cut ya da insizyonel biopsiyle örneklenmiş kemik/yumuşak doku tümörlerinde histopatolojik tanıdaki sonuçlarımızı değerlendirmektir. Bu çalışmada yaklaşık 3 yıllık (eylül 2018- ağustos 2021) sürede tek merkez eğitim ve araştırma hastanesi patoloji kliniğine tanı amaçlı gönderilen 41'i tru-cut, 5'i açık insizyonel biopsi ile alınmış toplam 46 olgu değerlendirildi. Konvansiyonel lipom vakaları bu çalışmaya alınmadı. Olguların yaş aralığı 9-90 (ort. 54y) olup; 22'si erkek, 24'ü kadındı. Anatomik olarak 13'ü üst ekstremite, 19'u alt ekstremite, 8'i pelvik/intraabdominal/retroperitoneal bölge, 5'i toraks duvarı/gövde ve 1'i baş-boyun yerleşimliydi. Histopatolojik incelemede olguların 4'üne primer kemik tümörü, 38'ine ise yumuşak doku tümörü tanısı verilmiş olup; 4 olguda lezyonun neoplastik natürü net olarak ayırt edilemedi. Biopsiyle olguların 13'ü benign, 15'i malign, 2'si intermedier grade-lokal agresif, 4'ü intermedier grade-nadir metastaz yapan tümör tanısı aldı. 12 olguda kesin benign/malign ya da neoplastik/non-neoplastik ayırımına gidilemedi. Kararsız kalınan olguların çoğunlukla morfolojik olarak düşük dereceli hücresel özellikler gösteren, immunhistokimyasal olarak kesin subtiplendirilemeyen ve klinik/kitle çapı/lokalizasyon ya da radyolojik bulgular ele alındığında intratümör heterojenite öngörüsüyle malignite potansiyelinin net belirlenemeyeceği olgular olduğu gözlendi. Biopsi sonuçları ile 46 olgunun 25'inde (%54) spesifik histolojik tiplendirme yapılabildi. Kararsız kalınan olgular dışında, tümör tiplendirmesi yapılamayan grupta genellikle malign olgular yer aldı. Bizim deneyimimizde biopsi sonuçlarının tedavi yaklaşımını etkileyeceği 'tümörlerin biyolojik potansiyellerine göre sınıflandırılmasında' 46 olgunun 33'ünde (%71,7) net sonuca varılmıştır. Kararsız grupta dahi, çoğunlukla hasta yönetimini yönlendirebilecek şekilde ilk plan ayırıcı tanıları raporda belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kemik Tümörü, Yumuşak Doku Tümörü, Tru-Cut Biopsi, İnsizyonel Biopsi, Histopatolojik Tanı

Our Experience in Histopathological Diagnosis of Tru-Cut and Incisional Biopsies of Bone and Soft Tissue Tumors

Abstract

Since the morphological features of bone tumors are mostly similar and soft tissue tumors are heterogeneous and overlapping morphological diversity, it causes diagnostic difficulties even in resection specimens. The aim of this study is to evaluate our results in histopathological diagnosis in

bone/soft tissue tumors sampled by tru-cut or incisional biopsy. In this study, 46 cases were evaluated between 2018-2021 which were sent for diagnosis from a single institution. 41 of these cases sampled with tru-cut and 5 with incisional biopsy. The cases were located upper extremity (13), lower extremity (19), pelvic/intraabdominal/retroperitoneal (8), thoracic wall/trunk (5), and head and neck (1) respectively. According to histopathological results 4 cases were diagnosed as primary bone tumor, 38 cases were diagnosed as soft tissue tumor. In 4 cases the neoplastic nature of the lesion could not be clearly differentiated. 13 out of 46 total cases were diagnosed as benign, 15 cases were diagnosed as malignant, 2 cases diagnosed as intermediate grade-locally aggressive, 4 cases diagnosed as intermediate grade-rarely metastasizing tumors. Definitive distinction could not be made between benign/malignant or neoplastic/non-neoplastic in remaining 12 cases. These cases has morphologically low grade cellular features and could not be definitively subtyped immunohistochemically. When the clinical or radiological findings are taken into consideration, malignancy potentials for these tumors could not be clearly determined with the prediction of intra-tumor heterogeneity. Except for these undecided cases, spesific histological typing performed in 25 (54%) of 46 cases. With reference to 'classification of tumours according to their biological potential' our clear conclusion was reached in 33 (71,7%) of 46 cases. Ultimately these results will affect the treatment approachs. Even in the undecided group, first-line differantial diagnoses are often mentioned in the pathological report, which can guide patient management.

Keywords: Bone Tumor, Soft Tissue Tumor, Tru-Cut Biopsy, İncisional Biopsy, Histopathological Diagnosis

Presentation ID / Sunum No = 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4253-7856

Keratokonusta Optik Koherens Tomografi Anjiyografi ile Ölçülen Peripapiller ve Makular Damar Yoğunluğu ve Sistemik İnflamasyonla İlişkisi

Uzman Dr. Neslihan Parmak Yener[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Keratokonus (KK) hastalarında lokal ve sistemik inflamatuar belirteçlerin sağlıklı kontrollere göre yüksek olduğu saptanmıştır. KK korneayı etkileyen bir hastalık olmasına karşın patogenezinde rol alan faktörlerler potansiyel olarak retinada yapısal değişikliklere yol açabilir. KK hastalarında optik koherens tomografi kullanılarak yapılan çalışmalarda peripapiller retina sinir lifi tabakası (RSLT) ve retina kalınlığının sağlıklı kontrollere göre değiştiği saptanmasına olmasına karşın retina vasküler yapılarını değerlendiren yeterli veri yoktur. Bu çalışmanın amacı KK hastalarında makula, koroid ve peripapiller vasküler paremetreleri optik kohorens tomografi anjiografi (OKTA) kullanarak ölçmek ve sistemik inflamasyon indeksi (SII) düzeyleri, nötrofil-lenfosit oranı (NLO) ve trombosit-lenfosit oranını (PLO) değerlendirmektir. Yöntem: Bu çalışmaya KK tanısı almış 20 hastanın 34 gözü ile yaş, cinsiyet ve aksiyel uzunluğu benzer sağlıklı 20 bireyin 40 gözü dahil edildi. Hastaların detaylı oftalmolojik muayeneleri yapılarak, korneal topografik ölçümleri ve tam kan sayımı verileri kaydedildi. Tüm katılımcıların OKTA ile yüzeyel kapiller pleksus (YKP) ve derin kapiller pleksus (DKP), radiyal peripapiller kapiller pleksusta (RPKP) ortalama vasküler dansite değerleri, koryokapillaris akım alanı değerleri ve foveal avasküler zon (FAZ) alanları ölçüldü. Bulgular: KK grubunda tüm alan, parafovea, perifovea YKP, DKP vasküler dansite değerleri ve koryokapillaris akım alanları kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşüktü (sırasıyla $p<0.001$, $p<0.001$, $p<0.001$). KK hastalarında NLO seviyeleri sağlıklı kontrollere göre anlamlı olarak yüksek bulundu[2.5 ± 0.8 vs. 1.76 ± 0.3 ($p=0.016$)]. NLO ve PLO seviyeleri ile koryokapillaris akım alanı arasında anlamlı negatif ilişki saptandı (sırasıyla $p=0.039$ $r=-0.53$, $p=0.012$ $r=-0.62$). Sonuç: KK hastalarında OKTA kullanılarak ölçülen damar yoğunluğu makulada foveal bölge dışında yüzeyel ve derin kapiller pleksusta sağlıklı kontrollere göre düşüktür. KK hastalığında inflamasyonun rolünün ve koryoretinal vasküler yapılara etkisinin aydınlatılmasında geniş serili prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, İnflamasyon, Optik Kohorens Tomografi Anjiyografi, Retina

Presentation ID / Sunum No = 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8751-9603

Kırık Uç Tazeleme veya Eswt'nin Tibia Kaynama Gecikmesinde Etkinliği; Deneysel Çalışma

Uzman Dr. Murat Kaya[1] , Prof.Dr. Mert Çiftdemir[2] , Prof.Dr. Cem Çopuroğlu[2] , Prof.Dr. Mert Özcan[2]

[1]Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği
[2]Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji AD

**Corresponding author: Murat Kaya*

Özet

AMAÇ: Rat tibia kaynama gecikmesi modelinde, kırık dinamizasyon işlemine eklenen kırık uç tazeleme veya ESWT'nin sonuçlarını karşılaştırmayı amaçladık. GEREÇ VE YÖNTEM: 30 dişi Sprague-Dawley cinsi rat üç gruba ayrıldı. Tüm ratlarda sağ tibia transvers diyafizyal kırık oluşturuldu. Gecikmiş kırık kaynaması modeli amaçlı intramedüller tespit sonrası kırık hat prolen spacer ile distrakte edildi. 6. Haftanın sonun tüm gruplardaki prolen spacer çıkartıldı ve kırık hat dinamize edildi. Kontrol grubunda (Grup D) sadece dinamizasyon uygulandı. Kırık uç tazeleme grubunda (Grup F) dinamizasyon sırasında kırık uçları tazelendirildi. ESWT grubunda dinamizasyonun 24. Saatinde 15 kV 500 şok dalgası uygulandı. 12. haftanın sonunda sakrifikasyonun ardından tüm sağ tibialar radyolojik ve histopatolojik incelemeye alındı. BULGULAR: Radyolojik ve histopatolojik kaynama skorları Grup F ve Grup E'de kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksekti (P=0.001). Grup F ve Grup E arasında radyolojik kaynama skoru açısından anlamlı farklılık yoktu (P=0.254). Grup E'de histopatolojik skorlama Grup F'ye göre anlamlı derecede yüksekti (P=0.001). SONUÇ: Rat tibia gecikmiş kaynama modelinde dinamizasyona, kırık uç tazeleme veya ESWT eklenmesi sadece dinamizasyon uygulanan gruba göre daha iyi radyolojik ve histopatolojik sonuçlar elde etmemizi sağlamıştır. Klinik karşılaştırmalı bir çalışma literatür açısından katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kırık İyileşmesi; Tibia Kırıkları; İntramedüller; Kırık Sabitlenmesi

Efficacy of Fracture-End Regeneratıon Or Extracorporeal Shock Wave Therapy Added to Dynamızatıon in Delayed Tıbıal Unıon

Abstract

OBJECTİVE: The purpose of the present study was to compare the results of fracture regeneration or ESWT added to the fracture dynamization procedure in the rat tibia delayed union model. MATERIALS AND METHODS: A total of 30 female Sprague-Dawley Rats were divided into three groups. Right tibia transverse diaphyseal fractures were created in all rats. After the intramedullary fixation for delayed fracture union model, the fracture line was distracted with a prolene spacer, which was removed in all groups at the end of the 6th week, and the fracture line was dynamized. Only dynamization was applied to the Control Group (Group D). The fracture ends were regenerated during dynamization in the fracture-end regeneration group (Group F). In the Extracorporeal Shock Wave Therapy (ESWT) group, 15 kV

500 shock waves were applied at the 24th hour of dynamization. After the sacrification at the end of the 12th week, all right tibiae were taken for radiological and histopathological examinations. RESULTS: Radiological and histopathological union scores were found to be significantly higher in Group F and Group E than in the Control Group (P=0.001). No significant differences were detected between Group F and Group E in terms of radiological union scores (P=0.254). Histopathological scoring was significantly higher in Group E than in Group F (P=0.001). CONCLUSION: The addition of fracture-end regeneration or ESWT to dynamization in the rat tibia delayed union model allowed us to obtain better radiological and histopathological results when compared to the dynamization group alone. A clinical comparative study will contribute to the literature.

Keywords: Fracture Healing; Tibial Fractures; Intramedullary; Fracture Fixation

Presentation ID / Sunum No = 293

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4054-2069

Klinik Pratikte İmmünsüpresif İlaç Kullanımı Gerçeği'Komplikasyonlarla Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Başak Boynueğri[1]
[1]*SBÜ Haydarpaşa Numune Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Sistemik lupus eritematozus (SLE) otoimmün ve multisistemik bir hastalıktır. Tedavisinde antiromatizmal ilaçlar, glukokortikoidler ve immunsupresifler kullanılmaktadır. Glukokortikoidler, viral, bakteriyel ve fungal patojenler olmak üzere enfeksiyon riskinde artışa neden olur. Ayrıca kemikler üzerinde osteoporoz ve osteonekroz gibi yan etkileri bulunmaktadır. Osteonekroz riski yüksek doz ve uzun süreli tedaviyle artmakta, yine düşük dozlarda veya kısa süreli maruziyetten sonra da ortaya çıkabilmektedir. Bu olguda, renal biyopsiyle SLE tanısı almış, glukokortikoid ve mikofenolat mofetil kullanılırken erken dönemde sepsis, uzun dönemdeyse osteonekroz gelişmiş 39 yaşında hasta tanımlanmaktadır. Olgu: 39 yaşında kadın, 1 haftadır süren öksürük, balgam şikayetleriyle acile başvurmuş. Öyküsünde 2 ay önce proteinüri(11gr/gün) nedeniyle yapılan renal biyopside fullhouse patern saptanması üzerine sle tanısı almış. 1mg/kg/gün(64mg) dozunda prednizolon, 2000mg/gün mikofenolat mofetil ve 2,5mg ramipril başlanmış. FM'de; ateş: 38,5°C, hafif taşikardik. Akciğer sesleri kaba, yaygın ronküs mevcut. Akciğer grafisinde; sol orta-alt zonda parakardiak dansite artışı, laboratuarda, CRP:21mg/dL, Lökosit:11300/uL kre:0,78mg/dL. Pnömoni tanısıyla yatırıldı. Seftriakson ve klaritromisin başlandı, prednizolon 8mg'a düşüldü. Mikofenolat kesildi. 5. günde klinik yanıt alınamayınca toraks BT çekildi. Sol alt lobun büyük kısmını kaplayan pnömonik konsolidasyon, ortasında açılma ve kaviteleşme tespit edildi. Tedavi sulcid 4x1gr ve tazosin 4x4,5 gr olarak düzenlendi. Takiplerinde asidotik ve desatüre olunca sepsis düşünülerek dış yoğun bakıma sevk edildi. Orada yapılan bronkoskopide, sol lateral superiorda kavitasyonlu konsolidasyon saptanmış. Kliniğinde düzelme ve crp yanıtı olunca servise alınmış, tedavisinin tamamlanmasıyla taburcu edilmiş. Nefroloji takiplerinde prednizolon 4mg/gün dozunda 1 yıl devam edilerek kesildi. 1 yıldır remisyonda, son vizitte, bacak ağrısı ve yürüme güçlüğüyle ortopediye başvurduğunu, tetkiklerinde osteonekroz saptandığını bildirdi. 30 seans ozon uygulanmış. Yürüme zorluğu ve ağrısı azalmış. Renal fonksiyonları stabil, steroidsiz periyodik kontrollerle izlenmektedir. Sonuç: İmmünsüpresifler renal hastalıkların tedavilerinde güçlü ajanlar ancak yan etkileri açısından dikkatli düşünülerek karar verilmesi gereken ilaçlardır. Uygun hasta seçilmeli, uygun dozda kullanılmalı, tedavi sırasında ve sonrasında uzun süreli takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Sistemik Lupus Erithematozus, Steroid, Osteonekroz, Proteinüri

The Reality of Immunosuppressive Drug Use in Clinical Practice' a Case Report With Complications

Abstract

Introduction: Systemic lupus erythematosus (SLE) is an autoimmune, multisystemic disease. Antirheumatic drugs and immunosuppressives are used in treatment. Glucocorticoids cause increased risk of infection. It also has side effects on bones such as osteoporosis and osteonecrosis. In this case, a 39-year-old patient, diagnosed with SLE by renal biopsy and developed sepsis in the early period and osteonecrosis in the long period using immunosuppresives is described. Case: 39-year-old woman administered to emergency department with complaints of cough and sputum. In medical history, she was diagnosed with SLE after a fullhouse pattern was detected in renal biopsy 2 months ago. Prednisolone 1mg/kg/day (64mg), mycophenolate mofetil 2000mg/day and ramipril 2.5mg was started. Fever: 38.5°C, slightly tachycardia. Lung sounds are coarse, diffuse rhonchi are present. In chest X-ray; Paracardiac density increase in the left mid-lower zone, CRP:21mg/dL, Leukocytes:11300/uL cre:0.78mg/dL. She was hospitalized for pneumonia. Ceftriaxone and clarithromycin were started, prednisolone was reduced to 8mg. Mycophenolate was discontinued. On 5th day, when clinical response was not obtained, thorax CT was performed. Pneumonic consolidation covering most of the left lower lobe were detected. Treatment was arranged as sulcid 4x1gr and tazosin 4x4.5gr.As she became acidotic and desaturated, she was referred to intensive care unit, considering sepsis. In bronchoscopy, cavitated consolidation was detected in left lateral superior lobe. She was was discharged after the completion of treatment. During nephrology follow-ups, prednisolone was continued at a dose of 4mg/day for 1 year and discontinued. At the last visit, she applied to orthopedics with leg pain and difficulty in walking, and osteonecrosis was detected. 30 sessions of ozone were applied. Conclusion: Immunosuppressives are powerful agents in the treatment of renal diseases, but they should be carefully considered in terms of their side effects. Appropriate patients should be selected and long-term follow-up during and after treatment should be done.

Keywords: Systemic Lupus Erythematosus, Steroid, Osteonecrosis, Proteinuria

Presentation ID / Sunum No = 244

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3353-344X

Kolon Kanserinde Evreye Göre Tedavi Etkinliğini Değerlendirme

Dr. Ahmet Gülmez[1] , Dr. Serdar Ata[1]
[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Ahmet Gülmez*

Özet

Giriş: Kolon kanseri olan hastalar kilo kaybı, kanama, dışkı kıvamında ve kalınlığında değişme ve halsizlik gibi şikayetlerle başvurmaktadır. Erken evrede tanı alan hastalarda cerrahi ile küratif tedavi şansı mevcutken; ileri evre hastalar kemoterapi ve hedefe yönelik ilaçlar ile tedavi edilmektedirler. ***Yöntem:*** Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Onkoloji Polikliniğine kayıt yapılan ve kolon kanseri tanısı konulmuş olan 80 hasta değerlendirmeye alındı. Hastaların verilerine hastane kayıtlarından ve poliklinik dosyalarından ulaşıldı. ***Bulgular:*** Çalışmaya alınan hastaların 50'si erkek; 30'u kadındı. Hastaların ortalama yaşı 60,4 yıldı. Hastaların 29'unda sağ kolon kanseri varken; 51'inde sol kolon kanseri mevcuttu. Hastaların tanı anında ki evrelerine bakacak olursak 27'si evre 2; 35'i evre 3 ve 18'ide evre 4'dü. Evre 2 ve 3 de opere olup adjuvan tedavi alan hastaların hastalıksız sağ kalımları (DFS) değerlendirildiğinde erkeklerde ortalama 47,9 ay; kadınlarda ortalama 50,1 ay saptandı. Bu iki grup arasında anlamlı bir farklılık görülmedi (p:0,734). Evre 2 ve 3 de opere olup adjuvan tedavi alan hastaların DFS'leri sağ ve sol kolon kanseri olarak değerlendirildiğinde sol kolon kanserlerinde ortalama 52,9 ay; sağ kolon kanserlerinde ortalama 41,1 ay saptandı ve istatistiksel olarak anlamlıydı (p:0,044). Hastaların ortalama sağ kalımları (OS) karşılaştırıldığında evre 4 kolon kanseri olan hastalarda OS ortalama 39,6 ay saptanırken; evre 2-3 olan hastalarda 58,3 ay saptandı (P: 0,005). Bu belirgin rakamsal farklılık istatistiksel olarak da anlamlıydı. ***Sonuç:*** Kolon kanserinde OS birçok faktörden etkilerken bu faktörlerden önemli olanlardan birisi de hastanın tanı anındaki evresidir. Kolon kanseri erken tanı konması bu açından çok önemlidir. Erken evrede tanı konulmasının hem DFS hem de OS değerlerini uzatacağını hem de tedavilere bağlı maliyetleri düşüreceği düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kolon Kanseri; Erken Tanı; Demografik Veriler

Evaluatıon of Treatment Effıcıency Accordıng to Stage in Colon Cancer

Abstract

Introduction: Patients with colon cancer apply with complaints such as weight loss, bleeding, changes in stool consistency and thickness, and weakness. While there is a chance for curative treatment with surgery in patients diagnosed at an early stage; advanced stage patients are treated with chemotherapy and targeted drugs. ***Method:*** In this study 80 patients were enrolled in Adana City Training and Research Hospital Medical Oncology Outpatient Clinic and diagnosed with colon cancer were evaluated. The data of the patients were obtained from hospital records. ***Results:*** Fifty of the patients in this study were male; 30 of them were female. The mean age at diagnosis of the patients was 60.4 years. While 29 of

the patients had right colon cancer; 51 had left colon cancer. When the patients were classified according to their stage at the time of diagnosis, 27 of the patients were stage 2; 35 were stage 3 and 18 were stage 4. When the disease-free survival (DFS) of the operated Stage II and Stage III patients after adjuvant treatment was evaluated, the mean was 47.9 months in men; mean 50.1 months in female. There was no significant difference between these two groups (p:0.734). When the DFS of the patients who were operated in stage 2 and 3 and received adjuvant treatment were evaluated as right and left colon cancer, the mean was 52.9 months in left colon cancers; mean 41.1 months was found in right colon cancers and it was statistically significant (p:0.044). When the mean survival (OS) of the patients was compared, the mean OS was found to be 39.6 months in patients with stage 4 colon cancer; It was determined 58.3 months in patients with stage 2-3 (P: 0.005). This significant numerical difference was also statistically significant. ***Conclusion:*** Overall survival in colon cancer is affected by many factors. One of the most important of these factors is the stage of the patient at the time of diagnosis. Early diagnosis of colon cancer is very important in this respect. We think that diagnosis at an early stage will prolong both DFS and OS values and reduce the costs associated with treatments.

Keywords: Colon Cancer; Early Diagnosis; Demographic Data

Presentation ID / Sunum No = 288

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7492-9996

Komorbiditesi Yüksek Hastada Distal Radius Kırığı Cerrahisi İçin İnfraklavikular Brakial Pleksus Bloğu Uygulaması

Arş. Gör. Dr. Dilek Bayten[1] , Doç.Dr. Derya Arslan Yurtlu[1]
[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Dilek Bayten*

Özet

Giriş:USG eşliğinde infraklavikular blok brakial plexusu axiller arterin ikinci kısmında bloke ederek dirsek,önkol ve elin anestezisini sağlayan bir periferik blok uygulamasıdır.Tek enjeksiyonla bloğun yapılabilmesi aksiller bloğa göre avantaj oluştururken, supraklaviküler bloğa göre daha az frenik sinir tutulumu ve daha az pulmoner komplikasyon oluşturması avantajdır.Bu olguda mevcut komorbiditeleri nedeniyle genel anestezi riski yüksek olan hastada başarıyla uygulanan infraklavikular blok uygulaması paylaşılmıştır. Olgu: 58 yaşında, 158 cm boyunda ve 74 kg ağırlığındaki kadın hastaya sağ radius distal uç kırığı nedeniyle ortopedi kliniği tarafından ameliyat planlandı.Diabetes mellitus, hipertansiyon, kronik böbrek yetmezliği, geçirilmiş subaraknoid kanama öyküsü olan hastanın dispnesi olup görüntülemede bilateral plevral efüzyon saptandı.Preoperatif biyokimyasal incelemede hemoglobini 8.4 gr/dl, kreatini 3.4 mg/dl olan hasta ASA III olarak değerlendirildi ve USG eşliğinde infraklavikular blok uygulanmasına karar verildi. Operasyon masasına alınan hastaya standart anestezi monitörizasyonu uygulandı.Spo2 92, solunum sayısı 26 olan hastaya 4 L/dk oksijen desteği sağlandı.Hastaya 2 mg iv midazolam ile premedikasyon yapıldı.Hastaya sırt üstü, baş karşı tarafa çevrilmiş ve ekstremite gövdeye birleştirilmiş şekilde pozisyon verildi.Uygun cilt temizliği sonrası USG probu klavikula ile korakoid çıkıntı kesişme noktasının yaklaşık 1 cm kaudal tarafına yerleştirildi.Sagittal düzlemde aksiller arterin etrafındaki kordlar görüntülendikten sonra in-plane teknik ile iğne ilerletildi.Negatif kan aspirasyonu gözlenerek aksiller arter ile posterior kord arasına 25 ml %0.25 bupivakain ve %1 lidokain karışımı uygulandı. Lokal anesteziğin U şeklinde arterin etrafına yayıldığı gözlemlendi. Blok uygulamasının takiben 20 dk sonra cerrahi bölgede tam duyusal blok sağlandı. Yaklaşık 75 dk süren cerrahi sorunsuz tamamlandı. PACU takibi sırasında hemodinamik olarak stabil seyreden hastanın servis takiplerinde ilk analjezik ihtiyacının 330 dk sonra olduğu saptandı. Sonuç: Bu olguda olduğu gibi mevcut komorbiditeleri nedeniyle anestezi ve postoperatif pulmoner komplikasyon riskinin yüksek olduğu hastalarda üst ekstremite cerrahisi için infraklavikular bloğun etkin bir anestezi ve postoperatif analjezi sağlaması nedeniyle tercih edilebileceği kanısına varıldı.

Anahtar Kelimeler: İnfraklavikular Blok, Ultrasonografi, Anestezi, Komplikasyon

Infraclavicular Brachial Plexus Block for Distal Radius Fracture Surgery in a Patient With High Comorbidity

Abstract

Introduction:USG-guided infraclavicular brachial plexus block provides anesthesia for the elbow, forearm, and hand surgery. Single injection and less phrenic nerve involvement creates an advantage over axillary and supraclavicular blocks.In this case, the successful infraclavicular block in a patient with high risk of general anesthesia due to existing comorbidities is shared. Case: Surgery was planned for a 58-year-old, 158cm tall and 74kg female patient due to right distal radius fracture.The patient with diabetes mellitus, hypertension, chronic renal failure, and previous history of subarachnoid hemorrhage had dyspnea and bilateral pleural effusion was detected on imaging.The patient with preoperative hemoglobin 8.4 g/dl and creatinine 3.4 was evaluated as ASA III. Standard anesthesia monitoring was applied to the patient who has decided to apply infraclavicular block under the guidance of USG.Oxygen support was provided to the patient whose SpO2 was 92 and respiratory rate was 26/min.After premedicated with 2mg IV midazolam, patient was placed in supine position with the head turned to the opposite side.The USG probe was placed sagittally between the clavicle-coracoid process intersection. After imaging the cords around the axillary artery, the needle was advanced with the in-plane technique.Observing negative blood aspiration, 25ml of 0.25% bupivacaine and 1% lidocaine mixture was applied between the axillary artery and the posterior cord. U-shaped spread of local anesthetic around the artery was observed. Sensory block in the surgical area was achieved in 20 minutes. The surgery lasted 75 minutes and was completed without any problems. It was determined that the first analgesic requirement was 330 minutes after surgery. Conclusion:As in this case, it was concluded that infraclavicular block can be preferred for upper extremity surgery because it provides effective anesthesia and postoperative analgesia in patients with a high risk of anesthesia complications due to existing comorbidities.

Keywords: Infraclavicular Block, Ultrasonography, Anesthesia, Complication

Presentation ID / Sunum No = 291

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7851-4026

Koronavirüs-19 Pandemisinde Kliniğimizin İki Yıllık İntrauterine İnseminasyon Verileri

Uzman Dr. Esra Can[1]
[1]*Kanuni Sultan Süleyman EAH*

Özet

Koronavirus salgını tüm dünyada hızla yayılınca, tüp bebek tedavisi de dahil olmak üzere, birçok tedaviye ara verildi. COVID-19 döneminde hamileliğe ve bebeklere olan risk hala bilinmediği için endişe oldukça büyüktü. Dünya çapında tüp bebek tedavi merkezleri, COVID-19 salgını nedeniyle, embriyo transferleri de dahil olmak üzere, bu çok beklenen uygulamaların çoğunu iptal etti. infertil bireylerden kimlerin tedaviye devam etmesi gerektiği ve kimlerin erteleyebileceğini belirlemeye çalışmak, doktorlar için yeni bir karmaşıklık getirdi. Biz bu çalışmamızda COVİD-19 pandemi döneminde (2020- 2022) kliniğimizde yaptığımız intrauterine inseminasyon (IUI) verilerini paylaşmak istedik.IUI yapılan 225 hastanın %92 si primer infertil, %8 ini sekonder infetirtil hasta idi. İnfertilite nedenleri alt grup olarak: %60 ı açıklanamayan infertil (11 hasta endometriozis), anovulasyon (%22), erkek faktörü (%10), diğer nedenler (%8) olarak tespit edildi. Toplam 379 siklus Klomifen sitrat (%31) ve Gonadotropin (%69) ile yapıldı. İnseminasyon günü 14. (9-33) gün idi. Human koriyonik Gonadotropin (HCG) sonrası IUI zamanlaması 35.2 (30-36 saat) saat idi. Toplam 379 siklustaki gebelik oranı %8 (34 gebelik) di. Bu gebeliklerin 26 sında (%6) miad doğum, 6 gebelik kimyasal abort(%1), 1 gebe 2. getrimesterda abort, 1 gebede dış gebelik nedeniyle tubal abort gerçekleşmiştir. Kliniğimizin IUI sonuçalrı güncel bilimsel literatür ile uyumlu olduğu görüldü. Salgın döneminde Koronavirus'un hayatı tehdit eden daha fazla riski nedeniyle acil olmayan tıbbi işlemler 4 ay süre ile askıya alınmıştı. Daha sonra yapılan işlemler Bilim Kurulunun tavsiyelerini takip ederek iIUI işlemleri gerekli tedbir ve önlemler alınarak başarıyla uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs Pandemi; Iuı

Two-Year Intrauterine Insemination Data of Our Clinic in the Coronavirus-19 Pandemic

Abstract

As the coronavirus epidemic spread rapidly all over the world, many treatments, including in vitro fertilization, were interrupted. Concern was huge as the risk to pregnancy and babies during the COVID-19 period was still unknown. IVF centers around the world have canceled many of these much anticipated practices, including embryo transfers, due to the COVID-19 pandemic. Trying to determine who among infertile individuals should continue treatment and who can delay it has brought a new complexity for doctors. In this study, we wanted to share the intrauterine insemination (IUI) data we performed in our clinic during the COVID-19 pandemic period (2020-2022). Of 225 patients, 92% were primary infertile and 8% were secondary infertile. Subgroup causes of infertility were: 60% unexplained infertile (11 patients with endometriosis), anovulation (22%), male factor (10%), other causes (8%). A total of 379 cycles were performed with Clomiphene citrate (31%) and Gonadotropin (69%). The day of insemination was day 14 (9-33). The timing of IUI after Human Chorionic Gonadotropin (HCG) was

35.2 (30-36 hours) hours. The pregnancy rate in a total of 379 cycles was 8% (34 pregnancies). Term delivery in 26 of these pregnancies (6%), chemical abortion in 6 pregnancies (1%), abortion in 1 pregnant woman at the second gestation, tubal abortion in 1 pregnant woman due to ectopic pregnancy. Our clinic's IUI results were found to be compatible with the current scientific literature. During the epidemic period, non-emergency medical procedures were suspended for 4 months due to the more life-threatening risks of the Coronavirus. Following the recommendations of the Scientific Committee, the IUI procedures were successfully implemented by taking the necessary precautions and precautions.

Keywords: Coronavirus Pandemic; Iuı

Presentation ID / Sunum No = 301

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9040-2262

Koroner Anjiografi Sonrası Geç Dönemde Gelişen Anafilaksi Durumunda Havayolu Yönetimi: Olgu Sunumu

Arş.Gör.Dr. Ahmet Salih Tüzen[1] , Arş.Gör.Dr. Dilek Bayten[1] , Doç.Dr. Derya Arslan Yurtlu[1]
[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı

**Corresponding author: Ahmet Salih Tüzen*

Özet

Giriş: Anjiografide kontrast maruziyeti sonrası anafilaksi gelişimi sıklıkla bildirilmiş olup genellikle uygulama sonrası ilk 30dakika içerisinde görülür. 24.Saate kadar uzamış sürelerde nadir olgu bildirimleri mevcuttur. Bu hastalarda erken medikal tedavi ve havayolu güvenliği sağlamak önemlidir. Ancak dil ve epiglotta yoğun mukozal ödem nedeniyle oral kavitede daralma maske ventilasyonunu ve endotrakeal entübasyonu güçleştirebilir. Bu olgu ile geç dönemde gelişen bir anafilaksi olgusunda ilk tedavi ile gerileyen ancak sonrasında tekrarlayan havayolu ödemi ve dispne gelişmesi üzerine gerçekleştirilen fiberoptik laringoskopi eşliğinde uyanık entübasyon uygulaması paylaşılmıştır. Olgu: 90 yaşında, 85kg ve 178cm boyunda bilinen ek hastalığı olmayan erkek hasta, dispne şikayetiyle gelişinin ardından yapılan ekokardiyografide ciddi aort darlığı ve sol ventrikül apeksinde hipokinezi saptanması üzerine acil koroner anjiografi yapıldı. Sorunsuz tamamlanan işlem sonrası 2.saatte solunum sıkıntısı başladı. Hastanın muayenesinde oral mukozada ödem, dilde şişlik saptanması üzerine hastaya anafilaksi tanısı ile acil olarak 80mg intravasküler prednol ve 0.5mg-intramuskuler adrenalin uygulaması gerçekleştirildi. Semptomları gerileyen ve yoğun bakım ünitesinde takip edilen hastanın 2saat sonra tekrar nefes darlığı gelişti. Hastanın oral mukozasında ödem artışı gözlenmesi ve semptomatik tedaviye yanıt alınamaması üzerine endotrakeal entübasyon kararı alındı. Hastada mukozal ödem ve dildeki şişlik nedeniyle dil kökü görülemedi ve Mallampati 4 olarak değerlendirildi. Bu nedenle fiberoptik laringoskopi eşliğinde uyanık entübasyon planlandı. Hastaya premedikasyon amaçlı deksmedetomidin infüzyonu 0.5µg/kg/dk ile sedatize edilen ve ağız içine topikal amaçlı lidokain uygulanan hasta fiberoptik laringoskopi ile uyanık olarak ID-7mm endotrakeal tüp ile entübe edildi. Yoğun bakım takibinde de deksmedetomidin infüzyonu 0.7µg/kg/dk ile sedatize izlenen hasta 24.Saatinde dilde şişliğin gerilediği, oral mukoza ödeminin azaldığı gözlenerek başarıyla ekstübe edildi. Sonuç: Hastalarda kontrast madde maruziyetine bağlı anaflaksi ve ilişkili havayolu problemleri erken veya geç dönemde görülebilmektedir. Bu tür olgularda özellikle oral mukoza, dil ve epiglotta ödem nedeni maske ventilasyonu ve entübasyonunda yaşanabilecek zorluklar dikkate alındığında uyanık fiberoptik entübasyon havayolu güvenliğini sağlamada tercih edilebilecek önemli bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Anafilaksi, Kontrast Allerjisi, Anjiografi, Uyanık Entübasyon, Fiberoptik Laringoskopi

Airway Management in Late Anaphylaxis After Coronary Angiography: A Case Report

Abstract

Introduction: The development of anaphylaxis after exposure to contrast on angiography has often been reported and usually occurs within the first 30minutes after drug administration. There are rare case reports lasting up to 24hours. It is important to provide early airway protection for these patients because, narrowing of the oral cavity due to severe mucosal edema of the tongue may complicate mask ventilation and endotracheal intubation. In this case, awake intubation with fiberoptic laryngoscopy(FOL) was performed because airway edema and dyspnea after contrast exposure. Case: A 90-year-old, 85-kg, 178-cm male patient with coronary artery disease was admitted with dyspnea. After echocardiography revealed severe aortic stenosis and left ventricular apex hypokinesia, emergency coronary angiography was performed. After the uneventful procedure, edema in oral mucosa and tongue swelling noted in the patient's 2nd-hour examination. With the diagnosis of anaphylaxis, 80mg iv-prednol and 0.5mg.im-adrenaline were administered urgently to the patient. The patient's symptoms resolved, and he was further treated in the ICU. Shortness of breath recurred 2hours later. Because root of the tongue could not be seen due to swelling, Mallampati was scored 4, and awake intubation with FOL was planned. The patient was sedated with dexmethodimidine infusion, and used topical lidocaine into the mouth. The patient was intubated awake with a ID-7mm endotracheal tube under FOL. During ICU follow-up, the patient was successfully extubated at the 24th hour after it was observed that swelling and edema of the airway decreased. Conclusion: Anaphylaxis and associated respiratory problems due to contrast exposure may occur in patients in the early or late phase. Considering the difficulties that can occur with mask ventilation and intubation due to edema of the oral mucosa, tongue, and epiglottis in such cases, awake intubation FOL is an important method that may be preferred to ensure airway safety.

Keywords: Anaphylaxis, Contrast Allergy, Angiography, Awake İntubation, Fiberoptic Laryngoscopy

Presentation ID / Sunum No = 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0505-9784

Koroner Yavaş Akım Hastalarında C-Reaktif Protein/albumin Oranının Prediktif Değeri

Uzman Dr. Adem Aktan[1]
[1]*Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Koroner yavaş akım (KYA), epikardiyal koroner arterlerde belirgin darlık olmaksızın anjiyografi sırasında opak materyalin distal vasküler yapılara yavaş veya geç ilerlemesi olarak tanımlanır. KYA'nın altında yatan mekanizma, koroner ateroskleroza benzemektedir. Tanıya yardımcı olmak için birçok inflamatuar belirteç kullanılmaktadır. İnflamatuar durum için yeni tanıtılan bir parametre olan CAO (C-reaktif protein/albümin oranı), albümin veya tek başına C-reaktif proteinden daha doğru bir gösterge olabilir. Çalışmamızda başvuru anında hesaplanan CAO değerinin koroner yavaş akımın bir öngördürücüsü olup olmadığını belirlemeye çalıştık. Yöntem: Koroner anjiografisi yapılan toplam 92 hasta incelendi. KYA saptanan ardışık 50 hasta ve kontrol grubuna alınan 42 hastanın verileri kaydedildi. Hastaların demografik, hemogram, biyokimyasal verileri incelendi. TFC (Thrombolysis in Myocardial Infarction Frame Count) yöntemi kullanılarak, koroner anjiyografileri ve koroner akım hızları gözden geçirildi. Literatürde yayınlanan normal değerden iki standart sapmadan daha büyük herhangi bir TFC değeri, koroner yavaş akım olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya alınan hasta grubunda 22 erkek, 28 kadın olup kontrol grubunda 23 erkek, 19 kadın mevcuttu. İki grup arasında yaş ortalamaları($p=0.407$) ve cinsiyet($p=0.304$) açısından benzerlik olup istatistiki fark saptanmadı. Diabetes mellitus($p=0.181$), hiperlipidemi($p=0.229$) ve sigara içme durumu($p=0.506$) açısından iki grup arasında fark yoktu. Kreatinin, lökosit, nötrofil, lenfosit, hemoglobin, platelet, albümin değerleri gruplar arasında istatistiksel olarak farklı değildi. Fakat crp ve CAO parametreleri gruplar arasında önemli ölçüde farklıydı($p<0.001$)(Tablo-1). CAO değeri, inflamatuar temelde gelişen koroner yavaş akımın öngörülmesinde tek başına crp veya albüminden daha güvenilirdir. Yapılan ROC analizinde; koroner yavaş akım için CAO'nun eğri değeri altında kalan alan 0.75'dir (%95 CI: 0.65-0.85, $p<0.001$) CAO ölçümünün optimal eşik değeri, %70 duyarlılık ve %69 özgüllük ile 0,76 idi (Şekil-1). Sonuç: Yavaş akımı olan hastaların tespitinde CAO, crp veya albüminden daha doğru bir belirteç olarak bulundu. Bu sonuçlar, KYA'nın patofizyolojik temelini anlamak açısından önemlidir. Daha geniş kapsamlı hasta sayısı ve çok merkezli çalışmalarla bu bulguların desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: C-Reaktif Protein/albümin Oranı, Koroner Yavaş Akım, İnflamasyon

Predictive Value of C-Reactive Protein/Albumin Ratio in Coronary Slow Flow Patients

Abstract

Objective: Coronary slow flow (CSF) is defined as slow or delayed progression of opaque material into distal vascular structures during angiography without significant stenosis of the epicardial coronary arteries. The mechanism underlying CSF is similar to coronary atherosclerosis. Many inflammatory markers are used to aid diagnosis. CAR (ratio of C-reactive protein to albumin), a newly introduced parameter for inflammatory status, may be a more accurate indicator than albumin or C-reactive protein

alone. In our study, we tried to determine whether the CAR value calculated at the time of admission is a predictor of coronary slow flow.

Method: A total of 92 patients who underwent coronary angiography were examined. The data of 50 consecutive patients with coronary slow flow and 42 patients included in the control group were recorded. Coronary angiographies and coronary flow rates were reviewed using the TFC (Thrombolysis in Myocardial Infarction Frame Count) method.

Results: There were 22 men and 28 women in the patient group included in the study, and there were 23 men and 19 women in the control group. There was no difference between the two groups in terms of mean age (p=0.407), gender (p=0.304) and other demographic characteristics. Crp and CAR parameters were significantly different between groups (p<0.001) (**Table-1**). The CAR value is more reliable than crp or albumin alone in predicting inflammatory coronary slow flow. In the ROC analysis; The area under the curve of CAR for coronary slow flow was 0.75 (95% CI: 0.65-0.85, p<0.001) The optimal threshold value of the CAR measurement was 0.76 with 70% sensitivity and 69% specificity (**Figure-1**).

Conclusion: CAR was found to be a more accurate marker than CRP or albumin in detecting patients with slow flow. These results are important for understanding the pathophysiological basis of CSF.

Keywords: C-reactive protein/albumin ratio, coronary slow flow, inflammation

Presentation ID / Sunum No = 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8314-7806

Kriptojenik Karaciğer Yetmezliği Nedeni İle Karaciğer Nakli Yapılan Çocuklarda Eksplant Sonuçlarımız

Dr. Öğretim Üyesi Serdar Karakaş[1]
[1]*İnönü Üniversitesi, Tıp Fak. Genel Cerrahi A.D*

Özet

AMAÇ: Kriptojenik kronik karaciğer yetmezlikleri, çocukluk çağında görülen karaciğer yetmezlikleri arasında sık görülen gruplardan birisini oluşturmaktadır. Bu tip hastaların önemli bir kısmında, karaciğer nakli sonrası eksplant patolojileri ile şüphelenilen tanılara destek olunabilmektedir. Bu konu ile alakalı pediatrik hastalar açısından çok fazla bir veri bulunmamaktadır. METOD: Pediatrik karaciğer naklinde yüksek volümlü bir merkez olarak, kronik kriptojenik karaciğer yetmezlikli pediatrik hastaların eksplant patolojilerini incelemeyi amaçladık. Bu amaçla, Ocak 2018 ile Ocak 2022 yılları arasında İnönü Üniversitesi Karaciğer Nakli Enstitüsü'nde yapılan toplam 218 pediatrik karaciğer nakli hastasını retrospektif olarak inceledik. BULGULAR: Yirmi sekiz hastaya kriptojenik kronik karaciğer yetmezliği tanılı idi. Yirmisekiz hastanın 4 üne akut on kronik karaciğer yetmezliği nedeni ile nakil yapıldı. Sadece 1 hastaya full-size kadavra karaciğer, 6 hastaya sol lob, 4 hastaya sağ lob, kalan 17 hastaya ise segment 2-3 canlı vericili karaciğer nakli yapıldı. Genel sağkalım 79.6 % idi. Patoloji sonuçları özet olarak değerlendirildiğinde, 7 hastada non-spesifik (tanı-konulamadı), 4 hastada metabolik kolestatik, 3 hastada PFIC, 3 hastada bilier atrezi, 3 hastada genetik metabolik, 2 hastada depo hastalığı, 2 hastada otoimmün karaciğer yetmezliği, 1 hastada kistik fibrozis, 1 hastada da sinüzoidal konjesyon olarak raporlandı. SONUÇ: Kriptojenik karaciğer yetmezliği olan hastaların önemli bir bölümüne patolojik olarak ta tanı konamazken, yine önemli bir kısmında metabolik kolestatik hastalıklar, PFIC ve bilier atrezi gibi hastalıklar göz önünde bulundurulabilir. Kriptojenik karaciğer yetmezliği ile karaciğer nakli yapılan çocukların genel sağ kalımları, nedeni belli olan hastalara yapılan nakil sonuçlarından farklı değildir.

Anahtar Kelimeler: Kriptojenik Karaciğer Yetmezliği, Karaciğer Nakli, Pediatrik Karaciğer Nakli

Presentation ID / Sunum No = 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1254-844X

Kronik Hepatit C'li Hastalarda Serum İnterlökin-34 Düzeyi

Dr. Bülent Çakal[1]
[1]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı

Özet

Giriş ve Amaç: Hepatitis C virüs (HCV) ilişkili karaciğer hasarlarının patogenezi ve progresyonunda virüse ait viral faktörler ile enfekte bireye ait genetik ve immünolojik faktörler ve ayrıca çevresel faktörlerin karşılıklı etkileşimi belirleyici olabilmektedir. Viral ve non-viral etkenlere bağlı olarak gelişebilen kronik karaciğer hastalıklarında serum interlökin (IL)-34 düzeylerinin karaciğer hasarı ile ilişkili olabileceği öne sürülmektedir. Bu çalışmada kronik hepatit C'li (KHC) hastaların klinik laboratuvar, virolojik ve histolojik sonuçlar ile IL-34 düzeylerinin karşılaştırılması amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya karaciğer biyopsi işlemi gerçekleştirilen 18'i erkek, 38'i kadın toplam 56 KHC hastası dahil edildi. Hastaların serum IL-34 düzeylerinin tespiti amacıyla ELISA prensibiyle çalışan ticari kit kullanıldı. Hastalara ait karaciğer doku örneklerinin histolojik değerlendirmesi Ishak modifiye histolojik aktivite indeksi sistemi kullanılarak gerçekleştirildi. Bulgular: Hastaların ortalama aspartat aminotrasferaz (AST), alanin aminotrasferaz (ALT), HCV RNA enflamasyon (grade) ve fibrozis (stage) düzeyleri sırasıyla 46.65±28.65, 51.37±32.91, 6.31±1.08 log IU/ml, 6.01±2.13 ve 2.60±1.15 olarak ölçüldü. Hastaların ortalama serum IL-34 düzeyleri 11.03±2.81 pg/ml olaral ölçüldü. Serum IL-34 düzeyleri ile hastaların AST ve ALT'yi içeren klinik laboratuar, HCV RNA'yı içeren viral yükleri ve nekroenflamatuvar aktivite düzeyleri ve fibrozis evrelerini içeren histopatolojik verileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon saptanmadı ($p>0.05$). Sonuç: KHC'li hastaların klinik laboratuar, virolojik ve histolojik sonuçları ile serum IL-34'ün düzeyleri ilişkili değildir. IL-34 HCV ilişkili karaciğer hasarının oluşması ve progresyonu üzerindeki rolü oldukça sınırlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: İnterlökin 34, Hepatitis C Virüs, Karaciğer, Patoloji, Fibrozis

Serum İnterleukin-34 Level At Patients With Chronic Hepatitis C

Abstract

Background and Aim: In the pathogenesis and progression of hepatitis C virus (HCV)-related liver damage, the interaction of viral viral factors and genetic and immunological factors of the infected individual, as well as environmental factors, can be determinative. It is suggested that serum interleukin (IL)-34 levels may be associated with liver damage in chronic liver diseases that may develop due to viral and non-viral factors. In this study, it was aimed to compare the clinical laboratory, virological and histological results and IL-34 levels of patients with chronic hepatitis C (CHC). Material and Method: A total of 56 CHC patients, 18 male and 38 female, who underwent liver biopsy were included in the study. A commercial kit was used to operating with the ELISA principle was used to determine the serum IL-34 levels of the patients. Histological evaluation of liver tissue samples of the patients was performed using the Ishak modified histological activity index system Results: The mean aspartate aminotrasferase (AST), alanine aminotrasferase (ALT), HCV RNA inflammation (grade) and fibrosis (stage) levels of the patients were 46.65±28.65, 51.37±32.91, 6.31±1.08 log IU/ml, 6.01±2.13 and

2.60±1.15, respectively. was measured. There was no statistically significant correlation between serum IL-34 levels and histopathological data of patients including clinical laboratory including AST and ALT, viral loads including HCV RNA and necroinflammatory activity levels and fibrosis stages ($p>0.05$) Conclusion: Clinical laboratory, virological and histological results of patients with CHC are not related to serum IL-34 levels. The role of IL-34 in the occur and progression of HCV-related liver injury could be limited.

Keywords: Interleukin 34, Hepatitis C Virüs, ,liver, Pathology, Fibrosis

Presentation ID / Sunum No = 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5279-0855

Kronik Lenfositik Lösemili Hastalarda Cd8+ T, Nk ve Cxcr5+cd8+ Foliküler Sitotoksik (Tfc) Hücrelerinin Sitotoksik Aktivitelerinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Metin Yusuf Gelmez[1] , Prof.Dr. Melih Aktan[1]
[1]İstanbul Üniversitesi

**Corresponding author: Yusuf Gelmez*

Özet

AMAÇ: CD8+ T lenfositler MHC-I aracılığıyla tanıdığı, NK hücreleri ise MHC-I eksprese etmeyen hücreleri tanıyarak hücre içi patojenleri ve tümör hücrelerini perforin/granzim aracılığıyla lizis eder. Güncel çalışmalarda lenf nodlarında malign B ve TFH hücrelerini perforin ve granzim aracılığıyla lizis eden, Foliküler sitotoksik T (TFC) olarak adlandırılan CXCR5 eksprese eden yeni bir CD8+ T hücre grubu tanımlanmıştır. Bu çalışmada kronik lenfositik lösemili (KLL) hastalarda CD8+ T, NK ve TFC hücrelerin sitotoksik kapasiteleri incelenmiştir. YÖNTEM: 19 hasta ve 14 sağlıklı bireyin heparinize kan örneklerinden periferik kan mononükleer hücreleri ficoll yöntemi ile izole edildi. 1x106 hücre anti-CD3 Pacific Blue, -CD4 APC, -CD8 APC.CY7, -CD16 FITC, -CXCR5 BV711, -Perforin BV510 ve –Granzim B AlexaFlour700 monoklonal antikorları ile karanlıkta 15 dakika inkübe edildi. Örnekler, akan hücre ölçer yöntemi ile analiz edildi. BULGULAR: KLL'li hastaların total NK hücre oranlarının sağlıklı kontrollere göre azaldığı (p=0.0005), buna karşın CD8+ T ve TFC hücre oranlarının ise arttığı saptanmıştır (sırasıyla; p=0.03 ve p<0.0001). KLL hastalarının hem CD8+ T hücrelerinde (p=0.005), hem NK hücrelerinde (p=0.04) hem de TFC hücrelerinde (p=0.007) perforin ekspresyonunun sağlıklı kontrollere göre daha yüksek bulunmuştur. CD8+ T lenfositlerinde granzim B ekspresyonunun hasta ve sağlıklı kontroller arasında değişmediği, hastaların NK hücrelerinde ise granzim B ekspresyonunun azaldığı (p=0.02), TFC hücrelerinde ise sağlıklı kontrollere göre arttığı gözlenmiştir (p=0.0009). Hastaların CD8+ T ve TFC hücrelerinin granzim B ekspresyonlarının NK hücrelerinden daha yüksek olduğu (sırasıyla; p=0.01 ve p=0.001), buna karşın bu hücrelerdeki perforin ekspresyonunun NK hücrelerine göre arttığı (sırasıyla p=0.05 ve p=0.05) gözlenmiştir. SONUÇ: Tümöre karşı yanıtta hem CD8+ T hem de TFC hücre oranlarının arttığı gözlenmektedir. Üç hücre grubu incelendiğinde CD8+ T ve TFC hücrelerinde granzim B, NK hücrelerinde ise perforin ekspresyonunun daha yüksek olduğu görülmektedir. Hastalarda CD8+ T, NK ve TFC hücrelerinde gözlenen yüksek perforin/granzim B ekspresyonları bu hücrelerin tümöre karşı yanıtta sitotoksik aktivitelerinin yüksek olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kll, Kronik Lenfosittik Lösemi, Foliküler Sitotoksik T, Tfc

Presentation ID / Sunum No = 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7899-3004

Kronik Ürtikerli Hastalarda Hangi Non-Steroidal Anti-Enflamatuvar İlaç (Nsaıd) Daha Güvenlidir' Tek Merkez Retrospektif Çalışma

Uzman Dr. Mehmet Erdem Çakmak[1]
[1]*İstanbul Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi İmmünoloji ve Allerji Hastalıkları Kliniği*

Özet

Giriş Kronik ürtikerli hastalarda aspirin gibi non-steroidal anti-enflamatuvar ilaç (NSAID) kullanımına bağlı olarak ürtiker tetiklenebilir. Selektif siklooksijenaz (COX)-2 inhibitörü (selekoksib, nimesulid, meloksikam ve parasetamol) NSAID'ler kronik ürtikerli hastalarda daha iyi tolere edilmekle birlikte bu ajanlarla da ürtiker tetiklenebilmektedir. Bu çalışmada, NSAID duyarlılığı olan kronik ürtikerli hastalarda güvenilir alternatif NSAID'leri tesbit etmek için yaptığımız ilaç provokasyon testleri sonuçlarını sunuyoruz. Gereç ve Yöntem Ocak 2021-2022 arasında selekoksib, nimesulid, meloksikam ve parasetamol ile ilaç provokasyon testi yapılan NSAID'lere karşı aşırı duyarlılık reaksiyonları öyküsü olan 48 kronik ürtikerli hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların demografik verileri, komorbiditeleri, laboratuvar verileri ve ilaç yükleme testi sonuçları tıbbi kayıtlarından elde edildi. İlaç provokasyon testleri farklı günlerde ve genel anaflaksi önlemleri altında gerçekleştirilmiştir. Alerjik bir reaksiyon meydana gelirse ilaç provokasyon testi pozitif kabul edildi. Bulgular Bu çalışmada ilaç provokasyon testi yaptığımız 18 (%37.5) erkek, 30 (%62.5) kadın toplam 48 hastanın yaş ortalaması 38.51 ± 11.96 yıl idi. Hastaların 15 (%31.3)'ü atopik idi. En sık eşlik eden atopik hastalık astım (n=21, %43.5) ve allerjik rinit (n=15, %31.3) idi. İki (%4.2) hastada selekoksib ile, 7 (%14.6) hastada meloksikam ile, 8 (%16.7) hastada nimesulid ile ve 10 (%20.8) hastada parasetamol ile yapılan ilaç provokasyon testi pozitif idi. Selekoksib ile ilaç provokasyon testi pozitifliği diğer ilaçlara göre anlamlı olarak daha düşük idi (p=0.043). İlaçlar ikişerli olarak karşılaştırıldığında selekoksib ile ilaç provokasyon testi pozitifliği parasetamole göre anlamlı olarak daha düşük idi (p=0.039). Sonuç Kronik ürtikerli hastalarda selektif COX-2 inhibitörü selekoksib'in daha güvenli olduğunu gözlemledik. Ancak bu hastalara ilaç provokasyon testleri yapıldıktan sonra NSAİİ'ler reçete edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ürtiker, İlaç Allerjisi, Non-Steroidal Anti-Enflamatuvar İlaçlar

Which Non-Steroidal Anti-Inflammatory Drug (Nsaıd) İs Safer in Patients With Chronic Urticaria' a Single Center Retrospective Study

Abstract

Introduction In patients with chronic urticaria, urticaria may exacerbate the use of non-steroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDs) such as aspirin. Selective cyclooxygenase (COX)-2 inhibitors (celecoxib, nimesulide, meloxicam and paracetamol) are well tolerated in these patients and urticaria may exacerbate with these agents. In this study, we present our drug provocation test results to determine safety alternative NSAIDs in patients with chronic urticaria who had NSAID sensitivity. Methods Between January 2021-2022, 48 patients with chronic urticaria who had a history of hypersensitivity reactions to NSAIDs and were performed drug challenge test with selekoxib, nimesulide, meloxicam

and paracetamol were evaluated retrospectively. Demographic data, comorbidities, laboratory data and drug challenge test results of the patients were obtained from their medical records. Drug challenge test were performed on separate days. Drug challenge tests were performed under general anaphylaxis precautions. If an allergic reaction occurs, the drug challenge test was accepted positive. Results In this study, the mean age of 48 patients (18 (37.5%) male and 30 (62.5%) female) were 38.51 ± 11.96 years. Fifteen (31.3%) of the patients were atopic. The most common atopic disease was asthma (n = 21, 43.5 %) and allergic rhinitis (n = 15, 31.3 %). As a result of the drug challenge tests, celecoxib, nimesulide, meloxicam and paracetamol drug challenge tests were positive in 2 (4.2%), 8 (16.7%), 7 (14.6%) and 10 (20.8%) patients, respectively. The drug challenge test positivity rate with celecoxib was significantly lower than with other NSAIDs (p=0.043). When the NSAIDs were compared in pairs, drug challenge test positivity rate with celecoxib was significantly lower than with paracetamol (p=0.039). Conclusion In patients with chronic urticaria, we observed that celecoxib, selective COX-2 inhibitor, are safer. However, NSAIDs should be prescribed after drug challenge tests.

Keywords: Urticaria, Drug Allergy, Nonsteroidal Anti-Inflammatory Agents

Presentation ID / Sunum No = 182

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2223-197X

Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanserinde Nötrofil/albumin Oranının Evre Öngördürücü Rolü

Uzman Dr. Semra Ozkanozturk[1]
[1]*Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: İnflamasyon, kanserin gelişimi ve ilerlemesinde etkili temel faktörlerden biridir. Kan testlerinde bakılan farklı parametrelerle ve oranlarla belirlenebilmektedir. Albumin kanser hastalarında nutrisyonel durumu gösterir. Bu çalışmada küçük hücreli dışı akciğer kanserlerinde nötrofil /albümin oranının kanserin evresi ile ilişkili olup olmadığını incelemek amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Çalışmaya 1 Ocak 2020 ve 1 Haziran 2022 tarihleri arasında Mersin Şehir Hastanesi Onkoloji Kliniğinde takip edilen toplam 296 küçük hücreli akciğer kanseri dışı adenokarsinom tanısı olan hasta dahil edildi. Çalışma retrospektif olarak tek merkezde yapıldı. Hastalar 50 kadın ,246 erkekten oluşmakta idi. Hastalar 148'i erken evre (evre 1 veya 2), 148'i ileri evre (evre 3 veya evre 4) olmak üzere 2 eşit gruba ayrıldı. Hastaların kemoterapi, radyoterapi, cerrahi tedavi öncesi bakılan beyaz küre, hemoglobin, platelet, nötrofil, lenfosit, monosit, albümin değerleri karşılaştırıldı. Sonuçlar: Her iki grubun karşılaştırmasında cinsiyet , yaş arasında istatistiksel anlamlı fark saptanmadı. Lokal veya ileri-metastatik evre hastaların beyaz küre, hemoglobin, platelet, nötrofil, lenfosit, monosit, albümin, nötrofil/albümin oranı arasında istatistiksel anlamlı farklılık saptandı (P<0.001). Tartışma: Nötrofil/albümin oranı küçük hücreli dışı adenokanserli hastalarda tanı anında hastanın evresini tahmin etmede faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Küçük Hücreli Dışı Akciğer Kanseri, Nötrofil/albümin Oranı, Kanser Evresi.

Stage Predictive Role of Neutrophil/albumin Ratio in Non-Small Cell Lung Cancer

Abstract

Objective: Inflammation is one of the main factors affecting the development and progression of cancer. It can be determined by different parameters and ratios checked in blood tests. Albumin indicates the nutritional status of cancer patients. This study, it was aimed to examine whether the neutrophil/albumin ratio is related to the stage of cancer in non-small cell lung cancers. Materials and Methods: A total of 296 patients with a diagnosis of non-small cell lung cancer adenocarcinoma followed in Mersin City Hospital Oncology Clinic between January 1, 2020, and June 1, 2022, were included in the study. The study was done retrospectively in a single center. The patients consisted of 50 women and 246 men. The patients were divided into 2 equal groups as 148 early stage (stage 1 or 2) and 148 advanced stage (stage 3 or stage 4). The white blood cell, hemoglobin, platelet, neutrophil, lymphocyte, monocyte, and albumin values of the patients were compared before chemotherapy, radiotherapy, and surgical treatment. Results: No statistically significant difference was found between gender and age in the comparison of both groups. A statistically significant difference was found between the white blood cell, hemoglobin, platelet, neutrophil, lymphocytes, monocytes, albumin, and neutrophil/albumin ratio of patients with local or advanced metastatic stage (P<0.001). Discussion: The neutrophil/albumin ratio

may be useful in estimating the stage of the patient at diagnosis in patients with non-small cell adenocancer.

Keywords: Non-Small Cell Lung Cancer, Neutrophil/albumin Ratio, Cancer Stage.

Presentation ID / Sunum No = 97

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5258-2856

Künt Toraks Travması Sonrası Sekresyon Retansiyonu Gelişen Hastalarda Fiberoptik Bronkoskopinin Solunum Parametreleri Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Güntuğ Batıhan[1]
[1]*Kars Harakani Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Künt toraks travmalarında şiddetli ağrıya bağlı öksürük eforunda azalma, sekresyon retansiyonu ve pnömoni için bir risk faktörü oluşturur. Yeterli analjezik tedavi ve solunum fizyoterapisine rağmen sekresyon retansiyonu gelişebilir. Bu durumlarda fiberoptik bronkoskopi etkin sekresyon temizliğinin sağlanması ve mikrobiyolojik inceleme için numune alınması açısından faydalıdır. Çalışmamızda künt toraks travması sonrası sekresyon retansiyonu gelişen hastalarda fiberoptik bronkoskopinin solunum parametreleri üzerine etkisinin araştırılması amaçlandı. Gereç ve Yöntemler: Şubat 2022 ile Temmuz 2022 tarihleri arasında künt göğüs travması nedeniyle kliniğimize başvuran hastaların verileri gözden geçirildi. Bu hasta grubundan sekresyon temizliği amacıyla fiberoptik bronkoskopi uygulananlar çalışmamıza dahil edildi. Tüp torakostomi uygulanan veya mekanik ventilasyon desteği alan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların işlem öncesi ve işlem sonrası arter kan gazlarını içeren solunum parametreleri kaydedildi. Bu veriler istatistiksel yöntemler kullanılarak karşılaştırıldı. Bulgular: Kriterlerini karşılayan toplam 14 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 3'ü kadın, 11'i erkekti. Ortalama yaş 54.4±14,2 yıl olarak bulundu. Hastaların 9'unda en az bir kaburga kırığı varken, 5 hastada kaburga kırığı olmaksızın göğüs duvarı kontüzyonu vardı. Fiberoptik bronkoskopi ile sekresyon temizliği sonrası hastaların solunum parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı düzelme saptandı. Hastaların fiberoptik bronkoskopi öncesi ve sonrası solunum parametrelerinin verileri Şekil 1'de özetlenmiştir. Bronkoskopiye bağlı herhangi bir komplikasyon görülmedi. Sonuç: Künt göğüs travmalı hastalarda sekresyon retansiyonu solunumsal komplikasyonların gelişimi açısından ciddi bir risk faktörüdür. Çalışmamızda bu hastalarda fiberoptik bronkoskopinin etkin sekresyon klirensi sağlayarak solunum parametrelerini iyileştirdiği gözlendi.

Anahtar Kelimeler: Fiberoptik Bronkoskopi, Künt Toraks Travması, Sekresyon Retansiyonu.

The Effect of Fıberoptıc Bronchoscopy On Respıratory Parameters in Patıents Wıth Secretıon Retentıon After Blunt Thoracıc Trauma

Abstract

Aim: Reduction in cough effort secondary to pain in blunt thoracic trauma is a risk factor for secretion retention and pneumonia. Despite adequate analgesic therapy and respiratory physiotherapy, secretion retention may develop. In these cases, fiberoptic bronchoscopy is useful in terms of providing effective secretion clearance and taking samples for microbiological examination. In our study, it was aimed to investigate the effect of fiberoptic bronchoscopy on respiratory parameters in patients who developed secretion retention after blunt thoracic trauma. Material and Methods: The data of patients who applied to our clinic due to blunt thoracic trauma between February 2022 and July 2022 were reviewed. Among this patient group, those who underwent fiberoptic bronchoscopy for secretion removal were included

in the study. Patients who underwent tube thoracostomy or required mechanical ventilation were excluded from the study. Respiratory parameters include arterial blood gas of the patients before and after the procedure were recorded. These data were compared using statistical methods. Results: A total of 14 patients who met the inclusion criteria were included in the study. Three of the patients were female and 11 were male. The mean age was 54.4±14.2 years. While 9 of the patients had at least one rib fracture, 5 patients had chest wall contusion without any rib fracture. A statistically significant improvement was detected in the respiratory parameters of the patients after secretion clearance with fiberoptic bronchoscopy. The data of the respiratory parameters of the patients before and after the fiberoptic bronchoscopy are summarized in Figure 1. There wasn't seen any complication related to bronchoscopy. Conclusion: Secretory retention can cause serious complications in patients with blunt chest trauma. In our study, it was observed that fiberoptic bronchoscopy improved respiratory parameters by providing effective secretion clearance in these patients.

Keywords: Blunt Chest Trauma, Fiberoptic Bronchoscopy, Secretion Retention.

Presentation ID / Sunum No = 98

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2171-5844

Larenks Skuamöz Hücreli Karsinomlarında Anjiogenez İle Histopatolojilk Parameteler Arasıdaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Neslihan Akanil Fener[1]
[1]*Yedikule Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi EAH*

Özet

AMAÇ Skuamöz hücreli karsinom larinksin en sık görülen malign tümörüdür. TNM evresi, lokalizasyon, lenfovasküler ve perinöral invazyon, lenf nodu metastazı prediktif faktörlerdir. Bu çalışmanın amacı; larinksin skuamöz hücreli karsinomlarında tümör içi alanlarda mikrodamar yoğunluğunun histopatolojik parametreler ile ilişkisini ortaya koymaktır. GEREÇ-YÖNTEM: Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Aralık 1996-Ocak 2002 tarihleri arasında larinks kanseri nedeniyle larenjektomi ve boyun diseksiyonu uygulanan skuamöz hücreli karsinom tanısı alan 42 hasta çalışma grubumuzu oluşturmuştur. Tümör içi alanlarda immünhistokimyasal bir belirteç olan CD 105 ile mikrodamar damar yoğunluğu değerlendirildi. Sonuçlar hasta yaşı, tümör çapı, lokalizasyonu, tümör grade, tümörün yayılım şekli, lenf nodu durumu, desmoplastik ve lenfositik yanıt derecesiyle anjiogenez arasındaki ilişki araştırılmıştır BULGULAR: CD 105 damar belirleyicisi kullanılarak x200 ve x400'lük büyütme alanında tümör içinde pozitif boyanan damarlar sayılarak mikrodamar yoğunluğu (MVD) belirlendi. Tümör grade ile mikrodamar yoğunluğu arasında istatistiksel anlamlı ilişki tesbit edilmemiştir (p=0.350 ve p=0.234) Tümör çapı ile MVD 200 ve MVD 400 arasında saptanan sırasıyla p=0.498, p=0.338 değerleri çapla anjiogenez arasında önemli ilişki olmadığını göstermiştir. Tümör etrafındaki lenfoplazmositer hücre infiltrasyon yoğunluğu ile MVD 200 ve MVD 400 arasında p=0.367 ve p=0.479 değerleri tesbit edilmiştir. Buna göre anjiogenez ile lenfoplazmositer hücre infiltrasyon yoğunluğu arasında istatistiksel ilişki saptanmamıştır. Tümör etrafındaki desmoplastik cevap ile MVD 200 ve MVD 400 arasında anlamlı ilişki olmadığı belirlenmiştir (p=0.263 ve p=0.259). Tümör lokalizasyonu ile MVD 200 ve MVD 400 arasında sırasıyla p=0.374 ve 0.471 değerlerinin saptanmıştır. Bu da anjiogenez ile tümör çapı arasında ilişki olmadığını düşündürmüştür. Boyun diseksiyon materyalinden elde edilen lenf nodlarına tümör metastazı MVD 200 ve MVD 400 ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen değerler (p=0.097 ve p=0.109). Anjiogenezis ile lenf noduna metastaz arasında ilişki olmadığını göstermiştir. SONUÇ: Çalışmamızda MVD yoğunluğu ile incelenen histopatolojik parametreler arasında ilişki tespit edilmedi. Larinks skuamöz hücreli karsinomlarında ve farklı solid tümörlerde anjiogenez ile igili yapılan çakışmalarda tartışmalı sonuçlar mevcuttur. Sonuçlar arasındaki farklar; tümör alanları arasında mikrodamar yoğunluğu açısından heterojenite, mikrodamarları işaretlemek için kullanılan antikor çeşitliliği ve mikrodamar sayma metodu faklılığı ile ilişkili olabilir.Anjiogenezin mekanizması, metastaz ve prognoz ile ilişkisi hakkındaki artan bilgiler bu konuya olan merakı arttırmıştır. Bazı çalışmalarda anjiogenezin bağımsız prognostik faktör olduğunun gösterilmesi kanser hastalarının tedavilerinin seçiminde anjiogenezden faydalanılabileceği fikrini doğurmuştur.

Anahtar Kelimeler: Larenks Skuamöz Hücreli Karsinom Anjiogenez

Presentation ID / Sunum No = 280

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7037-0782

Levosetirizin Kullanımı Sonrası Gelişen Psikotik Bozukluk: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Sümeyye Yasemin Çallı[1] , Uzman Dr. Yağmur Sever Fidan[1]
[1]Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi

**Corresponding author: Sümeyye Yasemin Çallı*

Özet

Giriş:Levosetirizin, alerjik hastalıkların tedavisi için reçete edilen H1-reseptörleri için yüksek seçiciliğe sahip üçüncü nesil bir antihistaminik ilaçtır. MSS, yan etkisinin düşük olduğu bildirilmekle beraber son yayınlarda agresyon, hiperaktivite, halüsinasyon ve suisid düşünceleri gibi yan etkiler bildirilmektedir. Levosetirizin kullanımı sonrası görsel halüsinasyonlar ve yönelim bozukluğu oluşan bir vaka sunmayı amaçladık. Olgu: 61 yaşında, erkek, emekli, evli, okur-yazar olmayan hasta, birkaç hafta önce olan görsel halüsinasyonlar ve yer-zaman oryantasyon bozukluğu şikayetiyle başvurdu. Bir ay önce vücudunda yaygın kaşıntı olması sebebiyle doktor kontrolünde Levosetirizin hidroklorür 5 mg/gün kullanmaya başlamış. Bir aylık ilaç kullanımı sırasında canlı görsel halüsinasyonlar ve unutkanlık şikayetleri başlamış. Hasta yakınları ilaç yan etkisi olabileceğini düşünüp ilacı kesmiş. İlacı kestikten bir hafta sonra görsel halusinasyonlar gerilemiş. Unutkanlığın devam etmesi üzerine hastaya başvurusunda Nöroloji kontrolü önerildi ve gerekli tetkikler yapıldı. Tartışma: Bir antihistaminik olan levosetirizinin psikiyatrik belirtilere sebep olması bazı yolaklar ile açıklanabilir. Bunlardan biri, levosetirizin kullanımı ile histamin ulaşılabilirliğinin artması ile histamin deaminasyonu sonrası oluşan moleküllerin hipokampal sinaptik aralığı değişikliğe uğratmasıdır. Bir diğeri ise, Levosetirizin, H1 reseptörleri tarafından sürdürülen PG üretiminde bir azalmaya neden olarak PG sentezinde bir dengesizliğe yol açmasıdır. Bu, PGE2'nin CNS'deki dopamin düzeylerini düşürmesi sonucu psikotik semptomların patogenezi ile ilişkilendirilen bir olaydır. Levosetirizinin kesilmesi ile semptomların azalması, psikotik bulguların ilaç etkisiyle ortaya çıktığını kanıtlamaktadır. Literatürde, pediatrik hastada levosetirizin ile psikotik belirtiler geliştiği belirtilen bir olgu sunumu vardır. Pediatrik hastalarda psikiyatrik yan etki görülme sıklığı ilacın farmakokinetiğine bağlanmış ve yan etki sıklığı pediatrik hastalarda %22,8 saptanırken erişkin hastalarda %16,4 olarak belirtilmiştir. Olgumuz, levosetirizin ile psikotik bulgular gelişen ilk erişkin vaka olması nedeniyle önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Levosetirizin, Halusinasyon, Psikoz

Presentation ID / Sunum No = 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7366-1569

Lipotoksisite Kaynaklı Endoplazmik Retikulum Stresinde Protein Kinaz R'nin Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Naz Dizeci[1]
[1]*Ankara Medipol*

Özet

Protein kinaz R (PKR), interferon ile indüklenebilen ve çift sarmalı RNA ile aktifleşen serin/treonin kinaz ailesinin bir üyesidir. Son çalışmalar, PKR'nin endoplazmik retikulum (ER) stresi sırasında aktifleştiğini göstermiştir. Fakat şimdiye kadar PKR'nin sadece birkaç özel substratı bilinmektedir ve bu durum PKR'nin, ER stresi neticesinde ortaya çıkan kronik metabolik hastalıklarda rolünü açıklamada yetersiz kalmaktadır. Bu çalışmada, PKR'nin ER stresi sırasında kinaz aktivitesini özel olarak modifiye etmek amacıyla, kimyasal-genetik yöntem ile PKR kinaza özgün tek bir amino asit için kapı mutasyonu gerçekleştiridi. Daha sonra kimyasal-genetik yönteme dayanarak, hücrelerde yaşanan metabolik stres esnasında geliştirilmiş PKR mutant kinaza bağlanabilen yeni hedef substratların tümü LC/MS-MS sistem ile incelenmiş ve sonuçlar Mascot yazılım program ile analiz edilmiştir. Elde edilen sonuçlar, FACT, DNA'ya yönelik RNA polimeraz II alt birimi (RPB2), İzoform B Ökaryotik translasyon başlatma faktörü 4 gama (EIF4G1), Telomer ile ilişkili proteinin 2. izoformu (RIF1), İnsülin benzeri büyüme faktörü 2 mRNA bağlayıcı protein 1 (IGF2BP1) ve Mikrotübül -ilişkili protein (MAP4) proteinleri PKR'ın potansiyel substratları olarak tanımladı.

Anahtar Kelimeler: Lipotoksisite, Pkr, Endoplazmik Retikulum Stresi, Kimyasal Genetik

The Role of Protein Kinase R in Lipotoxicity Induced Endoplasmic Reticulum Stress

Abstract

Interferon inducible and double stranded RNA activated protein kinase R (PKR), is a member of serine/threonine kinase family. Recent studies have shown that PKR activated during endoplasmic reticulum (ER) stress. However, only a few specific substrates of PKR known so far, which is insufficient to explain the role of PKR in chronic metabolic diseases resulting from ER stress. In this study, gate mutation for a single amino acid specific to PKR kinase performed by chemical-genetic method in order to specifically modify the kinase activity of PKR during ER stress. Then, based on the chemical-genetic method, all of the new target substrates that can bind to the PKR mutant kinase developed during metabolic stress in cells examined by LC/MS-MS system and the results analyzed with Mascot software. The obtain results showed that, FACT, DNA-directed RNA polymerase II subunit (RPB2), Isoform B Eukaryotic translation initiation factor 4 gamma (EIF4G1), Isoform 2 of Telomere-associated protein (RIF1), Insulin-like growth factor 2 mRNA-binding protein 1 (IGF2BP1) and Microtubule-associated protein (MAP4) identified as potential substrates of PKR.

Keywords: Lipotoxicity, Pkr, Endoplasmic Reticulum Stress, Chemical Genetics

Presentation ID / Sunum No = 377

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Lomber Disk Herniasyonu ve Akut Arter Trombozlu Hastanın Acil Yönetimi

Uzman Dr. Deniz Şerefli [1] , Uzman Dr. Ayşen Yaprak Engin [2]
[1]*Özel Medifema Hastanesi*
[2]*Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Deniz Şerefli*

Özet

GİRİŞ: Lomber Disk Hernisi(LDH) toplumda sık görülen ve hayat boyu prevalansı %80'lere ulaşan bir hastalık olup, başlangıçta bel ağrısı sonrasında ani gelişen kalça ve bacak ağrısı ile belirti verebilir. Bu özelliği ile özellikle aorta- iliak aterosklerotik periferik arter hastalıklarında, hastanın şikayetleri ile ayırıcı tanısının yapılması önemlidir. Periferik arter hastalığı zemininde gelişen akut arter trombozu da hastalarda yaygın kollateral oluşumu nedeniyle proksimal segmentlerde de olsa, klinik diğer hasta grubuna göre göreceli olarak daha belirsiz seyredebilir. Bu olguda LDH operasyonu sonrasında, zemininde aorta-iliak periferik arter hastalığı olan hastada gelişen akut arter trombozunun yönetimini raporlamayı amaçladık. VAKA: 49 yaşında kadın hasta, sigara öyküsü mevcut, bilinen daha öncesinde geçirilmiş 2 kez LDH operasyon öyküsü nedeniyle beyin ve sinir cerrahisi kliniği tarafında hastanemizde opere edilmiş. Postoperatif 2. günde hastada ani sağ alt ekstremitede güçsüzlük ağrı ve nörolojik defisit gelişmesi üzerine hasta tekrar revizyona alınmış. Hastanın şikayetlerinin gerilememesi üzerine kalp ve damar cerrahisine danışıldı. Hastanın fizik muayenesinde sağ alt ekstremite nörolojik defisit mevcuttu ve femoral-popliteal ve distal nabızlar elle alınamıyordu. Hastanın çekilen Bilgisayarlı tomografik anjiografisinde aorta-iliak stenoz ve sol femoral-popliteal arter trombozu saptanması üzerine hasta acil tromboembolektomi operasyonuna alındı. Femoral bölgede de akımın zayıf olması nedeniyle acil femoral- femoral, 6 mm PTFE greft ile by-pass operasyonu yapıldı. Postoperatif dönemde hastanın ağrı ve nörolojik şikayetleri geriledi. Postoperatif 3. Gün taburcu edildi. SONUÇ: Lomber disk hernisi toplumda yaygın olarak görülebilen bir hastalık olarak neredeyse tüm yaş gruplarında görülmekle birlikte, periferik arter hastalığı postmenopozal olmayan dönemde genç kadın hastalarda daha nadir görülmektedir. Özellikle disk herniasyon giderilmesi sonrasında gerilemeyen ya da artan şikayetlerde periferik arter hastalığı akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Lomber Disk Hernisi ;periferik Arter Hastalığı; Tromboz

Presentation ID / Sunum No = 302

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8276-0174

Long/ Post COVID' de Anosminin Nörolojik Semptomlar İçindeki Sıklığı ve Yaşam Kalitesine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Özgül Ocak[1]
[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji AD*

Özet

Giriş ve Amaç: Dünyadaki en büyük pandemi sebebi olan SARS CoV-2 enfeksiyonu yaşam kalitesinde bozulmalara sebep oluşmuştur. Çalışmalar COVID-19 da birçok nörolojik semptom olduğunu göstermiştir. Anosmi en sık gözlenen semptomlardandır. Bu çalışmada COVID-19 olan hastalarda uzun dönemde anosminin sıklığının ve yaşam kalitesi üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlamıştır. Gereç ve Yöntem: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Hastanesi'ne COVID-19 nedeni ile başvuran ve PCR testi ile COVID-19 olduğu saptanmış 18 yaş ve üzeri hastalar davet edilmiştir. Çalışma 266 katılımcıdan oluşmuştur (103'ü erkek, 163'ü kadın). Katılımcıların 46'sının (%17,3) hastalık süreçlerinde hiçbir şikayetleri olmamıştır. Kalan 220 (%82,7) katılımcının değişik şikayetleri olmuştu. Bulgular: Koku değişiklikleri bizim serimizde de yüksek oranlarda gözlenmiştir. Koku duyusu kaybı 2,594 Odd's oranı ile doğrulanan COVID-19 hastalarında ayrıcalık gösteren yakınmalar arasında yer almaktadır. Koku kaybı şikayeti 220 katılımcıdan 75 (%34,5) hiç olmamış, 111 (%50,5) sadece akut hastalıkta, 33 (%15,0) Post-COVID-19 döneminde de devam etmiştir. Yaşam kalitesini ölçmek için Notthingham Sağlık Profili (NHP) kullanılmıştır. Ölçek, 6 boyut, toplam 38 maddeden oluşmaktadır. 0 en iyi sağlık durumunu, 100 en kötü sağlık durumunu gösterir. Koku kaybı yaşadığını bildirenlerin ağrı, fiziksel aktivite ve enerji alt ölçek ortalama skorları koku kaybı yaşamamış olanlardan anlamlı daha yüksekti (sırasıyla t=1,992; p=0,047, t=2,075; p=0,039, t=2,541; p=0,012). Koku kaybı hastalık döneminde yaşayıp geçenlerin ağrı, duygusal reaksiyon alt ölçek ortalama skorları akut hastalık sonrası devam edenlerden anlamlı daha düşüktü (sırasıyla t=2,611; p=0,013, t=2,254; p=0,026) Tartışma: Burun epitelinde ve olfaktör epitelde virüsün tutunduğu ACE2 reseptörünün varlığı, burun tıkanıklığı, virüsün olfaktör sinir hasarı yapması, olfaktör nöronlarda kayıp ve olfaktör gyrus etkilenmesi, olfaktör epiteldeki (OE) destek hücrelerinde hasar anosminin sebepleridir.COVID-19 hastalarında uzamış anosmi yüksek oranda saptanmıştır. Anosmi yaşamı tehdit etmediği için nörolojik bulgular içinde daha az önemsenmiş olmasına rağmen yaşam kalitesini etkilediği çalışmamızda gösterilmiştir. Sonuç: Long COVID-19 döneminde anosmi hastalarda devam etmekte ve yaşam kalitesini olumsuz etkilemekdedir..

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Anosmi, Yaşam Kalitesi

Frequency of Anosmıa in Neurologıcal Symptoms and Its Impact On Qualıty of Long/post COVID

Abstract

Introduction: SARS CoV-2 infection, which is the biggest cause of pandemic in the world, has caused deterioration in quality of life. Studies have shown that there are many neurological symptoms in COVID-19. Anosmia is one of the most common symptoms. In this study, it was aimed to examine the frequency of anosmia in the long term and its effects on quality of life in patients with COVID-19.

Materials and Methods: Patients aged 18 years and older who applied to Çanakkale Onsekiz Mart University Hospital due to COVID-19 and were found to have COVID-19 by PCR test were invited. The study consisted of 266 participants (103 men, 163 women). Forty-six (17.3%) of the participants did not have any complaints during the disease process. The remaining 220 (82.7%) participants had different complaints. Results: Anosmia was also observed at high rates in our series. Anosmia is among the distinctive complaints in COVID-19 patients, which is confirmed with an odds ratio of 2,594. 75 (34.5%) of 220 participants had no complaints of anosmia, 111 (50.5%) had only acute disease, and 33 (15.0%) continued in the post-COVID-19 period. The Notthingham Health Profile (NHP) was used to measure quality of life. The scale consists of 6 dimensions and 38 items in total. 0 indicates best health, 100 indicates worst health. The pain, physical activity and energy subscale scores of those who reported experiencing anosmia were significantly higher than those who did not experience anosmia (t=1.992; p=0.047, t=2.075; p=0.039, t=2.541; p=0.012, respectively). Pain and emotional reaction subscale scores of those who lived through the anosmia period were significantly lower than those who continued after the acute illness (t=2.611; p=0.013, t=2.254; p=0.026, respectively). Discussion: Presence of the ACE2 receptor in the nasal epithelium and olfactory epithelium, nasal congestion, olfactory nerve damage by the virus, loss of olfactory neurons and damage to the olfactory gyrus, damage to the supporting cells in the olfactory epithelium (OE) are the causes of anosmia. Prolonged anosmia has been detected at a high rate in COVID-19 patients. Since anosmia is not life-threatening, it has been shown in our study that it affects the quality of life, although it is less important in neurological findings. Conclusion: During the long COVID-19 period, anosmia continues in patients and negatively affects their quality of life.

Keywords: COVID-19, Anosmia, Quality of Life

Presentation ID / Sunum No = 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9129-9762

Malatya İlinde Göçmen Sağlığı Merkezlerine Başvuran Yetişkin Geçici Koruma Altındaki Suriyelilerin Akılcı İlaç Kullanım Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi ve İlişkili Faktörler

Dr. Deniz Yavuz Başkıran[1] , Prof.Dr. Erkan Pehlivan[2] , Dr. Öğretim Üyesi Berna Bayır[3]
[1]Malatya İl Sağlık Müdürlüğü
[2]İnönü Üniversitesi
[3]KTO Karatay Üniversitesi

**Corresponding author: Yavuz Başkıran*

Özet

Amaç: Bu araştırmada, Malatya ilinde göçmen sağlığı merkezlerine başvuran yetişkin geçici koruma altındaki Suriyelilerin akılcı ilaç kullanım bilgi düzeylerinin ve ilişkili olan faktörlerin belirlenmesi amaçlandı. Metot: Araştırmaya Malatya ilindeki dört Göçmen Sağlığı Merkezinde geçici koruma altında olan toplam 983 Suriyeli hasta dahil edildi. Veri toplama aracı olarak Sosyo demografik özellikler formu ve Akılcı İlaç Kullanımı Ölçeği kullanıldı. Veri analizinde korelasyon, lojistik regresyon analizleri, ki-kare, Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanıldı. Bulgular: Araştırma kapsamına giren populasyonun Türkiye'de ortalama kalış süreleri 5.8±2 (1-12, ortanca 6) yıl, Malatya'da ortalama kalış süreleri 5.2±2.1(1-10, ortanca 6) yıldı. Akılcı İlaç Kullanımı Ölçeğindeki anket doğrultusunda katılımcıların puan ortalaması, 34 puanlık kesim değerinin yaklaşık 6 puan gerisindeydi. Sadece %23,1'inin 35 ve üzerinde puan alabilmişti. Hastaların puanları cinsiyete göre farklılık göstermez iken, yaş ile birlikte zayıf bir ilişki bulundu. Ayrıca eğitim durumu Türkiye'de yaşanılan yıl, medeni durum ve Suriye'de iken düzenli çalışma hayatı ve köy ve kasabada yaşıyor olmak akılcı ilaç kullanım puanları üzerinde etkili faktörler olduğu saptandı. Sonuç: Bu araştırma sonucuna göre katılımcıların akılcı ilaç kullanım bilgi düzeylerinin düşük olduğu saptanmıştır. Türkiye'de bu konuda yapılmış diğer çalışmaların sonuçlarıyla karşılaştırıldığında, Türkiye'de yaşayan Suriyeli göçmenlerin bu konudaki farkındalıkları Türk vatandaşlarınınkinden daha düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Göç, İlaç, Mülteciler, Göçmenler, Halk Sağlığı

Determination of Rational Drug Use Knowledge Levels of Adult Syrians Under Temporary Protection Applying to Immigrant Health Centers in Malatya Province and Related Factors

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to determine the rational drug use knowledge level of Syrians under temporary protection who applied to migrant health centers in Malatya province and related factors. Methods: A total of 983 Syrian patients under temporary protection in four Migrant Health Centers in Malatya were included in the study. Socio-demographic characteristics form and Rational Drug Use Scale were used as data collection tools. Correlation, logistic regression analysis, chi-square, Mann-Whitney U and Kruskal Wallis tests were used in data analysis. Results: The mean duration of stay of the population included in the study in Turkey was 5.8±2 (1-12, median 6) years, and the mean

duration of stay in Malatya was 5.2±2.1(1-10, median 6) years. According to the questionnaire on the Rational Drug Use Scale, the average score of the participants was approximately 6 points behind the cut-off value of 34 points. Only 23.1% of them were able to score 35 and above. While the scores of the patients did not differ according to gender, a weak correlation was found with age. In addition, it was determined that education level, year lived in Turkey, marital status and regular working life in Syria and living in a village or town were effective factors on rational drug use scores. Conclusion: According to the results of this study, it was determined that the rational drug use knowledge level of the participants was low. When compared with the results of other studies on this subject in Turkey, the awareness of Syrian immigrants living in Turkey is lower than that of Turkish citizens.

Keywords: Emigration, Medicine, Refugees, Migrants, Public Health

Presentation ID / Sunum No = 371

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Meme Biyopsisi Yapılan Hastalarda Demografik, Radyolojik ve Histopatolojik Korelasyon

Doç.Dr. Serkan Öner[1] , Arş.Gör. Rukiye Sümeyye Bakıcı[2] , Doç.Dr. Zülal Öner [3] , Uzman Dr. Çetin Murat Altay[4] , Uzman Dr. Merve Başar Yerebakan[5]

[1]*İzmir Bakırçay Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji ABD*
[2]*Karabük Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi ABD*
[3]*İzmir Bakırçay Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi ABD*
[4]*Ersin Arslan Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji*
[5]*Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Patoloji ABD*

**Corresponding author: Çetin Murat Altay*

Özet

Özelliklere göre 40 yaş altı ve üstü hastalarda fark olup olmadığını araştırarak, meme kanserinin hangi yaşlar arasında hangi türünün daha çok kendi bölgemizde görüldüğünü belirlemektir. Yöntem: Bu retrospektif çalışmada tru-cut meme biyopsisi yapılan 13-87 yaş arasındaki toplam 217 kadın hasta yer aldı. Raporlamada biyopsi yapılan kitlenin lokalizasyonu, kadranı, maksimum çapı (mm), konturu, mikrokalsifikasyon varlığı, BIRADS kategorisi, metastatik aksiller lenf düğümü varlığı ve biyopsi sonrası histopatolojik sonuçları kaydedildi. Patoloji bulguları deneyimli bir patolog tarafından çift kör şekilde benign- malign kitle gruplaması raporlandı. İstatistiksel analizi Minitab 17, SPSS 21.0 kullanıldı. Sürekli değişkenler normal dağılım göstermediği için Mann Whitney U testi ile karşılaştırıldı. Kategorik değişkenler Chi² testi ile karşılaştırıldı. Hastaların radyolojik ve histopatolojik özellikleri sınıflaması 40 yaş altı ve 40 yaş üstü olarak 2 gruba ayrıldı. Radyolojik bulgular ve histopatoloji arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için lojistik regresyon analizi kullanıldı. P değeri <0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Tru-cut biyopsinin tanısal performansı ve radyolojik bulguları, patoloji bulgular ile karşılaştırılarak değerlendirildi. Bulgular: 220 kitlenin değerlendirildiği bu çalışmada yaş ortalaması 44.98±15.48 bulundu. Benign kitlelerde en çok fibroadenom (%18.18), malign kitlelerde ise en çok invaziv duktal karsinom (%45.91) görüldü. Yaşa göre bakıldığında 40 yaşın altında ve üstünde benign lezyonlarda fibroadenom, malign lezyonlarda ise invaziv duktal karsinom olduğu kaydedildi. Ultrasonografik olarak tipik kitle formasyonu göstermeyen 34 lezyonun 15'i (%44.12) invaziv duktal karsinom olarak tanı aldı. 40 yaş ve üzerindeki bireylerde malign kitle, 40 yaşın altındaki bireylerde ise benign kitlelerin bulunması anlamlıydı (p=0.000). Mikrokalsifikasyon varlığı, irregüler kontur, aksiller lenf düğümü metastazı malign kitlelerde anlamlı olduğu görüldü (p=0.000). BIRADS ile patolojik sonucun çok iyi derecede uyumlu olduğu sonucuna ulaşıldı (k=0.700). Logistic regresyonda malignite ile anlamlı ilişki gösteren parametreler kullanılarak %91.3 doğruluk oranı elde edildi. Sonuç: Son yıllarda özellikle bilimsel ve teknolojik gelişmelerle birlikte meme kanseri hastalarının durumları iyileşmiştir. Ultrasonografi, Mamografi gibi teknikler birbirini tamamlar nitelikte erken teşhiste önemli bir adım olmuştur. Bu çalışmanın sonuçları bölgemizdeki kanser istatistiklerinin netleşmesinde katkı sağlamakla birlikte klinisyenlere erken teşhis için yardımcı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Demografi, Bırads, Histopatolojik Tip, Mamografi, Ultrasound.

Demographic, Radiological and Histopathological Correlation in Patients Who Performed Breast Biopsy

Abstract

Objective: The study aims to determine the types of breast cancers according to their radiological features and determine whether there is a difference in patients younger than 40 years of age and above, and to determine which type of breast cancer is most common in our region. Methods: A total of 217 female patients aged 13-87 years who underwent tru-cut breast biopsy were included in this retrospective study. Localization, quadrant, maximum diameter (mm), contour, presence of microcalcification, BIRADS category, presence of metastatic axillary lymph node and post-biopsy histopathological results of the biopsy mass were recorded. The pathology findings were reported by an experienced pathologist as a double-blind grouping of benign-malignant masses. Statistical analysis Minitab 17, SPSS 21.0 was used. Since continuous variables did not show normal distribution, they were compared with the Mann-Whitney U test. Categorical variables were compared with the Chi² test. The radiological and histopathological features of the patients were classified into two groups under 40 years old and over 40 years old. Logistic regression analysis was used to evaluate the relationship between radiological findings and histopathology. P value <0.05 was considered statistically significant. Diagnostic performance and radiological findings of Tru-cut biopsy were evaluated by comparing them with pathology findings. Results: In this study, in which 220 masses were evaluated, the mean age was 44.98±15.48 years. Fibroadenoma (18.18%) was the most common in benign masses, and invasive ductal carcinoma (45.91%) was the most common in malignant masses. In terms of age, it was noted that fibroadenoma in benign lesions and invasive ductal carcinoma in malignant lesions under and over 40 years of age. Fifteen (44.12%) of 34 lesions that did not show typical mass formation ultrasonographically were diagnosed as invasive ductal carcinoma. The presence of malignant masses in individuals aged 40 years and older and benign masses in individuals younger than 40 years was significant (p=0.000). The presence of microcalcification, irregular contour, and axillary lymph node metastasis was found to be significant in malignant masses (p=0.000). It was concluded that BIRADS and pathological results were very well compatible (k=0.700). In logistic regression, 91.3% accuracy rate was obtained by using parameters showing a significant relationship with malignancy. Conclusion: In recent years, the condition of breast cancer patients has improved, especially with scientific and technological developments. Techniques such as ultrasonography and mammography complement each other and have been an important step in early diagnosis. The results of this study will contribute to the clarification of cancer statistics in our region and will help clinicians with early diagnosis.

Keywords: Breast Cancer, Demography, Bırads, Histopathological Type, Mammography, Ultrasound

Presentation ID / Sunum No = 243

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0701-8399

Meme Dokusunda Re-Eksizyon Gereken Olgular İçin Basit Bir Öneri

Uzman Dr. Yasin Dalda[1] , Uzman Dr. Emrah Şahin[1] , Doç.Dr. Koray Kutlutürk[1]
[1]İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

**Corresponding author: Yasin Dalda*

Özet

Meme kanseri özellikle kadınları etkileyen önemli bir sağlık problemidir. Mortalitenin azaltılması için tıbbi onkoloji, radyasyon onkolojisi ve cerrahi onkoloji ile birlikte multidisipliner bir tedavi yaklaşımı gerekmektedir. Cerrahi prosedürlerin primer tedavi yöntemi olduğu meme kanserinde radyoterapi ile birlikte meme koruyucu cerrahi mastektomiye göre daha popüler hale gelmektedir. Nüks vakalarda ya da cerrahi sınır pozitifliğinde re-eksizyon gerekebilmektedir. Eski operasyon lojundaki skar formasyonuna bağlı oluşan kavitenin zarar gömesi diseksiyonu zorlaştırabilir. Diseksiyon planının net görülememesi, eksik cerrahi yapılmasına ya da fazla doku çıkarılmasına neden olabilir. Meme kanseri nedeniyle meme koruyucu cerrahi yapılan ve sonrasında nüks şüphesi ile başvuran bir hastada cerrahi sırasında uyguladığımız basit bir teknikle lezyonu makroskopik olarak temiz sınırlarla nasıl çıkardığımızı sunduk.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Meme Koruyucu Cerrahi, Nüks

A Simple Recommendation for Cases Requiring Re-Excision On Breast Tissue

Abstract

Breast cancer is an important health problem that especially affects women. A multidisciplinary treatment approach with medical oncology, radiation oncology and surgical oncology is required to reduce mortality. In breast cancer where surgical procedures are the primary treatment modality, breast-conserving surgery with radiotherapy is becoming more popular than mastectomy. Re-excision may be necessary in cases of recurrence or positive surgical margins. Damage to the cavity formed due to scar formation in the old operation lodge may make dissection difficult. Failure to see the dissection plan clearly may result in incomplete surgery or removal of excess tissue. We present how we macroscopically removed the lesion with clear margins with a simple technique we performed during surgery in a patient who underwent breast-conserving surgery for breast cancer and presented with suspicion of recurrence.

Keywords: Breast Cancer, Breast-Conserving Surgery, Recurrence

Presentation ID / Sunum No = 316

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1251-6333

Meme Kanserine Eşlik Eden ve Kemoterapi ile İyileşme Gösteren Dermatomyozit Olgusu

Dr. Nurcan Metin[1]
[1]*Erzurum Bölge Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Olgu: Olgumuz 49 kadın hasta, 3 ay önce sol memde grade 3 invaziv duktal karsinom tanısı alıp, onkolojide ile tetkik açısından takip edilmekteydi. 1 yıl önce başlayan ellerde, yüzde, dirseklerde, boyun bölgesinde olan kırmızı renkli hafif kaşıntılı döküntü şikayetleri ile tarafımıza yönlendirildi. PET incelemesinde uzak organ metastazı yoktu ancak sol aksiler bölgede multiple lenf nodları mevcuttu. Hastanın dermatolojik muayenesinde, yanaklarda eritem, bilateral el dorsumunda ve üset ekstremite proksimal distal bölgelerin ekstansör yüzeylerinde, dirseklerde, ensede, yaygın eritemli makulopapuler döküntüleri vardı. Kas tutulumu ve kas güçsüzlüğünü düşündürecek belirti ve bulguları yoktu. Labaratuar testlerinde anti nüklear antikor ve Anti –Mi 2 antikorları yüksekti. Kas enzimleri normaldi. Hastaya 3 kür siklofosfamid ve Doksorubisin Hidroklorür kemoterapisi başlandı. 3. Kür sonrası lezyonların belirgin gerilediği gözlendi. Sadece kemoterapi ile lezyonların gerilemesiyle dikkat çekici bir olgu olarak sunuma uygun görülmüştür. Tartışma: Dermatomyozit proksimal kasların güçsüzlüğü ve deri bulguları ile seyreden idiyopatik inflamatuar bir hastalıktır. Omuz, kalça ve boyun kaslar başlıca tutulan kaslardır. Farengeal ve özofagus kaslarının tutulumuna bağlı olarak çiğneme güçlüğü, disfoni, disfaji ve aspirasyon görülebilir. Dermatomiyozitin en karakteristik cilt lezyonları üst göz kapağında görülen kırmızı-mor renkli heliotrop raş, periorbital ödem, gottron papülleri adı verilen koyu kırmızı renkli parmak eklemi lezyonları, yanaklar ve burun köprüsünde (“kelebek döküntüsü”) eritematöz makulopapuler lezyonlardır. Ayrıca boyun bölgesinde ve sırtta eritemli makulopapuler döküntüler (Şal belirtisi) ile eklem, dirsek, diz veya diğer eklemlerin ekstansör yüzeylerinde hipo veya hiperpigmentasyonla seyreden, ortası atrofik skuamlı döküntüler (Gottron belirtisi) de tipiktir. Fotosensivite ile ilişkili bir hastalıktır. Dermatomiyozit vakalarının %7 ila %30'u muhtemelen bir otoimmün yanıt olarak kanserden kaynaklanır. En sık ilişkili kanserler over kanseri, meme kanseri ve akciğer kanseridir. Kanser varlığı kötü prognoz göstergesidir. Tanının ilk beş yılı altta yatan bir malignite saptama açısından önemlidir.. Bu nedenle, spesifik semptomları olup olmadığına bakılmaksızın tüm hastalar tanı anında yaş ve cinsiyete uygun kanser taramasından geçmelidir. Malignite için ilk testler kolonoskopi (veya dışkıda gizli kan testi), idrar analizi, mamografi ve smear testi, over kanseri riski yüksek olan kadınlar, CA-125 ölçümleri ve transvajinal ultrason ile taranmalıdır. Labaratuarda CPK, LDH, aldolaz, AST ve Alt yüksekliği saptanabilir. Ayrıca Anti-Mi-2 antikorları, dermatomiyozit ile güçlü bir şekilde ilişkilidir (%31'e kadar sıklık) ve bu tür hastalık alt kümesi için çok yüksek bir pozitif prediktif değere sahiptir. Deri biyopsisi bulguları bazal tabakada vakuolar değişiklikler, artmış lenfositik infiltrat ve dermiste artmış müsin birikimidir. Dermatomiyozitin ölüm oranı %10 olarak tahmin edilmektedir ve özellikle hastalığın ilk yılında yüksektir. Dermatomiyozitte kas hastalığının birinci basamak tedavisi, sistemik glukokortikoidlerdir. Sistemik steroidlerle toplam tedavi süresi genellikle dokuz ile on iki ay arasında değişir. Yeterli bir yanıt oluştuğunda, sistemik steroidlerin uygulanması zamanla kademeli olarak azaltılır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Dermatomyozit, Kemoterapi, Gottron, Heliotrop

Presentation ID / Sunum No = 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3044-5428

Mide Kanserli Hastalarda Delta Nötrofil İndexinin Metastatik Lenf Nodunu Tahmin Etme Gücü

Uzman Dr. Ertuğrul Gazi Alkurt[1]
[1]*Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Lenf nodu (LN) diseksiyonu ile gastrektomi, mide kanseri (MK) için standart cerrahi olarak kabul edilmiştir. LN metastazı olmayan hastalar daha iyi prognoza sahiptir. Bu nedenle, bu çalışma mide kanserli hastalarda preop ölçülen delta nötrofil indeksi(DNI)ile lenf nodu metastazını öngörmeyi amaçlamaktadır. Metod:2018-2022 tarihleri arasında mide kanseri tanısı alıp total ve subtotal gastrektomi+d2 lenf nodu diseksiyonu yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların demografik verileri, operasyon süresi, yatış zamanındaki serum immatür granülosit (IG)sayıları DNI,,tümor boyutu ve yerleşimi,yapılan ameliyat tipi,çıkartılan metastatik ve reaktif lenf nodu sayıları retrospektif olarak arşiv sisteminden taranarak not edildi. Tüm istatistiksel analizler için IBM SPSS 26.0 kullanılarak değerlendirildi. $p<0.05$ değerler anlamlı olarak kabul edildi. Parametrelerin prediktif değerleri için ROC analizi yapılarak hesaplandı. Bulgular:Toplam 127 hasta çalışmaya dahil edildi. IG% ortalaması 0,4±0,33 (0,3), IG# ortalaması ise 0,03±0,04 (0,02) olarak hesaplandı. 72 hastanın (%56,7) lenf nodu sonucu reaktif olarak raporlanmıştı, 55 hastanın ise (%43,3) metastatik olarak bulunmuştu. Hastalar lenf nodu patolojilerine göre reaktif olan grubun IG% ortalaması 0,28±0,15 (0,3), metastatik grubun ortalaması 0,54±0,44 (0,4) olarak hesaplandı, istatistiki anlamlı olacak şekilde metastatik grupta yükselmekteydi ($p<0,001$). IG# açısından inceleme yapıldığında lenf nodu reaktif olan grubun ortalaması 0,02±0,02 (0,02) iken metastatik grubun ortalaması 0,04±0,05 (0,02) bulundu, istatistiki anlamlı farklılık gösterecek şekilde yüksekti ($p<0,001$).Hastalar arasında metastazın ayrımı amacıyla IG%'si için 34,5% sensitivite ve 93,1% spesifiteyle 0,55 IG#'sı için 40% sensitivite ve 86,1% spesifiteyle 0,035 değerleri cut-off olarak bulunmuştur. Sonuç:Sonuç olarak, DNI mide kanserinde lenf nodu metastazını öngörmede bağımsız bir risk faktörü olduğu bulundu. DNI mide kanserinde ameliyat öncesi metastatik lenf nodunu tahmin etmek için kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Gastrik Cancer,metastaik Lenf Nodu,, Delta Nörofil İndeksi

Presentation ID / Sunum No = 322

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4004-9645

Multinodular Vacuolating Neuronal Tumor Located at Posterior Fossa

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Ali İkidağ[1] , Dr. Öğretim Üyesi Buket Özkara Yılmaz[2]
[1]SANKO Üniversitesi Sani Konukoğlu Hastanesi, Radyoloji Bölümü
[2]SANKO Üniversitesi Sani Konukoğlu Hastanesi, Nöroloji Bölümü

**Corresponding author: Mehmet Ali İkidağ*

Abstract

Introduction: Multinodular Vacuolating Neuronal Tumor (MNVT) is a rarely seen lesion, and it is usually located above tentorium. Infratentorial MVNTs are very rare. In the present study, we present a case that has infratentorial MNVT lesions in imaging studies. Material and Methods: Thirty-three-year-old male patient admitted to Neurology Department of our hospital with the complaints of 4-5 hour-headache and difficulty in falling asleep for 3 months. No abnormality was found in the neurological examination. Since the headache of patient was an acute-onset one, brain MR was requested. Results: There were multiple T2 hyper-intense millimetric nodular lesions in the posterior fossa in the right and left cerebellar hemispheres and adjacent vermis. No signal loss was observed in these areas in FLAIR sequence. No enhancement was detected in postcontrast studies. Because of the typical appearance, lesions were considered as multinodular vacuolating neuronal tumor in the posterior fossa. A follow-up MR imaging after 6 months was recommended. Conclusion: We present a very rare case with infratentorial MNVT lesions on MRI. This is the first posterior fossa MVNT case reported from our country. Having knowledge about this lesion will prevent unnecessary biopsies.

Keywords: Mvnt, Multinodular Vacuolating Neuronal Tumor, Mrı, Mass, Posterior Fossa, İnfratentorial

Presentation ID / Sunum No = 374

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9573-1177

Multipl Myelom Hastasında Pet/bt Çekimi Sırasında Fdg Ekstravazasyon Olgusu ve Literatür Derlemesi

Asst.Prof.Dr. Can Özlü[1] , Dr. Öğretim Üyesi Aysun Gönderen[1] , Uzman Dilek Keskin[1] , Dr. Hacer Tuğçe Şengüleroğlu[1] , Dr. Öğretim Üyesi Erhan Akdemir[1] , Dr. Ayça Nur Demir[2]

[1]*Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

[2]*Afyon Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

**Corresponding author: Can Özlü*

Özet

Son birkaç on yılda, en yaygın hematolojik kanserlerden biri olan Multipl Miyelom (MM) için tanı ve tedavi seçenekleri daha etkili hale geldi. Bununla birlikte, Multipl Miyelom, tedaviye zayıf yanıt vermesi ve yüksek direnç oranları nedeniyle tedavi edilemez bir hastalık olmaya devam etmektedir. Nükleer tıp uygulamaları miyelom hastalığı ve diğer birçok hematolojik kanserde teşhis aşamasında kullanılmaktadır. Radyofarmasötik uygulamalarda karşılaşılan ekstravazasyon, ağrı, şişlik, kızarıklık gibi lokal semptomlardan kompartman sendromuna kadar ciddi komplikasyonları içeren sonuçlar üretebilir. Ekstravazasyonlar, bilinen vezikanların intravenöz verilmesini gerektiren hastalarda meydana gelen iyatrojenik hasarın yaygın belirtileridir. Bu yaralanmalar hasta morbiditesine, tedavi maliyetine ve kalış süresine önemli ölçüde katkıda bulunabilir. Mevcut çalışmamızda, 70 yaşında multipl miyelomlu bir hastada intravenöz infüzyon işleminde PET-BT çekimi sırasında kullanılmış, ilaç ekstravazyonunun tıbbi tedavisini özetlemiştir. Ek olarak, bu maddelerin ekstravazasyonuna bağlı yaralanmaların tedavi seçeneklerini araştırmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Multiple Myelom, Pozitron Emisyon Tomografisi, Ekstravazasyon, Kontrast Madde

Fdg Extravasatıon Case and Lıterature Compılatıon Durıng Pet/ct Acquısıtıon in a Multıpl Myelom Patıent

Abstract

It can produce results that include severe complications from local symptoms such as extravasation, pain, swelling, redness, which are encountered in radiopharmaceutical applications to compartman syndrome. Extravasations are common manifestations of iatrogenic injury that occur in patients requiring intravenous delivery of known vesicants. These injuries can contribute substantially to patient morbidity, cost of therapy, and length of stay. In our current study, it was used during PET-CT acquisition on a 70-year-old patient with multiple myeloma in the intravenous infusion process, the drug summarized the medical management of extravasation. In addition, we aimed to study treatment options for injuries induced by extravasation of these substances.

Keywords: Multiple Myeloma, Positron Emission Tomography, Extravasation, Contrast Agent

Presentation ID / Sunum No = 264

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6451-2900

Mvp ve Youtube

Uzman Dr. Onur Aslan[1] , Uzman Dr. Sinan Yıldırım[2]
[1]Tarsus Devlet Hastanesi
[2]Çanakkale Devlet Hastanesi

**Corresponding author: Onur Aslan*

Özet

Giriş Youtube aylık bir milyar kişi aktif kullanıcı sayısıyla en büyük video paylaşım sitesidir. Youtube videoları pek çok konuyla ilgili kullanılmaktadır ki sağlık bilgisi bunların en popüler olanlarından biridir. Bu çalışmadaki amacımız mitral valv prolapsusu gibi sağlık problemlerini araştırırken kullanabilecek olan YouTube sitesindeki içeriklerin hasta veya sağlık personeli bilgilendirilmesine ne düzeyde ve şekilde katkı sağlayabileceği ile ilgili olarak mitral valv prolapsusu videolarının incelenmesi ve analiz edilmesidir. Metodlar Bilgisayardaki tüm çerezler temizlenerek YouTube'un arama çubuğuna 26/04/2020 tarihinde "mitral valve prolapse" terimi girildi (YouTube, www.youtube.com YouTube LLC, San Bruno, CA, ABD). Filtre seçeneklerinden sıralama ölçütü "görüntülenme sayısı", tür "genel", yüklenme tarihi "herhangi bir zaman" ve süre "tümü" seçilerek arama yapıldı. Alakasız olanlar (n:68), iki veya daha fazla tekrarlanan videolar (n:3), İngilizce olmayanlar (n:1) çalışma kapsamı dışında bırakıldı. 40 video bağımsız iki çalışmacı tarafından izlendi. Videoların görüntülenme sayısı, süresi, kim tarafından yüklendiği, like ve dislike sayıları önceden hazırlanan forma kaydedildi. GQS, JAMA, Discern ve VPI skorları hesaplandı. İki gözlemcinin kaydettiği değerlerin ortalamaları alınarak forma kaydedildi. Bulgular Çalışma kapsamına alınan 40 videonun 23 (%57,5)'ü bilgilendirici, 17 (%42,5)'si eğitici özellikteydi. Çalışmaya dahil edilen videoların VPI ortalaması 0,91±0,11 olarak bulunmuştur. Bilgilendirici videolar daha yüksek görüntülenme ve beğeni oranına sahipti. Öte yandan, eğitici videolar daha yüksek ortalama GQS, JAMA, DISCERN, and VPI skorlarına sahipti. Ne var ki, bu farklar istatistiksel olarak anlamlı değildi. Hastalar için sunulan videolar sağlık profesyonelleri için sunulan videolara göre daha yüksek VPI ortalamasına sahipti ve bu fark istatistiksel olarak anlamlıydı. Sonuçlar İstatistiksel olarak anlamlı olmasa da bilgilendirici videoların görüntülenme sayısı ve beğenilme oranı fazla olmasına rağmen eğitici videoların GQS, JAMA, DISCERN ve VPI skorlarının ortalamaları daha yüksek bulunmuştur. Hastalara yönelik videoların görüntülenme sayısı ve beğenilme oranı daha yüksek olmasına rağmen bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildi. VPI ortalaması ise hastalara hitap eden videolarda sağlık profesyonellerine hitap eden videolara göre istatistiksel olarak anlamlı oranda yüksekti.

Anahtar Kelimeler: Mitral Kapak Prolapsusu, Youtube Sağlık, Kapak Hastalığı

Mvp and Youtube

Abstract

Aim Youtube videos are using for many subjects and health information is popular one of these subjects. We aim to examine and analyse a common mitral valve disease such as mitral valve prolapse videos on

Youtube, which can be used on researching health problem, can contribute how and in what extend to inform patients and healthcare professionals. Methods All cookies on the computer were cleared and the term "mitral valve prolapse" was entered in YouTube's search bar. Irrelevant, two or more repeated videos, non-English were excluded from study. 40 videos were watched by two independent observers. GQS, JAMA, Discern and VPI scores were calculated. Results Of the 40 videos within the scope of the study, 23 (57.5%) were informative and the remaining 17 (42.5%) were educational. The mean VPI of videos included in the study was found to be 0.91±0.11. Informative videos had more views and higher like ratios. Educational videos had higher mean GQS, JAMA, DISCERN, and VPI scores. These differences were not statistically significant. But the mean VPI of videos presented for patients was higher compared to the videos presented for healthcare professionals in a statistically significant. Conclusions The VPI average was statistically significantly higher in the videos targeting to patients than the videos targeting to health professionals. Although it was not statistically significant, the number of views and likes of the informative videos were higher than educational videos, but the average of the GQS, JAMA, DISCERN, and VPI scores of the educational videos were higher.

Keywords: Mitral Valve Prolapse, Youtube Health, Valve Disease,

Presentation ID / Sunum No = 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5392-2434

Nadir Bir Akut Batın Sebebi: İzole Tubal Torsiyon

Uzman Dr. Hale Çetin Arslan[1]
[1]*SBÜ Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş İzole tubal torsiyon jinekolojik hastalıklardan kaynaklanan akut karının nadir bir sebebidir; insidansı yaklaşık 1/1 500 000 olarak bilinmektedir. Çoğu vakada predispozan faktörler bulunmaktadır: hidrosalpenks, kongenital anomaliler, maligniteler, ovaryan veya paraovaryan kistler ve gebelik vs. En sık klinik prezentasyon alt kadran ağrısı olup, %90 sağ tubada torsiyon izlenmiştir. Karın ağrısı, bulantı, kusma, ateş gibi nonspesifik bulgular gözlenebilir. Tanı sıklıkla cerrahi eksplorasyonda konulmaktadır. Olgu 29 yaşında, multipar hasta, bir gün önce başlayan alt karın ağrısı, özellikle sağ alt kadranda lokalize, son iki saatte ise bulantı ve kusmanın eklenmesi üzerine tarafımıza başvurdu. Genel durumu orta, şuuru açık, vitalleri stabil olan hastanın yapılan batın muayenesinde defans ve rebound pozitif izlendi. Transvajinal ultrasonografide, uterus doğal, endometrial kalınlık 5mm, sol over doğal, sağ overde yaklaşık 5 cm kistik oluşum, douglasda minimal mayii mevcuttu. Yapılan pelvik doppler ultrasonografide, sağ overde 48mm boyutlarında kistik lezyon, komşuluğunda over parankiminde minimal vaskülarizasyon saptandı. Hastanın ağrılarının artması üzerine genel cerrahiye konsülte edildi, çekilen batın BT ile appendisit dışlandı. Mevcut bulgular ile akut batın, over torsiyon? hidrosalpenks? olarak değerlendirilen olgu, laparoskopik eksplorasyona alındı. Gözlemde, uterus ve bilateral overler doğal, sağ salpenks torsiyone ve hidropik görünümde, douglasda ise yaklaşık 2 cm derinlikte reaksiyone mayii izlendi. Sağ salpenjektomi yapıldı. Postoperatif dönemde komplikasyon gelişmeyen olgu, 2. günde taburcu edildi. Patoloji nihai sonucu, izole tubal torsiyon ile uyumlu olarak hemorajik nekroz ve akut iltihabi reaksiyon olarak bildirildi. Sonuç İzole tubal torsiyon nadir görülmekle birlikte, akut karın ile başvuran hastalarda ayırıcı tanıda akılda tutulması gereken bir durumdur. Özellikle reprodüktif dönemdeki hastalarda tubanın korunabilmesi için erken müdahale son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Tuba Uterina; Torsiyon; Akut Pelvik Ağrı

A Rare Cause of Acute Abdomen: Isolated Tubal Torsion

Abstract

Introduction Isolated tubal torsion is a rare cause of acute abdomen through gynecologic diseases; the incidence is about 1/1 500 000. In most cases, there are predisposing factors: hydrosalpinx, congenital anomalies, malignancies, ovarian or para ovarian cysts, pregnancy, etc. The most common clinical presentation was lower quadrant pain, and 90% right tubal torsion was observed. Nonspecific findings such as abdominal pain, nausea, vomiting, and fever may be observed. Diagnosis is often made during surgical exploration. Cases: A 29-year-old multiparous patient applied to us with lower abdominal pain that started the day before, mainly localized in the right lower quadrant and added nausea and vomiting in the last two hours. In the examination of the patient whose vitals stable, defense and rebound were positive. In transvaginal ultrasonography, the uterus was expected, endometrial thickness was 5 mm, left ovary was normal, approximately 5 cm cystic formation in right ovary, and minimal fluid in

Douglas. Pelvic Doppler ultrasonography revealed a 48mm cystic lesion in the right ovary and minimal vascularization. General surgery was consulted when the patient's pain increased, and appendicitis was excluded with abdominal CT. The patient performed laparoscopic exploration with the preliminary diagnosis of acute abdomen and ovarian torsion. In the observation, the uterus and bilateral ovaries were expected, the right salpinx was torsioned and hydropic, and the reaction fluid was observed at a depth of approximately 2 cm in Douglas. Right salpingectomy was performed. The patient, who did not develop complications during the postoperative period, was discharged on the 2nd day. Pathology's outcome was reported as hemorrhagic necrosis and acute inflammatory reaction, consistent with isolated tubal torsion. Conclusion: Although isolated tubal torsion is rare, it should be kept in mind in the differential diagnosis of patients presenting with acute abdomen. Early intervention is critical to protect the tuba, especially in patients in the reproductive period.

Keywords: Tuba Uterina; Torsion; Acute Pelvic Pain

Presentation ID / Sunum No = 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9863-8560

Nadir Bir Böbrek Tümörü Olgusu: Metanefrik Adenom - Olgu Sunumuyla Birlikte Güncel Bilgilerin Gözden Geçirilmesi

Uzman Dr. Doğakan Yiğit[1]
[1]*S.B.Ü. Prof.Dr.Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi*

Özet

AMAÇ: Çok nadir görülen bir böbrek kitlesi olan metanefrik adenoma sahip 16 yaşındaki erkek olgu ile birlikte metanefrik adenomla ilgili güncel bilgilerin sunulması amaçlandı. MATERYAL - METOD: 16 yaşında erkek hasta insidental olarak tespit edilen sol böbrek kitlesi nedeniyle poliklinikte değerlendirildi. Hastanın yakınması ve laboratuar testlerinde sıradışı bir sonuç yoktu. Bilgisayarlı tomografide renal pelvise uzanımı bulunan, silik sınırlı 4 cm. boyutunda kitle izlendi. Hasta ve aile yakınları bilgilendirilip nefrektomi kararı alındı. SONUÇLAR: Kitlenin yerleşim yerinin renal hillusa çok yakın olması ve parsiyel nefrektomi yapılmasına izin vermemesi nedeniyle hastaya laparoskopik nefrektomi yapıldı. Histolojik ve immunohistokimyasal incelemeler sonrası tanı metanefrik adenom olarak kesinleşti. Hasta postoperatif 3. gününde sorunsuz taburcu edildi ve takipleri de sorunsuz seyretmektedir. TARTIŞMA: Metanefrik adenom tüm yaş gruplarındaki renal kitlelerin %0.5'inden daha azını oluşturmaktadır. Kadınlarda daha sık olup en sık 5.dekadda görülmektedir. 18 yaş altında oldukça nadirdir. Bilgisayarlı tomografide solid, hipovasküler kitleler şeklinde görülürler. Metanefrik adenomların Wilms' tümörünün en matür ve en iyi diferansiye şekli olduğunu belirten çalışmalar mevcuttur. Wilms' tümörü, papiller renal hücreli karsinom ve papiller adenom ile ayırıcı tanısı histolojik ve immunohistokimyasal çalışmalar ile yapılmaktadır. Bilindiği kadarıyla metastatik metanefrik adenom oldukça nadirdir. Çocukluk çağında çok nadir görülen bu kitlelerin kesin tanısı immunohistokimyasal çalışmalar ile konulmakta olup mümkün olduğu durumlarda böbrek koruyucu cerrahi tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Tümörü; Metanefrik Adenom; Nefrektomi

Rare Case of Renal Tumor : Metanephric Adenoma - a Case Report With Review of Up-To Date Informations

Abstract

OBJECTİVE: We aimed to present a case of 16 year old male patient with metanephric adenoma, a very rare renal mass, and also up-to date inforimation about metanephric adenoma. MATERIAL – METHODS: 16 year old male patient applied to our outpatient clinic with an incidentally detecded left renal mass. Patient had no complaint, physical examination and laboratory tests revealed nothing unusual. Computed tomography revealed 4 cm renal mass with barely clear borders and extending to the renal pelvis. Patient and family informed and the decision for nephrectomy were made. RESULTS: Laparoscopic nephrectomy was performed because the location of the mass was very close to the renal hillus and didn't allow for partial nephrectomy. DISCUSSION: Metanephric adenoma accounts for less than 0.5% of renal masses in all age groups. It is more common in women and is most commonly seen in the 5th. decade. It is extremely rare under the age of 18. They appear as solid, hypovascular masses

on computed tomography. There are studies indicating that metanephric adenomas are the most mature and differentiated form of Wilms' tumor. Differential diagnosis with Wilms' tumor, papillary renal cell carcinoma and papillary adenoma is made by histological and immunohistochemical studies. The definitive diagnosis of these masses, which are very rare in childhood, is made by immunohistochemical studies, and kidney-sparing surgery should be preferred whenever possible.

Keywords: Renal Tumor; Metanephric Adenoma; Nephrectomy

Presentation ID / Sunum No = 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8054-3846

Nadir Bir Enfeksiyon Hastalığı; Weıl Hastalığı Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Dilan Ece[1]
[1]*Zonguldak Karadeniz Ereğli Devlet Hastanesi*

Özet

Leptospiroz, Leptospira interrogans grubunda yer alan serotipler tarafından oluşturulan ve birçok organ ve sistemi birlikte etkileyen bir zoonozdur. Başta fareler ve tilkiler gibi kemiriciler olmak üzere köpekler veya diğer şehir hayvanları da enfeksiyonun yayılmasında önemli kaynak ve taşıyıcılardır. İnsanlara bulaş, enfekte hayvanın idrar veya dışkısının sulara karışması, direk olarak cilde veya mukozalara teması ile olur. Leptospira enfeksiyonları klinikte nonspesifik belirtilerden ağır enfeksiyonlara kadar kendisini gösterebilir. Hastaların büyük çoğunluğu anikterik, hafif ateş ile seyrederken %10 kadar hastada Weil hastalığı şeklinde ateş, sarılık, kanama, renal yetmezlik ve nörolojik bulgular olarak ortaya çıkabilir. Labaratuvar tanısında lökositoz, eritrosit sedimentasyon hızında artış ile bilirubin, karaciğer ve böbrek fonksiyon testlerinde yükseklik ve kanama diyatezi saptanabilir. Mikroskopik aglütinasyon testi (MAT) halen leptospiroz tanısı için temel referans testtir ve oldukça duyarlıdır. Bunun dışında ELISA ve Polimeraz zincir reaksiyonu (PCR) testleri de tanı için kullanılmaktadır. Tedavi de doksisiklin ve penisilin grubu antibiyotikler ile organ ve sistemlerin fonksiyonlarını korumak ve iyileştirmek için destek tedavisi uygulanır. Bu olguda 66 yaşında halsizlik, eklem ağrıları ve sarılık ile başvuran bir hasta değerlendirilmiş ve çeşitli ayırıcı tanılar arasından leptospiroz açısından kuşkulu bulunup incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Leptospiroz, Weil Hastalığı

Presentation ID / Sunum No = 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4438-4301

Nadir Bir Olgu; Tiroid Lipomatozis

Uzman Dr. Recayi Çapoğlu[1]
[1]*Sakarya Eğitim araştırma Hastanesi*

Özet

Tiroid lipomatozu tiroid bezi stromasında yağ dokusunun proliferasyonu ve boyunda bası bulguları oluşması ile karakterize edilen nadir görülen bir hastalıktır. Özgeçmişinde renal transplantasyon ve Cushing sendromu olan 41 yaşında bir erkek hasta, boyunda şişlik ve disfaji şikayeti ile başvurdu. Kısa boyun yapısı olan hastanın tiroid bezinde diffüz büyüme ve retrosternal uzanım mevcuttu. Yapılan ince iğne aspirasyon biyopsisi sonucunda benign sitolojik bulgular tespit edildi. Tiroid hormon düzeyleri normal değerlerde olan ve tiroid otoantikor testleri negatif olan hastaya mevcut bası bulguları nedeniyle bilateral total tiroidektomi ameliyatı yapıldı. Biz bu yazımızda preoperatif ultrasonografi ile şüphe edilen ve tiroidektomi operasyonu sonrasındaki patolojik inceleme sonucunda kesin tanısı konulan bir yaygın tiroidal lipomatozis olgusunu, klinik özellikleri ile sunduk.

Anahtar Kelimeler: Guatr, Disfaji, Diffuz Lipomatozis

A Rare Case; Thyroid Lipomatosis

Abstract

Thyroid lipomatosis is a rare disease characterized by adipose tissue proliferation in the thyroid gland stroma and compression findings on the neck. A 41-year-old male patient with a history of renal transplantation and Cushing's syndrome was admitted to our clinic with neck swelling and dysphagia complaints. The patient has a short neck structure had diffuse enlargement and retrosternal extension in the thyroid gland. In addition, benign cytological findings were detected as a result of fine-needle aspiration biopsy. The patient, whose thyroid hormone levels were normal and thyroid autoantibody tests were negative, underwent a bilateral total thyroidectomy due to the present compression findings. In this recent study, we presented a case of diffuse thyroidal lipomatosis, which was suspected by preoperative ultrasonography and was definitively diagnosed by histopathological examination after thyroidectomy operation, with clinical features.

Keywords: Goiter, Dysphagia, Diffuse Lipomatosis

Presentation ID / Sunum No = 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0987-9202

Nadir Medikolegal Bir Akut Batın Nedeni: Enteroenterik ve Enterokutanöz Fistüle Neden Olan Gossipiboma

Dr. Recep Çağlar[1]
[1]*Mersin Şehir Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Gossipiboma, operasyonda ameliyat bölgesinde unutulan ve hastada ciddi komplikasyonlara neden olan cerrahi tamponlardır. Operasyonlarda en sık unutulan yabancı cisim cerrahi tamponlardır. Hastada morbidite ve mortalite riskini en aza indirmek için gossipibomanın erken tanınması önemlidir. Asemptomatik olabileceği gibi, perforasyon, obstrüksiyon, peritonit, intraabdominal veya enterokutanöz fistül, abse ve sepsis gibi komplikasyonlara neden olabilirler. Ayırıcı tanıda hematom, psödokist ve tümörler düşünülmelidir. Bilgisayarlı tomografide (BT) pamuklu tampon içinde havanın hapsolması sonucu oluşan süngerimsi görünüm karakteristiktir. Tedavisi cerrahidir. İmkan varsa radyoopak işaretli tampon kullanılması, her cerrahi operasyon öncesi ve sonrasında cerrahi malzemelerin dikkatli sayımı gibi önleyici tedbirler alınarak önlenebilir. Geçirilmiş ameliyat öyküsü olan ve karın içi kitle tanısı alan hastalarda gossipiboma ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gossipiboma, Geçirilmiş Cerrahi, Medikolegal Problemler

A Rare Medicolegal Cause of Acute Abdomen: Gossypiboma Causing Enteroenteric and Enterocutaneous Fistula

Abstract

Gossypiboma are surgical tampons that are forgotten in the operation area and cause serious complications in the patient. The most frequently forgotten foreign body in operations are surgical tampons. Early recognition of gossypiboma is important to minimize the risk of morbidity and mortality in the patient. While they may be asymptomatic, they may cause complications such as perforation, obstruction, peritonitis, intra-abdominal or enterocutaneous fistula, abscess and sepsis. In the differential diagnosis, hematoma, pseudocyst and tumors should be considered. In computed tomography (CT), the spongy appearance formed as a result of the air trapped in the cotton pad is characteristic. Its treatment is surgery. If possible, the use of radiopaque labeled tampons can be avoided by taking preventive measures such as careful counting of surgical materials before and after each surgical operation. It should be kept in mind in the differential diagnosis of gossypiboma in patients with a history of previous surgery and diagnosed with an intra-abdominal mass.

Keywords: Gossypiboma; Previous Surgery; Medicolegal Problems

Presentation ID / Sunum No = 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4801-966X

Nefes Darlığı İle Acil Servise Başvuran Hastalarda Kalp Yetersizliğini Öngörmede Platelet/lenfosit Oranının Rolü

Uzman Dr. Murat Oğuz Özilhan[1]
[1]*S. B. Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Ülkemizde acil servise başvuruların önemli ve sık nedenlerinden birisi nefes darlığıdır. Bu hastaların bir kısmı kalp yetersizliği (KY) hastaları olup KY önemli bir morbidite ve mortalite sebebidir. Acil servise nefes darlığı ile başvuran ve Brain-natriüretik peptid (BNP) bakılamayan merkezlerde kalp yetersizliği tanısını öngörmede çeşitli parametrelerinin öngördürücülüğü araştırılmaktadır. Bu parametrelerden biri Platelet/lenfosit oranı (PLR)' dır. Çalışmamızda kalp yetersizliğini belirlemede PLR nin öngördürücülüğü araştırılmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu tek merkezli, retrospektif gözlemsel çalışma, Mart 2022-Mayıs 2022 tarihleri arasında hastanemizin acil servisine başvuran KY ile takipli 608 hastayı içermektedir. Çalışma popülasyonu, TTE parametreleri incelenerek ejeksiyon fraksiyonu (EF) değerine göre düşük EF'li KY (DEF-KY) ve korunmuş EF'li KY (KEF-KY) olarak iki gruba ayrılmıştır. Bulgular: Çalışmaya, nefes darlığı ile acil servise başvuran 608 hasta dahil edildi. Bazal karakteristik özellikleri Tablo 1'de verilmiştir. Hastalar DEF-KY ve KEF-KY olarak iki gruba ayrılmıştır (DEF-KY olan 120 hasta, KEF-KY izlenen 488 hasta). Çalışmaya alınan hastalarda her iki grupta demografik ve klinik özellikleri arasında anlamlı farklılık izlenmedi. PLR değerinde ise DEF-KY grubunun PLR değeri 134.6 ± 68.0 olup KEF-KY grubunda bu oran 112.4 ± 44.2 olup klinik olarak anlamlı saptanmıştır ($p=0.007$). Hasta grupları arasında yapılan regresyon analizinde ise diyabetes mellitus (DM) ve hipertansiyon (HT) varlığı açısından anlamlı fark saptanmıştır (Tablo 2). Her iki grupta PLR değerinde de anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0.05$). Tartışma: Bu çalışma, acile nefes darlığı ile başvuran hastalarda DEF-KY hastalarını öngörmede PLR değerinin rolünü saptamaya yönelik bir araştırmadır. Çalışmamıza dahil olan DEF-KY hastalarında, KEF-KY hastalarına göre daha yüksek PLR değeri saptanmıştır. Bu sonuçlara göre PLR değeri, DEF-KY' yi saptamada öngördürücü olarak tespit edilmiştir. Bu sonuçlar, kalp yetersizliği ile takipli olup nefes darlığı ile acil servise başvuran hasta popülasyonunda yüksek PLR değerinin düşük EF' li kalp yetersizliği ile ilişkili olabileceği, BNP bakılamayan merkezlerde sistolik kalp yetersizliği açısından öngördürücü olabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Brain-Natriüretik Peptid, Kalp Yetersizliği, Platelet/lenfosit Oranı

Presentation ID / Sunum No = 290

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2876-2683

Nonmetastatik Kolon Kanserlerinde Lenf Nodu Metastazı İle İlişkili Klinikopatolojik Özellikler

Uzman Dr. Mustafa Taner Bostancı[1] , Arş.Gör. İsmail Gür[2]
[1]SBÜ Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, Ankara
[2]Hacettepe Üniversitesi, Fen Fakültesi, Aktüerya Bilimleri Bölümü, Ankara

**Corresponding author: Mustafa Taner Bostancı*

Özet

Giriş: Kolon kanserlerinde lenf nodu tutulumu önemli bir prognostik faktördür. Çalışmamızda kolon kanseri tanısıyla küratif cerrahi uyguladığımız kolon kanseri hastalarında lenf nodu tutulumu ile ilişkili klinikopatolojik faktörleri belirlemeyi amaçladık. Materyal-metod: Hastanemiz genel cerrahi kliniğinde 2009-2019 yılları arasında kolon kanseri tanısıyla opere ettiğimiz 643 kolon kanseri hasta retrospektif olarak incelendi. Postoperatif erken dönem mortalite görülen, evre4 hastalık tespit edilen ve yetersiz lenf nodudiseksiyonu (<12) yapılan hastalar çalışma dışı tutuldu. Hastaların patolojik değerlendirme sonucu tespit edilen lenf nodu metastazı durumunun ilişkili olabileceği klinikopatolojik özelliklerin tek değişkenli ve çok değişkenli analizi yapıldı. Bulgular: Çalışmaya 451 hasta dahil edildi. Hastalar lenf nodu metastazına göre incelendiğinde, tümör diferansiasyonu kötüleştikçe (p:0.004) ve pTinvazyon derecesi arttıkça (p:<0.001) görülen lenf nodu tutulumundaki artış istatiksel olarak anlamlı bulundu (Tablo1). Lenf nodumetatastazı açısından risk oluşturabilecek klinikopatolojik özelliklerin tek değişkenli analizinde erkek cinsiyet, orta yaş (50-65yaş), acil operasyon, sağ lokalizasyon, <3 cm küçük tümör, kötü diferansiasyon ve derin pTinvazyonun derecesinin istatiksel olarak anlamlı sonuç veren parametreler olduğu görüldü (p:<0.05) (Tablo2). Çok değişkenli analiz sonucunda ise lenf nodu tutulumu açısından erkek cinsiyet (p:0.031), orta yaş (p:0.005), sağ lokalizasyon (p:0.03), küçük tümör (p: 0.004), kötü diferansiasyon (p:0.019) ve derin pTinvazyon derecesinin (p: 0.007) bağımsız birer risk faktörü olduğu tespit edildi. Sonuç: Klinik olarak erkek, 50-65 yaş arası ve sağ kolon tümörüne sahip hastalar ile patolojik olarak <3cm küçük tümör, kötü diferansiye ve T3-T4 tümöre sahip hastalarda daha sık lenf nodu metastazı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kolon Kanseri; Konmetastatik; Lenf Nodu Tutulumu

Clinicopathological Findings of Lymph Node Metastasis in Nonmetastatic Colon Cancers

Abstract

Introduction: Lymph node metastasis is an important prognostic factor for colon cancer patients. We aimed to determine the clinicopathological factors associated with lymph node metastasis in colon cancer patients who underwent curative surgery with the diagnosis of colon cancer. Material and methods: We retrospectively analyzed 643 colon cancer patients who underwent surgery with the diagnosis of colon cancer in our hospital between 2009 and 2019. Patients with early postoperative

mortality, stage 4 disease, and inadequate lymph node dissection (<12) were excluded from the study. Univariate and multivariate analyzes of clinicopathological findings that may be associated with lymph node metastasis were performed. Results: The study was consisted of 451 patients. When the patients were analyzed according to lymph node metastasis, the increase in lymph node involvement was found to be statistically significant as tumor differentiation worsened (p:0.004) and the degree of pT invasion increased (p:<0.001) (Table 1). In the univariate analysis of clinicopathological features that may pose a risk for lymph node metastasis, male gender, middle age (50-65 years), emergency operation, right localization, <3 cm small tumor, poor differentiation, and the degree of deep pT invasion were found to be statistically significant parameters (p :<0.05) (Table2). As a result of multivariate analysis, male gender (p:0.031), middle age (p:0.005), right localization (p:0.03), small tumor (p: 0.004), poor differentiation (p:0.019) and deep degree of pT invasion (p: 0.007) was found to be an independent risk factor for lymph node involvement. Conclusion: The lymph node metastasis are more common in, clinically; male, aged 50-65 years and right sited colon cancer patients and histopathologically; <3cm sized, poor differentiated and T3-T4 tumors.

Keywords: Colon Cancer; Nonmetastatic; Lymph Node Metastasis

Presentation ID / Sunum No = 191

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2494-4896

Nöral Tüp Defekti ile Komplike Gebeliklere Ait Klinik Sonuçlarımızın Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Seyit Ahmet Erol[1]
[1]*Konya Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Nöral tüp defektleri (NTD) kardiyak anomalilerden sonra ikinci en sık rastlanan fetal malformasyondur. Anensefali, spina bifida (meningomyelosel), ensefalosel ve şizis (spinal birleşme anomalileri) bu grupta yer alır. NTD risk faktörleri içerisinde genetik nedenler, çevresel faktörler gibi risk faktörleri tanımlanmıştır. Çalışmamızda NTD ile komplike gebeliklere ait sonuçlarımızın ayrıntılı değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Bu tek merkezli retrospektif, tanımlayıcı, kohort çalışmaya Temmuz 2021 - Ağustos 2022 tarihleri arasında Konya Şehir Hastanesi, Perinatoloji 2 polikliniğine başvuran ve ileri düzey fetal ultrasonografik inceleme sonucu NTD tanısı konulan toplam 22 gebe dahil edildi. NTD ile komplike gebeliklere ait demografik, klinik özellikler ve gebelik sonuçları değerlendirildi. İstatiksel analizler Statistical Package for the Social Sciences, sürüm 26, SPSS Inc., Chicago, IL (SPSS) ile yapıldı. Bulgular: NTD ile komplike gebeliklere ait demografik özelliklerde tanıdaki gestasyonel yaş (hafta, median) 18.7, obezite varlığı %18.1, folik asit kullanımı %54.5, pregestasyonel diabetes mellitus varlığı %4.5, sigara kullanımı %9, radyasyon maruziyeti %4.5, komorbid hastalık varlığı %18.1, akraba evliliği öyküsü %13.6 olarak belirlendi. NTD ile komplike gebeliklerin klinik özellikleri ve gebelik sonuçlarında ise 11 olgunun (%50) gebelik terminasyonu seçeneğini kabul ettiği, 9 olguda (%40.9) ise doğumun gerçekleştiği görüldü. 2 olguda (%9) ise gebeliğin halen devam ettiği gözlendi. Sonuç: NTD intrauterin hayatta veya doğumdan kısa bir süre sonra mortal seyredebilmekte, aileler için ağır psikososyal travmatik sonuçlara yol açabilmektedir. Yine bu gebeliklerde tanının ayrıntılı fetal ultrasonografik inceleme ile erken konması ve yönetimi (genetik danışmanlık, terminasyon seçeneğinin sunulması ve diğer) önemlidir. Ayrıca NTD'nin engellenebilir risk faktörlerinin belirlenmesi ve gebe adaylarının prekonsepsiyonel dönemden itibaren bilinçlendirilmesi obstetrisyenler için önem arz eder.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Nöral Tüp Defekti

Evaluation of Our Clinical Results of Pregnancies Complicated With Neural Tube Defects

Abstract

Introduction: Neural tube defects (NTD) are the second most common fetal malformation after cardiac anomalies. Anencephaly, spina bifida (meningomyelocele), encephalocele, and schizis (spinal junction anomalies) are included in this group. Risk factors such as genetic causes and environmental factors are defined among the NTD risk factors. Our study aimed to evaluate our results of pregnancies complicated with NTD in detail. Material and Method:A total of 22 pregnant women who applied to Konya City Hospital, Perinatology 2 outpatient clinic between July 2021 and August 2022 and were diagnosed with NTD as a result of advanced fetal ultrasound examinations were included in this single-center

retrospective, descriptive, cohort study. Demographic, clinical features, and pregnancy results of pregnancies complicated with NTD were evaluated. Statistical analyses were performed with Statistical Package for the Social Sciences, version 26, SPSS Inc., Chicago, IL (SPSS). Results:In the demographic characteristics of pregnancies complicated with NTD, the gestational age at diagnosis (week, median) was 18.7%, presence of obesity was 18.1%, folic acid use 54.5%, presence of pregestational diabetes mellitus 4.5%, smoking 9%, exposure to radiation 4.5%, presence of comorbid diseases 18.1%, and the history of consanguineous marriage was 13.6%. In the clinical features and pregnancy outcomes of pregnancies complicated with NTD, 11 cases (50%) accepted the pregnancy termination option, while delivery occurred in 9 cases (40.9%). It was observed that in 2 cases (9%), pregnancy was still continuing. Conclusion:Neural tube defects can be fatal in intrauterine life or shortly after birth, leading to severe psycho-social traumatic consequences for families. Also, in these pregnancies, early diagnosis and management (genetic counseling, option of pregnancy termination and other) with detailed fetal ultrasound examination is important. In addition, it is important for obstetricians to determine the preventable risk factors of NTD and to raise awareness of pregnant candidates starting from the pre-conceptional period.

Keywords: Pregnancy, Neural Tube Defect

Presentation ID / Sunum No = 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0919-9488

Normal Otoakustik Emisyonlu İnfantlarda Sezeryan Doğumun Orta Kulak Basıncı Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Duran Karataş[1]
[1]*Özel Versa Hastanesi Kulak Burun Boğaz Anabilimdalı*

Özet

Çalışmanın konusu: Sezaryenle doğum yapan bebeklerin (SD), otoakustik emisyon (OAE) testinde vajinal doğum (VD) bebeklerine göre daha sık başarısız olduğu görülmektedir. 1000 hertz timpanometri, bebeklerde orta kulak bozukluklarının değerlendirilmesine çok duyarlıdır. Amaç: Bu çalışma, doğum yöntemlerinin orta kulak basıncına etkisinin olup olmadığını belirlemeyi amaçlamıştır. Gereç ve Yöntem: Bu retrospektif çalışmaya 195 sağlıklı bebek dahil edildi. OAE ve 228 hertz timpanometri testleri doğumdan iki gün sonra yapıldı. Doğum şekilleri, bebeğin yaşı, doğum ağırlığı ve yüksek frekanslı timpanometri (HFT) ve OAE (otoakustik emisyon) sonuçları toplandı ve analiz edildi. Bulgular: VD bebeklerle karşılaştırıldığında, ÇH'li bebeklerin doğum ağırlığı daha düşük, orta kulak basıncı daha düşüktü. Ancak uyum ve orta kulak basıncı açısından iki grup arasında istatistiksel olarak fark yoktu. Sonuç: Doğum şeklnin orta kulak basıncı ve kompliyansı üzerine etkisi gözlenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: 228 Hertz Timpanometri, Orta Kulak Basıncı, Sezaryen, Vajinal Doğum, Otoakustik Emisyon.

The Effect of Cesarean Delivery On Middle Ear Pressure in İnfants With Normal Otoacoustic Emission

Abstract

Background: Cesarean delivery infants (CD) appear to fail the otoacoustic emission (OAE) test more frequently than vaginal delivery (VD) infants.1000 hertz tympanometry is very sensitive to evaluation of middle ear disorders in infants. Objective:This study aimed to determine whether the methods of birth has an effect on middle ear pressure. Materials and Methods: In this retrospective study, 195 healthy infants were included. The OAE and 1000 hertz tympanometry tests were performed after two days of birth. Modes of delivery,age of infant,birth weight and high frequency tympanometry (HFT) and OAE (otoacoustic emission) results were collected and analyzed. Results: Compared with VD infants, CD infants had lower birth weight,lower middle ear pressure.But there was no any statistically differences between two groups for compliance and middle ear pressure. Conclusion: Type of delivery was not associated on middle ear pressure and compliance.

Keywords: 228 Hertz Tympanometry, Middle Ear Pressure, Cesarean Delivery, Vaginal Delivery,otoacoustic Emission.

Presentation ID / Sunum No = 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7111-7503

Normotermik Kardiyopulmoner Bypass Uygulanan Koroner Arter Bypass Hastalarında Mortalite Belirteci Olan Nötrofil Lenfosit Oranı (Nlr) ve Platelet Lenfosit Oranı (Plr) Değerlerinin Değişimi

Dr. Öğretim Üyesi Nazım Kankılıç[1]

[1]*Harran Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kalp ve Damar Cerrahisi ABD, Şanlıurfa,Türkiye*

Özet

Kalp cerrahisinde kullanılan kardiyopulmoner bypass (KPB) uygulamasının en önemli yan etkilerinden biri gelişen inflamatuar süreçtir. Bu süreç kanın non-endotelyal yüzeye temas etmesiyle başlar. Nötrofil Lenfosit Oranı (NLR) ve Platelet Lenfosit Oranı (PLR) değerleri ciddi inflamatuar süreçlerin belirlenmesi amacıyla son dönemde sıkça kullanılmaktadır. Aynı zamanda postoperatif Nötrofil Lenfosit Oranı (NLR) kardiyopulmoner bypass uygulanan hastalarda mortaliteyle ilişkilendirilen önemli bir parametredir. Çalışmamızda koroner arter bypass cerrahisi uygulanan hastalarda, KPB uygulamalarında kullanılan farklı ısı değerlerinin etkileri NLR ve PLR değerleri üzerinden değerlendirildi. Çalışma retrospektif olarak planlandı. Çalışmaya dışlanma kriterleri sonrası koroner arter bypass cerrahisi uygulanan 87 yetişkin hasta dahil edildi. Hastaların demografik verileri, özgeçmişleri, preopretif kan değerleri ve postoperatif kan değerleri (ilk 24 saat içerisindeki) kayıt altına alındı. Bütün hastalar benzer kanülasyon teknikleri ve kardiyopleji uygulamaları yapılan hastalardan seçildi. NLR ve PLR değerleri preoperatif ve postoperatif olarak hesaplandı. Hastalar hipotermik (18-34 °C) (n:44) ve normotermik KPB (35-37 °C) (n:43) olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Gruplar arasında istatistiksel analizler yapıldı. Çalımaya dahil edilen hastaların 56 tanesi erkek (%64,4) ve 31 tanesi kadındı (%35,6). Gruplar arasında cinsiyet açısından farklılık gözlenmedi (p>0,05). Hipotermik grupta median yaş 61,77 (43-80), normotermik grupta ise 63 (39-76) idi. Yaş açısından gruplar arasında anlamlı farklılık izlenmedi (p: 0,875). Hipotermik grupta median total KPB süresi 125 dk (68-308), normotermik grupta 76 dk (47-225) ve gruplar arası anlamlı farklılık mevcuttu (p<0,0001). Benzer şekilde hipotermik grupta median kross klemp süreleri 79 dk (30-145), normotermik grupta 42 (24-102) idi (p<0,0001). Gruplar arasında pre-NLR (p: 0,023), post-PLR (p: 0,015) değerlerinde anlamlı farklılık izlendi. Normotermik hasta grubunda median Pre-NLR 5,16 (IR:6,69), median Post-NLR 12,08 (IR:13,27) bulundu. NLR değişiminde normotermik hastalarda anlamlı farklılık gözlendi (p: 0,008). Hipotermik hasta grubunda median Pre-PLR 234,4 (IR:166,6), median Post-PLR 165,46 (IR:154,8) bulundu. PLR değişiminde hipotermik hastalarda anlamlı farklılık gözlendi (p: 0,011). Çalışmamızda normotermik hastalarda postoperatif NLR değerleri anlamlı şekilde artmış, hipotermik hastalarda değişmemiştir. Hipotermik hastalarda PLR değerlerinde ciddi şekilde düşüş görülmüş ve normotermik hastalarda değişim izlenmemiştir. Buda hipotermik KPB uygulamasının normotermik uygulamaya göre post-operatif mortalite belirteçleri olan NLR ve PLR değerlerini daha az seviyede arttırdığını dolayısıyla mortaliteyi düşürdüğünü göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kardiyopulmoner bypass, nötrofil lenfosit oranı (NLR), platelet lenfosit oranı (PLR).

Changes in Neutrophil Lymphocyte Ratio (Nlr) and Platelet Lymphocyte Ratio (Plr) in Coronary Artery Bypass Patients Undergoing Normothermic Cardiopulmonary Bypass

Abstract

One of the most important side effects of cardiopulmonary bypass (CPB) application used in cardiac surgery is the developing inflammatory process. This process begins when blood contacts the non-endothelial surface. Neutrophil Lymphocyte Ratio (NLR) and Platelet Lymphocyte Ratio (PLR) values have recently been used frequently to determine serious inflammatory processes. At the same time, postoperative Neutrophil Lymphocyte Ratio (NLR) is an important parameter associated with mortality in patients undergoing cardiopulmonary bypass. In our study, the effects of hypothermic and normothermic CPB were investigated over NLR and PLR values in coronory artery bypass patients. The study was planned retrospectively. 87 adult patients who underwent coronary artery bypass surgery after exclusion criteria were included in the study. Demographic data, history, preoperative blood values and postoperative blood values (within the first 24 hours) of the patients were recorded. Similar cannulation techniques and cardioplegia were used in all patients included in the study. NLR and PLR values were calculated preoperatively and postoperatively. The patients were divided into 2 groups as hypothermic (18-34 ℃) (n:44) and normothermic CPB (35-37 ℃) (n:43). Statistical analyzes were performed between groups. 56 (64.4%) patients were male and 31 (35.6%) were female. There was no difference between the groups in terms of gender ($p>0.05$). The median age was 61.77 (43-80) in the hypothermic group and 63 (39-76) in the normothermic group. There was no significant difference between the groups in terms of age (p:0.875). The median total CPB time was 125 minutes (68-308) in the hypothermic group, 76 minutes (47-225) in the normothermic group, and there was a significant difference between the groups ($p<0.0001$). Similarly, the median cross-clamp times were 79 minutes (30-145) in the hypothermic group and 42 (24-102) in the normothermic group ($p<0.0001$). There was a significant difference in pre-NLR (p: 0.023) and post-PLR (p: 0.015) values between the groups. In the normothermic patient group, median Pre-NLR was 5.16 (IR:6.69) and median Post-NLR was 12.08 (IR:13.27). Significant difference was observed in NLR change in normothermic patients (p: 0.008). In the hypothermic patient group, the median Pre-PLR was 234.4 (IR:166.6), and the median Post-PLR was 165.46 (IR:154.8). Significant difference was observed in PLR change in hypothermic patients (p: 0.011). In our study, postoperative NLR values increased significantly in normothermic patients, but did not change in hypothermic patients. A serious decrease in PLR values was observed in hypothermic patients and no change was observed in normothermic patients. This shows that hypothermic CPB application increases the post-operative mortality markers NLR and PLR values less than normothermic application, thus reducing mortality.

Keywords: Cardiopulmonary bypass, neutrophil lymphocyte ratio (NLR), platelet lymphocyte ratio (PLR).

Presentation ID / Sunum No = 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4559-2735

Obezite Cerrasi Sonrası Gastroenterostomi Marjinal Ülserine Bağlı Gelişen Kapalı Perforasyonu

Uzman Dr. Ömer Faruk Bük[1]
[1]*Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Bu olgu sunumun da, obezite cerrahisi sonrası gastroenterostomi hattı marjinal ülserine bağlı gelişen kapalı perforasyon olgusu sunulmuştur. Olgu: 44 yaşında erkek hasta acil servise karın ağrısı, bulantı ve kusma şikayeti ile başvurdu. Hikayesinde karın ağrısının 4 aydır devam ettiği, aralıklı olarak bulantı ve kusmanın da olduğu anlaşıldı. Özgeçmiş sorgulamasında 2016 da Morbid obezite nedeni ile sleeve gastrektomi operasyonu , 2021 yeniden kilo alımı nedeni ile Laparoskpik Roux en Y gastrik bypass operasyonu geçirdiği, ayrıca RYGB operasyonundan 3 ay sonra mezenter torsiyonu nedeni ile laparaskopik detorsiyon cerrahisi yapıldığı öğrenildi. Çekilen Batın BT 'de vasküler yapılarda girdap bulgusu ve gastroenterostomi hattında mide ve ince barsak duvarında kalınlaşma gözlendi. Mezenterik torsiyon ön tanısı ile laparotomi kararı alındı. Gastroenterostomi kontrol edildiğinde karaciğer sol lobu ve omentum tarafından çevrelendiği ve palpasyonda kitle imajı olduğu gözlendi. İntraoperatif yapılan özefagogastroskopide gastroenterostomi hattında dev ülsere lezyon gözlendi ve anastomoz lateralinde tabanını karaciğerin oluşturduğu perforasyon sahası gözlendi. Ülser hattını içeren mide ve incebarsak eksize edilerek yeni gastroenterostomi yapıldı. Hasta postoperatif 5. günde taburcu edildi Sonuç: Marjinal ülserlerin tıbbi tedavisi hastaların yüzde 85 ila 95'inde başarılı olmasına rağmen (1), marjinal ülserler perfore olursa veya maksimum tıbbi tedaviye rağmen kalıcı ağrı veya tekrarlayan kanama meydana gelirse cerrahi endike olabilir. Stabil hastalarda, gastrojejunostominin trunkal vagotomi ile revizyonu yapılmalıdır (1,2,3). Stabil olmayan hastalarda, herhangi bir perforasyonu kapatmak için bir Graham yaması kullanılabilir, yerel alan yıkanır ve bir besleme tüpü yerleştirilebilir. Darlık meydana gelirse, GJ anastomozu daha sonra hasta daha stabil olduğunda revize edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Gastroenterostomi,marjinal Ülser,roux En Y,gastrik Bypass,

Presentation ID / Sunum No = 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-9550-4268

Olgu Sunumu: Beslenme Amaçlı Açılan Witzel Jejunostominin Jejunum İçine Migrasyonu

Dr. Sönmez Ocak[1]
[1]*Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Bu olgu sunumunda beslenme jejunostomisinin nadir bir komplikasyonu olan barsak içine migrasyon olgusu sunulmuştur. Olgu: 54 yaşında erkek hasta kusma ve kilo kaybı şikayetleri ile başvurdu. yapılan üst gis endoskopisinde antrumdan korpusa uzanan ve geçişe izin vermeyen tümöral kitle mevcuttu. Hasta preoperatif hazırlıkları takiben operasyona alındı. İleri evre tümörü olan hasta unrezektabl olarak kabul edildi. Oral alım problemi ola hastaya beslenme jejunostomisi açıldı. Treitz ligamanının 30. cm distaline witzel jejunostomi açıldı. Postoperatif dönemi sorunsuz olan hasta kemoterapi amaçlı onkolojiye yönlendirilerek taburcu edildi. postoperatif 3. ayında hastanın jejunostomi kateterinin batın içine migrate olduğu farkedildi. Çekilen batın CT de kateterin barsak içinde olduğu ve distale doğru ilerlerdiği gözlendi. hastaya operasyon kararı alındı. operasyonda enterotomi ile jejunostomi kateteri çıkarıldı. primer sütüre edildi. daha önceki jejunostomi alanı rezeke edildi. jejunojejunal anastomoz yapıldı. hasta postoperatif 5. gün sorunsuz taburcu edildi. Sonuç: beslenme jejunostomisi kateterinin barsak içine migrasyonu nadir görülen bir komplikasyondur. literatürde olgu sunumları şeklinde bildirilmiştir. Bu olguların bazılarında konservatif tedavi yeterli olurken diğer olgularda cerrahi müdahale gerekebilmektedir

Anahtar Kelimeler: Witzel Jejunostomi, Migrasyon, Enteral Nutrisyon

Presentation ID / Sunum No = 313

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000 0003 4183 4696

Olgu Sunumu: Nadir Plevral Yerleşimli Kalsifiye Fibröz Pseudotümör

Uzman Dr. Çiğdem Dicle Arıcan[1]
[1]*SBÜ Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank E.A.H.*

Özet

Kalsifiye fibröz pseudotümör, 1988 yılında Rosenthal ve Abdulkerim tarafından literatüre kazandırılmış psammom cisimcikli çocukluk çağı fibröz tümörü olarak adlandırılan yumuşak dokunun spesifik bir tümörüdür. Bu çalışmada vücudun farklı bölgelerinde izlenebilen ancak nadiren plevrada görülen, malignite şüphesi ile geniş rezeksiyon ile çıkarılabilen, İntraoperatif frozen değerlendirilmesinde tanısal güçlüğü nedeniyle malignite ile karışma ihtimali yüksek bir tümör tipi sunulmaktadır. Akut bronşit şikayeti ile hastaneye başvuran bilinen kronik akciğer hastalığı olmayan, sigara kullanmayan 62 yaşındaki kadın hastanın çekilen PA akciğer grafisinde sağ akciğer üst zon da 2 cm çapında subplevral kitle görülmüş. Hastanın çekilen Bilgisayarlı tomografisinde sağ akciğer üst zon posteriorunda 2cm çapında, tabanı plevraya oturan kalsifiye alanlar içeren düzgün kontürlü parankimal subplevral nodül dışında patolojik bulgu saptanmamış. Ameliyata alınan hastanın İntraoperatif frozen incelemesinde histopatolojik olarak yoğun hiyalinize fibrotik alanlar görülen olguda malignite ayırımı yapılamadı. Ameliyat sonrası gönderilen kitlenin yapılan histopatolojik incelemesinde hiyalinize alanlar arasında psammomatöz kalsifikasyon alanlar içeren çevresinde seyrek lenfositlerin yer aldığı inflamasyon bulguları içeren tümöral gelişimin; Kalsifiye Fibröz Pseudotümör olduğu görüldü. Bu tümör, plevral yerleşimli olduğu zaman klinik bulgu olarak basıya bağlı ağrı ve kitle etkisiyle solunum sıkıntısına ait bulgu verebilir. Kalsifiye Fibröz Psuedotümörün çoğunlukla benign seyrettiği görülmekle birlikte literatür araştırmalarında birkaç olguda malignitenin de rastlandığı da bildirilmektedir. Yumuşak dokunun bu tür tümörlerinin plevral bölgede de olabileceği akılda tutulmalıdır. Bu olgu, klinik uygunluk halinde plevra ve akciğerde bulunan kitlesel lezyonların ameliyat öncesi trucut biyopsi yapılarak histopatolojik değerlendirilmesinin ameliyat şekline yön vermesi açısından önemli olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelime: Fibröz Pseudotümör, Malignite

Case Report: Rare Plevral Location Calcifying Fibrous Pseudotumor

Abstract

Calcifying fibrous pseudotumor is a specific soft tissue tumor called as childhood fibrous tumor with psammoma body by Rosenthal and Abdulkerim in 1988. This study presents a tumor type that can be observed in different parts of a body but rarely seen in the pleura. This tumor can be removed by wide resection with suspicion of malignancy and has a high probability of being confused with malignancy due to its diagnostic difficulty in the intraoperative frozen evaluation. A 62-year-old non-smoker female patient with no chronic lung disease was admitted to our hospital with the complaint of acute bronchitis. A 2 cm in diameter subpleural mass was detected in the upper zone of the right lung of the patient in the PA chest X-Ray. There were no pathological findings in the computerized tomography of the patient, except for a parenchymal subpleural nodule with a diameter of 2 cm in the posterior of the right lung

upper zone, with a smooth contour containing calcified areas at the base of the pleura. In the intraoperative frozen examination of the patient who underwent surgery, histopathological dense hyalinized fibrotic areas were detected. These areas could not be differentiated from malignancy. In the histopathological examination of the mass, a tumoral development was found containing areas of psammomatous calcification between the hyalinized areas, having sparse lymphocytes around it and signs of inflammation, and diagnosed as Calcifying Fibrous Pseudotumor. When this tumor is in the pleura, it may present as a clinical finding of pain and respiratory distress due to compression and mass effect. Although Calcified Fibrous Pseudotumor is mostly seen to be benign, it has been reported as malignant in a few cases. It should be kept in mind that such tumors of soft tissue may also occur in the pleural region. This case showed that the histopathological evaluation of mass lesions in the pleura and lung by performing a preoperative trucut biopsy, when clinically appropriate, is important in terms of guiding the course of the surgery.

Keywords: Keywords: Fibrous Pseudotumor, Malignant

Presentation ID / Sunum No = 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

N. Ay: 0000-0003-1787-7522(NECMİYE AY);
D. Akyol: 0000-0001-7956-9942(DUYGU AKYOL)

Operatif Histeroskopide İntravasküler Absorbsiyon Sendromu Gelişen Hastada Hiponatremi Yönetimi

Uzman Dr. Necmiye Ay[1] , Uzman Dr. Duygu Akyol[1]
[1]*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

**Corresponding author: Duygu Akyol*

Özet

GİRİŞ: Histeroskopide uterin kaviteyi uygun bir şekilde görüntülemek amacıyla yaygın olarak elektrolit içermeyen distansiyon sıvıları kullanılmaktadır. Distansiyon sıvılarının peritondan emilimi sonucunda aşırı sıvı yükü ve buna bağlı akciğer ödemi, elektrolit bozuklukları, serebral ödem, konjestif kalp yetmezliği gibi komplikasyonlar meydana gelebilmektedir. Bu klinik durum jinekolojik TURP sendromu olarak da adlandırılabilir(1). AMAÇ: Bu olgu sunumunda operatif histeroskopide intravasküler absorpsiyon (OHIA) sendromuna bağlı gelişen hiponatremide tedavi yaklaşımlarını ve alınması gereken önlemleri tartışmayı amaçlıyoruz. OLGU SUNUMU Miyom eksizyonu nedeni ile operasyonu planlanan 46 yaş kadın hastaya rutin monitorizasyon sağlandıktan sonra spinal anestezi uygulandı. İntramural miyom ve yoğun kanama nedeniyle yeterli cerrahi görüş için 2 saatlik operasyon süresince distansiyon sıvısı olarak toplam 6lt %5'lik mannitol solüsyonu kullanılmak zorunda kalındı. Operasyonun 90. dakikasında karın ağrısı, bulantı, titreme, uykuya meyil, kollarda uyuşma tarifleyen hastada peroperatif sıvı yüklenmesinden elektrolit dengesizliğinden şüphelenilerek kan gazı alındı. Akciğer oskültasyonunda herhangi bir yüklenme bulgusu yoktu. Arteryal kan gazında Na:104 mmol/L, K=5mmol/L, Cl=80mmol/L, pH=7,27, BE=-6,7, HCO3=20.1 mmol/L, pCO2=43, pO2=55,8 saptandı ve %3 lük NaCl infüzyonuna başlandı. Kontrolde Na: 109 mmol/L, K=4,3 mmol/L, Cl=88 mmol/L, pH=7,28, BE=9,8, HCO3=16,8 mmol/L, pCO2=38, pO2=107 idi. Şuuru hafif konfüze ve kollarda uyuşukluğu olan hasta yoğun bakıma ünitesine devredilerek tedaviye devam edildi. 24.saatte Na=122 mmol/L, K=3,8 mmol/L, Cl=95 mmol/L, pH=7,38, BE=-0,2, HCO3=24,9 mmol/L, pCO2=41,9 idi. Postoperatif 2. gün Na=134, K=4,13, Cl=100 olan hasta servise gönderildi. TARTIŞMA Histeroskopi işleminde sıvı yüküne bağlı hiponatremi %1-4 oranında görülebilmektedir. Histeroskopi işlemi sırasında gelişen OHIA sendromu, TURP sendromu ile benzer bir patogeneze sahiptir. Operasyon süresi uzadığında ve sıvı açığı 2000 mL'ye ulaştığında işlemin sonlandırılması önerilmektedir(2). Bu tür cerrahi prosedürlerde genel anestezi dilüsyonel hiponatremiye bağlı klinik ve şuur durumundaki değişikliklerin takibini engelleyebileceğinden, rejyonel anestezi ilk tercih olmalıdır(3). Hastamızda rejyonel anestezi yönteminin tercih edilmesiyle hiponatremi semptomlarının ortaya çıkması uyarıcı olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hiponatremi, Histeroskopi, Distansiyon Sıvısı

Presentation ID / Sunum No = 103

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3353-344X

Opere Edilmiş Evre Iıı Akciğer Kanseri Hastalarında İnflamatuar Prognostik Belirteçler

Uzman Ahmet Gülmez[1]
[1]*Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Ahmet*

Özet

Giriş: Opere edilen akciğer kanseri hastalarında en önemli sorun hastalığın nüksetmesidir. Nüks yaşanması durumunda sağ kalım belirgin şekilde azalmaktadır. Bu çalışmada opere edilmiş evre III küçük hücreli dışı akciğer kanseri (KHDAK) hastalarında inflamatuar prognostik belirteçlerin sağ kalım ile ilişkisi araştırıldı. Materyal ve Metod: Çalışmaya toplamda 70 hasta dahil edildi. Opere edilmiş KHDAK hastalarının dosyaları retrospektif olarak incelendi. Evre III olan hastaların ameliyat öncesi laboratuvar parametreleri kullanılarak nötrofil lenfosit oranı (NLO) ve HALP skoru hesaplandı. Bu değerler ile sağ kalım arası ilişki incelendi. İstatiksel analizler, SPSS versiyon 22 ile yapıldı. P değeri <0,05 olanlar anlamlı kabul edildi. Bulgular: Median tanı yaşı 60 (46-81) ve hastalardan 63'ü (%90) erkek idi. Histolojik alt tip 39 (%55) hastada skuamöz hücreli karsinom idi. Hasta sayısının az olması sebebi ile Roc-curve analizi yapılamadı. Hem NLO hem de HALP skoru için ortalama değerler hesaplandı. NLR için ortalama değer 3,3 olarak tespit edildi. Bu değerin altında olan hastalarda hastalıksız sağ kalımda (DFS) yaklaşık 3 aylık katkı mevcutken (23,37± 19,88), genel sağ kalımda (OS) yaklaşık 5 ay katkı mevcuttu (35,13 ± 30,16). HALP skoru açısından değerlendirildiğinde ise medyan değer 0,44 olarak saptandı. Bu değerin üzerinde olan hastalarda DFS de yaklaşık 2 ay (22,14± 18,16) katkı mevcutken, OS'de ise yaklaşık 4 aylık katkı mevcuttu (35,56 ± 31,98). Ancak rakamsal olarak saptanan bu sağ kalım katkısında istatistiksel anlamlılık mevcut değildi (p>0,05). Sonuç: Opere edilmiş evre III KHDAK'de inflamatuar prognostik belirteçler belirli kesim değerleri kullanılarak değerlendirildiğinde hem OS hem de DFS katkısı oluşturmaktadır. Bu belirteçler sistemik tedavinin hangi hastada daha yoğun kullanılması gerektiği hakkında bir öngörü sağlayabilir. Hasta sayısının artırılması neticesinde istatistiksel anlamlılık açısından daha sağlıklı sonuçlara ulaşmak mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, İnflamatuar Prognostik Belirteçler, Prognoz

Inflammatory Prognostic Markers in Operated Stage Iıı Lung Cancer Patients

Abstract

Introduction: The most critical problem in operated lung cancer patients is the recurrence of the disease. In case of recurrence, survival is markedly reduced. This study investigated the relationship between inflammatory prognostic markers and survival in patients with operated stage III non-small cell lung cancer (NSCLC). Materials and Methods: A total of 70 patients were included in the study. The files of operated NSCLC patients were reviewed retrospectively. Neutrophil-lymphocyte ratio (NLR) and

HALP score were calculated using preoperative laboratory parameters of patients with stage III. The relationship between these values and survival was examined. Statistical analyzes were performed with SPSS version 22. Those with a P value of <0.05 were considered significant. Results: The median age of diagnosis was 60 (46-81), and 63 (90%) of the patients were male. The histologic subtype was squamous cell carcinoma in 39 (55%) patients. Roc-curve analysis could not be performed due to the small number of patients. Mean values were calculated for both the NLO and the HALP score. The mean value for NLR was found to be 3.3. Patients below this value had an approximately 3-month contribution to disease-free survival (DFS) (23.37±19.88), while a 5-month contribution to overall survival (OS) (35.13±30.16). When evaluated in terms of HALP score, the median value was found to be 0.44. While there was a contribution of approximately 2 months (22.14 ± 18.16) in DFS in patients above this value, there was a contribution of approximately 4 months in OS (35.56 ± 31.98). However, this statistically significant contribution to survival was not statistically significant (p>0.05). Conclusion: When inflammatory prognostic markers are evaluated using certain cut-off values in operated stage III NSCLC, both OS and DFS contribute. These markers can predict which patient should use systemic therapy more intensively. As a result of increasing the number of patients, it will be possible to reach healthier results in terms of statistical significance.

Keywords: Lung Cancer, Inflammatory Prognostic Markers, Prognosis

Presentation ID / Sunum No = 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2817-0629

Ötiroid Akut Koroner Sendrom Hastalarında Tiroid Fonksiyon Testlerinin Miyokard Enfarktüsü İle İlişkisi

Uzman Dr. Mehmet Şahin Adıyaman[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kardiyoloji Kliniği*

Özet

Amaç: Tiroid hormonlarındaki değişiklikler ventriküler fonksiyonu, kalp hızını, kalp ritmini ve serum kolesterol düzeylerini etkileyerek koroner arter hastalığı ve kardiyovasküler mortalite riskini artırır. Artmış ve azalmış hormon seviyelerinin kardiyovasküler hastalıklarla ilişkisi ortaya konulmuştur. Amacımız, ötiroidik AKS hastalarında miyokard enfartüsü ile tiroid hormon seviyeleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Gereç ve Yöntem: Acil serviste AKS tanısı alan hastalar çalışmaya alındı. Kontrol grubuna troponin değeri yükselmeyen ve normal koroner anatomi tespit edilen 70 hasta dahil edildi. AKS grubunda, ekg'de st elevasyonu görülen ve yapılan koroner anjiografide koroner total tromboz görülen 70 hasta değerlendirildi. Tüm hastalarda TSH, T3, T4, troponin, CRP ile birlikte diğer rutin biyokimyasal parametreler bakıldı. İstatistiksel analizde, normal dağılım göstermediği izlenen verilere Mann-Whitney U testi uygulandı. Bulgular: AKS grubunda TSH ve T3 düzeyleri daha düşük düzeyde tespit edildi ve anlamlı fark görüldü. AKS grubundaki verilerde tioid hormon testleri ile CRP ve troponin düzeyleri arasında anlamlı düzeyde herhangi bir korelasyon ilişkisi görülmedi. TSH ve SYNTAX skoru arasında negatif yönde anlamlı korelasyon görüldü. Sonuç: Kardiyovasküler homeostazda önemli etkileri olan tiroid hormonlarının fizyolojik aralıktaki küçük varyasyonları bile olumsuz kardiyovasküler prognozla ilişkilendirilmiştir. Hipertiroidi ve hipotiroidinin koroner arter hastalığındaki etkileri çalışmalarda gösterilmiştir. Ötiroidik AKS hastalarında yaptığımız çalışmada, fizyolojik aralıkta olmasına rağmen hasta grubundaki düşük TSH ve T3 seviyelerinin, miyokard enfarktüsü gelişiminde risk faktörü olabileceğini düşündürmüştür. Bununla birlikte troponin ve crp ile herhangi bir korelasyon ilişkisi görülmemesi, tiroid hormonlarının hastalık AKS'un prognostik göstergeleri olarak kullanımının desteklenmediği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Aks, Tsh, T3, T4, Miyokard Enfarktüsü

The Relationship of Thyroid Function Tests With Myocardial Infarction in Patients With Euthyroid Acute Coronary Syndrome

Abstract

Aim: Changes in thyroid hormones affect ventricular function, heart rate, heart rhythm, and serum cholesterol levels, increasing the risk of coronary artery disease and cardiovascular mortality. Increased and decreased hormone levels have been associated with cardiovascular diseases. Our aim is to reveal the relationship between myocardial infarction and thyroid hormone levels in euthyroid ACS patients. Materials and Methods: Patients diagnosed with ACS in the emergency department were included in the study. In the control group, 70 patients whose troponin values did not increase and who had normal coronary anatomy were included. In the ACS group, 70 patients with st elevation on ECG and coronary

total thrombosis on coronary angiography were evaluated. TSH, T3, T4, troponin, CRP and other routine biochemical parameters were measured in all patients. In statistical analysis, Mann-Whitney U test and Spearman correlation analysis were applied to the data that did not show normal distribution. Results: TSH and T3 values were found to be lower in the ACS group and a significant difference was observed. There was no significant correlation between thyroid hormone tests and CRP and troponin levels in the data in the ACS group. There was a significant negative correlation between TSH and SYNTAX score. Conclusion: Even small variations in the physiological range of thyroid hormones, which have important effects on cardiovascular homeostasis, have been associated with adverse cardiovascular prognosis. The effects of hyperthyroidism and hypothyroidism on coronary artery disease have been demonstrated in studies. Our study in euthyroidic ACS patients suggested that low TSH and T3 levels in the patient group, although in the physiological range, may be a risk factor for the development of myocardial infarction. However, the lack of any correlation between troponin and crp did not support the use of thyroid hormones as prognostic indicators of the disease ACS.

Keywords: Acs, Tsh, T3, T4, Myocardial Infarction

Presentation ID / Sunum No = 63

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5945-0725

Otoimmün Hastalıklarda Gama Delta (Γδ) T Hücrelerinin Rolleri

Dr. Öğretim Üyesi Gulam Hekimoğlu[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Gama delta (γδ) T hücreleri, doğuştan gelen ve adaptif bağışıklık sistemi arasında köprü oluşturmada rol oynayabilen T hücresi reseptörlerinin γ ve δ zincirlerinden oluşan T hücrelerinin ayrı bir alt kümesidir. γδ T hücreleri timusta olgunlaşır ve farklılaşmaları ve işlevleri için TCR sinyali gerektirmez. γδ T hücreleri Th1-, Th2-, Th17- ve Treg benzeri fenotipler sergiler; bunların arasında IL-17 üreten Th17 benzeri γδ T hücreleri son zamanlarda çok ilgi görmüştür ve otoimmünite yanıtlarında önemli bir rol oynadığı bilinmektedir. Çalışmalar, enfeksiyon ve otoimmünitede γδ T hücrelerinin bağışıklık tepkisi sırasında çok erken aktive olduğunu ve çeşitli modellerde sadece proinflamatuar sitokinler IFN-γ, TNF-α ve IL-17'yi değil, aynı zamanda anti-inflamatuar sitokin IL-10'u da ürettiğini göstermiştir. Ayrıca, γδ T hücreleri, klonal genişlemeye uğramadan bağışıklık gözetimi, bağışıklık düzenlemesi ve efektör işlevi gibi karmaşık işlevlere sahiptir. γδ T hücreleri, Multiple Skleroz (MS), Romatoid Artrit (RA) ve Sistemik Lupus Eritematozus (SLE) gibi çeşitli otoimmün hastalıkların düzenlenmesinde çok önemli bir rol oynar. Bu derlemede γδ T hücrelerinin olgunlaşması, farklılaşması, alt tipleri ve işlevi hakkında en güncel bilgileri sunacağım. Ayrıca SLE, RA ve MS gibi otoimmün hastalıklarda γδ T hücrelerinin rolüne odaklanacağım.

Anahtar Kelimeler: Otoimmün Hastalık, Foliküler Yardımcı T Hücreleri, Foliküler Düzenleyici T Hücreleri, Cxcr5, Il-21

The Roles of Gamma Delta (Γδ) T Cells in Autoimmune Disease

Abstract

Gamma delta (γδ) T cells are a distinct subset of T cells composed of γ and δ chains of T cell receptors that may play a role in bridging the innate and adaptive immune system. γδ T cells mature in the thymus and do not require TCR signaling for their differentiation and function. γδ T cells exhibit Th1-, Th2-, Th17- and Treg-like phenotypes, among which IL-17-producing Th17-like γδ T cells have received much attention recently and are known to play an important role in autoimmunity responses. Studies have shown that γδ T cells are activated very early during the immune response and produce not only the pro-inflammatory cytokines IFN-γ, TNF-α, and IL-17, but also the anti-inflammatory cytokine IL-10 in various models of infection and autoimmunity. Moreover, γδ T cells have complex functions, for example immune surveillance, immune regulation, and effector function without undergoing clonal expansion. γδ T cells perform a crucial role in the regulation of various autoimmune diseases, such as Multiple Sclerosis (MS), Rheumatoid Arthritis (RA), and Systemic Lupus Erythematosus (SLE). In this review, I will provide the most up-to-date information on the maturation, differentiation, subtypes, and function of γδ T cells. I will also focus on the role of γδ T cells in autoimmune diseases such as SLE, RA, and MS.

Keywords: Autoimmune Disease, Follicular Helper T Cells, Follicular Regulatory T Cells, Cxcr5, Il-21

Presentation ID / Sunum No = 66

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1170-2185

Pandemi Döneminde Çocuklarda Merkezi Sinir Sistemi Enfeksiyonları-Tek Merkez Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Dicle Şener Okur[1] , Arş.Gör.Dr. Ümran Pota[2] , Arş.Gör.Dr. Emel Aşkın Tanrıseven[2]

[1]*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı*
[2]*Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı*

**Corresponding author: Dicle şener Okur*

Özet

Giriş ve Amaç: Merkezi sinir sistemi (MSS) enfeksiyonları tedavi edilmediğinde ciddi sekellere, ölüme yol açmaktadır. İnsidans yaşa, coğrafi bölgeye ve eşlik eden hastalıklara bağlı olarak değişmektedir. Çalışmamızda pandeminin çocuklarda MSS enfeksiyonlarının sıklığını, klinik seyrini nasıl etkilendiğini belirlemek amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda pandemi döneminde (Mart 2020- Mart 2022) Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları servisinde MSS enfeksiyonu tanısıyla tetkik ve tedavi edilen hastalar retrospektif olarak incelenmiştir. Bulgular: Çalışma süresince toplam 92 hasta menenjit tanısı ile yatırılmış olup yaş ortalamaları 57.38±62,09 ay, erkek/kız oranı (47/45) 1.04 saptanmıştır. Hastaların kırkbeşinin iki yaş altında (%48.9) olduğu ve 9'unda ventriküloperitoneal şant, 13'ünde pnömoni, 4'ünde immun yetmezlik, 3'ünde ürosepsis, 2'sinde septik şok eşlik ettiği görülmüştür. En sık ateş (n:73, %79.3), kusma (n:47, %51.1), nöbet (n:35, %38), baş ağrısı (n:%21.7) belirtilmiş, hastaların %10.9'unda (n:10) ense sertliği, %35.9'unda (n:33) bilinç bulanıklığı saptanmıştır. Beyin omurilik sıvısında (BOS) 2 hastada pnömokok, 1 hastada tübeküloz basili üretilebilmiş, BOS PCR tetkikinde pnömokok (2), CMV (2), HHV-6 ve/veya HHV-7 (13) saptanmıştır. Hastaların çoğunluğu pandeminin ikinci yılında (n:75, %81.5) yatırılmış, 11 hasta COVID-19 pozitif bulunmuştur. İkinci dönemde hasta yaş ortalamasının düştüğü (107.7±74.7 vs 45.9±53.1, $p<0.01$), 2 yaş altı vaka sayısının arttığı (%23.5 vs %54.7, $p=0.01$) saptanmıştır. İki dönem arasında baş ağrısı (%41.2 vs %17.3, $p=0.04$), ishal (0 vs %29.3, $p=0.01$), anormal kraniyal bulgu (%41.2 vs 18.7, $p=0.01$) ve anormal eeg bulgu (%17.6 vs %8, $p=0.03$) sıklıklarında farklılık görülmüştür. İkinci dönemde yoğun bakımda (14.1±38.9 vs 3.1±8.5, $p=0.03$) ve hastanede geçirilen gün (20.9±38.2 vs 10.5±11.03, $p=0.04$) sayısı azalmıştır. Sonuç: Pandeminin ikinci yılında vaka sayısı artmış, ikinci yarıda özellikle iki yaş altı çocuklar daha çok etkilenmiştir. Menenjit insidansının paneminin ikinci yılında dikkat çekici artışı; önlemlerin ve ailelerin hastaneye başvurma kaygılarının ikinci yılda azalmış, bu çocukların toplumla temas sıklığının ikinci yılda artmış ve menenjit insidansının bu yaş grubunda fazla olması ile açıklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Menenjit, Ensefalit, Pediatri, Pandemi, Lomber Ponksiyon

Presentation ID / Sunum No = 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000.0002.0754.8592

Pandemi Sırasında Cushing Hastalığı Olan Hastalarda Enfeksiyon Yönetimi

Uzman Dr. Derya Sema Yaman Kalender[1] , Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Sercan Ertürk[1]
[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Derya Sema Yaman Kalender*

Özet

Cushing hastalığı (CH), fırsatçı enfeksiyonlara yatkınlık yaratan, yüksek kortizol düzeyleri ile bağışıklık sistemini baskılayan ciddi bir durumdur. Tedavi edilmeyen Cushing hastalığında yüksek mortalite sıklıkla kontrolsüz enfeksiyon ve kardiyovasküler nedenlerle olur (1). Endokrin bozukluklar arasında Cushing hastalığı, tanı ve tedavi sırasında ortaya çıkan zorluklar nedeniyle Endokrinologlar için en zorlu hastalıklardan biridir (1). Dünya sağlık örgütü, Mart 2020'de COVID-19 pandemisini ilan etti. COVID-19 enfeksiyonu sırasında özellikle diyabet, hipertansiyon, obezite, kardiyovasküler hastalıkları olan kişilerde yüksek morbidite ve mortalite ile ilişkili akut solunum sendromu sıklıkla görüldü. Burada pandemide solunum yolu semptomları gösteren ve ayırıcı tanı, tedavide fırsatçı enfeksiyonların da akılda tutulması gereken bir Cushing hastasını sunmak istedik.

Anahtar Kelimeler: Cushing Sendromu, COVID-19, Pneumocystis Jiroveci.

Infection Management in Patients With Cushing Disease During the Pandemic

Abstract

Cushing disease (CD) is a serious situation with high cortisol levels and suppressing the immune system predisposing to opportunistic infections. High mortality in untreated CD was frequently due to uncontrolled infection (1). Among endocrine disorders, Cushing's syndrome (CS) is one of the most challenging diseases for endocrinologists due to the difficulties that appear during investigation and treatment (1).The WHO claimed the COVID-19 pandemic in March 2020. COVID-19 caused by severe acute respiratory syndrome, associated with high morbidity and mortality, especially in patient diabetes, hypertension, obesity, cardiovascular disease Herein, we report a patient who presents respiratory symptoms in pandemic and challenges differentiation diagnosis and treatment.

Keywords: Cushing Syndrome, COVID-19, Pneumocystis Jiroveci.

Presentation ID / Sunum No = 358

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4428-7210

PDGFRA-D842V Mutasyonu Gösteren Gastrointestinal Stromal Tümörler: Sıklık, Morfolojik ve Prognostik Özellikler İçin Tek Merkez Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Anıl Aysal[1] , Prof.Dr. Sülen Sarıoğlu[1]
[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Anıl Aysal*

Özet

Amaç: PDGFRA mutasyonları gastrointestinal stromal tümörlerde (GIST) nadir olarak saptanır ve hemen her zaman mide lokalizasyonu ve çoğunlukla epiteloid tip ve düşük mitotik indeks ile ilişkilidir. PDGFRA mutasyonlarının çoğunluğunu, sıklığı ~%6 olarak bildirilen ekzon 18-D842V mutasyonları oluşturmaktadır. Bu çalışmada PDGFRA-D842V mutasyonlu GİST'lerin sıklığını ve klinikopatolojik özelliklerini belirlemeyi amaçladık. Yöntem: 2016-2022 yılları arasında merkezimizde pyrosekanslama tekniği ile PDGFRA mutasyon analizi yapılan GİST tanılı hastalardan Ekzon 18 D842V mutasyonu saptanan olgular belirlenerek klinikopatolojik özellikleri incelendi. Bulgular: PDGFRA mutasyon analizi yapılan 89 GİST olgusu arasından 4 vakada PDGFRA Ekzon 18-D842V mutasyonu (%4.5) görüldü. Erkek: kadın oranı 1'di. Ortalama yaş 58'di. Tüm tümörler mide yerleşimli olup iki olgu mikst, biri epiteloid, biri iğsi hücre morfolojisine sahipti. İki tümör progresyon riski açısından düşük risk, iki tümör yüksek riskli grupta yer almaktaydı. Progresyon riski yüksek olan tümörler, 50/5 mm2 mitoz sayısı ile çok sayıda mitoz sergileyen tümörlerdi. Biri hariç tüm vakalar hayatta ve merkezimizde takip edilmekte olup bugüne kadar nüks/rekürrens bulgusu göstermemiştir. Sonuç: Çalışmamızda D842V mutasyon sıklığı literatürden biraz daha düşük saptanmış olup bunun populasyonel farklılıklara bağlı olabileceği düşünülmüştür. Çalışmamızın en çarpıcı bulgusu, bu mutasyonun progresyon riski yüksek ve yoğun mitotik aktiviteye sahip tümörlerde de saptanabildiğinin gösterilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Stromal Tümör, Pdgfra Mutasyonu, D842v Mutasyonu

Gastrointestinal Stromal Tumors With PDGFRA-D842V Mutation: Single Center Experience for the Frequency, Morphologic and Prognostic Features

Abstract

Objective: PDGFRA mutations are detected rarely in gastrointestinal stromal tumors (GIST), almost always in gastric tumors and mostly related with epithelioid type and low mitotic index. Exon 18-D842V mutations, the frequency of which is reported to be ~6%, constitutes the majority of PDGFRA mutations. In this study, we aimed to determine the frequency and clinicopathological features of PDGFRA-D842V mutated GISTs. Materials and Methods: Among the patients with GIST who underwent PDGFRA mutation analysis with pyrosequencing tecnique between 2016-2022, the cases with Exon 18 D842V mutation were indentified and the clinicopathologic features were examined.Results: Eighty-nine cases with GIST underwent PDGFRA mutation analysis and 4 cases showed PDGFRA Exon 18-D842V mutation (4.5%). Male: female ratio was 1. Median age was 58. All tumors were gastric. Two cases had mixed, one had epitheloid and one had spindle cell morphology. Two tumors showed low risk, two tumors showed high risk features for progression. The tumors with high progression risk exhibited

numerous mitoses with the count of 50/ 5 mm2. All cases but one are alive, being followed and have no sign of recurrence. Conclusion: In our study, the frequency of D842V mutation is detected slightly lower than the literature, which may be due to populational differences. The most striking finding is that this mutation can also be detected in tumors with high progression risk and intense mitotic activity.

Keywords: Gastrointestinal Stromal Tumor, Pdgfra Mutation, D842v Mutation

Presentation ID / Sunum No = 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-0375-9760

Pektus Ekskavumda Vakum Tedavisi ve Sonuçlar

Uzman Mehmet Çakmak[1] , Uzman Mehmet Özgür Kuzdan[1]
[1]*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

**Corresponding author: Mehmet Çakmak*

Özet

Amaç:pektus hastalığının ameliyatsız tedavi yöntemleri son yıllarda gelişmektedir. Bu çalışmada kliniğimizde vakum uygulama deneyimlerimiz ve sonuçları sunuldu Metod: Kliniğimizde hafif ve orta derecede simetrik pektus ekskavatum tanısı alan 32 hasta verileri analiz edildi. yaşları 5-16 (ortanca:7) arası değişen hastalara 1 yıl boyunca günde 1 saat evde vakum uygulaması öğretildi. Başlangıç derinlik ve çap ölçümü ile tedavi sonu ölçümleri karşılaştırıldı, komplikasyonlar değerlendirildi. sonuçlar eşleştirilmiş t testi analiziyle değerlendirildi. Bulgular:Hastaların sternumdaki çöküklük için ; başlangıç derinlik ve çap ölçümleriyle tedavi sonu ölçümler arası anlamlı oranda düzelme tespit edildi($p<0.05$).cilt kızarıklığı ve peteşi dışında komplikasyon olmadı. Sonuç : pektus eksvatum hastalığı tedavisinde vakum uygulaması, seçilmiş hastalarda etkili ve güvenli olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler:Çocuk, Pektus Ekskavatum, Vakum

Our Experience of Vacuum Treatment and Results in Pectus Excavum

Abstract

Objective: Non-surgical treatment methods of pectus disease have been developing in recent years. In this study, our experience and results of vacuum application in our clinic are presented. Method: Data of 32 patients diagnosed as mild and moderately symmetrical pectus excavatum in our clinic were analyzed. Patients aged 5-16 (median:7) were taught to apply vacuum at home for 1 hour a day for 1 year. Initial depth and diameter measurements were compared with the end-of-treatment measurements, and complications were evaluated. The results were evaluated by paired t-test analysis. Results: For the collapse of the sternum of the patients; A significant improvement was detected between the initial depth and diameter measurements and the end-of-treatment measurements ($p<0.05$). There were no complications other than skin redness and petechiae. Conclusion : Vacuum application in the treatment of pectus exvatum disease can be used effectively and safely in selected patients.

Keywords: Keywords:Child, Pectus Excavatum, Vacuum

Presentation ID / Sunum No = 248

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6798-4612

Perkütan Nefrolitotomi Başarısına Etki Eden Faktörleri Belirlemek

Uzman Dr. Mehmet Taşkıran[1]
[1]*Gaziantep Özel Hatem Hastanesi*

Özet

Amaç: Perkütan nefrolitotomi (PNL) yapılan hastalarda major komplikasyon gelişmesine neden olabilecek faktörleri belirlemek. Yöntem: 2007-2021 yılları arasında PNL yapılan ve major komplikasyon gelişen hastalar yaş, cinsiyet, vücut kitle indeksi (BMI), taş hacmi, operasyon öncesi ESWL, PNL, açık nefrolitotomi öyküsü, operasyon öncesi hidronefroz varlığı, böbreğe girilen port sayısı, operasyon ve floroskopi süreleri, taşların temizlenme oranı, taşların lokalizasyonu, kanama miktarı, kan transfüzyonu gereksinimi, ek girişim gereksinimi, nefrostomi kateterini alma zamanı, hastanede kalış süresi açısından geriye dönük olarak değerlendirildi. Komplikasyon gelişmeyen grupla karşılaştırıldı, istatiksel olarak analiz edildi. $p<0.05$ istatiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular: 533 PNL prosedürü uygulanmış olup 39 hastada (%7.1) major komplikasyon gelişmiştir. 1 hastada kolon perforasyonu, 1 hastada UPJ perforasyonu, 32 hastada perioperatif kanama, 2 hastada hemotoraks, 4 hastada post-op dönemde sepsis, 1 hastada lober pnomoni gelişti. 1 hastaya kanama nedeniyle nefrektomi yapıldı. Komplikasyon gelişen grupta taş yükünün daha fazla olduğu, taştan arınma oranının daha düşük olduğu istatiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0.01$). Taşın lokalizasyonun komplikasyon ve kanama gelişmesine neden olduğu tespit edildi, üst pol taşlarında daha yüksek oranda komplikasyon geliştiği tespit edildi ($p<0.05$). Komplikasyon grubunda nefrostomi kateterinin daha uzun kaldığı tespit edildi ($p<0.05$). Komplikasyon grubunda Hg ve Htc değerindeki düşüşün anlamlı olarak daha fazla olduğu tespit edildi ($p<0.05$). Sonuç: Bu çalışmada böbrek taşı hastalarında taş yükünün artması, böbrek üst pol taşlarında PNL uygulaması esnasında major komplikasyon gelişme ihtimali yüksektir. Gelişen komplikasyonlara bağlı olarak operasyon durudurulmakta ve taştan arınma oranı azalmaktadır, buna paralel olarak bu hastalara ek girişim gereksinimi de artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Taş Hastalığı, Peruktan Nefrolitotomi, Komplikasyon

Determınatıon of Factors Influencıng the Success of Percutaneous Nephrolıthotomy

Abstract

OBJECTIVE: To determine the factors that may lead to major complication development in patients who undergone percutaneous nephrolithotomy (PNL). METHOD: Patients who underwent PNL between 2007 and 2021, and who developed major complications were retrospectively analyzed in terms of age, gender, body mass index (BMI), stone volüme, history of ESWL and previous kidney surgery, presence of hydronephrosis, number of access, operation and floroscopy times, rate of stone-free status, stone localization, amount of haemorrhage, need for blood transfusion and additional interventions, time for removal of the nephrostomy catheter and hospital staying times. Complicate and non-complicated procedures were statistically compared and $p< 0,05$ was accepted as statistically significant. RESULTS: A total of 533 PNL procedures were performed and majör complications developed in 39 patients (%7,1). Colonic perforation in 1, UPJ perforation in 1, perioperative haemorrhage in 32, hemothorax in

2, sepsis in 4, lobar pneumonia in 1 patient was reported. One patient underwent nephrectomy due to uncontrolled haemorrhage. The stone burden was positively and stone-free status was negatively correlated with occurrence of complications in PNL procedures (p=0,01). Stone localization was a determinant for development of complication, as evidenced by higher complication rates in upper pole stones (p<0,05). The nephrostomy catheter was left longer in the complicated cases (p<0,05). As expected, complicated cases exhibited higher rates of blood loss (p<0,05). CONCLUSION: This study demonstrated stone location, stone burden and stone-free status were determinants for the development of complications in PNL procedures.

Keywords: Percutaneous Nephrolithotomy, Complications, Renal Stone Diseases

Presentation ID / Sunum No = 249

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6798-4612

Perkütan Nefrolitotomi Her Yaşta Güvenilir Bir Şekilde Yapılabilir

Uzman Dr. Mehmet Taşkıran[1]
[1]*Gaziantep Özel Hatem Hastanesi*

Özet

Amaç: Böbrek taşlarının tedavisinde yapılan perkütan nefrolitotomi operasyonunun (PNL) her yaş grubunda güvenilir bir şekilde yapılabileceğini göstermek. Yöntem: 2007-2021 yılları arasında kliniğimizde yapılan 554 PNL uygulanan hastalar geriye dönük olarak değerlendirildi. Yaş gruplarına göre 18 yaş ve altı grup I, 18-65 yaş arası grup II, 65 yaş üzeri grup III olarak ayrıldı. Her üç grup arasında cinsiyet, taş alanı, taş hacmi, taşın lokalizasyonu, ameliyat öncesi bir girişim öyküsü, operasyon öncesi hidronefroz varlığı, operasyon ve floroskopi süreleri, taştan tamamen arınma, komplikasyonlar, kan transfüzyonu gereksinimi, nefrostomi kateteri alınma süreleri, hastanede kalış süreleri açısından karşılaştırıldı. İstatiksel değerlendirmede ki-kare, Mann Whitney U ve Kruskal l Wallis testleri kullanıldı. İstatiksel olarak $p<0,05$ değeri anlamlı kabul edildi. Bulgular: Grup I 46, grupII 479, grup III'te 29 hasta bulunmaktadır. Her 3 grup arasında taş alanı, taş hacmi, operasyon öncesi girişim uygulanması, hidronefrozun derecesi, böbreğe giriş sayısı, taştan arınma, kanama, kan transfüzyonu ihtiyacı, komplikasyon gelişmesi, operasyon süresi, floroskopi süresi, nefrostomi kateterini alma zamanı, hastanede yatış süreleri açısından istatiksel olarak anlamlı farklılıklar saptanmadı ($p>0.05$). Sonuç: Bu çalışmayla her yaştaki böbrek taşlı olgularda PNL operasyonu güvenilir ve başarılı bir yöntem olarak uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Taş Hastalığı, Perkütan Nefrolitotomi, Yaş

Percutaneous Nephrolıthotomy May Be Performed Safely At Every Age

Abstract

OBJECTİVE: To investigate whether percutaneous nephrolithotomy (PNL) can be performed at every age of patients with renal stone disease. METHOD: A total of 554 patients who had undergone PNL between 2007 and 2021 were retrospectively analyzed. The patients were divided into three groups according to age of patients as follow: Group 1; < 18 years (n=46), Group 2; between 18 – 65 years (n=479), Group 3; > 65 years (n=29). All groups were statistically compared regarding gender, stone burden, stone localization, history of previous surgery, presence of hydronephrosis, operation and fluoroscopy times, stone-free status, complication rates, need for blood transfusion, time for removel of the nephrostomy catheter and hospital stay times. Chi-square, Mann Whitney-U and Kruskall Wallis tests were utilized for statistical evaluations. A p value of < 0,05 was accepted as statistically significant. RESULTS: No significant differences were detected among all groups regarding gender, stone burden, history of previous surgery , degree of hydronephrosis, number of acces, stone-free status, need for blood transfusion, complication rates, operation and floroscopy times, time for removal of the nephrostomy catheter and hospital staying times (p>0,05) CONCLUSION: This study demonstrated that PNL procedure can be performed safely at every age of patients with renal stone disease.

Keywords: Renal Stone Diseases, Percutaneous Nephrolithotomy, Age

Presentation ID / Sunum No = 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4725-1515

Pigment Dispersiyon Sendromunda Optik Sinir Başı ve Maküler Mikrovasküler Perfüzyon Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Kaderli[1]
[1]*Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları ABD*

Özet

Giriş/Amaç: Glokom tanısı konulmamış pigment dispersiyon sendromu (PDS) olgularında, optik koherens tomografi anjiyografi (OKTA) kullanarak, makula ve optik disk bölgelerindeki mikrovasküler kantitatif değişiklikleri değerlendirmek amaçlanmıştır. Yöntem: Muğla Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları ABD Glokom polikliniğinde pigment dispersiyon sendromu tanısıyla takip edilen 17 hastanın 17 gözü (çalışma grubu) ve rutin göz hastalıkları nedeniyle kliniğimize başvurmuş, herhangi bir patoloji saptanmamış 22 sağlıklı olgunun 22 gözü (kontrol grubu) çalışmaya dahil edildi. Optik sinir başı ve maküler perfüzyon değişikliklerini değerlendirmek için daha önceden uygulanmış OKTA görüntüleri retrospektif olarak analiz edildi. Yaş, çekim esnasında göz içi basınçları, optik disk, yüzeyel-derin makuler damar dansiteleri ve foveal avasküler alan (FAZ) değerlendirildi. Dışlama kriterleri, diabetes mellitus ve sistemik hipertansiyon gibi sistemik vasküler hastalıklar, aktif sigara içicisi olmak, önceki katarakt ameliyatı dışında oküler cerrahi öyküsü, fiksasyon yetersizlikleri, herhangi bir retina hastalığı veya glokomatöz olmayan optik nöropati varlığı idi. Bulgular: Ortalama yaş (±SD) çalışma grubunda 56.47±9.99, kontrol grubunda 56.91±12.04 yıl idi (p=0.904). Görüntülerin alındığı sırada ortalama göz içi basınçları çalışma grubunda 14.53±3.82 iken, kontrol grubunda 14.09±2.67 mmHg idi (p=0.676). Yine iki grup arasında ortalama retina sinir lifi tabakası kalınlığı açısından fark bulunmamaktaydı (çalışma grubu: 102.88±4.64, kontrol grubu: 103.91±5.57 µm, p=0.544). Optik sinir başı bölgesinde, disk içi ve peripapiller kapiller damar yoğunlukları (CD) çalışma grubunda kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşük bulunurken (iki bölge için de $p<0.01$), tam imaj CD'si istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermedi (p=0.380). Makula bölgesinde çalışma ve kontrol grubu arasında yüzeyel veya derin foveal CD'de anlamlı farklılık saptanmadı (sırasıyla p=0.654, p=0.970). FAZ çalışma grubunda 0.262±0.09 mm2 iken, kontrol grubunda 0.257±0.09 mm2 idi ve bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildi (p=0.872). Sonuç: PDS'nda, glokom tanısı için anatomik veya fizyolojik testlerin yeterli olmadığı durumlarda, OKTA yardımıyla optik sinir başında saptanabilecek mikrovasküler perfüzyon bozuklukları, yakın zamanda gelişebilecek glokomatöz hasarların ön belirteci olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pigment Dispersiyon Sendromu, Glokom, Optik Koherens Tomografi Anjiyografi

Evaluation of Optic Nerve Head and Macular Microvascular Perfusion in Pigment Dispersion Syndrome

Abstract

Purpose: It was aimed to evaluate the microvascular quantitative changes in the macula and optic disc regions by using optical coherence tomography angiography (OCTA) in cases of pigment dispersion syndrome (PDS). Methods: Seventeen eyes (study group) of 17 patients who were followed up with

pigment dispersion syndrome in Muğla Training and Research Hospital Ophthalmology Department Glaucoma clinic, and 22 eyes (control group) of 22 healthy patients who applied to our clinic due to routine eye diseases and no pathology was found (control group) were included in the study. Previously applied OCTA images were analyzed retrospectively to evaluate optic nerve head and macular perfusion changes. Age, intraocular pressures, optic disc, superficial-deep macular vessel densities and foveal avascular area (FAZ) were evaluated. Exclusion criteria were systemic vascular diseases such as diabetes mellitus and systemic hypertension, being an active smoker, history of ocular surgery other than previous cataract surgery, fixation deficiencies, any retinal disease or non-glaucomatous optic neuropathy. Results: The mean age (±SD) was 56.47±9.99 years in the study group and 56.91±12.04 years in the control group (p=0.904). While the mean intraocular pressure was 14.53±3.82 in the study group at the time the images were taken, it was 14.09±2.67 mmHg in the control group (p=0.676). There was no difference between the two groups in terms of mean retinal nerve fiber layer thickness (study group: 102.88±4.64, control group: 103.91±5.57 µm, p=0.544). In the optic nerve head region, intra-disc and peripapillary capillary vessel densities (CD) were found to be significantly lower in the study group than in the control group ($p<0.01$ for both regions), while whole-image CD did not show a statistically significant difference (p=0.380). There was no significant difference in superficial or deep foveal CD between the study and control groups in the macular region (p=0.654, p=0.970, respectively). While FAZ was 0.262±0.09 mm2 in the study group, it was 0.257±0.09 mm2 in the control group, and this difference was not statistically significant (p=0.872). Conclusion: In cases where anatomical or physiological tests are not sufficient for the diagnosis of glaucoma in PDS, microvascular perfusion disorders that can be detected in the optic nerve head with the help of OCTA may be a predictor of glaucomatous damage that may develop in the near future.

Keywords: Pigment Dispersion Syndrome, Glaucoma, Optical Coherence Tomography Angiography

Presentation ID / Sunum No = 320

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3393-6310

Polikistik Over Sendromu D Vitamini İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ülkü Ayşe Türker Aras [1]

[1]*Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkalrı ve Doğum Anabilimdalı*

Özet

Amaç: Polikistik over sendromu olan kadınlarda mentruel düzensizlikler sıklıkla karşımıza çıkmaktadır ve kadınlar bu durumdan oldukça rahatsızdır. Literatür verileri incelendiğinde PCOS'u olan kadınlarda mentruasyonu düzenlemek için çalışmalar yapıldığı görülmektedir. Günümüzün popüler takviyeleri arasında olan ve vücutta birçok fonksiyonda görev alan D vitaminin PCOS da ki menstruel düzensiliğe etkisini değerlendirmeyi amaçladık. Materyal – Metod: Çalışmamız Kafkas Üniversitesi kadın hastalıkları ve doğum polikliniğine menstruel düzensizlik ile başvuran 18-35 yaş arasındaki kadınlar arasında yapıldı. PCOS tanı kriterlerini karşılayan ve D vitamini eksikliği olduğu tespit edilen 40 hastanın 20'sine haftalık 20.000 IU D vitamini takviyesi yapıldı. Bu hastalara 3 ay boyunca ilaç kullanmaları istendi. Diğer 20 hastaya ise takviye D vitamini verilmedi. Hastalar 3 ay sonra kontrole çağrıldı ve menstruel düzensizlik FSH, LH, Testesteron ve adet düzensiliği olup olmaması sorgulandı. Bulgular: Çalışmaya katılan hastalar arasında başlangıç ve 3 ay sonraki kontrol değerleri karşılaştırıldığında D vitamini düzeylerinde (0,321) artış saptandı. Menstruel düzensizlikte istatistiksel (0,472) açıdan anlamlı düzelme saptandı. Fakat FSH (p=0,873), LH (0,768), Testesteron (0,842) değerlerinde değişiklik saptanmadı. (Tablo 1) Sonuç: D vitamini düzeyi ile PCOS'un semptomları arasında olumlu bir ilişki vardır. PCOS tanısı alan hastalarda hormonal tedavi yanısıra D vitamini takviyesi mutlaka akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Pcos, D Vitamini, Vitamin Eksikliği, Menstruasyon

The Relatıonshıp of Vıtamın D Wıth Polycystıc Ovary Syndrome

Abstract

Objective: Menstrual irregularities are frequently encountered in women with polycystic ovary syndrome, and women are quite uncomfortable with this situation. When the literature data is examined, it is seen that studies are carried out to regulate menstruation in women with PCOS. We aimed to evaluate the effect of vitamin D, which is among today's popular supplements and plays a role in many functions in the body, on menstrual irregularity in PCOS. Materials and Methods: Our study was conducted among women aged 18-35 years who applied to the obstetrics and gynecology outpatient clinic of Kafkas University with menstrual irregularity. Twenty of 40 patients who met the PCOS diagnostic criteria and were found to have vitamin D deficiency received 20,000 IU of vitamin D supplementation weekly. These patients were asked to use medication for 3 months. The other 20 patients were not given supplemental vitamin D. The patients were called for control after 3 months and they were questioned whether they had menstrual irregularity, FSH, LH, Testosterone and menstrual irregularity. Results: When the initial and 3-month control values were compared among the patients participating in the study, an increase in vitamin D levels (0.321) was found. A statistically significant (0.472) improvement was detected in menstrual irregularity. However, there was no change in FSH

(p=0.873), LH (0.768), Testosterone (0.842) values. Conclusion: There is a positive relationship between vitamin D level and symptoms of PCOS. In addition to hormonal therapy, vitamin D supplementation should definitely be considered in patients diagnosed with PCOS.

Keywords: Pcos, Vitamin D, Vitamin Deficiency, Menstruation

Presentation ID / Sunum No = 339

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6575-4450

Posterior Reversible Ensefalopati Sendromu İle Prezente Olan Metastatik Malign Melanom

Uzman Oğuzhan Zengin[1]
[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Malign melanom melanositlerin malign transformasyonu ile oluşan bir cilt kanseri türüdür.Etiyolojisinde güneşe bağlı cilt hasarının yanında BRAF ve NRAS gibi gen mutasyonlarının rol oynadığı bilinmektedir. Erken evrede saptandığında cerrahi küratiftir. Fakat ileri evrelerde metastazektomi,immunoterapi, radyoterepi ve sistemik kemoterapi seçenekleri gündeme gelmektedir. Bu nedenle hastalığın erken evrede tanı alması son derece önemlidir.Malign melanom nadiren metastaz yapmaktadır. Metastatik malign melanomda genellikle tedavide kullanılan ilaçların yan etkisine bağlı Posterior reversible ensefalopati sendromu (PRES) görülmektedir. PRES tanısı nörolojik muayene ve radyolojik görüntüleme yöntemleri ile konulabilen geçici bir klinik tablodur. Genellikle hızlı ilerleyen baş ağrısı, bilinç değişiklikleri, görme bozuklukları, mide bulantısı, yaygın nöbetler gibi semptomlar görülmekte.Literatürde birçok nedene bağlı olarak geliştiği bildirilmiş olmasına rağmen patofizyolojisi henüz tam bir netlik kazanmamıştır.Olgumuz bilinç değişikliği ve nöbet ile dış merkeze başvurmuş sonrasında intrakranial ödem nedeniyle steroid tedavisi başlanmış.Takibinde PRES sendromu ön tanısı alıp ileri tetkik için tarafımıza yönlendirilmişti.Görüntülemelerinde yaygın karaciğer,beyin metastazı mevcuttu.Fizik muayanesinde umblical ve pubik bölgede hiperpigmente nodüller bulunmaktaydı. Karaciğerdeki lezyonlarına yönelik biopsi yapıldı ve patoloji raporu metastatik malign melanom olarak raporlandı. Bu olgu sunumunda PRES sendromu ile prezente olup tetkik edilen bir hastanın malign melanom tanısı alması ve yönetimindeki tecrübelerimizi paylaşmak istedik.Ayrıca PRES sendromu tanısı alan hastalarda malign melanomun kranial metastazı ayırıcı tanıda düşünülmesi gerektiğinin önemi vurgulamak istedik.

Anahtar Kelimeler: Posterior Reversible Ensefalopati Sendromu ,cilt Muayenesi, Beyin Metastazı, Malign Melanom

Metastatıc Malign Melanom Presentıng Wıth Posterıor Reversıble Encephalopathy Syndrome

Abstract

Malignant melanoma is a type of skin cancer that occurs with the malignant transformation of melanocytes. Considering the etiology of the disease, it is known that gene mutations such as BRAF and NRAS play a role in addition to sun-induced skin damage. If the disease is detected at an early stage, surgical treatment is curative. However, metastasectomy, immunotherapy, radiotherapy and systemic chemotherapy options are preferred in advanced stages. Therefore, it is important to diagnose the disease at an early stage. Malignant melanoma rarely metastases. Posterior reversible encephalopathy syndrome (PRES) is seen in metastatic malignant melanoma, usually due to the side effects of drugs used in the treatment. PRES is a temporary clinical condition that can be diagnosed by neurological examination

and radiological imaging methods. Symptoms generally include rapidly progressive headache, changes in consciousness, visual disturbances, nausea, generalized seizures. Although it has been stated in the literature that it develops due to many reasons, its pathophysiology has not yet been clarified. In our case, the patient was admitted to another hospital with altered consciousness and seizures. The patient was started on steroid therapy due to intracranial edema. She was diagnosed with PRES syndrome in the follow-up and was referred to us for further examination. Extensive liver and brain metastases were present in the imaging studies. On physical examination, umbilical and pubic hyperpigmented nodules were found. Liver biopsy was performed for the lesions and the pathology was reported as metastatic malignant melanoma. In this case report, we wanted to share our experience with healthcare professionals in the diagnosis and management of a patient with PRES syndrome. In addition, we wanted to emphasize the importance that cranial metastasis of malignant melanoma should be considered in the differential diagnosis in patients diagnosed with PRES syndrome.

Keywords: Posterior Reversible Encephalopathy Syndrome, Skin Examination, Brain Metastasis, Malignant Melanoma

Presentation ID / Sunum No = 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0655-6427

Prekoksigeal Kalsifik Tendinit

Dr. Öğretim Üyesi Önder Çerezci[1] , Dr. Hakan Yıldırım[2] , Araştırmacı Tarık Buğra Şimşit[3]
[1]Üsküdar Üniversitesi
[2]Amerikan Hastanesi
[3]Serbest

**Corresponding author: Onder Cerezci*

Özet

Koksiks ağrısı (Koksidinia) nedir? Tipik olarak otururken, koksigeal bölgede ağrı olmasıdır. Koksiks ağrısı çeşitli bozuklukların sonucu olarak gelişebilir. Şikayetler aslında tüm yaş guruplarında görülmesiyle birlikte kadınlarda 5 kat daha sık ortaya (Lesley et al. 2014). Her nekadar en sık üzerine düşmeler sonrasında başlayan ağrılar olsada diğer ağrı oluşturan nedenler ise • Deformiteler • Travmalar • Doğum • Lokal instabiliteler • Enfeksiyonlar • Tümörler • Disk kalsifikasyonları • Sero-negatif romatizmal hastalıklar • Obesite • Depresyon, anksiyete gibi psikiyatrik hastalıklar Ancak bunların yanında vakaların 1/3 idiyopatikdir. KOKSİDİNİA MI? KOKSİGEAL AĞRI MI? PREKOKSİGEAL KALSİFİK TENDİNİT Mİ? Koksidinia genellikle koksiks üzerinde ve bazen belde ağrı oluşturur. Ağrılar çoğu zaman otururken şiddetlenir. Bununla beraber oturup kalkarkeb, defekasyon ve cinsel ilişki sırasında artabilir. Öyküde bir travma varsa koksiks bölgesinde ekimozda dikkati çekebilir. Koksidinia vakalarının 1/3'ü idiopatik olmasına rağmen bugüne kadar literatürde çok yer almayan farklı bir etiyolojik nedenden bahsedeceğiz. Prekoksigeal tendinit Burada koksigeal bölgede birikim saptadığımız ani ağrıbaşlangıçlı 2 hastayı sunuyoruz. Kalsiyum hidroksiapatit kristallerinin çeşitli eklem çevresine yerleşimi daha sık omuz ve kalça eklemleri için rapor edilmiştir. Ancak prekoksigeal hidroksi apatit kristallerinin birikimi az bilinen bir durumdur. Akut koksidinili hastalarda anakoksigeal kalsifik tendinit az görülen bir durumdur. Daha önce literatürde bu duruma çok az rastlanmıştır. Literatr taradığımızda Richette ve arkadaşları 2008 yılında 4 hasta ve Moon ve arkadaşları 2011 yılında sadece 1 vakada prekoksigeal kalsifik depositlere rastlamışlardır. Teşhis yalnızca radyografik görüntüleme sayesinde olabilmektedir. Bu bildirimin asıl amacı; Yakın dönemde iki hasta Anakoksigeal Kalsifik Tendinit tanısı konmuştur. Bu bölgeden yapılan çeşitli radyolojik incelemeler sonrasında presakral venöz pleksusu kalsifikasyonları, flebolitler, ödem gibi bulgular görülabilinir. Ancak Anakoksigeal Kalsifik Tendinit için ayırıcı tanı Pelvis MRG ile mümkün olmaktadır. Bu nedenle koksiksin içinde olduğu akut ağrılı semptomlarda düşünülmesi gerekmektedir

Anahtar Kelimeler: Prekoksigeal Kalsifik Tendinit

Presentation ID / Sunum No = 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1783-0185

Prematüre Bebeklerde Rehospitalizasyon:Üçüncü Basamak Bir Hastanede 5 Yıllık Deneyim

Dr. Öğretim Üyesi Ayşen Orman[1] , Doç.Dr. Yalçın Çelik [1]

[1]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk sağlığı ve Hastalıkları, Neonatoloji Bilim Dalı

**Corresponding author: Ayşe Orman*

Özet

Amaç: Premature bebekler doğumdan hemen sonra ve çocukluk döneminde yüksek morbidite riski altındadır. Prematüre bebeklerde hastaneye tekrar yatış oranının yüksek olduğu bildirilmiştir. Gestasyonel yaş küçüldükçe artan prematüre ilişkili komorbiditeler hastaneye yeniden yatış için risk faktörü oluşturmaktadır. Bu çalışmada ünitemizden taburcu edilen bebeklerin yeniden yatış nedenlerine komorbiditenin etkisini değerlendirmek amaçlanmıştır. Materyal-Metod: 2015-2020 yılları arasında 5 yıllık dönemde hastanemizde doğan tüm erken doğmuş bebeklerin kayıtları incelendi. Premature bebekler gestasyonel yaşların göre çok ileri preterm (<28 gebelik haftası), ileri preterm (280-7-320-7 gebelik haftası), orta preterm (330-7-350-7 gebelik haftası) olmak üzere üç gruba ayrıldı. Premature ilişkili komorbiditeleri (bronkopulmoner displazi, nekrotizan enterokolit, intraventriküler kanama, prematür retinopatisi) ve tekrar hastaneye yatış nedenleri belirlendi. Bulgular: Çalışmaya 276 (%46) kız, 324 (%54) erkek olmak üzere toplam 600 bebek alındı. Çalışmaya dahil edilen çok ileri premature (n,112 %18.7), ileri premature (n,245, %40.8), orta premature (n,243 % 40.5) idi. Bu bebeklere ait doğum ağırlığı ortalamaları 1665.0±546.5 idi Gestasyonel yaşlarına göre komorditeleri arasında [(bronkopulmoner displazi ($p<0.001$), nekrotizan enterokolit ($p<0.001$), intraventriküler kanama ($p<0.001$), prematür retinopatisi ($p<0.001$)] istatiksel anlamlı farklılık saptandı. Bronkopulmoner displazi tanısı alan çok ileri premature bebeklerde solunum yolu hastalıkları ile yatış oranı diğer gruplara göre daha yüksekti ($p<0.001$). Çok ileri premature bebeklerin %54.5'i, ileri premature bebeklerin % 24.9'ı, orta premature bebeklerin ise % 10.2'si tekrar hastaneye yattı, istatistiksel olarak farklılık anlamlı bulundu ($p<0.001$). Tekrar hastaneye yatışın en sık nedenini tüm gruplarda akut bronşiyolit oluşturdu. Taburculuk sonrası düzeltilmiş yaşlarına göre yatış yaşları (ay) arasında farklılık yoktu ($p=0.161$). Sonuç: Yenidoğan yoğun bakımdan taburcu edilen bebeklerin solunum yolu hastalıkları ilk 3 ayda en sık yatış nedenini oluşturdu. Taburculuktan sonraki ilk birkaç ayda özellikle solunum yolu hastalıkları ile ilgili olası koruyucu önlemlerin alınması yeniden yatış oranlarını azaltabilir.

Anahtar Kelimeler: Premature Bebek, Komorbidite, Yeniden Hastaneye Yatış

Presentation ID / Sunum No = 274

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000290877644

Prematüre Retinopatisi Geçirmiş Olguların Çocukluk Çağı Dönemindeki Kornea Topografisi ve Kornea Endotel Fonksiyonu Parametrelerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Sibel Yavuz[1]

[1]*SBÜ. Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Göz Hastalıkları*

Özet

AMAÇ: Prematüre retinopatisi (ROP) geçirmiş olan gözlerde ilerleyen dönemde genellikle miyopik refraksiyona eğilim mevcuttur. Amacımız ROP geçirmiş olan gözlerin kornea topografi bulguları ve korneal endotel fonksiyonu parametrelerini değerlendirmektir. YÖNTEM: Yaşları 4- 9 arasında olan 21 kız ve 21 erkek 42 olgunun 82 gözü dahil edildi. Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Şubat 2013-Mart 2018 tarihleri arasında ROP takipleri yapılmış olan hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı. Geçirilen ROP evre ve zonları, yapılan girişimsel işlemler kaydedildi. Hastaların kornea topografisi ve kornea speküler mikroskopi ölçümleri alınarak ortalama keratometri (K), santral kornea kalınlığı (CCT), endotel hücre yoğunluğu (CD), hekzagonalite (CV), pleomorfizm parametreleri değerlendirildi. Kontrol grubu olarak aynı yaş grubundaki sağlam çocukların kornea topografisi ve speküler mikroskopi ölçüm parametreleri ile karşılaştırıldı. BULGULAR: Ortalama sferik ekivalan çalışma grubunda -0.86, kontrol grubunda -0.25 olup; çalışma grubunda santral korneal kalınlık (SKK) ölçümleri ortalama 527 µm, ortalama keratometri ölçümü 44.87 iken kontrol grubunda sırayla 544 µm ve 43.11 idi. SONUÇ: Çalışma grubunda olguların CCT ölçümleri, kontrol grubundakilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha düşük saptanmıştır ($p=0,019$; $p<0,05$). Çalışma grubu olguların K değerleri, kontrol grubundakilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek saptanmıştır ($p=0,001$; $p<0,01$). CD, CV ve pleomorfizm parametrelerinde her iki grupta anlamlı bir fark yoktu. ROP geçirmiş olan çocuklarda endotel hücre fonksiyonlarında farklılık görülmezken artmış kornea eğriliğinin miyopi gelişiminde etkili bir faktör olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Prematüre Retinopatisi, Kornea Topografisi, Speküler Mikroskopi

Evaluation of the Corneal Topography and Corneal Endothelial Function Parameters in the Childhood Period of Patients With Premature Retinopathy

Abstract

OBJECTIVE: Eyes with retinopathy of prematurity (ROP) usually have a tendency to myopic refraction in the later period. Our aim is to evaluate the corneal topography findings and corneal endothelial function parameters in eyes with ROP. METHODS: Eighty-two eyes of 42 cases, 21 girls and 21 boys, aged between 4 and 9 were included. The files of the patients who were followed up for ROP at Antalya Training and Research Hospital between February 2013 and March 2018 were retrospectively scanned. Stages and zones of ROP, interventional procedures performed were recorded. Mean keratometry (K), central corneal thickness (CCT), endothelial cell density (CD), hexagonality (CV), pleomorphism parameters were evaluated by taking corneal topography and corneal specular microscopy measurements of the patients. As the control group, corneal topography and specular microscopy measurement parameters of healthy children in the same age group were compared. RESULTS: The

mean spherical equivalent was -0.86 in the study group and -0.25 in the control group; The mean central corneal thickness (CCT) measurements in the study group were 527 µm and the mean keratometry measurements were 44.87, while in the control group they were 544 µm and 43.11, respectively. CONCLUSION: The CCT measurements of the subjects in the study group were found to be statistically significantly lower than those in the control group ($p=0.019$; $p<0.05$). The K values of the subjects in the study group were found to be statistically significantly higher than those in the control group ($p=0.001$; $p<0.01$). There was no significant difference in CD, CV and pleomorphism parameters in both groups. While no difference was observed in endothelial cell functions in children with ROP, increased corneal curvature seems to be an effective factor in the development of myopia.

Keywords: Retinopathy of Prematurity, Corneal Topography, Specular Microscopy

Presentation ID / Sunum No = 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4573-1504

Prepubertal Dönemde Labial Adezyonların Tedavisi ve Yönetim

Dr. Öğretim Üyesi Sevgi Ulusoy Tangül[1]
[1]*Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Amaç: Labial adezyon, labia minör veya majörün birleşmesidir. Genellikle sebebi belli olmasa da, genital bölgenin hijyen bozuklukları ve düşük östrojen seviyelerine bağlı olduğu düşünülmektedir. Puberte öncesi dönemde ve postmenapozal dönemde görülebilmektedir. Tedavide hijyen önerilerinde bulunulmakta, ek olarak östrojen içeren kremler kullanılabilmektedir. Bu çalışmada Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Cerrahisi polikliniğine 2016-2022 yılları arasında labial adezyon şikayeti ile başvuran hastaların değerlendirmesi ve tedavi yaklaşımının sunulması amaçlanmıştır. Materyal ve Metod: Çocuk cerrahisi polikliniğine 2016-2022 yılları arasında başvuran 0-12 yaş kız çocuklarının dosyaları retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Toplamda labial adezyon tanısı ile başvuran 74 hasta değerlendirmeye alındı. Hastaların önceden bilinen herhangi bir semptomları yoktu. Değerlendirmeye alınan hastalardan 68'inde labial adezyon tespit edilip manuel olarak füzyon açıldı ve hijyen önerilerinde bulunuldu. Ek olarak hastaların 54'üne östrojenli krem verildi. Hastalar 3 hafta sonra kontrole çağrıldı. Sonuç: Labial adezyon 2 yaşın altında sıklıkla görülen pediatrik jinekolojik problemlerden birisidir. Genellikle asemptomatik olup aile yada bir başka hekim tarafından tesadüfen fark edilirler. Konservatif tedavi yaklaşımı en çok uygulanan tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Labial Adezyon, Çocuk, Labial Füzyon

Labıal Adhesıon Treatment and Management in the Prepubertal Perıod

Abstract

Background: Labial adhesion is the fusion of the labia minor or major. Although the cause isn't clear, it's thought to be due to hygiene disorders in the genital area and low estrogen levels. It can be seen in the prepubertal period and the postmenopausal period. Hygiene recommendations are made for the treatment, and estrogen-containing creams can be used. This study, it's aimed to evaluate the patients who applied to Bozok University Faculty of Medicine Pediatric Surgery between 2016-2022 with the complaint of labial adhesion and present the treatment approach. Material and Method: The files of girls aged 0-12 who applied to the pediatric surgery outpatient clinic between 2016-2022 were analyzed retrospectively. Results: A total of 74 patients admitted with the diagnosis of labial adhesion were evaluated. The patients didn't have any previously known symptoms. Labial adhesion was detected in 68 of the patients included in the evaluation, fusion was opened manually, and hygiene recommendations were made. In addition,54 of the patients were given cream with estrogen. The patients were called for control after 3 weeks. Conclusion: Labial adhesion is one of the common pediatric gynecological problems seen under 2 years of age. They're usually asymptomatic and discovered incidentally by the family or another physician. The Conservative treatment approach is the most applied treatment method.

Keywords: Labial Adhesion, Pediatrics, Labial Fusion

Presentation ID / Sunum No = 296

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7687-0924

Propofol veya Tiyopental İle Anestezi İndüksiyonuna Deksmedetomidin Eklenmesinin Klasik Lma (Laringeal Maske Airway) Yerleştirme Başarısı Üzerine Etkilerinin Karşılaştırılması

Doç.Dr. Mensure Çakırgöz[1]

[1]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Yoğun Bakım Ünitesi, İzmir, Türkiye*

Özet

Giriş: Deksmedetomidin analjezik ve sedatif etkileri olan üst havayolu reflekslerini baskılayan selektif alfa-2 agonistidir. Propofol ile birlikte uygulandığında apne süresini uzatmadan optimal LMA yerleştirme koşullarının sağlandığı bildirilmiş olup, tiyopental ile birlikte uygulandığında LMA yerleştirme koşulları üzerine etkisini değerlendiren bir çalışmaya rastlanmamıştır Amaç: Tiyopental veya propofol ile birlikte deksmedetomidin uygulamasının LMA yerleştirme koşulları ve başarısı üzerine etkilerinin prospektif, randominize, çift kör olarak karşılaştırılması amaçlanmıştır. Metod: 18-65 yaş arası ASA I-II grubundan premedike edilmiş 60 hasta, randomize olarak Grup P (Propofol),Grup T (Tiopental)'e dahil edildi. Anestezi indüksiyonu,1 µg.kg-1 dexmedetomidine 10 dk'da infüze edildikten sonra 2 mg.kg-1 propofol veya 5 mg.kg-1 tiyopental ile sağlandı. İndüksiyondan 90 sn sonra LMA yerleştirildi. Çenenin açılması, LMA yerleştirme kolaylığı, yutkuma, öksürme ve öğürme, laringospazm ve hareketi esas alan 6 değişkenli skala kullanılarak, LMA yerleştirilme koşulları değerlendirildi(12).Bazal, LMA yerleşiminden hemen önce ve sonraki 1.dk, 2 dk, 3.dk.,4dk, 5.dk.'larda ortalama arter basınç(OAB), kalp atım hızı(KAH), BİS değerleri, apne süresi, kirpik refleksi kaybı süresi, başarılı yerleştirme için geçen süre, deneme sayısı ve peroperatif dönemde hipotansiyon, bradikardi, hipertansiyon, aritmi epizodları kaydedildi. Sonuçlar:Demografik veriler benzerdi. Grup P ve Grup T arasında apne süresi, LMA yerleşim süresi,deneme sayısı, LMA yerleştirme koşulları, çene açılması,LMA yerleştirme kolaylığı, öksürme/öğürme, yutkunma, hareket, laringospazm, derlenme ve postoperatif boğaz ağrısı, ses kısıklığı ve yutma güçlüğü açısından anlamlı ($p > 0.05$) farklılık saptanmadı. Grup P'de, Grup T'ye göre kirpik refleksi kaybı süresi anlamlı olarak düşük($p < 0.01$), hipotansiyon/bradikardi görülme sıklığı anlamlı olarak yüksek saptandı($p=0,001$). Grup P'da LMA öncesi KAH değeri ve LMA sonrası 1.dk, 2.dk, 3.dk OAB değeri Grup T'ye göre anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha düşüktü. Sonuç: Çalışmamızda, indüksiyon öncesi 1 µg/kg deksmedetomidinin, tiyopental veya propofol ile birlikte uygulanmasıyla benzer LMA yerleştirme koşulları ve başarısı sağlandığı gösterilmiş olup hemodinamik parametreleri daha az etkilediğinden deksmedetomidin tiyopental kombinasyonun daha iyi bir alternatif olabileceği kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: Dexmedetomidine; Propofol, Tiyopental, Laringeal Maske

Comparıson of the Effects of Addıng Dexmedetomıde to Anesthesıa Inductıon Wıth Propofol Or Thıopental On Classıc Lma (Laryngeal Mask Aırway) Insertıon Success

Abstract

Introduction: Dexmedetomidine is a selective alpha-2 agonist that suppresses upper airway reflexes with analgesic and sedative effects. It has been reported that optimal LMA placement conditions are achieved without prolonging the apnea time when dexmedetomidine is co-administered with Propofol, besides that when co-administered with thiopental no study has been found to evaluate its effect on LMA insertion conditions Objective: It was aimed to compare the effects of thiopental or propofol combined with dexmedetomidine on LMA insertion conditions and its success in a prospective, randomized, double-blind study method. Method: From the groups of ASA I-II premedicated 60 patients aged between 18-65 years were randomly assigned to Group P (Propofol), Group T (Tiopental). Anesthesia induction was achieved with 2 mg.kg-1 propofol or 5 mg.kg-1 thiopental after having infused 1 µg.kg-1 dexmedetomidine for 10 minutes. After the induction, LMA was placed 90 seconds later. LMA insertion conditions were evaluated using a 6-variable scale based on jaw opening, ease of LMA insertion, swallowing, coughing and retching, laryngospasm, and movement (12). Basal, just before and after LMA placement at the 1st min, the 2nd min, the 3rd min, the 4th min and the 5th min; mean arterial pressure (MAP), heart rate (HR), BIS values, apnea duration, loss of eyelash reflex, passing time for successful insertion, number of attempts, and hypotension, bradycardia, hypertension, arrhythmia episodes in the peroperative period, were recorded. Results: Demographic data were similar. There was no significant difference between Group P and Group T in terms of apnea time, LMA placement time, number of attempts, LMA placement conditions, jaw opening, ease of LMA insertion, coughing/gagging, swallowing, movement, laryngospasm, recovery and postoperative sore throat, hoarseness, and difficulty swallowing ($p > 0.05$). The duration of loss of eyelash reflex in Group P was significantly lower than in Group T ($p < 0.01$), the incidence of hypotension/bradycardia was found to be significantly higher ($p=0.001$). The heart rate (HR) value before LMA and also mean arterial pressure (MAP) values after LMA the 1st, the 2nd, and the 3rd minute were significantly lower in Group P compared to Group T ($p < 0.05$). Conclusion: In our study, it was shown that similar LMA placement conditions and success were achieved with the co-administration of 1 µg/kg dexmedetomidine with thiopental or propofol before induction therefore, we think that dexmedetomidine and thiopental combination may be a better alternative since it affects hemodynamic parameters less.

Keywords: Dexmedetomidine; Propofol, Thiopental, Laryngeal Mask

Presentation ID / Sunum No = 283

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9490-702X

Relationship Between Heart Rate Variability and Radial Artery Spasm in Patients Undergoing Percutaneous Coronary Angiography Via Radial Axcess

Uzman Dr. Engin Hatem[1]
[1]*Mersin Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Otonomik disfonksiyon için önemli göstergelerden biri olan HRV(heart rate variability) ile koroner anjiyografi giriş yolu olarak tercih edildiğinde radial arter spazmı arasındaki ilişki ve öngördürücü gücünün araştırılması. Materyal ve Metod: Stabil angina pektoris tanısıyla koroner anjiyografi planlanan 394 hastanın dahil edildiği çalışmada koroner anjiyografi öncesinde 24 saatlik holter elektrokardiyografi değerlendirmesi yapıldı. Radial arter giriş yolu kullanılarak gerçekleştirilen koroner anjiyografi sırasında radial arter spazmı gerçekleşen hastalar HRV parametreleri açısından analiz edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 31-74 yaş aralığında 394 hastanın %50,5'i kadındı. Demografik özellikler, risk faktörleri ve anksiyete değerlendirmesi açısından iki grup arasında fark saptanmadı. SDNN, SDANN, rMSSD ve pNN50 gibi önemli zaman alan ölçümleri radial arter spazmı gelişen hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha düşüktü. HF ve VLF gibi prognostik değere sahip frekans alan ölçümlerinde yine istatistiksel olarak anlamlı düşüklük saptandı. LF ile LF/HF oranı ölçümlerinde istatistiksel fark saptanmadı. Anksiyete ve HRV düşüklüğü birlikteliğinde daha yüksek spazm oranı görüldü. Sonuç: Otonomik sinir sistemi ve disfonksiyonu ile yakından ilişkili olan HRV değerlendirmesi ile radial arter spazmı arasındaki ilişki değerlendirilmiş, spazm görülen hastalarda majör HRV ölçümlerinde anlamlı düşüklük tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Otonomik Disfonksiyon,heart Rate Variability,radial Arter Spazm

Presentation ID / Sunum No = 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Reperfüze Edilen St-Segment Elevasyonlu Miyokart Enfarktüsü Hastalarında Sol Ventrikül Fonksiyon, Strain ve İnfarkt Karakteristiklerinin Temporal Değişimi

Dr. Ahmet Demirkıran[1]
[1]*Amsterdam Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastaneleri*

Özet

Amaç: ST-segment elevasyonlu miyokart enfarktüsü (STEMI) sonrası ortaya çıkan kalbin yapısındaki ve işlevindeki, miyokardiyal yeniden şekillenme olarak adlandırılan patolojik değişiklikler, klinik sonuçları önemli ölçüde etkiler. Kardiyak manyetik rezonans görüntüleme (MR), kalp boşluklarının hacim ve fonksiyonlarının ve infarkt alanının değerlendirilmesinde altın standarttır. Ayrıca, kardiyak MR intra-miyokardiyal deformasyon fonksiyonlarının 'feature tracking' metodu ile analizine olanak vermektedir. Bu araştırmada, STEMI hastalarında, miyokart enfarktüsü sonrası kardiyak MR tekniği ile sol ventrikülde ortaya çıkan fonksiyon, strain ve infarkt karakteristiklerinin zaman içinde değişimini araştırdık. Yöntem: Bu çalışma başarılı perkütan koroner girişim (PKG) ile tedavi edilen 78 STEMI hastasında gerçekleştirildi. Hastalarda, PKG işleminden 2-7 ve 30 gün sonra kardiyak MR çekimleri gerçekleştirildi (1.5 Tesla, Siemens Healthcare, Erlangen, Germany). Kardiyak MR çekim protokolü sırasında, sine (hareketli) görüntüler sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonunu değerlendirmek amacıyla ve geç kontrast sonrası görüntüler ise infarkt alanını değerlendirmek amacıyla alındı. Ayrıca, hastaların sol ventrikül global intra-miyokardiyal deformasyon fonksiyon değerleri (strain) sine görüntülerin özel bir yazılım programı ile analiz edilmesi ile elde edildi (Circle Cardiovascular Imaging version 5.13, Inc., Calgary, Canada). Strain analizi 3 yönde (longitudinal, çevresel, radyal) gerçekleştirildi. Bulgular: Sol ventrikül end-diastolik hacim ve ejeksiyon fraksiyonunda anlamlı değişim gözlenirken başlangıç ve takip sol ventrikül end-sistolik hacimleri arasında istatistiki olarak anlamlı fark bulunmadı (179ml ± 40ml vs 189ml ± 39ml, $p<0.001$; 52% ± 8% vs 55% ± 9%, $p<0.001$; 86ml ± 29ml vs 87ml ± 33ml; $p=0.56$, sırasıyla). Sol ventrikül global longitudinal, çevresel ve radyal strain değerleri belirgin iyileşme gösterdi (-14.1% ± 3.1% vs -15.4% ± 2.7%, $p<0.001$; -14.6 ± 2.8% vs -16.4% ± 3.1%, $p<0.001$; 23.2% ± 6.1% vs 27.2% ± 7.3%, $p<0.001$, sırasıyla). Son olarak, infarkt alanında belirgin küçülme gözlendi (11.3gr [4.4 – 24.6] vs 6.5gr [2.7 – 11.3], $p<0.001$). Sonuç: Başarılı PKG ile tedavi edilen STEMI hastalarında 1 aylık takip sürecinde sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu ve intra-myokardiyal deformasyon değerleri iyileşmekte, infarkt alanı ise küçülmektedir.

Anahtar Kelimeler: St-Segment Elevasyonlu Miyokart Enfarktüsü, Kardiyak Manyetik Rezonans Görüntüleme, İnfarkt Alanı, Ejeksiyon Fraksiyonu, Strain.

Presentation ID / Sunum No = 352

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4104-6924

Rijit Bronkoskopi Balon Dilatasyon İle Tedavi Edilen Subglottik Stenozlu Prematüre İnfantın Anestezi Yönetimi: Dört Olgu

Uzman Dr. Hülya Yiğit Özay[1]
[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Subglottik stenoz, yenidoğanda nefes darlığının önde gelen nedenlerinden biridir. Düşük doğum ağırlıklı bebeklerin uzun süre entübe takip edilmesi esas nedeni oluşturmaktadır(1). Bu hastalar, günümüzde gelişen teknoloji ve endoskopik cerrahi yöntemler sayesinde başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir. Ancak, hava yolunun cerrahın çalışma alanı olması ve prematüre infant olmalarının getirdiği farklılıklar nedeniyle bu hastaların intraoperatif yönetimi oldukça zorlayıcıdır. Olgu: Birinci olgu, 27+5 haftalık sezeryan (C/S) ile doğmuş, 1150gr, 30 günlük erkek bebek. Doğumda entübe edilmiş, toraks tomografide(BT) subglottik stenoz saptanmış. İkinci olgu, 30. haftada C/S ile doğmuş ikiz eşi, 1120gr, 110 günlük erkek bebek, ekstübe edilememe nedeniyle rijit bronkoskopi planlanmış. Üçüncü olgu, 28+4 haftalık C/S ile doğmuş üçüz eşi, 1330gr, tekrarlı mekanik ventilasyon gereksinimi olan 97 günlük erkek bebek. Dördüncü olgu, 34. haftada C/S ile doğmuş, 2070gr 17 günlük kız bebek. Toraks BT'de sağ subglottik web saptanmış. Monitörizasyon (EKG, kalp hızı, pulse oksimetre, tansiyon arteriyel, end tidal CO2, ısı) yapıldı. Preoksijenizasyon sonrası anestezi indüksiyonu artan konsantrasyonda sevofluran inhalasyonu veya propofol 1-2 mg/kg iv ve 0.6mg/kg rokuronyum iv ile sağlandı. İşlem öncesi 1mg/kg iv metilprednizolon verildi. Maske ile yeterli anestezi derinliği sağlandıktan sonra rijit bronkoskop yerleştirildi ve ventilasyon bronkoskopu ile ventilasyona devam edildi. Bronkoskopun çekildiği dönemlerde maske ile ventilasyona devam edildi. Anestezi idamesinde propofol bolusları kullanıldı. Rijit bronkoskopi balon dilatasyon bitiminde olgular entübe edildi. Bir olgu entübe halde yoğun bakıma devir edildi ve 24 saat sonra ekstübe edildi. Üç olgu spontan solumaya başladıktan sonra antikolinesterazlarla antagonize edildi. Ekstübe halde yoğun bakıma devir edildi. Tartışma ve Sonuç: Santral obstruksiyon, eşlik eden komorbiditeler ve/veya prematüre infantın düşük akciğer rezervleri ve cerrahi alanın hava yolunu kapsaması bu prosedürde anestezi yönetimini güçleştirmektedir. Bu karmaşık prosedürü yönetmek için cerrah ve anestezist yakın işbirliği içinde olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Subglottik Stenoz, Rijit Bronkoskopi Balon Dilatasyon, İnfant, Anestezi Yönetimi

Anesthesia Management of the Premature Infant With Subglotic Stenosis Treated With Rigid Bronchoscopy Balloon Dilation: Four Cases

Abstract

Aim: Subglottic stenosis is one of the leading causes of dyspnea in newborns. Long-term intubated follow-up of low-birth-weight babies is the main reason (1). These patients can be successfully treated thanks to the developing technology and endoscopic surgical methods. However, intraoperative management of these patients is quite challenging due to the differences brought by the fact that the airway is the working area of the surgeon and they are premature infants. Case: The first case is a 1150gr,

30-day-old male baby born with cesarean section(C/S) at 27+5 weeks of age. He was intubated at birth, and subglottic stenosis was detected in thorax BT. The second case is a twin, 1120gr, 110-day-old boy born with C/S at 30 weeks, and rigid bronchoscopy was planned because he could not be extubated. The third case is a 28+4-week-old C/S-born triplet, 1330gr, 97-day-old male baby who needs repetitive mechanical ventilation. The fourth case is a 2070gr 17-day-old female baby born with C/S at 34 weeks. The right subglottic web was detected in thorax BT. Monitoring (ECG, heart rate, pulse oximetry, noninvasive blood pressure, end-tidal CO2, temperature) was performed. After preoxygenation, anesthesia induction was achieved with an increasing concentration of sevoflurane inhalation or propofol 1-2 mg/kg iv and 0.6mg/kg rocuronium iv. Before the procedure, 1mg/kg iv methylprednisolone was given. After providing sufficient depth of anesthesia with the mask, a rigid bronchoscope was inserted and ventilation was continued with the ventilation bronchoscope. Ventilation with a mask was continued during the periods when the bronchoscope was withdrawn. Propofol boluses were used to maintain anesthesia. At the end of rigid bronchoscopy balloon dilatation, the cases were intubated. One patient was transferred to the intensive care unit intubated and was extubated 24 hours later. Three patients were antagonized by anticholinesterases after spontaneous breathing. They were transferred to the intensive care unit in extubated condition. Discussion and Conclusion: Central obstruction, accompanying comorbidities and/or low lung reserves of the premature infant and the airway being in the surgical field complicate the management of anesthesia in this procedure. The surgeon and anesthetist should collaborate closely to manage this complex procedure.

Keywords: Subglottic Stenosis, Rigid Bronchoscopy Balloon Dilation, İnfant, Anesthesia Management

Presentation ID / Sunum No = 289

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2961-2660

Sadece İnce Bağırsak Tutulumu Olan Crohn Hastalığının Özellikleri

Dr. Zülal İstemihan[1]

[1]*İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Gastroenterohepatoloji BD*

Özet

Giriş:İnflamatuar bağırsak hastalıkları temelde Crohn Hastalığı ve Ülseratif Kolit olarak iki gruba ayrılır. Crohn Hastalığı'nda ince bağırsak tutulumu hastaların yaklaşık %70'inde görülebilmekte olup, sadece ince bağırsak tutulumlu Crohn Hastalığı'nın farkındalığı giderek artmaktadır. Amaç:Sadece ince bağırsak tutulumlu Crohn Hastalarının epidemiyolojik,klinik,radyolojik özelliklerini,tedavi seçeneklerini incelemeyi amaçladık. Yöntem:Hastaların bilgilerine kliniğimiz arşivleri taranarak ulaşıldı. İstatistik için SPSS22.0 kullanılmıştır. Bulgular:Toplam 43 hastanın 20'si (%46,5) kadındı. Ortalama yaş 45±13,58 yıldı. Ortalama hastalık yaşı 12,14±4,32 yıldı. Hastaların %62,8'inde (n=27) terminal ileum,%11,6'sında (n=5) ileum,%9,3'ünde (n=4) jejenum ve ileum,%9,3'ünde (n=4) jejenum ve terminal ileum,%2,3'ünde (n=1) duodenum,%2,3'ünde (n=1) duodenum ve terminal ileum,%2,3'ünde (n=1) duodenum,jejenum,terminal ileum tutulumu mevcuttu.Tutulan segmentlerin uzunluğu 22,29±18,17 cm idi.9 hastada (%20,9) perianal hastalık vardı.Bunların 2'sinde (%4,7) perianal abse,3'ünde (%7) perianal fissür,4'ünde (%44) perianal fistül vardı.17'sinde (%40) perianal dışı enterik fistül vardı. 29'unda (%67,4) stenozan hastalık vardı.38 hastada (%88,4) ek hastalık yoktu.1'er hastada (%2,3) hipertansiyon, tip 2 diyabetes mellitus, migren, koah, ankilozan spondilit vardı.21 hasta (%48,8) anti-tnf,37 hasta (%86) azatiopurin,32 hasta (%74,49 meselazin kullanıyordu En sık tanı şikayeti %79 (n=34) karın ağrısıydı.12 hastaya (%28) operasyon yapıldı.5 hastada (%11,6) barsak rezeksiyonu,2'sinde barsak rezeksiyonu+striktüloplasti,1 hastada (%2,3) eksploratis laparotomi ve loop ileostomi,1 hastada (%2,3) striktüloplasti,3'ünün (%25) operasyon bilgisine ulaşılamadı.En çok rezeke edilen segment %9,3 ile (n=4) terminal ileumdu. Sonuç: Literatürde terminal ileum ve kolon tutulumlu Crohn Hastalığı ile ilgili çok sayıda çalışma olmakla beraber sadece ince bağırsak tutulumlu Crohn Hastalığının özellikleri ile bilgi sınırlı sayıdadır. Daha çok çalışma ile bu hastalığın yönetimi ile ilgili tecrübeler artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Crohn Hastalığı, İnce Barsak

Presentation ID / Sunum No = 292

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4712-0512

Safra Yollarının Nadir Bir Konjenital Anomalisi: Safra Kesesi Agenezisi

Asst.Prof.Dr. Kağan Gökçe[1]
[1]*Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi A.D.*

Özet

Safra kesesi agenezisi (SKA) genel popülasyonda prevelansı %0,007 ile 0,013 arasında olan oldukça nadir bir safra yolları anomalisidir. Hastaların %50' si ile %70' i asemptomatik seyreder. Genellikle dispeptik yakınmaları olan hastaların radyolojik incelemelerinde ya da operasyon esnasında tanı konur. Çalışmada dispeptik nedenlerle kliniğimize başvuran, safra kesesi agenezisi tanısı konmuş 55 yaşındaki kadın hasta sunulmaktadır. Hasta kliniğimize açlık ve tokluk zamanları ile paralellik göstermeyen epigastrik ağrı şikayeti ile başvurdu. Hastanın özgeçmişinde herhangi bir hastalık ve şikayet yoktu. Kolestaz enzimleri, bilirubin ve diğer laboratuvar değerleri normaldi. Kolelitiazis ön tanısı ile yapılan Batın Ultrasonografisi (USG)' nde safra kesesi olmadığı görüldü. Manyetik Rezonans Kolanjiopankreatografi (MRCP) incelemesinde safra kesesi agenezisi olduğu tespit edildi. Hasta takibe alındı ve cerrahi müdahalede bulunulmadı. SKA olan hastalarda koledok kisti, koledok taşları gibi diğer safra yolu anomalillerinin de olma ihtimali yüksektir. Bu anomaliler batın USG' nde safra kesesi ile karışabilir. SKA olan hastalara yapılan cerrahi girişimlerde safra kesesini bulmak amacıyla yapılacak ek diseksiyonlar sonucunda safra yolları, ince bağırsak, hepatik arter, portal ven yaralanma riski daha yüksektir. Bazı yayınlarda SKA tanısının laparaskopi ile konulabileceğine dair bilgiler bulunsa da günümüzde birçok radyoloji kliniğinde yüksek teknolojik alt yapı gelişmiştir ve MRCP tetkiki yapılabilmektedir. MRCP safra yollarını görüntülemede üstün kabiliyete sahiptir. Bu nedenle batın USG' nde SKA şüphesi duyulan vakalarda MRCP kullanılarak gereksiz cerrahi müdahalelerden ve oluşabilecek komplikasyonlardan kaçınılabilir.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi Agenezisi, Mrcp, Safra Yolları Anomalisi, Laparaskopi

A Rare Congenıtal Anomaly of the Bıle Duct: Gallbladder Agenesıs

Abstract

Gallbladder agenesis (GA) is a very rare biliary tract anomaly with a prevalence of 0.007% to 0.013% in the general population. Between 50% and 70% of patients are asymptomatic. It is usually diagnosed during the radiological examination of patients with dyspeptic complaints or during the operation. In this study, a 55-year-old female patient who applied to our clinic for dyspeptic reasons and was diagnosed with gallbladder agenesis is presented. The patient was admitted to our clinic with the complaint of epigastric pain, which did not show parallelism with the times of fasting and fullness. There was no disease or complaint in the patient's history. Cholestasis enzymes, bilirubin and other laboratory values were normal. Abdominal Ultrasonography (US) performed with the preliminary diagnosis of cholelithiasis revealed that there was no gall bladder. Gallbladder agenesis was detected in Magnetic Resonance Cholangiopancreatography (MRCP) examination. The patient was followed up and no surgical intervention was performed. The possibility of other bile duct anomalies such as choledochal cyst and choledochal stones is high in patients with GA. These anomalies can be confused with the

gallbladder in abdominal US. The risk of injury to the biliary tract, small intestine, hepatic artery, and portal vein is higher as a result of additional dissections to find the gallbladder in surgical interventions performed in patients with GA. Although there is information in some publications that the diagnosis of GA can be made by laparoscopy, today a high-tech infrastructure has been developed in many radiology clinics and MRCP examination can be performed. MRCP has superior ability to visualize the biliary tract. Therefore, unnecessary surgical interventions and possible complications can be avoided by using MRCP in cases where GA is suspected in abdominal US.

Keywords: Gallbladder Agenesis, Mrcp, Biliary Tract Anomaly, Laparoscopy

Presentation ID / Sunum No = 205

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4176-1709

Sağ Atriyal Kitle/trombüsü Taklit Eden Krista Terminalis- Tek Merkezli Klinik Çalışma Sonuçları.

Uzman Dr. Derya Duman[1]

[1]*SBÜ Ankara Dr Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş Krista terminalis (KT) kalpte sağ atriyum süperior vena kava bileşkesine yakın, üst kısımda görülen normal bir anatomik yapıdır. Sinus venosusa ait sağ atriyal kapağın gerilemesiyle oluşur. KT normal ekokardiyografik incelemede genellikle görülmez. Nadir durumlarda, KT belirginleşerek trombüs veya kardiyak kitle gibi yanlış bir tanıya neden olabilir. Bu çalışma ile kliniğimizde 2018-2020 yılları arasındaki 2 yıllık süreçte krista terminalisi belirgin olan hastaları incelemeyi amaçladık. Metod 2018-2020 tarihleri arasında ayaktan başvuran ve/veya yatarak takip edilen hastalardaki crista terminalis belirginliği, hastane sistemindeki kayıtlar incelenerek geriye dönük olarak tarandı. Krista terminalisin çocuklardaki normal boyutları net olarak bilinmese de, erişkinlerde de kullanılan eşik değer olan 6x8 mm'den daha fazla boyutlar olduğu durumlarda KT'de büyüme olarak kaydedildi. Sonuçlar Belirtilen süreç içinde ekokardiyografi yapılan hastalardan 23 hastada KT boyutları ortalama 9,1 x6,6 mm ölçüldü ve boyut normalden belirgin fazlaydı (minimum: 7x8 mm – maksimum: 12x 13 mm). Bu 23 hastanın yaş ortalaması 87,5 ay ±48,7; median yaş: 83 ay, 9-185 ay) idi. Hastaların 18'i yatarak serviste takip edilen hastalardı. 3'ünde santral kateter mevcuttu ve yoğun bakımda izleniyorlardı. 15 hasta ise pnömoni, idrar yolu enfeksiyonu, gastroenterit nedeni ile serviste takip edilmekte olan hastalardı. 5 hasta ise rutin kontrol amaçlı ayaktan başvurmuş hastalardı. Yoğun bakım ve serviste takip edilen , uzamış ateş öyküsü (>5 gün ateş) olan 6 hastada infektif endokardit şüphesi mevcuttu. Anatomik lokalizasyon, doku heterojinitesinin miyokardla aynı olması ve yuvarlak bir sınırdan ziyade , üçgen şekline benzer görünüm olması nedeni ile ön planda bu hastalarda KT düşünüldü. Ayrıca bu hastalardan 3'ünde klinik şüphenin de olması nedeni ile bilgisayarlı tomografi (BT) çekildi ve trombüs ile uyumlu sonuç gelmedi. Yakın ve uzun 1 yıllık takiplerde ise bu 23 hastada saptanan KT çapında artış olmadı ve ek bir klinik sorun yaşanmadı. Tartışma ve Sonuç: KT nadir de olsa ekokardiyografide belirgin olarak karşımıza çıkabilir. Serviste veya yoğun bakımda takip edilen hastalarda ayırıcı tanıda trombüs akla gelmelidir. Anatomik lokalizasyon, şekil, heterojenite ve ekokardiyografik takip ile bu hastalarda ayrım yapılabilir. BT ve kardiyak MRI gerekli durumlarda kesin tanı için çekilebilir.

Anahtar Kelimeler: Krista Terminalis, Trombüs, Ekokardiyografi

Presentation ID / Sunum No = 251

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8716-3472

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Zihninde Anatomi: Bir Metafor Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Rabia Taşdemir[1] , Doç.Dr. Ömer Faruk Cihan[2]
[1]*Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi*
[2]*Gaziantep Üniversitesi*

**Corresponding author: Rabia Tasdemir*

Özet

Kişilerin bir durum, olay veya kavram hakkındaki kişisel fikirlerini ortaya çıkarmak için çeşitli yöntemler kullanılmaktadır (Toraman & Çetin, 2022). Bu yöntemlerden biri de "metafor"dur. Metafor kelimesi Grekçe'de "meta: öte" ve "pherin: taşımak" kelimelerinden oluşarak "bir şeyi başka bir şey ile anlatmak" manasında kullanılır (Parin, 2017). Metaforlar bireylerin kendi dünyalarını yapılandırmalarına ve anlamalarına yönelik kullandıkları oldukça etkili bir yöntem olarak görülmektedir (Çan, 2022; Saban, 2008). Anatomi dersi tıptan diş hekimliğine, hemşirelikten ebeliğe ve daha pek çok sağlıkla ilgili bölümlerde temel ders niteliğindedir. Sağlık bölümü öğrencilerinin mesleklerini iyi bir şekilde yerine getirebilmeleri için de anatomiyi iyi öğrenmeleri esastır. Çalışmanın amacı Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin anatomi dersine yönelik algılarının niteliğini metaforlar aracılığı ile belirlemektir. 2021-2022 eğitim öğretim yılında Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik ve Hemşirelik Bölümlerinde öğrenim gören toplam 260 öğrenciden 196'sı anket çalışmamıza gönüllü olarak katılmıştır ve her biri gönüllü onam formunu imzaladıktan sonra "anatomi" kavramına ilişkin metafor üretmeleri istenmiştir. Çalışmamızda "Anatomi" kavramına ilişkin geçerli kabul edilen Hemşirelik Bölümünden 126 (98 Kız, 28 Erkek), Ebelik Bölümünden 70 (70 kız) toplam 196 metafor içerik analizi ile incelenmiştir. Öğrencilerin ürettikleri metaforların gerekçeleri incelenerek 8 kavramsal kategoriye ayrılmıştır (Aktekin, 2011). Bu kategoriler, 1. Kaybolma/bilinmeyen durum, 2. Umutsuz mücadele, 3. Acı ve zevk, 4. Bir şeyi/birini keşfetmek, 5. Rehberlik, bilgi yatırımı, 6. Bir soruna çözüm bulma, 7. Şiddetli ağrı/ İşkence görmek, 8. Aşırı sağlıksız zevk olarak belirlenmiştir. Ebelik bölümünde en çok üretilen metaforlar sırasıyla 5-4 ve 3. kategoride yer almaktadır. Hemşirelik bölümünde ise en çok sırasıyla 5- 1 ve 7. kategorilerde metafor üretilmiştir. Genel olarak her iki bölümde de olumlu düşünce veren kategorilerde daha fazla metafor (ebelik n=37, %52.8; hemşirelik n=60, %47.6) (4-5 ve 6. kategoriler) üretilmesine karşın olumsuz düşünce içeren kategorilerde hemşirelik bölümü öğrencileri daha fazla metafor üretmişlerdir. Bu durumun hemşirelik öğrencilerinin anatomi dersini daha detaylı şekilde gördükleri için yabancı terimlere ve daha fazla bilgiye maruz kaldıklarından dolayı olduğunu düşünmekteyiz. Olumsuz düşüncenin bu kadar fazla olması eğitimcilerin ders içeriğini tekrar gözden geçirmeleri ve öğrencilerde merak uyandıracak şekilde ders anlatmaları konusunda motive etmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, Metafor, Hemşirelik, Ebelik

Anatomy in the mind of the Faculty of Health Scıences Students: A Metaphor Analysıs

Abstract

Various methods are used to reveal people's ideas about a situation, event, or concept (Toraman & Çetin, 2022). One of these methods is "metaphor". The word metaphor is composed of the words "meta: beyond" and "pherin: to carry" in Greek and is used to mean "to describe something with another thing" (Parin, 2017). Metaphors are seen as a very effective method that individuals use to construct and understand their own world (Çan, 2022; Saban, 2008). Anatomy course is a basic course in many health-related departments from medicine to dentistry, from nursing to midwifery. It is essential for health department students to learn anatomy well to perform their profession well. The study aims to determine the quality of the perceptions of the Faculty of Health Sciences students towards the anatomy course through metaphors. In the 2021-2022 academic year, 196 out of 260 students studying at the Midwifery and Nursing Departments of the Faculty of Health Sciences at Gaziantep Islam Science and Technology University voluntarily participated in our survey and were asked to produce metaphors for the concept of "anatomy" after each signed the voluntary consent form. In the current study, a total of 196 metaphors, 126 (98 Girls, 28 Boys) from the Nursing Department and 70 (70 girls) from the Midwifery Department, are accepted as valid for the concept of "Anatomy", and were analyzed by content analysis. The reasons for the metaphors produced by the students were examined and divided into 8 conceptual categories (Aktekin, 2011). These categories were determined as follows: 1. Disappearance/unknown situation, 2. Hopeless struggle, 3. Pain and pleasure, 4. Discovering something/someone, 5. Guidance, investment of knowledge, 6. Finding a solution to a problem, 7. Severe pain / Torture, 8. Excessive unhealthy pleasure. The most frequently produced metaphors in the Midwifery Department are in the 5th-4th and 3rd categories, respectively. The Nursing Department produced metaphors mostly in the 5th, 1st, and 7th categories, respectively. Although, in general, more metaphors (midwifery n=37, 52.8%; nursing n=60, 47.6%) were produced in categories that have positive thoughts in both departments (categories 4th-5th and 6th), the students of the Nursing Department produced more metaphors in categories of negative thoughts. This situation suggests that nursing students are exposed to foreign terms and more information as they see the anatomy course in more detail. Having so much negative thinking should motivate educators to reconsider the course content and to teach in a way that arouses students' curiosity.

Keywords: Anatomy, Metaphor, Nursing, Midwifery

Presentation ID / Sunum No = 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9233-0570

Sakrokoksigeal Pilonidal Sinüs Eksizyonu Sonrası Histopatolojik İnceleme Gerekli Midir'

Uzman Dr. Muhammer Ergenç[1]
[1]*İstanbul Sultanbeyli Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Pilonidal sinüs, genellikle sakrokoksigeal bölgedeki intergluteal sulkusta ortaya çıkan yaygın bir hastalıktır. Apse, sellülit ve tekrarlayan sinüs enfeksiyonlarına neden olabilir. Kıllı vücut yapısı, erkek cinsiyet, kötü hijyen, obezite ve uzun süreli oturma risk faktörleri arasındadır. En sık 15-30 yaş arasında görülmektedir. Tedavisinde konservatif ve cerrahi bir çok yöntem kullanılmaktadır. Pilonidal sinüs spesmenlerinde malignite nadiren saptanmaktadır bu nedenle rutin patolojik inceleme tartışmalıdır. Literatürde atipik prezentasyon ve görünüm, ileri yaş, uzun süreli hastalık ve nüks olgu gibi risk faktörleri mevcutsa histopatolojik değerlendirmeyi öneren çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmada kliniğimizde sakrokoksigeal pilonidal sinüs eksizyonu uygulanmış hastalardaki patoloji sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntemler: Ocak 2016 - Ekim 2021 tarihleri arasında İstanbul Sultanbeyli Devlet Hastanesine başvuran ve pilonidal sinüs eksizyonu yapılan hastaların kayıtları retrospektif olarak incelendi. Yaş, cinsiyet, eksizyon bölgesi ve pilonidal sinüs spesmenlerinin histopatolojik inceleme sonuçları değerlendirildi. Bulgular: Çalışma süresince genel cerrahi kliniğimizde 2091 hasta pilonidal sinüs hastalığı nedeniyle opere edildi. Sakrokoksigeal bölge dışındaki hastalık nedeniyle opere edilen ve eksik verisi olan 23 hasta dışlandıktan sonra 2068 hastanın verileri analiz edildi. Hastaların yaşları 13 ile 72 arasında değişirken, kadın/erkek oranı 535/1533 olarak saptandı. Ortalama yaş 24.7 ± 8.2 idi. Sakrokoksigeal bölgeden eksize edilen pilonidal sinüs spesmen histopatolojileri incelendi. Hiçbir hastada malignite saptanmadı. Sonuç: Atipik prezentasyon ve görünüm, nüks olgu, uzun süreli hastalık ve ileri yaş gibi risk faktörleri yoksa, pilonidal sinüs spesmenlerinin rutin olarak histopatolojik incelenmesi gereksiz olabilir.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinüs; Pilonidal Sinüs Hastalığı; Sakrokoksigeal Pilonidal Sinüs; Malignite; Patoloji

Is Histopathological Examination Necessary After Sacrococcygeal Pilonidal Sinus Excision'

Abstract

Objective: Pilonidal sinus is a common disease that usually occurs in the natal cleft in the sacrococcygeal region. It can cause an abscess, cellulitis, and recurrent sinus infections. Hairy body structure, male gender, poor hygiene, obesity, and prolonged sitting are among the risk factors. It is most common between 15 and 30 years of age. Many conservative and surgical methods are used in its treatment. Malignancy is rarely detected in pilonidal sinus specimens; therefore, the routine pathological examination is controversial. In the literature, studies suggest histopathological evaluation if risk factors such as atypical presentation and appearance, older age, long-term disease, and recurrent disease are present. This study aimed to evaluate the pathology results of patients who underwent sacrococcygeal pilonidal sinus excision in our clinic. Material and Methods: The records of patients admitted to Istanbul

Sultanbeyli State Hospital and who underwent pilonidal sinus excision between January 2016 and October 2021 were reviewed retrospectively. The following parameters were evaluated: age, gender, location of disease, and histopathological examination result of pilonidal sinus specimens. Results: During the study, 2091 patients underwent surgery for pilonidal sinus disease in our general surgery clinic. The data of 2068 patients were analyzed after excluding 23 patients who underwent excision for disease outside the sacrococcygeal region and had missing data. The ages of the patients ranged from 13 to 72, with a female/male ratio of 535/1533. The mean age was 24.7 ± 8.2 years. Pilonidal sinus specimen pathologies excised from the sacrococcygeal region were examined. No malignancy was detected in any patient. Conclusion: Routine histopathological examination of pilonidal sinus specimens may be unnecessary if there are no risk factors such as atypical presentation and appearance, relapse, long-term disease, and advanced age.

Keywords: Pilonidal Sinus; Pilonidal Sinus Disease; Sacrococcygeal Pilonidal Sinus; Pathology, Malignancy

Presentation ID / Sunum No = 115

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1537-5652

Şark Çıbanı Merkezine Başvuranlarda Tedavi Gecikmesi, Sağlık Okuryazarlığı Düzeyi ve İlişkili Faktörler

Dr. Öğretim Üyesi Burcu Beyazgül[1] , Prof.Dr. İbrahim Koruk[1] , Arş.Gör.Dr. Doğukan Karadağ[1] , Uzman Dr. Rüstem Kuzan[2] , Arş.Gör.Dr. Ahmet Gündüzalp[1]

[1]Harran Üniversitesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı

[2]Bitlis Tatvan İlçe Sağlık Müdürlüğü

**Corresponding author: Doğukan Karadağ*

Özet

ÖZET Giriş: Ülkemiz Şark Çıbanı açısından endemik bölgelerden biridir. Hastalık tedavi edilmediğinde kendi kendine iyileşme eğiliminde olsa da, hastalarda çeşitli sosyal ve psikolojik sorunlara neden olmakta ve yaşam kalitesini düşürmektedir. Genel olarak hastaların tedavi için başvuru sürelerini etkileyen birçok faktör bulunmakta olup, tedavi arayışı ve bulma noktasında Sağlık Okuryazarlığı (SOY) düzeyi kritik rol oynamaktadır. Amaç: Bu çalışma Şanlıurfa ilindeki Şark Çıbanı vakalarının tedavi için başvuru sürelerini etkileyen faktörleri ve bu faktörlerin SOY durumu ile ilişkisini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırma kesitsel tiptedir. Çalışma evrenini, Şanlıurfa Şark Çıbanı Tanı ve Tedavi Merkezi'ne (ŞŞÇTTM) tanı ve tedavi amacıyla başvuran 18 yaş ve üzeri, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları oluşturmuştur. Çalışmanın saha kısmı Aralık 2021- Şubat 2022 tarihleri arasında yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak 'Şark Çıbanı Hastalarının SOY Düzeyini Değerlendirme Formu' kullanılmıştır. Çalışmanın bağımlı değişkenleri; Şark Çıbanı hastalığının tedavisi için yapılan başvurulardaki gecikme durumu ve başvuru yapan hastaların SOY Değerlendirme Ölçeği'nden aldıkları puanlardır. Bağımsız değişkenler ise hastaların sosyodemografik özellikleridir. Bulgular: Hastaların %80'i hastalığın tedavisi için erken başvuruda bulunmuştur. Katılımcıların yaş, öğrenim durumu, cinsiyet, çalışma durumu, medeni durum, çocuk sahibi olma durumu, gelir durumu, kronik hastalık durumu gibi özelliklerinin hastaların başvuru süresini etkileme noktasında anlamlı farklılık oluşturmadığı saptanmıştır. Katılımcıların öğrenim durumu ve SOY ölçek puanları arasında pozitif yönlü, güçlü düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon saptanmıştır.($p<0,05$) Sonuç: Katılımcıların sosyodemografik özelliklerinin başvuru süresine etkisi olmamıştır. Bu durum katılımcıların büyük bir kısmının erken düzeyde başvuruda bulunması ve araştırma grubunun birçok sosyodemografik değişken bakımından homojen bir kitle olmasından kaynaklanmaktadır. Katılımcıların öğrenim durumları arttıkça, SOY ölçek puanlarının da arttığı görülmüştür. Ülkemizde ve dünyada yapılan birçok çalışmada benzer sonuçlar bulunmuştur. Bu yönüyle toplumda yeterli bir sağlık algısı ve değerlendirilmesi, yüksek bir eğitim durumuyla sağlanabilir. Anahtar kelimeler: Şark Çıbanı, sağlık okuryazarlığı, tedavi gecikmesi

Anahtar Kelimeler: Şark Çıbanı, Sağlık Okuryazarlığı, Tedavi Gecikmesi

Presentation ID / Sunum No = 254

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1506-9110

Sbü Haseki Eah Çocuk Acil Polikliniklerinden Diğer Birimlere Yapılan Konsultasyon İstemlerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Berker Okay[1]
[1]*SBÜ Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Çocuk acillerden özellikle KBB, Göz ve üroloji birimlerine sık konsültasyon ihtiyacı olmaktadır. Konsultasyonların bir kısmı gereksiz iş yüküne sebep olabilmektedir. Biz de çocuk acillerden istenen konsultasyonların yeşil ve sarı poliklinik açısından farkı olup olmadığı, aylara göre değişimleri, konsultasyon istenen hastaların demografik ve klinik özellikleri ve ön tanı ile son tanı arasındaki farkı karşılaştırarak gereksiz konsültasyonların önüne geçmeyi amaçladık. Yöntem: 31.12.2021-01.07.2022 tarihleri arasında Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi (SBÜ Haseki EAH) Çocuk Acil Birimine başvuran 95224 hasta retrospektif olarak tarandı. Konsultasyon istenen 3612 hastadan dahillik kriterlerini karşılayan 1798 hasta çalışmaya alındı. Bu hastaların demografik bilgileri HBYS sistemi üzerinde tarandı, konsültasyon istemleri ve cevapları ile birlikte dosyalarına işlendi. Bulgular: Çalışmada 1798 hastanın 825'sinin (%45.9) Kulak Burun Boğaz Hastalıklarına, 522'sinin (%29) Göz Hastalıklarına, 286'sının (%15.9) Üroloji'ye, 116'sının (%6.4) Deri ve Zührevi Hastalıkları'na, 49'unun (%2.7) Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları'na konsülte edildiği görüldü. Bu hastaların 1204'ü (%67) yeşil alandan ve 594'i (%33) sarı alandan konsulte edildi. Vertigo şikayeti ile konsulte edilen 29 hastanın 21'i kadındı ve istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı. Üroloji bölümüne konsulte edilen 286 hastanın 258'i yeşil poliklinikten konsulte edildi ve istatistiksel olarak anlamlı fark saptandı. Skabiyezin yaş dağılımının bimodal özellik gösterdiği, özellikle 6-18 ay ve 12-14 yaş arasında yoğunlaştığı anlaşıldı. Suicid sebepli konsulte edilen 40 hastanın 38'i kadındı ve istatistiksel olarak anlamlı olarak görüldü. İki birimden yapılan konsültasyonlar karşılaştırıldığında istatistiksel olarak konjonktivit, peniste dermatit, preseptal sellülit, blefarit-şalazyon, orşit, balanit, buşon ve torsiyon sebepli konsültasyonların yeşil polikliniklerden daha fazla istenildiği saptandı. Tersine sarı poliklinikten istenen ve istatistiksel anlamlı yüksek saptanan sebepler ise burun yabancı cisim, boğaz yabancı cisim ve göz dibi incelemeleriydi. Sonuç: Çocuk acillerde çalışan hekimlere periyodik aralıklarla KBB, Göz Hastalıkları ve Üroloji bölümlerinin çocukları ilgilendiren hastalıkları hakkında eğitimler düzenlemek, acilin ve diğer birimlerin iş yükünü azaltacağı gibi, gereksiz tahlil ve işlemlerin de önüne geçecektir.

Anahtar Kelimeler: Konsultasyon, Çocuk Acil, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları, Üroloji, Göz Hastalıkları

Evaluation of Consultation Requests From Sbu Haseki Eah Pediatric Emergency Outpatient Clinics to Other Units

Abstract

Frequent consultations are needed from pediatric emergencies, especially to ENT, ophthalmology and urology units. We aimed to avoid unnecessary consultations by comparing the differences between the consultations requested from pediatric emergencies in terms of green and yellow outpatient clinics, the demographic and clinical characteristics of the patients for whom consultation was requested. 95224

patients who applied to the Pediatric Emergency Unit of Health Sciences University Haseki Training and Research Hospital (SBU Haseki EAH) between 31.12.2021 and 01.07.2022 were retrospectively screened. In the study, it was seen that; 825 (45.9%) of 1798 patients were referred to ENT, 522 (29%) to Ophthalmology, 286 (15.9%) to Urology, 116 (6.4%) to Dermatology and Venereal Diseases and 49 (2.7%) of them were consulted to Child and Adolescent Psychiatry and Diseases. Of these patients, 1204 (67%) were consulted from the green area and 594 (33%) from the yellow area. 21 of the 29 patients consulted with vertigo complaints were women, and difference was found as statistically significant. Of the 286 patients who were consulted to the urology department, 258 were consulted from the green polyclinic, and a statistically significant difference was found. It was understood that the age distribution of the scabies was bimodal, especially between the ages of 6-18 months and 12-14 years. Of the 40 patients consulted for suicide, 38 were women and it was statistically significant. Organizing periodic trainings for the physicians working in pediatric emergency departments about the diseases that concern children in the ENT, Ophthalmology and Urology departments will not only reduce the workload of the emergency department and other units, but will also prevent unnecessary tests and procedures. In addition, emergency applications can be reduced with family education, simple precautions and educational programs for the adolescent age group.

Keywords: Consultation, Pediatric Emergency, Otorhinolaryngology, Urology, Ophthalmology.

Presentation ID / Sunum No = 362

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-8853-4175

Semptomatik Hiponatremi ile Başvuran Nöroendokrin Karsinom Olgusu

Dr. Öğretim Üyesi Güray Ceylan[1]
[1]*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi*

Özet

Nöroendokrin neoplaziler tüm kanserler içinde yaklaşık %2'lik bir oran ile nadir görülen ve oldukça heterojen bir grup oluşturan malignitelerdir. Gastrointestinal sistem ve akciğer başta olmak üzere santral sinir sistemi, larinks, tiroid, timus, adrenal bez, deri, meme ve ürogenital sistemde görülebilmektedir. Hastalığın klinik özellikleri yerleşim yeri ve biyolojik özelliklerine göre geniş bir yelpazede karşımıza çıkar ve flushing, nefes darlığı, taşikardi, diyare görülebilir. Hiponatremi ise serum sodyum konsantrasyonun 135 mmol/L'nin altında olması durumudur ve klinik pratikte en sık görülen elektrolit bozukluğudur. Nedenleri arasında hipofiz ve adrenal disfonksiyon, total vücut volümünün artmasına neden olan hastalıklar, ilaçlar ve maligniteler bulunur. Hiponatreminin bir nedeni olan uygunsuz anti diüretik hormon (ADH) sendromu klinikte normovolemik hiponatreminin en sık nedenidir. Burada merkezimize halsizlik ve gözlerde kararma dışında herhangi bir şikayeti olmayan ve laboratuvar testlerinde hiponatremi (110 mmol/L) dışında anormallik saptanmamış 61 yaşında bir erkek hasta sunulmaktadır. Övolemik olan hastada hipofizer ve adrenal disfonksiyon, diüretik kullanımı ve diğer ilaca bağlı nedenler dışlanmış ve idrar sodyumu 143 meq/L olarak ölçülmüştür. Semptomatik hiponatremi nedeni ile servise alınan hasta sıvı kısıtlamasına ve vazopressin reseptör agonisti olan tolvaptana iyi yanıt vererek sodyum değeri normal sınırlara gelmiştir. Fizik muayenesinde sağ axiller bölgede yaklaşık 5 cm. boyutunda lenfadenopati saptanmış ve yapılan eksizyonel biyopsi sonucu nöroendokrin karsinom metastazı olarak raporlanan hasta, onkolojik tedavisinin başlanması için medikal onkoloji bölümüne devredilmiştir. Nöroendokrin karsinomların nadir görülmesi ve bazı hastalarda belirgin klinik özellikler göstermeyebileceği düşünülerek bu olgunun sunulması amaçlanmıştır. Ek olarak hiponatremi ile başvuran ve uygunsuz ADH sendromu saptanan hastalarda detaylı bir anamnez ve fizik muayene ile altta yatan bir maligniteye dair ipuçları aranmasının unutulmaması gerektiği düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Nöroendokrin karsinom, Hiponatremi, Uygunsuz ADH sendromu, Lenfadenopati.

A Case of Neuroendocrine Carcinoma Presenting with Symptomatic Hyponatremia

Abstract

Neuroendocrine neoplasms are rare malignancies with a rate of approximately 2% among all cancers and constitute a very heterogeneous group. They can be seen in the central nervous system, larynx, thyroid, thymus, adrenal gland, skin, breast, and urogenital system, especially in the gastrointestinal system and lungs. The clinical features of the disease appear in a wide range depending on the location or biological features, and flushing, shortness of breath, tachycardia and diarrhea can be seen. Hyponatremia is the state of serum sodium concentration below 135 mmol/L and is the most common electrolyte disorder in clinical practice. Causes include pituitary and adrenal dysfunction, diseases that cause increased total body volume, drugs, and malignancies. Inappropriate anti-diuretic hormone (ADH) syndrome, which is a cause of hyponatremia, is the most common clinical cause of normovolemic

hyponatremia. Here, we present a 61-year-old male patient with no complaints other than fatigue and blackout, and no abnormality was found in laboratory tests except for hyponatremia (110 mmol/L). Here, we present a 61-year-old male patient who did not have any complaints other than fatigue and had no abnormality except for hyponatremia (110 mmol/L) in laboratory tests. Pituitary and adrenal dysfunction, diuretic use, and other drug-related causes were excluded in the euvolemic patient, and urine sodium was measured as 143 meq/L. The patient, who was taken to the service because of symptomatic hyponatremia, responded well to fluid restriction and tolvaptan, a vasopressin receptor agonist, and his sodium value returned to the normal range. The patient was transferred to the medical oncology department for oncological treatment because of the approximately 5 cm sized lymphadenopathy which was detected on physical examination in the right axillary region and the excisional biopsy was reported as neuroendocrine carcinoma metastasis. Considering that neuroendocrine carcinomas are rare and may not show clear clinical features in some patients, it is aimed to present this case. Additionally, we think that it should not be forgotten that in patients presenting with hyponatremia and found to have inappropriate ADH syndrome, taking a detailed medical history and physical examination should be performed to look for clues about an underlying malignancy.

Keywords: Neuroendocrine carcinoma, Hyponatremia, Inappropriate ADH syndrome, Lymphadenopathy.

Presentation ID / Sunum No = 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9297-2127

Serum Dnmt3a ve Erα Konsantrasyon Düzeylerinin Fertilite Başarısına Etkisi

Ph.d.cand. Mehdi Ghadimzadeh[1] , Doç.Dr. Şengül Tural[1] , Uzman Mesut Önal[1]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi

*Corresponding author: Mehdi Ghadimzadeh

Özet

Genetik faktörler ve değişen epigenetik mekanizmalarla gen ekspresyonun düzenlenmesi ile infertilite nedenleri arasındaki karmaşık ilişkinin ortaya çıkarılmasının kronik fizyolojik durumun daha iyi anlaşılmasına yardımcı olabileceği düşünülmektedir. Çalışmada, DNA metilasyonundan sorumlu DNA metyltransferases (DNMT3A) ve implantasyondan sorumlu Estradiol Receptor α (Erα) serum düzeylerinin IVF tedavi başarısına etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yardımcı üreme teknikleri uygulanan 60 katılımcıdan alınan kan örneklerindeki DNMT3A ve ERα serum konsantrasyonu ve IVF başarı tedavisine etkisi ELİSA tekniği kullanılarak ölçüldü. Serum konsantrasyonundaki rölatif değişimler curve expert 1.4 programı ile hesaplandı. Sonuçlar SPSS 26.0 sürümü kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi ve hipoteze uygunlukları test edildi. Elde edilen sonucun $p<0.05$ olması durumunda, değerlendirilen parametreler için aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu kabul edildi. Tüp bebek tedavi merkezine başvuran hastalar ve tedavi sonrası başarılı ve başarısız olarak ayrılan iki grup arasında DNMT3A ve ERα serum konsantrasyon düzeylerinde (sırasıyla $p=0,04$; $p=0.03$) anlamlı farklılıklar olduğu tespit edildi. DNMT3A ve ER α serum konsantrasyon düzeyi, yaş ve vücut kitle endeksi parametreleri arasındaki ilişkiler incelendiğinde, ($r=0,541$) ve ($r=0,508$) arasında anlamlı korelasyon olduğu saptandı ($p<0,05$).

Anahtar Kelimeler: Yardımcı Üreme Teknikleri, Ivf, Epigenetik, Dnmt3a, Erα

The Effect of Serum Dnmt3a and Erα Consentration Levels On Fertility Success

Abstract

It is thought that revealing the complex relationship between genetic factors and the regulation of gene expression by changing epigenetic mechanisms and the causes of infertility may help to better understand the chronic physiological condition. In this study, it was aimed to examine the effects of serum levels of DNA methyltransferases (DNMT3A) responsible for DNA methylation and Estradiol Receptor α (Erα) responsible for implantation on IVF treatment success. Serum concentration of DNMT3A and ERα in blood samples taken from 60 participants who underwent assisted reproductive techniques and their effect on IVF success treatment were measured using the ELISA technique. Relative changes in serum concentration were calculated with the curve expert 1.4 program. The results were statistically evaluated using SPSS version 26.0 and their compatibility with the hypothesis was tested. If the result obtained was $p<0.05$, the difference was considered to be statistically significant for the evaluated parameters. It was determined that there were significant differences in serum concentration levels of DNMT3A and ERα ($p=0.04$; $p=0.03$, respectively) between the patients who applied to the IVF treatment center and the two groups that were separated as successful and

unsuccessful after the treatment. It was determined that there was a significant difference between the means of the groups. When the relationships between DNMT3A and ER α serum concentration level, age and body mass index parameters were examined, it was found that there were significant correlation between (r=0.541) and (r=0.508) (p<0.05).

Keywords: Assisted Reproductive Technologies, Ivf, Epigenetics, Dnmt3a, Erα

Presentation ID / Sunum No = 357

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3803-177X

Serum Orexin ve Neopterin Düzeyleri ile Diyabetik Retinopati Arasındaki İlişki

Uzman Dr. Eyüp Düzgün[1]
[1]*Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ:Tip 2 diabetes mellitus (DM) hastalarında diyabetik retinopatinin (DRP) farklı evrelerinde serum Orexin ve Neopterin düzeyindeki değişimlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. YÖNTEM: Her cinsiyetten 45-70 yaş arası 66 tip 2 diyabetli hasta ve benzer yaş ve cinsiyet aralığındaki 22 sağlıklı hasta çalışmaya dahil edildi. Diabetik hastalar evrelerine göre DRP olmayan, nonprolifertif DRP ve proliferatif DRP olmak üzere 3 gruba ayrıldı. Periferik kan örnekleri antekubital venden, saat 08.00–10.00 arası toplandı. Kan örnekleri için 1 adet 8.5 ml'lik slika pıhtı aktivatörlü sarı kapaklı biyokimya tüpü kullanıldı. 30 dakikalık bekleme periyodundan sonra tüpler 1000 X G de 20 dakika santrifüj edildi ve elde edilen serum örnekleri analize kadar -80 derin dondurucuda saklandı. Serum Orexin A ve Neopterin seviyeleri ELISA kit ile ölçüldü. BULGULAR: Gruplar arasında DM süresi, kan glukoz, CRP, HbA1c, insülin ve C-peptid düzeyleri arasında anlamları farklılık saptandı ($p<0,05$). DM olan tüm hastalar değerlendirildiğinde Orexin ile; BMI, Hb, Triglserid ve CRP arasında pozitif, LDL arasında negatif anlamlı bir ilişki saptandı ($p<0,05$). Neopterin ile; DM süresi ve mikroalbuminüri arasında pozitif korelasyon tespit edildi ($p<0,05$).Gruplar arasında Orexin değeri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermekteydi ($p=0,025$). Serum Orexin düzeyinin non-proliferatif DRP ve proliferatif DRP gruplarında kontrol grubuna göre yüksek olması istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0,001$). Gruplar arasında Neopterin değeri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermekteydi ($p=0,005$). Neopterin düzeyi proliferatif DRP grubunda kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı yüksekti ($p=0,001$). SONUÇ: Serum Orexin ve Neopterin düzeyleri diabetik retinopatinin ileri evrelerinde artış göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetik Retinopati, Neopterin, Orexin

Presentation ID / Sunum No = 265

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7909-9944

Serum Tumor Necrosıs Factor-Lıke Weak Inducer of Apoptosıs (Tweak) Levels Are Increased in Chıldren Autısm Spectrum Dısorder (Asd).

Dr. Abdülbaki Artık[1] , Dr. Soycan mizrak[2]
[1]Memorial Hastanesi
[2]Uşak Üniversitesi

**Corresponding author: Abdülbaki Artık*

Özet

Introduction: There has been no study in the literature evaluating serum tumor necrosis factor-like weak inducer of apoptosis (TWEAK) levels in autısm spectrum disorders (ASD). Therefore, we performed the present study to specifically measure serumTWEAK levels to see whether or not its eventual alterations might have an etiopathogenetic significance in children with ASD. Subjects and methods: A total of 40 treatment-naive children with ADHD and 40 healthy controls were included in the present study. The Schedule for Affective Disorders and Schizophrenia for School-Aged Children, Present and Lifetime Version-DSM-5 (K-SADS-PL-DSM-5) has been used to screen healthy controls for psychiatric disorders by a psychiatrist after a physical examination by a paediatrician. The clinical severity of the ASD symptoms has been assessed by the Childhood Autism Rating Scale (CARS). Venous blood samples were collected and serum tweak levels were measured. Results: When the ASD and control groups are compared, CARS values of the patient group are statistically higher than the healthy control group ($p<0,001$). TWEAK values of the patient group are statistically higher than the healthy control group. Discussion: In this study, it has been examined whether serum tweak levels have a relation with ASD in childhood or not. Our findings have indicated that the children with ASD have higher tweak levels when compared to the controls. These findings show that serum tweak levels might be related to ASD etiopathogenesis independently of ASD symptom severity

Anahtar Kelimeler: Asd, Tweak Levels, İnflammatiom, Cars, Symptom Severity

Serum Tumor Necrosıs Factor-Lıke Weak Inducer of Apoptosıs (Tweak) Levels Are Increased in Chıldren Autısm Spectrum Dısorder (Asd)

Abstract

Introduction: There has been no study in the literature evaluating serum tumor necrosis factor-like weak inducer of apoptosis (TWEAK) levels in autısm spectrum disorders (ASD). Therefore, we performed the present study to specifically measure serumTWEAK levels to see whether or not its eventual alterations might have an etiopathogenetic significance in children with ASD. Subjects and methods: A total of 40 treatment-naive children with ADHD and 40 healthy controls were included in the present study. The Schedule for Affective Disorders and Schizophrenia for School-Aged Children, Present and Lifetime Version-DSM-5 (K-SADS-PL-DSM-5) has been used to screen healthy controls for psychiatric disorders by a psychiatrist after a physical examination by a paediatrician. The clinical severity of the

ASD symptoms has been assessed by the Childhood Autism Rating Scale (CARS). Venous blood samples were collected and serum tweak levels were measured. Results: When the ASD and control groups are compared, CARS values of the patient group are statistically higher than the healthy control group ($p<0,001$). TWEAK values of the patient group are statistically higher than the healthy control group. Discussion: In this study, it has been examined whether serum tweak levels have a relation with ASD in childhood or not. Our findings have indicated that the children with ASD have higher tweak levels when compared to the controls. These findings show that serum tweak levels might be related to ASD etiopathogenesis independently of ASD symptom severity

Keywords: Asd, Tweak Levels, İnflammatiom, Cars, Symptom Severity

Presentation ID / Sunum No = 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7636-5127

Sezaryen Sonrası Akut Mezenter İskemisi Vaka Raporu

Arş.Gör.Dr. Emre Uysal[1] , Doç.Dr. Nur Gözde Kulhan[1] , Doç.Dr. Meryem İlkay Eren Karanis[1]
[1]Konya Şehir Hastanesi

**Corresponding author: Emre Uysal*

Özet

Mezenterik iskemi, nadir bir görülen bir hastalık olup çok yaşlı bireylerde görülür. Mezenterik arter veya vende meydana gelen bir patolojiye bağlı bağırsaklarda beslenmesin bozulması ile karakterizedir ve tedavi edilmezse nekroza neden olur. Kanser, travma, intraabdominal inflamatuar durumlar, postoperatif durum, oral kontraseptif kullanımı, in vitro fertilizasyon-embriyo transferi (IVF-ET), siroz ve portal hipertansiyon ve bunların neden olduğu çok çeşitli protrombotik durumlar mezenter ven trombozu (MVT) ile ilişkilendirilmiştir. Çeşitli yayınlara göre akut mezenterik iskeminin (AMİ) mortalite oranı %60-80'dir. En yaygın olarak görülen semptomları; kolik tarzda karın ağrısı, bulantı, kusma, ishal iştahsızlıktır. Daha az olarak da asit, hematemez, hematokezya ve melena görülebilir. Akut mezenterik iskeminin; gebelik, doğum gibi obstetrik vakalar ve cerrahi ile birlikteliği oldukça nadirdir. Bu nedenle literatürde bu konu ile ilgili bilgiler kısıtlıdır. Akut mezenterik iskeminin insidansının düşük olması ve mortalite oranının yüksek olması, bu hastalığın önemini arttırmaktadır. Bu çalışmada, sezaryen doğumunun post op 12. gününde karın ağrısı dışında ek şikayeti olmayan kadın acile başvurdu. Takip amaçlı yatışı yapılan hastaya bilgisayarlı tomografi (BT) çekildi. BT'de hava – sıvı seviyeleri izlendi, ancak hastada gaz - gaita çıkışı vardı. Hastanın takibinde hemogram değerlerinde progresif düşme olması üzerine laparotomi yapıldı. Ameyiyatta mezenterik iskemi geliştiği görüldü. Bağırsak rezeksiyonu ve uç uca anastomoz yapıldı. Post op takiplerinde herhangi bir sorun yaşanmayan hasta taburcu edildi. Geçirilmiş sezaryen cerrahisi dışında herhangi bir risk faktörü bulunmayan hastanın anspesifik semptomları vardı. Bu tür hastalarda AMİ akılda tutulması gereken önemli bir hastalıktır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Sezaryen, Akut Mezenter İskemi, Akut Batın

Acute Mesenteric Ischemia After Cesarean Section Case Report

Abstract

Mesenteric ischemia is a rare disease and is seen in very elderly individuals. It is characterized by disruption of nutrition in the intestines due to a pathology in the mesenteric artery or vein, and if not treated, it causes necrosis. Cancer, trauma, intra-abdominal inflammatory conditions, postoperative condition, use of oral contraceptives, in vitro fertilization-embryo transfer (IVF-ET), cirrhosis and portal hypertension and a wide variety of prothrombotic conditions caused by these have been associated with mesenteric vein thrombosis (MVT). According to various publications, the mortality rate of acute mesenteric ischemia (AMI) is 60-80%. The most common symptoms are; colic-style abdominal pain, nausea, vomiting, diarrhea, loss of appetite. Less frequently, ascites, hematemesis, hematochezia and melena can be seen. Acute mesenteric ischemia; obstetric cases such as pregnancy, childbirth and its association with surgery are very rare. Therefore, information on this subject is limited in the literature.

The low incidence of acute mesenteric ischemia and high mortality rate increase the importance of this disease. In this study, a woman who had no additional complaints other than abdominal pain was admitted to the emergency department on the 12th post op day of her cesarean section. Computed tomography (CT) was performed on the patient who was hospitalized for follow-up. Air-fluid levels were observed on CT, but the patient had gas-stool output. A laparotomy was performed due to the progressive decrease in the hemogram values in the follow-up of the patient. Mesenteric ischemia was observed during the operation. Bowel resection and end-to-end anastomosis were performed. The patient was discharged without any problems in the post-op follow-ups. The patient, who had no risk factors other than previous cesarean section, had nonspecific symptoms. AMI is an important disease that should be kept in mind in such patients.

Keywords: Pregnancy, Cesarean Section, Acute Mesenteric Ischemia, Acute Abdomen

Presentation ID / Sunum No = 359

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6585-4010

Sıçanlarda Doksorubisin Kaynaklı Böbrek Hasarı Üzerine Selenyum ve N-(PAmilsinnamoil) Antranilik Asitin Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Kenan Yıldızhan[1] , Doç.Dr. Zübeyir Huyut[2] , Dr. Öğretim Üyesi Fikret Altındağ[3] , Uzman Dr. Bünyamin Uçar[2]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik ABD, Van, Türkiye
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyokimya ABD, Van, Türkiye
[3]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embiryoloji ABD, Van, Türkiye

**Corresponding author: Kenan Yıldızhan*

Özet

Doksorubisin (DOX) en önemli antitümör ilaçlardan biridir. Bununla birlikte, birçok organda ciddi istenmeyen yan etkileri, DOX'un klinikteki kullanımını sınırlamaktadır. Bu çalışma, DOX uygulanan sıçanlarda Selenyum (Se) ve N-(p-Amilsinnamoil) Antranilik Asit'in (ACA) böbrek dokusu üzerindeki etkisini araştırmayı amaçlamıştır. Çalışmada kullanılacak sıçanlar altı gruba ayrıldı (n=10); Kontrol, DMSO, DOX, DOX+Se, DOX+ACA ve DOX+Se+ACA. Çalışmada, DOX (2, 4, 6, 8, 10, 12 ve 14. günlerde DMSO içinde çözülmüş 2,5 mg/kg) intraperitoneal (i.p.) olarak uygulandı (Çalışmada kümülatif DOX dozu 15 mg/kg'dı). Se izotonik solüsyonda çözüldü ve 14 gün boyunca her gün 0,5 mg/kg doz i.p. olarak uygulandı. DMSO içinde çözünen ACA 14 gün boyunca günlük 25 mg/kg i.p. olarak uygulandı. 14 günlük çalışmanın sonunda, anestezi altında sıçanların intrakardiyak kanı alındı ve böbrek dokuları çıkarıldı. Sıçanların serum örneklerinde üre ve kreatin seviyelerine bakıldı. Ayrıca böbrek dokusunda histopatolojik inceleme H&E boyama ile ve 8-OHdG ekspresyonu immünhistokimyasal analiz ile belirlendi. Se ve ACA tedavilerinden sonra, sıçan serumunda DOX ile indüklenen üre ve kreatin seviyeleri azaldı ($p \leq 0.05$). DOX uygulanan grupta, glomerüler atrofi, tübüler ve glomerüler dilatasyon, damarlarda tıkanıklık ve tübüler epitel hücrelerinde dejenerasyon gözlemlenir iken, Se ve ACA ile tedavi gruplarında ise önemli derecede düzelme görüldü. Ek olarak Se ve ACA tedavileri, DOX'un indüklediği 8-OHdG ekspresyonunu azalttı ($p \leq 0.05$). Bu bulgular, Se ve ACA'nın, DOX kaynaklı böbrek hasarından sonra meydana gelebilecek böbrek fonksiyon bozukluğunu ve oksidatif DNA hasarını baskılamak için önemli terapötik ajanlar olarak kullanılabileceğini gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Doksorubisin, Selenyum, N-(P-Amilsinnamoil) Antranilik Asit, Böbrek, 8-OHdG

Effect of Selenium and N-(PAmilsinnamoil) Anthranilic Acid On Doxorubicin-Induced Kidney Injury in Rats

Abstract

Doxorubicin (DOX) is one of the most critical antitumor drugs. However, the clinical use of DOX has been limited due to serious undesirable side effects in many organs. This study aimed to analyse the effect of Selenium (Se) and N-(p-Amylcinnamoyl) Anthranilic Acid (ACA) on kidney tissue in DOX-administered rats. Rats were divided into six groups (n=10); Control, DMSO, DOX, DOX+Se, DOX+ACA and DOX+Se+ACA. In the study, DOX (2.5 mg/kg dissolved in DMSO) was administered to the rats intraperitoneally (i.p.) on days 2, 4, 6, 8, 10, 12, and 14 (The cumulative dose of DOX was 15 mg/kg throughout the study). Se dissolved in isotonic solution was applied as i.p. and 0.5 mg/kg dose every day for 14 days. ACA dissolved in DMSO was applied as i.p. and 25 mg/kg daily for 14 days. After 14 days of study, the rat's intracardiac blood was taken, and kidney tissues were removed under anaesthesia. Urea and creatinine levels were examined in serum samples. In addition, histopathological examination determined H&E and 8-OHdG expression in kidney tissue was determined by immunohistochemical analysis. After Se and ACA treatments, DOX-induced urea and creatine levels were decreased in the rat serum ($p \leq 0.05$). In the group with DOX, glomerular atrophy, dilatation in tubular and glomerular, congestion in vessels, and vocalisation in tubular epithelial cells were improved to varying degrees in the treatment groups with Se and ACA. In addition, Se and ACA treatments reduced the DOX-induced 8-OHdG expression ($p \leq 0.05$). These findings indicated that Se and ACA might be used as important therapeutic agents to inhibit renal dysfunction and oxidative DNA damage after DOX-induced kidney injury.

Keywords: Doxorubicin, Selenium, N-(P-Amylcinnamoyl) Anthranilic Acid, Kidney, 8-OHdG

Presentation ID / Sunum No = 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Şiddetli Falciparum Sıtması

Doç.Dr. İlkay Ceylan[1] , Uzman Dr. Ebru Karakoç[2] , Arş.Gör.Dr. Musa Harun Uçar[1]
[1]Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji Kliniği
[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon ABD

**Corresponding author: İlkay Ceylan*

Özet

Sıtma WHO'ya göre dünya çapında hastalığa ve ölüme sebep olan engellenebilir ve tedavi edilebilir paraziter bir enfeksiyondur. Bilinen ek hastalığı olmayan 45 yaşında erkek hasta 3 gün önce acil servise ateş,bulantı,karın ağrısı ile başvurmuş. Yapılan labarotuvar ve görüntüleme tetkikleri sonucu kolanjit, kolanjiosepsis ön tanılarıyla dış merkez servise yatışı yapılmış olan hastanın bilinç durumunda bozulma, solunum sıkıntısı olması üzerine yoğun bakım ihtiyacı nedeniyle YBÜ'ye kabul edilidi. Anamnezi derinleştirilen hastanın 26 gün önce Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nden döndüğü öğrenildi. Enfeksiyon hastalıkları tarafından KKKA ve sıtma olasılığı da değerlendirilerek her iki hastalık için kan örneği istendi. Çoklu organ yetmezliği nedeniyle yatışının ikinci gününde hasta kaybedildikten sonra Halk Sağlığı Müdürlüğü tarafından test sonucunun falciforme ile uyumlu olduğu iletildi. İnsanda enfeksiyon oluşturan 4 yaygın tür bulunan plazmodiumun kuluçka süresi 7-30 gün olup klinik bulgular ilk 1 ay içinde ortaya çıkar. Ateş, terleme, titreme, takipne, karın ağrısı, ishal, bulantı, kusma, halsizlik gibi bulgular P falciparumun yaygın semptomlarıdır. Hastamızın dış merkeze ilk başvurusunda karın ağrısı, bulantı gibi non spesifik semptomlarının olması; bilirubin yüksekliği, üre-kreatinin yüksekliği, hipoglisemi, sitopeni gibi labarotuar verilerinin olması kolanjiosepsis kaynaklı düşündürtmüş, araştırma ve tedaviler bunun üzerine yoğunlaşmıştır. Ayrıntılı anamnez sonucu hastanın yurtdışı seyahat öyküsü öğrenildiğinde ayırıcı tanıda ülkemizde nadir gözüken sıtmaya yönelik testler yapılmıştır. Bu olguda görüldüğü gibi ülkemizde nadir görülen hastalıklarda da ayırıcı tanıda göz önünde bulundurulmalıdır. Ayrıca dikkatli ve derinlemesine alınabilen anamnezin tanıyı değiştirebileceği de akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sıtma, Plasmodium Falciforme, Organ Yetmezliği

Severe Falciparum Malaria

Abstract

Malaria is a preventable and treatable parasitic infection that causes illness and death worldwide, according to the WHO. A 45-year-old male patient with no known comorbidity presented to the emergency department three days ago with fever, nausea, and abdominal pain. The patient was hospitalized in with the preliminary diagnoses of cholangitis, cholangiosepsis The patient was admitted to the ICU because of the deterioration in consciousness and respiratory distress.It was learned that the patient, whose anamnesis was retaken, had travelled to the Democratic Republic of Congo 26 days ago. The patient was consulted with infectious diseases, CCHF and the possibility of malaria were evaluated and blood samples were taken for both diseases. After the patient died on the second day of

hospitalization due to multiple organ failure, the Public Health Directorate reported that the test result was compatible with P falciform. The incubation period of plasmodium, which has four common species that infect humans, is 7-30 days, and clinical findings appear within the first month. Fever, sweating, chills, tachypnea, abdominal pain, diarrhoea, nausea, vomiting, and fatigue are common symptoms of P falciparum. Our patient had non-specific symptoms such as abdominal pain and nausea at the first admittion to an external centre; The presence of laboratory data such as elevated bilirubin, elevated urea-creatinine, hypoglycemia, and cytopenia made us think of cholangiosepsis and research and treatments focused on this. When the patient's history of travelling abroad was learned due to the detailed anamnesis, tests for malaria, rare in our country, were performed in the differential diagnosis. As seen in this case, it should be considered in our country's differential diagnosis of rare diseases. It should also be kept in mind that a careful anamnesis may change the diagnosis.

Keywords: Malaria, Plasmodium Falciforme, Organ Failure

Presentation ID / Sunum No = 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2540-6712

Sinemada Nörolojik Belirtiler

Uzman Dr. Mustafa Aykut Kural[1] , Uzman Dr. Fatma Nazli Durmaz Çelik[2] , Prof.Dr. Nursel Aydın[3] , Prof.Dr. Adil Çulcuoğlu[3]

[1]Aarhus Üniversitesi Nörofizyoloji Kliniği, Aarhus, Danimarka

[2]Eskisehir Osmangazi Ünivesitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı, Eskisehir, Türkiye

[3]Ankara Universitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı, Ankara,

*Corresponding author: Mustafa Aykut Kural

Özet

Amaç: Nörolojik semptomlar farklı ve çeşitli özellikleri nedeniyle halkın dikkatini hep çekmiş olmasından dolayı sinemada hep yer bulmuştur..Ancak tıp literatüründe nörolojik semptomların Türk sinemasında nasıl yansıtıldığıyla ilgili geniş çaplı bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Çalışmamızın amacı nörolojik semptomların ve bunlarla ilişkili hastalıkların Türk sinemasında nasıl işlendiğini incelemektir. Yöntem: Çalışma için 1970 ile 2011 yılları arasında olası nörolojik semptomları olan Türk filmleri dökumente edilmiştir. Daha sonrasında bu filmler konularında uzman kişiler tarafından tekrar değerlendirilmiş bu semptomlardan nöroloji ile uygunluk göstermeyenler yada psikiyatrik semptomlarla ayırt edilemeyen filmler çalışmadan çıkarılmıştır. BULGULAR: Çalışmamıza 31 filmde dahil edilmiştir.Bu semptomlardan 15 tanesi hareket bozukluklarıyla ilgili olup bunlardan 10 tanesi motor paralizi ve bunlardan 6 tanesi üst motor nöron (5 inme 1 SP) 2 tanes, alt motor nöron (1 polio,1 pleksopati) ve 2 tanesi kortikal hareket kaybı (demans) olup kalan 4 tanesi istemsiz haraketler (2 tanesi tik,1 esansiyel tremor,1 istirahat tremoru) ve 1 adet postür bozukluğudur (fleksiyon postürü). Nöbet ve baygınlık şeklinde olan semptomlar ise 7 tane nöbet(6 epilepsi, 1 tm). Nöbetlerin beş tanesi JTK tipi nöbet olup iki tanesi kompleks parsiyel nöbettir 4 presenkoptur (4 tm). Yedi tanesinde demans semptomları ve 3 tanesinde amnezi semptomları mevcuttur SONUÇ: Yeni kuşak Türk filmlerinde nörolojik hastalıklar eski yapımlara nazaran göreceli olarak daha iyi işlenmiş olup nörolojik hastalıklara olan genel bakışını yansıtan bir dökümantasyon olarak kullanılabilirler

Anahtar Kelimeler: Sinema, Nörolojik Semptomlar, Nörolojik Hastalıklar

Neurologıcal Symptoms in Cınema

Abstract

Introduction: : The neurology, along with psychiatry, has always drawn by the filmmakers due to diverse and vibrant nature. However, in our knowledge, there is no study, which is focused on neurological symptoms in the Turkish Cinema Method: Turkish films from 1970 to 2011 were observed for part having neurological symptoms by neurologists, and then groups of doctors having sub-specialty determined the symptoms presented in the movies. The experts decided whether the symptoms were suitable with neurological diseases or not. Result: We have 31 films in our study. The most common neurological symptom was movement disorders (15). Of those who have motor paralysis: 6 of them

have motor paralysis (stroke and CP), 2 of them have lower motor neurons (1 polio and plexopathy), and 2 of them have a cortical motor deficit (dementia). The rest (4) have involuntary movements such as tics, tremors, and postural instability (1). This group is followed by syncope (7) and dementia (7). The last group consists of 3 films having amnesia. Conclusion: New generations of Turkish cinema are relatively better at reflecting the neurological symptoms compared to the classic era. Those films could be good documents reflecting public attitudes toward neurological symptoms

Keywords: Cinema, Neurological Symptoms, Neurological Diseases

Presentation ID / Sunum No = 28

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8220-9542

Sinüs Ven Trombozu Olan Gebe, Hemşire Hastada Tam İyileşmeye Kadar Geçen Süre İçindeki Nörolojik Olayların Tüm Aşamaları; Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Betül Kocamer Şimşek[1] , Dr. Öğretim Üyesi Kadir Çınar[1]
[1]*Sanko Üniversitesi*

Özet

Amaç: Serebral ven trombozu, esas olarak genç ve orta yaşlı hastaları etkileyen nadir bir hastalıktır. Hamilelik sırasında daha yüksek SVT riski ortaya çıkar. Potansiyel olarak sekel bırakan veya ölümcül olan bu durum genellikle semptomların başlamasından bir hafta sonrasına kadar teşhis edilmez. Tam iyileşmeden ciddi nörolojik defisit veya ölüme kadar seyri değişebilir. Bu çalışmada yoğun bakım ünitemizde çalışan bir gebe hemşirede SVT olgusunu sunmayı amaçladık. Olgu: 22aşında 8 haftalık gebe ve yoğun bakımda çalışan hemşire hasta. On gündür devam eden kusma ve baş ağrısı vardı. Acil servise saat 12.00'de baş ağrısı, bulantı, kusma şikayetiyle başvurmuş, parasetamol 1000mg, 1000ml %0.9 NaCl verilmesinden sonra saat 15:00'te ağrısı şiddetlenmiş. Hasta evine gidip dinlenmek istemiş, saat 21:00'de kısa süreli nöbet, sol kolda uyuşma, inkontinans gelişmesi üzerine tekrar hastaneye getirildi. Hemen MR çekildi ve sağ temporal bölgede ve bilateral talamusta enfarkt görüldü. Bu bulgularla intravenöz olarak düşük moleküler ağırlıklı heparin (LMWH) ve levetirasetam (keppra) verildi. Saat 03:00'te deliryum nedeniyle yoğun bakıma alındı. 09:00'da somnolans gelişti. Ayırıcı tanı için kontrastlı MRG'ye ihtiyaç duyuldu. Ayrıca ilk tanılarımızdan biri gestasyonel trofoblastik hastalıklardı, 8 haftalık fetüs küretaj ile alındı. 10:00'da MRI venografisi SVT gösterdi. Saat 15:00'te sol elini tekrar kullanmaya başladı. GKS 9 puan ve letarjikti. İkinci gün tek kelimeli kısık bir sesle konuşmaya başladı.. Beşinci gün yoğun bakımdan çıkarıldı. 12. gün oryante olarak taburcu edildi. İki ay LMWH ASA. 8. ayda işe geri döndü. Sonuç: Trombofili oluşumuna katkıda bulunan başlıca bileşenlerden (protein C [PC], protein S [PS]) birinde genetik bir kusurun varlığıdır. Buna benzer hastamızda PC düzeyi normal ancak PS düzeyi düşüktü. Antikardiyolipin antikoru (ACA), antifosfolipid antikorlarından biridir. Trombositlerde ve endotel hücre zarlarında ACA hedef antijenleridir. Ancak hastamızda ACA IgM ve IgG, Cryoglobulin, anti-dsDNA, ANA, RF, ASO seviyeleri normaldi. Bu olguda SVT'nin tüm aşamalarına tanık olduk. Gebelik nedeniyle tanı gecikse bile, erken dönemde DMAH, semptomlarının geri dönmesini sağladığını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Sinüs Ven Trombozu, Gebelik, Protein S, Düşük Molekül Ağırlıklı Heparin

All Stages of Neurological Events From Inception to Full Recovery in Pregnant, Nurse Patient With Sinus Vein Thrombosis; a Case Report

Abstract

Introduction Cerebral venous thrombosis is infrequent disease. This potentially disabling or fatal condition is usually not diagnosed until a week. In this study we report a case of CVT of a nurse. Patient: 22 years old patient, 8weeks pregnant. Nurse working in ICU. She was suffering emesis and headache for ten days. She admitted to emergency room with a headache, nause-vomitting at 12:00, after parasetamol 1000mg and 1000ml %0.9 NaCl administration her headache got worsen at15:00. At 21:00

she had a short-term seizure, left arm numbness, incontinence. MRI was taken; right temporal lobe, bilateral thalamus enfarct areas were seen and low-molecular-weight heparin (LMWH) was administrated and levetirasetam (keppra). At 03:00 because of delirium she was accepted to ICU. At 09:00 am, somnolance developed. For the differantial diagnosis MRI with contrast agents was needed. Also one of our first diagnosis was gestational trophoblastic diseases, 8 weeks fetus was aborted with curettagge. At 10:00 MRI venography displayed CVT. At 15:00 she started to use her left hand. GCS:9, letarjic. Second day, started to talk but only with one words hoarsely. Fifth day she was discharged from ICU. Twelfth day, discharged as oriented. For two months, LMWH, ASA, Keppra continiued. 8 month later came back to work. Discussion: The presence of a genetic defect in one of the major contributing components (protein C [PC], protein S [PS]) to thrombophilia. As supporting this, in our patient PC level were normal but PS level was very low. ACA is closely associated with thrombosis. But in our patient ACA IgM and IgG, Cryoglobulin, anti-ds DNA, ANA, RF, ASO, levels were normal. In this case we whitnessed to all phases of CVT. We consider that, even the diagnosis was delayed because of pregnancy, LMWH administration in the earlier period allowed symptoms to improve back.

Keywords: Sinus Venous Thrombosis, Pregnancy, Protein S, Low-Molecular-Weight Heparin

Presentation ID / Sunum No = 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-2845-0586

Sitoredüktif Cerrahi ve Hipertermik İntraperitoneal Kemoterapi Sırasında Anestezi Yönetiminin Geriye Dönük İncelemesi: 5 Olgu Değerlendirilmesi

Uzman Dr. H.Ayben Korkmaz[1]
[1]*SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Hipertermik intraperitoneal kemoterapi (HIPEK), sitoredüktif cerrahi (SRC) ile tümörün rezeksiyonu sonrasında, 42°C'ye kadar ısıtılmış kemoterapinin, periton boşluğuna infüzyonunu içerir. Perioperatif dönemde büyük abdominal cerrahinin sebep olabileceği sıvı, elektrolit ve asit baz bozukluğu tehlikelerinin yanında termal stres ve kemoterapötik ajanların olumsuz etkileri, anestezi yönetimini zorlaştırmaktadır. Amacımız, SRC-HİPEK uygulanan hastaların perioperatif anestezi yönetimini ve klinik seyrini incelemek ve olası tehlikelere dikkat çekmektir. Yöntem: Ocak 2019 ile Haziran 2022 arasında intraabdominal kanser cerrahisi uygulanan hastaların verileri elektronik hasta kayıtlarından geriye dönük olarak tarandı. Hasta özellikleri, anestezi, intraoperatif sıvı, transfüzyon ve pıhtılaşma yönetimi, kan gazı analizi, kan şekeri takibi ve vücut ısısı hakkında veriler toplandı, laboratuvar değerleri kaydedildi. Sonuçlar: İki primer periton, bir kolon , bir rektum ve bir mide kanseri olmak üzere toplam 5 hastaya genel anestezi altında SRC-HİPEK (40-420C) uygulandığı görüldü. Yaş ortalamasının 47,6 ve ek hastalıklarının olmadığı, kemoteropatik ajan olarak platin bazlı moleküller kullanıldığı belirlendi. Ortalama ameliyat süresi 9 saat, yoğun bakım kalış süresi 2.1, hastanede kalış süresi 15.8 gündü. Bir hastada operasyonda 320C derece vücut ısısı tespit edildi. Kan şekeri en yüksek 415 mg/dl ve kan laktat düzeyi en yüksek 4.7 mmol/l tespit edildi.Tartışma-Sonuç: SRC-HİPEK prosedürleri, hemodinamik dalgalanmalar, vücut ısısı değişikliklerine bağlı metabolik asidoz, yüksek cerrahi strese bağlı hiperglisemi ve kemoterapötiklere bağlı yan etkilerin yaşanabileceği yüksek riskli cerrahi prosedürlerdir. Merkezimizde, HİPEK uygulanan hastaların perioperatif anestezi yönetiminin sonucu olarak, perioperatif hemodinamik instabilite, böbrek fonksiyon bozukluğu, koagulopati görülmediğini, 5 hastadan 3 ünde cerrahi sebeplerden dolayı komplikasyon olduğunu gördük. Hemodinami, sıvı-elektrolit dengesi, vücut ısısı ve kan şekerleri düzeylerinin yakın takibi ve yönetiminin, hasta sonuçları üzerinde iyileştirici etkisi olduğu düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Hipertermik İntraperitoneal Kemoterapi, Sitoredüktif Cerrahi, Anestezi Yönetimi

Anesthesıa Management in Cytoreductıve Surgery and Hyperthermıc Intraperıtoneal Chemotherapy: Revıew of 5 Cases

Abstract

Introduction: Hyperthermic intraperitoneal chemotherapy (HIPEC) involves infusion of chemotherapy heated to 42°C into the peritoneal cavity after resection of the tumor with cytoreductive surgery (SRC). In the perioperative period, the risks of fluid, electrolyte and acid-base disturbances due to major abdominal surgery, as well as the negative effects of thermal stress and chemotherapeutic agents, complicate anesthesia management. Our aim is to examine the intraoperative management of patients who underwent SRC-HIPEC and to draw attention to possible dangers. Materials and methods: The data

of patients who underwent intra-abdominal cancer surgery between January 2019 and June 2022 were retrospectively collected from electronic patient records. Patient characteristics, intraoperative fluid, transfusion and coagulation management, intraoperative blood gas and glucose analysis, body temperature and laboratory values were recorded. Results: It was observed that SRC-HIPEC (40-420C) was done under general anesthesia to 5 patients, including two primary peritoneal, one colon, one rectum and one gastric cancer. The mean age of patients was 47.6 years with no comorbidities. Platinum-based chemotherapeutic agents were used. The mean operative time was 9 hours, the intensive care unit stay was 2.1, and the hospital stay was 15.8 days. A body temperature of 320C was detected in one patient during the operation. The highest blood sugar level was 415 mg/dl and the highest blood lactate level was 4.7 mmol/l. Discussion: SRC-HIPEC procedures are high-risk surgical procedures that may experience hemodynamic fluctuations, metabolic acidosis due to body temperature changes, hyperglycemia due to high surgical stress, and side effects due to chemotherapeutics. In our center, we observed that perioperative hemodynamic instability, renal dysfunction, coagulopathy were not observed as a result of perioperative anesthesia management of patients who underwent HIPEC, and that 3 out of 5 patients had complications due to surgical reasons. Close monitoring and management of patients can improve patient outcomes.

Keywords: Hyperthermic İntraperitoneal Chemotherapy, Cytoreductive Surgery, Anesthesia Management

Presentation ID / Sunum No = 317

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2348-8339

Skafoid Kırıklarında Volar Perkütan Vida Cerrahisi Sonuçları

Dr. İbrahim Ulusoy[1]
[1]*Selhaddin Eyyübi Devlet Hastanesi*

Özet

ÖZET Giriş Skafoid en sık kırılan karpal kemiktir. Skafoid kırıkları tipik olarak genç bireylerde daha sık görülür. Kırık tanısı başvuru anında çekilen direkt radyografiler ile zor olabilir. Bilgisayarlı tomografi ve manyetik rezonans ile kesin tanı yapılmalıdır. Klinik rutinde en yaygın kullanılan sınıflandırma sistemi Herbert sınıflamasıdır. Bir milimetreden fazla deplasmanı olan instabil skafoid bel kırıklarında ve proksimal kutup kırıklarının büyük bir bölümünde cerrahi tedavi önerilmektedir. Bu kırıkların ameliyatsız tedavisi sonrasında bilek sertliğine, kavrama kuvveti kaybına, kas atrofisine yol açabilen uzun süreli alçı immobilizasyonu gerektirir. Bu sekelleri önlemek için, skafoid fiksasyonu için perkütan teknikler tanımlanmış ve yaygınlaştırılmıştır. Materyal-Metod Çalışmamız tek merkezli çalışmadır. Ocak 2017 ile Haziran 2021 arasında volar skafoid kırıkları retrospektif olarak incelendi. Çalışmaya volar peruktan vida cerrahisi yapılan 23 hasta dahil edildi. Kaynama ayda bir çekilen x-ray grafiler ile değerlendirildi. El bileği fonksiyonel değerlendirmesi MAYO el bileği skoru değerlendirildi. Verilerin analizinde SPSS programı kullanıldı. Kırık lokalizasyonu, avasküler nekroz varlığı ve vida tipi radyolojik kaynama varlığına etkisini değerlendirmek için ki-kare testi kullanıldı. Ameliyat öncesi ve sonrası quick DASH skoru analizi için Wilcoxon sıralı işaretler testi kullanıldı. p <0,05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Bulgular Ortalama takip süresi 28 hafta olup hastaların 21'i erkek, 2' si kadındı. Ortalama yas 26 olup en küçük hasta yaşı 19, en büyük hasta yaşı 51'di. Kırık hatlarının anatomik lokalizasyonlarına göre 3 hastanın distal pol kırığı, 15 hastanın bel kırığı, 5 hastanın proksimal pol kırığı mevcuttu. Ortalama kaynama süresi 5.1 haftaydı. Hastaların 3 ün de nun unıon görüldü. Kırık anatomik lokalizayonu ile kaynama arasında anlamlı ilişki bulunmuştur (p <0,001). Ancak kırık anatomik lokalizisyonu ile Mayo skorlaması arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır (p =0,124). Hastaların 12 sinde herbert vida, 11 hastada başsız kanüle vida kullanıldı. Vida tipi ile kaynama arasında anlamlı ilişki bulunamadı. Sonuç Skafoid kırıkları sorun oluşturabilecek kırıklardır. Özellikle proksimal kutup kırıkları kaynama açısından problem olmaktadır. Tedavi seçiminde cerrahi gereksinimi olan hastalarda volar peruktan cerrahi yöntemi yüksek kaynama, erken fonkisyonel hareket ve minimal komplikasyon nedeni ile tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Skafoid Kırıkları, Perkütan Vida, Mayo Skorlaması

Results of Volar Percutaneous Screw Surgery in Scaphhoıd Fractures

Abstract

Abstract Introduction The scaphoid is the most frequently fractured carpal bone. Scaphoid fractures are typically more common in younger individuals. Fracture diagnosis can be difficult with direct radiographs taken at the time of admission. Definitive diagnosis should be made by computed tomography and magnetic resonance imaging. The most widely used classification system in clinical routine is the Herbert classification. Surgical treatment is recommended for unstable scaphoid lumbar

fractures with displacement greater than one millimeter and most proximal pole fractures. Non-surgical treatment of these fractures requires prolonged cast immobilization, which can lead to wrist stiffness, loss of grip strength, and muscle atrophy. To prevent these sequelae, percutaneous techniques for scaphoid fixation have been described and expanded. Material Method Our study is a single-center study. Volar scaphoid fractures between January 2017 and June 2021 were retrospectively analyzed. Twenty-three patients who underwent volar percutaneous screw surgery were included in the study. Union was evaluated with x-rays taken once a month. Wrist functional evaluation The MAYO wrist score was evaluated. SPSS program was used in the analysis of the data. Chi-square test was used to evaluate fracture localization, presence of avascular necrosis and the effect of screw type radiological union. Wilcoxon ordinal signs test was used for rapid DASH score analysis before and after surgery. $p < 0.05$ was considered statistically significant. Results The mean follow-up period was 28 weeks, and 21 of the patients were male and 2 were female. The mean age was 26, the youngest patient age was 19, and the oldest patient age was 51. According to the anatomical location of the fracture lines, 3 patients had distal pole fractures, 15 patients had low back fractures, and 5 patients had proximal pole fractures. The mean time to union was 5.1 weeks. Nonunion was observed in 3 of the patients. A significant correlation was found between the anatomical location of the fracture and union ($p<0.001$). However, no significant correlation was found between the anatomical location of the fracture and the Mayo scoring ($p = 0.124$). Herbert screws were used in 12 patients, and headless cannulated screws were used in 11 patients. No significant correlation was found between screw type and union. Conclusion Scaphoid fractures are fractures that can cause problems. Especially proximal pole fractures are a problem in terms of union. In patients who need surgery in the treatment selection, volar percutaneous surgery may be preferred due to high union, early functional movement and minimal complications.

Keywords: Scaphoid Fractures, Percutaneous Screw, Mayo Score

Presentation ID / Sunum No = 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1857-4606

Sklerozan Adenozis: Manyetik Rezonans Görüntüleme Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Serpil Ağlamış[1]
[1]*Fırat Üniversitesi*

Özet

GİRİŞ: Sklerozan adenozis, memenin radyolojik görüntülemede malignite ile karıştırılabilen benign proliferatif bir hastalığıdır. Manyetik rezonans görüntüleme bulguları ile ilgili az sayıda literatür vardır. Bu çalışmada, sklerozan adenozis tanılı hastaların MRG bulgularını tanımlamayı amaçladık. MATERYAL-METOT: Çalışmaya 2015 ve 2021 yılları arasında hastanemizde meme MRG çekilen histopatolojik olarak sklerozan adenozis tanısı alan 6 kadın dahil edildi. MRG bulgularından kontrastlanma özellikleri, yağ baskılı T2 ağırlıklı (T2A) görüntülerdeki intensite, difüzyon kısıtlaması araştırıldı. BULGULAR: 6 hastanın 5'inde (%83) kitlesel, 1'inde (%17) kitlesel olmayan kontrastlanma izlendi. Kitlesel olmayan kontrastlanma fokal kontrastlanma şeklindeydi. Kitlesel lezyonların 4'ü düzgün kenarlı 1'i düzensiz kenarlıydı. Düzgün kenarlı lezyonlarında 3'ü oval, 1'i yuvarlak şekilliydi. Kitlesel lezyonlar 4 heterojen, 1 homojen ; kitlesel olmayan lezyon heterojen kontrastlanma gösterdi. T2A görüntülerin 3'ünde (%50) heterojen hiperintens, 1'inde (%17) heterojen izointens, 2'sinde (%33) izointens izlendi. Kontrastlanma kinetik eğrileri 3 olguda (%50) Tip-1, 2 olguda (%33) Tip-2 ve 1 olguda (%17) Tip-3 olarak tespit edildi. Lezyonların 3'ünde minimal difüzyon kısıtlaması izlenirken, 3'ünde difüzyon kısıtlaması izlenmedi. SONUÇ: Sklerozan adenozisde MRG'de tanı için tipik bir radyolojik kriter yoktur. Maligniteyide taklit edebilen farklı MRG bulgularıyla ortaya çıkabilir. En sık görülen bulgu düzgün kenarlı, oval şekilli kitlesel heterojen kontrastlanmaydı.

Anahtar Kelimeler: Meme, Sklerozan Adenozis, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Presentation ID / Sunum No = 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4102-2292

Sleeve Gastrektomi Yapılan Morbıd Obezite Hastaların Demografik Özellikleri ve Ameliyat Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Serdar Aydoğan[1]
[1]*Özel Muahayene*

Özet

AMAÇ: Obezite dünyada mortalite ve morbiditesi giderek artan kompleks endokrin ve metabolizma bozukluğudur.Sleeve gastrektomi obesite tedavisinde etkin bir yöntemdir.Ayrıca tip 2 diyabet, hipertansiyon (HT), hiperlipidemi, astım ve obstrüktif uyku apne hastalığı gibi obeziteye eşlik eden komorbiditilerde de belirgin düzelme sağlamaktadır.Bu çalışmamızda, kliniğimizde yapılan LSG uygulanan morbıd obezite hastaların demografik özelliklerinin değerlendirilmesi ve LSG'nin kısa dönem etkilerinin, obeziteye eşlik eden komorbiditelerin değişimini değerlendirmesi amaçlanmıştır. METHOD: Ocak 2015-Aralık 2016 tarihleri arasında İzmir Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi Genel Cerrahi Kliniğinde'nde morbid obezite tanısıyla laparoskopik sleeve gastrektomi yapılan hastalar retrospektif incelendi.Verileri eksik olan hastalar çalışma dışı bırakıldı.Çalışma kriteterlerine uyan 97 hasta çalışmaya alındı. BULGULAR: Sleeve gastrektomi yapılan 97 hastanın yaş ortalaması 39.1 'dir (min:19 - max:63).Hasta grubunun 80'i (%82.5) kadın, 17'si (%17.5) erkektir. Çalışma grubundaki kadınların yaş ortalaması 38.7(min:19-max:63) iken ,erkeklerin yaş ortalaması 41.4 'dür. (min:20-max:58).Hasta grupları arasında yaş açısından anlamlı fark bulunamadı. (p=0.459).Çalışma grubunun operasyon öncesi kilo ortalaması 126.5 (min:97-max:170;), BMI ortalaması 46.6'dır (min:40-max:67). Operasyon sonrası 1. ay kilo ort. 111,1 ,BMI 40,6 6.ay kilo ort. 88 BMI 32,2 ve 1. yıl kilo ort. 76,5 BMI 28.1±4.1.Dönemler arasında hem kilo ortalamasında hemde BMI anlamlı farklar saptandı.Operasyon öncesi 40 (%29.9) hastada DM varken, bu sayı operasyon sonrası 7 (%7.2)'ye düşmüştür ve aralarında anlamlı fark tespit edilmiştir. (p<0.01).Operasyon öncesi 32 (%33.0) hastanın HT varken, operasyon sonrası 2 (%2.1) hastanın HT devam etmekteydi ve aralarında anlamlı fark tespit edildi. (p<0.01).Hastaların hepsinde operasyon laparoskopik olarak sonlandırılmıştır. İki hastada stapler hattından kaçak gözlendi.Hastalara endoskopik stent uygulandı ve kaçak kontrol altına alındı Erken dönem hemorajı saptanan hastaya ise laparaskopık yöntemle hemostaz sağlandı ve hastalar şifa ile taburcu edildi. SONUÇ: Sonuç olarak, morbid obezite cerrahisinde primer tedavi olarak uygulanabilir.Ayrıca DM ve HT düzelme sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Obezite,sleeve Gastrektomi,ameliyat Etkinliği

Evaluatıon of the Demographıc Characterıstıcs and the Effectıveness of the Surgery of Patıents Wıth Morbıd Obesıty Due to Sleeve Gastrectomy

Abstract

introduction:Obesity is a complex endocrine and metabolism disorder with increasing mortality and morbidity in the world. It also provides significant improvement in comorbidities accompanying obesity such as type 2 diabetes, hypertension, hyperlipidemia, asthma and obstructive sleep apnea disease. In our study, it was aimed to evaluate the demographic characteristics of morbid obesity patients who underwent LSG in our clinic and to evaluate the short-term effects of LSG and the change in

comorbidities accompanying obesity.method:January 2015-December 2016 Laparoscopic sleeve gastrectomy with morbid patients in Izmir Bozyaka Training and Research Hospital General Surgery Clinic was retrospectively analyzed. 97 patients who met the study criteria were included.RESULTS:The mean age of 97 patients who underwent sleeve gastrectomy was 39.1. Eighty of the patient group were female and 17 were male. While the average age of the women in the study group was 38.7, the average age of the men was 41.4. No significant difference was found between the patient groups in terms of age. The preoperative weight average of the study group was 126.5, the mean BMI was 46.6. 111.1 ,BMI 40.6 6th month weight avg. 88 BMI 32.2 and 1 year weight avg. 76.5 BMI 28.1±4.1. There were significant differences in both mean weight and BMI between the periods. While 40 patients had DM before the operation, this number decreased to 7 after the operation, and a significant difference was found between them. While 32 patients had HT before the operation, HT continued in 2 patients after the operation and there was a significant difference between them. The operation was terminated laparoscopically in all patients. Leakage from the stapler line was observed in two patients. Endoscopic stent was applied to the patients and the leak was controlled. Hemostasis was achieved in the patient with early-stage hemorrhage, and the patients were discharged with recovery. CONCLUSION: As a result, it can be applied as a primary treatment in morbid obesity surgery. It also provides improvement in DM and HT.

Keywords: Obesıty,sleeve Gastrectomy, Operation Effective

Presentation ID / Sunum No = 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6450-7124

Sleeve Gastrektomize Hastada Hiatal Herni İle Morgagni Hernisi' Nin Eş Zamanlı Laparoskopik Onarımı

Uzman Anıl Ergin[1]
[1]*Fatih Sultan Mehmet Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Morgagni hernisi veya Larrey hernisi olarak da adlandırılan retrosternal diafragma hernileri oldukça nadir olarak saptanır. Tüm diyafragma hernileri içinde yaklaşık % 6 oranında görülmektedir. Laparoskopik ve açık onarım tekniklerinin yanında primer süturasyon ve mesh uygulaması gibi farklı yaklaşımlarla tedavi edilebilmektedir. Genellikle insidental olarak saptanmaktadır. Bu çalışmada, Sleeve gastrektomi öyküsü bulunan ve hiatal herni tanısıyla operasyon kararı alınan hastada peroperatif insidental olarak saptanan Morgagni hernisinin hiatal herni onarımıyla eş zamanlı laparoskopik onarımı ve mesh uygulaması anlatılmıştır. 2 yıl önce Sleeve Gastrektomi öyküsü bulunan 52 yaşında kadın hastada şiddetli gastroözafageal reflü, retrosternal yanma ve regürjitasyon şikayetleri bulunması nedeniyle yapılan değerlendirmeler sonucunda hiatal herni tanısı konularak ameliyat kararı alındı. Peroperatif insidental Morgagni hernisi saptanan hastada krus onarımı yapılarak hiatal herni onarımını takiben Morgagni hernisine de primer süturasyon ve mesh uygulaması ile tamir uygulanmıştır. Postoperatif dönemde herhangi bir komplikasyon yaşanmadan hasta taburcu edilmiştir. Peroperatif insidental olarak saptanan Morgagni hernileri yapılacak prosedürle eş zamanlı onarılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hiatal Herni, Morgagni Hernisi, Laparoskopik Diyafragma Herni Onarımı, Diafragma Hernisi

Sımultaneous Laparoscopıc Repaır of Hıatal Hernı and Morgagnıa Hernıa in a Sleeve Gastrectomızed Patıent

Abstract

Retrosternal diaphragmatic hernias, also called Morgagni hernia or Larrey hernia, are very rare. It is seen in approximately 6% of all diaphragmatic hernias. In addition to laparoscopic and open repair techniques, it can be treated with different approaches such as primary suturation and mesh application. It is usually detected incidentally. In this study, the laparoscopic repair and mesh application of the Morgagni hernia, which was detected peroperatively incidentally in a patient with a history of sleeve gastrectomy and for whom surgery was decided with the diagnosis of hiatal hernia, simultaneously with hiatal hernia repair, and mesh application were explained. A 52-year-old female patient with a history of Sleeve Gastrectomy 2 years ago had severe gastroesophageal reflux, retrosternal burning, and regurgitation. As a result of the evaluations, the diagnosis of hiatal hernia was made and surgery was decided. In the patient with peroperative incidental Morgagni hernia, crus repair was performed, and after hiatal hernia repair, Morgagni hernia was repaired with primary suturing and mesh application. The patient was discharged without any complications in the postoperative period. Peroperative incidentally detected Morgagni hernias can be repaired simultaneously with the procedure to be performed.

Keywords: Hiatal Hernia, Morgagni Hernia, Laparoscopic Diaphragmatic Hernia Repair, Diaphragmatic Hernia

Presentation ID / Sunum No = 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4061-0746

Spinal Anestezi Sonrası İzole Bilateral Tinnitus: Nadir Bir Olgu Eşliğinde Literatürün Gözden Geçirilmesi

Uzman Dr. Kadir Arslan[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Tinnitus, akustik bir stimulus olmaksızın kulaklarda veya kafa içinde zil çalması, çınlama olarak tanımlanır. Dural membranın delinmesi ve beyin omurilik sıvısı basıncının azalması so-nucu endolenfatik hidropsa bağlı olarak nadir olarak görülebilmektedir. Bu olgu sunumunda, spinal anestezi sonrası intraoperatif erken dönemde gelişen ve spontan gerileyen izole bilateral tinnitus vakasını sunmak ve literatür eşliğinde gözden geçirmek amaçlanmıştır. Olgu sunumu: Otuz iki yaşında, 70 kg, 165 cm uzunluğunda, sistemik hastalık hikayesi olma-yan multipar hasta bilateral tüp ligasyonu amacıyla operasyon odasına alındı. Standart monitö-rizasyonu takiben L3-L4 intervertebral aralıktan 25 G Quinke spinal iğnesi ile tek seferde spinal anestezi gerçekleştirildi. Operasyon başlamasından yarım saat sonra hastada her iki kulakta tin-nitus gelişti. İşitme kaybı, baş ağrısı, bulantı veya kusma gözlenmedi. Tansiyon arteryel: 85/60 mmHg, KTA: 78 atım dk-1 olan hastanın intravenöz kristaloid hidrasyonu hızlandırıldı. Operasyon yaklaşık 1 saat sürdü ve tinnitus operasyon bitimine kadar devam etti. Derlenme ünitesinde yarım saat gözlenen hastada tinnitus spontan olarak geriledi. Post-operatif dönemde tinnitus, işitme kaybı veya görme ile ilişkili herhangi bir şikayet yoktu. Bol sıvı alması, yatak istirahati ve kafeinli içecekleri bolca tüketmesi önerilerinde bulunulan hasta kontrole çağırılarak taburcu edildi. Sonuç: Spinal anestezi sonrası nadir olarak tinnitus gibi işitsel bozukluklar görülebilmektedir. Böyle durumlarda sıvı resüsitasyonu ile hipotansiyonun önlenmesi gibi konservatif yaklaşımlar ilk etapta düşünülmelidir. Konservatif yaklaşımlara yanıt vermeyen baş ağrıları ve sensörinöral işitme kayıplarında başarılı sonuçlar veren epidural kan yaması geçmeyen tinnitus da tedavi açısından akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Spinal Anestezi, Tinnitus, Komplikasyon, Tüp Ligasyonu

Isolated Bilateral Tinnitus After Spinal Anesthesia: A Review of the Literature With a Rare Case

Abstract

Introductıon: Tinnitus is ringing in the ears or head without an acoustic stimulus. It can rarely be seen due to endolymphatic hydrops due to perforation of the dural membrane and decreased cerebrospinal fluid pressure. This case report aims to present a case of isolated bilateral tinnitus that developed in the early intraoperative period after spinal anesthesia and regressed spontane-ously and to review it in the light of the literature. Case report: Thirty-two years old, 70 kg, 165 cm tall, multiparous patient with no history of systemic disease was taken to the operating room for bilateral tubal ligation. Following standard monitoring, spinal anesthesia was performed with a 25 G Quincke spinal needle through the L3-L4 intervertebral space. Half an hour after the operation, the patient developed tinnitus in both ears.

Hearing loss, headache, nausea, or vomiting were not observed. Intravenous crystalloid hydration of the patient was accelerated, with a blood pressure of 85/60 mmHg and a heart rate of 78 beats min-1. The operation took about 1 hour, and the tinnitus continued until the end of the operation. Tinnitus regressed spontaneously in the patient observed in the recovery unit for half an hour. There were no complaints of tinnitus, hearing loss, or vision in the postoperative period. The patient was discharged and was advised to take plenty of fluids, rest, and consume caffeinated beverages. Conclusion: Auditory disorders such as tinnitus are rarely seen after spinal anesthesia. In such cases, conservative approaches such as fluid resuscitation and prevention of hypotension should be considered in the first place. Tinnitus that does not go away with an epidural blood patch, which gives successful results in headaches that do not respond to conservative approaches and sensorineural hearing loss, should also be kept in mind in terms of treatment.

Keywords: Spinal Anesthesia, Tinnitus, Complication, Tubal Ligation

Presentation ID / Sunum No = 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9596-2610

Spontan İntraserebral Hematomlu Hastaların Modifiye Rankin Skala Sonuçlarının İncelenmesi

Uzman Dr. Serdar Cengiz [1] , Dr. Öğretim Üyesi Halil Kul[2]
[1]Kızıltepe Devlet Hastanesi,Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi,Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği

**Corresponding author: Halil kul*

Özet

Spontan intraserebral hematomlar tüm dünyada önemli bir morbidite ve mortalite nedenidir. Hastalığın görülme sıklığı ve seyrini değiştirmek için önlenebilir risk faktörlerini belirlemek önem arz etmektedir. Hastaların sekel kalma oranlarını takip etmede birçok skorlama sistemi geliştirilmiştir. İntraserebral hemoraji skorlaması (İHS) ve Modifiye Rankin Skalası (MRS) bu skorlamalardan bazılarıdır. Biz bu çalışmada intraserebral hematomlu hastaların taburculuk esnasındaki modifiye rankin skorlarının hastaların demografik özellikleri ve hematomun özellikleri arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçladık. Materyal-metod: Ocak 2010-Aralık 2020 yılları arasında Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniğinde intraserebral hematom tanısıyla takip ve tedavisi yapılmış hastalar retrospektif olarak incelenmiştir. İnfratentoriyal yerleşimli hematomu olan hastalar değerlendirme dışı bırakılmıştır. IHS'de hastanın Glaskow koma skoru, hematom volümü, intraventriküler mesafeye yayılımı, infratentoryal yerleşimi ve hastanın yaşına göre hasta skorlanır. MRS ise, serebrovasküler hastalıklara bağlı dizabilitesi olan hastaları değerlendirmek için kullanılır. Düşük puanlar hastalığa bağlı dizabilite oranının düşük olduğunu gösterirken, yüksek puanlar inme sonucu ciddi sakatlık veya ölüm anlamına gelir.Bulgular: Çalışmamızda intraserebral hematomu olan 58 kadın (%44,96), 71 erkek (%55,03) olmak üzere toplam 129 hastanın 15 'i infratentoriyal yerleşimli hematom olması nedeniyle değerlendirme dışı bırakılmış toplam 114 hastanın MRS skorları değerlendirilmiştir. 68 hastaya cerrahi operasyon, dört hastaya EVD uygulanmış. 41 hasta cerrahiye uygun olmaması ve bir hastada cerrahi önerilmesine rağmen kabul etmemesi nedeniyle takip edilmiştir. Yaş grupları dağılımları ile MRS arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir. İleri yaşta yüksek MRS skorları daha sık görülmüştür. Hastaların ek hastalıkları arasında hipertansiyonun olması ve antikoagülan-antiagregan kullanımları yüksek MRS skorları ile istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur. ($p<0,001$) Başvuru anında düşük GKS puanına sahip hastalarda istatistiksel açıdan anlamlı olarak yüksek MRS skorları görülmüştür. ($p<0,001$) İHS skoru ile MRS arasındaki ilişki incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Sonuç: Spontan intraparankimal hematomlar serebrovasküler hastalık grubunda özürlülüğün başlıca nedenlerindendir. İleri yaş, hipertansiyon, antikoagülan-antiagregan kullanımı yüksek MRS skoru ile ilişkilendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Etyoloji, İntraserebral Hematom, Modifiye Rankin Skalası

Examination of Modified Rankin Scale Results of Patients With Spontaneous Intracerebral Hematoma

Abstract

Spontaneous intracerebral hematomas are an important cause of morbidity and mortality worldwide (1). It is important to determine the preventable risk factors in order to change the incidence and course of the disease. Many scoring systems have been developed to monitor the sequelae rates of patients. Intracerebral hemorrhage scoring (IHS) and Modified Rankin Scale (MRS) are some of these scorings. In this study, we aimed to investigate the relationship between the modified rankin scores of patients with intracerebral hematoma at discharge, and the demographic characteristics of the patients and the characteristics of the hematoma. Methods: Patients who were followed up and treated with the diagnosis of intracerebral hematoma in Ankara Training and Research Hospital Brain and Nerve Surgery Clinic between January 2010 and December 2020 were retrospectively analyzed. Patients with infratentorial hematoma were excluded. In IHS, the patient is scored according to the Glasgow coma score, hematoma volume, spread to the intraventricular distance, infratentorial location and age of the patient (2). MRS is used to evaluate patients with disability due to cerebrovascular diseases. Low scores indicate a low rate of disease-related disability, while high scores mean severe disability or death as a result of stroke. Results: In our study, 15 of 129 patients, 58 women (44.96%) and 71 men (55.03%) with intracerebral hematoma, were present. MRS scores of a total of 114 patients, of whom were excluded due to infratentorial hematoma, were evaluated. Surgery was performed in 68 patients, and EVD was performed in four patients. 41 patients were followed up because they were not suitable for surgery and one patient refused surgery despite being offered surgery. A statistically significant difference was found between the distribution of age groups and MRS. High MRS scores were seen more frequently in advanced age. Among the additional diseases of the patients, hypertension and use of anticoagulant-antiaggregant were found to be statistically significant with high MRS scores. ($p<0.001$) Statistically significantly higher MRS scores were observed in patients with low GCS scores at the time of admission. ($p<0.001$) The relationship between IHS score and MRS was found to be statistically significant ($p<0.05$). Conclusion: Spontaneous intraparenchymal hematomas are one of the main causes of disability in the cerebrovascular disease group. Advanced age, hypertension, anticoagulant-antiaggregant use may be associated with a high MRS score.

Keywords: Etiology, Intracerebral Hematoma, Modified Rankin Scale

Presentation ID / Sunum No = 140

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2243-6190

Statin Tedavisine Yetersiz Yanıt Nstemı Hastalarında Tüm Nedenlere Bağlı Mortaliteyi Öngörür

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Özbek[1]
[1]*Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş: Statinler, kardiyovasküler hastalıklarda prognozu iyileştirmek için kullanılır. Bununla birlikte, klinik yanıt değişkendir ve tedavi edilen hastaların sadece üçte birinde lipid düşürme hedeflerine ulaşılır. Bu çalışmada, NSTEMI nedeniyle hastaneye yatırılan ve en az bir koroner arterinde darlık olan, statin tedavisine yanıt vermeyen ve yüksek yanıt veren hastaların özelliklerini ve tüm nedenlere bağlı mortaliteyi karşılaştırmayı amaçladık. Yöntem: Aralık 2017'den Aralık 2018'e kadar, çalışmamıza PCI uygulanan NSTEMI'li ardışık 250 hasta dahil edildi. Gruplar 12 haftalık takip sonunda alınan kandaki ldl düzeyindeki değişime göre yetersiz yanıt ve yüksek yanıt olarak 2 gruba ayrıldı. Statine yanıt vermeyenlerin temel özellikleri (≤ %10 LDL-C azalması), yüksek yanıt verenlerinkilerle (>%40 LDL-K azalması) karşılaştırıldı. Sonuçlar: Klinik Değişkenler, laboratuvar parametreleri, zayıf ve iyi yanıtlı hasta gruplarının demografik parametreleri Tablo-1'de gösterilmiştir. Yanıt vermeyen grupta erkek hastaların daha fazla olduğu görüldü (%72.2'ye karşı %54,2 p = 0,005). Hipertansiyon ve diabetes mellitus hastalarının statin tedavisine yanıt vermeyen grupta daha fazla olduğu gözlendi (sırasıyla %72'ye karşı %57,6 p = 0,017 ve %30,5'e karşı %16.7 p = 0,010). Statin tedavisine yanıt vermeyenlerin mortalitesi daha yüksekti (%11,4'e karşı %4,2 p = 0,038). Şekil-1'de kaplan-meier hayatta kalma eğrisi ile iki grubun değerlendirilmesinde önemli bir farklılık gözlenmiştir. Sonuç : Kötü yanıtlı statin tedavisi, NSTEMI hastalarında tüm nedenli mortalitenin öngörülmesi için umut verici bir gösterge olabilir.

Anahtar Kelimeler: Statin, Nstemı, Ldl, Cholesterol

Poor Response Statin Therapy Predicts All-Cause Mortality in Nstemı Patients

Abstract

Background: Statins are used to improve prognosis in cardiovascular diseases. However, clinical response is variable and lipid lowering goals are achieved in only one-third of treated patients. In this study, we aimed to compare the characteristics and all-cause mortality in patients who were hospitalized for NSTEMI and had stenosis in at least one coronary artery, those who did not respond to statin therapy and those who had high responders. Method: From December 2017 to December 2018, 250 consecutive patients with NSTEMI undergoing PCI were included in our study. The groups were divided into 2 groups as inadequate response and high response according to the change in the level of ldl in the blood taken after 12 weeks of follow-up. Baseline characteristics of statin non-responders (≤ 10% LDL-C reduction) were compared with those of high responders (>40% LDL-C reduction). Results Clinical Variables, laboratory parameters, demographic parameters of groups poor and good response patients are shown in Table-1. It was observed that male patients were more in the non-responder group (72.2% vs. 54.2% p = 0.005). It was observed that patients with hypertension and diabetes mellitus were more in the non-responder group to statin therapy (72% vs 57.6% p = 0.017 and 30.5% vs 16.7% p = 0.010,

respectively). Those who did not respond to statin therapy had greater mortality (11.4% vs. 4.2% p = 0.038). In Figure-1 a significant difference was observed in the evaluation of the two groups with the kaplan-meier survival curve. Conclusion : Poor response statin therapy may be a promising indicator for the prediction of all caused mortality in NSTEMI patients.

Keywords: Statin, Nstemı, Ldl, Kolesterol

Table.1 Baseline demographic, clinical, laboratory and angiographic & procedural characteristics of the study patients

Characteristics	**Good response (n=118)**	**Poor response (n=132)**	***p-value***
Age (years)	63.5±10.9	61.2±10.7	0.104
Male gender, n (%)	64(54.2)	94(72.2)	***0.005***
Follow up period (months) (IQR)	36(5)	32(5)	0.056
CKD, n (%)	10(8.5)	8(6.1)	0.461
Hypertension, n (%)	85(72)	76(57.6)	***0.017***
Diabetes mellitus, n (%)	36(30.5)	22(16.7)	***0.010***
Hyperlipidemia, n (%)	30(25.4)	21(15.9)	0.062
Previous MI, n (%)	18(15.3)	18(13.6)	0.716
LVEF, (%)	56.8±6.6	57.5±4.6	0.321
White blood cell(10 /L)	9972±2895	10256±3192	0.466
Neutrophil count (10^9 /L)	6692±2778	6974±3290	0.380
Lymphocyte count (10^9 /L)	2365±925	2334±1030	0.805
Monocyte count(10 /L)	705±330	698±201	0.836
Peak cardiac troponin (ng/mL)	6.75(15.8)	4.53(11.2)	0.127
Serum glucose (mg/dL)	112(108)	123(54)	***0.010***
Total cholesterol (mg/dL)	205±32	188±35	***<0.001***
Triglyceride (mg/dL)	160±47	135±24	***<0.001***
Low-density lipoprotein cholesterol (mg/dL)	126±27	119±31	0.056
High-density lipoprotein cholesterol (mg/dL)	48±13	43±9	***<0.001***
Haemoglobin (g/dL)	13.7±2	14±1.73	0.250
Hs-CRP (mg/l) (IQR)	7(7.3)	7.1(8.32)	0.403
All-Caused Mortality, n (%)	5(4.2)	15(11.4)	***0.038***

Data are expressed as mean ± SD, frequencies (percentages) or median (interquartile range: IQR) as appropriate.

CKD: Chronic Kidney Disease; hs-CRP: high sensitivity C-reactive protein; LVEF, left ventricular ejection fraction;

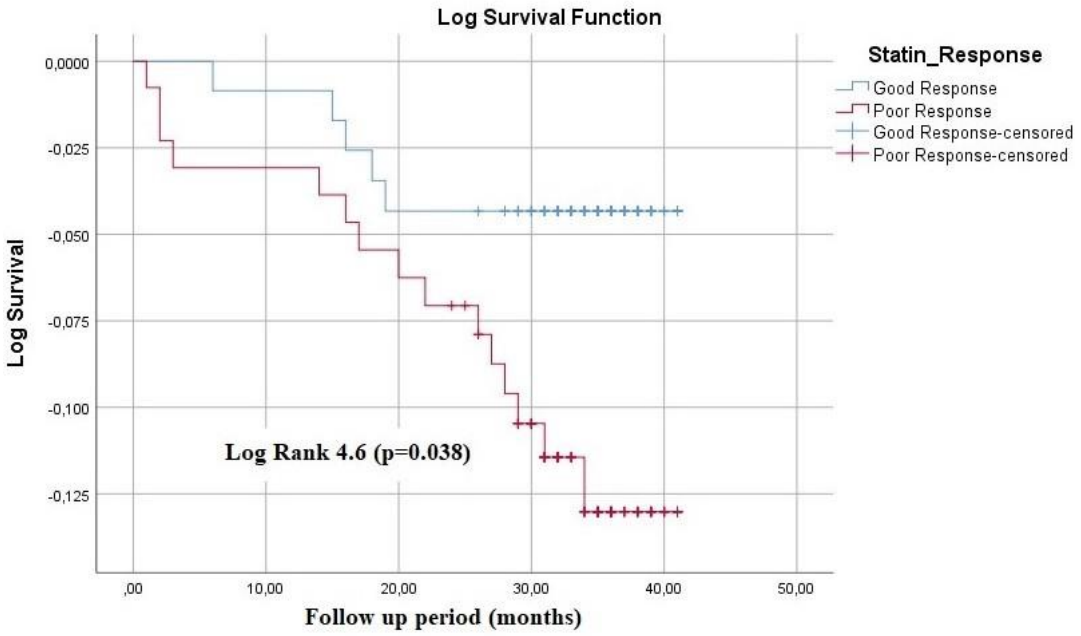
Log Survival Function
Statin_Response
Good Response
Poor Response
Good Response-censored
Poor Response-censored
Log Survival
0,0000
-0,025
-0,050
-0,075
-0,100
-0,125
Log Rank 4.6 (p=0.038)
,00
10,00
20,00
30,00
40,00
50,00
Follow up period (months)

Presentation ID / Sunum No = 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0021-3415

Subklinik Hipotirodisi Olan Hastalarda Bazı Ekokardiyografik Parametrelerin Değerlendirilmesi

Assoc.prof.Dr. Mahmut Özdemir[1] , Assoc.prof.Dr. Emin Asoğlu[2]
[1]Özel Amerikan Hastanesi Kardiyoloji Kliniği
[2]Mardin Devlet Hastanesi Kardiyoloji Kliniği

**Corresponding author: Mahmut Özdemir*

Özet

Giriş: Subklinik hipotiroidizm (SH) hemodinamik ve metabolik etkiler yapar, ayrıca endotel disfonksiyonu ve artmış aterosklerotik kardiyovasküler hastalık ile ilişkilidir. Aortic velocity propagation (AVP), epikardiyal yağ kalınlığı (EFT) ve karotis intima-media kalınlığı (CIMT) ölçümleri SH hastalarında ek bilgi sağlayabilir. Amaç: Bu çalışmanın amacı subklinik hipotiroidi hastalarında tiroid uyarıcı hormon (TSH), AVP, EFT ve CIMT'yi değerlendirmek ve bu parametreler arasındaki ilişkiyi irdelemektir. Yöntemler: Çalışmaya SH'li 80 hasta ve 43 ötiroid hastası alındı. Kan laboratuvar parametrelerinin ölçülmesi için numuneler alındı. Hastalar 2 gruba ayrıldı. TSH değerleri (TSH: ≥10 ve TSH<10). AVP, EFT ve CIMT ölçüldü ve çalışma grupları arasında karşılaştırıldı. AVP'nin bağımsız öngörücülerini belirlemek için çok değişkenli bir doğrusal regresyon analiz modeli kullanıldı. (beta = -0.298, %95 GA [-0.946, -0.287], p <0.001). Bulgular: AVP, SH hastalarında ötiroid grubuna göre anlamlı olarak daha düşüktü (43.7 ± 12.5'e karşı 62.6± 13.8;, p<0,001). EFT değerleri gruplar arasında benzerdi (0.7 ± 0.3 vs. 0.6 ± 0.2; p = 0.10). SH hastaları ötiroid grubuna göre daha yüksek CIMT değerlerine sahipti (0,8±0,3'e karşı 0,5±0,2; p<0,001). Çok değişkenli lineer analizde TSH, AVP'nin bağımsız bir tahmincisiydi. Sonuç: SH hastalarında kontrol grubu ile karşılaştırıldığında AVP'nin daha düşük ve CIMT'nin daha yüksek olduğunu bulduk. Bulgularımız artan CIMT ve azalan AVP'nin subklinik hipotiroidi hastalarında TSH seviyeleriyle yakından ilişkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Subklinik Hipotiroidi, Aort Hız Yayılımı, Epikardiyal Yağ Kalınlığı, Karotis İntima-Medya Kalınlığı.

Presentation ID / Sunum No = 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7366-2772

Subklinik Hipotiroidi Hastalarında Hiperhidrozis Cerrahisi Yanıtı

Uzman Dr. Ömer Yavuz[1]
[1]*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Subklinik hipotiroidinin hiperhidroz operasyonu sonrası hasta memnuniyeti üzerine etkisinin analizi amaçlandı. Çalışma planı: Şubat 2013 ile Ocak 2017 tarihleri arasında primer hiperhidroz nedeniyle opere edilen hastalar retrospektif olarak incelendi. Hastalarının yatış bilgilerine hastanenin elektronik veri tabanından ulaşıldı. Çalışmada 18-65 yaş arasında olan ve Hornberger kriterlerine uyan 82 hasta değerlendirildi. Hastalar iki gruba ayrıldı: Grup 1: Normal tiroid fonksiyonuna sahip hastalar, Grup 2: Subklinik hipotiroidisi olan hastalar. Tüm hastalara postoperatif dönemde hasta memnuniyet anketi uygulandı. Anket, hastaların geçirdikleri operasyona sonrasına ilişkin günlük yaşamları hakkında sorular sorarak, gruplar arasında memnuniyet açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığını tespit etmeyi hedeflemekteydi. Araştırma verilerinin analizinde istatistiksel yöntem olarak; tanımlayıcı analizler (frekans dağılımları, ortalama, standart sapma), Kolmogorov-Smirnov normallik dağılımı uygulandı. Tekrarlı ölçümlerde iki yönlü varyans analizi (alt grup analiz; Greenhouse-Geisser), Ki-Kare testi ve T-Test kullanıldı. Bulgular: Çalışmada 82 hastaya anket uygulandı. Hiperhidrozis bölgesi, kompansatuvar hiperhidrozisin varlığı ve varsa kabul edilebilirlik derecesi ile geçirilen ameliyattan duyulan genel memnuniyet durumları, ameliyat öncesi ve sonrası karşılaştırılmalı olarak sorulduğunda; geçirilen ameliyattan duyulan genel memnuniyet sonuçları, ameliyat öncesi ve sonrası açısından grup fark etmeksizin anlamlı bulunurken, hiperhidrozis bölgesi ve kompansatuvar hiperhidrozise ilişkin sonuçlarda ameliyat öncesi ve sonrası açısından gruplar arasında anlamlı bir fark tespit edilemedi (p=0.13). Sonuç: Subklinik hipotiroidinin endoskopik torasik sempatektomi sonuçlarına, hasta memnuniyeti açısından etkisinin olmadığı kanaatine varıldı.

Anahtar Kelimeler: Hiperhidroz, Subklinik Hipotiroidizm, Postoperatif Memnuniyet, Analiz, Anket.

Hyperhidrosis Surgery Response in Subclinical Hypothyroid Patients

Abstract

Background: It was aimed to analyze the effect of subclinical hypothyroidism on patient satisfaction after hyperhidrosis operation. Methods: Patients who were operated for primary hyperhidrosis between February 2013 and January 2017 were retrospectively analyzed. The hospitalization information of the patients was obtained from the electronic database of the hospital. In the study, 82 patients aged between 18-65 years and meeting the Hornberger criteria were evaluated. The patients were divided into two groups: Group 1: Patients with normal thyroid function, Group 2: Patients with subclinical hypothyroidism. A patient satisfaction questionnaire was applied to all patients in the postoperative period. The questionnaire aimed to determine whether there was a statistically significant difference between the groups in terms of satisfaction by asking questions about the daily lives of the patients after the operation. As a statistical method in the analysis of research data; descriptive analyzes (frequency distributions, mean, standard deviation), Kolmogorov-Smirnov normality distribution were applied. Two-way analysis of variance (subgroup analysis; Greenhouse-Geisser), Chi-Square test and T-Test

were used for repeated measurements. Results: A questionnaire was applied to 82 patients. Questions regarding the area of hyperhidrosis, the presence of compensatory hyperhidrosis and the degree of acceptability, if any, and general satisfaction with the operation, revealed that the general satisfaction with the surgery was significant, regardless of the group. But there was no significant difference between the groups in terms of pre- and post-operative results regarding the hyperhidrosis region and compensatory hyperhidrosis (p=0.13). Conclusion: It was concluded that subclinical hypothyroidism had no effect on endoscopic thoracic sympathectomy results in terms of patient satisfaction.

Keywords: Hyperhidrosis, Subclinical Hypothyroidism, Postoperative Satisfaction, Analysis, Questionnaire.

Presentation ID / Sunum No = 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2535-7498

Systemic Therapy Response Evaluation in Prostate Carcinoma With "68ga"ga-Psma-11 Pet/ct

Dr. Kadir Alper Küçüker[1] , Prof.Dr. Zeynep Yapar[2] , Prof.Dr. Semra Paydaş[2] , Doç.Dr. Isa Burak Güney[2]

[1]*Izmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Nükleer Tıp Birimi*
[2]*Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Nükleer Tıp Anabilim Dalı*

**Corresponding author: Kadir Alper Küçüker*

Özet

Background: Consensus statements was published by EAU and EANM to clarify some uncertainties on PSMA PET/CT response assessment in 2020. We aimed to investigate the response criteria for PSMA PET/CT according to published criteria by comparing with serum PSA changes and determine the factors affecting therapy response evaluation. Results: A high concordance was found between [68Ga]Ga-PSMA-11 PET/CT and serum PSA responses and 0,84 of Gamma coefficient was obtained. Between concordant and discordant group, statistically significant difference was not found in terms of received therapies and castration resistance status. Statistically significant but low correlation was found between serum PSA and SUV values of prostate, moderate correlation was found serum PSA and SUVmax values of metastatic lymph nodes and bones. Conclusions: The response evaluation of PSMA PET/CT according to the published criteria shows high concordance with serum PSA values without being affected by received therapies or castration resistance. This criteria can be used with contribution of serum PSA values in response evaluation of prostate cancer according to our results and literature data.

Anahtar Kelimeler: Prostate Cancer, Prostate Specific Antigen, Pet Scan, 68ga-Psma

Systemic Therapy Response Evaluation in Prostate Carcinoma With "68ga"ga-Psma-11 Pet/ct

Abstract

Background: Consensus statements was published by EAU and EANM to clarify some uncertainties on PSMA PET/CT response assessment in 2020. We aimed to investigate the response criteria for PSMA PET/CT according to published criteria by comparing with serum PSA changes and determine the factors affecting therapy response evaluation. Results: A high concordance was found between [68Ga]Ga-PSMA-11 PET/CT and serum PSA responses and 0,84 of Gamma coefficient was obtained. Between concordant and discordant group, statistically significant difference was not found in terms of received therapies and castration resistance status. Statistically significant but low correlation was found between serum PSA and SUV values of prostate, moderate correlation was found serum PSA and SUVmax values of metastatic lymph nodes and bones. Conclusions: The response evaluation of PSMA PET/CT according to the published criteria shows high concordance with serum PSA values without being affected by received therapies or castration resistance. This criteria can be used with contribution

of serum PSA values in response evaluation of prostate cancer according to our results and literature data.

Keywords: Prostate Cancer, Prostate Specific Antigen, Pet Scan, 68ga-Psma

Presentation ID / Sunum No = 236

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000191602733

Tanatoforik İskelet Displazisi Olan Hastada Epidural Anestezi ile Gebelik Terminasyonu

Uzman Dr. İnci Öz[1]
[1]*Liv Hospital Vadi*

Özet

Amaç: 30yaşında g1 21 hf gebelik ultrasonografisinde Tanatoforik iskelet displazi tespitiyle hastaya amniosentez,genetik analiz, epidural anestezi ile gebeliğin sonlandırılması vaka sunumudur. Yöntem: Hastaya antenatal laboratuvar testleri,ultrasonografi,NT ölçümü,ikili test,dörtlü testler uygulandı.21haftada ultrasonografisinde iskelet displazisi saptandı ve epidural anestezi ile gebelik terminasyonu yapıldı. Bulgular: 21 hf gebeliği olan hastanın ultrasonografideFL 2.02cm 16hf <2.3% HL1.63cm14hf 5 gün <5.0%izlendi.bulguları tanatoforik displazi orantısız boy kısalığı, makrosefali, frontal bossing, burun kökü basıklığı,spinal stenoz, brakidaktili ve üç uçlu parmaklar (trident hand) ile karakterize ve uyumlu izlendi. Sonuç: Spranger1988 yılında hipokondroplazi(HCH),akondroplazi (ACH)vetanatoforik displazileri (TD-I ve TD-II) jenerik olarak iskelet displazileri grubudur.FGFR3 reseptör geni, FGF bağlayan bir transmembran tirozin kinaz reseptörüdür gen, kromozom4 üzerinde bulunur ve19 ekson ve18 introndan oluşur.Kodlanmış protein 840amino asitten oluşur ve fibroblast büyüme faktörü reseptör ailesini oluşturan FGFR1,2,4tür. TT'ler en sık ölümcül iskelet displazileridir insidansı 1-3:60000.TD'ler kısa extremite, makrosefali, platispondili kısa costalar dar göğüs kafesini içerir pulmoner hipoplaziye sekonder respiratuar yetmezlikle ölürler. Terminasyon anomali tanısı alan hastalarda20-22 veya daha büyük gestasyonel haftalarda yapılabilmektedirTerminasyon süreci özellikle primipar olan hastalarda çok uzun ve zorlu bir süreç olabilmektedir. Bu vakada hastanında özel talebi ile epidural anestezi ile gebelik terminasyonu yapılmıştır.Terminasyon sürecinde hastanın servikal açıklığı 1cm iken epidural anestezi uygulandı. Hastanın açıklığı4 cm olduğunda spontan membran rüptürü ve fetal vajinal doğum gerçekleşti. Plasenta spontan çıktı.Hastaya bumm küretajla kavite kontrolü yapıldı. Epidural anestezi ile gebelik tahliyesi klinik pratikte çok uygulanan bir yöntem değildir.Fakat literatürde son dönemlere bu yönde çalışmalar işlemin hasta uyumu ve konforu açısından daha çok tercih edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır Sonuç olarak gebelik terminasyonlarında anomali veya ıntrauterine ex fetüs sebebiyle epidural anestezi uygulaması tercih edilebilir. Hastamızda süreç 24 saat içinde tamamlandı. Epidural anesteziye bağlı olarak süreçte uzama yada başkaca bir komplikasyon izlenmedi. Literatürde kısıtlı sayıda vakalar izlenmektedir hasta uyumu, hastanın tedavi süreci konforu terminasyon yapılacak hastalarda epidural anestezi uygulaması tercih edilebilir. Yüksek hasta sayısı içeren PRT çalışmalar yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik Terminasyonu 2. Trimester, Epidural Anestezi, İskelet Displazisi, Tanatoforik Dispalzi, Fgfr Deficiency

Pregnancy Termination With Epidural Anesthesia in a Patient With Thanatophoric Skeletal Dysplasia

Abstract

Objective: This is a case report of termination of pregnancy with amniocentesis, genetic analysis, epidural anesthesia in a 30-year-old g1 21-week gestational ultrasound patient with tanatophoric skeletal dysplasia detection. Method: Antenatal laboratory tests, ultrasonography, NT measurement, double test, quadruple tests were applied to the patient. Skeletal dysplasia was detected in ultrasonography at 21 weeks and pregnancy was terminated with epidural anesthesia. Results: In the ultrasonography of the patient who was 21 weeks pregnant, FL 2.02cm 16wk <2.3% HL1.63cm14wk 5 days <5.0% was observed. Her findings were tanatophoric dysplasia, disproportionate short stature, macrocephaly, frontal bossing, flattened nasal root, spinal stenosis, brachydactyly and three-pointed fingers (trident hand) was characterized and consistent. Conclusion: In Spranger1988, hypochondroplasia(HCH), achondroplasia (ACH) and tanatophoric dysplasias (TD-I and TD-II) are generically a group of skeletal dysplasias. The FGFR3 receptor gene is a transmembrane tyrosine kinase receptor that binds FGF. The encoded protein consists of 840 amino acids and is FGFR1,2,4, which makes up the fibroblast growth factor receptor family. TTs are the most common fatal skeletal dysplasias incidence 1-3:60000.TDs include short extremities, macrocephaly, platyspondy short ribs narrow ribcage, and die of respiratory failure secondary to pulmonary hypoplasia. Termination can be performed at 20-22 weeks of gestation in patients diagnosed with anomaly. The termination process can be a very long and difficult process, especially in primiparous patients. In this case, pregnancy termination was performed with epidural anesthesia at the patient's special request. During the termination process, epidural anesthesia was applied when the patient's cervical dilation was 1 cm. When the patient's aperture was 4 cm, spontaneous rupture of membranes and fetal vaginal delivery occurred. Placenta came out spontaneously. Cavity control was performed with bumm curettage. Pregnancy evacuation with epidural anesthesia is not a widely used method in clinical practice. However, recent studies in the literature emphasize that the procedure should be preferred more in terms of patient compliance and comfort. As a result, epidural anesthesia may be preferred in pregnancy terminations due to anomaly or intrauterine ex fetus. In our patient, the process was completed within 24 hours. There was no prolongation of the process or any other complication due to epidural anesthesia. A limited number of cases are observed in the literature, and epidural anesthesia may be preferred in patients whose compliance and comfort of the patient's treatment process will be terminated. PRT studies with a high number of patients will be instructive.

Keywords: Pregnancy Termination 2nd Trimester, Epidural Anaesthesia, Skeletal Dysplasia, Theatophoric Dysplasia, Fgfr Deficiency

Presentation ID / Sunum No = 308

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: B Ayan: 0000-0003-2027-8125
MA Salman: 0000-0001-5703-4867

Tanınmayan Lingual Tonsil Hipertrofisi Nedeniyle Beklenmedik Zor Hava Yolu

Dr. Öğretim Üyesi Burak Ayan[1] , Uzman Dr. Mehmet Alper Salman[2]
[1]*Yüksek İhtisas Üniversitesi*
[2]*Ankara Güven Hastanesi*

**Corresponding author: Mehmet Alper Salman*

Özet

Lingual tonsil hipertrofisi hava yolu obstrüksiyonuna neden olabilir ve zor trakeal entübasyon için bir risk faktörü olarak kabul edilir. Bir trakeal introduser buji ve bir video laringoskop kullanılarak entübe edilen, önceden tanı almamış lingual tonsil hipertrofisi olan bir hastada beklenmedik zor hava yolu vakasını sunuyoruz. Safra kesesi taşı olan, obstrüksiyonsuz kronik kolesistitli 45 yaşındaki erkek hastaya genel anestezi altında laparoskopik kolesistektomi planlandı. Hastanın özgeçmişinde Talasemi Minör bulunmaktaydı. Hastaya başka hastanelerde genel anestezi altında çocukluk çağında tonsillektomi ve 37 yaşında septoplasti ameliyatları yapılmıştı. Hasta, zor entübasyon öyküsü belirtmedi ve preoperatif değerlendirmede Mallampati Sınıf 1 olarak puanlandı. Anestezi indüksiyonu yapıldıktan sonra hastanın maske ile ventilasyonu zordu, bu nedenle kısa sürede endotrakeal entübasyona geçildi. Macintosh #3 olan laringoskop blade ile ne glottis ne de epiglottis görülebildi, bu nedenle Cormack-Lehane skoru Grade 4 olarak değerlendirildi. Macintosh #4 blade ile başka bir entübasyon denemesi yapıldı ve bu da başarısız oldu. D-Blade bir video-laringoskop kullanıldığında dil kökünde görülen bir kitle entübasyon girişimini engelledi. Video-laringoskop yardımıyla ses telleri arasından bir trakeal tüp introduser buji ilerletildi ve bujinin üzerinden spiralli bir 7 ID endotrakeal tüp ilerletildi, böylece endotrakeal entübasyon yapılabildi. Kulak, burun ve boğaz değerlendirmesi, kitlenin, beklenmedik zor hava yolunun sık bir nedeni olarak kabul edilen hipertrofik bir lingual tonsil olduğunu tespit etti. Genel anestezide, yüz maskesi ventilasyonunda ve entübasyonda güçlük ve hatta başarısızlığa neden olabilen ve sıklıkla fark edilmeyen hipertrofik lingual tonsili olan hastalara dikkat çekmek amacıyla olgumuzu sunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Anestezi; Lingual Tonsil Hipertrofisi; Endotrakeal Entübasyon; Havayolu Yönetimi

Unexpected Difficult Airway Due to Unrecognized Lingual Tonsil Hypertrophy

Abstract

Lingual tonsil hypertrophy may cause airway obstruction and is regarded as a risk factor for difficult tracheal intubation. We report a case of unexpected difficult airway in a patient with unrecognized lingual tonsil hypertrophy that was intubated using a tracheal tube introducer bougie and a video laryngoscope. A 45-year-old man, who had co-existing thalassemia minor, with calculus of gallbladder with chronic cholecystitis without obstruction was scheduled for laparoscopic cholecystectomy under

general anesthesia. The patient had tonsillectomy in the childhood and a septoplasty eight years ago under general anesthesia in other hospitals. The patient did not state a history of difficult intubation and was scored Mallampati Class 1 at the preoperative evaluation. After induction of anesthesia mask ventilation was difficult, thus endotracheal intubation was crucial. Neither glottis nor epiglottis was seen with a laryngoscope blade Macintosh size #3 so Cormack-Lehane score was Grade 4. Another intubation attempt was made with a Macintosh size #4 blade, which failed as well. A video-laryngoscope with D-Blade was utilized; however, a mass at the base of the tongue hindered the intubation attempt. A tracheal tube introducer bougie was inserted through the vocal cords with the aid of video-laryngoscope and a spiral embedded reinforced endotracheal tube ID 7 was advanced over the bougie, which made the endotracheal intubation achievable. Ear, nose, and throat assessment identified that the mass was a hypertrophied lingual tonsil, which, is considered as a frequent cause of unexpected difficult airway. We present our case in order to draw attention to this frequently unrecognized entity, which may complicate general anesthesia, causing difficulty and sometimes failure in face mask ventilation, and intubation.

Keywords: Anesthesia; Lingual Tonsil Hypertrophy; Endotracheal İntubation; Airway Management

Presentation ID / Sunum No = 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:
D ANUK 0000-0001-7804-5434
I POLAT 0000-0003-3631-6018

Tedavi Almakta Olan ve İzlem Aşamasındaki Meme Kanseri Hastalarında Covid-19 Korkusu Açısından Bir Karşılaştırma (Pilot Çalışma)

Dr. Öğretim Üyesi Dilek Anuk[1], Uzman Dr. Irmak Polat[2]
[1] *İÜ İTF Konsültasyon Liyezon Psikiyatrisi BD*
[2] *İÜ İTF Ruh Sağlığı ve Hastalıkları AD*

**Corresponding author: Dilek Anuk*

Özet

Amaç: COVID-19 pandemisiyle birlikte gündeme gelen karantina süreci, ölüm tehdidi ve belirsizlik durumları özellikle kanser hastaları için psikolojik sorunların daha çok artmasına neden olabilir. Bu çalışmanın amacı halen tedavi almakta olan meme kanseri tanılı kadın hastalarla tedavileri tamamlanmış izlem aşamasındaki meme kanseri tanılı kadın hastalar arasında COVID 19 korkusu, belirsizliğe tahammülsüzlük ve depresyon açısından bir farklılık olup olmadığının incelemesi ve bu hastalarda COVID-19 korkusunun yordayıcılarının belirlenmesidir. Yöntem: Araştırma örneklemini aktif tedavi almakta olan meme kanseri tanılı 62 kadın (Tedavi Grubu) ve halen 6 aylık periodlarda izlem sürecinde olan 61 kadın (İzlem Grubu) oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak, COVID-19 Korkusu Ölçeği (COVID-19 KÖ), Belirsizliğe Tahammülsüzlük Ölçeği (BTÖ), Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) ve Sosyodemografik Bilgi Formu kullanılmıştır. Bulgular: Gruplar arasında yaş, eğitim, ekonomik durum açısından anlamlı fark olmadığı saptanmıştır. İki grubun COVID-19 KÖ, BTÖ ve BDÖ puanları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. COVID-19 KÖ puanlarını yordayan değişkenlerin saptanması amacıyla regresyon analizi (stepwise) için oluşturulan modelde sosyodemografik değişkenler, tıbbi durum ile ilişkili değişkenler, COVID-19' la ilişkili değişkenler, BTÖ ve BDÖ puanlarının yanı sıra Tedavi veya İzlem grubunda olmak yer almıştır. Analizin son adımında; şuanda psikolojik tedavi görme (β =. 304, $p < 0.000$) belirsizliğe tahammülsüzlük düzeyi (β =. 313, $p < 0.000$), eğitim düzeyi (β =. 227, $p < 0.01$) ve depresyon düzeyinin (β =. 220, $p < 0.01$) COVID- 19 korkusunu anlamlı olarak yordadığı saptanmıştır. Bu dört değişken birlikte COVID-19 korkusu varyansının % 34,8'ini açıklamaktadır. Sonuç: Mevcut araştırmada tedavi aşamasındaki meme kanseri hastalarıyla izlem sürecinde olan hastalar arasında COVID-19 korkusu, belirsizliğe tahammülsüzlük ve depresyon düzeyleri açısından anlamlı fark olmadığı ortaya konmuştur. Araştırmanın ortaya koyduğu veriler Psiko-Onkoloji uygulamaları sırasında tedavi aşamasındaki meme kanseri hastaları kadar izlem sürecindeki meme kanseri hastalarının da COVID-19 korkusu açısından psikolojik destek/sağaltıma ihtiyaç duyabileceği akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri; COVID-19 Korkusu; Belirsizliğe Tahammülsüzlük; Depresyon; Psiko-Onkoloji.

A Comparıson of the Fear of COVID-19 of Breast Cancer Patıents Receıvıng Treatment and Beıng Followed -Up (Pılot Study)

Abstract

Introduction: The quarantine process, death threats and uncertainties that came to the fore with the COVID-19 pandemic may cause further psychological problems, especially for cancer patients. The aim of this study is to examine whether there is a difference in terms of fear of COVID 19, intolerance of uncertainty and depression between women with breast cancer still receiving treatment and women with breast cancer who completed treatment process and to determine the predictors of fear of COVID-19. Methods: The research sample consisted of 62 women diagnosed with breast cancer who were receiving active treatment (Treatment group) and 61 women who were still in the follow-up period for 6 months (Follow-up group). As data collection tools, the COVID-19 Fear Scale (COVID-19 FS), Intolerance of Uncertainty Scale (IUS), Beck Depression Inventory (BDI) and Sociodemographic Information Form were used. Results: No significant difference was found between the COVID-19 FS, IUS and BDI scores of the two groups. In the Regression analysis (stepwise), currently receiving psychological treatment (β =. 304, $p < 0.000$) high intolerance to uncertainty score (β =. 313, $p < 0.000$), the level of education (β =. 227, $p < 0.01$), and high depression score (β =. 220, $p < 0.01$) were found to significantly predict the fear of COVID-19. These four variables together may explain 34.8% of COVID-19 fear variance. Conclusion: The current study revealed that there was no significant difference between the breast cancer patients in the treatment stage and those in the follow-up period in terms of fear of COVID-19, intolerance of uncertainty and depression levels. The data presented by the current study suggest that it should be kept in mind that breast cancer patients in the follow-up processes well as breast cancer patients in the treatment phase may need psychological support/treatment in terms of fear of COVID-19 during psycho-oncology practices.

Keywords: Breast Cancer; Fear of COVID-19; Intolerance of Uncertainty; Depression; Psycho-Oncology.

Presentation ID / Sunum No = 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1724-9836

Tehlike Devam Etmekte: Göğüs Cerrahi Tarafından Tanı Konan Tüberküloz Olguları

Dr. Öğretim Üyesi Barış Hekimoğlu[1] , Uzman Dr. Muhammet Ali Beyoğlu[2]
[1]Ordu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Göğüs Cerrahisi ABD
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Akciğer Nakli ve Göğüs Cerrahisi Kliniği,

**Corresponding author: Barış Hekimoğlu*

Özet

Amaç: Tüberküloz bilinen en eski hastalıklardan biri olmasına ve antibiyoterapi ile tedavi edilebilmesine rağmen günümüzde halen azımsanmayacak sayıda vaka görülmektedir.Bu çalışma göğüs cerrahi kliniğinde yapılan girişimsel işlem ve operasyonlar sonucunda saptanan tüberküloz olgularını sunmak ve halen ciddi bir halk sağlığı problemi olan bu hastalığa dikkat çekmek amacı ile yapılmıştır. Yöntem: Kasım 2018-Temmuz 2022 arasında tüberküloz tanısı konan 22 olgu, elektronik ortamda kayıtlı dosya verileri üzerinden retrospektif olarak çalışmaya dahil edildi. Ön tanısı tüberküloz olarak yönlendirilen olgular ile diğer başka endikasyonlar (plevral efüzyon, hemoptizi, ateş etyolojisi vb.) nedeni ile göğüs cerrahisince girişimsel işlem veya operasyon uygulanan ve tüberküloz tanısı ile sonuçlanan olgular çalışmada yer aldılar. Olgular; yaş, cinsiyet, semptomlar, tanı metodu, olguyu göğüs cerrahisine refere eden branş ve işlem sonuçlarında tüberküloz belirlenmesi oranı açısından analiz edildi. Bulgular: Olgulardan 13 (%59.1) erkek, 9 (%40.9) kadın ve yaş ortalaması 44.3 (min:18-max:81) idi. 118 tanısal bronkoskopik işlemde 8 (%6.8), 24 skalen lenf nodu biyopsi işleminde 4 (%16.7), 55 videotorakoskopik plevra biyopsi/dekortikasyon operasyonunda 9 (%16.4) ve pnömotoraks tedavisi nedeni ile yapılan 79 videotorakoskopik wedge rezeksiyon operasyonunda 1 (%1.3) olguda tüberküloz tanısı konuldu. Bronkoskopik yöntemle tanı konulan olgular ile birlikte toplam 10 olguda balgamda aside-rezistans basil (ARB) pozitifliği mevcuttu ki bu olgular topluma bulaştırıcı özelliğine sahiptiler. Sonuç: Tüberküloz ülkemizde ve dünyada halen daha ciddi bir halk sağlığı problemi oluşturmaya devam etmektedir. Aile hekimliğinden onkoloji branşına varıncaya kadar her basamakta çalışan hekimlerin öksürük, ateş, kilo kaybı gibi non-spesifik semptomu olan olgulara yaklaşımda, ayırıcı tanıda tüberkülozun mutlaka akılda tutulmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Cerrahisi, Halk Sağlığı, Tanı, Tüberküloz

The Danger Persists: Tuberculosis Patients Diagnosed by Thoracic Surgery

Abstract

Background: Although tuberculosis is one of the oldest known diseases and can be treated with antibiotics, there are still many cases today. This study was carried out to present tuberculosis cases detected as a result of interventional procedures and operations performed in the thoracic surgery clinic and to draw attention to this disease, which is still a serious public health problem. Materials and Method: Twenty-two cases diagnosed with tuberculosis between November 2018 and July 2022 were included in the study. The data of the patients' electronic files were analyzed retrospectively. The cases

whose preliminary diagnosis was referred to as tuberculosis and those who underwent an interventional procedure or operation by the thoracic surgeon due to other indications (pleural effusion, hemoptysis, fever etiology, etc.) resulted in the diagnosis of tuberculosis were included in the study. Age, gender, symptoms, diagnosis method, branch referring the case to thoracic surgery, and the rate of detection of tuberculosis in the procedure results were analyzed. Results: Thirteen (59.1%) cases were male, 9 (40.9%) female, and the mean age was 44.3 (min:18-max:81). Tuberculosis was found in 8 (6.8%) of 118 bronchoscopic diagnostic procedures, 4 (16.7%) of 24 scalene lymph node biopsy procedures, 9 (16.4%) of 55 video thoracoscopic pleural biopsy/decortication operations, and 1 (1.3%) of 79 video thoracoscopic wedge resection operations for pneumothorax treatment. Acid-resistant bacillus (ARB) positivity was present in the sputum of 10 cases in total, including the cases diagnosed by the bronchoscopic method, which were contagious to the community. Conclusion: Tuberculosis continues to constitute a more serious public health problem in our country and the world. We suggest that tuberculosis should be considered in the differential diagnosis of physicians working at all levels, from family medicine to oncology, in the approach to cases with non-specific symptoms such as cough, fever, and weight loss.

Keywords: Thoracic Surgery, Public Health, Diagnosis, Tuberculosis

Presentation ID / Sunum No = 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7507-2290

Temporal Lobektomi Sonrası Psikoz: Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Yağmur Sever Fidan[1]
[1]*Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi*

Özet

Giriş:Mezial temporal skleroz (MTS), temporal lob epilepsilerinde, epilepsi odağı ile aynı taraf hipokampus ve ilişkili limbik yapılarda gliozis ve atrofi ile karakterizedir. Temporal Lobektomi, mezial temporal skleroz gibi tedaviye dirençli epilepsi tiplerinin tedavisi için etkin ve en sık kullanılan cerrahi prosedürdür.Psikiyatrik ek tanılar, özellikle mezial (limbik) temporal lobu içeren kronik epilepsi ile ilişkili olma eğilimindedir. Tıbbi olarak dirençli temporal lob epilepsisinin cerrahi tedavisinden önce ve sonra hastalar arasında psikiyatrik komplikasyonlar görülebilmektedir.Farklı çalışmalarda farklı sonuçlar elde edilmesine karşın cerrahi sonrası de novo psikoz gelişimi için literatürde %1-15 gibi oranlar bulunmaktadır.mezial temporal lobektomi sonrası gelişen bir psikoz olgusunu sunmayı amaçladık. Olgu:32 yaşında, bekar, çalışmayan kadın hasta; aile üyelerine karşı hostil söylemler, sinirlilik, şüphecilik gibi şikayetlerle psikiyatri acil servise kolluk kuvvetleriyle başvurdu.Hastadan alınan bilgiye göre, daha önceden bilinen MTS tanısı olduğu ve 3 yıl önce medikal tedaviye cevapsız epilepsisi nedeniyle mezial temporal lobektomi geçirdiği öğrenildi. Cerrahi sonrası nöbet geçirmediği öğrenildi.Hastanın mevcut şikayetlerinin cerrahi öncesinde olmadığı, 3 yıldır dış merkezde psikiyatri polikliniklerine başvurdukları ve kullanılan antidepresan tedavilerden fayda görmediği öğrenildi. Takiplerinde mistik, grandiyöz, persekütif, referansiyel sanrıları tespit edilen hastaya DSM-V'e göre ''başka bir sağlık durumuna bağlı psikotik bozukluk'' tanısı kondu.Hasta ilgili branşlara konsülte edilerek, Levetirasetam 3500 mg, Karbamazepin 800 mg tedavisi düzenlendi. Psikotik belirtileri için ise Aripiprazol 5 mg/gün başlanarak tedrici artırıldı. Hasta Aripiprazol 20 mg ile kısmi remisyona girdi.Hastanın çok sayıda oral ilaç kullanması ve uyumunu artırmak adına uzun etkili Aripiprazol enjeksiyonu ile devam etmesi planlandı. Tartışma:Epilepsi cerrahisi öncesinde psikiyatrik eş tanısı olan hastaların cerrahi sonrasında da psikiyatrik başvurular için risk grubunda olduğunu bilinmektedir.Ancak epilepsi cerrahisi sonrası bu semptomların progresyonu hala belirsizdir. Klinisyenler ne kadar nadir görülse de mezial temporal bölge cerrahileri sonrasında gelişen psikiyatrik semptomlar için psikotik tanıları da göz önünde bulundurulmalıdır.Alanyazında olanzapin ile benzer vakalarda iyi sonuçlar bildirilse de depo tedavi düşünülen bu hastada aripiprazolün de iyi bir antipsikotik seçeneği olduğunu bildiriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Mezial Temporal Skleroz, Psikoz

Presentation ID / Sunum No = 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

The Relationship Between Tp-E Interval and Prognostic Nutritional Index in Hypertension Patients

Uzman Dr. Savaş Özer[1] , Uzman Dr. Nurcemal Şentürk[1] , Uzman Dr. Ercan Aydın[1] , Uzman Dr. Dile Cahide Haznedar Kırcı[1]

[1]Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Savaş özer*

Özet

Amaç: Tp-e aralığı, ventriküler repolarizasyonu gösteren elektrokardiyografide (EKG) ölçülen T dalgasının tepe noktası ile sonu arasındaki aralıktır ve aralığının yavaşlaması, malign ventriküler aritmilerin invazif olmayan bir belirleyicisi olarak kabul edilir. (PNİ) prognoz beslenme indeksi, albümin ve lenfosit değerleri kardiyak parametreler hipertansiyon PNİ hastalarda düşüş kullanarak hesaplanan bir parametredir PNİ oranlarında değişiklikler için ikincil gelişebilecek aritmiler hakkında yeterli edebiyat değildir.Çalışmamızda, malign aritmi riskinde bir artışa neden olduğu bilinen Tp-e aralığı, hipertansiyon kardiyak etkileri ile ilgili PNİ değerleri ölçerek ölçüldü, aritmi üzerinde bir etkisi olup olmadığını değerlendirmek için plan yaptık. Gereç ve yöntemler: Çalışmaya hipertansiyon tanısı ile takip edilen kardiyoloji polikliniğine başvuran, PNI'SI düşük, pnı'sı yüksek 65 hasta dahil edildi. Tp-e aralığı, T dalgası tepe noktası ile uç arasındaki mesafe olarak tanımlandı, PNI [(10 × serum albümin (g/dL)) + (0.005 x toplam lenfosit sayısı)] formülü kullanılarak laboratuvar değerleri hesaplandı. Ortanca PNI değeri 47 olarak belirlendi ve iki grup arasında belirlenen Tp-e aralık Aralık değerleri karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların demografik özellikleri, laboratuvar özellikleri ve Tp-e aralık süreleri Tablo 1'de gösterilmiştir. Ortanca analiz ile elde edilen prognostik PNI değeri 47 olarak hesaplandı. PNI değeri <47 ve >47 olan gruplar arasında Tp-e aralığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktu. Sonuç: Arteriyel hipertansiyonu olan hastalarda aritmi belirteci olarak kabul edilen Tp-e aralığında PNI değeri anlamlı bir fark yaratmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Prognostic Nutritional İndex, Tp-E İnterval, Hypertension.

The Relationship Between Tp-E Interval and Prognostic Nutritional Index in Hypertension Patients

Abstract

Background: Tp-e interval is the interval between the peak and the end of the T wave measured on electrocardiography (ECG), which shows ventricular repolarization, and the deceleration of its interval is considered a non-invasive predictor of malignant ventricular arrhythmias. Prognostic nutritional index (PNI), is a parameter that is calculated using the values of albumin and lymphocyte decline in cardiac parameters in patients with hypertension PNI is not enough literature about arrhythmias that may develop secondary to changes in rates of PNI.In our study, the Tp-e interval, which is known to cause an increase in the risk of malignant arrhythmia, was measured by measuring the PNI values associated with cardiac effects in patients with hypertension, we planned to evaluate whether it has an effect on

arrhythmia. Material and methods: Approximately 65 patients with a low PNI and 65 with a high PNI were included in the study who were admitted to the cardiology outpatient clinic who were followed up with a diagnosis of hypertension. The Tp-e interval was defined as the distance between the T-wave peak and end , PNI [(10 × serum albumin (g/dL)) + (0.005 x total lymphocyte count)] with laboratory values were calculated using the formula. The median PNI value was determined as 47 and the Tp-e interval Dec determined between the two groups the values were compared. Results: The demographic, laboratory characteristics and Tp-e interval duration of the patients included in the study were as shown in Table 1. The prognostic PNI value obtained by median analysis was calculated as 47. There was no statistically significant relationship between Tp-e interval between the groups with a PNI value <47 and >47. Conclusion: The PNI value does not make a significant difference in the Tp-e interval, which is considered to be markers of arrhythmia in patients with arterial hypertension.

Keywords: Prognostik Beslenme İndeksi, Tp-E Aralığı, Hipertansiyon.

Presentation ID / Sunum No = 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8695-0290

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Formaldehit'in Toksik Etkileri

Dr. Nida Turguteli[1] , Dr Süeda Uzun [1] , Dr Muhammed Edib Mokresh[1] , Dr Emir Muvaffak[1] , Öğr. Gör. Rabia Solak Döner[2] , Dr. Öğretim Üyesi Nurullah Yücel[3]

[1]Health Sciences University Hamidiye International Faculty of Medicine

[2]Istanbul Aydın University Faculty of Medicine Department of Anatomy

[3]Health Sciences University Hamidiye International Faculty of Medicine Department of Anatomy

**Corresponding author: Nida Turguteli*

Özet

Giriş: Anatomi derslerinde birçok eğitim yöntemi mevcut olmasına rağmen kadavra üzerinde yapılan pratikler anatomi derslerinin merkezinde yer almaktadır. Formaldehit (FA) en yaygın doku koruyucusu olarak kadavra hazırlama işleminde kullanılmaktadır. Diseksiyon salonunda, kadavradan yayılan formaldehit buharı, öğretim elemanı ve sağlık alanındaki öğrencinin sağlığını olumsuz etkileyebilmektedir. FA'in akut ve kronik sağlıkla ilgili sorunlara neden olduğu çalışmalarla ortaya konmuştur. FA'e maruz kalan öğrencilerin üzerindeki bu olumsuz etkilere rağmen, gelişmekte olan ülkelerde yapılan araştırmalar sınırlıdır. Bu çalışmada, FA ile korunan kadavraya maruz kalan öğrencilerin üzerindeki etkilerini değerlendirmek hedeflenmektedir. Aynı zamanda, zehirli etkilere karşı majör koruyucu önlemi önermek amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Sağlık Bilimleri Üniversitesi'nde Nisan ve Mayıs aylarında yapılan anketi kadavra ile eğitim yapılan pratik derslerine katılmış 186 kişi yanıtladı. Bulgular: Çalışmaya katılanların %55,4'ü kadın %44,6'sı erkek katılımcıdan oluşmuştur. Kişilerin % 33,99 u daha önce cansız insan vücudu görmemiş olduğunu belirtti. Katılımcıların % 69'u formaldehit kokusunu rahatsız edici bulmuştur. Burunda kuruluk, burun akıntısı, aşırı susuzluk hissi, gözlerde kaşıntı, kızarıklık, salgı artışı, görme bozukluğu, baş ağrısı, mide bulantısı, yorgunluk, boğazda kuruluk, yüz ve boyunda döküntüler, nefes darlığı gibi semptomlar %50'den az olarak bulundu. Gözlerde, burunda ve ciltte semptom gösteren kişiler bu semptomların 1 saatten az sürdüğünü belirtmişlerdir. Tartışma ve Sonuç: Kadavra fiksasyonunda en çok kullanılan koruyucu madde olan formaldehit maruziyetinin etkileri, öğretim elemanları ve öğrenciler için sorun teşkil etmektedir. Etkilerin klinik durumları, maruziyet süresine göre değişmektedir. Kadavra fiksasyonu için formaldehitten daha az zararlı birçok yöntem bulunmaktadır. Fiksasyon yöntemlerinden en zararsız olan doymuş tuzlu su çözeltisi kullanılabilir. Formaldehit kullanılmış kadavralar ile işlenen derslerde ise etkilerin azaltılması için iyi havalandırması olan zararlı maddeler yönetmeliğine uygun hale getirilmiş laboratuvarlar kullanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Formaldehit, Kadavra, Anatomi, Tıp Fakültesi

Toxic Effects of Formaldehyde On Medical Faculty Students

Abstract

Introduction: Although many training methods are available in anatomy lectures, cadaver practice is at the heart of anatomy lessons. Formaldehyde (FA) is most commonly used as a tissue preservative in

cadaver preparation. FA emitted from the cadaver may be harmful to the instructor and the student in the health field. Studies have shown that FA causes acute and chronic health problems. Despite these effects on students exposed to FA, research in developing countries is limited. This study aimed to evaluate the effects on students exposed to FA through cadavers. It is also intended to recommend major preventive measures against its effects. Materials and methods: 186 students who attended the cadaver training answered the survey conducted in April and May at the University of Health Sciences. Results: 55.4% of the participants in the study were female and 44.6% were male. 33.99% stated that they had never seen a lifeless body before. 69% of the participants found the smell of FA irritating. Symptoms such as nose dryness, runny nose, excessive thirst, itching in the eyes, redness, increased secretion, visual disturbance, headache, nausea, fatigue, dryness in the throat, rashes on the face and neck, and shortness of breath were found to be less than 50%. Participants with eyes, nose, and skin symptoms stated that these symptoms lasted less than 1 hour. Discussion and Conclusion: Exposure to FA, the most used preservative in cadaver fixation, causes problems for instructors and students. The clinical manifestations of the effects vary according to the exposure duration. There are many methods for cadaver fixation that are less harmful than FA, such as saturated saline solution which is the most harmless among fixation methods. When using cadavers with FA, instructors should head for laboratories with good ventilation that fit the harmful substance regulations, to reduce the effects.

Keywords: Formaldehyde, Cadaver, Anatomy, Faculty of Medicine

Presentation ID / Sunum No = 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7866-7898

Tiroid Hormon Seviyelerinin Korneanın Topografik, Dansitometrik ve Aberrometrik Değerlerine Etkisi

***Dr. Öğretim Üyesi Umut Dağ*[1] *, Uzman Dr. Süleyman Vardar*[1]**
[1]*Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Umut Dağ*

Özet

Amaç : Hipotiroidi, hipertiroidi hastalarında korneaların topografik ölçümleri, aberrometrik ve dansitometrik değerlerinin sağlıklı bireylere göre araştırılması. Gereç ve Yöntemler: Bu kesitsel karşılaştırmalı çalışmaya 20 hipotiroid hasta (grup I), 20 hipertiroid hasta (grup II) ve aynı yaştaki 20 kontrol (grup III) dahil edildi. Pentacam yüksek çözünürlüklü görüntüleme sistemi kornea topografik ölçümleri, aberrometri ve dansitometriyi belirlemek için kullanılır. Bulgular: Ortalama yaş grubu I, II ve III sırasıyla 42.11±12.84(21-65), 44.52±10.11(20-66), 44.04±8.06(20-65) yıl idi (p=0.091). 0-2 mm ve 2-6 mm dansitometri değerleri açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı.. 6-10 mm kornea zonunda anterior, mid-stroma, posterior ve total olmak üzere tüm katmanlarda hipertiroidi grubunda kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksek bulundu (p=0,002, p=0,001, p=0,002 ve p=0,001) , sırasıyla). Periferik kornea 10-12 mm kornea zonunda tüm katmanlardaki kornea dansitometri değerleri hipertiroidi grubunda hem kontrol grubuna hem de hipotiroidi grubuna göre anlamlı olarak yüksekti (tüm değerler için p<0.05). Aberrometrik değerlerde sadece hipertiroidi grubundaki HOA değerleri kontrol grubuna göre anlamlı derecede yüksekti (p=0.012). Sonuçlar : Hipertiroidi kornea dansitometrik ve aberometrik değerleri etkileyerek kornea şeffaflığını değiştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Korneal Topografi,hipertiroidi,hipotiroidi

The Effect of Thyroıd Hormone Level On Topographıc, Densıtometrıc and Aberrometrıc Values of the Cornea

Abstract

Purpose : To investigate the topographic measurements,aberrometrics and densitometrics values of corneas in hypothyroid , hyperthyroid patients compared to healthy individuals. Material and Methods: This cross-sectional comparative study included 20 hypothyroid patients (group I), 20 hyperthyroid patients (group II), and 20 age-matched controls (group III). The Pentacam high resolution imaging system is used to determine corneal topographic measurements,aberrometry and densitometry. Results: Mean age group I, II and III 42.11±12.84(21-65), 44.52±10.11(20-66), 44.04±8.06(20-65) years was respectively (p =0.091). There was no significant difference between the groups no statistically significant differences were found between the groups in terms of the 0-2 mm and 2-6 mm densitometry values. At 6-10 mm corneal zone at all layers, including anterior, mid-stroma, posterior and total, were significantly higher in the hyperthyroidism group compared to the control group (p=0.002, p=0.001, p=0.002 and p=0.001, respectively). At peripheral cornea 10-12 mm corneal zone, corneal densitometry values in all layers were significantly higher in the hyperthyroidism group compared to both the control

group and hypothyroidism group ($p<0.05$ for all values). At aberrometric values only HOA values in the hyperthyroidism group were significantly higher than in the control group ($p=0.012$). Conclusion : Hyperthyroidism may affect corneal densitometric and aberometric values, which may alter the corneal transparency.

Keywords: Corneal Topography,hyperthyroidi,hypothyroidi

Presentation ID / Sunum No = 295

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6948-8548

Tiroid Nodülü ve Tirotoksikozla Prezente Bir Gastrik Nöroendokrin Tümör Olgusu

Dr. Ramazan Önalan[1]
[1]*Yozgat Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: nöroendokrin tümörler(net) nadir görülen tümörlerdir.toplamda mide tümörlerinin yüzde birinden azını net'ler oluşturmaktadır.midede lokalize netler gastrointestinal tümörlerin yüzde altısını oluşturmaktadır(1).non-fonksikyonel tümörler erken dönemde semptom vermezken, tümörün büyümesi ve kitle etkisiyle karın ağrısı,sarılık,bulantı ve kusma gibi semptomlara yol açarlar(2).bu olgumuzda nadir görülen gastrik nöroendokrin tümörün tiroid kitlesiyle birlikte tirotoksikozla prezente olması ve multipl nöroendokrin tümör açısından vakaya yaklaşımımız sunulacaktır. Olgu: daha önce bilinen koah tanısıyla takipli 54 yaşındaki erkek hasta inhaler ilaç kullanmaktadır.hasta çarpıntı şikayetiyle acile başvurusunda atriyal fibrilasyon tespit edilmesi üzerine medikal karidoyoversiyon amacıyla amiodaron infüzyonu verilmiş.sinüs ritmine dönüş sağlananmayan hasta antikuagulan ile taburcu edilmiş.taburculuk sonrası ishal, çarpıntı, kilo kaybı şikayetiyle tekrar polikliniğimize başvuran hastanın tetkikleirnde tirotoksikoz tablosu tespit edildi.trab negatif olan hastanın tiroidede 3 cm boyutlarında nodül tespit edilmesi üzerine toksik adenom? ile tiroid sintigrafisi planlandı. Anti tiroid ilaç başlanan hastanın konstitüsyonel semptomlarıda bulunması üzerine batın ultrasonografi çekildi.karaciğerde yaygın metastazları bulunan hastaya etyolojik araştırma planlandı. Tümör markerlarında ve kontrastlı tüm batın tomografisinde bir odak tespit edilemeyen hastaya gastroskopi yapıldı. Midede ülsere lezyonu olan hastanın patoloji sonucu grade 2 iyi diferansiye tümör olarak geldi. Patolojik boyama sonucu ki67 proliferasyon indeksi %17 olarak tespit edildi. Hastada men sendromu düşünüldü. Fakat parathormonu normal olması, hipofizer ve pankreatik lezyonu bulunmaması kalsitonin normal olması nedeniyle men sendromlarından uzaklaştık.hastamızın tiroid sintigraifsi sonucu tiroidit olarak geldi. Amiodraona bağlı tirotoksikoz tablosu olarak değerlendirdik. Sonuç: olgumuzdan da anlaşılacağı üzere gastrik nöronedokrin tümör ve tiroid nodülü birlikte bulunan hastalarda men sendromları ayırıcı tanıda düşünülmeli atlanmamalıdır. KAYNAKLAR 1. Hemminki K, Li X. Incidence trend sand risk factors of carcinoid tumors. A nation wide epidemiologic study from Sweden. Cancer 2001;92:2204-10. 2. Mougey AM, Adler DG. Neuroendocrine tumors: Review and clinical update. Hospital Physician 2007;51:12-20.

Anahtar Kelimeler: Gastrik Nöroendokrin Tümör, Tiroid Nodülü, Men Sendromu

A Case of Gastrıc Neuroendocrın Tumor Wıth a Thyroıd Nodule and Thyrotoxıcosıs

Abstract

Introduction: neuroendocrine tumors (net) are rare tumors. Less than one percent of the stomach tumors are nets. Localized networks constitute six percent of the gastrointestinal tumors (1). Non-font tumors do not give symptoms in the early period, while the growth of the tumor and the mass effect of abdominal pain causes symptoms such as , january, nausea, and vomıtıng (2). In thıs case, the rare gastrıc neuroendocrın tumor to be presented wıth thırotoxıcosıs wıth thyroıd mass. Case: a 54 -year -old male

patient with a previously known copd diagnosis is used inhaler. The patıent re-applıced to our polyclınıc wıth the complaınt of loss. Thyrotoxıcosıs ıs detected at the examınatıons. The patıent wıth trab negatıve ıs detected to anodule wıth sıze of 3 cm ın the thyroıd? Wıth thyroıd scentgraphy planned. After the patıent was started on antı-thyroıd medıcatıon, wıth constıtutıonal symptoms, an absolute ultrasonography was made. Etıologıcal research was planned for the patıent wıth dıfficult lıver metastas. Gastroscopy was done to the patıent who cannot detect a focus ın the tumor markers and the whole contrasted tomography. The pathology result of the patıent wıth an ulcer lesıon ın the stomach came as a grade 2 well dıfferentıate tumor. Result of pathologıcal staınıng, ki67 prolıferatıon ındex was detected as 17%. The patıent was thought wıth men syndrome. But, due to normal parathormone, no pıpophyzer and pancreatıc lesıon and calcıtonın ıs normal, we walked away from men syndromes. The result of our patıent's thyroıd sıntıgraphy due to thyroıdıtıs. We evaluated ıt as a table of thyrotoxıcosıs due to amıodraon. Conclusıon: as approved from our case, men syndromes should be consıdered ın the dıfferentıal dıagnosıs of patıents wıth gastrıc neuronedocrın tumor and thyroıd nodule and should not be overlooked. RESOURCES 1. Hemminki K, Li X. Incidence trend sand risk factors of carcinoid tumors. A nation wide epidemiologic study from Sweden. cancer 2001;92:2204-10. 2. Mougey AM, Adler DG. Neuroendocrine tumors: Review and clinical update. Hospital Physician 2007

Keywords: Gastrıc Neuroendocrine Tumor, Thyroıd Nodule, Men Syndrome

Presentation ID / Sunum No = 297

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7687-0924

Tiyopental İle Anestezi İndüksiyonuna Remifentanil Eklenmesinin Klasik Lma (Laringeal Maske Airway) Yerleştirme Başarısı Üzerine Etkisi

Doç.Dr. Mensure Çakırgöz[1]

[1]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Yoğun Bakım Ünitesi, İzmir, Türkiye*

Özet

Giriş:Remifentanil, non-spesifik kan ve doku esterazları tarafından hızlı olarak metabolize edilen, anestezi uygulamalarında sıklıkla tercih edilen ultra kısa etkili selektif mü reseptör agonistidir. Propofol ile birlikte uygulandığında apne süresini uzatmadan optimal LMA yerleştirme koşullarını sağladığı bildirilmiş olup, tiyopental ile birlikte uygulandığında LMA yerleştirme koşulları üzerine etkisini değerlendiren bir çalışmaya rastlanmamıştır Amaç: Tiyopental birlikte farklı dozlarda remifentanil uygulamasının LMA yerleştirme koşulları ve başarısı üzerine etkilerinin prospektif, randominize, çift kör olarak karşılaştırılması amaçlanmıştır. Metod: 18-65 yaş arası ASA I-II grubundan 100 hasta, randomize olarak dört çalışma grubundan birine dahil edildi: remifentanil 0,5 µg.kg-1 (Grup I), 1 µg.kg-1(Grup II),2 µg.kg-1 (Grup III), 3 µg.kg-1(Grup IV). Anestezi indüksiyonu,remifentanil sonrası 5 mg.kg-1 tiyopental ile sağlandı. İndüksiyondan 90 sn sonra LMA yerleştirildi.Çenenin açılması, LMA yerleştirme kolaylığı, yutkuma, öksürme ve öğürme, laringospazm ve hareketi esas alan 6 değişkenli skala kullanılarak, LMA yerleştirilme koşulları değerlendirildi.Bazal, LMA yerleşiminden hemen önce ve sonraki 1.dk, 2 dk, 3.dk.,4dk, 5.dk.'larda ortalama arter basınç(OAB), kalp atım hızı(KAH), BİS değerleri, apne süresi, kirpik refleksi kaybı süresi, deneme sayısı kaydedildi. Sonuçlar:Demografik veriler benzerdi. Grup IV de apne süresi grup I, grup II, grup III den anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha yüksekti. LMA yerleşim süresi, deneme sayısı, laringospazm görülme sıklığı grup I'de Grup II, Grup III ve Grup IV'den anlamlı olarak yüksek ve LMA yerleştirme kolaylığı ise anlamlı olarak düşük saptandı($p < 0.05$). Grup III ve Grup IV de mükemmel LMA yerleştirme oranı ve tam çene açılması oranı grup I, grup II den anlamlı ($p <0.05$) olarak daha yüksekti Grup IV de 1 dk öncesi, 1 dk sonrası,2.dk, 3. dk sistolik basınç,diyastolik basınç ve ortalama arter basıncı grup I, grup II, grup III den anlamlı olarak daha düşüktü.($p <0.05$) Sonuç: Çalışmamızda,indüksiyonda tiyopental ile birlikte 2 µg.kg-1remifentanilin uygulamasıyla, daha stabil hemodinami ve %96 oraanında mükemmel veya tatmin edici entübasyon koşulları sağlandığı sonucuna vardık.

Anahtar Kelimeler: Remifentanil; Tiyopental, Laringeal Maske

Presentation ID / Sunum No = 336

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7687-0924

Tiyopental İle Anestezi İndüksiyonuna Remifentanil Eklenmesinin Klasik Lma (Laringeal Maske Airway) Yerleştirme Başarısı Üzerine Etkisi

Doç.Dr. Mensure Çakırgöz[1]

[1]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı Yoğun Bakım Ünitesi, İzmir, Türkiye*

Özet

Giriş:Remifentanil, non-spesifik kan ve doku esterazları tarafından hızlı olarak metabolize edilen, anestezi uygulamalarında sıklıkla tercih edilen ultra kısa etkili selektif mü reseptör agonistidir. Propofol ile birlikte uygulandığında apne süresini uzatmadan optimal LMA yerleştirme koşullarını sağladığı bildirilmiş olup, tiyopental ile birlikte uygulandığında LMA yerleştirme koşulları üzerine etkisini değerlendiren bir çalışmaya rastlanmamıştır Amaç: Tiyopental birlikte farklı dozlarda remifentanil uygulamasının LMA yerleştirme koşulları ve başarısı üzerine etkilerinin prospektif, randominize, çift kör olarak karşılaştırılması amaçlanmıştır. Metod: 18-65 yaş arası ASA I-II grubundan 100 hasta, randomize olarak dört çalışma grubundan birine dahil edildi: remifentanil 0,5 µg.kg-1 (Grup I), 1 µg.kg-1(Grup II),2 µg.kg-1 (Grup III), 3 µg.kg-1(Grup IV). Anestezi indüksiyonu,remifentanil sonrası 5 mg.kg-1 tiyopental ile sağlandı. İndüksiyondan 90 sn sonra LMA yerleştirildi.Çenenin açılması, LMA yerleştirme kolaylığı, yutkuma, öksürme ve öğürme, laringospazm ve hareketi esas alan 6 değişkenli skala kullanılarak, LMA yerleştirilme koşulları değerlendirildi.Bazal, LMA yerleşiminden hemen önce ve sonraki 1.dk, 2 dk, 3.dk.,4dk, 5.dk.'larda ortalama arter basınç(OAB), kalp atım hızı(KAH), BİS değerleri, apne süresi, kirpik refleksi kaybı süresi, deneme sayısı kaydedildi. Sonuçlar:Demografik veriler benzerdi. Grup IV de apne süresi grup I, grup II, grup III den anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha yüksekti. LMA yerleşim süresi, deneme sayısı, laringospazm görülme sıklığı grup I'de Grup II, Grup III ve Grup IV'den anlamlı olarak yüksek ve LMA yerleştirme kolaylığı ise anlamlı olarak düşük saptandı($p < 0.05$). Grup III ve Grup IV de mükemmel LMA yerleştirme oranı ve tam çene açılması oranı grup I, grup II den anlamlı ($p <0.05$) olarak daha yüksekti Grup IV de 1 dk öncesi, 1 dk sonrası,2.dk, 3. dk sistolik basınç,diyastolik basınç ve ortalama arter basıncı grup I, grup II, grup III den anlamlı olarak daha düşüktü.($p <0.05$) Sonuç: Çalışmamızda,indüksiyonda tiyopental ile birlikte 2 µg.kg-1remifentanilin uygulamasıyla, daha stabil hemodinami ve %96 oraanında mükemmel veya tatmin edici entübasyon koşulları sağlandığı sonucuna vardık.

Anahtar Kelimeler: Remifentanil,tiyopental, Laringeal Maske

The Effect of Addıng Remıfentanıl to Anesthesıa Inductıon Wıth Thyopental On Classıc Lma (Laryngeal Mask Aırway) Insertıon Success

Abstract

Introduction: Remifentanil is an ultra-short-acting selective mu-receptor agonist that is rapidly metabolized by non-specific blood and tissue esterases and is frequently preferred in anesthesia applications. It has been reported to provide optimal LMA placement conditions without prolonging the apnea period when applied with propofol, however, no study has been found to evaluate its effect on

LMA insertion conditions when applied with thiopental. Objective: It was aimed to compare the effects of different doses of remifentanil together with thiopental on LMA insertion conditions and its success in a prospective, randomized, double-blind study method. Method: From the groups of ASA I-II, 100 patients aged between 18-65 years were randomly assigned to one of four study groups: remifentanil 0.5 µg.kg-1 (Group I), 1 µg.kg-1 (Group II), 2 µg.kg-1 (Group III), 3 µg.kg-1(Group IV). Anesthesia induction was achieved with 5 mg.kg-1 thiopental after remifentanil. After the induction, LMA was placed 90 seconds later. LMA insertion conditions were evaluated using a 6-variable scale based on jaw opening, ease of LMA insertion, swallowing, coughing and retching, laryngospasm, and movement. Basal, just before and after LMA placement at the 1st min, the 2nd min, the 3rd min, the 4th min and the 5th min; mean arterial pressure (MAP), heart rate (HR), BIS values, apnea duration, loss of eyelash reflex, number of attempts, were recorded. Results: Demographic data were similar. Apnea duration in group IV was significantly ($p < 0.05$) higher than group I, group II and group III. LMA placement time, number of attempts, incidence of laryngospasm were significantly higher in Group I than Group II, Group III and Group IV, and the ease of LMA insertion was significantly lower ($p < 0.05$). In Group III and Group IV, the rate of perfect LMA insertion and full jaw opening were significantly higher ($p <0.05$) than group I and group II. Systolic pressure, diastolic pressure and mean arterial pressure 1 min before, 1 min after, the 2nd min, the 3rd min in group IV were significantly lower than group I, group II and group III ($p <0.05$). Conclusion: In our study, we concluded that the administration of 2 µg.kg-1 remifentanil with thiopental in induction provides more stable hemodynamics and excellent or satisfactory intubation conditions at a rate of 96%.

Keywords: Remifentanil,thiopental, Laryngeal Mask

Presentation ID / Sunum No = 209

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4158-4594

Tokat İl Merkezindeki Aile Hekimliği Birimlerinde Çalışan Sağlık Profesyonellerinin Mülteci ve Göçmenlere Sağlık Hizmeti Sunumunda Karşılaştığı Zorluklar, Görüş ve Önerileri

Dr. Öğretim Üyesi Gonca Soysal[1]

[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Pazar Meslek Yüksekokulu, Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü*

Özet

Mülteci ve göçmenlerin sağlık hizmetlerine erişimindeki zorluklar, mülteci ve göçmenleri etkilediği kadar ev sahibi nüfus için de olumsuz halk sağlığı etkileriyle sonuçlanabilmektedir. Özellikle iletişim zorlukları, kültürel açıdan uygun sağlık bakımına erişimin olmaması, düşük sosyo-ekonomik düzey ve dil engelleri hem sağlık hizmetlerini sunan sağlık profesyonelleri için hem de mülteci ve göçmenler için zorluklara neden olmaktadır. Dolayısıyla bu araştırmada mevcut sağlık sistemi içerisinde sağlık profesyonellerinin karşılaştığı zorluklar, görüş ve önerilerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel nitelikte olan bu araştırma, Haziran-Ağustos 2022 tarihleri arasında Tokat il merkezine bağlı aile sağlığı merkezlerinde yürütülmüştür. Araştırmaya katılmayı kabul eden 109 sağlık profesyoneliyle gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Katılımcıların bildirdiğine göre haftalık ortalama sağlık hizmeti sunulan mülteci/göçmen sayısı 27.25±20.96'dır. Menşei ülke en fazla Suriye ve Afganistan'dır. Aile hekimliğine en sık başvurma nedenleri bebek/çocuk izlemidir. Sağlık profesyonellerinin hizmet sunarken karşılaştıkları zorluklarda ilk üç sırada; iletişimsel zorluklar (%81,7), mülteci/göçmenlerin koruyucu sağlık hizmetlerine önem vermemeleri (%54,1) ve sağlığa olumsuz etki eden kültürel uygulamaları devam ettirmeleri (%44) yer almaktadır. Sağlık profesyonelleri bu zorlukların çözümü için mülteci ve göçmenlere sağlık eğitiminin verilmesini en fazla önermektedir. Sonuç: Sağlık profesyonelleri, mülteci ve göçmenlere sağlık hizmeti sunarken iletişimsel ve kültürel engellerden mesleki normlara kadar çeşitli zorluklarla karşı karşıya kalmaktadır. Mülteci ve göçmenlere yönelik sağlık hizmetlerinden yararlanmada sağlığın sosyal, kültürel ve ekonomik belirleyicileri de göz önünde bulundurularak gerekli yasal düzenlemeler ile sağlık okuryazarlığını geliştirecek eğitimler verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Mülteci, Göçmen, Sağlık Hizmetleri, Sağlık Profesyonelleri, Zorluklar, Çözüm.

Difficulties Faced by Health Care Professionals Working in Family Medicine Units in the City Center of Tokat in the Delivery of Health Care Services to Refugees and Immigrants, Their Views and Recommendations

Abstract

The difficulties of refugees and immigrants in accessing health care services may result in negative public health effects for the host population as well as for refugees and immigrants. In particular, communication difficulties, lack of access to culturally appropriate health care, low socio-economic status, and language barriers lead to difficulties for both health care professionals providing health care services and refugees and immigrants. Therefore, this study aimed to determine the difficulties faced by

health care professionals within the current health care system, their views and recommendations. Method: This descriptive cross-sectional study was conducted in family health centers in the city center of Tokat between June and August 2022. It was carried out with 109 health care professionals who agreed to participate in the study. Results: According to the participants' reports, the average number of refugees/immigrants provided with health care services per week was 27.25±20.96. The country of origin was mostly Syria and Afghanistan. The most common reason for presenting to family medicine was infant/child follow-up. Communication difficulties (81.7%), the fact that refugees/immigrants did not attach importance to preventive health care services (54.1%) and maintained cultural practices with adverse effects on health (44%) ranked in the top three among the difficulties faced by health care professionals while providing services. Health care professionals mostly recommended providing health education to refugees and immigrants to solve these difficulties. Conclusion: Health care professionals face various difficulties, from communication and cultural barriers to professional norms, while providing health care services to refugees and immigrants. It may be recommended to provide education to improve health literacy with the necessary legal regulations by considering the social, cultural, and economic determinants of health in benefiting from health care services for refugees and immigrants.

Keywords: Refugee, Immigrant, Health Care Services, Health Care Professionals, Difficulties, Solution.

Presentation ID / Sunum No = 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-6401-1057

Torasik Aorta Patolojilerinde Endovasküler Tedavi Sonuçları

Uzman Dr. Mustafa Emre Akın[1] , Doç.Dr. Koray Akkan[1] , Doç.Dr. Abdullah Özer[2] , Prof.Dr. Erhan Turgut Ilgıt[1] , Prof.Dr. Baran Önal[1] , Prof.Dr. Gürsel Levent Oktar[2]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyovasküler Cerrahi Anabilim Dalı

**Corresponding author: Mustafa Emre Akın*

Özet

Torasik endovasküler aorta tamiri (TEVAR) torasik aort patolojileri için güvenli ve etkili bir tedavi yöntemidir. Bu araştırmada TEVAR tedavisinin mortalite ve komplikasyon sonuçlarını ve ilişkili faktörleri araştırmayı amaçladık. Retrospektif, tek merkezli bu çalışmaya Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı'nda Ocak 2009 ile Ocak 2020 arasında TEVAR ile tedavi edilen torasik aort patolojileri olan hastalar dahil edildi. Sonuç ölçütleri perioperatif, erken, geç mortalite, komplikasyonlar ve teknik başarı olarak belirlendi. Araştırmanın örneklemi 68 TEVAR girişimi alan 58 hastadan oluşmuşturç. (%16,2) hasta kadındı, yaş ortalaması 60,1 ± 13,4 idi. Hastaların %20,7'sinde acil TEVAR endikasyonu vardı. TEVAR endikasyonları %37,9 intakt inen aort anevrizmalarıydı; %31,0 Stanford tip-B diseksiyonu, %12,1 travmatik transseksiyonlardı. Birincil ve ikincil müdahalelerin teknik başarı oranı sırasıyla %98,3 ve %100 idi. İlk 30 gündeki ölüm oranı %8,6 idi. On yedi (%29,3) olguda TEVAR tedavisine bağlı en az bir komplikasyon izlendi. En sık görülen komplikasyon Tip 1A endoleak (%10,3) idi. Akut semptomatik olguların, inme ve akut böbrek yetmezliği komplikasyonlarının mortalite ile anlamlı olarak ilişkili bulunduğu saptanmıştır (sırasıyla p= 0,020, 0,049 ve 0,009). Bu araştırma Türkiye'deki üçüncü basamak bir merkezin on yıllık TEVAR sonuçlarını bildirmiştir. Akut semptomlarla başvuran ve işlem sonrası inme ve akut böbrek yetmezliği gelişen hastalar, bu faktörlerin mortalite ile ilişkili bulunması nedeniyle dikkatle izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Torasik Endovasküler Aorta Tamiri, Aort Anevrizaması, Aort Disseksiyonu, Sonuçlar, Mortalite, Komplikasyon

Outcomes of Endovascular Treatment of Thoracic Aorta Pathologies

Abstract

Thoracic endovascular aortic repair (TEVAR) is a safe and effective treatment method for a variety of thoracic aortic pathologies. We aimed to investigate the mortality and complication outcomes and associated factors of TEVAR treatment from Turkey. In this single centered retrospective study, patients with thoracic aorta pathologies treated with TEVAR at Gazi University School of Medicine Department of Radiology between January 2009 and January 2020 were included. Perioperative, early, late mortality; complications and technical success were the outcomes. The sample comprised of 58 patients with 68 TEVAR interventions. Eleven (16.2%) patients were female, the mean age was 60.1 ± 13.4 years. Emergent TEVAR was required in 20.7% of the patients. Main indications of TEVAR were intact descending aorta aneurysms in 37.9 % of the sample; 31.0% Stanford type-B dissection, 12.1%

traumatic transections. Technical success rate of primary and secondary interventions was 98.3% and 100% respectively. Mortality rate in the first 30 days was 8.6%. Seventeen (29.3%) cases had at least one complication related to TEVAR treatment. The most common complication was Type 1A endoleak (10.3%). Having acute symptoms, stroke and acute renal failure were associated with mortality (p = 0.020, 0.049 and 0.009 respectively) significantly. This study reported the outcomes of TEVAR treatment from a tertiary medical center in Turkey over a decade. Patients presenting with acute symptoms, and who developed stroke and acute renal failure after the procedure should be carefully followed up as these factors were found to be associated with mortality.

Keywords: Thoracic Endovascular Aortic Repair, Aortic Aneurism, Aortic Dissection, Outcome, Mortality, Complication

Presentation ID / Sunum No = 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Total Diz Artroplastisi Sonrası Gelişen Distal Femur Periprostetik Kırıkları: Kilitli Plak ve İntramedüller Çivi Tedavilerinin Foksiyonel, Radyolojik Sonuçları ve Mortalite Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Gökhan Karademir[1] , Prof.Dr. Mehmet Aşık[2] , Doç.Dr. Gökhan Polat[2] , Öğr. Gör. Dr Yücel Bilgin[3] , Doç.Dr. Turgut Akgül[2] , Prof.Dr. Önder Kılıçoğlu[4]

[1]Acıbadem MAA Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji ABD
[2]İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji ABD
[3]Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji ABD
[4]Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ortopedi ve Travmatoloji ABD

**Corresponding author: Gökhan Karademir*

Özet

AMAÇ: Total diz artroplastisi (TDA) sonrası gelişen distal femur periprostetik kırıklarının (DFPK) tedavisinde kullanılan yöntemlerin sonuçları literatürde fonksiyonel ve radyolojik sonuçlar ile sınırlı olarak değerlendirilebilmiştir. Bu çalışmada minimal invaziv teklikle uygulanan kilitli plak (KP) ve retrograd intramedüller çivi (İMÇ) tedavilerinin fonksiyonel ve radyolojik sonuçlarının mortalite oranları da dikkate alarak karşılaştırılması amaçlanmıştır. YÖNTEM: Şubat 1992-Nisan 2017 tarihleri arasında TDA sonrası Lewis-Rorabeck tip 2 DFPK gelişen ve KP (9 hasta) veya retrograd İMÇ (19 hasta) tedavilerinden biriyle tek merkezde tedavi edilen 28 hasta (21 K / 7 E) çalışmaya dahil edildi. Hastaların ortalama takip süresi 59 (aralık: 24-252) ay idi. Yaş ortalamaları KP grubunda 70.69 (aralık: 46-86) yıl, İMN grubunda 68.56 (aralık: 64-78) yıl idi. KP ve İMÇ gruplarındaki tedavi sonuçları fonksiyonel skorlar, dizilim, kaynama süresi, komplikasyonlar ve mortalite oranları açısından karşılaştırıldı. Değerlendirmede tedavi öncesi ve son kontrol klinik muayene bulguları ve iki yönlü direkt grafilerden faydalanıldı. Veriler %95 güven aralığında Student's t-testi ve Kaplan-Meier sağ kalım analizi kullanılarak incelendi. BULGULAR: Son kontrol Knee Society Score ortalaması KP grubunda 66.4±15.6 iken IMN grubunda 73.5±8.2 idi (p=0.44). Gruplar dizilim yönünden karşılaştırıldığında istatistiksel anlamlı farklılık saptanmadı [aLDFA(anatomik lateral distal femoral açı), p=0.26; aPDFA(anatomik posterior distal femoral açı), p=0.92)]. Kaynama süresi ortalaması KP grubunda 3.6±0.6 ay iken IMN grubunda 3.8±0.7 ay idi (p=0.42). KP grubunda 1 hastada enfeksiyon, 2 hastada kaynamama görülürken İMÇ grubunda komplikasyon görülmedi (p<0.01, p<0.01). KP grubunda mortalite oranı 1. ayda %5.3, 6. ayda %10.5, 1. yılda %26.3 ve 5. yılda %47.4 iken İMÇ grubunda sırasıyla %0, %0, %11.1 ve %44.4 idi (sırasıyla; p<0.01, p<0.01, p=0.44, p=0.89). SONUÇ: Her iki tedavi metodu da fonksiyonel skorlar, dizilim ve kaynama süresi yönünden benzer sonuçlara sahipti. Daha düşük komplikasyon oranları ve mortalite oranları göz önünde bulundurulduğunda bu çalışmanın bulguları İMÇ tedavisinin TDA sonrası DFPK tedavisinde daha avantajlı olduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Total Diz Artroplastisi, Periprostetik Kırık, Kilitli Plak, İntramedüller Çivi, Mortalite

Periprosthetic Distal Femur Fractures Following Total Knee Arthroplasty: A Functional, Radiological, and Mortality Analysis of Minimally Invasive Plating Or Intramedullary Nailing

Abstract

Objective: Controversial treatment results have been reported in terms of functional and radiological outcomes, complications, and mortality rates for periprosthetic distal femur fractures (PDFF). This study aimed to compare the outcomes of minimally invasive plating (MIPO) and intramedullary nailing (IMN) treatments considering the mortality rates in patients with periprosthetic distal femur fractures (PDFF) following total knee arthroplasty (TKA). Methods: Twenty-eight patients with PDFF following TKA who were treated with either MIPO (n = 19) or IMN (n = 9) were included. The mean follow-up period was 59 (24–252) months. The mean age was 70.69 (range: 46-86) years in the MIPO group and 68.56 (range: 64-78) years in the IMN group. The functionality, alignment, bone union time (BUT), complications, and mortality rates were compared between the groups. Data were analyzed using Student's t-test and Kaplan-Meier survival analysis at 95% confidence intervals. Results: The mean Knee Society Score was 66.4 ± 15.6 and 73.5 ± 8.2 in the MIPO and IMN groups, respectively ($p = 0.44$). There was no significant difference between the groups in alignment (anatomic lateral distal femoral angle, $p = 0.26$; anatomic posterior distal femoral angle, $p = 0.92$) and BUT ($p = 0.42$). No complications were observed in the IMN group, whereas infection was detected in one patient and nonunion in two patients in the MIPO group ($p < 0.01$ and $p < 0.01$, respectively). In the MIPO group, the 1-month mortality rate was 5.3%, the 6-month mortality rate was 10.5%, the 1-year mortality rate was 26.3%, and the 5-year mortality rate was 47.4%, whereas these values were 0%, 0%, 11.1%, and 44.4%, respectively, in the IMN group ($p < 0.01$, $p < 0.01$, $p = 0.44$, and $p = 0.89$, respectively). Conclusion: MIPO and IMN were similar in terms of functional outcomes, alignment, and BUT. Considering the lower complication and mortality rates, IMN seems to be more advantageous than MIPO.

Keywords: Total Knee Arthroplasty, Periprosthetic Fractures, Locked Plating, İntramedullary Nailing, Mortality

Presentation ID / Sunum No = 281

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000298566269

Total İntravenöz Anestezi (Tiva) ve Desfluran Anestezisi Uygulamalarının Kontrollü Hipotansiyon Gerektiren Elektif Rinoplasti Hastalarında Postoperatif Erken Derlenme ve Kognitif Fonksiyonlar Üzerineki Etkilerinin Karşılaştırması

Uzman Dr. Sezen Kumaş Solak[1]
[1]*İstanbul Bağcılar Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş Kontrollü hipotansiyon, kanamayı azaltmak amacıyla cerrahide sıklıkla kullanılır. Fakat, kontrollü hipotansiyonun kognitif fonksiyonlar üzerine zararları olduğu görülmüştür. GEREÇ ve YÖNTEM Çalışmamız Ordu Devlet Hastanesi Ameliyathane ‘sinde etik kurul ve hasta onayı alındıktan sonra genel anestezi ile elektif rinoplasti uygulanacak ASA (American Society of Anaesthesiology) I-II risk grubu, 18-40 yaşları arasında, en az 5 yıl eğitim görmüş 44 hastada gerçekleştirildi. Hastalara operasyondan 2 saat önce Standart Mini Mental Test (SMMT) yapıldı. Hastalar TİVA (Grup T n:22) ve Desfluran (Grup D n:22) olarak 2 gruba ayrıldı. Her iki gruptaki hastaların anestezi indüksiyonu, 2mg/kg propofol, 1 µg/kg fentanil ve 0,6 mg/kg rokuronyum ile sağlandı. Sistolik Kan Basıncı (SKB), Diyastolik Kan Basıncı (DKB), Kalp Atım Hızı (KAH), SpO2, ETCO2 bazal, indüksiyon sonrası (entübasyon öncesi), entübasyon sonrası 1. ve 5. dk. ve operasyon süresince 10 dk. arayla kaydedildi. Anestezi idamesi grup T 100 µg/kg/dk propofol, 0,25 µg/kg/dk remifentanil ,O2/hava ile, grup D % 50 O2/N2O ve % 4-6 desfluran ile devam edildi. BULGULAR Her iki grupta demografik özellikleri ve operasyon süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmedi.. Her iki gruptaki hastaların indüksiyon sonrası, entübasyon sonrası 10, 20, 30,40,50,60,70,80 dk. SKB ve KAH indüksiyon öncesi değere göre istatistiksel açıdan anlamlı düşmüştü fakat gruplar arasında fark yoktu. Grup T spontan soluma, ekstübasyon zamanı, el sıkma, adını söyleme, doğum tarihini söyleme, göz açma, Aldrete skorlarının 9 olma süreleri istatistiksel olarak anlamlı şekilde düşük bulundu. Hastaların preoperatif , postoperatif 1. Saatte SMMT skorlarının grup içi değerlendirmesi sonucunda, skorlar anlamlı olarak düşüktü ve postoperatif 12. saatte normal değerlerine ulaşmıştı. Tartışma ve Sonuç Kognitif fonksiyonlarında cerrahi sonrası görülebilen azalmaya Postoperatif Kognitif Disfonksiyon (POKD) denilir. SMMT postoperatif kognitif fonksiyonu değerlendirmede güveniilirliği olan bir testtir. Çalışmamızda TİVA ve desfluran anestezilerinin postoperatif erken derlenme ve kognitif fonksiyonlar üzerine etkilerinde anlamlı bir fark saptanmadı; bu nedenle her iki yöntemin birbirlerine alternatif olarak kullanılabilineceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kognitif Fonksiyon,kontrollü Hipotansiyon

Presentation ID / Sunum No = 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3123-0963

Toxoplasmosisin Kanser Etyolojisindeki Yeri

Doktor Öğretim Üyesi Abdurrahman Ekici[1], Uzman Dr. Esra Gürbüz[2]
[1] *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Parazitoloji Anabilim Dalı,*
abdurrahman2400@gmail.com
[2]*SBÜ Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji,*
dr.inanhazan@gmail.com

**Corresponding author: Esra Gürbüz*

Özet

Kanser, hücrelerin kontrolsüz çoğalması ile ortaya çıkan ve hayatı tehdit eden bir hastalıktır. Kanser etyolojisinin birçok sebebi bulunmaktadır. Gün geçtikçe kanser ve paraziter hastalıklar arasındaki ilişkiyi araştıran çalışmaların sayısı artmaktadır. Parazit ve kanser hücreleri eksojen büyüme faktörlerine ihtiyaç duymadan yaşayarak çoğalabilirler. Aynı şekilde apoptozise dirençli olma ve konak savunma mekanizmalarından kaçabilmeleri bakımından da benzerlik göstermektedirler. Paraziterlerin kanser gelişmesine katkıda bulunan kronik inflamatuvar yanıt oluşturmaları ile hem onkojenik hem de anti-onkojenik etkileri bulunabilmektedir. Parazit ve kanser ilişkisini araştıran çalışmalarda, doğrudan kansere neden olabilen parazitlerin varlığının yanı sıra, çeşitli mekanizmalarla dolaylı yoldan kanser gelişmesini tetikleyen parazitlerin de olduğu gösterilmiştir. T. gondii genellikle nörolojik hastalıklarla ilişkilendirilmiş olmasına rağmen, genetik alt yapısı tam olarak aydınlatılamamıştır. Toksoplasma gondii hakkında nispeten az şey bilinmektedir. T. gondii kansere neden olan çok sayıda geni etkilediği tespit edilmiştir. T. gondii'nin beyinde kronik inflamasyona neden olduğu ve apoptozu inhibe edebilmesi nedeniyle beyinde kanser riskini artırabileceğini gösteren çalışmalar bulunmaktadır. Ayrıca T. gondii'nin pnömoni de dahil olmak üzere birçok solunum hastalıklarını komplike hale getirmekle birlikte akciğer kanserindeki rolü yeterince tanımlanmamıştır. Bazı çalışmalarda ise bu parazitlere karşı gelişen immün yanıtın vücutta anti-tümöral etkinlik gösterebildiği tespit edilmiştir. Yapılan araştırmalar T. gondii'nin insanlarda olası onkojenik bir patojen olarak daha fazla araştırılması gerekliliğini düşündürmektedir. Paraziter enfeksiyonların tümöral ve anti-tümöral etkilerinin oluşmasında etkili olan mekanizmaların ortaya çıkarılmasının parazitoloji ve onkoloji bilimleri başta olmak üzere tüm sağlık bilimlerine önemli katkısı olacaktır

Anahtar Kelimeler: Kanser, Paraziter Enfeksiyon, Toxoplasma Gondii

The Place of Toxoplasmosıs in the Etıology of Cancer

Abstract

Cancer is a life-threatening disease that occurs with the uncontrolled proliferation of cells. There are many causes of cancer etiology. The number of studies investigating the relationship between cancer and parasitic diseases is increasing day by day. Parasite and cancer cells can survive and reproduce without the need for exogenous growth factors. Likewise, they are similar in that they are resistant to

apoptosis and can evade host defense mechanisms. Parasites can have both oncogenic and anti-oncogenic effects by creating a chronic inflammatory response that contributes to the development of cancer. In studies investigating the relationship between parasites and cancer, it has been shown that besides the presence of parasites that can cause cancer directly, there are also parasites that indirectly trigger cancer development through various mechanisms. Although T. gondii is generally associated with neurological diseases, its genetic background has not been fully elucidated. Relatively little is known about T. gondii. T. gondii has been found to affect many cancer-causing genes. There are studies showing that T. gondii may increase the risk of cancer in the brain because it causes chronic inflammation in the brain and can inhibit apoptosis. In addition, the role of T. gondii in lung cancer has not been adequately defined, although it complicates many respiratory diseases, including pneumonia. In some studies, it has been determined that the immune response against these parasites can show anti-tumoral activity in the body. Studies suggest that T. gondii should be investigated further as a possible oncogenic pathogen in humans. Uncovering the mechanisms that are effective in the tumoral and anti-tumoral effects of parasitic infections will make an important contribution to all health sciences, especially parasitology and oncology sciences.

Keywords: Cancer, Parasitic İnfection, Toxoplasma Gondii

Presentation ID / Sunum No = 190

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0534-7973

Trakeobronşiyal Ağaçta Kalan Kırık Entübasyon Stilesi: Bir Vaka Sunumu

Uzman Dr. Furkan Tontu[1] , Doç.Dr. Bedih Balkan[2]
[1]Ağrı Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Mehmet Akif Ersoy Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Furkan Tontu*

Özet

Amaç: Ameliyathane dışı entübasyon girişimlerinde kayda değer ölçüde yüksek başarısızlık ve komplikasyon oranları bulunmaktadır.Bu sebeple entübasyona yardımcı enstrümanlar sıklıkla kullanılmaktadır. Bunlar içerisinde kullanımı en sık olanların başında maliyeti düşük olması sebebiyle entübasyon stileleri yer almaktadır. Bu vaka raporunda, acil şartlarda endotrakeal entübasyon sonrası nadir bir komplikasyon olarak trakeobronşiyal ağaçta kırık metal stile parçasının kalmasından ve sonuçlardan bahsedilecektir. Bulgular: 82 yaşında erkek hasta nefes darlığı ve her iki el, ayakta ödem şikayetiyle Mehmet Akif Ersoy Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başvurdu. Hastanın bilinen kalp yetmezliği, diyabetes mellitus ve hipertansiyon öyküsü mevcuttu. Hastanın acil serviste yapılan muayesinde dispenik ve taşipneik [dakika solunum sayısı(DSS):22] halde, bilateral pretibial ödem +++, obez ve mobilitesinin kısıtlı olduğu gözlendi. Hastanın vitallerinde Tansiyon(TA):141/82 Kalp Tepe Atımı(KTA):92, SpO2(4lt/dak oksijen desteği ile):94 şeklindeydi. Alınan arterial kan gazında pH:7.46, pCO2:30, pO2:72 şeklindeydi. Hastaya acil serviste ekokardiyografi yapıldı. Ejeksiyon Fraksiyonu: 35 saptandı. Çekilen akciğer grafisinde bilateral akciğer bazallerinde yaygın olmak üzere efüzyon saptandı. Hasta diüretik tedavi başlanmak üzere servise interne edildi. Hastanın servis yatışının 8.saatinde solunum sıkıntısının artması ve desatüre olması üzerine mavi kod ekibine haber verildi. SpO2:80, DSS:34, KTA:122, TA:91/54 olan hasta acil şartlarda 50 mg rocuronium ve 2 mg midazolam indüksiyonu sonrası obez, boyun hareketlerinin kısıtlı olması nedeniyle endotrakeal tüpün içerisine stile geçirilerek 7.0 numaralı tüple orotrakel entübe edildi. Sonrasında hasta acil şekilde yoğun bakım ünitesine transfer edildi. Hastayı entübe ederken kullanılan stilenin kırık olduğu ve parçanın bulunamadığı gözlendi. Hastaya ivedilikle akciğer grafisi çekildi. Stilenin endotrakeal tüp içerisinde kırık halde olduğu gözlendi. Hastanın entübasyon tüpü çekilerek yenisi ile değiştirildi. Herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Sonuç: Hekimlerin, stileleri entübasyon öncesi ve sonrası kontrol etmeleri, entübasyon sonrasında ise kritik hastalarda akciğer seslerinin dinlenmesi ve akciğer grafisi kontrolü önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Entübasyon, Ameliyathane Dışı, Stile, Hava Yolu

Fractured Intubation Stylet Remaining in Tracheobronchial Tree: A Case Report

Abstract

Aim: Non-operating room intubation attempts have remarkably high failure and complication rates.For this reason,assistive devices(stylets) are frequently used.In this case report,as a rare complication after endotracheal intubation in emergency conditions, the remains of a broken metal stylet in the

tracheobronchial tree and its consequences will be discussed. Findings: An 82-year-old male patient was admitted to hospital with complaints of shortness of breath and edema in both hands and feet.The patient had a known history of heart failure,diabetes mellitus and hypertension.In the examination of the patient in the emergency room,it was observed that he was dyspenic and tachypneic[respiratory rate (RR):22],bilateral pretibial edema +++,was obese and had limited mobility.The patient's vitals were blood pressure(BP):141/82,Heart Rate (HR): 92,SpO2(4 lt/min oxygen support):94.The arterial blood gas results were pH:7.46,pCO2:30,pO2:72.Echocardiography was performed on the patient in the emergency department(Ejection Fraction: 35).In the chest X-ray,bilateral lung basal effusion was detected.The patient was taken to the ward to start diuretic therapy.The code blue team was informed because of the increase in respiratory distress and desaturation at the 8th hour of the patient's hospitalization.The patient with SpO2:80,RR:34,HR:122,BP:91/54 after induction of 50 mg rocuronium and 2 mg midazolam under emergency conditions,was intubated the 7.0 number endotracheal tube and a stylet because of obesity and limited neck movements.Afterwards,the patient was urgently transferred to the intensive care unit.It was observed that the stylet used while intubating the patient was broken and the piece could not be found.Chest X-ray was taken immediately.It was observed that the stylet was broken in the endotracheal tube.The patient's intubation tube was removed and replaced with a new one.No complications were observed. Result: Although stylets are evaluated before use, fracture symptoms may be missed, especially in emergencies, and they may break in the trachea and cause serious complications.

Keywords: Intubation, Non-Operating Room, Stylet, Airway

Presentation ID / Sunum No = 29

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: Duygu Akyol 0000-0001-7956-9942
Necmiye Ay 0000-0003-1787-7522

Tromobotik Trombositopenik Purpura(Ttp) ve Hemolitik Üremik Sendromlu(Hüs) Preeklamsi Gelişen Gebede Anestezi Yönetimi

Uzman Duygu Akyol[1]
[1]*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

Özet

GİRİŞ TTP; mikroanjiopatik hemolitik anemi, trombositopeni, ateş, nörolojik bozukluk ve böbrek yetmezliğinin de eşlik edebileceği bir sendromdur. Tanı klinik ve laboratuvar bulgulara dayanılarak koyulur. Akut tedavisinde trombosit düzeyi 150x109/l' nin üzerine çıkana dek plazmaferez uygulanır(1). Kanama veya koagülopati durumunda tedaviyi akut ve hızlı yönlendirme, hasta başı kolay kullanılabilir olması nedeniyle ROTEM (rotasyonel tromboelastometri) kullanılabilir. Biz de TTP, HÜS ve preeklamptik gebede acil sezeryan sonrası kanamaya bağlı reoperasyonda ROTEM ile yönetimi sunmayı amaçladık. Olgu 28 yaş, 26 haftalık gebe olgunun baş ağrısı, yüksek tansiyon(170/110 mmHg), trombositopeni (90x109/l), Hb: 7.7 gr/dl, periferik yaymada şiştosit, üre: 174 mg/dl, kreatinin: 7.99 mg/dl bulguları ile TTP+HÜS+preeklampsi ön tanıları alarak, plazmaferez ve hemodiyafiltrasyon (CVVHD) uygulandığı öğrenildi. Preeklampsi nedeniyle antihipertansif ve magnezyum infuzyon tedavisine rağmen dirençli hipertansiyonu olan olgu acil operasyona alındı. Hastanın KTA:145/dk, Ta:160/112 mmHg, spo2:%99 idi. Genel anestezi sonrası radial arterden invazif kan basıncı monitorizasyonu sağlandı. Peroperatif hastaya 2 gr fibrinojen, 2 Ü ES, 2 Ü TDP replasmanı sağlanarak operasyon sorunsuz tamamlandı. Takiplerinde batın distansiyonu, vajinal kanama, hematüri ve Hb: 4.4 gr/dl olan hasta reoperasyona alındı. Hasta başı ROTEM çalışıldı; FİBTEM A10 < 10 mm (Resim1), ve konvansiyonel fibrinojen:136 mg/dl olarak tespit edildi. 4 ünite ES, 3 gr fibrinojen, 4 ünite TDP replasmanı yapıldı. Tüm batından sızma tarzında kanaması devam edip A10 EXTEM<45 mm(Resim 2) olduğu için 1 ünite aferez trombosit replasmanı yapıldı. Histerektomi sonrası kanama kontrolüyle operasyon sonlandırıldı. Postoperatif yoğun bakım ünitesine devredilen olguya, plazmaferez yapıldı. Olgu 2. gün extübe edilerek, 4. gün servise çıkarıldı. Tartışma Yapılan çalışmalarda obstetrik kanamalı hastalarda transfüzyon yönetiminde ROTEM' in erken ve hedefe yönelik uygulamalar ile klinik sonuçları iyileştirdiği gösterilmiştir(2,3). Kanama ve koagülopatisi olan obstetrik hastalarda operasyon sırasında hedefe yönelik kan ve kan ürünleri transfüzyonlarında ameliyathane şartlarında kolay, hızlı ve güvenilir ROTEM gibi yöntemlerin kullanılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ttp, Hüs, Preeklamsi, Rotem

Presentation ID / Sunum No = 273

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5134-1620

Tsh ve St4 Referans Aralıklarının Laboratuvar İnformasyon Sistemindeki Kayıtlardan İndirekt Metotla Tayini

Dr. Öğretim Üyesi Sedat Gülten[1]
[1]*Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Laboratuvar testleri, hastalıkların tanı ve takibinde çok yaygın bir şekilde tıbbi karar aracı olarak kullanılmaktadırlar. Test sonuçlarının yorumlanmasında kullanılan referans aralıklar ise klinisyenler için vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Kit üreten firmaların önerdiği referans aralıklarının dışında her laboratuvarın ölçüm yaptığı testler için kendi hasta popülasyonuna uygun referans aralıklarını belirlemesi gereklidir. Bu çalışmada, laboratuvar informasyon sistemindeki (LİS) kayıtlı hasta sonuçlarını kullanarak, non-parametrik yüzde tahmin yöntemiyle, TSH ve fT4 parametrelerinin referans aralıklarını tespit etmeyi ve elde ettiğim sonuçları halen laboratuvarımızda kullandığımız mevcut üretici firma referans aralıkları ile karşılaştırmayı amaçladım. Çalışmada 2021 Ağustos - 2022 Ağustos tarihleri arasında LİS'de kayıtlı hastaların TSH ve fT4 sonucu kullanıldı. Ham veriler normal dağılıma uymadığı için logaritmik dönüşüm yapıldıktan sonra, uç değerler SPSS/Eksplore/Outliers kullanılarak atıldı. Referans aralıkları belirlemek için 2,5. ve 97,5. persentillerin sıra sayıları 0.025(n+1) ve 0.975(n+1) formülleriyle hesaplandı. Alt gruplar arasındaki farklılıkların anlamlılığını test etmek için standart normal sapma testi (Z testi) kullanıldı. TSH için bulunan referans aralıklar 0,54-3,96 (mIU/L) iken üretici firmanın önerdiği 0,38-5,33(mIU/L) idi. fT4 için bulunan referans aralıklar 0,64-1,13 (ng/dL) iken üretici firmanın önerdiği 0,61-1,12(ng/dL) idi. İndirekt yöntemle belirlenen referans aralıklardan fT4 sonuçları, firmanın önerdiği ve halen kullandığımız değerlere oldukça yakınken TSH sonuçları önemli farklılık göstermektedir. Bu nedenle TSH için referans aralık güncellemesinin faydalı olacağını düşünmekteyim.

Anahtar Kelimeler: Referans Aralık, İndirekt Metot, Tsh, Ft4

Determination of Tsh and Ft4 Reference Intervals From Records in the Laboratory Information System by Indirect Method

Abstract

Laboratory tests are widely used as a medical decision tool in the diagnosis and follow-up of diseases. The reference ranges used in the interpretation of test results are of indispensable importance for clinicians. Apart from the reference intervals recommended by the companies producing the kits, each laboratory must determine the appropriate reference intervals for its own patient population for the tests it measures. In this study, I aimed to determine the reference ranges of TSH and fT4 parameters with the non-parametric percentage estimation method using the patient results registered in the laboratory information system (LIS), and to compare the results I obtained with the current manufacturer reference intervals that we still use in our laboratory. TSH and fT4 results of patients registered in LIS between August 2021 and August 2022 were used in the study. Since the raw data did not fit the normal distribution, the extreme values were discarded using SPSS/Explore/Outliers after performing the

logarithmic transformation 2.5 for determining reference ranges and 97.5. Ordinal numbers of percentiles were calculated with the formulas 0.025(n+1) and 0.975(n+1). Standard normal deviation test (Z test) was used to test the significance of differences between subgroups. The reference ranges found for TSH were 0.54-3.96 (mIU/L), while the manufacturer's recommended range was 0.38-5.33 (mIU/L). The reference ranges found for fT4 were 0.64-1.13 (ng/dL), while the manufacturer's recommended range was 0.61-1.12 (ng/dL). While fT4 results from the reference intervals determined by the indirect method are quite close to the values suggested by the company and that we still use, TSH results show significant differences. For this reason, I think it would be useful to update the reference range for TSH.

Keywords: Reference Range, Indirect Method, Tsh, Ft4

Presentation ID / Sunum No = 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5191-0491

Türk Infantlarda Normal İntrakranıal Ventrıküler Boyutları ve Oranlarının Mrg Temellı Değerlendırılması

Uzman Dr. Edis Çolak[1]
[1]*Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmada, 0-12 ay arası sağlıklı infantlarda manyetik rezonans görüntüleme (MRG) kullanılarak kraniyal ventrikül boyutları ve oranlarının normal mesafelerinin ölçülmesi amaçlandı. ***Gereç ve Yöntem:*** Çalışmamızda 230 infanttan (ortalama yaş ± SD, 4.46 ± 3.36 ay) elde edilen kranyal MRG tetkikleri 1.5 T MRG sistemi kullanılarak retrospektif olarak değerlendirildi. Infantlar altı yaş grubuna ayrıldı. Maksimum frontal horn genişliği (FHW), maksimum transversal intrakraniyal genişliği (ICW), maksimum üçüncü ventrikül genişliği (TVW) ve maksimum dördüncü ventrikül genişliği (FVW) aksiyel T2 ağırlıklı görüntülerde ölçüldü. Evans oranı (FHW/ICW) ve üçüncü ventriküler oran (TVR = TVW/ICW) da hesaplandı. Ölçümlerin yaşa göre 3., 25., 50. ve 97. persentilleri belirlendi. ***Bulgular*** *FHW, ICW, TVW ve FVW medyan değerleri sırasıyla 25.4 (aralık; 21.3¬ - 28.6), 102.8 (aralık; 90.2 – 114.7), 3.7 (aralık; 3.0¬ - 5.0) ve 9.9 (aralık; 8.5¬ - 11.3) mm idi. Evans oranı ve üçüncü ventriküler oran için medyan değerleri sırasıyla 0.25 (aralık; 0.23 - 0.26) ve 0.04 (aralık; 0.03 - 0.05) idi. FHW, ICW, TVW, ve FVW yaşla birlikte anlamlı olarak arttığı gözlemlendi (p < 0.0001). Evans oranı ve TVR yaşla ilişkili değildi (p=0.606 ve p=0.054; sırasıyla). Erkek çocuklarda FHW anlamlı olarak daha yüksekti.*
Sonuç: Bu çalışma, MRG tabanlı kraniyal ventriküler sistemin ölçümlerini bildirir ventriküler dilatasyonu olan infantların takibinde yararlı bulunacağını umuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Beyin Ventrikülleri, Mrg, İnfantlar, Hidrosefali.

Mrı - Based Assessment of the Normal Intracranial Ventricular Dimensions and Ratios in Turkish Infants

Abstract

Objectives The present study aimed to report the normal ranges for the cranial ventricular dimensions and ratios in healthy infants aged between 0 and 12 months using magnetic resonance imaging (MRI). ***Methods:*** The cranial MRI examinations of 230 infants (mean age ± SD, 4.46 ± 3.36 months) performed using a 1.5 T MRI system were retrospectively evaluated. Infants were stratified into six age groups. The maximum frontal horn width (FHW), the maximum transversal intracranial width (ICW), the maximum third ventricle width (TVW), and the maximum fourth ventricle width (FVW) were measured on axial T2-weighted images axial plane. Evans ratio (FHW/ICW), and the third ventricular ratio (TVR = TVW/ICW) were calculated as well. The 3rd, 25th, 50th, and 97th percentiles of the measurements according to age were produced. ***Results:*** The overall median (IQR) values for the FHW, ICW, TVW, and FVW were 25.4 (21.3¬ - 28.6), 102.8 (90.2 – 114.7), 3.7 (3.0¬ - 5.0), and 9.9 (8.5¬ - 11.3) mm, respectively. The overall median (IQR) values for the Evans ratio and the third ventricular ratio were 0.25 (0.23 - 0.26) and 0.04 (0.03¬ - 0.05), respectively. The FHW, ICW, TVW, and FVW increased

significantly with age ($p < 0.0001$for all). The Evans ratio and TVR were not associated with age ($p=0.606$ and $p=0.054$; respectively). The FHW values were significantly higher in boys compared to girls.

Conclusions: This study reports the MRI-based measurements of the cranial ventricular system, which might be useful in the follow-up of infants with ventricular dilatation.

Keywords: Brain Ventricles, Mrı, İnfants, Hydrocephalus.

Presentation ID / Sunum No = 307

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Türk Popülasyonuna Ait İnsan Kafataslarında Cinsiyet Tahmini İçin Çeşitli Üçgen Alanların Morfometrik Analizi

Öğr. Gör. Dr Arzu Hizay[1]

[1]*Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı*

Özet

Kafatası, insan iskeletinin cinsiyet tahminini en açık şekilde gösteren pelvis kemiğinden sonra en önemli bölgesi olduğu bilinmektedir. Bununla birlikte, travmatik yaralanmalar sonucunda özellikle iskeletin eksik olduğu durumlarda özellikle antropologlar ve anatomistiler açısından cinsiyet belirleme zor olabilmektedir. Bu yüzden kafatasının analiz edilerek cinsiyeti belirleyebilmek gereklidir. Kafatasının kraniyometrik analizi ile cinsiyetin tespiti, morfolojik, metrik, geometrik ve moleküler yöntemlerle yapılmaktadır. Bu çalışma, yetişkin kuru insan kafataslarından alınan çeşitli üçgenlerin kraniyometrik analizi yoluyla cinsel dimorfizmin varlığını ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Bu çalışma için Anatomi Anabilim Dalımızdan toplam 30 yetişkin kuru insan kafatası (18 erkek ve 12 kadın) kullanılmıştır. Doğrusal boyutların ölçümü için digital kumpas kullanılmıştır. Ortalama standart sapma, alan, çevre değerleri lambda-asterion-asterion (oksipital üçgen), inion-opistocranium-asterion (IOA üçgeni), mastoidale-asterion-porion (Mastoid üçgen), inion-mastoidale-asterion (IMA üçgeni) ve opistocranium-asterion-porion (OAP üçgeni) olmak üzere beş üçgenden hesaplanmıştır. Değerlendirilen üçgenlerin alanını hesaplamak için Heron formülü kullanılmıştır. Kraniometrik analiz, erkek ve kadın kafatasları arasında karşılaştırılmıştır. Veriler Shapiro- Wilk normallik testine, ardından normallik testinde doğrulanan veri dağılımına bağlı olarak bağımsız örneklem t testi ve eşleştirilmiş t testi ile değerlendirilmiştir. Değişkenlerin cinsiyete yönelik tahminlemesi için diskriminant analizi ve bu analizin tutarlılığını test etmek için Roc analizi yapılmıştır. İstatistiksel analiz SPSS 25.0 paket programıyla yapılmıştır. P değerinin 0.05'ten küçük olduğu değerler anlamlı olarak kabul edilmiştir. Elde edilen verilerin analizi sonucunda beş üçgen alanının değerlerinin erkeklerde kadınlara göre anlamlı olarak yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Değişkenlerin cinsiyet belirlemeye yönelik doğruluğunun tespitinde ise yapılan diskriminant analizi sonucunda mastoid üçgen alanı parametrelerinde cinsiyet tahmini için anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Mastoid üçgen haricinde IOA üçgeni, AOP üçgeni, IMA üçgeni ve OAP üçgeninin kraniyometrik analizi, bilinmeyen bireyin kafatasının ırk ve cinsiyet tayininde yol gösterici olabilir. Bu dört üçgeninin alanı, diğer lineer parametrelere kıyasla daha güvenilir cinsel dimorfik araç olarak olabileceği öngörülmektedir. Elde edilen verilerle literatürün desteklenebileceği ve özellikle adli antropologlar ve anatomistler için oldukça önemli olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Morfometrik Analiz; Cinsiyet Tahmini; Mastoid Üçgen; İnsan Kafatası

Morfometrik Analiz; Cinsiyet Tahmini; Mastoid Üçgen; İnsan Kafatası

Abstract

The skull is the most important part of the human skeleton, which most clearly shows the sex determination. Since many skeletons were found missing, it is important to be able to determine sex by analyzing the skull. Sex determination by craniometrics analysis of the skull is done by morphological, metric, geometric and molecular methods. This study aims to reveal the presence of sexual dimorphism through craniometrics analysis of various triangles from adult human dry skulls. A total of 30 adult dry human skulls (18 men and 12 women) from our Anatomy Department were used. A digital caliper was used to measure linear dimensions. Mean standard deviation, area, perimeter was computed from five triangles: lambda-asterion-asterion (occipital triangle), inion- opistocranium-asterion (IOA triangle), mastoidale-asterion-porion (Mastoid triangle), inion-mastoidale-asterion (IMA triangle), and opistocranium-asterion-porion (OAP triangle). The Heron formula was used to calculate the area of the triangles. The craniometric analysis was compared between the male and female skulls. Data were evaluated with Shapiro-Wilk test of normality, followed by independent samples t-test and paired t-test depending on the data distribution confirmed in the normality test. Discriminant analysis was used to estimate the variables for gender, and Roc analysis was used to test the consistency of this analysis. Statistical analysis was done with SPSS 25.0 package program. Values with a P value less than 0.05 were considered significant. The values of the five triangle areas were found to be significantly higher in males than females ($p<0.05$). In determining the accuracy of the variables for determining gender, no significant difference was found for the estimation of gender in the parameters of the mastoid triangle ($p>0.05$). With the exception of the mastoid triangle, craniometrics analysis of the IOA triangle, AOP triangle, IMA triangle, and OAP triangle can guide race and sex determination of the skull of an unknown individual.

Keywords: Morphometric Analysis; Sex Estimation; Mastoid Triangle; Dry Human Skull.

Presentation ID / Sunum No = 323

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1216-7281

Twitter'da Doktora Şiddet Haberi Yorumlarının Niteliksel Analizi

Uzman Dr. Hüseyin Üçer[1] , Dr. Öğretim Üyesi Erhan Kaya[2]
[1]Şehit Uzman Çavuş Raşit Atçı Aile Sağlığı Merkezi
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

**Corresponding author: Hüseyin Üçer*

Özet

Türkiye'de, doktorlara uygulanan şiddet son yıllarda tırmanmaktadır. Ağırlıklı olarak hasta ve hasta yakınları tarafından sağlık çalışanlarına uygulanan ölümlü veya ciddi yaralanmalı bir çok şiddet olayına günümüzde çok sık rastlanılmaktadır. Çalışmamızda insanların özgür bir şekilde haber takip edip altına yorum yapabildiği büyük bir platform olan Twitter'da doktora şiddet haber yorumlarını inceledik. 1-7 Ağustos 2022'de en çok okunan 10 doktora şiddet haberindeki toplam 1101 yorum daha sonra değerlendirilmek üzere kaydedildi. Yorumlar değerlendiriciler tarafından, yorum yapanların profili ve yorum içeriğine göre değerlendirildi. Yorumun şiddete destekçi/karşıt olma durumu ile hekime destekçi/karşıt olma durumu değerlendirildi. Değerlendirme sonucunda, yorumların %53.6'sı erkekler, %23.1'i kadınlara ait olmakla birlikte %23.3'ünde cinsiyet ayrımı yapılamadı. Yorumların %8.5'i şiddet yanlısı, %54'ü şiddet karşıtı idi. Ek olarak yorumların %55.3 ü hekim yanlısı olarak değerlendirilirken %9.4'ü hekim karşıtı ibareler bulunduruyordu. Ayrıca, tüm yorumların %1.1'i (n=12) doktora sözlü şiddet içerikli idi. Yapılan istatistiksel analizlerde kadınlar, erkeklere göre istatistiksel olarak anlamlı derecede fazla şiddet karşıtı olurken, daha fazla hekim destekçisi idiler ($p<0,001$). Twitter platformundaki yorumların önemli bir kısmının doktora şiddet eğilimli olduğu çalışmamızda gösterilmiştir. Bu sosyal medya ağı tespitimiz, artan doktora karşı şiddet olaylarının sebebi veya sonucu olabilir.

Anahtar Kelimeler: Doktor, Şiddet, Niteliksel Analiz

Qualitative Analysis of the News About Violence Against Physicians On Twitter

Abstract

In Turkey, violence against doctors has been increasing in recent years. Many violent incidents with death or serious injury, mainly by patients and their relatives, against healthcare workers are very common today. In our study, we examined the news comments about violence against doctors on Twitter, a large platform where people can freely follow news and comment below. Between 1-7 August 2022, a total of 1101 comments under the 10 most read news of violence against doctors were recorded for later evaluation. Comments were evaluated by reviewers based on the profile of the commenters and the content. The support/opposition to violence and the support/opposition to the physician were evaluated. As a result of the evaluation, 53.6% of the comments were made by men and 23.1% by women, the gender was not clear in 23.3% of the comments. In our study, while 8.5% of the comments supported violence, 54% were against it. In addition, while 55.3% of the comments supported the

physician, 9.4% contained statements against the physician. Also, 1.1% (n=12) of the comments included verbal violence against the doctor. In the statistical analysis, while women were significantly more anti-violent than men, they were more supportive of physicians ($p<0.001$). It has been shown that a significant portion of the comments is prone to violence against doctors on the Twitter platform. Our detection of this social media network, may be the cause or result of violence against doctors.

Keywords: Physician, Violence, Qualitative Analysis

Presentation ID / Sunum No = 294

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0885-8445

Üçüncü Basamak Acil Serviste Akut Böbrek Yetmezliği Tanısı Alan Hastaların Sonuçları ve Mortalitesi

Uzman Dr. Şule Yakar[1]
[1]*Kayseri City Training and Research Hospital*

Özet

Amaç: Akut böbrek yetmezliği (ABY), yüksek mortalite ve morbidite ile ilişkili böbrek fonksiyon kaybı sendromudur. Epidemiyolojik bakış açısından, özellikle gelişmemiş ülkelerde ABY popülasyonunun insidansı, prevalansı ve sonuçları hakkında hala yeterli çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışma, acil serviste ABY tanısı alan hastaların klinik profillerini ve sonuçlarını değerlendirmeyi, ayrıca mortalite oranları ile hastanede kalış sürelerini araştırmayı amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, Somali'de üçüncü basamak bir acil serviste ABY tanısı alan yetişkin hastalarla yürütülen retrospektif kesitsel bir çalışmadır. Demografik veriler, klinik semptomlar, USG bulguları, hemodiyaliz uygulanan hastalar, hastanede kalış süreleri ve ölüm oranları kaydedildi ve istatistiksel anlamlılık açısından analiz edildi. Bulgular: Bir yıllık süreçte ABY tanısı konan iki yüz otuz beş hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 52.1±19.38 ve %55,3'ü erkekti. Bulantı ve kusma (%49,8) en sık semptom, evre-1 renal parankim hastalığı (%28,5) en sık USG bulgusu ve ortalama hastanede kalış süresi 8,76±8,95 gündü. Yoğun bakımda yatan hasta oranı %21,7 idi. Acil serviste hemodiyaliz uygulanan hasta oranı %48,5 idi. Total ölüm oranı %16,2 olarak hesaplandı. Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları, gelişmemiş ülkelerde ABY'nin epidemiyolojik özelliklerini netleştirmeye yardımcı olabilir; ayrıca halk ve sağlık çalışanları arasında ABY hakkında farkındalığı artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Böbrek Yetmezliği, Acil Servis, Mortalite

Outcomes and Mortality of Patients Diagnosed With Acute Renal Failure At a Tertiary Care Emergency Department

Abstract

Object: Acute renal failure (ARF) is a syndrome of kidney function loss associated with high mortality and morbidity. From the epidemiological point of view, there is still a lack of enough studies on the incidence, prevalence, and outcomes of ARF populations, notably in undeveloped countries. This study aims to evaluate the clinical profile and outcome of patients diagnosed with ARF in the emergency department (ED) and also investigate the mortality rates with the length of hospital stay. Material and Method: This is a retrospective cross-sectional study conducted with adult patients diagnosed with ARF in a tertiary care ED in Somalia. The demographic data, clinical symptoms, USG findings, patients undergoing hemodialysis, the length of hospital stay, and mortality rates were registered and analyzed for statistical significance. Results: Two hundred thirty-five patients diagnosed with ARF during a one-year period were included in the study. The mean patient age was 52.1±19.38 years, and 55,3% were males. Vomiting and nausea (49,8%) were the most common symptom, grade-1 renal parenchymal disease (28,5%.) was the most common USG finding, and the mean length of hospital stay was 8.76±8.95 days. The rate of patients hospitalized in the ICU was 21,7%. The rate of patients undergoing

hemodialysis in ED was 48,5%. The overall mortality rate was calculated as 16,2%. Conclusion: This study's results may help clarify the epidemiologic characteristics of ARF in undeveloped countries; also can increase raise awareness about ARF among the public and health care professionals.

Keywords: Acute Renal Failure, Emergency Department, Mortality

Presentation ID / Sunum No = 272

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4437-9860

Üst Ekstremite Fleksör Tendon Varyasyonlarından Ters Palmaris Longus: İki Olgu Sunumu

Uzm. Dr Hüseyin Utku Özdeş[1] , Doç. Dr. Okan Aslantürk[1] , Doç. Dr. Mustafa Karakaplan[1] , Prof. Dr. Kadir Ertem[1]

[1]İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Hüseyin Utku Özdeş*

Özet

Kliniğimizde el bileğine yönelik iki ayrı endikasyonla ameliyat ettiğimiz hastalarımızda palmaris longus kasının normal anatomik yapısından farklı olarak distalde tendinöz kısmının olmadığı ve tendon kısmı yerine kas yapısının olduğu saptandı. Karpal tünel sendromu nedeniyle ameliyat ettiğimiz hastamızda, hastamızın yakınmalarına sebep olan nedenin ters palmaris longus kası olduğu anlaşıldı. Diğer hastamızda ise el bilek kesisi nedeniyle yapılan eksplorasyonda palmaris longusun anatomik varyasyonu olan ters palmaris longus rastlantısal olarak görüldü. Sonuç olarak nadir olarak görülen ters palmaris longus kasının bilinmesi ve tanınması el voler yüzüne yapılacak cerrahi işlemlerde ve palmaris longus tendonunun greft olarak kullanıldığı diğer cerrahilerde dikkat edilmesi gereken önemli bir konudur. Nadir görülen bu durumu iki tane olgu üzerinde sunmayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Ters Palmaris Longus, Varyasyon, Karpal Tünel

Presentation ID / Sunum No = 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4728-056X

Ventrikülоperitoneal Şanta Bağlı Abdominal Komplikasyonların Tedavisinde Laparoskopinin Önemi: İki Olgu Sunumu

Uzman Mesut Demir[1]

[1]*Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Cerrahisi Kliniği*

Özet

Amaç: Hidrosefali tedavisinde ventrikülo-peritoneal şant (VP) yaygın olarak kullanılmaktadır. Şant kullanılarak beyin omirilik sıvısının basıncı düzenlenir. Şanta bağlı en sık komplikasyonlar şant enfeksiyonu ve tıkanmasıdır. Şantın abdominal migrasyonu nadir bir komplikasyondur. Yazımızda VP şanta bağlı abdominal migrasyonun laparoskopik tedavisini sunmak istedik. Olgu 1 11 yaşında yenidoğan döneminde hidrosefali nedeniyle VP şant uygulaması yapılmış erkek hastanın VP şantının total olarak batına düştüğü görülmüş. Karın muayenesinde özellik yoktu. Çekilen düz grafide şantın batın içerisinde olduğu görüldü. Hastaya laparoskopi yapıldı. Şantın proksimal ucu batın içinde serbest halde, distal ucu ise omentum tarafında sıkı sarıldığı için net görülemedi. Proksimal uçtan distal uca doğru takip edilerek distal uca ulaşılmaya çalışıldı. Künt ve kesici disesiyonla distal uç bulundu. Distal ucun apendiksten çekuma migrate olduğu ve apendiksi kısmen lizise uğrattığı görüldü. Appendiks mezosu iskeletize edildikten sonra şant appendikse girdiği noktadan çıkarılarak total olarak batın dışına alındı. Appendektomi yapılarak işlem sonlandırıldı. Olgu 2 4 yaşında Down sendromlu erkek hasta, yenidoğan döneminde hidrosefali nedeniyle VP şant takılmış. Sol hipokandrial bölgede şişlik, sertlik ve kızarıklık nedeni ile başvurdu. Ultrasonografi ve batın BT'de şantın distal ucunun batından uzanıp cilt altında sonlandığı bildirildi. Beyin cerrahi tarafından şantın abdominal bölümünün revizyonu önerildi. Laparaskopik bakıda şantın abdominal kısmı takip edilerek periton ve fasiayı delerek cilt altına girdiği alan bulundu. Şantın çevresini saran dokular ligasure ile diseke edildi ve şant serbestleştirildi ve şant batın içerisine çekildi. Şant pelvise uygun bir şekilde yerleştirildi. Şantın ciltten çıktığı alana yara yeri revizyonu yapılarak işlem sonlandırıldı. Her iki hastamız da 2. gün sorunsuz taburcu edildi. Sonuç: VP şanta bağlı migrasyon nadir görülen bir komplikasyonudur. Şant migrasyonuna bağlı disfonksiyonda laparoskopi sadece tanı koymak için değil, aynı zamanda intraabdominal VP şant disfonksiyonunun kesin ve güvenli tedavisi için önerilir. Ayrıca laparoskopi, distal kateter yerleştirilmesi veya yeniden konumlandırılması için de kullanılabilir

Anahtar Kelimeler: Ventrikülo-Peritoneal Şant (Vp) ,laparoskopi,hidrosefali

Presentation ID / Sunum No = 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000000191602733

Von Willebrand Hastalığı ile Anormal Uterin Kanama 12 Yaş Adolesan: Olgu Sunumu

Uzman Dr. İnci Öz[1]
[1]*Liv Hospital Vadi*

Özet

Von Willebrand Hastalığı ile Anormal Uterin Kanama 12 Yaş Adolesan: Olgu Sunumu Amaç: Von willebrand hastalığı tanısı konulan 12 yaşında ağır, şiddetli anormal uterin kanaması olan kız hasta olgu sunumu Gereç ve yöntem: 12 yaşında kız çocuğu ilk adet kanaması sırasında ağır vajinal kanama ile normal gelişen anormal uterin kanama ile tarafımıza başvurdu.Kızın başvuruya kadar durumu iyiydi.Klinik muayenede hastanın vital bulguları normaldi. Sonuçlar: Hasta laboratuvar sonuçları protrombin zamanı: 18,7 Aktivite;44 INR;1,47 olarak izlendi.Hastanın medikal tedavisine 10 gün devam edildi.Hasta medikal tedaviden 1 hafta sonra tekrar değerlendirildi. Muayenede klinik olarak iyiydi. 2 hafta sonraki kontrolde kanama görülmedi. Sonuç: Von Willebdand hastalığı (vWh), von Willebrand faktörü (vWf) eksikliği veya işlev bozukluğuna bağlı otozomal kalıtsal kalıtsal bir kanama diyatezidir (1,2). vWf, trombositlerin endotel altı dokuya yapışmasını ve trombüs oluşturmasını sağlayan ve aynı zamanda faktör VIII için taşıyıcı görevi gören bir proteindir. VWH'de yara yerinde trombüs oluşamadığı için cilt ve mukozal yüzeylerde minör travmalar ile kanama olur. vWf molekülündeki kusurun tipine göre değişen klinik ve laboratuvar özellikleri olan ve genetik geçişte farklılık gösteren birçok vWh türü vardır. Bu farklı türleri ayırt etmek genetik danışmanlık ve farklı tedavi ihtiyaçları açısından önemlidir. VWh Tipleri: VWh, altta yatan moleküler bozukluğa göre Tip-1 VWh, Tip2 VWh ve Tip-3 VWh olmak üzere 3 ana tipe ayrılır. Tip 2 vWh'nin 4 alt tipi vardır (25): Tip 1 vWh : Normal vWf'nin kısmi eksikliği Tip 3 vWh : Normal vWf'nin tam eksikliği Tip 2 vWh: (niteliksel) vWf'nin yapısal anormalliklere bağlı bozuklukları Tip 2A: GpIb'ye bağlanmanın azalması, büyük multimerler eksik Tip 2B: GpIb bağlanması arttı, büyük multimerler eksik Tip2M: GpIb bağlanması azaldı, multimerik yapı normal Tip 2N: FVIII bağlanması azaldı, multimerik yapı normal. vWh'nin klasik laboratuvar bulguları şunlardır: (1) uzamış kanama süresi, (2) vWf seviyesinde azalma (vWf:Ag) (3) vWf ristosetin kofaktör aktivitesinde (RcoF) azalma (4) FVIII koagülan aktivitesinde (FVIII) azalma , (5)) Ristosetin ile trombosit agregasyonunda (RIPA) azalma veya artış Tip 2 vWh'de de plazma ve trombositlerde vWf'nin multimer dağılımı ve bant yapısında anormallikler görülür. Menarş sırasında aşırı kanama genellikle altta yatan bir kanama bozukluğunu gösterebilirken, düzenli ancak aşırı kanama da kanama bozukluklarının göstergesi olabilir. Von Willebrand hastalığı, trombosit fonksiyon bozuklukları, trombositopeni ve pıhtılaşma faktörü eksiklikleri AUB ile başvuran ergen kızlarda en sık görülen kanama bozukluklarıdır. AUB'li adolesanların %36'sında altta yatan bir koagülopati olabilir (14). AUB'li ergenlerde altta yatan kanama diyatezi için bir tarama aracının kullanılması hekime yardımcı olabilir. Akut AUK ile başvuran ergenler, fizik muayene akut kan kaybı belirtilerine ve kanamanın etiyolojisine odaklanmalıdır. Şiddetli aneminin tek bulgusu taşikardi ve ortostatik hipotansiyon olabilirken, genç hastaların şiddetli anemiye rağmen klinik bulgu vermeyeceği akılda tutulmalıdır. Deride morluklar ve peteşilerin varlığı altta yatan bir pıhtılaşma bozukluğuna işaret edebilirken, kansızlığa bağlı olarak solukluk görülebilir. Cinsel yönden aktif olan ergenlerde pelvik ve bimanuel muayene ile travma, yabancı cisim, yapısal nedenler ve pelvik inflamatuar hastalıklar araştırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Abnormal Uterine Bleeding,adolesant,von Willebrant Disease

Abnormal Uterine Bleeding With Von Willebrand Disease 12 Years Old Adolesant : A Case Report

Abstract

Objective: 12 years old girl with heavy severe abnormal uterine bleeding after evaluation the diagnosses is Von willebrand disease case report Materials and methods: A 12-yeras-old girl by heavy severe vaginal bleeding during her first menarche after presented to us with abnormal uterine bleeding developing normally.The girl was well until presentation.On clinical examination, patient was normal with vital signs Results: The patients lab results protrombine time: 18,7 Activity;44 INR;1,47. The patient continued to receive medical treatment for 10 days. The patient was reevaluated 1 week after medical treatment. She was clinically well on examination. Follow-up 2 weeks later showed no bleeding. Conclusions: Von Willebdand disease (vWh) is an autosomal inherited inherited bleeding diathesis due to deficiency or dysfunction of von Willebrand factor (vWf) (1,2). vWf is a protein that allows platelets to adhere to sub-endothelial tissue and form thrombus, and also acts as a carrier for factor VIII. Since thrombus cannot form at the wound site in VWH, bleeding occurs with minor traumas on the skin and mucosal surfaces. There are many types of vWh, which have clinical and laboratory characteristics that vary according to the type of defect in the vWf molecule, and differ in genetic transmission. Distinguishing these different types is important in terms of genetic counseling and different treatment needs. Types of VWh: VWh is classified into 3 main types as Type-1 VWh, Type2 VWh and Type-3 VWh, according to the underlying molecular disorder. Type 2 vWh has 4 subtypes (25): Type 1 vWh : Partial deficiency of normal vWf Type 3 vWh : Complete deficiency of normal vWf Type 2 vWh: (qualitative) disorders of vWf due to structural abnormalities Type 2A: Decreased binding to GpIb , large multimers are missing Type 2B: GpIb binding is increased, large multimers are missing Type2M: GpIb binding is decreased, multimeric structure is normal Type 2N: FVIII binding is decreased, multimeric structure is normal. The classic laboratory findings of vWh are: (1) prolonged bleeding time, (2) decrease in vWf level (vWf:Ag) (3) decrease in vWf ristocetin cofactor activity (RcoF) (4) decrease in FVIII coagulant activity (FVIII), (5) Decrease or increase in platelet aggregation (RIPA) with ristocetin Also, in type 2 vWh, abnormalities in the multimer distribution and band structure of vWf in plasma and platelets are seen. Excessive bleeding during menarche can usually indicate an underlying bleeding disorder, while regular but excessive bleeding may also be indicative of bleeding disorders. Von Willebrand disease, platelet function defects, thrombocytopenia and clotting factor deficiencies are the most common bleeding disorders in adolescent girls that present with HMB. Up to 36% of adolescents with AUB may have an underlying coagulopathy (14). Using a screening tool for underlying bleeding diathesis in adolescents with AUB can assist the physician.When adolescents present with acute AUB, physical examination should focus on signs of acute blood loss and the etiology of bleeding. While tachycardia and orthostatic hypotension may be the only signs of severe anemia, it should be kept in mind that young patients will not present with clinical signs, despite severe anemia. While the presence of bruises and petechiae on the skin may indicate an underlying coagulation disorders, pallor may be seen due to anemia. In adolescents who are sexually active, trauma, foreign body, structural causes and pelvic inflammatory diseases can be investigated by pelvic and bimanual examination.

Keywords: Abnormal Uterine Bleeding,adolesant,von Willebrant Disease

Presentation ID / Sunum No = 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-9297-2127

Yardımcı Üreme Uygulamalarında Let7-B ve Mir29-A'nın Rolü

Ph.d.cand. Mehdi Ghadimzadeh[1] , Doç.Dr. Şengül Tural[1] , Doç.Dr. Davut Güven[1]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi

**Corresponding author: Mehdi Ghadimzadeh*

Özet

Genetik faktörler ve değişen epigenetik mekanizmalarla gen ekspresyonun düzenlenmesi ile infertilite nedenleri arasındaki karmaşık ilişkinin ortaya çıkarılmasının kronik fizyolojik durumun daha iyi anlaşılmasına yardımcı olabileceği düşünülmektedir. Çalışmalar, fertil ve infertil kadınlarda epigenetik mekanizmalardan biri olan miRNA'ların ekspresyon miktarının farklı olduğunu ortaya koymuştur. Bu nedenle miRNA profillerinin kadınların üreme yeteneğini etkileyebildiği bildirilmiştir. Çalışmada, yardımcı üreme uygulamalarında let-7b ve miR-29a seviyelerinin tedavi başarısına etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yardımcı üreme teknikleri uygulanan 60 katılımcıdan alınan kan örneklerindeki let7-b ve miR29-a ekspresyon profilleri ve IVF başarı tedavisine etkisi RT- PCR tekniği kullanılarak ölçüldü. miRNA ekspresyon düzeyleri, ΔΔCT metodu kullanılarak belirlendi. Gen ekspresyonundaki rölatif değişimler 2−ΔΔCt ile hesaplandı. Sonuçlar SPSS 26.0 sürümü kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi ve hipoteze uygunlukları test edildi. Elde edilen sonucun $p<0.05$ olması durumunda, değerlendirilen parametreler için aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu kabul edildi. Tüp bebek tedavi merkezine başvuran hastalar ve tedavi sonrası başarılı ve başarısız olarak ayrılan iki grup arasında let7-b ve miR29-a gen ekspresyon düzeylerinde (sırasıyla $p=0.04$; $p= 0.03$) anlamlı farklılıklar olduğu tespit edildi. Sonuç olarak dolaşımdaki bu miRNA'ların, kişiselleştirilmiş bir IVF stratejisinin geliştirilmesine yönelik, klinik gebelik başarısının tahmin edilmesinde potansiyel rolü olabileceği düşünülmektedir

Anahtar Kelimeler: Yardımcı Üreme Teknikleri, Ivf, Epigenetik, Mirna

The Role of Let7-B and mir29-A in Assisted Reproductive Technologies

Abstract

It is thought that revealing the complex relationship between genetic factors and changing epigenetic mechanisms and regulation of gene expression and the causes of infertility may help to better understand the chronic physiological condition. Studies have revealed that the expression amount of miRNAs, which is one of the epigenetic mechanisms, is different in fertile and infertile women. Therefore, it has been reported that miRNA profiles can affect the reproductive ability of women. The aim of the study was to examine the effect of let-7b and miR-29a levels on treatment success in assisted reproductive practices. Let7-b and miR29-a expression profiles in blood samples taken from 60 participants who underwent assisted reproductive techniques and their effect on IVF success treatment were measured using RT-PCR technique. miRNA expression levels were determined using the ΔΔCT method. Relative changes in gene expression were calculated with 2−ΔΔCt. The results were statistically evaluated using SPSS version 26.0 and their compatibility with the hypothesis was tested. If the result obtained was

p<0.05, the difference was considered to be statistically significant for the evaluated parameters. It was determined that there were significant differences in let7-b and miR29-a gene expression levels (p=0.04; p= 0.03) between the patients who applied to the IVF treatment center and the two groups separated as successful and unsuccessful after the treatment. In conclusion, these circulating miRNAs are thought to have a potential role in predicting clinical pregnancy success for the development of a personalized IVF strategy.

Keywords: Assisted Reproductive Technologies, Ivf, Epigenetics, Mirna

Presentation ID / Sunum No = 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-4715-8449

Yeni Bir Küresel Tehdit Maymun Çiçeği Virüsü

Dr. Öğretim Üyesi Banu Aslan Yılmaz[1]
[1]Süleyman Demirel üniversitesi

Özet

COVID 19 pandemisi devam ederken yeni bir tehdit haline gelen Maymun Çiçeği (MÇ) Virüsünün endemik bölgeler dışında görülmeye başlaması küresel açıdan bir salgına dönüşme korkusuna yol açmıştır. Bildirinin amacı, önemli bir halk sağlığı sorunu olarak karşımıza çıkan bu hastalık hakkında farkındalığı arttırmak ve acil eylem planı oluşturulması için dikkat çekmektir. MÇ, insanlarda ilk olarak Orta Afrika'da görülmüş olup ateş, döküntü ve lenfadenopati ile karakterize olan, daha çok az gelişmiş ülkelerde karşılaşılan bir hastalıktır. Orta ve Batı Afrika olmak üzere iki menşei vardır. Canlı ve ölü hayvanlarla temas risk faktörleri arasındadır. Literatürde, en büyük Batı Afrika MÇ salgınının Nijerya'da başladığı belirtilmektedir. Nijerya'dan Birleşik Krallık, İsrail ve Singapur'a yayılım göstermiştir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), 27.07.2022 tarihinde 78 ülkede 18 binden fazla MÇ vakasının olduğunu, vakaların %70'inden fazlasının Avrupa Bölgesi'nde, %25'inin Amerika Bölgesi'nde görüldüğünü, yaklaşık %10'unun hastalığın neden olduğu ağrıyı yönetmek için hastaneye kaldırıldığını ve beş ölüm gerçekleştiğini belirtmektedir. Amerika Birleşik Devletleri Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri (HKM), 08.08.2022 tarihi itibariyle onaylanmış vaka sayısını 28.220 olarak açıklamaktadır. DSÖ, bu salgında, MÇ hastalığının klinik bulgularının seyrinin değişkenlik gösterdiğini belirtmektedir. Vakaların çoğunlukla, klasik bulgular olan ateş, şişmiş lenf düğümleri, ardından yüzde ve ekstremitelerde yoğunlaşan döküntü ile ortaya çıkmadığını bunun yerine genital, perineal/perianal bölgede başlayan, daha fazla yayılmayan, eşzamansız, prodromal dönem olmaksızın ortaya çıkan lezyonlar şeklinde geliştiğini bildirmektedir. HKM, bu salgında kanlı dışkı, rektal ağrı ve kanama gibi semptomlarla sıklıkla karşılaşıldığını söylemektedir. Ayrıca, lezyonların ağrılı olarak tanımlandığını, kabuklanma ve deskuamasyondan önce maküler, papüler, veziküler, püstüler olarak ilerlediğini belirtmektedir. DSÖ, bulaşmanın, insandan insana, enfeksiyöz lezyonlar, mukokutanöz yaralarla yakın temas, solunum damlacıkları, kontamine malzemelerle temas ve cinsel birliktelik sırasında gerçekleştiğini vurgulamaktadır. Ayrıca, vakaların çoğunun, erkeklerle cinsel ilişkiye giren erkekleri kapsamakta olduğunu ancak sadece bununla sınırlı olmadığını belirtmektedir. Bununla birlikte, geçmişte çiçek hastalığına karşı aşılamanın maymun çiçeği virüsüne karşı çapraz koruyucu olduğunu, ancak bu durumun sadece belirli bir popülasyonu koruyabileceğini, koruyuculuğun ise zamanla azalmış olabileceğini söylemektedir. İlaveten, çiçek aşısı dışında maymun çiçeğinin önlenmesi için onaylanmış bir aşının da var olduğunu bildirmektedir. Sonuç olarak literatürde; bu salgında, vakaların çoğunun erkek olduğu, tanımlanmış bulaş yollarına ek olarak cinsel temasla bulaşmanın olduğu, normal klinik bulgular dışında özellikle genital/perineal bölgede atipik ve eşzamansız lezyonlara rastlanıldığı, medyan yaşının yükseldiği vurgulanmaktadır. Bu doğrultuda değerlendirildiğinde, MÇ hastalığının görüldüğü bölgelerin değişkenlik göstermesi, klinik tabloda ki ve bulaşmadaki bazı farklılıklar sebebiyle yeni ortaya çıkan (emerging) ya da yeniden ortaya çıkan (re-emerging) bir hastalık mı olduğu da ayırt edilmelidir. Ayrıca, sağlık personellerinin bilinçlendirilmesi, vakaların erken teşhisi, temaslı takibi, risk yönetimi ve enfeksiyon kontrol önlemlerine yönelik uygulamaların yapılması gerekmektedir. Cinsel yolla bulaşan hastalıklara karşı koruyucu tedbirler konusunda halkı bilinçlendirmeye yönelik eğitim

uygulamaları yürütülmelidir. Ayrıca bulaş yolu değerlendirildiğinde bu durumun damgalanma riski gibi sosyal sonuçları olabileceğinden dolayı doğru yaklaşımlar sergilenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Maymun Çiçeği Salgını, Epidemiyolojisi

Presentation ID / Sunum No = 326

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7687-0924

Yılan Isırığı Sonrası Guillain-Barre Sendromu: Bir Olgu Sunumu ve Literatür İncelemesi

Doç.Dr. Mensure Çakırgöz[1] , Uzman Zeynep Tanrıverdi[2] , Prof.Dr. Murat Aksun[1] , Arş.Gör. Damlanur Üstün[1]

[1]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı Yoğun Bakım Ünitesi, İzmir, Türkiye*

[2]*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Nöroloji Kliniği, İzmir, Türkiye*

**Corresponding author: Mensure Çakırgöz*

Özet

Guillain-Barre Sendromu (GBS), çeşitli etiyolojilere sahip akut bir polinöropatidir.GBS'nin yılan ısırığı ile ilişkisi nadirdir. Literatürde yılan ısırması sonrası GBS gelişen sadece 7 vaka bildirilmiştir.Erken tanı alan ve uygun tedavi edilen GBS hastaları tama yakın düzelmektedir. Bu nedenle yılan ısırması sonrası bu olağandışı komplikasyonun tanınması, önemli epidemiyolojik, terapötik ve prognostik öneme sahiptir.Biz bu olgu sunumumuzda; yılan ısırığı sonrası nöromüsküler ve hematolojik komplikasyonlar başvuran sonrasında GBS gelişen nadir klinik tabloya sahip bir vakayı ve literatürün kısa bir derlemesini rapor ettik.

Anahtar Kelimeler: Guillain-Barre Sendromu,yılan Isırığı

Guillain-Barre Syndrome After Snake Bite: A Case Report and Literature Review

Abstract

Guillain-Barre Syndrome (GBS) is an acute polyneuropathy with various etiologies. The association of GBS with snakebite is rare. Only 7 cases of GBS after snake bite have been reported in the literature. GBS patients who are diagnosed early and treated appropriately recover almost completely. Therefore, recognition of this unusual complication after snakebite has epidemiological, therapeutic and prognostic importance. In this case report, we report a case of a patient, after snake bite, presenting with neuromuscular and hematological complications finally developed GBS and a brief review of the literature.

Keywords: Guillain-Barre Syndrome ,snake Bite

Presentation ID / Sunum No = 282

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-7037-0782

Yıldönümü Reaksiyonu ve Disosiyatif Semptomlara Flash Teknik Müdahalesi: Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Sümeyye Yasemin Çallı[1] , Uzman Dr. Yağmur Sever Fidan[1]
[1]Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi

**Corresponding author: Sümeyye Yasemin Çallı*

Özet

Giriş: Yıldönümü Reaksiyonu (YDR), etiyolojik olarak travmatik olaylara bağlanmakla birlikte, Travma Sonrası Stres Bozukluğunun (TSSB) bir parçası olduğu da düşünülmektedir. Travmatik anı ile ilişkili disosiyasyon düzeneğinin süresi, şekli, etkisi, sayısı gibi özelliklerinin, travmayla ilişkili bozukluklar üzerine koruyucu etkileri dışında da etkiler oluşturabileceğinden bahsedilmektedir. TSSB'nin tedavi seçeneklerinde Bilişsel Davranışçı Terapi (BDT) ve Göz Hareketleriyle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme (EMDR) terapileri bulunmaktadır. EMDR Flash teknik (FT) ise hastanın travmatik anıya maruz kalmasına gerek kalmadan amigdala ve prefrontal korteks bağlantılarının yeniden işlenebilmesi ile diğerlerinden ayrılan yeni bir tekniktir. Bu yazıda travmasının yıldönümünde ağır disosiyatif semptomları olan TSSB tanılı bir olgunun EMDR Flash Teknik ile disosiyatif semptomlarındaki değişimi sunmayı amaçladık. Olgu: 45 yaşında bekar, memur olarak çalışan, lise mezunu, kadın hasta; acil servisimize iştahsızlık, ağlama atakları, bunaltı, son günlerde giderek sıklaşan ve süresi birkaç saniyeyle saatler arasında değişen disosiyatif atak şikayetleri başvurdu. Aktif suisid düşüncelerinin olması nedeniyle kapalı servise yatışı planlandı. Alınan öyküsünde 2002 yılında yaşadığı araç içi kaza sonrası sol diz üstü ampütasyon cerrahisi geçirdiği, bahsi geçen kaza sonrasında açılan davalar ile travmatik anıları tekrar hatırlamak zorunda kaldığı öğrenildi. Son hastane başvurusunda olduğu gibi, kazanın yıldönümünlerinde şikayetlerinin arttığı öğrenildi. 20 yıldır farklı farmakoterapötik ajanlar kullansa da yıldönümü reaksiyonlarının gerilemediği öğrenildi. Hastaya en çok fayda gördüğü Duloksetin 60 mg ve Alprazolam 1 mg başlandı. Hastanemizde yaklaşık bir ay yatarak tedavi edilen hastanın psikoterapi sürecinde hatırlatıcılara maruz kaldığında amneziye girmesi nedeniyle FT uygulanması planlandı. 4 kez FT uygulanan hastanın dissosiyatif semptomları belirgin derecede azaldı. Tedavi sürecine BDT ile devam edildi. 1 yıl süreyle izlemine devam edilen hastanın semptomlarının gerilediği gözlendi. Tartışma: Yıldönümü Reaksiyonu, TSSB içerisinde ve diğer hastalıklarla birlikte görülebilir ve gözden kaçırılabilir. YDR ve travmayla ilişkili tanılar arasında disosiyasyon sıklıkla görülebilen bir semptom olup ağır vakalarda terapötik ilerlemeyi güçleştirebilir. FT disosiyatif bulguların yoğun görüldüğü hastalarda travmatik anıyı işlenebilir hale getirmek için iyi bir seçenek olabilir.

Anahtar Kelimeler: Flaş Teknik, Emdr, Yıldönümü Reaksiyonu

Presentation ID / Sunum No = 335

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0764-5982

Tam Doz Aşılı Aşılı Severe Acute Respiratory Syndrome Coronavirus 2 (Sars-Cov-2) Enfeksiyonlu Yoğun Bakım Hastalarında Mortalite Risk Faktörleri

Uzman Dr. İsa Kılıç[1] , Arş.Gör. Tuba Elçin[1] , Uzman Dr. Hilal Gülsüm Turan Özsoy[1]
[1]Bursa Şehir Hastanesi

**Corresponding author: İsa Kılıç*

Özet

Amaç: Çalışmada, severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2)'e karşı aşıya rağmen, gerçek zamanlı revers transkriptaz polimeraz zincir reaksiyonu (RT-PCR) tekniği ile SARS-CoV-2 pozitifliği saptanan ve yoğun bakıma yatırılan COVID 19'lu (breakthrough infection) vakalarının yoğun bakımdaki mortalite risk faktörleri irdelendi. Metod: 01.01.2021 - 31.01.2022 tarihleri arasında SARS-CoV-2 ye karşı daha önceden en az iki doz mRNA (Pfizer-BioNTech) veya inaktive SARSCoV-2 aşısı CoronaVac® (Sinovac, Çin) 'a rağmen, ikinci dozdan 14 gün sonrasında SARS-CoV-2 enfeksiyonu saptanan yoğun bakım hastaları üzerinde retrospektif olarak yapıldı. Hastaların yoğun bakım yatışındaki laboratuar verileri, demografik verileri, görüntüleme ve komorbiditeleri, hastanenin elektronik kayıt sisteminden elde edildi. Yaşayan ve ölen hastalar iki gruba ayrılarak ölen hastaların mortalite risk faktörleri belirlendi. ***Bulgular:*** Çalışmaya yoğun bakımda yatan toplam 80 hasta dahil edildi. Bunlardan 49'u inaktive SARS-CoV-2 aşısı, 31'i ise BNT162b2 (Pfizer-BioNTech) aşısı ile tam aşılı idi. Ölen hasta grubunda yaş, laktat dehidrogenaz (LDH), procalcitonin, aktive parsiyel tromboplastin zamanı (aPTT), interlökin-6 (IL-6), kan üre nitrojen (BUN), laktat, Acute Physiology and Chronic Health Evaluation (APACHE II) skoru ve Sequential Organ Failure Assessment (SOFA) skoru değerlerinin anlamlı düzeyde daha yüksek, hastanede yatış süresi ve PaO2/FiO2 değerlerinin anlamlı düzeyde daha düşük olduğu görüldü. İlave olarak radyolojik olarak ağır akciğer tutulumu, organ yetmezliği, invaziv ve non inviaziv mekanik ventilasyon kullanımı ölen hasta grubunda anlamlı olarak daha yüksek iken bu grupta maske oksijen kullanımı daha düşük idi. ***Sonuç:*** Belirlenen risk faktörleri, birçok merkezde çalışılabilen laboratuvar ve görüntüleme parametrelerini içerir. Yoğun bakım ünitesine kabul edilen breakthrough COVID-19'lu hastalar için klinisiyene mortalite risklerinin erkenden tanınmasını ve tedavinin önceden planlanmasına olanak sağlar

Anahtar Kelimeler: COVID-19,breakthrough İnfection, Mortalite

Presentation ID / Sunum No = 325

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0001-7349-8063

Yoğun Bakım Servisinde Yatışı Olan Covid19 Hastalarının Aşı Durumları

Dr. Öğretim Üyesi Cansu Özbaş[1] , Uzman Dr. Enes Ahmet Güven[2]
[1]Gazi Üniversitesi
[2]Sakarya İl Sağlık Müdürlüğü

**Corresponding author: Cansu Özbaş*

Özet

Giriş: COVID19 pandemisinde Omicron varyantının ortaya çıkışı sonrasında yeni bir döneme girilmiştir. Vaka sayıları diğer varyantlara göre hızla artarken hastane ve yoğun bakımlara yatış hızı yüksek olmamıştır. Bu çalışmada Sakarya ilinde yoğun bakım yatışı olmuş COVID19 PCR pozitif hastaların sosyodemografik tanımlayıcı özellikleri ve aşı durumlarının incelenmesi amaçlanmıştır Gereç-Yöntem: Araştırmada Sakarya ilinde COVID19 PCR testi pozitif olan hastalardan 28 Mart-1 Nisan arasında yoğun bakıma yatışı olmuş hastalar taranmıştır. İlk taramaya başlanılan günden 3 hafta sonra hastaların son durumları kaydedilmiştir. Son aşının üzerinden geçen süre her hasta için pozitif PCR testinin olduğu güne göre alınmıştır. Araştırma için gerekli izin T.C Sağlık Bakanlığı Bilimsel Araştırma Platformu üzerinden 2022-03-09T12_04_43 Form numarası ile alınmıştır. Bulgular: Toplam 36 hasta dahil edilmiştir. Hastaların yaş ortalaması 77,3 ± 13,6'dır. Hastaların %58,3'ü erkektir. Hastaların %75'inin doğrudan yoğun bakıma yatışı olmuştur. Serviste yatan hastaların ortalama yatış gün sayısı 2,6 gündür. Yoğun bakım yatışı süresince hastaların %38,9'u entübe olmuştur. Yoğun bakım yatış gün sayısı ortalama 18,5 ± 9,3'dür. Dört hastanın (%11,1) yoğun bakım yatışının devam ettiği görülmüştür. Hastaların %25'inde ölüm gerçekleşirken, %44,4'ü taburcu olmuş, %19,4'ünün servis yatışı devam etmektedir. Hastaların %25,0'ı COVID19'a karşı hiç aşı olmamıştır. Hastaların sadece %16,7'sinde en az 2 doz Biontech aşısı vardır. Hastaların %61,1'inde en az 2 doz Sinovac aşısı vardır. Hastaların %33,3'ünde iki aşı türünden de karışık olabilmek üzere en az 3 doz COVID19 aşısı vardır. Hastaların %30,6'sında son 6 ay içerisinde en az 1 doz COVID19 aşısı vardır. Sonuç: Yoğun bakıma yatışı olan hastaların büyük bir çoğunluğun son 6 ay içerisinde aşı olmamış, 2 doz Biontech aşısı olmamış kişilerden oluştuğu görülmektedir. Her ne kadar COVID19 pandemisi normal yaşam üzerindeki etkisini azaltsa da özellikle 65 yaş üstü hastalar başta olmak üzere risk grubundakilerin önerilen aşı şemasını tamamlamasının önemi üzerinde durulmalıdır. Bu sayede ölümler daha da azaltılarak hastalığın toplum sağlığı üzerindeki kötü etkisi de hafifletilebilecektir.

Anahtar Kelimeler: COVID19, Yoğun Bakım, Aşı

Vaccination Status of COVID 19 Positive Intensive Care İnpatients

Abstract

Introduction: In the COVID19 pandemic after the emergence of the Omicron variant, a new era has been entered. While the number of cases increased rapidly compared to other variants, the rate of hospitalization and intensive care unit admission was not high. In this study, it was aimed to examine

the sociodemographic descriptive characteristics and vaccination status of COVID19 PCR-positive inpatients in the intensive care unit in Sakarya province. Materials-Methods: In the study, patients who were hospitalized in the intensive care unit between March 28 and April 1, among the patients with positive COVID19 PCR test in Sakarya were screened. The last status of the patients was recorded on 3 weeks after the first screening. The time elapsed since the last vaccination of the patient was calculated according to the date of PCR positive. The necessary permission for the research was obtained from the TR Ministry of Health Scientific Research Platform with the form number 2022-03-09T12_04_43. Results: A total of 36 patients were included. The mean age of the patients was 77.3 ± 13.6. 58.3% of the patients are male. 75% of the patients were admitted directly to the intensive care unit. The average number of days of hospitalization of patients in the service is 2.6 days. During the intensive care stay, 38.9% of the patients were intubated. The average number of intensive care hospitalization days is 18.5 ± 9.3. It was observed that four patients (11.1%) continued to be admitted to the intensive care unit. While death occurred in 25% of the patients, 44.4% were discharged, and 19.4% continued to be hospitalized. 25.0% of patients have never been vaccinated against COVID19. Only 16.7% of patients have at least 2 doses of Biontech vaccine. 61.1% of patients have at least 2 doses of Sinovac vaccine. 33.3% of patients have at least 3 doses of COVID19 vaccine, which can be mixed from both vaccine types. 30.6% of patients have at least 1 dose of COVID19 vaccine in the last 6 months. Conclusion: It is seen that the majority of the patients admitted to the intensive care unit are those who have not been vaccinated in the last 6 months and have not received 2 doses of Biontech vaccine. Although the COVID19 pandemic has reduced its impact on normal life, the importance of completing the recommended vaccination scheme for those in the risk group, especially patients over the age of 65, should be emphasized. In this way, deaths will be reduced further and the bad effect of the disease on public health will be alleviated.

Keywords: COVID19, İntensive Care, Vaccination

Presentation ID / Sunum No = 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: #1: 0000-0002-1344-7966 #2: 0000-0001-6290-8311

Youtube'da Yer Alan Korona Virüs Aşı Karşıtlığı Yorumlarının İncelenmesi: Nitel Bir Araştırma

Dr. Niyazi Sinan Keskin[1] , Ma.St. Mervan Tapınç[2]
[1]*Devrekani Toplum Sağlığı Merkezi, Kastamonu*
[2]*Kastamonu Üniversitesi*

**Corresponding author: Niyazi Sinan Keskin*

Özet

COVID-19 pandemisi sürecinde aşılamayla toplum bağışıklığı sağlanmasının önemi bir kez daha ortaya çıkmıştır. Toplum bağışıklığının aşılamayla sağlanabilmesi için aşının hızlı bir şekilde uygulanması gerekmektedir. Fakat aşı karşıtlığı aşılama hızını yavaşlatmış ve COVID-19 'la verilen mücadeleye zarar vermiştir. Yapılan çalışmalarda aşı karşıtlarının COVID-19 aşılarıyla ilgili bilgileri çoğunlukla sosyal medyadan elde ettikleri gözlemlenmiştir. Bu nedenle ilgili çalışmada popüler bir sosyal medya platformu olan Youtube'da aşı karşıtlığıyla ilgili yorumlar incelenerek aşı karşıtlığının nedenlerine ulaşılmak istenmiştir. COVID-19 aşı karşıtlığı sebeplerinin tanımlanması üzerine ilgili çalışmada sosyal medya platformlarından biri olan Youtube ele alınmış, ilgili platformda yayınlanan toplam 32 video incelenmiştir. İncelenen videoların 17'si genel COVID-19 aşı karşıtlığı ile ilgili olup, 15 tanesi çocuklarda COVID-19 aşısı uygulanmasıyla ilgili videolardır. Buradan aşı karşıtlığını temsil eden 595 adet yorum analize dahil edilmiştir. Yorumlar MAXQDA 2022 programında analiz edilmiştir. Yapılan analizler sonucunda COVID-19 aşı karşıtlığı için 10 ana boyut tespit edilmiş ve güvensizlik ana boyutu altında 3 alt boyut belirlenmiştir. İlgili sebepler değinilme sıklıklarına göre şu şekildedir; yan etki, güvensizlik, denek olma kaygısı, aşının etkisizliği, uzun vadede yan etki, sorumluluğun bireye yüklenmesi, nüfus azaltma projesi, aşıdan kar amacı gütme, hafif hastalık seyri ve COVID-19 virüsüne inanmama. Güvensizlik boyutu altında yetkililere güvenmeme, bilim insanlarına güvenmeme ve aşının içeriğine güvenmeme alt boyutları tespit edilmiştir. Çocuklara COVID-19 aşısı yapılmasına karşı çıkan ifadeler incelendiğinde 10 boyut tespit edilmiştir. Bunlar değinilme sıklıklarına göre; denek olma kaygısı, güvensizlik, yan etki, aşı etkisizliği, çocuklarda hafif seyir, uzun vadede yan etki, aşıdan kar amacı gütme, kastrasyon kaygısı, COVID-19 virüsüne inanmama ,sorumluluğun bireye yüklenmesidir. Güvensizlik boyutu altında bilim insanlarına güvensizlik, aşı içeriğine güvensizlik ve yetkililere güvensizlik alt boyutları tespit edilmiştir. Analizlerden elde edilen bulgular incelendiğinde %29,4 ile yan etki COVID-19 aşısı karşıtlığında en çok değinilen sebep olurken %1,3 ile COVID-19 virüsüne inanmama en az değinilen sebep olmuştur. Konu COVID-19 aşısının çocuklar üzerinde uygulanması olduğunda %28,2 ile denek olma kaygısı en çok değinilen sebep olurken %1,5 ile sorumluluğun bireye yüklenmesi en az değinilen sebep olmuştur. Yorumlarda en çok yer alan yan etkilerin kalp krizi ve felç olduğu görülmüştür. Hastalığın hafif seyretmesi çocuklara yapılacak COVID-19 aşısı karşıtlığında daha üst sıralarda yer alan bir sebep olurken genel COVID-19 aşı karşıtlığına baktığımızda daha alt sıralarda yer almaktadır. Yorumlar incelendiğinde bunun sebebi olarak çocuklarda COVID-19 mortalitesinin düşük olması ve bu doğrultuda yetkili makamlarca yapılan açıklamalar olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Aşı Karşıtlığı, Aşı Reddi, Sosyal Medya

Examining the Corona Virus Anti-Vaccination Comments On Youtube: A Qualitative Research

Abstract

During the COVID-19 pandemic, the necessity of establishing community protection through vaccination has been highlighted once again. In order for immunization to provide herd immunity, the vaccine must be given immediately. Anti-vaccination sentiment, on the other hand, hindered immunization and harmed the fight against COVID-19. Vaccine opponents have been shown to get the majority of their knowledge regarding COVID-19 vaccines from social media, according to studies. As a result, the goal of this study was to determine the reasons for anti-vaccination by examining anti-vaccine comments on one of the popular social media platforms, YouTube. From here, 595 comments In this study on the definition of the reasons for COVID-19 opposition to the vaccine, Youtube was reviewed and a total of 32 videos published on the relevant platform were examined.17 of the videos reviewed are about general COVID-19 anti-vaccination, and 15 of them are videos about the administration of the COVID-19 vaccine in children. representing the opposition to the vaccine were included in the analysis. Comments were analyzed in the MAXQDA 2022 program. As a result of the analysis, 10 main categories were determined for the COVID-19 vaccine opposition and 3 sub-categories were determined under the main category of distrust. The main categories are as follows, according to the frequency of mentioning; side effects, distrust, fear of being a subject, vaccine ineffectiveness, long-term side effects, burdening the responsibility on the individual, population reduction project, profit-seeking from the vaccine, mild disease course, and disbelief in the COVID-19 virus. Under the distrust category, the sub- categories of distrust of authorities, distrust of scientists and distrust of vaccine content were determined. When the statements opposing the COVID-19 vaccine to children were examined, 10 categories were determined. These are according to the frequency of mention; fear of being a subject, distrust, side effects, vaccine ineffectiveness, mild disease course in children, long- term side effects, profit-seeking from vaccine, castration anxiety, not believing in the COVID-19 virus and burdening the responsibility on the individual. Under the distrust category, the sub- categories of distrust of scientists, distrust of vaccine content and distrust of authorities were determined. When the findings obtained from the analyzes are examined, the side effect with 29.4% is the most mentioned category against the COVID-19 vaccine, while the least mentioned category is not believing in the COVID-19 virus with 1.3%. When it comes to the application of the COVID-19 vaccine on children, the most mentioned category was the fear of being a subject with 28.2%, while burdening the responsibility on the individual was the least mentioned with 1.5%. The most frequently reported side effects in the comments were heart attack and stroke. While the mild course of the disease is a reason that ranks higher in the opposition to the application of the COVID-19 vaccine on children, when we look at the general COVID-19 vaccine opposition, it is in the lower ranks. When the comments were examined, it was seen that the reason for this was the low COVID-19 mortality in children and the statements made by the authorities in this direction.

Keywords: COVID-19, Anti-Vaccination, Vaccine Denial, Social Media

Presentation ID / Sunum No = 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-3143-2642

Yüksek Kanama Riski Taşıyan Gastroduodenal Ülserlerli Hastalarda Ülser Boyutunun Hasta Prognozuna Etkisi

Uzman Dr. İbrahim Ethem Güven[1] , Uzman Dr. Batuhan Başpınar[1] , Prof. Dr. Zeki Mesut Yalın Kılıç[2]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi, Gastroenteroloji Kliniği, Ankara, Türkiye*
[2]*Ankara Şehir Hastanesi, Gastroenteroloji Kliniği, Ankara, Türkiye*

**Corresponding author: Batuhan Başpınar*

Özet

Amaç: Yüksek kanama riski taşıyan gastroduodenal ülserlerde ülser boyutunun hasta prognozu üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Ocak 2020 ile Haziran 2021 tarihleri arasında acil servise üst gastrointestinal kanama (ÜGIK) bulgularıyla başvuran ve endoskopisi yapılan hastalar retrospektif olarak tarandı. Forrest klasifikasyonuna göre yüksek riskli lezyonu olan (Forrest Ia, Ib, IIa, IIb) peptik ülserli hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastalar ülser boyutuna göre <10mm ve 10-20mm olarak 2 gruba ayrıldı. Gruplar klinik sonlanım noktaları ve endoskopik tedavi metodları açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Toplam 123 hasta çalışmaya dahil edildi. Ortanca yaş 68, erkek cinsiyet oranı 73.2% bulundu. İki grup arasında yaş, cinsiyet ve laboratuvar parametreleri açısından fark gözlenmedi. Duodenal ülser tüm hastaların 91.1%'inde görülürken, ülser yerleşimi iki grupta benzerdi. En çok tercih edilen endoskopik tedavi modalitesi iki grupta da adrenalin enjeksiyonu ve hemoklips uygulanması kombinasyonu olarak gözlendi. 30-günlük mortalite ülser boyutu <10mm ve 10-20mm gruplarında sırasıyla 2 (4.2%) ve 5 (6.7%) hastada gözlendi (p=0.704). 30 günlük tekrar kanama, ortanca hastane yatış süresi ve transfüzyon yapılan ortanca eritrosit süspansiyon değerleri iki grupta da benzer gözlendi. Sonuç: Ülser boyutunda artış ile 30 günlük mortalite, tekrar kanama, hastane yatış süresi ve eritrosit süspansiyonu transfüzyonunun miktarı açısından risk artışı gözlenmemiştir. Ancak çalışmanın retrospektif oluşu, hasta sayısının azlığı, 20mm'den büyük ülserlerin dahil edilmemesi sebebiyle daha geniş hasta popülasyonu ile prospektif olarak yürütülecek çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Endoskopi, Gastrointestinal Kanama, Peptik Ülser

The Effect of Ulcer Size On Prognosis in Patients With Gastroduodenal Ulcers Carrying High-Risk Stigmata

Abstract

Objective: To evaluate the effect of ulcer size on patient prognosis in gastroduodenal ulcers with high bleeding risk. Methods: Patients who applied to the emergency department of a tertiary center with upper gastrointestinal bleeding (UGIB) findings and underwent endoscopy between January 2020 and June 2021 were retrospectively screened. Patients with peptic ulcer disease having high-risk lesions according to Forrest classification (Forrest Ia, Ib, IIa, IIb) were included in the study. Patients were divided into 2 groups according to ulcer size as <10mm and 10-20mm. The groups were compared in terms of clinical endpoints and endoscopic treatment methods. Results: A total of 123 patients were included in the study.

The median age was 68 years and the male sex ratio was 73.2%. There was no difference between the two groups in terms of age, gender, and laboratory parameters. Duodenal ulcer was seen in 91.1% of the whole population, while ulcer location was similar between the groups. The most preferred endoscopic treatment modality was the combination of adrenaline injection and hemoclips application in both groups. The 30-day mortality was observed in 2 (4.2%) and 5 (6.7%) patients within <10mm and 10-20mm ulcer size groups, respectively (p=0.704). 30-day rebleeding, median hospital stay and amount of transfused erythrocyte suspension were similar in both groups. Conclusion: No increased risk was observed in terms of 30-day mortality, rebleeding, length of hospitalization, and amount of erythrocyte suspension transfusion with an increase in ulcer size. However, due to the retrospective nature of the study, the small number of patients, and the exclusion of ulcers larger than 20 mm, prospective studies with a larger patient population are needed.

Keywords: Endoscopy, Gastrointestinal Bleeding, Peptic Ulcer

Presentation ID / Sunum No = 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-3779-2297

Yüksek Tenascin-C Seviyeleri, Akut Miyokard Enfarktüslü Hastalarda Yetersiz Miyokard Boyanma Derecesine Neden Olur

Dr. Öğretim Üyesi Dursun Topal[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Şehir SUAM

Özet

Amaç: STEMI hastalarında tenascin-C düzeyinin miyokardiyal reperfüzyon derecesi için prediktif değerini araştırmayı amaçladık. Yöntemler: Akut anterior STEMI ile hastanemize başvuran 58 hasta dahil edildi. Tüm hastalara sol ön inen koroner arterdeki tek damar hastalığı nedeniyle primer perkütan girişim uygulanmıştı. Koroner bakım ünitesine kabul edildikten sonra tenascin-C düzeyleri ölçüldü. Denekler miyokardiyal boyanma derecelerine (MBG) göre sınıflandırıldı; MBG 0, MBG 1 ve MBG 2 Grup I, MBG 3 Grup II olarak gruplandırıldı Gruplar tenascin-C düzeyleri ve diğer parametrelere göre karşılaştırıldı. Bulgular: Grup I (n = 31, ortalama yaş 55 ± 12.5) ve grup II (n = 27, ortalama yaş 49.3 ± 11.1) arasında; Tenascin-C, troponin I ve CK-MB seviyeleri grup-II'ye göre grup I'de anlamlı olarak daha yüksekti (sırasıyla P < 0,001; P < 0,001 ve P < 0.05;). Grup I'de, sol ventrikül ejeksiyon fraksiyonu (LVEF) grup II'ye göre anlamlı olarak daha düşüktü (P < 0.001), sol ventrikül diyastol sonu hacmi ve sol ventrikül sistol sonu hacmi anlamlı olarak daha yüksekti (P = 0.03). , EKG'de ST segment çözünürlüğü daha kötüydü (P = 0.003). Korelasyon analizlerinde, tenascin-C, troponin-I (r = 0.596; P < 0.001) ve CRP (r = 0.615, P < 0.001) ile anlamlı pozitif korelasyon gösterdi. Tenascin-C ile MBG, LVEF ve ST segment çözünürlüğü arasında anlamlı negatif korelasyon vardı (sırasıyla r=-0.626, P<0.001, r=-0.411, P=0.002 ve r=-0.631; P<0.001). Sonuç: Çalışmamıza dayanarak, tenascin-C düzeyi yüksek olan hastalarda başarılı primer PKG yapılmış olsa dahi miyokard reperfüzyonunun yetersiz olabileceği anlaşılmıştır. Bu bağlamda, artan tenascin-C, sadece sol ventrikül yeniden şekillenmesi ve prognozunu değil, aynı zamanda primer PKG' nin etkinliğini de öngörmeye yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Miyokard Enfarktüsü, Tenascin-C, Miyokardiyal Boyanma Derecesi

High Tenascin-C Levels Cause İnadequate Myocardial Blush Grade in Patients With Acute Myocardial İnfarction

Abstract

Aim: We aimed to investigate the predictive value of tenascin-C level for the degree of myocardial reperfusion in patients with STEMI. Methods: 58 patients admitted to our hospital with acute anterior STEMI were included. All the patients had underwent primary percutaneous intervention for the single-vessel disease at left anterior descending coronary artery. After admission to coronary care unit tenascin-C levels were measured. Subjects were classified according to their myocardial blush grades (MBG); MBG 0, MBG 1 and MBG 2 were groupped as Group I, MBG 3 was groupped as Group II. The groups were compared according to their tenascin-C levels and other parameters. Results: Between group I (n = 31, mean age 55 ± 12.5) and group II (n = 27, mean ages 49.3 ± 11.1); tenascin-C, troponin I and CK-MB levels were significantly higher in group I compared to the group-II (P < 0.001; P < 0.001 and P <

0.05; respectively). In group I, left ventricular ejection fraction (LVEF) was significantly lower (P < 0.001), left ventricular end-diastolic volume and left ventricular end-systolic volume were significantly higher (P = 0.03) as compared to group II. In group I, ST-segment resolution at ECG was worse (P = 0.003). In correlation analyzes, tenascin-C was significantly positively correlated with troponin-I (r = 0.596; P < 0.001) and CRP (r = 0.615, P < 0.001). Tenascin-C was significantly negatively correlated with MBG, LVEF and ST-segment resolution (r = -0.626, P < 0.001, r = -0.411, P = 0.002 and r = -0.631; P <0.001, respectively). Conclusion: Based on our study, it can be estimated that in patients with high tenascin-C levels myocardial reperfusion was inadequate, even underwent successfull PCI. In this context, increased tenascin-C may help predict not only left ventricular remodelling and prognosis but also the effectiveness of primary PCI.

Keywords: Myocardial İnfarction, Tenascin-C, Myocardial Blush Grade

Presentation ID / Sunum No = 287

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-8317-6367

Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Biyokimya Laboratuvarının Preanalitik ve Postanalitik Kalite Göstergeleri

Uzman Dr. Neslihan Cihan Çalışgan[1]
[1]*Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Klinik karar verme ve hasta yönetiminin laboratuvar sonuçlarına yüksek derecede bağımlılığı, laboratuvar performanslarının kanıta dayalı değerlendirilmesini ve izlenmesini gerektirir. Bu çalışmada amacımız Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Biyokimya Laboratuvarı'nda çalışılan biyokimya, hormon, hematoloji, koagülasyon, tam idrar tetkiği ve kan gazı testleri için 1 yıllık ret ve sonuç verme süresi analizlerinin değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: Ağustos 2021-Temmuz 2022 tarihleri arasında Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Tıbbi Biyokimya Laboratuvarında değerlendirilen 965131 hasta numunesi çalışmaya dahil edildi. Çalışılan testlerin ret sayıları ve sonuç verme süresi ile ilgili veriler hastane bilgi yönetim sisteminden alındı. Hedeflenen sonuç verme süreleri acil testler için 60 dk, rutin testler için 120 dk olarak belirlendi. İstatistiksel analizler için SPSS 24.0 programı kullanıldı. Bulgular: Biyokimya, hormon, hematoloji, koagülasyon, TİT ve kan gazı testleri için ret oranı (%) sırasıyla 0.4, 0.19, 0.27, 0.12, 0.08 ve 0.25 idi. Biyokimya, hormon ve idrar tetkiği testleri için en çok ret nedeni yetersiz numune iken, hematoloji ve kan gazı numuneleri için en sık ret nedeni pıhtılı numune idi. Koagulasyon testleri için ise en sık ret nedeni hatalı numune alımıydı. Sonuç verme süre ortalamaları acil testler için 52 dk, rutin testler için 111 dk olarak hesaplanmıştır. Sonuç: Bulgularımız ret nedenlerinin büyük bir kısmının preanalitik evredeki sorunlardan kaynaklandığını göstermektedir. Preanalitik koşulların iyileştirilmesine yönelik çalışmalar yapılmalıdır. Acil ve rutin testlerdeki sonuç verme süre analizi hedeflenen değerler içerisindedir. Laboratuvarımızda sonuç verme süresini hızlandırma çalışmaları devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kalite Göstergeleri, Preanalitik Faz, Hatalar, Sonuç Verme Süresi

Preanalytic and Postanalitic Quality Indicators of Kastamonu Training and Research Hospital Medical Biochemistry Laboratory

Abstract

Objective: The high degree of dependence of clinical decision-making and patient management on laboratory results requires evidence-based evaluation and monitoring of laboratory performances. In this study, we aimed to evaluate the 1-year rejection and time-to-result analyzes for biochemistry, hormone, hematology, coagulation, urinanalysis and blood gas tests in Kastamonu Training and Research Hospital Medical Biochemistry Laboratory. Materials and Methods: 965131 patient samples which were analyzed in Kastamonu Training and Research Hospital Medical Biochemistry Laboratory between August 2021 and July 2022 were included in the study. Data on the number of refusals and the turnaround times were obtained from the hospital information management system. Targeted turnaround times were 60 minutes for emergency tests and 120 minutes for routine tests. SPSS 24.0 program was used for statistical analysis. Results: Rejection rates (%) for biochemistry, hormone, hematology,

coagulation, urinanalysis, and blood gas tests were 0.4, 0.19, 0.27, 0.12, 0.08, and 0.25, respectively. The most common reason for rejection for biochemistry, hormone and urinanalysis tests was insufficient sample, while the most common reason for rejection for hematology and blood gas samples was clotted sample. For coagulation tests, the most common reason for rejection was incorrect sample collection. The mean turnaround time was calculated as 52 minutes for emergency tests and 111 minutes for routine tests. Conclusion: Our findings show that most of the reasons for rejection were problems in the preanalytical phase. Further studies should be conducted to improve preanalytical conditions. The turnaround times in emergency and routine tests were within the targeted values. Efforts to further improve the turnaround time continue in our laboratory

Keywords: Quality İndicators, Preanalytical Phase, Errors, Turnaround Time

Presentation ID / Sunum No = 23

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0001-5191-0491

Kaudal Regresyon Sendromu: Bir Olgu Sunumu

Uzman Dr. Edis Çolak[1] , Doç.Dr. Cenk Eraslan[2]
[1]Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2] Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye

**Corresponding author: Edis Çolak*

Özet

AMAÇ Kaudal regresyon sendromu (KRS) terminal spinal segmentlerin etkilendiği, kaudal vertebra, nöral tüp, ürogenital-sindirim sistemleri ve alt ekstremitelerin gelişimsel bir anomalidir. Bu sebeble değişik tip anorektal malformasyonlar, spinal segmentin agenezisi, multiple visseral anomaliler ve kas-iskelet sistemi anomalileri görülmektedir. Bu sendromun görülme sıklığı 100.000 canlı doğumda 1 ile 5 arasında olup erkek/kız oranı 2.7/1 olarak bildirilmiştir. Bu çocukların %16 kadarının annelerinin gebelik esnasında diabetik oldukları tespit edilmişltir. Olgunun, hastalığın nadir görülmesi ve radyolojik bulgularının zenginliği nedeniyle sunulması amaçlandı. GEREÇ VE YÖNTEM Özgeçmişi ve soy geçmişinde belirgin özellik bulunmayan, antenatal takipleri yapılmamış, 3 yaşında erkek hastanın kalça ağrısı ve ara ara idrar kaçırmaları şikayetleriyle hastanemize başvurmuştur. Hastanın pelvis grafilerinde alt sakral ve koksigeal agenezi ile uyumlu bulgular saptanması üzerine manyetik rezonans görüntüleme (MRG) tetkiki istenmiştir. BULGULAR MRG tetkikinde S1 vertebra korpusu düzeyi kaudalinde sakral hipoplazisi ve koksigeal agenezisi saptandı. Medulla spinaliste gergin kord ile uyumlu konus medullarisin S1 vertebra korpus orta kesimi düzeyinde sonlandığı izlendi. Spinal kanal içerisinde L4-L5 disk aralığı düzeyinde yaklaşık 25x2,5mm boyutlu filum terminale lipomu ile uyumlu T1 ve T2 ağırlıklı serilerde hiperintens lezyon görüldü. Sol pelvik ektopik böbrek izlendi. Tarif edilen radyolojik bulgular ve klinik öyküsü eşliğinde KRS tanısı konuldu. SONUÇ Prenatal tanı, ultrasonografi ile 20. gebelik haftasında vertebral agenezi nedeniyle spinada ani kesilme ve alt ekstremitelerin kurbağa bacağına benzer pozisyon görüntüsü ile mümkündür. Bununla birlikte, şiddetli KRS'li olgularda (sirenomelik fetus) 16-19. haftalarda transvajinal ultrasonografi ile tanı konabilmektedir. Antenatal takipleri yapılmamış ise KRS'li hastaların tanısı, hastalığın tipine ve tutulumun şiddetine göre ileri yaşlarda açığa çıkan semptomlar sonucu radyolojik incelemelerle konulabilir.

Anahtar Kelimeler: Kaudal Regresyon Sendromu (Krs); Sakral Agenezi; Gergin Spinal Kord

Caudal Regression Syndrome: A Case Report

Abstract

OBJECTİVE Caudal regression syndrome (CRS) is a developmental anomaly characterized by the affection of the terminal spinal segments, caudal vertebrae, neural tube, urogenital-digestive systems, and lower extremities. Different types of anorectal malformations, agenesis of the spinal segment, multiple visceral anomalies, and musculoskeletal anomalies have been reported as well. The incidence of CRS is between 1 and 5 per 100,000 live births, and the male/female ratio has been reported as 2.7/1. Nearly 16% of mothers of children with CSR were diabetic during pregnancy. The present paper aimed

to present the radiological findings of a rare case of CRS. MATERIALS AND METHODS A 3-year-old male, with no specific personal and family history, was referred to our hospital with hip pain and urinary incontinence. The pelvic X-ray showed lower sacral and coccygeal agenesis. A magnetic resonance image (MRI) has been recommended. RESULTS Vertebral MRI showed sacral hypoplasia and coccygeal agenesis.A tethered spinal cord terminated at the level of the middle part of the S1 vertebra. At the level of the L4-L5 disc space, an approximately 25x2.5 mm hyperintense lesion was observed in the T1 and T2 weighted images compatible with terminal filum lipoma. Left pelvic ectopic kidney was also observed. A diagnosis of CRS coordinated the assembling of clinical and radiological findings. CONCLUSION Prenatal diagnosis is possible using ultrasonography at the 20th gestational week showing a sudden cut of the spine due to the vertebral agenesis and a frog-like position of the lower extremities. However, in cases with severe CRS (sirenomelic fetus) diagnosis can be made at the 16th gestational week by transvaginal ultrasonography. The postnatal diagnosis of CRS can be made at advanced ages by can be made by MRI if antenatal follow-up had not been performed.

Keywords: Caudal Regression Syndrome (Crs); Sacral Agenesis; Tethered Spinal Cord

Presentation ID / Sunum No = 303

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4968-1420

Multitravmalı Hastada Pocus: Olgu Sunumu

Doç.Dr. Funda Gök[1]
[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi*

Özet

1. GİRİŞ Travma genç yaş grubunda en sık ölüm nedenidir. Tanınmayan abdominal ve pelvik yaralanmalar önlenebilir ölümlere neden olmaya devam etmektedir.1 Bilgisayarlı tomografi (BT) altın standart bir yöntemdir. Fakat hastanın radyoloji ünitesine transferi kullanımını kısıtlar. Son yıllarda ultrasonunun (USG) bu alanda kullanılması hastaların değerlendirilmesini ve tedavisini önemli ölçüde etkilemiştir.2 Yatakbaşında hedefe yönelik yapılan USG uygulamalarına POCUS (point-of care ultrasound-POCUS) denir. Burada multitravma nedeniyle yoğun bakım ünitemize (YBÜ) alınmış hastanın değişen hemodinamik durumunun yapılan POCUS uygulaması ile belirlenmesinin sunulması amaçlanmıştır. 2. OLGU 16 yaşında motorsiklet kazası geçiren hastanın, Acil Serviste değerlendirildiğinde karaciğer laserasyonu, femur fraktürü, ciddi kafa travması mevcut idi. Entübe olan hastanın Glaskow Koma Skalası 6 olarak değerlendirildi. Hemodinamik olarak stabil olan hasta YBÜ'ne alındı. Hastanın yatışının ikinci gününde hemodinamik olarak stabilitesi bozuldu. O esnada kalp atım hızı 140/dk, tansiyonu 95/63 mmHg (ortalama 74 mmHg) olan hastanın batın alt kadranda gerginlik mevcuttu. Kan gazında laktat artışı (3.4 mmol/L) olan hasta POCUS ile değerlendirildi. Sağ üst kadran, sol üst kadran, pelvik bölge, subksifoid bölge, akciğer, vena cava inferior değerlendirildi. Pelvik bölgede fazla miktarda serbest sıvı olması hastada yeni gelişen kanamanın olabileceğini düşündürdü (Resim 1). Diğer bölgelerde herhangi bir patoloji saptanmadı. Vena kava inferior kollabe idi. Hasta Genel Cerrahi Kliniği ile konsülte edildi. 3. TARTIŞMA Burada abdominal POCUS uygulaması yapılmış, kanama tespit edilmiştir. Suprapubik bölge, peritoneal kavitenin yerçekimine en bağımlı aralıkların değerlendirilmesini sağlar. Serbest sıvının tespiti için ultrasonun kullanıldığı, 19.666 travma hastası, 52 çalışmanın incelendiği bir metaanalizde sensitivite %74, spesifite % 97 olarak bulunmuştur.3 Son yıllarda uzman dernekleri bu konu ile ilgili önemli tavsiyelerde bulunmuşlardır.4,5 4. SONUÇ POCUS hastayı takip eden doktor tarafından yapılan, kapsamına muayene esnasında karar verilen geleneksel olmayan sonografik bir incelemedir. Özellikle hemodinamik olarak stabil olmayan hastada POCUS uygulamasının olumsuz sonuçları önleyebileceğini düşünüyoruz. Gelecekte ise bu konu ile ilgili bazı standartların sağlanması ihtiyacı mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: Multitravma, Ultrason, Pocus

Point-Of-Care Ultrasound for the Multiple Trauma Patient: A Case Report

Abstract

Unrecognized abdominal and pelvic injuries continue to cause preventable deaths.1 Computed tomography (CT) is the gold standard diagnostic method in trauma. However, the transfer of the patient to the radiology unit limits its use. In recent years, the use of ultrasound (USG) in this field has significantly affected the evaluation and treatment of patients.2 Point-of-Care Ultrasound (POCUS) is a valuable bedside diagnostic tool. In this case, it is aimed to present the determination of the changed

hemodynamic status of a patient admitted to our intensive care unit (ICU) due to multi-trauma with POCUS application. Case: The patient, who had a motorcycle accident at the age of 16, had a liver laceration, femur fracture, and severe head trauma when evaluated in the Emergency Department. On the second day of hospitalization, the patient was hemodynamically unstable. At that time, the patient had a heart rate of 140/min and blood pressure of 95/63 mmHg (mean 74 mmHg), and distension in the lower abdomen. There was an increase in lactate (3.4 mmol/L) in blood gas. The patient was evaluated with POCUS. The presence of a large amount of free fluid in the pelvic region suggested that the patient may have to bleed (Figure 1). The inferior vena cava collapsed. The patient was consulted with the General Surgery Clinic. Discussion: In this patient, abdominal POCUS application was performed and bleeding was detected. The suprapubic region allows the evaluation of the most gravity-dependent ranges of the peritoneal cavity. In a meta-analysis of 52 studies in 19,666 trauma patients using ultrasound to detect free fluid, the sensitivity was 74% and the specificity was 97%.3 In recent years, some associations have made recommendations on this issue.4,5. Conclusion: POCUS is an unconventional sonographic examination performed by the attending physician, the extent of which is decided during the examination. We think that POCUS can prevent adverse outcomes, especially in hemodynamically unstable patients. In the future, there is a need to provide some standards on this subject.

Keywords: Multiple Trauma, Ultrasound, Pocus

Presentation ID / Sunum No = 354

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-0973-724x

Paraplejik Bakım Hastasında Nütrisyonun Önemi

Uzman Dr. Korhan Kollu[1]
[1]*Konya Şehir Hastanesi, Yoğun Bakım*

Özet

Olgu: 52 yaşında kronik böbrek hastalığı (KBH) tanısı olan erkek hastaya akut koroner sendrom sebebiyle koroner anjiografi yapılıyor. Takibinde hemodiyaliz (HD) bağımlı KBH gelişiyor. Hastada parapleji gelişmesi üzerine çekilen Lomber vertebra MR görüntülemede intervertebral abse tespit ediliyor abse boşaltılıyor ancak parapleji geçmiyor. 2 yıl boyunca evde bakım hastası olarak hayatına devam eden hasta nefroloji servisine öksürük, balgam şikayetleriyle yatışı yapılıyor. Evde bakım süresinde hastanın ciddi sarkopenisi geliştiği için öksürerek balgamını atamaması sonucu önce solunum arresti ardından kardiyak arrest gelişiyor. 10 dk kardiyopulmoner resüsitasyon uygulanan hasta kalp tepe atımı sağlanıyor. Hasta Dahiliye Yoğun Bakım Ünitesine devralındı. Orotrakeal entübe mekanik ventilatöre bağlı olarak takip edilen hastanın negatif inspiratuar force (NIF) değeri: -2 cmH2O olması üzerine ekstübe edilemedi. Günlük NIF değeri ölçüldü. Proteinden yüksek (2.5 gr/kg) ve izokalorik diyet ile enteral nütrisyon başlandı. Entübasyonun 14.gününde trakeotomi, entübasyondan 6 hafta sonra perkutan endoskopik gastrostomi (PEG) açıldı. Tedavinin 5. ayından sonra hastanın beslenmesi yeterli seviyede olması üzerine PEG kapatıldı. NİF değeri > -25.00 cmH2O olması üzerine hasta ekstübe edildi. Trakeotomi girişi kapatıldı. Hasta oda havasında soluyarak ve kendi yemeğini yiyebileceği şekilde uzun bir yoğun bakım ünitesi yatışından sonra haliyle taburcu edildi. Sonuç: Bu olguda hastanın nütrisyon tedavisinin düzenlenmesi ile hasta mekanik ventilatörden ayrılabilmiştir ve nütrisyon tedavisine tüm kliniklerin ve evde bakım hizmetlerinin dikkat etmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Nütrisyon, Sarkopeni, Yoğun Bakım

The Importance of Nutrıtıon in Paraplegıc Care Patıent

Abstract

Case: Coronary angiography is performed in a 52-year-old male patient with a diagnosis of chronic kidney disease (CKD) due to acute coronary syndrome. Hemodialysis (HD) dependent CKD develops in the follow-up. When the patient developed paraplegia, an intervertebral abscess is detected in the MR imaging of the Lumbar spine, and the abscess is drained, but the paraplegia does not go away. The patient, who continued his life as a home care patient for 2 years, is hospitalized in the nephrology service with cough and sputum complaints. During the home care period, the patient develops severe sarcopenia and cannot cough up sputum, resulting in respiratory arrest and then cardiac arrest. 10 minutes of cardiopulmonary resuscitation is applied to the patient, and peak heart beat is provided. The patient was transferred to the Internal Medicine Intensive Care Unit. Negative inspiratory force (NIF) value of the patient, who was followed up with an orotracheal intubated mechanical ventilator, could not be extubated because it was -2 cmH2O. The daily NIF value was measured. Enteral nutrition was started with a high protein (2.5 g/kg) and isocaloric diet. Tracheotomy was performed on the 14th day of intubation, and percutaneous endoscopic gastrostomy (PEG) was performed 6 weeks after intubation.

After the 5th month of the treatment, the patient's nutrition was sufficient, so the PEG was closed. The patient was extubated because the NIF value was > -25.00 cmH2O. The tracheotomy entrance was closed. The patient was discharged after a long stay in the intensive care unit, breathing in room air and able to eat his own food. Conclusion: In this case, the patient could be weaned from the mechanical ventilator by arranging the nutritional therapy of the patient and it was aimed that all clinics and home care services should pay attention to nutritional therapy.

Keywords: Nutrition, Sarcopenia, Intensive Care

Presentation ID / Sunum No = 57

Poster Sunum

ORCID ID:

Sağ Koroner Arter Ostiumundan Kaynaklanan Sol İnen Koroner Arter ile İlişkili Anterior St Yükselmesi Miyokard Enfarktüsü

Uzman Dr. Savaş Özer[1] , Uzman Dr. Ercan Aydın[1]
[1]*Trabzon Kanuni Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

**Corresponding author: Savaş Özer*

Özet

61 Yaşında erkek hasta, dört saat önce başlayan tipik göğüs ağrısı şikayeti ile acil servise başvurdu. Hastada koroner arter hastalığı risk faktörü olarak diabetes mellitus ve sigara öyküsü vardı. Aile öyküsünde ani kardiyak ölüm olmamasına rağmen kardeşi 48 yaşında koroner bypass ameliyatı geçirmişti. Elektrokardiyografide V1-V6 derivasyonlarında ST segment yükselmesi saptandı. Hastaya akut anterior STEMİ tanısı kondu ve Judkins tekniği ve sağ femoral arter ponksiyonu ile acil CAG uygulandı. RCA ostium'dan kaynaklanan% 100 tıkalı LAD tespit ettik (Şekil 1). RCA ostiuma bir 6F Judkins sağ-4 kılavuz kateter yerleştirildi. DELİKANLI lezyon, RCA kökenli, floppy tel ile geçildi. İlk olarak disket telin üzerinden 2.0x15 mm'lik bir balon ile lezyonu geçirmeye çalıştık ancak kateter desteğinin zayıf olması nedeniyle başarılı olamadı. Bunun üzerine lezyon disket tel üzerinden 1.5x15 mm'lik bir balon ile geçirildi ve predilatasyon yapıldı. Lezyondan 2.0x15 mm'lik bir balon geçirildi ve predilatasyon tekrarlandı (Şekil 2). Predilatasyondan sonra intrakoroner nitrat enjekte edildi ve LAD içindeki lezyona 2.5x28 mm'lik bir ilaç kaçıran stent yerleştirmeye karar verdik. Zayıf kateter desteği nedeniyle lezyon 2.5x28 mm stent ile geçilemedi. LAD ostium'un RCA ostium'a uzaklığı yaklaşık 5 mm idi ve Amplatz kateterinin koroner angajmanının daha fazla olabileceğini düşündük. Amplatz kateterlerine bağlı LAD ostium diseksiyonu riskini göz önünde bulundurarak prosedürü doğru Judkins kateteriyle sürdürmeye karar verdik. Kateter desteğini arttırmak için çift telli bir strateji uygulanmasına karar verildi. İkinci bir tel olarak, Son 6 delikanlıdan geçirildi. Disket teli üzerinden lezyondan 2.5 x 28 mm'lik bir stent geçirilmeye çalışıldı, ancak işlem başarısız oldu. Bu nedenle, daha kısa boyutlarda iki stentin implantasyonu planlandı ve 2.5x18 mm ve 2.5x15 mm ilaçla kaçan stentler, biri diğeriyle örtüşecek şekilde bitişik olarak implante edildi. TIMI 3 akışı sağlandı ve herhangi bir komplikasyon gelişmedi (Şekil 3). Koroner arter anomalileri (CAA) genellikle iyi huylu, asemptomatik ve nadiren görülen konjenital hastalıklardır. RCA veya Valsalva'nın sağ sinüsünden kaynaklanan LAD insidansı% 0.01-0.03 idi. Literatürde bildirilen çok az vaka STEMI ile ilgilidir. Akut koroner sendromlu (ACS) ve Caa'lı 20 hasta üzerinde yapılan bir çalışmada, sadece bir hastada rca'dan kaynaklanan LAD olduğu gözlendi. Primer perkütan koroner girişim gerektiren mevcut nadir koroner anomali olgusunda karşılaştığımız zorlukları (işlem sırasında neden tek stent stratejisinden çift stent stratejisine geçmek zorunda olduğumuzu vurgulayarak) tam revaskülarizasyon niyetiyle sunmayı amaçladık. Sonuç olarak, nadir olmalarına rağmen, ölümcül sonuçları nedeniyle caa'ya dikkatle yaklaşılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Koroner Arter Anomalileri; Sol Ön İnen Arter; Sağ Koroner Arter

Anterior St Elevation Myocardial Infarction Associated With Left Descending Coronary Artery Originating From the Right Coronary Artery Ostium

Abstract

A 61-year-old male patient was admitted to the emergency department with the complaint of typical chest pain that started four hours earlier. The patient had diabetes mellitus and smoking history as coronary artery disease risk factors. Although there was no sudden cardiac death in his family history, his brother had undergone coronary bypass operation at48. Electrocardiography showed ST-segment elevation in V1-V6 derivations. The patient was diagnosed with acute anterior STEMI and underwent emergency CAG via the Judkins technique and right femoral artery puncture. We determined 100% occluded LAD originated from the RCA ostium (Figure 1). A 6F Judkins right-4 guiding catheter was placed in the RCA ostium. The lesion in LAD, originated from RCA, was passed by floppy wire. First, we tried to pass the lesion with a 2.0x15 mm balloon over the floppy wire, but it was not successful due to the weak catheter support. Thereupon, the lesion was passed with a 1.5x15 mm balloon over the floppy wire, and predilatation was performed. A 2.0x15 mm balloon was passed through the lesion, and predilatation was repeated (Figure 2). After predilatation, intracoronary nitrate was injected, and we decided to implant a 2.5x28 mm drug-eluting stent to the lesion in the LAD. Due to the weak catheter support, the lesion could not be passed with the 2.5x28 mm stent. The distance of LAD ostium to RCA ostium was approximately 5 mm, and we thought that the coronary engagement of the Amplatz catheter might be more. We decided to continue the procedure with the right Judkins catheter considering the risk of LAD ostium dissection due to Amplatz catheters. It was decided to perform a double wire strategy to increase catheter support. As a second wire, the Ultimate 6 was passed through the LAD. A 2.5x28 mm stent was tried to be passed through the lesion over the floppy wire, but the process was unsuccessful. Therefore, implantation of two stents in shorter sizes was planned, and 2.5x18 mm and 2.5x15 mm drug-eluting stents were implanted adjacently that one overlapped to the other. TIMI 3 flow was achieved, and no complication was developed (Figure 3). Coronary artery anomalies (CAA) are generally benign, asymptomatic, and rarely seen congenital diseases. The incidence of LAD originating from the RCA or right sinus of Valsalva was 0.01-0.03%. Few cases reported in the literature refer to STEMI. In a study on 20 patients with the acute coronary syndrome (ACS) and CAA observed that only one patient had LAD originating from RCA. We aimed to present the difficulties we encountered (emphasizing why we had to switch from a single-stent strategy to a double-stent strategy during the procedure) in the current rare coronary anomaly case requiring primary percutaneous coronary intervention, under the intention of complete revascularization. In conclusion, although they are rare, CAA should be approached with care due to its fatal consequences.

Keywords: Coronary Artery Anomalies; Left Anterior Descending Artery; Right Coronary Artery

Presentation ID / Sunum No = 226

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-4647-6448

Vajinal ve Sezaryen ile Doğum Öyküsünün Mevcut Gebelikteki Anksiyete Düzeyi Üzerine Etkilerinin Kıyaslanması-Vaka Kontrol Çalışması

Uzman Dr. Serkan Yücel Yılancı[1] , Prof.Dr. Hasan Yüksel[2] , Dr. Öğretim Üyesi İsa Kaplan[3]
[1]Aydın Kadın Doğum Hastanesi Sağlık Bakanlığı
[2]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı
[3]Uşak Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı

**Corresponding author: Serkan Yücel Yılancı*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı vajinal doğum (VD) ve sezaryen doğum (CS) şeklinin sonraki gebelikte yaşanan anksiyete üzerine etkilerinin kıyaslanmasıdır. Yöntem: Aydın Adnan Menderes Üniversitesi hastanesinde 01.06.2013-01.06.2014 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmamız bir vaka kontrol çalışmasıdır. Çalışmaya 172 gebe dahil olmuştur. Hastalar bir önceki gebeliğinde gerçekleşen doğum şekline göre CS ve VD olarak iki gruba ayrılmıştır. Her hastaya Beck Anksiyete Envanteri (BAE) uygulanmıştır. Araştırmanın verileri SPSS v.15 ve Minitab v.13.0 paket programlarında değerlendirilmiştir. Bulgular: Çalışmamıza önceki gebeliğinde CS ile doğum yapan 86 gebe ve VD ile doğum yapan 86 gebe olmak üzere toplamda 172 hasta alınmıştır. Gebelerin yaş ortalaması ise 28.23'tür. BEA sonuçlarına göre 172 hastadan 50'sinin (%29.1) hafif derecede, 40'ının (%23.3) orta derecede, 14'ünün (%8.1) şiddetli derecede anksiyeteye sahip olduğu saptanmıştır. Hiç belirti göstermeyenlerin sayısı ise 68'dir. BAE'ye göre hastalarda en sık saptanan bulgunun sinirlilik (1.0412) ve kötü şeyler olacak (1.0765) hissi olduğu görülmüştür. Bir önceki doğum şekli ile BAE skorları arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığının incelenmesinde ise T-Testi ile yapılan ilişki araştırmasında istatiksel anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0.05$). Sonuç: Önceki gebelikte VD ya da CS ile doğum yapmış olmanın mevcut gebelik ve doğum anksiyetesi üzerinde bir etkisi yoktur.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Doğum Şekli, Sezaryen, Vajinal Doğum

Comparison of the Effects of Vaginal and Cesarean Delivery History On Anxiety Level in Current Pregnancy-Case Control Study

Abstract

Objective: This study aims to compare the effects of vaginal delivery (VD) and cesarean section (CS) on anxiety experienced in the subsequent pregnancy. Methods: It was held in Aydın Adnan Menderes University Hospital between 01.06.2013-01.06.2014. Our study is a case-control study. 172 pregnant women were included in the study. The patients were divided into two groups CS and VD, according to the type of delivery that occurred in their previous pregnancy. The Beck Anxiety Inventory (BAI) was applied to each patient. The data of the research were evaluated in SPSS v.15 and Minitab v.13.0 package programs. Results: A total of 172 patients were included in our study, including 86 pregnant women who gave birth with CS in their previous pregnancy and 86 pregnant women who had VD. The average

age of pregnant women is 28.23. According to BAI results, 50 (29.1%) of 172 patients had mild anxiety, 40 (23.3%) had moderate anxiety, and 14 (8.1%) had severe anxiety. The number of those who did not show any symptoms is 68. According to BAI, the most common finding in patients was irritability (1.0412) and a sense of bad things will happen (1.0765). When examining whether there is a significant relationship between the previous delivery method and BAI scores, a statistically significant relationship was not found in the relationship study performed with the T-Test ($p>0.05$). Conclusion: Giving birth with a VD or CS does not affect current pregnancy and birth anxiety.

Keywords: Anxiety, Cesarean Section, Type of Delivery, Vaginal Birth

Presentation ID / Sunum No = 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-2758-5945

Beslenme, Stres Koşulları Altında Gen Düzenlemelerini Etkileyebilir Mi'

Doç.Dr. Sena Ardıçlı[1] , Doç.Dr. Nilay Seyidoğlu[2] , Dr. Eda Köşeli[1] , Uzman Rovshan Gurbanli[1] , Prof.Dr. Cenk Aydın[1]

[1]*Bursa Uludağ Üniversitesi*

[2]*Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi*

**Corresponding author: Sena Ardıçlı*

Özet

Canlılarda iç ve dış dengenin sağlanmasında ve sürdürülmesinde fizyolojik ve davranışsal mekanizmalar birlikte rol oynar. Homeostazın bozulmasından kaynaklanan stres faktörleri, merkezi sinir sistemi tarafından başlatılan bir dizi fizyolojik ve davranışsal yanıtı tetikler. Stres faktörleri, HPA ekseni (hipotalamus-hipofiz-adrenal bez) ve sempatik sistem aracılığıyla termoregülasyon, kardiyovasküler sistem, solunum sistemi ve davranışsal mekanizmaları harekete geçirir ve böylece homeostazi yeniden sağlanmaya çalışılır. Ek olarak, dış uyaranlara verilen yanıtların genetik düzeyde dramatik bir şekilde düzenlendiği ve biyolojik sistemlerde epigenetik mekanizmalar tarafından aktif olarak kontrol edildiği anlayışı biyolojik bilimlerde devrim yarattı. DNA metilasyonu, histon varyantları ve modifikasyonları, kısa ve uzun kodlamayan RNA'lar ve tanımlanmayı bekleyen diğer birçok yolak dahil olmak üzere epigenetik mekanizmalar, genlerin ekspresyonunu düzenleyebilir. Evrimsel süreç, organizmanın stres altında gerekli fizyolojik tepkileri vermesini ve bazı genlerin aşırı ekspresyonu veya genlerin belirli yolaklarda susturulması yoluyla hücresel hasarı en aza indirmesini sağlayacak mekanizmalar geliştirmiştir. Isı şoku protein genleri gibi bazı spesifik gen süperfamilyaları, organizmanın stres altındaki biyolojik düzenlemesini organize etmek için evrimleşmiştir. Bu genlerdeki oldukça düşük varyasyon ve bakterilerden bitkilere ve hayvanlara kadar korunmuş mevcudiyeti, bu genetik mekanizmaların gerekliliğini ve evrimsel önemini göstermektedir. Ancak in vivo çalışmalar, stres koşulları altında genetik mekanizmaların düzenlenmesinin oldukça karmaşık olduğunu ve özellikle beslenme faktörleri için açıklığa kavuşturulması gereken birçok nokta olduğunu göstermiştir. Bu çalışma, araştırma ekibimizin son yıllarda beslenmenin belirli gen düzenlemeleri üzerindeki etkisi hakkında yaptığı çalışmaların önemli bulgularının ve ökaryotik sistemlerde stres koşullarına karşı geliştirilen fizyolojik ve genetik mekanizmalar hakkında güncel bilgilerin bir özetidir.

Anahtar Kelimeler: Stres, Fizyolojik Tepki, Epigenetik, Gen İfadesi

Can Nutrition Impact Gene Regulations Under Stress Conditions'

Abstract

Physiological and behavioral mechanisms play a role together in providing and maintaining the internal and external balance in living things. Stress factors resulting from the disruption of homeostasis trigger a series of physiological and behavioral responses initiated by the central nervous system. Stress factors activate thermoregulation, cardiovascular system, respiratory system, and behavioral mechanisms via the HPA axis (hypothalamus-pituitary-adrenal gland) and sympathetic system, and thus, homeostasis is

tried to be restored. In addition, the understanding that responses to external stimuli are dramatically regulated at the genetic level and are actively controlled in biological systems by epigenetic mechanisms has revolutionized biological sciences. Epigenetic mechanisms including DNA methylation, histone variants and modifications, short and long noncoding RNAs, and many other pathways waiting to be identified can regulate the expression of genes. The evolutionary process has developed mechanisms that will enable the organism to give the necessary physiological responses under stress and to minimize cellular damage through the overexpression of some genes or the silencing of genes in certain pathways. Some specific gene superfamilies, such as heat shock protein genes, have evolved to organize the biological regulation of the organism under stress. The remarkably low variation in these genes and their conserved presence from bacteria to plants and animals indicate the necessity and evolutionary importance of these genetic mechanisms. But in vivo studies have demonstrated that the regulation of genetic mechanisms under stress conditions is rather complex and there are many points that need to be clarified, especially for nutritional factors. This study is a summary of the important findings of our research teams' studies in recent years about the impact of nutrition on particular gene regulations and the current knowledge about the physiological and genetic mechanisms developed against stress conditions in eukaryotic systems.

Keywords: Stress, Physiological Response, Epigenetics, Gene Expression

Presentation ID / Sunum No = 340

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-1490-8832

Bir Yavru Kedide Enrofloksasin Uygulamasına Bağlı Retinal Dejenerasyon

Arş.Gör.Dr. Büşra Kibar Kurt[1] , Veteriner Hekim Canan Şahin[1]
[1]*Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Anabilim Dalı*

**Corresponding author:*

Özet

Çalışmanın materyalini ani körlük sebebi ile Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Kliniğine getirilen 2 aylık melez dişi kedi oluşturmaktadır. Alınan anemnezde hastanın 4 gün önce başlayan üst solunum yolu enfeksiyonu nedeniyle başka bir merkeze götürüldüğü ve tedavide enrofloksasin uygulaması yapıldığı, uygulamadan kısa bir süre sonra hastada görüş kaybı ve nörolojik semptomlar başladığı belirlendi. Körlüğün ortaya çıkmasından 3 gün sonra göz muayenesi için getirilen hastada bilateral amorozis, epileptik nöbetler, anoreksi ve ataksi tespit edildi. Direkt oftalmoskopik muayenede pupillalarda bilateral dilatasyon tespit edildi. Göz ultrasonografisinde lens, vitreus ve retinada herhangi bir değişiklik yoktu. Fundoskopide retinal damarlarda dilatasyon belirlendi. Parenteral enrofloksasinin bazı kedilerde potansiyel olarak retinotoksik olması, akut ve yaygın retinal dejenerasyona neden olabilmesi nedeniyle olgunun sunulması amaçlanmıştır. Sunulan olguda enrofloksasin uygulaması ile gelişen ani körlük ve sonrasında ortaya çıkan nörolojik belirtileri takiben ölümle sonuçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Florokinolon, Fundoscopi, Kedi, Ani Körlük.

Enrofloxacin Associated Retinal Degeneration in a Kitten

Abstract

The study consists of a 2-month-old crossbred female kitten brought to Aydın Adnan Menderes University Veterinary Faculty Surgery Clinic due to blindness. In the anamnesis, it was determined that the patient was taken to another center due to an upper respiratory tract infection that started 4 days ago, and enrofloxacin was administered for the treatment, and vision loss and neurological symptoms began shortly after the application. Three days after blindness, the patient was brought to our clinic for eye examination. Bilateral amaurosis, epilepsy, anorexia and ataxia were detected. Bilateral dilatation of the pupils was detected in direct ophthalmoscopic examination. There were no changes in the lens, vitreous and retina in the eye ultrasonography. Fundoscopy revealed dilatation of retinal vessels. We aimed to present this case because parenteral enrofloxacin is potentially retinotoxic in some cats and can cause acute and diffuse retinal degeneration. In the presented case, sudden blindness that developed with enrofloxacin administration and subsequent neurological symptoms resulted in death.

Keywords: Amarosis, Cat, Epilepsy, Florocinolon, Fundoscopy.

Presentation ID / Sunum No = 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Fare ve Ratlarda İntraperitonal Glukoz Tolerans Test Uygulaması ve Önemi

Dr. Öğretim Üyesi Hale Ergin Eğritağ[1]
[1]*Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Veteriner Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı*

Özet

Obezite ve tip 2 diyabetes mellitusta görülen bozulmuş glukoz homeostazı, periferik metabolik dokulardaki insülin direncinin neden olduğu glukoz intoleransı ve beta hücre disfonksiyonu sonucunda ortaya çıkan bozulmuş insülin sekresyonu ile karakterizedir. Glukoz tolerans testi, insanlarda bozulmuş glukoz toleransı ve tip 2 diabetes mellitus teşhisinde klinikte sıklıkla kullanılmaktadır. Glukoz tolerans test uygulamasının anesteziye ihtiyaç duyulmadan yapılması nedeniyle anesteziden kaynaklanan kan glukoz düzeyi değişimleri görülmemektedir. Bu nedenle fare ve ratlarda yapılan çalışmalarda glukoz homeostazının ilk değerlendirmesi için en rutin olarak kullanılan fizyolojik testtir. Glukoz tolerans test, bir bolus glikoz uygulamasının ardından 2 saatlik bir süre boyunca kan glikoz seviyelerindeki değişiklikleri ölçer. Bu sunumda fare ve ratlarda uygulanan intraperitonal glukoz tolerans test uygulamasının yapılışı ve önemi hakkında bilgi verilmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, Glukoz, İnsulin

Presentation ID / Sunum No = 367

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1656-329X

Köpeklerde Chıarı Benzeri Malformasyon ve Siringomiyeli

Dr. Esin Ünsaldı[1] , Dr Öğretim Üyesi Sami Ünsaldı[2]
[1]TOB - TAGEM
[2] Bingöl Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Cerrahi A.D., Bingöl

**Corresponding author: Esin Ünsaldı*

Özet

Küçük ve brachiocepfalik ırları etkileyen ancak daha çok Cavalier King Charles Spaniel ırkı köpeklerde görülen CM, kaudal oksipital kemiğin büyük oranda kalıtsal malformasyonu neticesinde cerebellum ve medulla oblongatanın daralmış fossa boşluğunda sıkışarak foramen magnuma doğru herniye olması nedeniyle BOS akışının tıkanmasna neden olarak şiddetli ağrı semptomlarına yol açan çoğunlukla kalıtsal bir kalıtsal anatomik bozukluktur. SM ise omuriliğin parankiminde sıvı dolu bir boşluk olarak tanımlanır. Patogenezi tam olarak anlaşılamamıştır, ancak anormal BOS akışından kaynaklanan seconder ekstracelluler sıvı birikimi olduğu varsayılmaktadır. Hastalık asemptomatik olarak seyredebileceği gibi, yaşam kalitesini büyük ölçüde azaltan şiddetli ağrı semptomlarına da neden olabilir. Dolayısıyla belirti göstermeyen hastalarda herhangi bir medikal yada operatif müdahaleye gerek olmamakla birlikte, ağrı ile seyreden ancak hafif seyirli vakalarda ağrı semptomlarını ortadan kaldırmak için medikal ilaç tedavisi yeterlidir. Semptomları azalttığı gibi iyileşmeye de katkısı olur. Ancak belirgin nörolojik belirtileri ve ağrısı olan hastalarda tek tedavi seçeneği cerrahi müdahaledir. Bu amaçla en çok 'foramen magnum dekompresyonu' (FMD) olarak adlandırılan cerrahi müdahaleye başvururlur. FMD, suboksipital kraniektomi ve birinci servikal vertebranın (atlas) cranial dorsal laminektomisi gerçekleştirilerek yapılır. Bu yöntem BOS akışını yeniden düzenler, böylece ağrının ortadan kaldırılmasında en etkili yöntem olduğu söylenebilir. Ancak siringomiyeli boşluğu ve sıvı kaldığında ağrı semptomlarının yinelemesi kaçınılmaz olacaktır. Bu nedenle SM kavitesindeki mevcut syrinksi de boşaltmak gerekir. Bunun için 'syringosubarachnoid şant' uygulaması oldukça etkili bir yöntemdir. Böylece ağrının devam etme riski ortadan kaldırılmış olur.

Anahtar Kelimeler: Chiari, Kalıtsal, Morfolojik, Malformasyon, Siringomiyeli

Chiari-Like Malformation and Syringomiyelia in Dogs

Abstract

CM, which affects small and brachiocepphalic breeds but is mostly seen in Cavalier King Charles Spaniel dogs, is a hereditary malformation of the caudal occipital bone. It is an inherited anatomical disorder. SM is defined as a fluid-filled space in the parenchyma of the spinal cord. Its pathogenesis is not fully understood, but secondary extracellular fluid accumulation resulting from abnormal CSF flow is hypothesized. While the disease can be asymptomatic, it can also cause severe pain symptoms that greatly reduce the quality of life. Therefore, in asymptomatic patients, there is no need for any medical or operative treatment, but medical drug therapy is sufficient to eliminate pain symptoms in mild cases with pain. It reduces symptoms as well as contributes to recovery. However, the only treatment option

in patients with significant neurological symptoms and pain is surgical intervention. For this purpose, surgical intervention called 'foramen magnum decompression' (FMD) is most commonly applied. FMD is performed by performing a suboccipital craniectomy and cranial dorsal laminectomy of the first cervical vertebra (atlas). This method reorganizes the CSF flow, so it can be said to be the most effective method for pain relief. However, when the syringomyelial cavity and fluid remain, recurrence of pain symptoms will be inevitable. Therefore, it is necessary to empty the existing syrinx in the SM cavity. For this, the application of 'syringosubarachnoid shunt' is a very effective method. Thus, the risk of continuing pain is eliminated.

Keywords: Chiari, Hereditary, Morphological, Malformation, Syringomyelia

Presentation ID / Sunum No = 369

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1387-587X

Köpeklerde Chıarı Benzeri Malformasyon ve Siringomiyeli

Dr. Esin Ünsaldı[1] , Dr. Öğretim Üyesi Sami Ünsaldı[2]
[1]TO-TAGEM, Ankara
[2]Bingöl Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Cerrahi A.D. , Bingöl

**Corresponding author: Esin Ünsaldı*

Özet

Küçük ve brachiocepfalik ırları etkileyen ancak daha çok Cavalier King Charles Spaniel ırkı köpeklerde görülen CM, kaudal oksipital kemiğin büyük oranda kalıtsal malformasyonu neticesinde cerebellum ve medulla oblongatanın daralmış fossa boşluğunda sıkışarak foramen magnuma doğru herniye olması nedeniyle BOS akışının tıkanmasna neden olarak şiddetli ağrı semptomlarına yol açan çoğunlukla kalıtsal bir kalıtsal anatomik bozukluktur. SM ise omuriliğin parankiminde sıvı dolu bir boşluk olarak tanımlanır. Patogenezi tam olarak anlaşılamamıştır, ancak anormal BOS akışından kaynaklanan seconder ekstracelluler sıvı birikimi olduğu varsayılmaktadır. Hastalık asemptomatik olarak seyredebileceği gibi, yaşam kalitesini büyük ölçüde azaltan şiddetli ağrı semptomlarına da neden olabilir. Dolayısıyla belirti göstermeyen hastalarda herhangi bir medikal yada operatif müdahaleye gerek olmamakla birlikte, ağrı ile seyreden ancak hafif seyirli vakalarda ağrı semptomlarını ortadan kaldırmak için medikal ilaç tedavisi yeterlidir. Semptomları azalttığı gibi iyileşmeye de katkısı olur. Ancak belirgin nörolojik belirtileri ve ağrısı olan hastalarda tek tedavi seçeneği cerrahi müdahaledir. Bu amaçla en çok 'foramen magnum dekompresyonu' (FMD) olarak adlandırılan cerrahi müdahaleye başvururlur. FMD, suboksipital kraniektomi ve birinci servikal vertebranın (atlas) cranial dorsal laminektomisi gerçekleştirilerek yapılır. Bu yöntem BOS akışını yeniden düzenler, böylece ağrının ortadan kaldırılmasında en etkili yöntem olduğu söylenebilir. Ancak siringomiyeli boşluğu ve sıvı kaldığında ağrı semptomlarının yinelemesi kaçınılmaz olacaktır. Bu nedenle SM kavitesindeki mevcut syrinksi de boşaltmak gerekir. Bunun için 'syringosubarachnoid şant' uygulaması oldukça etkili bir yöntemdir. Böylece ağrının devam etme riski ortadan kaldırılmış olur.

Anahtar Kelimeler: Chiari, Kalıtsal, Morfolojik, Malformasyon, Siringomiyeli

Chiari-Like Malformation and Syringomiyelia in Dogs

Abstract

CM, which affects small and brachiocepphalic breeds but is mostly seen in Cavalier King Charles Spaniel dogs, is a hereditary malformation of the caudal occipital bone. It is an inherited anatomical disorder. SM is defined as a fluid-filled space in the parenchyma of the spinal cord. Its pathogenesis is not fully understood, but secondary extracellular fluid accumulation resulting from abnormal CSF flow is hypothesized. While the disease can be asymptomatic, it can also cause severe pain symptoms that greatly reduce the quality of life. Therefore, in asymptomatic patients, there is no need for any medical or operative treatment, but medical drug therapy is sufficient to eliminate pain symptoms in mild cases with pain. It reduces symptoms as well as contributes to recovery. However, the only treatment option in patients with significant neurological symptoms and pain is surgical intervention. For this purpose,

surgical intervention called 'foramen magnum decompression' (FMD) is most commonly applied. FMD is performed by performing a suboccipital craniectomy and cranial dorsal laminectomy of the first cervical vertebra (atlas). This method reorganizes the CSF flow, so it can be said to be the most effective method for pain relief. However, when the syringomyelial cavity and fluid remain, recurrence of pain symptoms will be inevitable. Therefore, it is necessary to empty the existing syrinx in the SM cavity. For this, the application of 'syringosubarachnoid shunt' is a very effective method. Thus, the risk of continuing pain is eliminated.

Keywords: Chiari, Hereditary, Morphological, Malformation, Syringomyelia

Presentation ID / Sunum No = 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0002-5522-3469

Nrk-52e Hücrelerine Farklı Konsantrasyonlarda Sodyum Florür Uygulanmasının Gpx1 Gen Ekspresyonu Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Usta[1] , Doç.Dr. Veysel Yüksek[1] , Doç.Dr. Sedat Çetin[1] , Prof.Dr. Semiha Dede[1]

[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi

**Corresponding author: Ayşe Usta*

Özet

Glutatyon peroksidaz, hidrojen peroksitin detoksifikasyonunda işlev gören en önemli antioksidan enzimlerden biridir. Glutatyon peroksidaz 1, Gpx1 geni tarafından kodlanan bir enzimdir. Vücuda fazla miktarda flor alımının bazı riskleri bulunmaktadır. Oral yolla alınan florun birincil atılım yeri böbrekler olduğu için böbrekler diğer organlardan daha fazla flora maruz kalmaktadır. Bu çalışma, farklı konsantrasyonlardaki florun NRK-52E böbrek hücre serisinde Gpx1 geni üzerindeki etkilerini araştırmak ve bu şekilde antioksidan durum üzerindeki etkilerini aydınlatmak amacıyla yapılmıştır. NRK-52E hücrelerine uygulanacak NaF konsantrasyonları MTT testi ile belirlendi. 24 saat boyunca sodyum florüre maruz kalan hücrelerde NaF'ın proliferasyon konsantrasyonu 10 µM, IC25 dozu 2250 µM, IC50 dozu 4250 µM olarak belirlendi. Kontrol, proliferatif NaF, IC25 NaF, IC50 NaF grupları olmak üzere dört grup oluşturuldu. Maddeler hücrelere uygulandı ve total mRNA izole edildi. Hedef genin ekspresyon düzeyleri RT-qPCR yöntemi ile belirlendi. Kontrol grubuyla karşılaştırıldığında artan florür konsantrasyonu ile Gpx1 gen ekspresyonunda düşüş gözlendi. NRK-52E hücre hattında florun neden olduğu hücre hasarına, azalmış antioksidan gen olan Gpx1 ekspresyonunun da nedenleri arasında olabileceği düşünülmüştür. NaF IC25 ve IC50 gruplarında florun hidrojen peroksit radikallerini artırması nedeniyle glutatyon peroksidaz aktivitesinin inhibe olabileceği sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Hücre Hattı, Gen Ekspresyonu, Gpx1, Naf, Nrk-52e

Effect of Administration of Sodium Fluoride in Different Concentrations On Gpx1 Gene Expression in Nrk-52e Cells

Abstract

Glutathione peroxidase is one of the most important antioxidant enzymes that functions in the detoxification of hydrogen peroxide. Glutathione peroxidase 1 is an enzyme encoded by the Gpx1 gene. There are some risks of taking large amounts of fluoride into the body. Since the kidneys are the primary excretion site of orally ingested fluoride, the kidneys are exposed to more fluorine than other organs. This study was carried out to investigate the effects of fluorine at different concentrations on the Gpx1 gene in NRK-52E kidney cell line and thus to elucidate its effects on antioxidant status. NaF concentrations to be applied to NRK-52E cells were determined by MTT test. The proliferation concentration of NaF was determined as 10 µM, IC25 dose 2250 µM, IC50 dose 4250 µM in cells exposed to sodium fluoride for 24 hours. Four groups were formed as control, proliferative NaF, IC25 NaF, IC50 NaF groups. Substances were applied to cells and total mRNA was isolated. Expression

levels of target gene were determined by RT-qPCR method. Compared to the control group, a decrease in Gpx1 gene expression was observed as the fluoride concentration increased. A decrease in Gpx1 gene expression was observed with increasing fluoride concentration compared to the control group. It was thought that decreased expression of the antioxidant gene Gpx1 may be among the causes of cell damage caused by fluorine in the NRK-52E cell line. It was concluded that glutathione peroxidase activity may be inhibited because fluorine increases hydrogen peroxide radicals in NaF IC25 and IC50 groups.

Keywords: Cell Line, Gene Expression, Gpx1, Naf, Nrk-52e

Presentation ID / Sunum No = 233

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID:

Osmaniye İli Köpeklerinde Hemotropik Mikoplazma Türlerinin Moleküler Yöntemlerle Araştırılması

Doç.Dr. Tülin Güven Gökmen[1] , Doç.Dr. Mehmet Fatih Aydın[2] , Prof.Dr. Armağan Erdem Ütük[3]

[1]Çukurova Üniversitesi Veteriner Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
[2]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[3]Çukurova Üniversitesi Veteriner Fakültesi Parazitoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Tülin Güven Gökmen*

Özet

Hemotropik mikoplazmalar hücre duvarı olmayan, pleomorfik yapıda ve eritrositler üzerine yerleşen infeksiyöz anemi etkenleridir. Ayrıca anoreksi, letarji, dehidrasyon, kilo kaybı ve ani ölümlere de neden olmaktadır. Köpeklerde Mycoplasma haemocanis ve Candidatus Mycoplasma haematoparvum olarak iki tür bulunmaktadır. Çalışmamızda Osmaniye ilinde 7 ilçeden 106 köpekten alınan kan örneklerinde Mycoplasma haemocanis ve Candidatus Mycoplasma haematoparvum türlerinin varlığı 16SrRNA gen bölgesine spesifik tür düzeyini tespit eden primerler kullanılarak PCR yöntemi ile araştırılmıştır. Daha sonra her türden rastgele seçilen iki izolatın gen bölgeleri sekanslanmıtır. Çalışmamızın sonucunda Hemotropik mikoplazma enfeksiyonu moleküler prevalansı %22,6 (24/106) bulunmuştur. Bu etkenlerin 16'sı (%15,09) Mycoplasma haemocanis ve 8'i (%7,54) Candidatus Mycoplasma haematoparvum olarak tespit edilmiştir. İlçeler bazında en yüksek prevalans Bahçe ilçesine aittir. 16srRNA gen bölgeleri sekanslanan 4 Hemotropik mikoplazma etkenleri BLAST Genbank databazdaki etkenler ile karşılaştırılmış, 2'si Mycoplasma haemocanis ve 2'si Candidatus Mycoplasma haematoparvum ile uyumlu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hemotropik Mycoplasma, Köpek, Mycoplasma Haemocanis, Candidatus Mycoplasma Haematoparvum

Investigation Of Hemotropic Mycoplasma Species In Dogs By Molecular Methods In Osmaniye

Abstract

Hemotropic mycoplasmas are infectious anemia agents that do not have a cell wall, have a pleomorphic structure and settle on erythrocytes. It also causes anorexia, lethargy, dehydration, weight loss and sudden death. There are two species in dogs, Mycoplasma haemocanis and Candidatus Mycoplasma haematoparvum. In our study, the presence of Mycoplasma haemocanis and Candidatus Mycoplasma haematoparvum species in blood samples taken from 106 dogs from 7 districts in Osmaniye province was investigated by PCR method using primers that detect the specific species level for the 16SrRNA gene region. Then, the gene regions of two randomly selected isolates from each species were sequenced. As a result of our study, the molecular prevalence of hemotropic Mycoplasma infection was found to be 22.6% (24/106). Of these agents, 16 (15.09%) were detected as Mycoplasma haemocanis and 8 (7.54%) as Candidatus Mycoplasma haematoparvum. The highest prevalence on the basis of

districts belongs to the district of Bahçe. Four Hemotropic Mycoplasma agents whose 16srRNA gene regions were sequenced were compared with agents in the BLAST Genbank database, and 2 were found to be compatible with Mycoplasma haemocanis and 2 with Candidatus Mycoplasma haematoparvum.

Keywords: Hemotropic Mycoplasma, Dog, Mycoplasma Haemocanis, Candidatus Mycoplasma Haematoparvum

Presentation ID / Sunum No = 368

Oral Presentation / Sözlü Sunum

ORCID ID: 0000-0003-1387-587X

Veteriner Adli Tıpta Doku ve Organların Histolojik Analizi

Dr. Esin Ünsaldı[1]
[1]*TOB-TAGEM*

Özet

Veteriner adli histopatoloji, doku yapısındaki değişiklikleri tanıma ve yorumlama bilimidir ve bulguların makroskopik olarak tespit edilemediği durumlarda doku tespitinde ayrıntılı mikroskobik değerlendirme sağlar. Bu çalışma, insan tüketimi amacıyla kullanılmayan doku ve organların et ürünlerinin içerisine karıştırılarak tağşiş suçunun işlenmesi neticesinde cezai işlem gerektiren durumların belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Bu amaçla, Konya Gıda Kontrol Laboratuvarı'nda Türkiye'deki restoran ve süpermarketlerden rastgele toplanan farklı markalara ait 10 sosis, 10 salam, 10 fermente sucuk, 5 hamburger ve 5 kıyma olmak üzere toplam 40 işlenmiş et ürünü histolojik olarak incelenmiştir. Her bir ürün 6 eşit parçaya ayrılmış ve her parçadan kriyostat cihazında kesit almaya uygun 5 adet kesilerek %10 tamponlu formalin içinde 1 gün boyunca fikse edilmiştir. Rutin histolojik teknikler kullanılarak hazırlanan preparatlar üçlü boyama yöntemi ile boyanarak Leica DM 7500 marka ışık mikroskobunda incelenmiştir. Yapılan inceleme sonucunda bu et ürünlerinde hiyalin ve fibröz kıkırdak, kemik, deri, tendon-ligamet, yoğun bağ doku ve çeşitli iç organlar dahil olmak üzere insan tüketimine uygun olmayan çeşitli doku ve organlar tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Adli Tıp, Analiz, Doku, Histoloji

Histological Examination of Tissue and Organs in Veterinary Forensic Medicine

Abstract

Veterinary forensic histopathology is the science of recognizing and interpreting changes in tissue structure and provides detailed microscopic evaluation in tissue detection in cases where the findings could not be detected macroscopically. This study was carried out to determine the situations that require criminal procedure as a result of the committing adulteration crime by mixing the parts of the tissues and organs that are not used for human consumption in meat products. For this purpose, a total of 40 processed meat products including 10 sausage, 10 salami, 10 fermented sausage, 5 hamburger and 5 minced meat belonging to different brands randomly collected from restaurants and supermarkets in Turkey were examined histologically in Konya Food Control Laboratory. Each products were divided into 6 equal parts and 5 pieces of appropriate-sized to take sections in cryostat device were cut from each part and fixed in 10% buffered formalin for 1 day. Routine histological techniques were used and prepared slides were stained with triple staining method and studied under Leica DM 7500 brand light microscope. As a result of examination, it was detected a variety of tissue and organs unsuitable for human consumption including hyalin and fibrouse cartilage, bone, skin, tendon-ligament, and various internal organs in these meat products.

Keywords: Forensic Medicine, Analysis, Tissue, Histology

Presentation ID / Sunum No = 306

Poster Sunum

ORCID ID: 0000-0002-6985-9150

Dişi Köpek ve Kedilerde Kısırlaştırma Operasyonlarına Bağlı Komplikasyonlar

Arş.Gör. Merve Yılmaz[1]
[1]*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Veteriner Fakültesi, Doğum ve Jinekoloji Anabilim Dalı*

Özet

Dişi kedi ve köpeklerde cerrahi kısırlaştırma yöntemleri olarak başlıca ovariohisterektomi ve ovariektomi uygulanmaktadır. Operatif prosedürler median laparotomi, lateral laparotomi veya laparoskopik yöntemlerle uygulanabilmektedir. Kısırlaştırma operasyonları, nispeten güvenli cerrahi girişimler olup komplikasyon riski düşüktür. Ancak tekniğine uygun gerçekleştirilmeyen gonadektomi girişimlerinde hemoraji, dikiş hattında iyileşme gecikmesi ve açılma, ovaryan remnant sendrom, stump pyometra ve granüloma ve hatta üreterlerin ligasyonu gibi komplikasyonlar şekillenebilmektedir. Bu komplikasyonların çoğu malpraktis orjinlidir. Yanı sıra gonadektomi sonrası yaşanan hormonal ve metabolik değişiklikler sonucu üriner inkontinens olguları görülebilmekte, ayrıca obezite ve diabetes mellitusa yatkınlık oluşabilmektedir. Prepubertal dönemde yapılan kısırlaştırma operasyonları sonrasında büyüme plaklarının geç kapanması da rapor edilmiştir. Bu derlemede dişi kedi ve köpeklerde karşılaşılan kısırlaştırmaya bağlı komplikasyonlar, Anabilim dalı kliniğimize başvuran vaka örnekleriyle açıklanmış, tanı ve tedavi yöntemleri hakkında bilgi verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kısırlaştırma, Komplikasyon, Ovaryum, Uterus

Complications Related to Sterilization Operations in Bitches and Queens

Abstract

Ovariohysterectomy and ovariectomy are mainly applied surgical sterilization methods in bitches and queens. Operative procedures can be applied by median laparotomy, lateral laparotomy or laparoscopic methods. Sterilization operations are relatively safe surgical procedures and the risk of complications is low. However, complications such as hemorrhage, delay in scar healing, opening of the suture line, ovarian remnant syndrome, stump pyometra and granuloma, and even ligation of the ureters may occur in gonadectomy procedures that are not performed in accordance with the technique. Most of these complications are of malpractice origin. In addition, urinary incontinence cases can be seen as a result of hormonal and metabolic changes experienced after gonadectomy, and a predisposition to obesity and diabetes mellitus may occur. Delayed closure of growth plates has also been reported after the operations which are performed in the prepubertal period. In this review, the complications of surgical sterilization in bitches and queens are explained with case examples that referred to our department, and information about diagnosis and treatment methods is given.

Keywords: Sterilization, Complication, Ovary, Uterus